
BIBLIOTECA · DEL · DUQUE · DE · OSUNA

BULLARIUM ROMANUM,

SEU

NOVISSIMA, ET ACCURATISSIMA

COLLECTIO

APOSTOLICARUM CONSTITUTIONUM

Ex autographis, quæ in Secretiori Vaticano, aliisque Sedis Apostolicæ Scriniis asservantur.

Cum Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici.

TOMUS UNDECIMUS,

PARS ALTERA

Complectens Constitutiones CLEMENTIS XI. ab Anno XIII. usque ad XXI. INNOCENTII XIII., & BENEDICTI XIII. Anno I. editas.

ROMÆ, MDCCXXXVI.

Typis, & Sumptibus Hieronymi Mainardi Impressoris Cameralis.

SUPERIORUM FACULTATE,

CUM PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

Eminentissimo, ac Reverendissimo Domino

D. CURTIO ORIGO

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ

CARDINALI AMPLISSIMO.

HIERONYMUS MAINARDUS

FELICITATEM.

APOSTOLICARUM Constitutionum, EMINENTISSIME PRINCEPS, Undecimum evulgo Tomum, complectentem Leges, atque Decreta, quæ septem postremis Summi Pontificatus annis edidit CLEMENS XI.: Sanctiones item universas, publicatas ab INNOCEN-

CENTIO XIII., qui Te ob ingenii præstantiam, insignem Jurisprudentiam, & sapientissimi consilii gravitatem fecere plurimi. Et alter quidem, spectatis tuis commotus meritis, Cardinalem creavit, Bononiæque Legatum constituit; alter Cardinalium Congregationi Tridentini Concilii Interpretum præfecit; tantumque Tibi semper detulit, quantum viris lectissimis deferre consuevit.

Magnum profecto Tibi decus accessit a præstantia optimi Principis, qui Te in purpuratorum Patrum Collegium cooptavit. At illius nomen simul & laudes auges, talem Te exhibens, ut dignus amplissima dignitate omnibus partibus & numeris comprobatus, quàm simillimus illi videare. Enimverò quum incorruptis doctrinæ, ac morum exemplis à prima juventa consueveris; maturus factus ætate, eam virtutis speciem, quibus fueras notus, ingessisti, quæ Te cum primis illustrem, & commendatum reddidit. Tùm omnium spem, & exspectationem implens, perpetuis meritorum incrementis floruisti, cuivis par laudi, atque præconio.

Ab INNOCENTIO XI. inter utriusque Signaturæ Referendarios relatus, jurique populis dicundo præpositus: mox ab ALEXANDRO VIII. ejusdem Signaturæ Auditor factus, præclara ingenij, & conditionis specimina ptæbuisti. Quibus motus INNOCENTIUS XII., Ponentem sacræ Consultæ delegit. Nec ità mul-

tò

tò post Auditoris Cameræ Apostolicæ Locumtenentem renunciavit. Qui autem Te penitùs norat, CLEMENS XI., ubi primum ad Catholicæ Ecclesiæ regimen est evectus, magnis præludens, in Pontificiam evocatum Aulam, inter Secreti Cubiculi Prælatos adscivit, ac supplicibus libellis præfecit: tùm Pro-Secretarium Eminentissimorum Patrum Tridentini Concilii Interpretum, postea Sacræ Consultæ à secretis pronunciavit. Quæ omnia gravissima munera ità gessisti, ut gratus omnibus, nihil Tibi, omnia aliorum bono tribueris. Eminentissima subinde Dignitate auctus, nihil magis præ Te ferre visus es, quàm justitiam integerrimè colere, Religioni, ac Pietati famulari, divina humanis, publica privatis anteponere. Quo factum est, ut Summis Pontificibus acerrimo judicio præditis magnoperè acceptus, non raró laudes etiam adeptus sis præcipuas, & singulares. In quovis difficili, & arduo negotio adjunxisti ingenij acrimoniæ amplitudinem mentis: &, quod in rebus pertractandis potissimè exoptari solet, non defuere, fidæ sedulitati maturitas, doctrinæ prudentia, dexteritati comitas. Qua charus universis, omnium Tibi animos devinxisti, & voluntates.

His ego adductus momentis, CLEMENTIS XI., & INNOCENTII XIII. Optimorum Pontificum, & qui de Te benemeriti sunt, Constitutiones dicare constitui, ut congruens Patrono munus esset, & acceptissimum. Nemini

ni præterea Pontificias Leges aptius inscribuntur, quàm sacri civilisque Juris peritissimo: qui amplissimo Interpretum Tridentini Concilii cætui præsidens, sacrorum Canonum exsequutionem, Ecclesiasticæque disciplinæ incrementa provehit. Neque dubito, CARDINALIS EMINENTISSIME, quia me, hoc item nomine, gravissimo Patrocinio tuo complectaris, qui, quotquot sacram Jurisprudentiam juvant, & literarum studia fovent, peramanter diligis, & tueris.

INDEX
RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM
Quæ in hoc Tomo continentur.

CLEMENTIS XI.

ANNO DECIMOQUARTO.

ANNO DECIMOQUINTO.

ANNO DECIMOSEXTO.

ANNO DECIMOSEPTIMO.

CCXXXVIII.

ANNO DECIMO OCTAVO.

ANNO DECIMONONO.

ANNO VIGESIMO.

ANNO VIGESIMOPRIMO.

INNOCENTII XIII.

ANNO PRIMO.

ANNO SECUNDO.

ANNO TERTIO.

BENEDICTI XIII.

ANNO PRIMO.

IN-

INDEX
VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM.
Quæ in hoc Tomo continentur.

In-

CON-

CONSTITUTIONUM CLEMENTIS XI. PARS SECUNDA.

* CXCVII.

Dat. 23. Dec. 1713. An. 14.

Declarantur nulla Literæ, Edictum, & Præceptum a Tribunali Monarchiæ Siciliæ edita contra censuras ab Episcopo Agrigentino in sui Expulsores declaratas, & Interdictum cui subjecta fuit Diœcesis Agrigentina, cum illorum, & horum confirmatione, ac pœnis in contravenientes.

Const: ed: 1712. Jun. 18, P. 12, nulla declarata fuit restitutio Officialium Civitatis Liparen. communioni Ecclesiasticę. Const: ed: 1713, Jul. 18, P. 13, nullum dictum fuit Edictum sub nomine Ducis Sabaudię super censuris latis adversus Comitem Nemours. Et Const: ed: 1714, Sep. 7, P. 14, declaratur nullum edictum ejusdem Monarchię contra Interdictum Vicarii Gen. Liparen. expulsi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab ausibus Laicorum, & defensione jurium Ecclesiæ.

AD plurimas, & vere acerbissimas, quas in Regno Siciliæ non minus Ecclesiæ, quam hujus S. Sedis authoritas a Sæculari potestate jamdiu pertulit, & adhuc perfert, injurias, considerationis nostræ intuitum convertentes, id ferme Nobis evenire experimur, quod patientissimo Viro Job accidisse Sacræ Literæ commemorant: ut scilicet unius ærumnæ Nuncium alius gravioris calamitatis Relator excipiat, novaque in dies, ac semper tristiora ex illis partibus ad Nos afferantur. Nostra proinde, & ejusdem Sedis, Ecclesiæque Jura, ex commissi Nobis cælitus Pastoralis Officii debito, ab ejusmodi Laicorum ausibus constanter asserere pergimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Ab expulso Episcopo e Regno Siciliæ declaratus fuit incursus censurarum contra Expulsores, & Diœcesis Interdicto supposita. Sed a Delegato Monarchiæ Ecclesia aperitur, & excommunicati absolvuntur vigore sequentium literarum.

§. 1. Nuper siquidem ad Apostolatus Nostri notitiam pervenit, quod alias postquam Venerabilis Frater Franciscus Archiepiscopus Ramirez Episcopus Agrigentinus, non alia profecto de causa, nisi eo quod Ecclesiastica authoritate strenue asserta, ministerium suum diligenter implevisset, & quo par erat, obsequio Nostris, atque ejusdem Sedis mandatis fideliter obtemperasset, per summam injuriam, ac intolerabilem ejusdem Sæcularis potestatis abusum e sua Civitate, ac Diœcesi Agrigentin., totoque Regno Siciliæ expulsus, ejusmodi suæ expulsionis Executores, nec non quoscumque illius complices, auxiliatores, & mandantes in Excommunicationem majorem ab Apostolicis Constitutionibus, & speciatim illa die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solita contra similia perpetrantes inflictam incidisse declaraverat; ac insuper Civitatem, & Diœcesim Agrigentin. præfatas Ecclesiastico interdicto subjecerat: Tametsi hæc omnia ab eo rite, ac recte, necnon juxta Sacrorum Canonum præscriptum, imo etiam de speciali, ac prævio mandato nostro peracta fuerint, nihilominus paucos post dies, ineunte scilicet mense Septembri proxime præterito, quidam Andreas Ficani, tanquam prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati, illiusque asserti Judicis specialiter ad infrascripta Delegatus, primum quidem, nempe die secunda ejusdem mensis Septembris, Ecclesiam Sancti Joannis Civitatis Agrigentin., quæ jurisdictioni supradicti prætensi Tribunalis subesse prætenditur, temere, ac violenter aperiri fecit. Deinde vero eos, quos dictus Franciscus Episcopus in Excommunicationem Nobis, & eidem Sedi reservatam incurrisse, sicut præmittitur, declaraverat, majori temeritate absolvere præsumpsit, vigore scilicet prætensæ facultatis sibi ad id concessæ a Francisco Miranda, & Gayarre asserto Judice supradicti prætensi Tribunalis per ejus literas die 31. Augusti proxime præteriti expeditas, quibus execrando non minus, & impudenti ausu, quam falsis, & ineptis rationibus eadem Excommunicatio, sive Excommunicationis declaratio nulla, injusta, insubsistens, temeraria, & irregularis declarabatur: ipsique Andreæ nihilominus mandabatur, ut ad tollendum quodcumque scandalum, aditumque præcludendum cuivis pharisaico zelo (hoc nomine in eisdem literis Christiana illa obedientia, quæ Ecclesiæ

siæ

siæ mandatis exhiberi debet, impie traducebatur) Excommunicatos prædictos, si absolutionem petiissent, tanquam specialiter Delegatus a dicto prætenso Tribunali, absolvere deberet; & alias, prout uberius legi potest in supradictis literis, quas memoratus Andreas eadem die secunda Septembris promulgari, ac in pluribus locis Civitatis Agrigentin. affigi mandavit, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Literæ Judicis Monarchiæ, quibus refertur expulsio Episcopi, nulla declaratur excommunicatio, & cuidam Delegato conceditur facultas absolvendi, cum variis ordinationibus.

§. 2. Nos utriusque Juris Doctor D. Franciscus Miranda, & Gayarre, de Consilio Sacræ Catholicæ Majestatis, Abbas Sanctæ Mariæ Terranæ, ac Judex Ordinarius Tribunalis Apostolicæ Legatiæ, & Regiæ Monarchiæ pro præfata Catholica Majestate in hoc Siciliæ Regno. Reverendo Sacerdoti Andreæ Ficani Delegato in Causa Fideli Regio Dilecto salutem: *Ha pervenuto non senza doglianze alla nostra notizia, e di questo Tribunale dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, che essendo stato il Reverendissimo Arcivescovo Vescovo di Girgenti Don Francesco Ramirez intimato d'ordine di S. E. a partirsi da quella Diocesi, e da questo fedelissimo Regno per li giusti motivi, che mossero l'animo di S. E., concernenti al Real servigio, e publico bene, e quiete del Regno, valendosi con matura riflessione, ed evidente giustizia della potestà economica contro il nomato Prelato, quello abusandosi del Titolo specioso di Consigliere di Sua Maestà (che la Divina guardi,) e del proprio giuramento di fedeltà, ed osservare le prerogative Regie, e del Regno, facendosi scudo, benche ideato, d'esser lesa la libertà Ecclesiastica, e d'avere patito violenze dal Capitano Ochoa, Dottor Don Giovan Battista Guzzardo, Clerico D. Pompeo Grugno, Ettore Antinori, ed altre Persone generalmente, specialmente, & individualmente nominati passò a scomunicarli, e supponendo, che l'esercizio di tal Potestà economica fosse enorme delitto, passò ad interdire la Cattedrale, e tutte le Chiese della Diocesi, mostrando in ciò poco buon genio verso il Real Servigio, e la Potestà economica di S. E., per la totale elevazione del quale Interdetto, per l'evidente nullità, ed altre ragioni, e per aprirsi le Chiese con la continuazione de' divini Officj, ed amministrazione di Sacramenti, si stan spedendo per via del Tribunale gl'ordini opportuni, ma per adesso riflettendo, che la riferita censura fulminata contro le persone, così in specie, come in genere riferite, ha processo indebitamente* ex abrupto, de facto, nullo Juris ordine servato, *contro la forma de' Precetti Evangelici, de' sacri Canoni, Concilj Ecumenici, con publico scandalo, evidente perturbazione de' Popoli, ed impedimento al corso della Giustizia, ed esercizio della potestà economica, ed in esecuzione di supposta potestà concessali dalla Corte Romana non esecuta, nè presentata nel Regno, in grave pregiudizio delle Regalie, e prerogative del Regio* Exequatur, *secondo si prescrive da più Reali dispacci de' Serenissimi Monarchi, fondati in evidenti ragioni, avvalorati da antichissima, ed immemorabile osservanza, mai interrotta nel lungo corso di più Secoli, non solo in questo fedelissimo Regno, ma anche per tutto il Mondo Cattolico, come uniforme al dritto delle genti, alli sacri Canoni, Concilj Universali, e Concordie con la Santa Sede; ed accrescendosi li motivi di sudetta nullità, ed insussistenza dalli notabili eccessi, ed evidenti aggravj, resta la sudetta censura, come sopra, fulminata assolutamente nulla, ed ingiusta, da temersi solamente da chi la fulminò, non avendo nè tampoco precesso le solite, e necessarie monizioni, nè tampoco la citazione* ad dicendum causam Quare, *secondo precettò l'istessa Verità increata, li sacri Canoni, e Concilj Ecumenici, e senza veruna inibizione a desistersi dal fatto, o pretese violenze; avendo perciò tutto maturamente esaminato, e discusso con matura riflessione, abbiamo stimato dichiarar nulla, ingiusta, insossistente, temeraria, ed irregolare la riferita censura per le ragioni riferite, con fare a voi le presenti, per rendere manifesta, e publica la nullità di sudetta censura, e per togliere anche da cotesta Città, e Diocesi li Cedoloni, Interdetti, ed altre Scritture forse affissate contro le accennate persone in specie, ed in genere nominate, e benche stante la sudetta nullità, ed ingiustizia, non vi fusse di bisogno veruna assoluzione, nondimeno per non dar luogo a verun zelo farisaico, o a qualunque scandalo possibile, che potesse originarsi nelle coscienze semplici, erronee, e scrupulose; Perciò vi ordiniamo, che presentandosi innanzi a voi le succennate Persone, in specie, ed in genere nominate, ed ogn'uno di loro, domandandovi l'assoluzione della sudetta Scomunica, vogliate, e dobbiate Voi, come Delegato di questo Tribunale della Regia Monarchia, a quelli, ed ogn'uno di loro assolvere libere dalla sudetta Scomunica, e fatta la sudetta assoluzione ne farete fede, e quella trasmetterete, dove sarà di bisogno, per aversene piena scienza, ed altra trasmetterete a Noi, e questo Tribunale della Regia Monarchia, con vostre lettere responsali, per avere anche Noi scienza della sudetta assoluzione, procedendo sopra ciò contro li perturbanti, ed impedienti l'esecuzione delle presenti a quelli rimedj, che vi pareranno convenienti, e di giustizia; Comandando per le presenti a tutti, e singoli Officiali così Spirituali, come temporali del Regno, che sotto la pena di scudi cento per ogn'uno di essi d'applicarsi al Fisco di questo Tribunale della Regia Monarchia v'abbiano, e debbano dare, e prestare ogni lor braccio, ajuto, e favore tante volte, quante da voi saranno richiesti; che Noi sopra le cose sudette vi diamo, e concediamo ogni nostra potestà, ed autorità necessaria, e così eseguirete ad istanza delle sudette prenominate Persone, seu di qualsivoglia Persona per esse presentate, e comparente, etiam senza procura, per quanto la grazia di Sua Maestà tenete cara, e sotto le pene a Noi ben viste. Datum Panormi die trigesimaprima Augusti sextæ Indictionis 1713.: D. Franciscus Miranda, & Gayarre; Julius Rotundo Pro-Magister Notarius: Jesus: Præsentetur, Exequatur, Registretur, & Affigatur; Sacerdos D. Andreas Ficani Delegatus in Causa: Die 2. Septembris 1713. præsentes præsentatæ, executæ, & registratæ fuerunt, & sunt in Officio Admodum Reverendi Sacerdotis D. Andreæ Ficani degentis in hac Civitate Agrigenti, uti Delegati Illustrissimi, & Reverendissimi Domini D. Francisci Miranda, & Gayarre Judicis Ordinarii Tribunalis Regiæ Monarchiæ, & fuerunt affixæ juxta supradictam decretationem. Unde &c. Clericus Angelus Fiano Magister Notarius in Causa, &c.*

Ab alio Delegato illatæ fuerunt molestiæ etiam Parochis: tres Vicarii Gen: in carceres conjecti: ab ipsomet celebrata fuit Missa; & nullum declaratum Interdictum, cum censuris in renuentes, prout in sequenti Edicto.

§. 3. Post hæc Ministri dicti prætensi Tribunalis, cum forsan suarum iniquitatum mensuram nondum satis per præmissa implevisse sibi viderentur, admissis criminibus nova, & sane semper graviora crimina adjicere non formidarunt. Quidam enim Canonicus Isidorus Navarro, asserens se ejusdem prætensi Tribunalis, illiusque asserti Judicis delegatum existere, nec non speciale ab eo mandatum habuisse revocandi generale Interdictum, cui præfatus Franciscus Episcopus Civitatem, & Diœcesim supradictas, ut præfertur, supposuerat, ad prædictam Civitatem Agrigentin. die 15. ejusdem mensis Septembris

bris, plurium armatorum Militum turma stipatus se contulit, ibique tam Ecclesiasticos ad aperiendas, quam Populum ad frequentandas Ecclesias inducere tentavit; Sed cum illos in exacta ejusdem Interdicti observantia, fidelique erga Pastorem suum, atque hanc Sanctam Sedem obedientia firmissimos invenisset, ad violenta remedia confugit, eorumque constantiam, antiqua propemodum ab Ethnicis in Christifideles illatarum persecutionum exempla renovando, bonorum interceptionibus, carceribus, exiliis, aliisque irrogatis mulctis, expugnare studuit. Plures proinde tam Sæculares, quam Regulares Sacerdotes, sive in carceres, & vincula crudeliter conjecit, sive bonis spoliavit, sive exulare acerbe jussit, atque hos inter plerosque etiam Parochos oves Christi sibi commissas eo plane tempore, quo Pastorum suorum præsentia, ac custodia maxime indigebant, deserere coegit; Et, quod sane sine horrore, ac lacrymis audiri nequit, tres Vicarios in spiritualibus Generales a memorato Francisco Episcopo successive deputatos, nempe dilectos Filios Petrum Attardum, Josephum Mariam Rhinum, & Gasparem Salernum, in odium constantis, & invicti illorum zeli pro Ecclesiæ Jurium, atque Apostolicæ authoritatis tuitione in carceres detrusit, ingenti prius pecunia ab eis extorta; ac quartum, qui illis successerat, nempe quemdam Blasium Mairam, nisi hic interea non tam lethalis morbi violentia, quam innumeris pro eadem Ecclesiæ causa toleratis ærumnis confectus, ac pene morti proximus, ad gravis pecuniariæ mulctæ solutionem impio ejusdem Isidori jussu immanissime adactus, ab humanis decessisset, eadem carceris pœna afficere decreverat. Neque his contentus dictus Isidorus, propriæ non minus conscientiæ, quam divini timoris penitus immemor, censuris omnibus, ac pœnis in Ecclesiastici Interdicti violatores per sacros Canones, & Apostolicas sanctiones inflictis prorsus contemptis, Cathedralem Ecclesiam Agrigentinam violenter aperiri fecit, ibique detestabili impietate a sacrilegiis ad Altare progrediens, imo Altare ipsum sacrilegiis polluens, majori Excommunicatione, aliisque censuris non uno, sed plurimis nominibus innodatus, Sacrosanctum, ac tremendum Missæ Sacrificium, concrepantibus interea plurium scloporum dispositionibus per ejus Milites factis, aliisque igniarii pulveris fragoribus additis, cum interventu quorumdam, qui ad eamdem Ecclesiam metu, & violentiis compulsi convenerant, celebrare ausus fuit: promulgato tamen prius in eadem Civitate Agrigentin. quodam Edicto, per quod idem Isidorus Interdictum præfatum nullum, injustum, illegitimum, insubsistens, & irritum, nulliusque roboris, & efficaciæ declaraverat, adeoque omnibus Superioribus Ecclesiarum tam Sæcularium, quam Regularium, nec non Parochis, Beneficiatis, Capellanis, Presbyteris, & Clericis Civitatis, & Diœcesis Agrigentin. præfatarum, ut illo minime attento, Ecclesias omnes apertas, ut prius, retinere, ac in illis Missas, & alia Divina Officia celebrare, & celebrari, ac Christifidelibus Ecclesiæ Sacramenta administrare, & administrari facere deberent, perinde ac si Interdictum hujusmodi nunquam emanasset, sub Excommunicationis, aliisque pœnis districte mandaverat, & alias, prout etiam uberius continetur in præfato Edicto, tenoris sequentis, videlicet:

Edictum præd.: in quo describitur factum; adferuntur rationes pro nullitate Interdicti, & auctoritate delegata nullum declaratur cum censuris in contravenientes.

§. 4. Nos Doctor D. Isidorus Navarro Canonicus Sanctæ Metropolitanæ Primariæ hujus Siciliæ Regni Ecclesiæ Panormitanæ, Examinator Synodalis, & Delegatus Tribunalis Apostolicæ Legatiæ, & Regiæ Monarchiæ serio ad infrascripta constitutus vigore literarum datarum Panormi die nona Septembris septimæ Indictionis 1713. præsentatarum, executarum, & registratarum in hac Civitate Agrigenti die 15. instantis, ad quas &c.: Omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus hujus prædictæ Civitatis, ejusque Diœcesis salutem in Domino sempiternam: *Non senza doglianza, e perturbazione della publica quiete ha pervenuto alla notizia di S. E., e del Reverendiss. Monsi. D. Francesco Miranda, e Gayarre Abate di Santa Maria di Terrana, del Conseglio di Sua Maestà, (che la Divina guardi) e suo Giudice Ordinario del Tribunale dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia in questo fedelissimo Regno, che essendo stato il Reverendissimo Arcivescovo D. Francesco Ramirez Vescovo di Girgenti intimato d'ordine di S. E. a partirsi da questa Diocesi, e da tutto il Regno per li giusti motivi mossero il zelo indefesso, e l'animo di S. E., attinenti al Real servigio, publico bene, e quiete de' Popoli, valendosi con matura riflessione, e con giustizia della Potestà Economica contro il succennato Prelato, quale abusandosi del titolo specioso di Consigliere di Sua Maestà, e del proprio giuramento di fedeltà, e di osservare le Regie prerogative, privilegj, e lodevoli osservanze del Regno, fingendo di esser stata lesa la libertà Ecclesiastica, e di aver patito violenze dal Capitan D. Giovanni Ochoa, Dottore D. Giovan Battista Guzzardi, Clerico D. Pompeo Grugno, Ettore Antinoro, e d'altre persone generalmente, specialmente, ed individualmente nominate, passò a scomunicarli, e supponendo, che l'esercizio di tal Potestà Economica fosse enorme delitto, credendo esser Prelato per la sola grazia della Corte Romana, non per la Real munificenza, interdisse questa Cattedrale, e tutte le Chiese della Diocesi, con lo scudo di essersi commesso gravissimo eccesso contro il Pastore di questo Gregge, senza però riflettere le turbolenze, e pessime conseguenze può partorire tanto scandaloso attentato contro il Real servigio, publica quiete, ed in disprezio della Potestà Economica, ma anche totalmente irregolare, assolutamente,* & de facto, & ex abrupto, nullo Juris ordine servato, *contro la forma de' sacri Canoni, e Concilj Generali, mancando li requisiti necessarj dell'Interdetto, e la materia, e causa efficiente del medesimo, con supposizione di violenze non vere, ed eccessi non commessi, mentre il mettere in dubio la Potestà Economica, e chiamare abuso, violenza, ed eccesso l'esercizio della medesima è contro ogni dritto, contro ogni Jus delle genti, e l'inveterate, e mai interrotte prerogative, e dritti di Sua Maestà (che la Divina guardi), e di questo fedelissimo Regno, e Tribunale dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, maggiormente, che si asserisce in sudetto asserto, e nullo Interdetto d'aver processo per potestà concessali dalla Corte Romana, non esecuta, nè presentata nel Regno in grave pregiudizio, anzi disprezio delle Regalie, e prerogative del Regio* Exequatur, *secondo si prescrive da più Reali Dispacci de' Serenissimi Monarchi fondati in evidenti ragioni, avvalorate d'antichissima, ed immemorabile osservanza mai interrotta nel lungo corso di più Secoli, non solo in questo fedelissimo Regno, ma anche per tutto il Mondo Cattolico, come uniforme al dritto delle Genti, alli sacri Canoni, Concilj Universali, Privilegj Apo-*

Apostolici, e Concordie con la Santa Sede, ed includendo per conseguenza manifesta ingiustizia, notoria insussistenza, ed evidente nullità, s' ha stimato perciò dal detto Tribunale dell' Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, e dal riferito Reverendissimo Monsignore Giudice della medesima provedere d'opportuno rimedio, riparando col suo zelo non solo alli pregiudizj del Real servigio, ma anche a quelli delli Popoli di questa Diocesi ingiustamente lesi dal sudetto Prelato loro Pastore contro la carità Pastorale, ha deliberato commettere a Noi la sua autorità, e potestà, ac vices, & voces suas, & ejusdem Tribunalis, *con ordinarci, che dovessimo passare in questa Città, e qualsivoglia parte della Diocesi, e levare, e far levare sudetto Interdetto, e qualsivoglia Cedolone affissato, e dichiarare* juxta Juris formam ex Commissione speciali *l'istesso Interdetto nullo, ingiusto, illegitimo, ed insossistente. Per tanto Noi valendoci della sopradetta potestà amplissima nelle sopracitate lettere, come speciale Delegato in questo negozio, e Causa, precedendo le prove legitime di non esser veri li motivi addotti nel citato Interdetto, passassimo in dorso la petizione del nostro Procuratore Fiscale D. Domenico Piccione, con interlocutoria* in scriptis *a dichiarare nullo, ingiusto, illegitimo, ed insussistente, irrito, di nessuna forza, e valore il succennato Interdetto; In tanto per il nostro presente Editto* auctoritate, qua supra, *publichiamo la nullità, ingiustizia, ed insossistenza del medesimo, ed ordiniamo in virtù della facoltà a Noi specialmente, come s' ha detto, concessa a tutti li Superiori delle Chiese, tanto Regolari, quanto Secolari, Parochi, Beneficiati, Cappellani, Sacerdoti, e Chierici, che non ostante il sudetto Interdetto, stante la sua notoria ingiustizia, nullità, ed insossistenza, dovessero tenere le Chiese aperte, ed ivi celebrare, e far celebrare li Divini Offizj, e Messe, come si faceva prima del sudetto ingiusto, nullo, ed insossistente Interdetto, ed amministrare a tutti li Fedeli li Santi Sacramenti della Santa Chiesa, come prima, e come se mai vi fosse stato detto Interdetto, nullo, ingiusto, ed insossistente, e questo sotto la pena alli Contraventori, e disobedienti della Scomunica Maggiore riservata al sudetto Reverendissimo Giudice della Regia Monarchia, della disgrazia di Sua Maestà, e di altre pene a Noi ben viste, e non altrimente. Datum Agrigenti die trigesima Septembris septimæ Indictionis 1713. Affigatur: Canonicus Navarro Delegatus. Innocentius Guerreri Magister Notarius.*

Præd: Edictum transmissum fuit per loca Diœcesis.

§. 5. Idem porro Edictum a memorato Isidoro per universam Diœcesim Agrigentin. transmissum fuit, ut juxta ejus tenorem Presbyteri omnes singulorum locorum Diœcesis hujusmodi, Interdicto præfato nequaquam obstante, Missas celebrare, aliaque Divina peragere per assertos Delegatos locales supradicti prætensi Tribunalis compelli possent; quemadmodum inter cæteros ita fecisse, atque executum fuisse Nobis innotuit quemdam Josephum Alexandri, qui asserens se ejusmodi Delegatione munitum esse, in Oppido *Castel Tervine* nuncupato, ejusdem Diœcesis quoddam præceptum, seu mandatum hac de re edidit, addita in eo adversus transgressores pœna incorporationis omnium bonorum, illudque nonnullis Ecclesiasticis dicti Oppidi transmisit, imo & ad quorumdam ex eis domorum janua affigi fecit, tenoris sequentis, videlicet: *Die 28. Octobris septima Indictione 1713. Portiero d'ordine del Reverendo Sacerdote D. Giosep-pe Alessandro Delegato del Tribunale dell' Apostolica Legazia, e Regia Monarchia in virtù di Lettere Patenti date in Palazzo in detto Tribunale diebus &c., e di Commissione parimente del Reverendo Signor Canonico D. Isidoro Navarro Delegato speciale in Causa di detto Tribunale, e in virtù di suo ordine, e Lettera data in Girgenti diebus &c: alli quali &c. s'ingiunge, notifica, & intima al Sacerdote D. Antonino Matteliano, quatenus domane Domenica 29. del corrente 7. Indictione 1713. e successivamente in appresso di giorno in giorno abbia, voglia, e debba celebrare la Santa Messa, assistere in detto giorno die 29. Ottobre alla Messa Cantata, e Divini Officj, Amministrazione delli Santissimi Sacramenti, stante l'evidente nullità dell' Interdetto, come chiaramente si vede nelli Editti affissati d'ordine di detto Reverendo Delegato in Causa nelli luoghi publici di questa predetta Terra. Altrimente, facendo il contrario, e non facendo copia di se, s'intende incorso in quelle pene publicate, ed espressate in detto ordine, e Lettere, procedendosi per la disobedienza all'espressi nell'istesse Ordinazioni, con la incorporazione di tutti li suoi beni. Unde &c.*

Præceptum ejusdem Delegati Localis pro executione Edicti sub certis pœnis.

Causæ præsentis Declarationis.

§. 6. Cum autem nimium evidens sit, nec quisquam inficiari valeat gravissimam ex præmissis Ecclesiasticæ Libertatis, imo etiam Pontificiæ auctoritati illatam fuisse injuriam: ac similiter exploratum sit nullum Judicem, quacumque tandem potestate, & auctoritate suffultum, quoties de Excommunicatione, Interdicto, aliisque censuris ex causa læsæ, seu violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, ac potissimum de speciali Nostro, & Sedis Apostolicæ mandato latis, agi contingit, in illarum validitatis, seu invaliditatis, justitiæ, seu injustitiæ cognitionem, quæ non nisi Nobis, ac dictæ Sedi reservata est, se ingerere ullatenus posse; adeoque eadem præmissa in maximam plurimorum perniciem, ac scandalum tendant, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in gravissima pericula, & errores conjicere, ac deplorandis malis involvere valeant: Hinc est, quod Nos, qui Jurium Ecclesiasticorum Assertores in Terris a Domino constituti sumus, omniumque Christifidelium curam, & solicitudinem superna dispositione gerimus, Libertatem, Immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam, nec non Sanctæ hujus Sedis authoritatem ab ejusmodi nefariis, ac perniciosis conatibus sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & conservare, nec non animarum periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, omniumque & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, nec non præfatorum, ac quorumvis aliorum Tribunalium, Judicum, Ministrorum, etiam Principalium, seu Supremorum, Officialium, Notariorum, Scribarum, & Personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Literas, Edictum, ac Præceptum, seu Mandatum præinserta, nec non quæcumque in iis contenta, aliaque omnia ea occasione

Declaratio nullitatis relatorum omnium, cum eorumdem damnatione.

sione

sione per memoratos Franciscum Miranda, & Gayarre assertum Judicem dicti prætensi Tribunalis, nec non Andream Ficani, Isidorum Navarro, & Josephum Alexandri vigore suarum respective assertarum Delegationum acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocunque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore, neque illa a quoquam observari posse, vel potuisse, adeoque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus; Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

§.7. Præterea, tametsi de veteri Nationis Siculæ pietate, ac Religione confisi, minime dubitemus Christifideles illarum partium, ac præsertim Civitatis, & Dioecesis Agrigentin. præfatarum Incolas, etiam nostra hac declaratione minime expectata, Literas, Edictum, ac Præceptum, seu Mandatum hujusmodi, aliaque per dictos Franciscum Miranda, & Gayarre, Andream, Isidorum, & Josephum gesta pro irritis, & invalidis, nulliusque prorsus roboris, ac valoris jam habuisse, & in posterum habituros esse, adeoque omnia e converso per supradictum Franciscum Episcopum acta, & ordinata religiose, ac exacte observasse, & observaturos esse, nihilominus ad majorem similiter cautelam, generale Interdictum, cui præfatus Franciscus Episcopus Civitatem, & Dioecesim supradictas, sicut præmittitur, subjecit, nec non censuras, seu declarationes Excommunicationis ab eo contra suos Expulsores promulgatas pro validis, & justis habentes, ipsumque Interdictum, ac censuras, seu declarationes hujusmodi auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra approbantes, & confirmantes, ac adversus præmissa, quatenus opus sit, renovantes: Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, omnes, & singulas personas Ecclesiasticas tam sæculares cujusvis gradus, præeminentiæ, ac dignitatis fuerint, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regulares ad exactam ejusdem Interdicti observantiam omnino teneri, & obligatas existere, & fore, itaut in quibusvis Ecclesiis, Locis piis, Oratoriis, etiam privatis, ac Capellis domesticis Civitatis, & Dioecesis Agrigentin. prædictarum, prætensa etiam memoratæ assertæ Monarchiæ Siculæ authoritate munitis, sive alias quocumque privilegio, exemptione, & indulto, etiam prætensæ Protectionis Regiæ, seu prætensi Jurispatronatus Regii, tametsi pluries, ac quantiscumque vicibus a Sede præfata approbati suffultis, nec Missæ, nec alia Divina Officia celebrari, neque Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum administrari, minusque Fidelium Defunctorum cadavera sepeliri, aliave tempore Interdicti prohibita exerceri, nisi temporibus, casibus, & modis per supradictos Sacros Canones permissis, ullo modo valeant, earumdem pariter tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Ad hæc omnes, & singulos, quantumvis exemptos, & quovis modo privilegiatos, qui statuto, decreto, & ordinationi Nostris hujusmodi sub quovis quæsito colore, ratione, aut prætextu quomodolibet contravenerint, quocumque tandem titulo, munere, aut dignitate præfulgeant, eo ipso, & absque alia declaratione in censuras, & poenas Ecclesiasticas per præfatos Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas desuper latas, & impositas incidisse, illisque innodatos fuisse, & esse, ac fore, nec ab eis a quoquam, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, harum serie similiter statuimus.

Confirmatio Censurarum, & Interdicti, cum decreto pro illius observantia sub censuris eo ipso incurrendis.

§.8. Cæterum, cum notorii Juris sit non tam eos, quos præfatus Franciscus Episcopus in actu suæ expulsionis Excommunicatos declaravit, quam supradictos Franciscum Miranda, & Gayarre, Andream Ficani, Isidorum Navarro, & Josephum Alexandri, ac ulterius Julium Rotundo Promagistrum Notarium, qui præinsertis literis prædicti Francisci Miranda, & Gayarre, Clericum Angelum Fiano Magistrum Notarium, qui promulgationi literarum hujusmodi per dictum Isidorum, ut præfertur, factæ, ac Innocentium Guerreri similiter Magistrum Notarium, qui præinserto Edicto ejusdem Isidori respective subscripserunt; nec non Dominicum Piccione, ad cujus nimirum instantiam, uti Procuratoris Fiscalis ejusdem prætensi Tribunalis, dictus Isidorus in suo præinserto Edicto se processisse asseruit: aliosque omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, dignitatis, quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive Francisci Episcopi expulsionem hujusmodi, sive gesta per dictos Franciscum Miranda, & Gayarre, Andream, Isidorum, & Josephum quovis modo mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & poenas Ecclesiasticas a Sacris Canonibus, Generalium Conciliorum decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Coenæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse; Noverint idcircò illi omnes, etiam specialissima mentione digni, a censuris, & poenis hujusmodi, post debitam, ac condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, non nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constituti, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, ac cum reincidentia præfata eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout harum serie similiter decernimus, & declaramus; facultatem insuper quandocumque procedendi ad alia severiora remedia, quatenus prædicti

Reservatio absolutionis Censurarum, in quas incurrerunt Expulsores Episcopi, & participes in supra relatis actis.

dicti Ecclesiasticæ libertatis Violatores in sua contumacia persistentes censuras, & pœnas hujusmodi animo, quod absit, sustinuerint indurato, Nobis, & eidem Apostolicæ Sedi expresse reservantes.

Clausulæ amplissimæ.

§.9. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormisimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas a sæculari potissimum potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causa opponi, seu objici possent, minime refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: easque propterea, omnibus, & singulis per eamdem sæcularem potestatem, sive per idem assertum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum piorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis piis prædictis, illorumque respective Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis a Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.11. Ut autem eædem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Decembris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

CXCVIII.

CXCVIII.

Dat. 12. Jan. 1714. An. 14.

Reformatur Constitutio Pauli III. super facultate Confessariorum Hospitalis Sanctæ Mariæ de Consolatione cum illius extensione ad Confessarios aliorum Hospitalium de Urbe.

Laudata Constitutio ed: fuit 1544, Jun:13. Innocent: XII Const: ed:1694, Aug:18, P.3. concessa fuit Indulgentia plen: pro Archihospitali S. Spiritus in Saxia. Hujus Pontificis Const. ed. 1711 Maji 13, P.11 interdicta fuit etiam Pœnitentiariis facultas absolvendi a casibus S. Sedi reservatis. Et Bened: XIII Constit: ed:1726, Decem:6, P.3 erigit Hospitale B. Gallicani, eique Privilegia conceduntur.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpet. rei memoriam.

Epitome Cōstitutionis Pauli III, qua concessa fuit Confessariis a Custodibus deputatis facultās absolvendi a censuris, & peccatis S. Sedi reservatis cōmutandi Vota; & impetrandi Indulgentiam plenariam in articulo mortis.

Alias pro parte tunc existentium Custodum Confraternitatis Hospitalis Beatæ Mariæ de Gratia, Consolatione, & Porticu nuncupat. de Urbe fel. rec. Paulo Papæ III. Prædecessori Nostro exposito, quod in dicto Hospitali, quod ex eleemosynis Christifidelium gubernabatur, quamplures pauperes infirmi utriusque sexus diversarum nationum pro sanitate recuperanda venientes, in dies recipiebantur, qui ex Statuto, vel consuetudine ipsius Hospitalis antequam ad cubicula accederent, eorum peccata Confessoribus ad hoc per Custodes deputatis confiteri tenebantur, & in eadem expositione subjuncto, quod licet verisimiliter credendum esset quod in erectione dicti Hospitalis, aut postmodum, vel alias a Sede Apostolica concessum fuisset, quod infirmi ad Hospitale hujusmodi accedentes ab omnibus, & singulis eorum peccatis etiam Sedi Apostolicæ reservatis absolvi possent; nihilominus, quia de hujusmodi concessione non constabat pro parte prædictorum Custodum, & Confratrum eidem Paulo Prædecessori humiliter supplicato, quatenus eorum, & ipsorum infirmorum conscientiarum tranquillitati opportune consulere, & alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur: Idem Paulus Prædecessor hujusmodi supplicationibus inclinatus Presbytero, & Presbyteris per Custodes dicti Hospitalis pro tempore existentes deputatis, & ab illis deputandis, etiamsi Presbyteri Sæculares, vel cujusvis Ordinis, & Mendicantium Regulares fuissent, omnium, & singulorum utriusque sexus Christifidelium personarum tunc & pro tempore ad dictum Hospitale pro sanitate recuperanda confluentium cujuscumque qualitatis, etiamsi divites, & etiamsi Clerici Regulares, vel cujusvis Ordinis, etiam Mendicantium Regulares fuissent, confessiones quotiescumque confiteri voluissent, audiendi, & illis auditis eos ab omnibus, & singulis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis quomodolibet latis, & votorum quorumcumque, Juramentorum, & Ecclesiæ mandatorum transgressionibus, jejuniorum, pœnitentiarum injunctarum, ac divinorum Officiorum omissionibus, manuum violentarum in quasvis personas injectionibus, ac perjuriorum, & homicidii mentalis, vel casualis, necnon adulterii, incestus, stupri, fornicationis, sacrilegii reatibus, omnibusque aliis, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiamsi Sedi Apostolicæ reservatis, de quibus corde contriti, & ore confessi fuissent, etiamsi talia fuissent, propter quæ merito Sedes Apostolica esset consulenda, absolvendi, & pro commissis pœnitentiam salutarem injungendi, necnon vota quæcumque (ultra marino, visitationis liminum Apostolorum Petri, & Pauli, Sancti Jacobi in Compostella, necnon Religionis, & Castitatis Votis dumtaxat exceptis), in alia pietatis opera commutandi, juramenta quæcumque relaxandi, ipsisque Infirmis Ecclesiastica Sacramenta, prout eatenus fecerant, ministrandi, ac eis in articulo mortis plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem, etiamsi mors non subsequeretur, & quoties mors immineret, vel in dicto mortis articulo constituti viderentur, impendendi, licentiam, & facultatem sub certis modo, & forma tunc expressis auctoritate Apostolica concessit, & elargitus fuit, & alias prout in prædictis Pauli Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 13. Jun. 1544. expeditis Literis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Preces Prosecretarii Visitationis Ap. pro facultatis extensione ad alia Hospitalia Urbis.

§.1. Cum autem, sicut Venerabilis Frater Fabritius Episcopus Lycien. Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum Almæ Urbis nostræ, auctoritate Apostolica institutæ deputatorum Pro-Secretarius, Nobis nuper exponi fecit, ipse facultates a memorato Paulo Prædecessore per Literas supradictas Confessariis dicti Hospitalis concessas, ut præfertur, etiam ad aliorum ejusdem Urbis Hospitalium Confessarios per Nos extendi plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Reformatio facultatis pro foro cōsciētiæ tantum quibusdā casibus exceptis ejusque extēsio ad Confessarios aliorum Hospitalium Urbis.

§.2. Nos igitur ipsius Fabritii Episcopi, & Pro-Secretarii votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, prædictas Pauli prædecessoris Literas quo ad dictum Hospitale Consolationis, sicut præmittitur, emanatas, auctoritate, Apostolica tenore præsentium reformamus, & declaramus, itaut facultas in eis concessa intelligatur pro foro conscientiæ tantum, exceptis casibus in Bulla Cœnæ Domini, necnon publicæ violationis clausuræ Monialium ad malum finem, Presbytericidii publici, ac casus publici violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, imo etiam occulti in terminis Constitutionis piæ mem. Greg. Papæ XIV. pariter

pariter Prædecessoris nostri, quæ incipit - *Cum alias nonnulli &c.*, etiamsi ejusmodi violatio auctoritate publica secuta fuerit, ac citra ullam facultatem dispensandi super irregularitate; Indultum vero hujusmodi sic reformatum, & declaratum etiam aliis prædictæ Urbis Hospitalibus harum serie concedimus.

Clausulæ. §.3. Decernentes eas præsentes literas nullo unquam tempore revocari, suspendi, vel limitari, aut eis derogari posse, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus comprehendi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas esse, & censeri, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Januarii MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

CXCIX.

Dat. 26. Febr. 1714. An. 14.

Confirmatur electio, & Coronatio Caroli VI. in Regem Romanorum futurum Imperatorem.

Const: ed:1711, Dec:18, P.12 extat declaratio quædam super confirmatione hujus Electionis: Et Const: ed:1714, Mar:10, P.14 agitur de precibus Primariis ejusdem Regis.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Chariss. in Christo filio nostro Carolo Romanorum, Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illustri Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium. ROmani Pontificis, qui Regis Regum, Domini Dominantium, & per quem Reges regnant, ac Legum conditores justa decernunt in B.Petri Sede vices gerit in terris muneris esse dignoscitur, quæ ad communem utilitatem, salutem, & præsidium, & ad Sacri Romani Imperii statum pertinent Judicii, & auctoritatis suæ robore communire.

Refertur Electio prædicta 1711. Oct. 12, & Coronatio die 22. Dec. facta. §.1. Quapropter cum clar.memor. Josepho Romanorum Rege in Imperatorem electo fratre tuo germano rebus humanis exempto, seu alias certo, quem præsentibus pro expresso haberi volumus, modo Romanum vacaret Imperium, ejusdem Imperii Principes Electores a Venerabile Fratre nostro Lothario Francisco Archiepiscopo Moguntino pro munere suo in Civitatem Francofurti ad Mœnum, ad certam diem vocati in eadem Civitate convenientes, ut Romanorum Regem futurum Imperatorem eligerent, qui præcelsis, Regiisque virtutibus Rempublicam tueretur, iidem Principes die 12. Mensis Octobris anni Domini millesimi septingentesimi undecimi, Te, qui Hungariæ, & Bohemiæ Rex eras, unanimi consensu, divina favente clementia, in Romanorum Regem futurum Imperatorem elegerunt, Tuque electionem hujusmodi, oblato tibi de more Decreto, qua decuit modestia, consensisti, ac deinde nempe die 22. Mensis Decembris ejusdem anni in dictæ Civitatis collegiata Ecclesia S. Bartholomæi, post Missarum solemnia a prædicto Lothario Francisco Archiepiscopo celebrata per Te in manibus ejusdem Lotharii Francisci Archiepiscopi præstito more Catholicorum Regum Romanorum Prædecessorum tuorum Juramento, aliisque solemnitatibus rite peractis, dicti Lotharii Francisci Archiepiscopi ministerio, ritu, & pompa solita coronatus fuisti; Quoniam vero electionis, coronationisque negotiis hujusmodi per dilectum filium nobilem virum Herculem, Josephum Ludovicum Turinetti Marchionem de Priè oratorem tuum specialem coram Nobis proponi fecisti, petens omnia præmissa per nos Apostolica auctoritate cæremoniis servari solitis confirmari: Nos de præmissis per legitima documenta sufficienti habito testimonio, & re cum Venerab. Fratribus nostris S. R. Ecclesiæ Cardinalibus diligenter perpensa, & mature considerata magna animi nostri cum spirituali lætitia ex eadem electione suscepta ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, gloriosissimeque ejus Genitricis Mariæ, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, necnon ejusdem Romanæ Ecclesiæ, ac Sacri Imperii exaltationem, & honorem electionem de persona Majestatis tuæ in Regem Romanorum futurum Imperatorem, & coronationem in dicta Civitate Francofurti factas ob præstantissimas animi, & corporis tui dotes, luculentissimaque earum indicia, ac testimonia, & certissimam spem, quam de te in Sanctæ Fidei, & Religionis Catholicæ, ac nostra, & Romanæ Ecclesiæ, illiusque rerum, & bonorum defensione, propagatione, & protectione conceptam habemus, de eorumdem Fratrum consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Petitio Caroli VI pro Cõfirmatione.

Cautiones a Pontifice adhibitæ, & causæ confirmationis.

Confirmatio Electionis, & Coronationis

§.2. Ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, etiam substantiales qui seu ratione formæ, vel loci coronationis ejusdem, seu ratione personarum eorumdem Electorum tam scilicet eorum, qui abfuerunt, ac suum suffragium minime tulerunt, quam aliorum qui ad suffragium ferendum, licet quovis legitimo jure eligendi destituti essent, admissi fuerint, sive etiam ex eo, quod idem Josephus Electus Imperator de manu Romani Pontificis, auream Coronam non susceperit, imo, nec etiam suæ electionis confirmationem ab eodem Romano Pontifice obtinuerit, seu quavis alia ratione, vel causa in electione, & coronatione hujusmodi quovis modo intervenerunt, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, sanamus, & supplemus, teque sic electum, & confirmatum ad suscipien. Imperialis dignitatis culmen suis loco, & tempore dignum, & idoneum, etiam decernimus, & declaramus.

Clausulæ particulares cum decreto pro suscipienda Imperiali dignitate.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis legibus Imperialibus, ac privilegiis Electoribus ipsis, & quibusvis aliis forsan concessis, quibus etiamsi ad illorum derogationem

nem de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia forma servanda esset, illorum omnium tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat auctoritate, scientia, potestate, & tenore præmissis specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, sanationis, suppletionis, Decreti, declarationis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimotertio; Quarto Kalen. Martii Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✝

✝ *Ego N. Episcopus Portuen. Cardinalis Acciajolus.*

✝

✝

✝ *Ego F. Episcopus Prænestinus Card. Spada.*

✝ *Ego G. Tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyterorum Card. Mariscottus.*

✝ *Ego F. Tit. S. Petri ad Vincula Presb. Card. Astallius.*

✝ *Ego B. Tit. S. Praxedis Presbyt. Card. Panciaticus.*

✝ *Ego F. Tit. Sanctæ Balbinæ Presbyter Card. de Abdua.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Fr. T.M. Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Ferrari.*

✝ *Ego Joseph Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presb. Card. Sacripantes.*

✝ *Ego J.B. Tit. S. Cæsarei Presbyt. Card. Spinula S.R.E. Camerarius.*

✝

✝ *Ego Fr. Tit. SS. Jo:, & Pauli Presbyt. Card. Paulutius Major Pœnitent.*

✝

✝

✝ *Ego F. Tit. S. Eusebii Presbyter Cardin. Martellus.*

✝

✝

✝

✝ *Ego N. Phil. Tit. S. Honuphrii Presbyt. Cardinalis Spada S. Honuphrii nuncupat.*

✝

✝ *Ego J. Tit. S. M. Angelorum Presbter Card. Vallemanus.*

✝ *Ego J.D. Tit. S. Anastasiæ Presbyter Cardinal. Paraccianus.*

✝

✝ *Ego C. A. Tit. S. Augustini Presbyter Card. Fabronus.*

✝ *Ego M. A. Tit. Sanctorum Quirici, & Julitæ Presb. Card. de Comitibus.*

✝

✝ *Ego A. F. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Card. Sanvitalis.*

✝ *Ego L. Tit. S. Silvestri in Capite Presbyt. Card. Picus.*

✝ *Ego L. Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

✝

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego P. M. Tit. S. Jo: ante Portam Latinam Presb. Card. Corradinus.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego A. Titul. S. Marcelli Presbyter Cardinal. Priolus.*

✝ *Ego S. B. Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Card. Ptholomeus.*

✝ *Ego F.F. M. Tit. S. Priscæ Presbyter Card. Casinus.*

✝

✝ *Ego B. S.M. in Via Lata Diaconus Card. Pamphilius.*

✝ *Ego P. S. Laurent. in Damaso Diac. Card. Otthobonus S.R.E. Vice-Cancellar.*

✝ *Ego C. Sanctæ Agathæ Diaconus Cardinalis Bichius.*

✝ *Ego J.R. S. Georgii in Velabro Diaconus Card. Imperialis.*

✝ *Ego Franciscus S. Angeli Diaconus Card. Barberinus.*

✝ *Ego L. Nicolai Diaconus Card. de Alteriis.*

✝ *Ego C. S. Mariæ de Scala Diacon. Card. Columna.*

✝

✝ *Ego N. S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Grimaldus.*

✝ *Ego Annibal S. Eustachii Diaconus Card. Albanus.*

✝ *Ego C. S. Mariæ in Domnica Diaconus Card. Origus.*

✝

C C.

Dat. 10. Mar. 1714. Anno 14.

Conceditur Carolo VI. Romanorum Regi in Imperatorem electo, ut ad ejus Preces Primarias aliqua beneficia Ecclesiastica conferantur, cum Decreto pro executione similium Precum Josephi I.

Const: ed: 1711, Oct. 3, P. 11 nullæ declaratæ fuere Preces Primariæ Vicariorum Imperialium. Const: ed: 1714, Feb. 26, P. 14 confirmata fuit d. Regis Electio, & Inn: XIII Const: ed: 1722, Jun: 9, P. 2 extat assertio juris Sanctæ Sedis in Regnum Siciliæ per Investituram Carolo VI factam.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Charissimo in Christo filio Carolo Romanorum Regi Illustri in Imperatorem electo Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causæ præsentis Constitutionis.

CUM post factam de persona tua per Sacri Romani Imperii Principes Electores in Regem Romanorum Electionem, ac per nos pro Universæ Christianæ Reipublicæ salute confirmatam nuper nobis significaveris, Te summopere desiderare personas tibi gratas, & acceptas, gratia, & munificentia aliqua Beneficia Ecclesiastica consequi posse, nos quemadmodum magnis merentur efferri laudibus insignibusque præconiis commendari sublimium Principum desideria, & vota, quæ in Divini nominis, & personarum illi Clericali Vinculo adscriptarum amore feruntur, & opere postmodum consequente tutum deducuntur in actum, ita etiam dignum, vel potius debitum existimamus, ut quoniam in fidei sinceritate, & devotione illibatæ Ecclesiæ Sponsæ nostræ te fidelem Advocatum devovisti, eamque humili professione Matrem, & Dominam tuam recognovisti, & ad ipsius honorem, & Sacri Romani Imperii decus, unctionem Victoriæ, & diadema etiam nostro ministerio adveniente tempore suscipere, & in eis immobilis persistere intendis; Verum etiam tanquam ipsius Ecclesiæ legitimus Pugil, & Athleta Te adversus Schismaticorum, & Hæreticorum, Turcarum Tyranni, ac fidei, & Christi nominis hostis insanias, & furores spiritualiter, & temporaliter armaris, & in dies arma hujusmodi jugiter exequeris, ea Tibi favorabiliter concedamus, quæ tuæ celsitudini cædant ad honorem, & per quæ eisdem benemeritis personis Te munificum reddere possis ope auctoritatis Apostolicæ exhibitione gratiarum. Hinc est quod tuæ celsitudinis supplicationi inclinati dicta auctoritate præsentium serie, eidem celsitudini tuæ concedimus, & indulgemus, quod si per Te quibusvis Collatoribus, seu Collatricibus quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum Sæcularium, vel Regularium Ordinum quorumcumque per Sacrum Romanum Imperium ubilibet constitutorum, etiamsi qui, vel si quæ Pontificali, vel alia quavis dignitate præfulgeant, seu Collegia, Capitula, & Conventus fuerint super singulis Beneficiis Ecclesiasticis cum cura, vel sine cura Sæcularibus, vel Ordinum hujusmodi Regularibus in singulis Cathedralibus, etiam Metropolitanis, Collegiatis, & aliis quibusvis Ecclesiis, etiamsi Beneficia hujusmodi, Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, personatus, administrationes, vel officia in eisdem Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel Collegiatis, & ipsæ Præbendæ in illis ex hujusmodi Ecclesiis, in quibus majores, vel minores Præbendæ esse noscuntur, etiamsi majores fuerint, & dignitates, personatus, administrationes, vel officia hujusmodi consueverint, qui per electionem assumi, eisque cura immineat animarum, dummodo dignitates ipsæ in Cathedralibus etiam Metropolitanis post Pontificales majores aut Collegiatis hujusmodi principales non existant, ad eorumdem Collatorum, & Collatricum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem communiter, vel divisim pertinentibus singulis personis conferendis, seu super hoc quod personæ hujusmodi ad illa recipiantur, & admittantur preces porrigi, seu de personis eisdem ad hujusmodi Beneficia nominationes fieri contigerit primarias, iidem Collatores, & Collatrices salvo, quod singulæ collationes, & singulæ Ecclesiæ ex hoc ultra quam in uno Beneficio non graventur, ac ipsi Collatores, & Collatrices saltem quatuor Beneficia Ecclesiastica conferre habeant hujusmodi precibus, & nominationibus parere, & intendere, necnon personas ipsas ad hujusmodi Beneficia, postquam ipsis de illis canonice provisum fuerit juxta earumdem precum, aut nominationum tenorem recipere, & admittere debeant, & etiam tueantur, ita quod celsitudo tua, unam, & eamdem personam supradictis Collatoribus, & Collatricibus simul, vel successive nominare possit; ita tamen, quod quamprimum persona sic nominata de aliquo Beneficio provisa fuerit, ejus nominatio, quoad alios Collatores, vel Collatrices facta, ipso jure expiret, & quoad easdem preces Canonicatum, & Præbendam, ac dignitatem, seu personatum, administrationem, vel officium in una Ecclesia pro unico dumtaxat Beneficio computari debere declaramus; quodque quicumque, quibusvis in dignitatibus constituti, seu Ecclesiarum Cathedralium Canonici singuli, videlicet in illis, quos pro singulis personis prædictis precum, & nominationum hujusmodi, & ad hoc ut illæ sortiantur effectum, etiam præsentium executores deputaveris per te, vel per alium, seu alios Beneficia prædicta cum in quibusvis etiam Ordinariis Collatoribus per Constitutiones nostras, aut literas alternativas, aliaque privilegia, & Indulta quæcumque quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, aut aliis quibuscumque Mensibus vacaverint, & quæ personæ, pro quibus preces, & nominationes hujusmodi factæ fuerint, quatenus hujusmodi preces, sive nominationes ad illa se extendant infra mensem, postquam ipsis vacatio hujusmodi Beneficiorum innotuerit, duxerint acceptanda, etiamsi ipsa Beneficia, dispositioni Apostolicæ alias quam per Constitutionem felic. recor. Benedicti Papæ XII. Prædecessoris nostri, quæ

Concessio præd. cū quibusdam restrictionibus, & exceptionibus.

incipit -- *Ad regimen* -- generaliter reservata existant, & ex diversis personis vacaverint, & personæ nominatæ prædictæ tempore assecutionis Beneficii ad quod nominatæ fuerint, aliud Beneficium in eadem Ecclesia obtineant, ac secundum Statuta, & consuetudines Ecclesiarum, in quibus Beneficia hujusmodi constiterint, vel Indulta Ecclesiis concessa capaces videlicet in ætate legitima constitutæ, aut de legitimo matrimonio procreatæ non sint, dummodo quoad hujusmodi qualitates alias cum eis canonice dispensatum, & Beneficia in eadem Ecclesia obtinenda talia sint, quæ sine dispensatione Apostolica insimul obtineri possint, aut consueverint, ac ipsorum vacantium Beneficiorum Collatio non fuerit juxta Lateranen. Statuta Concilii ad Sedem Apostolicam legitime devoluta, neque super illis inter aliquos lis pendeat indecisa, cum omnibus Juribus, & pertinentiis suis, personis ipsis, etiam duo, vel tria, seu plura quarumcumque qualitatis, & cujuscumque annui valoris Ecclesiastica Beneficia obtinentibus, & expectantibus conferre, etiam assignare, necnon omnia, & singula, quæ ad hoc ut precum, seu nominationum, & acceptationum, ac Collationum hujusmodi succedunt effectus, opportuna fuerint facere, auctoritate nostra per censuram Ecclesiasticam exequi possint, & valeant, super quibus ipsis plenam, & liberam auctoritate prædicta tenore præsentium potestatem concedimus, ac etiam facultatem, ac personis prædictis pro quibus hujusmodi primarias preces porrigi, seu nominationes fieri contigerit, quod ipse expectativis, ac nominationibus, seu specialium reservationum de quibus Beneficiis pro eis factarum gratiis, & mandatis de providendo ipsis de eisdem, siquæ ipsis concessa fuerint una cum gratia precum, & nominationum primariarum earumdem uti possint, nec aliqua gratiarum hujusmodi consumpta, reliquæ earumdem cassæ censeantur, vel irritæ, indulgemus. Præterea cum sicut accepimus, ac ex authenticis ad Nos allatis documentis liquido constitit, etiam clar. mem. Josepho, dum vixit, Romanorum Regi in Imperatorem electo germano fratri tuo animus non defuerit, ad ea omnia explenda, quæ pro confirmatione electionis dudum de ejus persona in eundem Romanorum Regem futurum Imperatorem similiter factæ obtinenda tam juxta Sacrorum Canonum præscriptum, quam juxta veterem Apostolicæ Sedis morem, requireban tur, nisi immaturus illius obitus cuncta turbasset; adeoque per ipsum non steterit, quo minus ejus electio prædicta a Nobis confirmata fuerit; Idcirco memorati Josephi Regis electionem perinde acsi a Nobis rite, & recte ac servatis servandis cum suppletione, ac sanatione quorumcumque defectuum, aliisque omnibus opportunis, & necessariis clausulis, & decretis, approbata, & confirmata fuisset habere volentes, ac habendam esse decernentes: Ut etiam similes preces pro Beneficiorum hujusmodi cum primum illa vacassent, collatione, ab eodem Josepho Rege, dum viveret sub spe simile Indultum a nobis post suæ electionis confirmationem assequendi, expeditæ, quas Collatoribus, & Collatricibus prædictis hactenus exhiberi contigit, seu imposterum continget, suum integrum, ac plenum effectum sortiri, & obtinere debeant de speciali gratia, quæ nunquam transeat in exemplum similiter indulgemus: Servatis tamen restrictionibus, & exceptionibus supradictis, & citra illorum præjudicium, quos in possessione Beneficiorum sibi a nobis, sive a quibusvis Collatoribus, seu Collatricibus prædictis collatorum, exclusis prorsus, ac nullatenus ad illam admissis iis, in quorum favorem preces, seu nominationes prædictæ pro Beneficiis hujusmodi a memorato Josepho Rege porrectæ, seu factæ fuerunt, reperiri contigerit; Quibus tamen, sicut præmittitur, exclusis Beneficia primo vacatura conferri debebunt.

Decretum præd. cũ confirmatione Electionis Josephi I.

Clausulæ particulares.

§. 1. Non obstantibus nostris de non utendo gratia expectativa, ac reservatione speciali, vel duabus gratiis insimul, ac de insinuatione, & publicatione, & diligentiis per acceptantes desuper faciendis, ac in favorem ordinariorum Collatorum, necnon expectativas in forma pauperum habentium, ac illustrium, & graduatorum, ac Sedis prædictæ Officialium, ac certas inibi expressas gratias habentium, necnon quibuscumque in Cancellaria Apostolica quandocumque publicatis, & publicandis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon aliis Ecclesiarum, in quibus Beneficia hujusmodi forsan fuerint, statutis, & consuetudinibus, illis præsertim, quibus in Ecclesiis, in quibus majores, & minores Præbendæ hujusmodi fuerint, caveri dicitur, quod nullus inibi majorem Præbendam majore assequi valeat, nisi illam de minori gradatim, & per optionem ascendat, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus super provisione sibi facienda de hujusmodi, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literæ, etiam nostro, vel eas concedentium proprio motu, aut cujusvis etiam quocumque respectu, & ad cujuscumque instantiam sint concessæ, vel concedantur in posterum seu si speciales de hujusmodi Beneficii per Nos, vel Sedem prædictam, aut quæcunque aliæ, aut quacumque etiam Ecclesiastica, vel mundana dignitate fungentibus per Sedem prædictam concessarum, vel concedendarum vigore reservationum, sive earumdem facultatum obtenta ad hujusmodi Beneficia quarumcumque personarum nominationes pro tempore factæ fuerint, quas quidem literas etiamsi per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet processum fuerit, necnon reservationes, facultates, & nominationes cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis clausulis, quæ præsentium effectum suspendere, impedire, vel perimere, aut alias eisdem præsentibus quomodolibet obtentæ viderentur, sive ex certa scientia nostra, vel simili motu, sive alias sub quibusvis forma, & expressione verborum, & quæ fortassis totalis sui tenoris insertionem, ac illorum in quibus concessa sunt, vel fuerunt, nominum, & cognominum individualem expressionem præsentibus faciendam ad hoc ut illis per easdem præsentes sufficienter derogetur, exigunt, vel requirunt, & quæ ipsis præsentibus perinde acsi earum tenor de verbo ad verbum insertus foret pro expressis habeatur emanarunt, ac mandata de providendo inde secuta cum processibus per ea, quæ pro tempore habitis, nisi illi pro quibus emanaverint, ut præsertur,

tur, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium numero fuerint ad Beneficia, quæ precum, & nominationum primariarum vigore per personas pro quibus illæ factæ fuerint, ac acceptata, & de quibus eis provideri contigerit minime extendi, quinimo in illorum executione personas ipsas omnibus, & quibuscumque earum literarum, & expectativarum, & reservationum hujusmodi vigore, & cum quibusvis antelationum prærogativis, etiam illis, quas certis nostris familiaribus continuis commensalibus in Cancellaria Apostolica, ac aliis nostris literis ad effectum, & aliis in assecutione Beneficiorum conferendis nominatim descriptis concessimus, & cum similibus derogatoriis clausulis, quæ nulli quominus præsentium succedant effectus, suffragari debeat expectantibus, etiamsi illarum obtentum in quibusvis Ecclesiis in Canonicos recepti, ac de numero ipsorum familiarium continuorum commensalium antiquorum fuerint, necnon gratias in communi forma pauperum habentibus, ac Officialibus, & illustribus, ac alias quascumque facultates habentibus, etiam nostris familiaribus continuis commensalibus antiquis, & descriptis, & in posterum describendis, dictis Cardinalibus dumtaxat exceptis, anteferri volumus, sed nullum per hoc expectantibus prædictis quoad assecutionem Beneficiorum aliorum præjudicium generari, seu si dictis Collatoribus, vel Collatricibus, vel quibusvis aliis communiter aut divisim ab eadem sit Sede Indultum, quod ad receptionem, vel provisionem alicujus minime teneantur, & ad id compelli, aut quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, quodque de hujusmodi, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem conjunctim, vel separatim spectantibus nulli valeat provideri per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & qualibet alia dictæ Sedis Indulgentia generali, vel speciali cujuscumque tenoris existat per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua, cujusque toto tenore habenda sit in nostris literis mentio specialis, aut si personæ prædictæ præsentes non fuerint ad præstanda de observandis statutis, & consuetudinibus Ecclesiarum, in quibus hujusmodi Beneficia fuerint, ut præfertur solita juramenta, dummodo in absentia sua per Procuratores idoneos, & cum ad Ecclesias ipsas accesserint, corporaliter illa præstent, necnon concordatis Nationis Germanicæ, ac eorumdem concordatorum confirmatione, ac prædictis, ac quibuscumque aliis quandocumque editis, & edendis Constitutionibus, & regulis nostris, & dictæ Cancellariæ, ad quarum solemnitatem, adstrictionem, formam & satisfactionem, seu observantiam, habentes preces, seu nominationes hujusmodi minime teneantur, nec ipsæ preces, sub illis comprehendantur quoquomodo, necnon quibusvis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, & quibusvis gratiis, expectativis specialibus, vel generalibus, etiam mensalibus reservationibus, unionibus, annexionibus, & incorporationibus, suppressionibus, & extinctionibus perpetuis, & temporalibus nominationibus, ac reservandi, vivendi, annectendi, incorporandi, ac nominatis, & aliis conferendi, commendandi, supprimendi, & extinguendi, aliisque citra accessus, & regressus de consensu, facultatibus, literis, mandatis, & indultis quibuscumque, etiam cum provisionibus, commendis, & aliis dispositionibus ex tunc, & gratiis quibusvis personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, vel conditionis existentibus, & quacumque etiam Imperiali, Regali, Reginali, Ducali, sive Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel majori auctoritate, præeminentia, nobilitate, & excellentia, ac etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & familiaribus continuis commensalibus nostris, etiam descriptis, & antiquis, & in eorum, ac Ecclesiarum etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, ac Patriarchalium, & principalium Monasteriorum, Mensarum, Capitulorum, Dignitatum, & aliorum Beneficiorum quorumcumque cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium locorum piorum, Universitatum, Studiorum, & aliorum quorumcumque aut in nullius favorem, aut eorum, necnon jurium cessorum, vel oblatorum, aut spoliorum damnorum, etiam per infideles illatorum, & obsequiorum Nobis, Romanæque Ecclesiæ, vel prædictæ Sedi, aut pro Fide Catholica impensorum, seu quibusvis aliis excogitabilibus, & urgentissimis, & insolitis, necnon exprimendis causis consideratione, contemplatione, instantia, intuitu, ratione, vel respectu, ac Motu proprio, ac ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, & cum quibusvis antelationum prærogativis, declarationibus, concessionibus, favoribus, suspensionibus, ac gratiis, & restitutionibus, modificationibus, exceptionibus, & annullativis, irritativis, ac derogatoriarum derogatoriis, necnon prædictam, & alias quascumque concessas, & concedendas gratias suspendentibus, ac illis derogantibus, necnon mentis, & intentionis, ac perpetuæ, & incommutabilis voluntatis nostræ fuisse, & esse de non revocando, & suspendendo gratias easdem, & illis non derogantibus quomodolibet attestantibus, & in pristinum, & validissimum statum reponentibus, restituentibus, ac plenarie reintegrantibus, ac per modum pacti, & initi contractus, ac perpetui Statuti, necnon gratias ipsas, ut de actu vacantibus expectare, & ex nunc vere, & non ficte, etiam quoad possessionem prædictorum Beneficiorum, ac omnes juris, & facti defectus plenum esse sortitas effectum decernentibus, & declarantibus, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis per Nos, & Sedem prædictam, aut ejus legatos in genere, vel in specie, etiam nominatim de dictis Beneficiis, & alias quomodolibet emanatis, quibus etiamsi in illis, quod illæ nonnisi certis modis, & formis inibi expressis, & nominatis, verbisque, & signis inibi appositis, & omni diversarum literarum Apostolicarum expeditione, & intimatione, etiam diversis temporibus faciend., ac de consensu eorum, quorum interesse concernebatur, aut etiam nullatenus suspendi, moderari, aut eis in aliquo derogari posset, & quatenus suspenderentur, aut illis derogaretur, toties de novo, & sub quacumque data per illos, quorum interesse concernebatur eligenda concessæ, & factæ sint, & esse censeantur, ac expediri possint, ac si non aliter per quoscumque judices, & personas,

judi-

judicari debeat, caveatur expresse, illorum omnium tenores, præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, ac modos, & formas hujusmodi pro individuo servatis habentes ad effectum præsentium omnino derogamus, & in dictis Beneficiis cum, ut præfertur, vacaverint, effectum sortiri, aut locum sibi vindicare, necnon decernentes præsentes literas nullatenus de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis defectu notari, aut impugnari posse, nec debere, & sic per quoscumque tam ordinaria, quam delegata, & mixta auctoritate fungentes Judices, & personas ubique judicari, cognosci, atque decidi debere, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, cognoscendi, & decidendi facultate; necnon irritum, & inane quidquid secus super præmissis omnibus, & singulis, vel eorum aliquo quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.2. Præterea quia difficile foret præsentes literas ad singula loca deferri, volumus, & dicta auctoritate nostra decernimus, quod illarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ubique adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.3. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, concessionis, indulti, derogationis, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Decimotertio, sexto Idus Martii, Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

CCI.

* Dat. 17. Mar. 1714. An. 14.

Declaratur, ad præsentem Archiepiscopum Tarraconen. spectare jurisdictionem, & non ad Capitulum, adversus ausus sæcularis potestatis, cum comminatione censurarum, & pœnarum in illius violatores.

Const: ed: 1711, Oct: 17, P. 11 declarata fuere nulla gesta a potestate sæculari in Hispaniis, libertati Ecclesiæ præjudicialia. Et Const: ed: 1717, Jun: 12; P. 17 conceditur Nuncio Apost: in Hispaniis facultas absolvendi violatores jurium Ecclesiæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. IN excelsa Sedis Apostolicæ specula, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam constituti, nostra, & ejusdem Sedis, inferiorumque Ecclesiarum jura, ex commissi Nobis cælitus Pastoralis Officii debito, sarta tecta tueri, ac si quando ea temerariis quorumcumque, præsertim Laicorum, quos in rebus Ecclesiasticis obsequendi manet necessitas, non auctoritas imperandi, ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere studemus, sicut divinitus concessa Ecclesiæ libertas, atque animarum pericula postulant, ac Nos omnibus maturæ considerationis trutina perpensis æquitati, & justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

§.1. Ad nostri siquidem Apostolatus notitiam, non sine gravissimo animi nostri dolore, pervenit, quod cum Venerabilis Frater Isidorus Bertran Archiepiscopus Tarraconensis, qui alias nempe priusquam Metropolitanæ Ecclesiæ Tarraconensi in Archiepiscopum, & Pastorem a Nobis præfectus esset, Canonicatum, & Præbendam, necnon Archidiaconatum majorem nuncupatum Ecclesiæ Gerundensis obtinebat, in plena, & quieta supradictæ Ecclesiæ Tarraconensis possessione reperiretur, ac munere consecrationis rite suscepto, Pallioque Archiepiscopali, quod ei tradi jusseramus, recepto, quæcumque suæ Dignitati annexa munia pacifice exerceret: redditæ ei fuerunt literæ a Laicali potestate illarum Partium non ita pridem, videlicet die XV. Decembris anni proxime præteriti conscriptæ, illique per summam, ac pene incredibilem temeritatem, tanquam Canonico, & Archidiacono majori dictæ Ecclesiæ Gerundensis, ac in præfatam Ecclesiam Tarraconensem intruso directæ, quibus perinde, ac si ipsi Laicali potestati fas fuisset Archiepiscopum ab hac Sancta Sede institutum impune destituere, ac Christi Domini indelebili charactere a Spiritu Sancto insignitum arbitratu suo exauthorare, nulla non minus, quam injusta provisio dictæ Ecclesiæ Tarraconensis de illius persona a Nobis facta impudenter asserebatur, eique præcipiebatur, ut non modo e sua Civitate, sed etiam ab universa Diœcesi, ac Provincia Tarraconensi illico exiret: nec interim quempiam, qui sui exulantis loco vices suas inibi suppleret, Ecclesiæque ab eo deserendæ gubernationem susciperet, subrogare, aut constituere præsumeret, itaut nemini ab ipso, sive ante, sive post suam expulsionem deputato, vel deputando, jurisdictionem Ecclesiasticam ejus nomine exercere ullatenus permissum esset. Eodem ferme tempore, nec sane minus temere Laicalis eadem potestas per alias suas literas die, & anno supradictis datas, ac, quod plane intolerandum est, Decano, & Capitulo Ecclesiæ Tarraconensis *Sede vacante* inscriptas, dilectos Filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ hujusmodi de iis omnibus, quæ memorato Isidoro Archiepiscopo, sicut præmittitur, scripserat, certiores facere non erubuit, eis insuper injungendo, ne illum in Archiepiscopum ullatenus agnoscerent, seu reciperent, quinimo juribus sibi competentibus uti deberent, quibus verbis, attenta præsertim secundo dictarum literarum inscriptione præfata, satis, superque ea omnia, quæ a Cathedralium Ecclesiarum Capitulis illarum Sede Episcopali vacante, peragi, atque exerceri possunt, aut debent, indicata fuisse compertum est: interim vero omnes, & singulos mensæ Archiepiscopalis Tarraconensis fructus, redditus, & proventus exigere, ac colligere, illosque tuta, & fideli sub custodia, atque ad formam depositi servare tenerentur, & alias prout in ambabus literis prædictis, quarum tenores non alio, quam illos penitus, & omnino reprobandi, ac damnandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, plenius contin-

A sæculari potestate exceptus non fuit Archiepiscopus Tarraconen, quin & quidam literis expulsus e sua Diœcesi & Provincia.

Aliis literis præceptum fuit Capitulo ne Archiepiscopũ agnosceret, servaretque fructus mensæ, & uteretur juribus ei Sede vacãte competentibus.

tinetur. Hujusmodi porro literis tam Isidoro Archiepiscopo, quam Capitulo, & Canonicis supradictis publice præsentatis, idem Isidorus Archiepiscopus, ut graviores sibi, & Ecclesiæ imminentes injurias effugeret, commissum sibi gregem deseruit, nec solum a Civitate, sed etiam a Diœcesi, ac Provincia Tarraconensi præfatis incunctanter discessit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.2. Cum autem præmissa, ad quæ eadem Laicalis potestas non minus malorum, & calamitatum, quibus Divina Justitia execrabiles ejusmodi ausus sæpe etiam in hoc sæculo ulcisci solet, penitus immemor, quam censurarum omnium, ac pœnarum Ecclesiasticarum per Sacros Canones, Conciliorum Generalium Decreta, & Apostolicas Constitutiones adversus similia perpetrantes, eorumque Adhærentes, Fautores, Consultores, & Defensores, quocumque tandem gradu, ac dignitate præfulgeant, inflictarum, misere oblita, damnabiliter devenit, Ecclesiasticam libertatem Dei ordinatione, & Canonicis sanctionibus constitutam aperte læserint, ac lædant, nostramque, & hujus Sanctæ Sedis auctoritatem, qua Isidorum Archiepiscopum præfatum Ecclesiæ Tarraconensi supradictæ, sicut præmittitur, præfecimus, gravissime violaverint, & violent, ac insuper animas pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in maxima pericula conjicere possint: adeoque novum, & sane peracerbum vulnus multiplicibus aliis, ac diuturnis injuriis, quas Sancta Dei Ecclesia jampridem in iis Ditionibus pertulit, & adhuc perfert, adjungere noscantur: Hinc est, quod Nos, qui jurium Ecclesiasticorum Assertores in Terris a Domino constituti sumus, omniumque Ecclesiarum, & Christifidelium curam, & solicitudinem superna dispositione gerimus; tametsi probe sciamus, quantus semper fuerit, & quam constans Capituli, & Canonicorum Ecclesiæ Tarraconensis hujusmodi erga Nos, & Sedem prædictam sinceræ fidei, ac devotionis affectus: quantum itidem, & quam tenax Ecclesiasticæ disciplinæ studium: quanta demum, & quam religiosa Sacrorum Canonum, Conciliorum Ordinationum, & Apostolicarum Sanctionum observantia, adeoque non dubitemus pios illorum animos ad prænarratos sæcularis potestatis excessus vehementer exhorruisse, nec eos unquam sacrilegis, & inanibus potestatis hujusmodi jussis obtemperasse, aut obtemperaturos esse credamus, nihilominus, ne incumbenti Nobis muneri ulla ex parte deesse, ac tam horrendum dictæ sæcularis potestatis abusum dissimulasse videamur, Metropolitanæ Ecclesiæ Tarraconensi supradictæ, illiusque Præsulis indemnitati opportune consulere, nostraque, & ejusdem Sedis jura sarta tecta, atque illibata tueri, & conservare, necnon animarum periculis hujusmodi, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, omniumque, & singulorum in iisdem præmissis quomodolibet actorum, & gestorum, seriem, causas, & occasiones, aliave quælibet etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime specificatis habentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnem, & quamcumque jurisdictionem, seu potestatem tam in spiritualibus, quam in temporalibus Archiepiscopo Tarraconensi pro tempore existenti quovis modo competentem nequaquam ab alio, quam a memorato Isidoro Bertran Archiepiscopo, quem scilicet auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ Tarraconensi, ut præfertur, præfecimus, sive ab iis, quos ipse loco sui absentis ad regimen dictæ Ecclesiæ constituerit, ac interim ab illo, cui ante suum discessum vices suas commiserat, juxta facultates eis respective concessas, vel concedendas, exerceri posse, aut debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Declaratio super jurisdictionis exercitio pro solo Archiepiscopo Tarraconen.

Prohibitio eorum, quæ a sæculari potestate injuncta fuerant Capitulo.

§.3. Adeoque Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ hujusmodi sub excommunicationis latæ sententiæ, necnon privationis Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda per Contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrendis pœnis, quarum absolutionem, seu relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, districte prohibemus, & interdicimus, ne per se, vel alios, sub quovis colore, causa, titulo, ratione, aut prætextu, ac multo minus, quod absit, præfatarum literarum sibi a sæculari potestate damnabiliter, sicut præmittitur, scriptarum vigore, supradictæ Ecclesiæ Tarraconen. regimen suscipere, & assumere, sive jam susceptum, & assumptum de cætero retinere, minusque ullam inibi jurisdictionem, potestatem, vel auctoritatem Archiepiscopo Tarraconensi pro tempore existenti quovis modo competentem exercere, ullumque jurisdictionalem, seu alium actum ex iis, qui a Capitulis Cathedralium Ecclesiarum illarum Sede Episcopali, sive Archiepiscopali vacante de jure, vel consuetudine, seu alias quomodolibet fieri possunt, aut debent, facere, seu continuare, neque demum ipsius Ecclesiæ, seu mensæ Archiepiscopalis administrationi ullatenus se immiscere, illiusque fructus, redditus, & proventus sub quovis titulo, etiam custodiæ, seu depositi de cætero percipere, colligere, & exigere, ac forsan jam perceptos, collectos, & exactos, nisi eidem Isidoro Archiepiscopo, ad quem nimirum ii legitime pertinent, sive ejus legitimo Procuratori, vel aliis, quibus ille eos tradi, vel consignari mandaverit, tradere, vel consignare audeant quovis modo, seu præsumant.

Nullitas actorum Capituli, si quæ in posterum fient.

§.4. Cæterum de salute Dominici gregis paterna charitate soliciti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus tam Ecclesiasticis sæcularibus, & cujusvis Ordinis, Congregationis, vel Instituti Regularibus, quam Laicis harum serie denunciamus, attentis præmissis, nullam a quoquam in præfata Ecclesia Tarraconensi jurisdictionem, aut potestatem sive quoad spiritualia, sive quoad temporalia, præterquam a dicto Isidoro Archiepiscopo, seu personis ab eo deputatis, vel deputandis exerceri posse, adeoque omnia, & singula, quæ circa ea, quæ Sacramentorum administrationem, causarum cognitionem, aut alias forum conscientiæ, vel contentiosum Archiepiscopi Tarraconensis pro tempore existentis quomodolibet concernere possunt, a Capitulo, & Canonicis supradictis, postquam præsentes literæ ad eorum notitiam deve-

venerint, per se, vel alios agi, geri, fieri, mandari, decerni, & ordinari contigerit, cum omnibus, & singulis inde quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, invalida, inania, irrita, & de facto præsumpta, nulliusque roboris, momenti, & efficaciæ perpetuo fore, prout illa earumdem tenore præsentium similiter declaramus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes etiam easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatæ Ecclesiæ Tarraconen., & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis præfatis, aliisve quibuslibet personis, etiam quacumque ecclesiastica, vel mundana, ac sublimi dignitate fulgentibus, & alias quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Martii MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

CCII.

* Dat. 24. Mar. 1714. An. 14.

Confirmatur Erectio Congregationis Artis Agrariæ, & Cedula Pauli V. pro eadem Arte augenda cum novis Ordinationibus.

Const: ed: 1701, Feb: 1, P. 1 erecta fuit Congregatio Sublevaminis pro Urbe. Et Bened: XIII Constit: ed: 1725, Oct: 15, P. 2 agitur de Annona, & re Agraria bene gerenda.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

Motu proprio &c. Inter gravissimas Pastoralis officii nostri curas, quibus jugiter premimur, in illam peculiari studio incumbimus, ut hæc nostra Alma Urbs, ad quam quotidie, tanquam ad Principis Apostolorum Sedem, & communem omnium Christifidelium Patriam, catholicæ omnes Nationes confluunt, & quam Nos, quantum in Domino possumus, ac misera præsentium temporum conditio patitur, commodis omnibus, atque ornamentis instruere, & augere jugiter satagimus, non solum rei frumentariæ inopia nequaquam laboret, sed feliciori in dies ubertate perfruatur.

Refertur erectio Congre-

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster, ut prospero Annonæ, & Gra-

gationis, & Cedula anno 1711. edita, qua concessa fuit cuilibet Agricultori facultas accipiendi 1000. scuta ex Monte Pietatis; & extrahendi quintam partem frumenti solutis tamen 5. juliis pro quolibet Rubro.

& Grasciæ ejusdem Urbis regimini opportune consuleret: potissimum vero Artem Agriculturæ in illius Territorio, ac Districtu, nec non Latii, Campaniæ, ac Maritimæ Provinciæ restitueret, ac ampliaret, specialem Congregationem nonnullorum Prælatorum, & aliorum Virorum, in qua scilicet tunc, & pro tempore existentes Thesaurarius Generalis, Annonæ Præfectus, Grasciæ Præses, Cameræ Apostolicæ Commissarius Generalis, ac ulterius q. Jo. Baptista Costaguta ejusdem Pauli Prædecessoris Familiaris interesse deberent, ibique potissimum de Arte Agriculturæ restituenda, & augenda, nec non de statu Annonæ, & Grasciæ hujusmodi, rebusque omnibus illas concernentibus invicem conferrent, tractarent, & diligenter perpenderent, eidemque Paulo Prædecessori quidquid ab ipsis resolutum fuisset, referrent, erexit, atque instituit; Ac subinde alia plura, eodem consilio disposuit, & ordinavit: inter cætera vero, ut Agriculturæ Artem exercentibus, quo facilius Arti hujusmodi incumbere, pecuniasque minori interusurio habere possent, opportuna aliqua subventione succurrere volens, tunc existentibus Provisoribus, ac Ministris Sacri Montis Pietatis Urbis districte mandavit, ut cuilibet Agricultori usque ad summam mille scutorum monetæ, seu aliam ab eodem Annonæ Præfecto ordinandam, recepto emolumento duorum pro centenario nomine meriti, seu alias ab aliis ratione expensarum solvi consueto, nec non accepto idoneo, & sufficienti pignore, aliisque ejusdem Montis legibus, & institutis adimpletis, & observatis, de licentia Præfecti Annonæ prædicti subministrare deberent. Ac insuper omnibus Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, qui tam in propriis, quam in alienis, & conductis terris in Territorio, & districtu Urbis, nec non Latii, Campaniæ, Maritimæque Provinciis hujusmodi Agriculturam exercuissent, & sementem fecissent, singulis annis, quibus pretium, & valor frumenti communiter in eadem Urbe per ipsos Agricultores, & Mercatores vendendi a tempore messis, & recollectionis usque ad Kalendas Martii cujuslibet anni, summam juliorum quinquagintaquinque in singula Rubra non excessisset, quintam partem totius frumenti per ipsos eodem anno recollecti, deducto tamen semine, ad quævis loca, præter Infidelium, & S. R. E. hostium, terra, marique libere extrahendi, & transportandi, seu extrahi, & transportari faciendi facultatem concessit: prævio tamen Chirographo ab eodem Paulo Prædecessore subsignando, ac solitis prius Cameræ nostræ Apostolicæ, tunc suæ, juliis quinque pro quolibet Rubro extrahendo, & alias prout in Cedula motus proprii memorati Pauli Prædecessoris desuper expedita, ac die XIX. Octobris 1611. publicata, cujus tenorem præsentibus &c. pro plene &c. volumus, uberius continetur.

Causa præsentis Constitutionis dira Bovum pestilentia.

§.2. Cum autem novissime, nempe a mense Septembris anni mox elapsi, peccatis nostris graviores in dies calamitates promerentibus, non sine ingenti paterni cordis nostri dolore, mortifera bovum pestilentia per Urbem, illiusque districtum, ac provincias prædictas immaniter grassante, integra pene armenta interierint, adeout peremptis animabus, de quibus inexstabilis Dei providentia laboribus hominum solatia subrogavit, agrorum culturam plane deseri, terrasque in proxime præterito Autumno minime seri contigisset, nisi Nos tam frumento, quam pecuniis per dilectum filium Annonæ Præfectum abunde subministratis, Agricultorum inopiam sublevassemus, aliisque opportunis, ac salubribus provisionibus ei, quam benedicente Domino speramus, futuræ messis ubertati consuluissemus; tempus vero, quo agri serendis frumentis pro venturi anni 1715. messe destinati aratro proscindi debent, jam advenerit: Domini tamen prædiorum, Mercatores, Coloni, aliique artem Agriculturæ prædictam exercentes ob ingentia damna, quæ ex suorum animalium jactura passi fuerunt, novo indigeant paternæ providentiæ nostræ subsidio, ut expensas pro emendis bobus, & laboreriis necessariis faciendas subire valeant.

Confirmatio præd. Congregationis & Cedulæ.

§.3. Hinc est, quod Nos publicæ causæ nulla ex parte deesse, nostrorumque, & Apostolicæ Sedis subditorum commodis peramplius providere volentes, motu simili, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Cedulam motus proprii Pauli Prædecessoris supradictam, quoad ea, quæ præsentibus non adversantur, ac usu recepta reperiuntur, eorumdem tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, & robur tenore præsentium adjungimus. Præterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus Congregationem Prælatorum a præfato Paulo Prædecessore, sicut præmittitur, institutam, cui scilicet dilecti Filii nunc, & pro tempore existentes Thesaurarius noster Generalis, Annonæ Præfectus, Grasciæ Præses, Commissarius Generalis Cameræ nostræ prædictæ, ac loco q. Jo: Baptistæ Costaguta ab eodem Paulo Prædecessore deputati Præceptor Archiospitalis S. Spiritus in Saxia interesse debeant, harum serie renovamus, ac quatenus opus sit, de novo erigimus, & instituimus, Eidemque Congregationi toties, quoties opus fuerit, habendæ facultatem concedimus, & impartimur, ut iisdem Agricultoribus, Mercatoribus, & Colonis, aliisque Artem Agriculturæ prædictam exercentibus, ac sive proprios, sive alienos, & agros in Latii, Campaniæ, & Maritimæ Provinciis prædictis, colere, & serere volentibus, pecunias necessarias pro novis terris proscindendis, aliisque laboreriis perficiendis pro messe dicti venturi anni millesimi septingentesimi decimi quinti a dilectis Filiis Provisoribus, & Ministris Sacri Montis Pietatis, nec non Mensæ nummulariæ S. Spiritus in Saxia usque ad summam centum millium scutorum monetæ, nempe medietatem ex dicto Monte Pietatis, & aliam medietatem ex dicta Mensa nummularia Sancti Spiritus, cum licentia ab eodem Annonæ Præfecto subscribenda, ac Provisoribus, & Ministris Montis, & Mensæ nummulariæ prædictis dirigenda subministrari curent, & faciant, unicuique scilicet pro ea summa, quæ juxta cujusque Agricultoris, & aliorum prædictorum indigentiam, & idoneitatem eidem Congregationi congrua, & opportuna videbitur, ac cum cautionibus pro indemnitate Montis Pietatis, & Mensæ nummulariæ hujusmodi, qui pecunias acceperint, præstandis, ac a præfata Congregatione (citra tamen illius periculum, seu damnum) recognoscendis, & appro-

Nova facultas pro summa 100000 miliũ scutorum ex Monte Pietatis, & Mensa S.Spiritus, atque extractione frumenti absque solutione 5. juliorum pro anno tantum 1715.

probandis. Cæterum, ut facilius subministratio dictarum pecuniarum Agricultoribus, & aliis prædictis fieri possit, volumus, & mandamus, ut pro ea quantitate, quæ ejusdem Congregationis arbitrio, intra tamen summam ducentum millium scutorum monetæ, Agricultoribus, & aliis prædictis subministranda erit, solvi debeant quotannis, usque ad restitutionem summæ subministrandæ, Monti Pietatis, & Mensæ nummulariæ prædictis scuta duo pro quolibet centenario nomine meriti, seu expensarum, quas tam Mons Pietatis, quam Mensa nummularia hujusmodi pro salariis Ministrorum, & Officialium sustinere coguntur. Demum Agricultoribus, & aliis prædictis, ut alacrius laboreria necessaria pro serendo frumento in proxime futuro Autumno perficere, ac complere valeant, quintam partem frumenti (detracto tamen semine) in subsequenti messe Anni millesimi septingentesimi decimi quinti per ipsos recolligendi ad quævis loca, præter Infidelium, & S. R. E. hostium, terra, marique libere extrahendi, & transportandi, seu extrahi, & transportari faciendi gratis, & absque ulla solutione tractæ Cameræ nostræ Apostolicæ solvi solitæ, expedito tamen prius Chirographo per Nos signando, ac solutis emolumentis Officialibus, & Ministris Cameralibus pro ejusmodi licentiarum expeditione debitis licentiam concedimus, & impartimur; Dummodo tamen sive pretium, & valor frumenti tunc currens, sive aliæ temporum circumstantiæ eidem paternæ charitati, qua Subditorum nostrorum commodis consulere cupimus, aliter non suadeant.

Clausulæ amplissimæ.

§.4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices &c. sublata &c. judicari, & definiri debere, ac irritum &c. decernimus.

§.5. Mandantes etiam Congregationi, & Deputatis prædictis, ac præsertim Annonæ Præfecto, ut præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque observent, & exequantur, & ab aliis, quantum in eis erit, condigna pœnarum inflictarum animadversione, aliisque opportunis juris, & facti remediis firmiter, & inviolabiliter observari faciant, & curent. Dantes eis, ac præcipue eidem Annonæ Præfecto, in præmissis, & circa ea plenam, & omnimodam facultatem, & potestatem.

§.6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac rec. mem. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Urbis, Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum quorumcumque, ac Montis Pietatis, & Mensæ nummulariæ Sancti Spiritus prædictorum, aliisve quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, Consuetudinibus, Reformationibus, Decretis, Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis Urbi, Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis, ac Sacro Monti, & Mensæ nummulariæ præfatis, illorumque respective Communitatibus, Universitatibus, Ministris, Officialibus, & aliis personis quibuslibet a Sede prædicta, vel a Nobis forsan concessis, ac etiam confirmatis, approbatis, & innovatis, quæ eis, quoad præmissa nolumus suffragari, & quibus omnibus, & singulis, etiamsi &c. illorum tenores &c. pro sufficienter expressis, & insertis habentes hac vice, ad effectum præsentium dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus etiam, quod præsentium sola signatura sufficiat, etiam absque alia data, & registratura, regula quacumque contraria pariter non obstante. Et nihilominus literæ in quavis forma expediri possint cum clausulis opportunis, præsentiumque literarum desuper forsan expediendarum transumptis etiam impressis, manu unius ex Cameræ nostræ Apostolicæ Notariis subscriptis, & sigillo alicujus ex Congregatione prædicta obsignatis in judicio, & extra plena fides adhibeatur.

Placeat motu proprio I. F.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indictione septima, Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ XI. anno decimo quarto, die vero 24. Martii, supradicta Cedula Motus proprii publicata, & affixa fuit in magna Curia Innocentiana Montis Citatorij, in Acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Bartholomæum de Camillis Apost. Curs.

Antonius Placentinus Mag. Curs.

CCIII.

Conceditur suffragium deliberativum Diffinitori Adjuncto Congregationis Doctrinæ Christianæ in Gallia. Dat. 11. Junii 1714. An. 14.

Idem suffragium concessum fuit Diffinitoribus Adjunctis Const: ed: 1708, Jul: 25, P. 8. Et Bened: XIII Const: ed: 1727, Jun: , P. 4 eduntur quædam Ordinationes pro bono regimine.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Follot Procurator Generalis Congregationis Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ in Gallia, quod cum dilecti filii Capitulares ejusdem Congregationis in eorum Capitulo Generali Anno 1705. celebrato congregati *Sess.* 18. decrevissent, ut ad servandam inter Provincias Congregationis prædictæ æqualitatem, Diffinitor Adjunctus, qui loco, & Vice-Procuratoris Generalis in Alma Urbe nostra, vel Procuratoris Provinciarum Congregationis hujusmodi Parisiis respective degentium, tam in Diffinitorio, quam in Capitulo Generali cum illis interesse nequeant, votum, sive suffragium haberet, in futurum eligeretur, Capitulares prædicti considerantes pro tempore existentem Procuratorem Generalem Congregationis prædictæ ex Provincia Avenionen. semper assumi consuevisse, adeoque hanc Provinciam propter ejusdem Procuratoris absentiam una voce, & suffragio in

Id antea decretum fuerat in Capitulo Gen. 1705. approbatum a S. Congregatione, & confirmatum ab hoc Pontifice.

in Diffinitorio, ac etiam in Capitulo Generali, si ad illud se conferre minime valeret, privari posse, dilectum pariter filium Anselmum Espitallier Clericum Congregationis, & Provinciæ Avenionen. prædictorum filium in Diffinitorem Adjunctum hujusmodi cum voce consultiva tantum, reservato quoad vocem deliberativam nostro, & hujus Sanctæ Sedis beneplacito, ac sub conditionibus in Decreto ab iisdem Capitularibus desuper edito, elegerunt; Quod quidem Decretum subinde ab infrascripta Congregatione Cardinalium approbatum, & per quasdam nostras desuper in simili forma Brevis expeditas literas confirmatum fuit.

Preces Procuratoris Generalis, & causa præsentis concessionis.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dilectus etiam filius Paulus Rigord Clericus ejusdem Congregationis in Capitulo Generali Anno 1711. Parisiis celebrato ad munus Diffinitoris adjuncti prædictum, seu Substituti dicti Procuratoris Generalis electus fuerit, ac proinde prædictus Joannes Procurator Generalis, ne unquam futuris temporibus de validitate electionis prædicti Pauli in Diffinitorem adjuncti, ac de Beneplacito hujusmodi, dubitari queat, illam Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio per Nos communiri, ac eidem Paulo, ejusque pro tempore successoribus ad idem munus asservandis vocem deliberativam, cum aliis prærogativis in prædicto Capituli Generalis Decreto contentis concedi plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut eidem Paulo in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ac eorumdem Joannis Procuratoris Generalis, & Pauli singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, eidem Paulo, ejusque in dicto Diffinitoris Adjuncti officio pro tempore successoribus vocem deliberativam tam in Capitulo Generali, quam in Diffinitorio hujusmodi, cum omnibus Privilegiis, & conditionibus in memorato Decreto Capituli Generalis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus.

Concessio præd.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Junii MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

CCIV.

Conceditur Ministro Gener: Ordinis Fratrum Capuccinorum, facultas restituendi Discretos in Provincia Flandro-Belgica.

Dat. 13. Julii 1714. An. 14.

Hujusmodi Discreti primo abrogati fuere in Regnis utriusque Castellæ Inn: XII Const: ed: 1693, Martii 29, P. 2. Deinde in Provinciis Bæticæ, & Navarræ Const: ed: 1693, Sep: 12. Item in aliis Const: 1694, Apr. 5, P. 3. Ac demum in Provincia Flandro-Belgica hujus Pontificis Const: edita 1703, Aug. 28, P. 2. Bened: vero XIII Constit: ed: 1727, Septem: 30, P. 4 restituuntur Discreti in Provinciis Hispaniarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Referuntur duæ Constitutiones Innoc. XII pro abolitione dd. Discretorum, in variis Provinciis, & alia hujus Pontificis pro Provincia præd.

Dudum pro parte charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis exposito, quod cum alias ad tollenda damna, & incommoda, quæ Fratres Provinciarum Regnorum utriusque Castellæ Veteris scilicet, & Novæ nuncupat. Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum ex electione Discretorum, qui a Conventibus ad effectum sua suffragia in Capitulis Provincialibus ferendi eligi consueverant, in Religiosæ pacis, & concordiæ, ac Regularis disciplinæ præjudicium passi fuerant fel. rec. Innoc. PP. XII. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 29. Maji 1693. expeditas literas Discretos prædictos in dictis Provinciis sustulisset, & removisset, ac subinde inter alia remotionem, & abolitionem Discretorum hujusmodi, expeditasque desuper Literas prædictas ad Provincias Bæticæ, & Navarræ per alias suas itidem in forma Brevis literas die 12. Septembris ejusdem anni desuper emanatas extendisset, & ampliasset; dilecti vero filii Fratres Provinciæ Flandro-Belgicæ supradicti Ordinis eadem damna, & incommoda ex simili Discretorum electione pati cogerentur, tam ipsi, quam prædictus Philippus Rex, commune hujus quoque Provinciæ bonum promovendi studio ductus, usum eligendi Discretos prædictos in eadem Provincia abrogari, & Apostolicæ desuper auctoritatis nostræ partes interponi plurimum desiderabant, Nos piis ipsius Philippi Regis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humi-

humiliter porrectis inclinati, attento Voto Venerabilis Fratris nostri Nicolai Episcopi Portuen. S. R. E. Cardinalis Acciajoli nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, ad quem supplicem Libellum nobis super præmissis porrectum remiseramus, remotionem, & abolitionem Discretorum hujusmodi in dicta Provincia Flandro-Belgica ad impediendas relaxationes, & evitanda præjudicia, quæ in Regularem observantiam ex illorum electionibus irrepere solebant, expedire, ac in Religionis, ejusque regiminis bonum cessuram esse censentes, Discretos prædictos in eadem Provincia auctoritate Apostolica sustulimus pariter, & removimus, & alias prout in nostris itidem in simili forma Brevis die 28. Augusti 1702. expeditis Literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Preces Ministri, Procuratoris, & Diffinitorum Generalium, nec non causæ præsentis cōcessionis.

§. 1. Cum autem sicut dilecti filii Michael Angelus a Ragusia Minister Generalis, Joannes Antonius a Florentia in Romana Curia Procurator, & Commissarius Generalis, Timotheus a Flexia, & Timotheus a Rodenas Diffinitores Generales Ordinis prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, ab eo tempore experientia compertum fuerit, non solum damna, & incommoda ex eorumdem Discretorum electione sublata minime fuisse, sed majora in gravius Religiosæ pacis, & concordiæ, necnon Regularis observantiæ præjudicium etiam cum scandalo, & Sæcularium admiratione emersisse, ac in dies emergere, ac proinde fratres prædictæ Provinciæ Flandro-Belgicæ eorum Discretorum electionem, pro qua pluries ne dum Superioribus Generalibus, & dicto Nicolao Episcopo Cardinali, & Protectori, ac Nobis præsertim in Comitiis Generalibus die 13. Maji anni 1712. in Alma Urbe nostra celebratis supplicaverant, restitui summopere desiderent. Nobis propterea prædicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, attento etiam voto ejusdem Nicolai Episcopi Cardinalis, & Protectoris, prædicto Michaeli Angelo Ministro Generali, auditis prius, ac visitatis omnibus, & singulis ejusdem Provinciæ Flandro-Belgicæ Fratribus, ac re serio, prudenter, & diligenter examinata electionem Discretorum hujusmodi, si id Divinæ gloriæ, publicæ tranquillitati, ac regularis observantiæ incremento in Domino expedire judicaverit, restituendi facultatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Concessio præd. Ministro Gen. facta sub certis conditionibus

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus prædicti Innocentii Prædecessoris Literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Julii MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

CCV.

Declaratur nullum Edictum Delegati Monarchiæ Siciliæ super Interdicto, cui Vicarius Generalis expulsus subjecit Diœcesim Liparen., cum illorum confirmatione, ac censurarum adversus sui Expulsores declaratorum, nec non subjectionis dictæ Diœcesis S. Sedi, aliisque declarationibus.

Dat. 7. Sept. 1714. An. 14.

Const: ed: 1713, Dec: 23, P. 14 nulla declarata fuere Edictum, & Præceptum Monarchiæ super censuris, & Interdicto cui subjecta fuit Diœcesis Agrigent:. Et Const: ed: 1714, Nov: 29, P. 15. nullum declaratur præceptum Delegati Monarchiæ contra Mandata Apostolica. Const: vero ed: 1714, Nov: 6, P. 14 agitur de observantia Interdicti appositi Diœcesibus Catanien:, & Agrigent:

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa expulsionis Vicarii Gener. a quo excommunicati fuere Expulsores, & Diœcesis Interdicto subjecta.

AD Apostolatus nostri notitiam, non sine gravi paterni cordis nostri dolore, pervenit, quod cum alias dilectus filius Didacus Hurtado Venerabilis Fratris Nicolai Mariæ Episcopi Liparensis Vicarius in spiritualibus Generalis, non alia profecto de causa, nisi quod quibusdam mandatis nostris Apostolicæ auctoritatis tuitionem respicientibus, sibi antea per literas die XXI. Augusti MDCCXIII. a dilecto filio nostro Fabritio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Paulutio nuncupato Secretario nostri Status ei jussu nostro conscriptas datis illa, qua par erat fide, & obedientia obtemperans, ab executione cujusdam dispensationis matrimonialis sibi ab Alonso Mercorella, qui illam obtinuerat, exhibitæ provide abstinuisset, per summam injuriam, ac manifestum sæcularis potestatis abusum, adnitente in id, atque instigante apud ejusdem sæcularis potestatis Ministros supradicto Alonso, e Civitate, ac Diœcesi Liparen. expulsus fuerit; Ipseque in actu ejusmodi suæ expulsionis, quo Immunitati Ecclesiasticæ per id enormiter læsæ consuleret, ac vim vi repelleret, Joannem Baptistam Gastaldum, & Carolum Alconanda expulsores suos, omnesque alios, qui eamdem expulsionem mandarunt, seu illi auxilium, favorem, aut consilium quovis modo præstiterunt, cujuscumque gradus, & conditionis essent, in excommunicationem majorem a Constitutionibus Apostolicis, & speciatim illa quotannis die Cœnæ Domini legi solita contra similia perpetrantes inflictam incidisse

cidisse declaraverit, ac insuper Civitatem,& Diœcesim Liparen. præfatas generali Ecclesiastico Interdicto, affixis super excommunicatione, & Interdicto hujusmodi publicis schedulis, subjecerit. Tametsi hæc omnia, a memorato Didaco Vicario generali rite, ac recte, nec non juxta Sacrorum Canonum præscriptum, imo de speciali prævio mandato nostro peracta fuerint: nihilominus quidam Josephus Marotta Canonicus Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ S. Petri Panormitan. asserens se specialem prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati, illiusque asserti Judicis Delegatum existere, una cum Francisco Bruno Notario, Corrado Chirco Fiscali, Francisco Zavaglio executore, Algozzino vulgariter nuncupato, ad dictam Civitatem Liparen. accessit, ibique assumpto in Consultorem Josepho Russo Liparensi Edictum quoddam promulgari, ac in locis publicis ejusdem Civitatis affigi fecit, per quod temerario non minus, quam execrando ausu, generale Interdictum, cui præfatus Didacus Vicarius Generalis Civitatem, & Diœcesim prædictas, sicut præmittitur, supposuerat, nullum, irritum, injustum, illegitimum, insubsistens, nulliusque roboris, & valoris declaravit, illoque minime attento, mandavit, ut Ecclesiæ omnes tam sæculares, quam regulares Civitatis, & Diœcesis hujusmodi apertæ, ut prius, retineri, ac in illis Missæ, & alia Divina Officia celebrari, nec non Christifidelibus Sacramenta administrari deberent, perinde ac si ipsum Interdictum nunquam emanasset, & alias, prout uberius continetur in præfato Edicto, quod non alio quidem, quam illud penitus, & omnino reprobandi animo præsentibus inserendum duximus, tenoris, qui sequitur, videlicet.

A quodam Delegato Monarchiæ nullum declaratum fuit Interdictum sequenti Edicto.

§.1. Nos D. Joseph Marotta Cap.& M.& Canonicus Regiæ Capellæ Sancti Petri S.R.P.Sen. Judex Ecclesiasticus revisionis causarum decisarum in Tribunali Consistorii S. Regiæ conscientiæ, & Delegatus Regiæ Monarchiæ hujus Regni serio ad infrascripta constitutus vigore literarum datarum Panormi die prima Februarii 1714. ad quas &c. Omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus hujus prædictæ Urbis, ejusque Diœcesis salutem in Domino sempiternam: *Essendo pervenuto a notizia, non con poca meraviglia dell'Illustrissimo Monsignor Giudice della Monarchia, che essendo stato intimato il Reverendo Don Diego Hurtado Canonico, e Vicario Generale della Catedrale Chiesa di questa nobile, e fedelissima Città di Lipari dal Luogotenente Giovanni Battista Castaldi, e di ordine speciale del Governo a partirsi dalla Città, ed Isola di Lipari, e sua Diocesi, per li motivi maturatamente esaminati, che mossero il zelo del Governo, a far ciò per l'accertato del Real servizio, publico bene, e quiete de' Popoli, esercitando con matura riflessione la Potestà economica, e le regole del buon Governo contro il sudetto Vicario perturbator di detta quiete, il quale scordatosi l'obligo di fedel Vassallo, e di osservare le Regie prerogative, e lodevoli osservanze del Regno, lusingando, per farsi ragione, di esser stata lesa l'Immunità Ecclesiastica, e di aver patito violenza dal riferito di Castaldi, e Carlo Alconada Agiutante, coprendosi col specioso scudo, erroneo però, e premeditato non meno, che affettato, di essere il sudetto di Castaldi Commissario, seu Delegato del Tribunale della Monarchia, a cui per sfogo del suo naturale dà indebitamente il titolo di preteso, e quando il sudetto Tribunale della Regia Monarchia non ha dato ordine contro il sudetto Vicario, sua Corte, e Chiesa, nè mai il detto di Castaldi fu Commissario, seu Delegato di detto Tribunale, nè disse, nè poteva dire, essere Ministro con delegazione speciale di detto Tribunale, come nella scommunica, e quel che è più, con molto disconsolo di tutti li Fedeli, non solo di questa, ma del Regno interdisse questa Santa Catedrale, e tutte l'altre della Città, e Diocesi, sottomettendoli ad Interdetto locale, e generale, senza però riflettere alla falsità delle supposizioni, ed alle turbolenze, e pessime conseguenze può partorire tal scandaloso attentato contro il Real servizio, e publica quiete, e quel che è più,* nullo juris ordine servato, *e contro la forma de' Sagri Canoni, per mancanza delli requisiti necessarj all'Interdetto; Perciò si ha stimato da detto Monsignor Illustrissimo Giudice della Regia Monarchia provedere dell'opportuni remedj, riparando col suo sommo zelo alli pregiudizj del Real servizio, come anche a quello de' Popoli di questa Città, e Diocesi, i quali sono stati tanto ingiustamente lesi dal sudetto Vicario contro la carità non solo Pastorale, ma Ordinaria, tanto dal Sommo Dio incaricata; Deliberò commettere a Noi la sua autorità, e potestà,* ac vices, & voces dicti Tribunalis, *e di conferirci in questa, e dichiarando* ex commissione speciali *lo stesso Interdetto nullo, ingiusto, illegitimo, ed insussistente, far levare il sudetto Interdetto. Per tanto Noi valendoci della sudetta Potestà amplissima in dette lettere sopracitate, come speciale Delegato in questo negozio, dichiariamo con il presente nostro Editto,* auctoritate, qua fungimur, *nullo, ingiusto, illegitimo, insussistente, irrito, e di nessuna forza, e valore il cennato Interdetto, ed ordiniamo a tutti i Superiori delle Chiese, tanto Regolari, quanto Secolari, Parochi, Beneficiati, Cappellani, Sacerdoti, e Clerici, che non ostante il sudetto Interdetto, stante la sua notoria ingiustizia, insussistenza, e nullità, dovessero tenere le Chiese aperte, ed ivi celebrare, e far celebrare li Divini Uffici, e Messe, come si faceva prima di detto Interdetto, ed amministrare a tutti li Fedeli li Santissimi Sagramenti della Santa Chiesa, come prima, e come mai vi fosse stato il sudetto nullo Interdetto, e questo sotto pena alli Contravenienti, e Disobedienti di scommunica maggiore riservata al sudetto Monsignor Giudice della Monarchia, della disgrazia di Sua Maestà (che Dio guardi) ed altre pene a Noi, ed a detto Monsignore riservate, e non altrimenti. Datum Liparæ die 10. mensis Februarii 1714. Assigatur: Canonicus D. Joseph Marotta Delegatus: Dominus D. Franciscus Bruno Magister Notarius.*

Edictum prædict. in quo refertur factum, nullum declaratur Interdictum, & pœnæ constituuntur in contravenientes.

§.2. Subinde vero dictus Josephus Marotta, his minime contentus, dilectos quoque filios Franciscum Canalem Canonicum, & Parochum Ecclesiæ Liparen., Dominicum Francolinum, Franciscum Corsum, Dominicum Sciachitauum, Alonsum Bonica, Presbyteros, & Franciscum Canalem Clericum, non alterius delicti reos, nisi quod affixioni schedularum excommunicationis, & Interdicti hujusmodi operam suam præstitisse, ac in actu expulsionis dicti Didaci Vicarii Generalis campanas sono funebri pulsasse insimulati fuerint, in carceres detrudi jussit.

Item ab eodē Delegato in carcerem cōjecti fuere nonnulli Ecclesiastici.

§.3. Cum autem valde manifestum sit, nec quisquam inficiari valeat gravissimam tam Ecclesiæ, quam huic Sanctæ Sedi illatam fuisse injuriam ex prædicti Didaci Vicarii Generalis expulsione, aliisque præmissis adversus personas Ecclesiasticas sacrilege perpetratis: præsertim vero ex promulgatione Edicti præinserti præfatum Interdictum

Causæ generales,& particulares præsentis declarationis.

dictum temere annullantis; tum quia explorati Juris est nullum Judicem, quacumque tandem potestate, & auctoritate suffultum, quoties de excommunicatione, Interdicto, aliisve Censuris ex causa læsæ, seu violatæ Immunitatis Ecclesiasticæ, ac potissimum de speciali nostro, & Sedis Apostolicæ mandato latis agi contingit, in illarum validitatis, seu invaliditatis, justitiæ, seu injustitiæ cognitionem, quæ non nisi Nobis, ac eidem Sedi reservata est, se ingerere posse; Tum etiam quia satis similiter perspectum est, Ecclesiam Liparensem Nobis, ac dictæ Sedi immediate subjectam esse, & quoad spiritualia a quorumcumque Tribunalium, etiam Ecclesiasticorum, Regni Siciliæ jurisdictione exemptam, & liberam existere; Quandoquidem licet dicta Civitas Liparen. anno MDCIX. per claræ memoriæ Philippum III. dum vixit, Hispaniarum Regem Catholicum, qui etiam utriusque Siciliæ Rex existebat, a Regno Neapolitano pro majori commoditate gubernii dismembrata, & separata, ac eidem Regno Siciliæ ultra Pharum unita, & incorporata fuerit: indubitati tamen juris est, ejusmodi dismembrationem, & unionem sola Seculari, ac Regia auctoritate, ut præfertur, factas, locum habere ad summum potuisse quoad ea, quæ gubernium, ac regimen rerum temporalium dumtaxat concernunt, ac semper sine præjudicio directi dominii utriusque Siciliæ hujusmodi, juriumque ab eo dependentium, ad eamdem Sedem etiam in temporalibus, ut notum est, pertinentium: nunquam vero quoad ea, quæ administrationem rerum Ecclesiasticarum, ac Spiritualium respiciunt, quarum statum, & ordinem Laicalis potestas immutare non valuit. Unde nec Indulgentiæ illæ, & gratiæ tam spirituales, quam temporales Cruciatæ Sanctæ nuncupatæ, alias ab hac Sancta Sede diversis earumdem Hispaniarum Regibus Catholicis, Religionis Christianæ contra Turcas defensioni incumbentibus, nec non Christifidelibus in ipsarum Hispaniarum Regnis, & illis adjacentibus, ac Sardiniæ Insulis consistentibus, & ad illa declinantibus, qui quædam sibi injuncta opera adimplevissent, ad certum tunc expressum tempus concessæ, ac subinde ad Regnum Siciliæ ultra Pharum extensæ, & pluries prorogatæ: nec etiam jus præsentandi personas idoneas Romanis Pontificibus pro tempore existentibus ad præsentationem hujusmodi præficiendas quibuscumque Cathedralibus, etiam Metropolitanis Ecclesiis prædicti Regni Siciliæ ultra Pharum, memorati Philippi Regis descendentibus in Hispaniarum, ac Siciliæ ultra Pharum Regnis hujusmodi legitimis Successoribus, quamdiu illi vixissent, ab eadem Sede concessum, & assignatum: neque demum Tribunal Inquisitionis Hispaniarum adversus hæreticam pravitatem auctoritate Apostolica institutum, cujus jurisdictio ad prædictum Siciliæ ultra Pharum Regnum cæteroqui extenditur; in Ecclesia, Civitate, ac Diœcesi Liparen. prædictis locum unquam habuerunt: imo nec ipsi Ministri sæculares ejusdem Regni Siciliæ ultra Pharum, sive sub dismembrationis, & unionis prædictarum obtentu, sive sub alio quovis prætextu præmissa locum habere debuisse, vel debere unquam prætenderunt. Hinc est, quod Nos, qui jurium Ecclesiasticorum Assertores in terris a Domino constituti sumus, omniumque Christifidelium curam, & solicitudinem super nostra dispositione gerimus, libertatem, immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam, nec non Sanctæ hujus Sedis authoritatem, ac dignitatem, ab ejusmodi nefariis, ac perniciosis conatibus sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & conservare, animarumque periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias etiam aggravantes, nec non prædictorum, ac quorumvis aliorum Tribunalium, Judicum, Ministrorum, etiam principalium, seu Supremorum Officialium, Notariorum, Scribarum, & personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes; In præmissis vero supradictæ Ecclesiæ Liparensis immediatam Nobis, & Sedi præfatæ subjectionem, illiusque quoad spiritualia a quocumque Tribunali, etiam Ecclesiastico Regni Siciliæ exemptionem, ac libertatem approbantes, & confirmantes, ac quatenus opus sit, innovantes: Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Edictum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, nec non alia per memoratum Canonicum Josephum Marotta ea occasione vigore suæ assertæ delegationis acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omnino, nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore, neque illa a quoquam observari posse, vel potuisse, adeoque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, & si quæ insuper præmissorum occasione, seu in eorum sequelam per prædictum Canonicum Josephum Marotta, aut quæcumque præfati Regni Siciliæ Tribunalia, seu eorum Delegatos, vel Commissarios hac in re de cætero agi, geri, & ordinari quomodolibet contigerit, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Confirmatio immediatæ subjectionis Ecclesiæ Liparen. S. Sedi.

Declaratio nullitatis relat. Edicti, cũ illius damnatione.

§.4. Præterea, tametsi de perspecta Populi, & Incolarum Civitatis, & Diœcesis Liparen. prælatarum pietate, illorumque veteri in Ecclesiam, atque hanc Apostolicam Sedem devotione tam præclare sentiamus, ut minime dubitemus ipsos, etiam ejusmodi nostra declaratione minime expectata, præinsertum Edictum, aliaque per dictum Canonicum Josephum Marotta, gesta, pro irritis, & invalidis, nulliusque prorsus roboris, ac valoris jam habuisse, & imposterum habi-

Confirmatio Excommunicationis, & Interdicti, cum Decreto pro illius observantia, & pœnis in contravenientes.

habituros esse, adeoque omnia e converso per supradictum Didacum Vicarium Generalem acta, & ordinata religiose, ac exacte observasse, & observaturos esse: nihilominus ad majorem similiter cautelam generale Interdictum, cui præfatus Didacus Vicarius Generalis Civitatem, & Diœcesim supradictas, sicut præmittitur, subjecit, nec non censuras, seu declarationes excommunicationis ab eo contra prænominatos Joannem Baptistam Gastaldum, & Carolum Alconanda expulsores suos, aliosque omnes, qui camdem expulsionem mandarunt, seu illi opem, favorem, aut consilium quovis modo præstiterunt, promulgatas, pro validis, & justis habentes, ipsumque Interdictum, ac Censuras, seu declarationes hujusmodi auctoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra approbantes, & confirmantes, ac adversus præmissa, quatenus opus sit, innovantes: Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, omnes, & singulas personas Ecclesiasticas tam Sæculares, cujusvis gradus, præeminentiæ, ac dignitatis fuerint, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regulares, ad exactam ejusdem Interdicti observantiam juxta formam a Sacris Canonibus præscriptam omnino teneri, & obligatas existere, & fore, itaut in quibusvis Ecclesiis, Locis piis, Oratoriis etiam privatis, ac Capellis domesticis Civitatis, & Diœcesis prædictarum, quibuscumque tandem privilegiis, exemptionibus, & Indultis, etiam prætensæ protectionis Regiæ, seu prætensi jurispatronatus Regii, tametsi pluries, ac quantiscumque vicibus ab hac Sancta Sede approbati munitis, nec Missæ, nec alia Divina Officia celebrari, neque Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum administrari, minusque fidelium defunctorum cadavera sepeliri, aliave tempore Interdicti prohibita exerceri, nisi temporibus, casibus, & modis per supradictos Sacros Canones permissis, ullo modo valeant, earumdem tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Ad hæc omnes, & singulos, quantumvis exemptos, & quovis modo privilegiatos, qui Statuto, Decreto, & Ordinationi nostris hujusmodi sub quovis quæsito colore, ratione, aut prætextu quomodolibet contravenerint, quocumque tandem titulo, munere, aut dignitate præfulgeant, eo ipso, & absque alia declaratione in censuras, & pœnas Ecclesiasticas per eosdem Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas desuper latas, & impositas incidisse, illisque innodatos fuisse, & esse, ac fore, nec eos a quoquam, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem censuras, & pœnas, eo ipso, quo convaluerint) a censuris, & pœnis hujusmodi absolvi, & liberari posse, harum serie similiter statuimus.

Reservatio S. Sedi facta censurarum in quas incurrerunt Ecclesiasticæ libertatis Violatores.

§.5. Cæterum cum notorii juris sit, non tam eos, quos præfatus Didacus Vicarius Generalis in actu suæ expulsionis excommunicatos declaravit, quam supradictum Canonicum Josephum Marotta, necnon Franciscum Bruno Magistrum Notarium, qui præinserto Edicto subscripsit, Corrado Chirco Fiscalem, Josephum Russo Consultorem, Franciscum Zavaglio Executorem, Alonsum Mercorella Instigatorem, aliosque omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive ejusdem Didaci Vicarii Generalis expulsionem, sive publicationem, & affixionem præinserti Edicti, sive detrusionem in carcere Presbyterorum, ac Clerici præfatorum, sive alia gesta per dictum Canonicum Josephum Marotta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas a Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse; Noverint idcirco illi omnes, etiam specialissima mentione digni a censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, ac condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, nonnisi a nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, ut præfertur, & tunc cum reincidentia præfata eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout earumdem tenore præsentium decernimus pariter, & declaramus; Facultatem insuper, ad alia severiora remedia, quatenus prædicti Ecclesiasticæ libertatis Violatores in sua contumacia persistentes, censuras, & pœnas hujusmodi animo, quod absit, substinuerint indurato, Nobis, & eidem Apostolicæ Sedi reservantes.

Prohibitio obedientiæ Vicario Gen. a Capitulo electo exhibitæ.

§.6. Demum, cum etiam intellexerimus, quod postquam idem Didacus Vicarius Generalis, sicut præmittitur, exulare coactus fuit, dilecti Filii Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Liparen. in Vicarium Generalem hujusmodi dilectum quoque filium Emmanuelem Carnevale præfatæ Ecclesiæ Archidiaconum elegerint, notorii autem, & explorati juris sit, quod quemadmodum Pastoralis cura ejusdem Ecclesiæ penes prædictum Nicolaum Mariam Episcopum, tametsi ab ipsa Ecclesia absentem, omnino, atque integre remansit, ita sane ad ipsum quoque jus deputandi suum Vicarium Generalem irrefragabiliter spectabat, & spectat; Idcirco in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ Sententiæ pœna per Contrafacientes eo ipso incurrenda, a qua nemo, nisi a Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo constitutus) absolvi possit, Capitulo, & Canonicis supradictis, necnon reliquo Clero tam Sæculari, quam Regulari Civitatis, & Diœcesis Liparen. præfatarum districte prohibemus, & interdicimus, ne postquam earumdem præsentium, nec non deputationis alterius Vicarii in spiritualibus Generalis a prædicto Nicolao Maria Episcopo factæ, vel faciendæ notitiam habuerint, eumdem Emmanuelem Archidiaconum, ut Vicarium Generalem amplius agnoscant, aut illi actum ullum obedientiæ præstent; illos serio monentes, ac tam eis, quam universo Populo Civitatis, & Diœcesis hujusmodi enixe præcipientes, ut ei dumtaxat Vicario Generali, qui a memorato Nicolao Maria Episcopo deputatus fuit, vel in posterum deputabitur, congruam obedientiam exhibeant; Simulque sciant ea omnia, quæ de cætero Vicariatus ejusmodi titulo,

tulo, sive a supradicto Emmanuele Archidiacono, sive a quovis alio, qui absque nostra, seu præfati Nicolai Mariæ Episcopi facultate dicti Vicariatus auctoritatem sibi quomodolibet usurparet, geri contingeret, omnino irrita, invalida, & inania, nulliusque roboris, ac momenti fore, quemadmodum Nos vere illa pro irritis, invalidis, & inanibus habenda esse harum serie similiter declaramus.

Clausulæ speciales, & amplissimæ.

§.7. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas a Sæculari potissimum potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causa opponi, seu objici possent, minime refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea omnibus, & singulis per eamdem Sæcularem potestatem, sive per idem assertum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo; aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, locorum piorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis Piis prædictis, illorumque respective Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, a Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis sub quibuscumq; verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum trasumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsenti-

sentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

CCVI.

*

Dat. 22. Sept. 1714. An. 14.

Conceditur Indulgentia plen: etiam per modum suffragii pro Defunctis recitantibus Coronam S. Birgittæ, illamque benedicendi facultas Superioribus duntaxat Ordinis d. Sanctæ.

Alias Indulgentias pro hisce Coronis vid. Leon: X Const: ed: 1515, Jul: 6 Idus. Et Innoc: XIII Const: ed: 1723, Aug: 13 P. 3.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpet. rei memoriam.

Exordium.

De salute gregis Dominici Divina dispositione Nobis commissi solicite cogitantes Christifideles Spiritualibus muneribus adjuvare non cessamus, ut eorum devotio ad Omnipotentis Dei cultum in dies magis augeatur.

Preces Procuratoris Gen.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sanctæ Birgittæ Nobis nuper exponi fecit, dilecti filii Fratres dicti Ordinis Coronas, quas vocant, ejusdem Sanctæ Birgittæ, jampridem Fidelibus dispensare consueverint; dictus vero Procurator Generalis ejusmodi Coronas Indulgentiis ad Spiritualem Fidelium consolationem, & animarum salutem a Nobis decorari plurimum desideret: Nos piis ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum consilio omnes, & singulas Indulgentias eisdem Coronis quomodolibet concessas (salvis tamen iis ejusmodi Coronis a fel. rec. Leone Papa X. Prædecessore nostro per quasdam suas desuper sub plumbo 6. Idus Jul. 1515. expeditas literas concessis) harum serie, revocantes, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui quotidie per integrum annum prædictam Coronam, dummodo sit saltem quinque decadum, recitaverint, & subinde vere pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint plenariam semel in anno, die per unumquemque ex eis eligenda, omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem quam etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Præterea declaramus, quod Superiores duntaxat Monasteriorum, seu Religiosi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint, Coronas hujusmodi benedicendi facultatem habeant. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio præd. Indulgentiæ, & facultatis, cum revocatione aliarū Indulgentiarū una excepta.

Clausulæ.

§. 2. Volumus autem, ut supradictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentia supradicta cesset, nulliusq; sit roboris, vel momenti. Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXII. Septembris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

CCVII.

Dat. 6. Oct. 1714. An. 14.

Conceduntur omnia privilegia Congregationum Ord: S. Benedicti Congregationi Monachorum Bohemiæ, illiusque membris in Moravia, & Silesia.

Inn: XII Const: ed: 1699, Sep: 24, P. 9 Benedictinis in Austria concessæ fuere gratiæ spirituales Congregationis Cassinen. Eædem conceduntur Congregationi Augustanæ a Bened: XIII Const: ed: 1725 Maji 4, P. 1. Et Congregationi in Bohemia Const: ed: 1728, Oct: 7, P. 5.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium, quod inscrutabilis divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ committere dignata est salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes Religiosos viros sub suavi Monasticæ vitæ jugo vota sua reddere, uberesque bonorum operum fructus adspirante superni favoris auxilio proferre jugiter satagentes, ut eo alacrius pietatis exercitiis incumbant, favoribus, & gratiis libenter prosequimur opportunis.

Preces Abbatis Biseunovien., qui est Caput Cōgregationis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Otthmarus Abbas Monasterii Bizeunoviensis Ordinis S. Benedicti in Regno Bohemiæ Sedi Apostolicæ (ut asseritur) immediate subjecti, quod ipse, qui (ut asserit) inter alias prærogativas quibus ex privilegio Apostolico gaudet, caput, & Magister in correctione, & reformatione regularis disciplinæ super omnia claustra dicti Ordinis in prædicto Regno existentia, existit, tam sibi, ejusque successoribus, quam toti Congregationi, Monasteriis, & Locis prædicti Regni ejusdem Ordinis ejus correctioni, & & reformationi subjectis, ut præfertur, necnon filiabus Præposituris, Prioratibus, seu Monasteriis eidem Monasterio Bizeunoviensi in eadem Bohemia, ac Kan-Gradensi in Moravia, & Waldstediensi in Silesia existentibus, aliisque prædictæ Congregationi in futurum uniendis, illorumque Præsidentibus, Visitatoribus, Abbatibus,

bus, Monachis, & personis præsentibus, & futuris, omnes, & singulas gratias, tam spirituales, quam temporales variis Congregationibus, & Monasteriis concessas, omniaque, & singula alia privilegia, quibus Congregatio Cassinen. alias S. Justinæ de Padua, ejusque Præsidentes, Visitatores, Abbates Superiores, & Monachi, ac personæ quæcumque fruuntur, & gaudent, nullo prorsus excepto privilegio, etiamsi specialem requireret mentionem, firmisque remanentibus reliquis juribus, & privilegiis a prædicto capite Bizeunoviensis Monasterii in dicta Congregatione Bohemiæ, ejusque Monasteriis ab immemorabili tempore possessis a Nobis communicari plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur Congregationem primodictam, quam peculiari paternæ charitatis affectu prosequimur, ipsumque Otthmarum Abbatem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium modernum Procuratorem Generalem dictæ Congregationis Cassinen. super præmissis audiverunt consilio memoratæ Congregationi Bohemiæ Monachorum Ordinis S. Benedicti, ejusque Abbati Præsidenti, aliisque Abbatibus, Monasteriis, Monachis, cæterisque personis dictæ Congregationis, illiusque membris nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, privilegiis, indultis, aliisque gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus quibus potiuntur, & gaudent Congregationes Cassinen., & aliæ dicti Ordinis Sancti Benedicti potiri, & gaudere possint, sine præjudicio tamen aliorum privilegiorum eidem Congregationi Bohemiæ a Sede Apostolica, sicut præmittitur, alias concessorum, auctoritate Apostolica tenore præsentium juxta petita concedimus, & indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Concessio præd: sine præjudicio propriorũ Privilegiorum d. Congregationis.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Bohemiæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Octobris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

CCVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Epis: & Regul: de primatu inter Clericos, & Laicos, horumque titulo pro Provincia Bætica Ordinis Minor: de Observ:

Dat. 6. Oct. 1714. An. 14.

De Primatu inter Fratres Discalc: , & Eremitas S. Aug: Provinciæ Mexicanæ vide Const: ed: 1705, Dec: 12, P. 6. Et Inn: XIII Const: ed: 1721, Julii 5, P. 1 de primatu inter Laicos, & Clericos Reformatos, & 3. Ord: in Regno Siciliæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Emanavit nuper a Congregatione Ven: Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in causa prætensæ consuetudinis præcedentiæ inter dilectos filios Clericos Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Provinciæ Bæticæ ex una, & Fratres laicos ejusdem Provinciæ ex altera partibus vertente Decretum tenoris, qui sequitur videlicet = In causa prætensæ consuetudinis Præcedentiæ vertente inter Fratres Clericos Ordinis de Observantia Provinciæ Andalutiæ ex una, & Fratres Laicos ejusdem Provinciæ ex altera de, & super infrascriptis Dubiis, nempe. 1. An Fratres Laici Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Provinciæ Bæticæ tam Conventuum de Observantia, quam Recollectorum præcedere debeant Fratres Clericos non in Sacris constitutos, quamvis Choristæ sint receptione Juniores, & Laici sint receptione antiquiores. 2. An Fratres Laici denominari debeant Patres, & titulo Reverentiæ frui, prout denominantur, & fruuntur Sacerdotes ejusdem Ordinis, & Provinciæ, vel potius contenti esse debeant titulo charitatis, sicut Clerici, seu Choristæ ejusdem Ordinis. 3. An sit imponendum perpetuum silentium in casu &c. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis,

Species facti.

Decretum Congregationis super tribus dubiis, & mandatũ Sanctissimi pro expeditione Brevis.

gotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita referente Eminentissimo Sanctæ Priscæ, Procuratore dumtaxat Fratrum Clericorum informante, ac altero Fratrum laicorum, licet pluries intimato, informare recusante, & dilationem petente ad suprascripta Dubia infrascriptum in modum respondendum censuit. Ad primum negative. Ad secundum negative quoad primam partem, & affirmative quoad secundam. Ad tertium affirmative, & amplius hujusmodi causam non proponi mandavit, prout præsentis Decreti vigore amplius non proponi mandat, & præcipit. Romæ 31. Augusti 1714. oblatis subinde precibus Sanctissimo Domino Nostro ex parte Laicorum supplicantium pro suspensione Brevis confirmatorii prædictorum Decretorum editi die 31. Augusti proximi præteriti, & pro nova audientia, iisque per Sanctitatem Suam ad eumdem Eminentissimum S. Priscæ Ponentem remissis pro relatione precum in prima proxima Congregatione, & per Eminentiam suam relatis in Congregatione habita sub dicto die 28. Septembris dicti anni, eadem Sacra Congregatio decrevit consulendum Sanctissimo pro expeditione Brevis. Et die 29. dicti Mensis facta per me infrascriptum Secretarium de præmissis relatione Sanctissimo Domino nostro in solita Audientia, Sanctitas Sua jussit expediri Breve, non obstantibus &c. Cardinalis de Abdua F. Archiepiscopus Nicænus Sec.

Preces Procuratoris Provinciæ. §.1. Cum autem, sicut dilectus pariter filius Dominicus a Jesu Maria prædicti Ordinis Fratrum de Observantia professus, & Provinciæ Bæticæ Procurator Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Dominicum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Octobris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

CCIX.

Decernitur omnimoda observantia interdicti in Diœcesibus Catanien., & Agrigent: cum reprobatione quarumdam falsarum doctrinarum, & pœnis in contravenientes.

* Dat. 6. Nov. 1714. An. 14.

Const: ed: 1713, Dec: 23, P. 14 nulla declarata fuere Edictum, & Præceptum Monarchiæ super interdicto in Diœcesi Agrigen.. Const: ed: 1714, Sept. 7, P. 14 nullum dictum fuit Edictum Delegati Monarchiæ super interdicto in Diœcesi Liparen.. Et Const: ed: 1715, Nov: 29, P. 15 declaratur nullum aliud præceptum contra mandata Apostolica.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab audacia sæcularis potestatis adversus observantiam Interdicti, deplorata mali gravitate.

UBi alias ad multiplices, & sane gravissimas, quas Sancta Dei Ecclesia in Regno Siciliæ, per inauditum, ac pene incredibilem Sæcularis potestatis abusum tamdiu sustinuit, & adhuc sustinet, calamitates, insignem illam, ac vere atrocem accessisse novimus injuriam, qua non minus sacrilege, quam crudeliter erepto eidem Ecclesiæ unico illo, ac tristi solatio, quod miseris omnibus ipsa infelicitas reliquum facit, mala scilicet sua publicis mœstitiæ significationibus deplorandi, suas ipsa lacrymas sistere jussa fuit, luctumque illum abjicere, quo prius, januis Templorum clausis, Sacrorum solemniis intermissis, Sacerdotibus ejus gementibus, Virginibus ejus squalidis, dolores suos longe, lateque aperiens, a fidelibus quidem filiis amaritudinis suæ levamen, a Rebellibus vero irrogatarum sibi contumeliarum pœnas deposcere cœperat. Ubi alias (iterum repetimus) maxima cum animi nostri molestia intelleximus tam multos, etiam ex charioribus Ecclesiæ filiis, ignara, ac damnabili illarum pœnarum formidine perculsos, quas eis minabantur illi, qui corpus quidem occidunt, animam autem non possunt occidere, ad ea misere progressos fuisse, ut exuta Ecclesiasticis Decretis debita obedientia, indictam jussu nostro in Catanienʃi, & Agrigentina Civitatibus, & Diœcesibus Sacrorum justitiam turpi-

turpiter violaverint: illisque interrogantibus, qui captivos eos duxerunt, verba cantionum, ea ipsa, quæ in salicibus suspenderant, organa ad lætitiam revocare, & hymnum cantare de canticis Sion minime erubuerint. Ubi hæc (ut ajebamus) jampridem inaudivimus, nullam profecto ærumna hac iniquiorem, asperiorem nullam Ecclesiæ ipsi miseriam evenire potuisse, aut unquam posse credidimus. Nostris propterea auribus continenter obstrepere videbantur tristes illius voces: Quis mihi hoc tribuat, ut plorans plorem in nocte? Quis mihi det, ut plangam paululum dolorem meum?

Item malitia eorum excusantium falsis doctrinis violationem Interdicti.

§.1. Ita plane credidimus. Sed cito nimis Nos falli cognovimus; ubi scilicet omnibus antea in præfato Regno Siciliæ illatis Ecclesiæ vulneribus graviorem aliam, & plane acerbiorem plagam ejusdem Ecclesiæ pectori subinde inflictam fuisse percepimus ab ipsismet ejus filiis, ingratis filiis, filiis desertoribus, qui adversus Matrem suam pugnantes, nec solum ipsi illius mandatis parere detrectantes, verum, & alios ad paris inobedientiæ crimen incitantes, os Domini non interrogarunt, sed habentes fiduciam in umbra Ægypti, docuerunt, quæ non oportet, ut excusarent excusationes in peccatis. Ii siquidem aquam turbidam, non de fontibus Salvatoris, sed de Babylonis fluminibus haustam, incautis propinantes: hoc est, falsas non minus, quam perniciosas doctrinas in eorum patrocinium, qui metu malorum sibi a Sæculari potestate denunciatorum Ecclesiasticum Interdictum in memoratis Civitatibus, ac Diœcesibus appositum minime servassent, absque ullo rubore obtrudentes, plurimos fascinarunt non obedire veritati, illosque non sine maximo Christifidelium scandalo, ac manifesto hujus Sanctæ Sedis contemptu, ad ejusdem Interdicti, tametsi auctoritate Apostolica pluries comprobati, inexcusabilem violationem, per quam nimirum, ut Sacri Canones docent, Ecclesiasticæ disciplinæ nervus disrumpitur, aperte seducere non formidarunt, latam nimium sic aperientes viam universæ propemodum Christianæ Legis deformationi, ac ruinæ. *Si enim ita nequissimorum timeatur audacia, ut quod illi jure, atque æquitate non possunt, temeritate, ac desperatione perficiant, actum est*, ut Sanctus Episcopus, & Martyr Cyprianus præclare scriptum reliquit, *de Episcopatus vigore, & de Ecclesiæ gubernandæ sublimi, ac divina potestate: Nec Christiani ultra aut durare, aut esse jam possumus, si ad hoc ventum est, ut perditorum minas, atque insidias pertimescamus.*

Necnon impudentia alio rum asserentium a S.Sede approbari illius trãsgressionem.

§.2. Quod vero plane deterius, ac intolerabilius est, alii etiam novissime non defuerunt, qui adjicientes peccatum super peccatum, atque ipsamet nimia forsan longanimitate nostra, qua pœnitentiæ spatium damus, subdole abutentes, per illam traditos ab eis errores tacite saltem a Nobis approbari, adeoque ipsam quoque Interdicti transgressionem minime improbari impudentissime vulgarunt. Quis jam tam hebeti, ac gelido erit animo, qui ad effrænatam hanc, atque execrabilem temeritatem non exardescat? Quis unquam sanæ, rectæque mentis inveniri poterit, qui nos prorsus immemores celebris illius documenti a Sanctissimo Prædecessore Nostro Leone traditi, cum scripsit: *Nimis hæc improba, nimis sunt prava, quæ Sacratissimis Canonibus inveniuntur esse contraria*: eo tandem prolapsos fuisse existimet, ut illas quovis modo probare, aut saltem non improbare potuerimus doctrinas, quæ non alio nixæ fundamento, quam metu, veris Christi Militibus indigno, in quorum scilicet cordibus hospitari debet charitas Christi, quæ foras mittit timorem, Apostolicis Sanctionibus apertissime adversantur?

In reprobationem præmissorum ad memoriã revocantur Brevia data ad Vicarios Agrigentinos 4. Novem. 1713.

§.3. Ignotæ forsan cuiquam sunt nostræ illæ literæ jam ante annum, hoc est, die IV. Novembris MDCCXIII. ad tres Agrigentinæ Ecclesiæ Vicarios Generales in simili forma Brevis datæ, eodemque tempore, ut omnibus paterent, typis editæ, quibus nimirum homines illos, qui ut ambulantes in veritate ad carnalis prudentiæ semitas traducerent, eosdem, aut similes errores in vulgus spargere præsumpserant, perditionis filios nuncupavimus: contra vero effusis, meritisque laudibus virtutem, atque constantiam eorumdem trium Vicariorum, ob intrepidam Ecclesiasticæ libertatis, ac Pontificiæ auctoritatis defensionem, in carceres conjectorum, extulimus, qui aures suas obturaverant, ne exaudirent voces incantantium, quique propterea quod & ipsi interdictum, cui eadem Agrigentina Ecclesia subjecta reperiebatur, custodire vellent, & ab aliis, ut par erat, similiter custodiri satagerent, nullas minas, pœnas nullas, nullam, quantumvis sævam, atque horribilem tempestatem formidaverant? Nonne perspectæ etiam omnibus sunt aliæ nostræ literæ Capitulo, & Canonicis præfatæ Agrigentinæ Ecclesiæ posterius, hoc est, die X. Martii proxime præteriti in eadem forma Brevis conscriptæ, ac typis pariter evulgatæ, quibus ea in primis, quam muneris nostri debitum exposcebat, gravi constituta animadversione in quemdam Canonicum Joannem Baptistam Formicam, qui pro Vicario Generali ejusdem Ecclesiæ perperam se gerebat, ac non modo memoratum Interdictum palam, & audacter contempserat, verum ut & ab aliis similiter contemneretur, auctor fuerat, eisdem subinde Canonicis vehementer exprobrare non omisimus, quod quamplures ex eis a pristina, ac debita Ecclesiæ mandatis obedientia descivissent: Reprobato potissimum eo metus obtentu, quo ipsi gravem suum lapsum excusare studuerant, illisque insuper injunximus, ut conscientiarum suarum securitati opportune consulerent: quæ nequiter egerant, debita emendatione corrigerent, nullaque interposita mora inustam dignitati suæ labem abolere contenderent? Anne quempiam latet, quod simul ac Nobis innotuerunt errores illi, quibus Magistri mendaces, ponentes tenebras lucem, ac lucem tenebras, tanto cum animarum Christifidelium periculo, tantoque cum Ecclesiasticæ disciplinæ dispendio, Interdicti violationem excusare conabantur: Nos jam advenisse rati tempus illud ab Apostolo prænunciatum, cum ad Timotheum scripsit: *Erit tempus cum sanam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria coacervabunt sibi Magistros prurientes auribus, & a veritate quidem auditum avertent*: quorumvis Regularium Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, Superioribus Generalibus districte præcepimus, & mandavimus, ut a suis quisque Subditis in Monasteriis, Conventibus, Collegiis, ac Domibus Regularibus Regni supradicti respective commorantibus Interdictum præfatum sub pœnis per Sacros Canones, & Apostolicas Con-

Aliud itidem ad Capitulũ, & Canonicos 10. Mar. 1714.

Denique preceptum indictumSuperioribus Ordinũ pro observantiã Intedicti.

Constitutiones in eos, qui secus fecissent, præscriptis, exacte, & inviolabiliter observari curarent, & facerent, nec illud quovis titulo, colore, ingenio, causa, excusatione, seu prætextu, violari sinerent, aut permitterent, donec a Nobis, vel jussu nostro Interdictum ipsum expresse sublatum, abrogatumque fuisset? Quomodo jam publica hæc nostra, atque alia plurima dicta, iisque perpetuo respondentia facta congruere unquam possunt cum iis, quæ ad diuturnam, ac detestabilem Contemptorum Ecclesiæ inobedientiam, & pervicaciam fovendam temere confinguntur?

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 4. Hæc profecto omnia abunde sufficere possent, ac deberent, ut vera mens, ac voluntas nostra omnibus hac in re nota fieret, simulque apertæ, ac perspectæ essent fallaces artes, quibus filii hujus sæculi graviora semper vulnera Ecclesiæ infligere, acerbioribus semper injuriis Apostolicam auctoritatem impetere, necnon animas pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in majora semper pericula conjicere nituntur. Cupientes nihilominus (donec divina Nobis ope suffragante, ad funditus extirpandam tot malorum radicem, necnon ad Ecclesiasticam immunitatem, Sanctæque hujus Sedis dignitatem ab iis, quæ adversus utramque in supradicto Regno Siciliæ enormissime attentata fuerunt, cumulate vindicandam, ea validius exequamur, quæ Pastoralis Officii nostri ratio postulat, quæque assiduis, ac ferventibus tam nostris, quam alienis precibus humiliter imploratum cælestis gratiæ lumen ostendet) omnia interim, & quæcumque; tametsi inania, ac prorsus futilia eorum subterfugia, qui debitam Ecclesiasticis, imo Apostolicis, mandatis obedientiam præstare recusant, penitus, & omnino præcludere. Et quia nihil obedientia prodesse videretur humilibus, si contemptus contumacibus non obesset; ac juxta Canonicas Sanctiones quædam sunt culpæ, in quibus culpa est relaxare vindictam, contumacium hujusmodi audaciam, & impudentiam severiori insimul animadversione compescere, ac cohibere. Hinc est, quod Nos illius vices, licet immeriti, gerentes in terris, qui Discipulis suis dixit: *Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit*: ac alias addidit: *Si Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus, & publicanus*: opportune in præmissis providere, ac desuper concessæ Nobis a Domino potestatis partes, quantum Nobis ex alto conceditur, interponere volentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, generale Interdictum, cui memoratæ Civitates, ac Dioeceses Cataniensis, & Agrigentina jussu nostro ab earum Præsulibus respective, sicut præmittitur, subjectæ fuerunt, omnino, & ab omnibus (exceptis dumtaxat temporibus, & casibus a jure permissis) in quibusvis Ecclesiis, Locis Piis, Oratoriis, etiam privatis, Civitatum, & Dioecesum præfatarum, prætensa etiam assertæ Monarchiæ Siculæ auctoritate munitis, seu alias quocumque Privilegio, Exemptione, & Indulto, etiam prætensi Jurispatronatus Regii, tametsi pluries, & quantiscumque vicibus ab hac Sancta Sede approbati, suffultis, exacte, & inconcusse observandum esse, & ab initio fuisse, ac in posterum fore. Nec illud a quoquam, sive cujuscumque periculi metu, sive alio quovis prætextu, titulo, causa, vel colore violari unquam potuisse, vel posse, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Decretum pro observantia Interdicti.

Censuræ, & pœnæ in contemtores Interdicti cum quibusdam Ordinationibus.

§. 5. Noverint propterea omnes, & singuli Ecclesiastici tam Sæculares, cujusvis gradus, præeminentiæ, ac dignitatis fuerint, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regulares, qui præmissis contraire, ac Interdictum hujusmodi violare quovis modo hactenus præsumpserunt, vel de cætero præsumpserint, se censuras omnes, & pœnas adversus Ecclesiastici Interdicti Violatores a Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis latas, & impositas, ac potissimum irregularitatem, nec non privationem vocis activæ, & passivæ eo ipso, & absque alia declaratione incurrisse, ac respective de cætero incursuros esse: adeoque eos ad quæcumque Ecclesiastica tam Sæcularia, quam Regularia respective officia, beneficia, ac dignitates minime eligi, aut postulari, nec cum aliis ad eligendum, seu postulandum admitti debuisse, vel unquam debere, neque demum censurarum, ac pœnarum hujusmodi absolutionem, seu relaxationem a quoquam (præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente) obtinere potuisse, vel posse, prout earumdem tenore præsentium similiter declaramus. Præterea, ut non modo quibusvis transgrediendi prætextibus, sicut præmittitur, sublatis, sed auctis etiam contra Transgressores pœnis, omnes in posterum ad debitam Nobis, & Ecclesiæ obedientiam exhibendam revocentur, omnibus, & singulis Ecclesiasticis præfatis, quantumvis exemptis, & quovis modo privilegiatis, præter, & ultra omnes alias censuras, & pœnas superius enunciatas, si Sæculares fuerint, sub dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum, cujusvis generis, seu naturæ sint, si vero Regulares, sub officiorum, dignitatum, & graduum Regularium quorumcumque per eos respective obtentorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis pœnis, harum serie districte prohibemus, & interdicimus, ne Decreto, ac Declarationi nostris supradictis de cætero contravenire audeant quovis modo, seu præsumant. Dignitates autem, & Beneficia hujusmodi, quorum privationis pœnam propter transgressionem præsentis prohibitionis per præfatos Ecclesiasticos Sæculares contrafacientes quomodolibet incurri contigerit, etiam ipso facto, & absque alia declaratione vacare, illaque per quoscumque impetrari posse pariter decernimus; Necnon eorumdem Beneficiorum, & dignitatum sic vacantium collationem, provisionem, & omnimodam dispositionem, prout etiam pœnarum de novo sic additarum relaxationem similiter Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus.

Clausulæ amplissimæ.

§. 6. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & in-

& individua mentione, & expreſsione digni illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac quibuſcumque juris, ſeu facti defectibus, qui adverſus illas a Sæculari potiſsimum poteſtate, ſeu prædicto aſſerto Monarchiæ Siculæ Tribunali ad effectum impediendi, ſeu retardandi earum executionem, quovis modo, ſeu ex quavis cauſa opponi, ſeu objici poſſent, minime refragantibus, ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: Eaſque propterea, omnibus, & ſingulis per eamdem Sæcularem poteſtatem, ſive per idem aſſertum Tribunal quomodolibet allatis, ſeu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obſtantibus præmiſſis, & quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, aliiſq; Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus; Necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Inſtitutorum, & Societatum, etiam Ieſu, & quorumvis Monaſteriorum, Conventuum, Eccleſiarum, Locorum Piorum, aliiſve quibuſvis etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac præſcriptionibus quantumcumque longiſſimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis, Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Jeſu, ac Monaſteriis, Conventibus, Eccleſiis, & Locis Piis prædictis, illorumque reſpective Superioribus, aliiſve quibuslibet perſonis, etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſsima mentione dignis, a Sede prædicta ex quacumque cauſa, etiam per viam contractus, & remunerationis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ſeu ad quarumcumque perſonarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Eccleſiaſtica dignitate fulgentium inſtantiam, aut earum contemplatione, ſeu alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Ut autem eædem præſentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, ſeu earum exempla ad valvas Eccleſiæ Lateranenſis, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris eſt, affigi, & publicari; ſicque publicatas, & affixas omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac ſi unicuique eorum nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent; Utque ipſarum literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœceſis ſub Annulo Piſcatoris die VI. Novembris MDCCXIV. Pontificatus noſtri Anno Decimoquarto.

CCX.

Confirmantur Decreta Congregationis Epiſc:, & Regul: in Cauſa de facultate Aſsiſtentium, & primatu tempore S. Viſitationis inter Priorem Gen: Eremitarum S. Auguſtini, & Vicarium Gen: Congr: Lombardię. Dat. 12. Nov. 1714. An. 14.

Conſt: ed: 1713, Oct:20, P.13 extant nonnulla pro electione, & facultate Diffinitorum, & Vicesgerentium dictæ Congregationis. Et Benedict: XIII Conſt: edit: 1727, Sep: 27, P.4 agitur de Officiis Vicarii, Procuratoris, & Diffinitorum in toto Ordine S. Aug:

CLE-

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EManarunt nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in Causa Romana Visitationis inter dilectos filios Priorem Generalem Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, ejusque Assistentes ex una, & Congregationem Observantiæ Provinciæ Lombardiæ ejusdem Ordinis ex altera partibus vertente Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

I. Decretum Congregationis 1712. super 4. dubiis.

§.1. In Causa Visitationis verten. inter Patres Priorem Generalem totius Ordinis Sancti Augustini, ejusque Assistentes ex una, & Congregationem Observantiæ Provinciæ Lombardiæ ejusdem Ordinis Partibus ex altera, propositis infrascriptis dubiis, videlicet. Primo. An casu Visitationis Conventuum Congregationis Observantiæ Lombardiæ peragendæ per P. Generalem Ordinis, possint intervenire Patres Assistentes ejusdem Ordinis? Secundo. An, & quando se se ingerere valeant, & an, & quando votum eis competat? Tertio. An Vicarius Generalis, seu Visitator prædictæ Congregationis possint in actu Visitationis a pari, seu in æquali gradu procedere cum dicto Priore Generali in sedendo, genuflectendo, seu potius competat locus inferior, & quomodo? Quarto. An, & quis locus competat Patribus Assistentibus quatenus ipsi possint intervenire in actu Visitationis?

Eorum resolutiones.

§. 2. Sacra Congregatio die 19. Aug. 1712. Patribus ipsis auditis, & informantibus, re mature, & accurate discussa, & referente Emo Corsino, ad præfata dubia respondit. Ad primum. Affirmative, præterquam in Scrutinio secreto. Ad Secundum. Provisum in primo, & competere Assistentibus Votum consultivum tantum apud solum Priorem Generalem. Ad Tertium. Non liquere. Ad quartum. Competere Assistentibus locum post Vicarium Generalem, seu Visitatorem Congregationis. Reproposito sub die 3. Februarii 1713. supradicto tertio Dubio, videlicet. Tertio. An Vicarius Generalis, & Visitator Congregationis Lombardiæ Ordinis Heremitarum Sancti Augustini possint in actu Visitationis a pari, seu in æquali gradu procedere cum P. Generali in sedendo, genuflectendo, seu potius competat locus inferior, & quomodo? Sacra eadem Congregatio partibus iterum informantibus, & referente præfato Eminentiss. Corsino, rescripsit. Ad mentem, quæ fuit, ut præscriberetur modus ab Eminentissimo Ponente referendus in Sacra Congregatione.

II. Decretum 1713. super d. tertio dubio.

III. Decretum quo approbatur modus servandus in casu tertii dubii a Card. Ponente propositus.

§.3. Qui quidem modus in Congregatione habita sub die 21. Julii dicti anni 1713. ab Eminentia Sua præscriptus, & relatus fuit, ut infra sequitur, nimirum. Quoniam S. Congregatio Episcoporum, & Regularium sub die 3. Februar. currentis anni in Causa Romana Visitationis inter P. Generalem totius Ordinis Eremitarum S. Augustini, & Venerabilem Congregationem Lombardiæ ejusdem Ordinis ad Tertium Dubium a me propositum -- An scilicet Vicarius Generalis, & Visitator Congregationis Lombardiæ Ordinis Eremitarum S. Augustini possint in actu Visitationis a pari, seu in æquali gradu procedere cum P. Generali in sedendo, genuflectendo, seu potius competat locus inferior, & quomodo? Rescripsit juxta mentem, & mens fuit, ut præscriberetur a me modus referendus in eadem Sacra Congregatione, quæ de cætero jure credit, quod idem P. Generalis in quibuscumque actibus Visitationis esset cum distinctione tractandus: dum Visitationi assistit P. Vicarius Generalis, & cum majori distinctione assistente simplici P. Visitatore ejusdem Congregationis; Hinc ego auditis etiam deinde Patribus, & re mature perpensa, crederem, quod posset ita præfiniri. Primo. Quod dum Pater Generalis recipitur cum Cruce ante Januam Ecclesiæ, & processionaliter, incedere ipse debeat post Religiosos Conventus, & P. Vicarius immediate post Patrem Generalem. Secundo. Quod Pater Generalis habeat paratum genuflexorium cum tapeto, & duobus pulvinaribus, uno brachiis, altero genibus supponendis, & Pater Vicarius Generalis aliud pulvinar, non in genuflexorio, sed in terra superponendum genibus suis a sinistris Patris Generalis. Tertio. Quod idem P. Generalis habeat Sedem super supremum gradum Altaris dum Religiosi ipsi obedientiam præstare debent, & Pater Vicarius Generalis aliam Sedem habeat a sinistris Patris Generalis in infimo Altaris gradu positam. Quarto. Quod P. Vicarius Generalis sit primus in præstando obedientiam Patri Generali non quidem ante ipsum genuflectendo, sed tantum ejus manum deosculando, quem P. Generalis statim amplectatur, & P. Vicarius Generalis una tamen vice obedientiam P. Generali præstare teneatur, scilicet in primo Conventu visitando, & non in aliis, si in ipsis P. Vicarium Generalem adesse contingat. Quinto. Quod dum fit Scrutinium secretum, conduntur Decreta, & de aliis rebus ad Sacram Visitationem spectantibus fiunt Congregationes, P. Generalis sedeat in capite Mensæ, & Pater Vicarius Generalis sedeat pariter a latere sinistro ejusdem mensæ. Si vero assistat Visitationi non Pater Vicarius Generalis, sed simpliciter P. Visitator Congregationis, hic incedere debeat post Patrem Generalem, immediate genuflectere in terra sine pulvinare, obedientiam eidem Patri Generali præstare ejus manus deosculando, & habeat Sedem pariter in inferiori gradu Altaris post præstitam obedientiam ipsi Patri Generali, & in Scrutinio secreto, aliisque congressibus pro Decretis condendis, cæterisque ad Sacram Visitationem ordinandis sedeat cum P. Generali a latere sinistro mensæ. Sacra Congregatio &c. referente Eminentiss. Corsino, censuit, ac decrevit, supradictum modum ab E. S. propositum servandum esse.

§.4. Postremo repropositis iterum omnibus præfatis dubiis, una cum modo per Emum Corsinum, ut supra, præposito: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus ipsis denuo informantibus, & referente eodem Eminentiss. Corsino stetit in Decretis in omnibus, & causam hujusmodi amplius non proponi mandavit. Romæ 28. Septembris 1714. F. Card. de Abdua -- Ferdinandus Archiepisc. Nicenus Secr.

IV. Decretum 1714. *de causa amplius non proponenda.*

§.5.

Preces Procuratoris Gen. Congregationis Lombardiæ.

§.5. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Procurator Generalis dictæ Congregationis Observantiæ Lombardiæ nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ejusdem Procuratoris Generalis desiderio hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relatorii decretorum.

Clausulæ.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis Lombardiæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Novembris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno Decimoquarto.

CCXI.

* Dat. 29. Nov. 1714. An. 14.

Declaratur nullum Præceptum Delegati Monarchiæ Siciliæ de impedienda executione Rescriptorum Apostol: sine prævio Regio *Exequatur*.

De observantia Interdicti in Catanien: contra Dom: Delegatum extat Const: ed: 1714, Nov: 6, P. 14. Const: ed: 1714, Sept: 7 P. 14 nullum declaratum fuit Edictum Delegati contra Interdictum in Diœcesi Liparen. Et Const: ed: 1715, Jan. 11, P. 15 nullum declaratur Edictum Congr. junctæ in Siciliæ Regno contra Rescripta Apost:

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Epitome dicti Præcepti editi ab eo Delegato, a quo an. 1713. nullum declaratũ fuit Interdictũ cui subjecta fuerat Diœcesis Catanien.

Nova semper in dies, ut alias non semel diximus, & semper acerbiora ex Regno Siciliæ ad Nos afferuntur. Nuper siquidem Nobis innotuit, quod ille idem Cajetanus Buglio, qui dudum, uti Delegatus prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati, generale Interdictum, cui Venerabilis Frater Andreas Episcopus Cataniensis e sua Civitate Cataniensi, ejusque Diœcesi, per execrabilem Sæcularis potestatis abusum ejectus, in actu ejusmodi suæ ejectionis Civitatem, ac Diœcesim præfatas non ita pridem jussu nostro subjecerat, nullum, irritum, injustum, ac illegitimum, speciali suo in eadem Civitate Cataniensi ad id promulgato Edicto, temere declaravit. Gravissimo hoc patrato crimine minime contentus, sed secundum duritiam suam, & impœnitens cor, addens peccatum super pecatum, ac thesaurizans sibi iram in die iræ, animo forsan, ut stulte opinabatur, enervandi efficaciam eorum, quæ ex injuncti Nobis Apostolici muneris debito adversus ipsum, ejusque acta a Nobis decerni contigisset, ac potissimum eludendi executionem quarumdam nostrarum in simili forma Brevis Literarum die 17. Junii 1713. expeditarum, quibus non modo illius Edictum præfatum, aliaque per ipsum ea occasione vigore suæ assertæ Delegationis perperam gesta, cum omnibus inde secutis, & quandocumque secuturis, damnavimus, reprobavimus, cassavimus, & irritavimus, ac pro damnatis, reprobatis, cassatis, & irritis semper, & omnino haberi voluimus, & mandavimus: Verum etiam eumdem Cajetanum, nec non Joannem Baptistam Perino Magistrum Notarium, qui memorato Edicto subscripserat, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas a Sacris Canonibus, generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis contra similia perpetrantes inflictas incurrisse declaravimus; sequenti mense Julio ejusdem anni, in suarum iniquitatum cumulum, impudenti non minus, quam detestabili ausu, Præceptum quoddam, seu Mandatum edidit, illudque typis impressum, & ab eodem Joanne Baptista Perino similiter subscriptum Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quam Regularibus universæ Diœcesis Catanien. transmitti, ac denunciari curavit, per quod inter cætera ipsæmet Apostolicæ Literæ, aliaque Decreta, Mandata, Edicta, Censuræ, Interdicta, & Rescripta quæcumque ab hac Romana Curia, hoc est, ab hac Sancta Sede provenientia, quorum executionem Sæcularis potestas minime permisisset, nulla, irrita, ac, quod horrendum est, conscientiarum Christifidelium tranquillitati adversantia, impie, & sacrilege declarantur: gravibus constitutis pœnis adversus eos, qui illa quovis modo executi fuissent, & alias, prout uberius continetur in eodem Præcepto, seu Mandato, quod non alio quidem, quam illud penitus, & omnino damnandi, & anathematizandi animo præsentibus

tibus inserendum duximus, tenoris, qui sequitur, videlicet -.

Præceptum Delegati, quo ob plures rationes, & sub certis pœnis interdicitur executio Rescriptorum Curiæ Rom. sine *Regio Exequatur.*

§. 1. *Portiero . D'ordine del Reverendissimo Dottor Don Gaetano Buglio Decano, e prima Dignità di questa Santa Proto-Metropolitana Chiesa di Messina, Commissario Ordinario del Tribunale del Sant'Offizio, e Santissima Inquisizione, e Delegato del Tribunale della Regia Monarchia di questo Regno di Sicilia, non solo Ordinario in questa Città di Messina, ma ancora Delegato speciale in Causa dato dall'Illustriss., e Reverendiss. Dottor D.Francesco Miranda, e Gayarre del Conseglio di Sua Maestà (che la Divina guardi) e suo Giudice Ordinario dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia in questo Regno di Sicilia, in virtù di lettere spedite dal Tribunale della medesima sotto il primo Luglio corrente presentate, ed esecute nell'Officio dell'istesso Buglio sotto li* 11. *del medesimo, injungi, ed intima con la seguente ingiunzione trasmessane dal Tribunale di detto Illustrissimo, e Reverendiss. Giudice: Quatenus nel caso si publicassero qualsivoglia Editti, Interdetti, Censure, o altri qualsisia Ordini, Decreti, o Rescritti eziandio forma Brevis della Corte Romana per qualsivoglia via, o sotto qualsivoglia Titolo, senza prima precedervi il Regio* Exequatur; *Per li quali, o qualsivoglia di loro direttamente, o indirettamente, tacita, o espressamente venissero revocati, lesi, e pregiudicati, o in qualsivoglia modo alterati gl'Editti publicati d'ordine di Sua Ecc., o d'altri d'ordine nostro, stante le speciali Commissioni per via dell'istesso Tribunale sotto li* 25. *Aprile, e* 16. *Maggio scorsi, o che rinovassero l'Interdetto, Censure, ed altre publicate d'ordine del Rmo Monsignor Don Andrea Reggio Vescovo di Catania, o d'ordine di qualsisia Prelato, Vicario Generale, o altro Commissionato di sudetta Corte, o vero, che publicassero altri Editti, Interdetti, e Censure contra qualsisia persona di qualunque stato, e condizione, che fosse, non abbia, nè debba quelli eseguire, nè osservare, nè far'eseguire, nè osservare da' proprj Sudditi;* Et quatenus *fossero eseguiti, o in qualsivoglia modo osservati, abbia, voglia, e debba ogni cosa ridurre allo stato primiero, come se mai fossero stati li sudetti Decreti, Editti, Interdetti, e Censure, nè publicati, nè osservati, nè affissati, e questo sotto pena della disgrazia di Sua Maestà (che la Divina guardi) di privazione di voce attiva, e passiva, e di anni cinque di Carceri formali per ogni Contraventore, ed'altre pene riservate all'arbitrio di Sua Ecc., e Tribunale sudetto; e questo stante, che li sudetti Decreti, Brevi, Interdetti, Rescritti, e Censure non sono nel Regno esecuti, anzi tendano contro la publica quiete del Regno, contro la tranquillità delle Coscienze de' Fedeli del medesimo, ed in grave pregiudizio delle Regalie di Sua Maestà, (che la Divina guardi) del Regno, e di sudetto Tribunale dell'Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, con evidente perturbazione de' Popoli, scandali, ed inconvenienti, contro la publica quiete, e contro la disposizione delle Leggi del Regno, di più Reali Dispacci de' Serenissimi Monarchi, fondati in evidentissime ragioni, avvalorate da antichissima, ed immemorabile osservanza, mai interrotta nel corso di più Secoli, ma uniforme al dritto delle Genti, Sacri Canoni, Privilegj Apostolici, Concordie con la Santa Sede, e stante, che notoriamente sono di nissuna forza, e valore li Decreti, e Rescritti sudetti, come quelli, che tengono l'origine d'altri Decreti assolutamente non essecuti nel Regno, ma emanati* de facto, & ex abrupto, nullo Juris ordine servato; *e senza essere intese le ragioni di Sua Maestà, del Regno, de' Regnicoli, e del Fisco di sudetto Tribunale dell' Apostolica Legazia, e Regia Monarchia, senza veruna cognizione, nè discussione di Causa, e senza monizione, nè citazione alcuna, assolutamente necessaria per ogni Legge Divina, ed Umana, e nemmeno senza citazione* ad dicendum Causam Quare, *secondo li Precetti dell'istessa Verità increata, Costituzioni Apostoliche, e Concilj Generali, e non altrimenti &c. Fiat D. D. Cajetanus Buglio Delegatus: Joan:Baptista Perino Magister Notarius.*

Causæ præsentis declarationis.

§. 2. Cum autem in præcepto, seu Mandato hujusmodi nullum plane sit verbum, per quod tam Ecclesiastica Libertas Dei ordinatione, & Canonicis Sanctionibus constituta, quam Apostolicæ Sedis auctoritas acerbissime non lædantur: potissimum vero per ea, quæ inibi continentur, illamet suprema ligandi, atque solvendi potestas Beatissimo Apostolorum Principi, ejusque Successoribus a Christo Domino tradita Sæcularis potestatis arbitrio per summam injuriam, atque intolerabilem temeritatem manifeste subjiciatur: necnon execrandus abusus quoquo modo impediendi executionem Literarum Apostolicarum per eosdem Sacros Canones, & plurimas notissimas Pontificias Constitutiones sub anathemate damnatus, plene conformis non tam Juri Gentium, quam ipsismet Sacris Canonibus, Privilegiis Apostolicis, ac Concordiis cum Sede præfata initis, falso non minus, quam perverse nuncupetur: adeoque animæ pretioso Salvatoris nostri Sanguine redemptæ in maxima pericula conjici possint: Hinc est, quod Nos, qui quorumcumque tam ejusdem Apostolicæ Sedis, quam Ecclesiæ Jurium Assertores in terris a Domino constiuti sumus, tametsi credamus Præceptum, seu Mandatum præinsertum, omniaque in eo contenta, satis, superque tam per seipsa, quam vigore eorum, quæ in aliis memoratis nostris literis pro reprobatione, irritatione, & annullatione Edicti ab eodem Cajetano dudum promulgati, necnon aliorum ab eo in vim suæ assertæ Delegationis gestorum, omniumque inde secutorum, & quandocumque secuturorum, sicut præmittitur, editis, amplissime decrevimus, & mandavimus, pro reprobatis itidem, irritis, & omnino nullis haberi potuisse, ac debuisse, & forsan a sanioris saltem mentis hominibus jam habita fuisse; nihilominus, cum inter tam gravia animarum pericula liberum Nobis non sit fidelibus populis documenta salutis subtrahere, nec Nos in tam aperta, atque effrænata Sacrarum Legum violatione turpiter tacere, aut Pastoralis providentiæ nostræ ministerium otiosum esse velimus: omnium idcirco, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione tam ab eodem Cajetano, quam ab aliis quibuscumque in sequelam Præcepti, seu Mandati præinserti quovis modo Decreta, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, necnon præfatarum nostrarum Literarum tenorem, aliave quælibet, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, ac singillatim specificatis habentes; Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Aposto-

Declaratio nullitatis relati Præcepti, cum illius damnatione.

Apostolicæ potestatis plenitudine, Præceptum, seu Mandatum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, necnon alia a memorato Cajetano Buglio in præmissis, vel circa ea quomodocumque, & qualitercunque acta, gesta, mandata, decreta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocunque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, & invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore, neque illa a quoquam observari posse, vel potuisse, adeoque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, acsi nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus.

Clausulæ amplissimæ.

§.2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, & si quæ insuper præmissorum occasione, sive in eorum sequelam a prædicto Cajetano, seu ejus jussu, mandato, vel nomine ab aliis quibuscunque in futurum (quod Deus avertat) agi, geri, mandari, decerni, & ordinari quomodolibet contigerit, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

§.3. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas a sæculari potissimum potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causa opponi, seu objici possent, minime refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: easque propterea, omnibus, & singulis per eamdem sæcularem potestatem, sive per idem assertum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & prædictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibuscumque personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis a Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Ut autem eædem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Genera-

neralis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; ncque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Novembris MDCCXIV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

CCXII.

Dat. 22. Dec. 1714. An. 15. Confirmantur quædam Decreta Congregationis particularis, ac Episc., & Regular. de revocatione Decretorum Capituli General: 1703 Congregationis Bethlehemitarum in Indiis Occidental: , ejus erectione in Religionem, aliisque nonnullis ad regimen pertinentibus.

Erectionem hujus Congregationis, ejusque Constitutiones vide in Inn: XI Const: ed: 1687, Mar: 26, P. 11. Erecta fuit in Religionem ab hoc Pontifice Const: edit: 1710, Apr: 3, P. 10. Et Bened: XIII Const: ed: 1725, Maii 4, P. 1 confirmantur quædam resolutiones Capituli Gen:

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti. ALias emanarunt tam a Congregatione particulari nonnullorum ex Venerabilib. fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus a Nobis specialiter deputata, quam a Congregatione eorumdem Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita ad supplicationem dilecti filii Francisci de Sancto Antonio Fratris expresse professi, ac Prioris Hospitalis, seu Domorum Mexican., Angelopolitan., Oaxacan., & S.Christophori de Havana nuncupat. Congregationis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet -- Cum in asserto Capitulo Generali Congregationis Bethlehemitarum habito Guathemalæ die 12. Decemb. 1703. quamplura edita fuerint Decreta contraria Constitutionibus dictæ Congregationis Apostolica auctoritate erecta anno 1687. confirmatis, adversus prædicta Decreta nomine Hospitalium, seu Domorum Mexican., Angelopolitan., Oaxacan., & S.Christophori de Havana nuncupati ejusdem Congregationis, mediante persona fratris Francisci a S.Antonio eorum specialis Procuratoris, habito recursu ad S.Sedem Apostolicam, & negotii hujusmodi cognitione remissa ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium & per eam deputata Congregatione particulari Eminentissimorum DD. Cardinalium S. Clementis, Gabriellii, & Parracciani usque, & sub die 12. Aprilis 1709. prodiit Decretum tenoris sequentis -- Renovatis Decretis asserti Capituli Generalis in ea parte, in qua sunt contraria Constitutionibus, Apostolica auctoritate confirmatis, serventur omnino eædem Constitutiones & Archiepiscopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præsideat per se, sive per alium, cum omnibus facultatibus Sac. Congregationis, & quatenus tunc temporis Archiepiscopus obierit, exequatur, & præsideat Vicarius Capitularis; Quod Decretum sub die 25. Martii 1710. fuit per speciale Breve a Sanctissimo Domino nostro confirmatum; Et postea cum in eadem Congregatione orta fuerit dubietas. An Congregatio Bethlehemitarum esset vere, & formalis Religio, habita de tali dubitatione notitia a fratre Michaele a Jesu Maria, & a fratre Francisco a S.Antonio, isti recursum habuerunt ad Sanctissimum, ad hoc, ut erigeret Congregationẽ Bethlehemitarum in veram Religionem, & delegata instantia per Sanctitatem Suam eidem Congregationi particulari trium Cardinalium, prodiit sub die 8. Novembris ejusdem anni 1709. Decretum -- Consulendum Sanctissimo pro erectione Congregationis Bethlehemiticæ in Indiis Occidentalib. in veram Religionem cum votis solemnibus emittendis ex integro, etiam ab iis, qui hactenus vota emiserunt in eadem Congregatione: Ita tamen, ut emittentes nova vota prius certiorentur de inefficacia præcedentium Votorum ad constituendos eos veros Religiosos -- Quod Decretum fuit a Sanctitate Sua approbatum per aliud Breve expeditum die 3. Aprilis 1710. Cumque sub prætextu, quod P. Rodericus a Cruce assertus Præfectus Generalis Ord. Bethlehemitarum non fuerit auditus in supra relata Propositione habita coram dicta Sac. Congregatione deputata Serenissimus Rex Hispaniarum Philippus V. retentis dictis Brevibus remiserit Partes ad Sanctissimum, ad effectum audiendi super præmissis ejus oraculum, porrecto pro parte Fratris Michaelis a Conceptione Procuratoris dicti Patris Roderici Sanctitati Suæ supplici Libello, & iterum delegata negotii cognitione Sac. Congregationi deputatæ, & suffecto in locum Eminentiss. Gabriellii, Eminentiss. D. Cardinali S. Priscæ, sub die 5. Februarii 1714., auditis Partibus, tam in voce, quam in scriptis, prodiit Decretum tenoris, qui sequitur -- Sac. Congregatio Particularis prædicta perstitit in Decretis sub die 12. Aprilis 1709., nempe quoad revocationem Decretorum asserti Capituli Generalis Guathamalæ in ea parte, in qua sunt contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis, serventur omnino Constitutiones; Et insuper declaravit, & decrevit, Capitulum Generale omnino esse convocandum, in quo eligatur novus Generalis, servata forma Constitutionum auctoritate Apostolica confirmatarum, & per vota secreta omnium Capitularium exquiratur, an expediat Religioni, quod in posterum Generalis sit ad sexennium, seu potius ad novennium, exclusa omnino perpetuitate Generalatus. Quoad duos Vice-Præfectos Generales Mexici, & Limæ serventur Constitutiones. Quoad electionem Præfectorum localium pariter serventur Constitutiones. Quoad votum Assistentium esse decisivum ad formam Constitutionum. Quoad Vicarium Generalem per mortem Generalis pariter serventur Constitutiones. Quoad ætatem eligendorum in Præfectos, & Magistros Novi-

I. Decretum 1709, de revocatione Decretorum Capituli Gener. 1703 Constitutionibus adversantium.

II. Decretum 1709, de erectione Congregationis in veram Religionem.

III. Decretum 1714 de confirmatione relatorum Decretorum, & electione Superiorum, aliisque nonnullis.

Novitiorum detur facultas dispensandi Præfecto Generali cum Voto Assistentium; Quo vero ad concernentia erectionem Congregationis Bethlehemiticæ in veram Religionem, satis provisum per Decretum hujusmet Congregationis sub die 8. Novemb:1709. confirmatum per Breve Apostolicum -- Et die 27. Februar.1714., facta relatione Sanctissimo Sanctitas Sua approbavit, & mandavit expediri Breve. Adversus quas resolutiones pro parte P.Roderici a Cruce, seu potius Fratris Michaelis a Conceptione ejus Procuratoris habito usque de Mense Martii proxime elapsi recursu ad Sanctissimum Dominum Nostrum, & per Sanctitatem Suam benigne remissa causæ cognitione ad Sac.Congregationem Generalem Episcoporum, & Regularium, cum pluries pro parte Fratris Francisci a S.Antonio fuerit intimata propositio, ejusque sub die 22; Maji mandaverit Sac.Congregatio, quod proponeretur omnino in prima, & ad petitionem Fratris Michaelis a Conceptione duorum, & ultra Mensium spatio dilata extiterit, reproposita Causa per eumdem Eminentissimum Ponentem.

IV. Decretū 1714 Congregationis Gen. standum in decisis, nec amplius proponendam causam.

eadem S.Congregatio, Partibus in voce, & in scriptis acerrime informantibus super infrascriptis Dubiis -- Primo. An sit locus reformationi Brevis Sanctiss. D.N. super erectione Congregationis Bethlehemiticæ in Religionem editi die 3.Aprilis 1710. -- Secundo. An sit standum, vel recedendum a Decisis super aliis Resolutionibus capitis in S.Congregatione Particulari die 5.Februar.1714.--Respondit:Primum:Quoad:Nihil de prætensa ReformationeBrevis,& ad mentem,quæ est, quod detur optio iis, qui actu sunt in Congregatione, vel emittendi Vota solemnia, vel remanendi in eadem Congregatione obnoxii prioribus Votis. In reliquis Fratre Francisco a S.Antonio tantum informante, & Fratre Michaele a Conceptione diu expectato, & continuis intimationibus lacessito informare recusante, eadem S.Congregatio in Decisis in omnibus, & hujusmodi Causam amplius non proponi mandavit, prout pręsentis Decreti vigore amplius non proponi mandat, ac pręcipit. Romę 17. Augusti 1714. F.Card. de Abdua = Ferdinandus Archiep. Nicenus Secr.

Preces Procuratoris partis victricis.

§.1. Cum autem, sicut dictus Franciscus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant Apostolicę confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos specialem ipsi Francisco gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatorū Decretorum.

Clausulæ cū deputatione Executorum.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis Liman., & Mexican. in solidum, ac dilectis itidem filiis eorum Officialibus, & in eorum defectum primæ Dignitati, seu antiquiori Canonico uniuscujusque Ecclesiæ Archiepiscopalis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte in præmissis interesse habentium, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab illis ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari, omnesque, & singulos, quos ipsæ præsentes Literæ concernunt, præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacifice, frui, & gaudere, non permittentes illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus reaggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

§.4. Non obstantibus fel.rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d. Congregationis Bethlehemitarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romę apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCCXV.Pontificat. nostri anno Decimo-quinto.

CCXIII.

*

Dat. 11. Jan. 1715. An. 15.

Declaratur nullum Edictum Congregationis *Junctæ* in Regno Siciliæ contra executionem Rescriptorum exterorum sine *Regio exequatur*, cum aliis declarationibus.

Hoc edictum editum fuit contra Interdictum in Diœcesibus Catanien, & Agrigent: de quo vide Const: ed: 1713, Dec: 23, P, 14, Const: ed: 1714, Nov: 6, P, 14, Et Const: ed: 1714, Nov: 29, P, 15, Const: vero ed: 1715, Feb: 20, P, 15, aboletur Monarchia Sicula.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ sequentis Edicti editi post Breve Apost. pro observantia Interdicti in Diœcesibus Catanien., & Agrigen.

Accepimus nuper, quod statim ac in Regno Siciliæ vulgatæ fuerunt quædam nostræ in simili forma Brevis Literæ die VI. Novembris proxime præteriti expeditæ, quas pro omnimoda, ac debita observantia Ecclesiastici Interdicti, cui Civitates, ac Diœceses Cataniensis, & Agrigentina jussu nostro subjectæ reperiuntur, obtinenda, nec non quibuscumque effugiis ad excusandam ejusdem Interdicti transgressionem exquisitis penitus præcludendis, novissime edidimus: Sæcularis Potestatis in eodem Regno Administri nullam dimittentes occasionem, quæ eis offeratur, novis semper injuriis Pontificiam auctoritatem, ac jurisdictionem Ecclesiasticam impetendi, ac forsan, tametsi inaniter, arbitrantes posse earumdem Literarum Nostrarum efficaciam eludere, simulque executionem illarum ulteriorum, graviorumque deliberationum præpedire, quas Nos, ut Pastoralis muneris Nostri debito satisfaciamus, omnino suscipere compellimur, quasque ipsi sese abunde promereri minime ignorant: absque ulla cunctatione in Panormitana Civitate, ac forsan etiam in aliis prædicti Regni Locis, promulgare præsumpserunt, præfixo nomine cujusdam Congregationis, Junctæ nuncupatæ, specialiter deputatæ super conservatione, ac defensione jurium, & prærogativarum, quæ eidem Sæculari Potestati in illo Regno competere prætenduntur, Edictum, seu Bannimentum quoddam Typis impressum, tenoris sequentis, videlicet.

Edictū, in quo refertur erectio Congregationis Junctæ, ac interdicitur sub certis pœnis executio Rescriptorum exterorum sine *Regio Exequatur*.

§. 1. *Bando, e comandamento, d'ordine dell'Illustre Giunta deputata da S. S. R. M. (che Dio guardi) sovra la conservazione, e defensione delli Reali dritti, che ha, e possiede, come Re Augusto, e Monarca in questo Regno, e di quelle prerogative, e Privilegi, che il medesimo gode, come con suo Real ordine in data di 17. Aprile 1714. Invigilando Sua Maestà (che Dio guardi) colla sua Regia protezione ed amore, all'intera conservazione de' Privilegi, ed antiche consuetudini di questo fidelissimo Regno, come della sua Real giurisdizione, ed antichissima preeminenza della Legazia Apostolica, e Regia Monarchia, si per sostegno de' dritti toccanti alla sua Real Corona, che della giusta difesa, e buon governo de' suoi Vassalli, accordando anche su questi punti quelle providenze supplicateli dal General Parlamento detenuto in questa felice, e fidelissima Città di Palermo capo di questo Regno sotto li 7. del trascorso Marzo composto da tre Bracci, Ecclesiastico, Militare, e Demaniale rappresentante il Regno tutto; ha determinato stabilire una Giunta di Ministri, quali debbano invigilare con particolar zelo, attenzione, e cura, perche venghino ovviati, ed impediti gl' inconvenienti, e riparati tutti i pregiudici, che potessero in qualche maniera indursi. Essendosi servita la Maestà Sua per sua Real benignità appoggiare a noi Don Giuseppe Fernandez Presidente del Tribunale della Regia Gran Corte, Don Antonino Nigri Presidente del Tribunale del Concistorio della Sacra Regia coscienza, Conte Borda Consultore, Don Nicolò Pensabene Presidente Avvocato Fiscale del Tribunale della Regia Gran Corte, Don Francesco Maria Cavallaro Giudice della Gran Corte Civile, e Don Ignazio Perlongo Avvocato Fiscale del Tribunale del Real Patrimonio l'incumbenza di tanta premura, e rilievo, conferendoci tutte l'opportune potestà, e giurisdizioni necessarie ad usarsi per il conseguimento di sì importante fine: E perche non solo conviene, che fosse manifesta a tutti la Real determinazione, ma anche conosca ogn' uno, come da sua parte debba corrispondere all'obligo di buon Vassallo di S. M. sù l'osservanza dell' accennati Privilegi, consuetudini, preeminenze, e regaglie, e quali siino le pene, che s'incorreranno da Trasgressori, si è divenuto d' ordine nostro alla presente general Notificanza, ed Editto in vigore della giurisdizione, e suprema potestà Economica conferitaci da S. M., acciocche resti intesa, e notificata ogni Persona di qualsivoglia grado, e condizione sì Secolare, che Ecclesiastica, o Regolare, come arrivando in questo Regno, e sue Isole coadiacenti per via diretta, o indiretta qualsisia legge, rescritto, diploma, determinazione, bando, editto, dispaccio, privilegio, breve, provisione, esorto, o letera in forma publica, o privata, manuscritti, o in stampa, spediti da qualsivoglia Corte, o Potestà straniera, quali immediatamente, o mediatamente venissero, o senza alcuna particolar direzione, ed indi apparissero clandestinamente, o in altra maniera affissati in luoghi publici, o privati, o pure con qualche direzione a qualsivoglia Persona publica, o privata, Giudici, Magistrati, Superiore d'ogn'ordine, confesso, e Communità, Rettori particolari, o universali di qualunque condizione di ciascuna Città, Provincia, Diocesi, e Università del Regno, o di sue Isole Coadjacenti, non se li dovrà dare nessuna fede, esecuzione, ed osservanza, ove pria non fossero resi autentici, legali, ed esequibili nella forma sempre costumata, si per dritto di legge particolare, e consuetudine legitimamente prescritta in questo Regno, come per altra universal ragione toccante ad ogni Sovrano ne' suoi Domini. Avvertendosi ogn' uno che mai debbano intendersi resi autentici, ed esequibili li rescritti stranieri, ed altri sovracennati, se prima non fussero segnati dal Regio Exequatur per via dell' Avvocato Fiscale del Real Patrimonio, a chi vien commesso l'esame di riconoscere, se racchiudono pregiudizio, o apportino diminuzione, o lesione alcuna agli antichissimi Privilegi, Leggi, Consuetudini del Regno, o pure a dritti della Real Corona di S. M., e preeminenze della Legazia Apost., e Regia Monarchia; E dandosi diversamente fede, osservanza, o esecuzione, si notifica, ed intima in vigor della presente Notificanza, ed Editto alli Contraventori, e Trasgressori, se saranno Ecclesiastici, o Regolari l'occupazione de' beni temporali, e come sediziosi, e perturbatori della publica quiete, avessero fra il termine di giorni quindici da partirsi da questo Regno, e non entrare in Parte, Luoco, Terra, o Città del Dominio di S. M. e se saranno Laici, e Secolari, se gli notifica, ed intima la maggior disgrazia di S. M. ed altre pene le più gravi ad arbitrio nostro,* etiam usque ad mortem natura-

rale inclusive. *Ed acciòche venghi alla notizia di tutti, s'ha fatto la presente publica dichiarazione d'affigersi ne i luoghi soliti, che servirà per intima formale ad ogn'uno, e non altrimente, nè in altro modo: Promulgetur: Pensabene Præses F.P.P.S.P.V. Benza Sindacus: Die septimo Decembris octavæ Indictionis* 1714. *Constat per me Franciscum Perino publicum Præconem hujus Fœlicis, & Fidelissimæ Urbis Panormi, publicasse supradictum Bannum per loca solita, publica, & consueta, Tubis Regiis &c.*

Causæ præsentis Declarationis, & Edicti enormitas pluribus perstringitur.

§. 2. Perspectum profecto, ac compertum habemus eos, qui præinsertum Edictum, seu Bannimentum promulgarunt, Mandata, Literas, aliaque Decreta Apostolica in eo complecti, ac forsan præcipue comprehendere voluisse; quemadmodum satis, superque conjici potest nedum ex ejusdem Edicti tenore, verum etiam ex tot aliis præcedentibus actis, quibus ejusdem Sæcularis Potestatis Ministri pravum suum animum etiam apertius ostenderunt, dum minime contenti publicatione aliorum consimilium Edictorum, Præceptorum, seu Mandatorum, quibus libertas Ecclesiastica, & Apostolica auctoritas manifeste lædebantur, ac libera hujus Sanctæ Sedis Rescriptorum executio impediebatur, minis insuper, atque terroribus, imo etiam carceribus, vinculis, exiliis, bonorum proscriptionibus, aliisve poenis eos fere omnes, qui eidem Sanctæ Sedi debitam obedientiam præstiterunt, temere non minus, quam sacrilege afflixerunt: adeoque certi sumus, quod ex sola memorati Edicti lectione quilibet sanæ, rectæque mentis non modo illius evidentem nullitatem, verum etiam manifestam injustitiam perspicue intelliget. Ambigere præterea non possumus, quin horrore perfundendus sit quisquis illud legerit, dum inter cætera perspiciet, ac animo reputabit eo temeritatis perventum esse, ut Potestatis exteræ titulus Potestati illi adscribatur, quam Nos per Beatum Petrum, ejusque Successores a Domino accepimus in Terris maximam, & quæ in indigno hærede non deficit: perinde ac si Siciliæ Regnum extra Terrarum Orbem situm esset, cum neminem pene lateat, verba illa, quibus inclytus Claravallensis Abbas Eugenium Pontificem allocutus fuit: *Orbe exeundum ei, qui forte volet explorare, quæ non ad tuam pertinent curam*. Illud insuper omnibus satis exploratum, ac plane cognitum fore credimus, ejusdem Sæcularis Potestatis Administros, dum in memorato Edicto vetitum voluerunt, ne cujuscumque speciei rescripta ullo modo executioni demandari debeant, nisi prius ab Advocato Fiscali Regii Patrimonii recognita, ac approbata fuerint, expresse declarando eidem Advocato Fiscali injunctum esse munus, prævio examine, discutiendi, an ejusmodi rescripta ullum præjudicium Privilegiis, Legibus, & Consuetudinibus Regni, vel juribus Regiis, aut præeminentiis assertæ Regiæ Monarchiæ inferre possint, execrabili nimis ausu conatos fuisse prædictum Advocatum Fiscalem Judiciorum Apostolicæ Sedis Judicem constituere, ac uno, eodemque tempore sublimem illam Potestatem ligandi, atque solvendi Nobis, ac Romano Pontifici pro tempore existenti a Domino traditam, quæ non ancilla est, sed libera, ipsius Sæcularis Potestatis arbitrio subjicere, & mancipare; cum tamen sciamus, quod Magistratui, ac Principi Sacerdotum exprobrantibus: *Præcipiendo præcepimus Vobis, ne doceretis in nomine isto: & ecce replestis Jerusalem doctrina vestra*; Petrus, & Apostoli responderunt: *Obedire oportet Deo magis, quam hominibus*. Demum nec pariter dubitamus, quin quilibet Catholicus, etiam absque ullius peculiaris nostræ declarationis, vel admonitionis ope, satis agniturus per se sit, quam irregularis, absona, ac scandalosa existat præfati Edicti conclusio, in qua ad iniquitatis non minus, quam nullitatis ipsius Edicti cumulum Transgressoribus, & Contraventoribus, illis nempe fidelibus, qui nulla interposita mora, promptoque animo Mandata Apostolica observant, & exequuntur, Romanoque Pontifici Beati Petri Apostolorum Principis Successori, & Jesu Christi Vicario veram illam obedientiam, quam ei quicumque Catholicus in professione Fidei spondet, præstare non detrectant, eadem Sæcularis Potestas poenas imponit, si Ecclesiastici quidem fuerint tam Sæculares, quam Regulares, occupationis bonorum temporalium, ac exilii a Regno, tanquam seditiosis, publicæque tranquillitatis perturbatoribus, si vero Laici extiterint, indignationis ipsius Sæcularis Potestatis, præter alias poenas illius arbitrio irrogandas usque ad mortem naturalem inclusive.

S. Bernard. de consid. l. 3. c. 1.

Act. Apostol. c. 5. v. 29.

Declaratio nullitatis Edicti, cum illius damnatione.

§. 3. Nihilominus Nos, qui quorumcumque tam Apostolicæ Sedis, quam Ecclesiæ Jurium Assertores in Terris a Domino constituti sumus, probe intelligentes, & recogitantes liberum Nobis non esse in tam aperta, ac detestabili utriusque oppugnatione silere, ac insuper ambarum indemnitati, quantum Nobis ex Alto conceditur, opportune consulere, nec iis tantum, quæ hactenus gesta sunt, congruum adhibere remedium, verum etiam aliis, quæ sub iisdem erroneis, falsis, damnatisque principiis, tam ab antedicta Congregatione, Juncta nuncupata, quam ab aliis quibuscumque Ministris, ac Delegatis, sive ejusdem Sæcularis Potestatis, sive etiam prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ deinceps attentari possent, tempestive occurrere cupientes: Omniumque idcirco, & singulorum, quæ in præmissis, vel circa ea tam ab iis, qui præinsertum Edictum, seu Bannimentum promulgarunt, quam ab aliis quibuscumque, sive in sequelam ejusdem Edicti, vel Bannimenti, sive alias ad eumdem finem impediendi in Regno prædicto executionem quarumcumque Literarum, Mandatorum, aliorumve Rescriptorum Apostolicorum quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias; ac tam prædictæ, quam alterius cujusvis Congregationis, seu Junctæ, Cœtus, & Tribunalis ejusdem Regni, nec non quorumcumque Judicum, Ministrorum, etiam principalium, seu supremorum, Officialium, Notariorum, Scribarum, & Personarum quarumlibet in eisdem præmissis culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Edictum, seu Bannimentum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, aliaque omnia sive in illius sequelam, sive eodem consilio, tam ab ipsamet Congregatione, seu Juncta, quæ idem Edictum, vel Bannimentum promulgavit, quam ab

ab aliis quibuscumque Congregationibus, Coetibus, Tribunalibus, Judicibus, Ministris, Officialibus, & personis præfati Regni Siciliæ forsan acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore, neque illa a quoquam observari posse, vel potuisse, adeoque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, ac si quæ insuper a prędictis, seu aliis præmissorum occasione, sive ad eumdem finem quoquomodo impediendi executionem Literarum, Mandatorum, & Decretorum Apostolicorum in eodem Regno quandocunque, & quomodocumque (quod Deus avertat) de cætero similiter agi, geri, & ordinari contigerit, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Obligatio Christifideliū obediendi Apostolicis decretis, & reservatio censurarum in quas incurrerunt violatores Potestatis Ecclesiasticæ.

§.4. Sciant propterea universi Christifideles ejusdem Regni, memorato, sive alio quovis Edicto, Mandato, seu præcepto, quod a præfatæ sæcularis potestatis, sive etiam prætensi Tribunalis Monarchiæ Siculæ Ministris quibuslibet in posterum promulgari contingeret, non obstante, sese teneri, ac obligatos esse Decretis, Ordinationibus, Mandatis, literis, aliisque provisionibus Apostolicis quibuscumque, vigore illius potestatis Nobis, ac pro tempore existenti Romano Pontifici divinitus concessæ tam hactenus editis, quam de cætero quandocumque edendis, veram, integram, & omnimodam obedientiam præstare, atque exhibere. Præterea cum notorii Juris sit non tam illos, qui præinsertum Edictum, seu Bannimentum ediderunt, ac promulgarunt, quam alios omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive editionem, publicationem, & affixionem ejusdem Edicti, vel Bannimenti, sive alia eodem consilio, sicut præmittitur, quovis modo gesta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, censuras omnes, & pœnas Ecclesiasticas contra similia perpetrantes a Sacris Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse, illasque insuper etiam incursuros esse eos omnes, qui similia ad eumdem finem quoquomodo impediendi executionem Literarum, aliorumve Decretorum Apostolicorum in Regno supradicto de cætero peregerint, ut præfertur. Noverint idcirco illi omnes, etiam specialissima mentione digni, a censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, nonnisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem censuras, & pœnas eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout eorumdem tenore præsentium decernimus, & similiter declaramus.

Clausulæ amplissimæ.

§.5. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, pręeminentię, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judico, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas á sæculari potissimum potestate, seu prædicto assertæ Monarchiæ Siculæ Tribunali, illorumve Ministris quibuslibet, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem quovis modo, seu ex quavis causa opponi, seu objici possent, minime refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea omnibus, & singulis per eamdem sæcularem potestatem, sive per idem assertum Tribunal, eorumve Ministros quoscumque quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non

§.6. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; ac præscriptionibus quantumvis longissimis, & immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis a Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus quod excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Cum autem eædem præsentes Literæ in memorato Regno Siciliæ nequeant tute publicari, ut hactenus experientia compertum est, ac ex iis, quæ in præinserto Edicto, seu Bannimento habentur, manifesto apparet, imo hoc ipsum insuper per legitimas probationes satis, superque Nobis constat, prout harum serie pariter declaramus. Volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Januarii MDCCXV. Pontificatus nostri Anno Decimoquinto.

CCXIV.

Aboletur Monarchia Sicula, seu Legatio Apostolica, cum revocatione Privilegiorum, & pollicitatione modi servandi in foro Ecclesiastico.

* Dat. 20. Feb. 1715. An. 15.

Const: præced: nullum declaratum fuit Edictum Congregationis. Juncta in Regno Siciliæ contra rescripta Apostolica. Et Const: sequenti traditur præd: modus.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, quem Salvator, & Dominus noster æqui, bonique supremum Assertorem in terris constituit, ut juxta Propheticum verbum noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, & ædificet, ea interdum, quæ non solum minus legitimis subnixa titulis, in Ecclesiasticæ libertatis, atque Apostolicæ auctoritatis perniciem invecta esse cognoscit, sed quæ etiam rationabilibus ex causis ab hac Sancta Sede aliquando concessa fuisse non dubitat, ubi rerum experientia ita suadeat, gravioresque causæ, quibus præsertim Ecclesiæ rationibus, animarum saluti, rectoque rerum ordini opportune consulitur, hoc ipsum exposcant, sapienti consilio abolet, revocat, rescindit, & immutat, ac alias desuper Pastoralis solicitudinis, & providentiæ suæ partes interponit, sicut omnibus, & maturæ considerationis trutina perpensis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Exordium ab Officio Român: Pontificis revocãdi, quæ perperã inducta, & ex justa causa immutandi, quæ alias rite concessa fuere.

§.1. Sane, cum Divina ordinatione Sacrorumque Canonum definitionibus, Ecclesiasticæ, ac Sæcularis potestatis discreta sint munera, nemo prope est, qui ignoret gravissimos Viros eximia non minus pietate conspicuos, quam zelo incorruptæ disciplinæ celebres, sacræque antiquitatis cognitione præclaros, magnas protulisse querelas de eo Regni Siciliæ Tribunali, quod Monarchiam appellant, S. R. E. Primatui ipsamet sui nominis novitate plurimum injurioso, in quo scilicet, non sine aperta Sacrarum Legum violatione, Spiritualia Jura Sanctuarii per Sæcularem potestatem administrari noverant, prætensæque Pontificiæ Legationis titulo acerbissima Apostolicæ Sedis auctoritati vulnera infligi deplorabant. Ut talem proinde, ac tantam Ecclesiasticæ jurisdictionis perturbationem, quantum in ipsis erat, funditus everterent, luculentis commentariis primo quidem planum facere studuerunt, non obscuris indiciis deprehendi Privilegium illud, quo Sæculares Ministri Monarchiam Siculam suffultam esse contendunt, quodque dudum Rogerio Siciliæ Comiti a fel: recor: Urbano Papa Secundo Prædecessore nostro concessum ferunt, vel omnino fictum, ac commentitium esse, vel saltem insignis alicujus Vetera-

A Doctis viris firmis rationibus, quæ hic referuntur, eversum est infirmum fundamentũ Monarchiæ, seu prætensæ Apostolicæ Legationis Rogerio Comiti Siciliæ ab Urbano II commissæ.

teratoris fraude corruptum, ac depravatum. Nullum deinde in eo, licet verum esset, ac minime vitiatum, supradictæ Monarchiæ vestigium reperiri, sed pravos potius plerosque illius Tribunalis usus ipsismet allati Privilegii verbis coerceri declararunt, cum nullam per hujusmodi Privilegium eidem Rogerio Comiti Ecclesiastici Juris dicendi facultatem tributam fuisse contenderent, sed filialis auxilii partes dumtaxat demandatas; ut Apostolicas Ordinationes pro sua in Ecclesiam reverentia exequeretur. Addiderunt præterea, tametsi decantatam illam Apostolicæ Legationis potestatem, ac Monarchiam, memorato Rogerio Comiti, atque ejus filio Simoni, sive alteri, qui legitimus illius hæres extitisset, idem Urbanus Prædecessor concessisset, imo etiam ad alios ipsius hæredes, quod falsum omnino censuerunt, extendisset, nunquam profecto illam ad omnes promiscue Siciliæ Reges propagari potuisse, aut ita cum temporalibus juribus Regni coalescere, ut in quamdam veluti Sæcularis Imperii prærogativam evaderet. Ad hæc pluribus documentis probarunt prædicti Urbani Prædecessoris Privilegium, si quod unquam concessum fuisset, etiam cum ea potestatis amplitudine, quam Monarchiæ Magistratus temere arripuerunt (quod tamen illi sine gravi ipsius Urbani Prædecessoris, acerrimi Ecclesiasticorum Jurium, ac fortissimi vindicis injuria nequaquam dici posse constanter asserebant) abrogatum postea fuisse iteratis plurium Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum literis, ac decretis, quibus nullo obstante rescripto, quod ab eadem Apostolica Sede fuisset impetratum, Romanæ Ecclesiæ jura etiam quoad legationes, & appellationes in Regno prædicto restituta fuerunt, ipsis Siciliæ Regibus subortos contra Ecclesiasticam Immunitatem abusus palam detestantibus, atque ejurantibus. Postremo, quoniam optima Legum, ac Privilegiorum interpres est consuetudo, hujus etiam plurimis Testimoniis Monarchiam præfatam improbare non omiserunt, recensentes scilicet frequentissimas, post ejusdem Urbani Prædecessoris tempora, Apostolicas in Siciliam missas Legationes, delatas ad Sedem prædictam appellationes, aliosque in Siculorum causis Pontificiæ auctoritatis editos actus, quibus asserta memoratæ Monarchiæ Privilegia cohærere minime poterant. Mirandum idcirco sibi videri, quo pacto nonnisi post plurium Sæculorum silentium emergere potuerint, & confestim ad tantam amplitudinem progredi prætensæ legationis facultates, quarum diploma superiores Siciliæ Reges nunquam produxerint, iis præsertim in controversiis, in quibus illud maximo usui rebus suis fuissent habituri. Hæc omnia neque illustrium Scriptorum auctoritate, nec pluribus historiarum monumentis, nec valido demum argumentorum robore destituta esse Majores nostri probe agnoverunt. Maluit nihilominus hucusque Apostolica Sedes de Catholicorum Principum Religione confisa, a Siculorum Regum pietate, quos paternis identidem monitis ad id hortari, atque excitare non prætermisit, optatam, atque integram Ecclesiæ libertatem præstolari, quam posita ad radicem securi invectæ servitutis causas, quas tamen interea nunquam approbavit, imo sæpius reprobavit, exscindere.

Quæ rationes etsi S. Sedi notæ fuerint, ei tamen placuit tolerantia uti.

§.2. Cum autem ex diuturna patientia adeo in dies ingravescere, ac præsertim ab aliquot annis in tantum Apostolicæ Potestatis contemptum grassari malum perrexerit, ut in eos novissime abusus eruperit, qui nimium omnibus innotescunt, aperteque patefaciunt ultra visibile illud Ecclesiæ, quod a Fidelibus unicum colitur, novum aliud, ac vere monstruosum in Regno Siciliæ ostentari Caput, eidem Ecclesiæ superinductum, a quo scilicet per summam, ac intolerabilem temeritatem, vero Ecclesiæ Capiti, ac Jesu Christi Vicario, quasi infestis signis, bellum palam indicitur, dum ab eo nostra, atque hujus Sanctæ Sedis Mandata rescinduntur; Literæ, ac Rescripta contemnuntur, censuræ revocantur, illi insuper, qui Nobis, ac Sedi prædictæ debitam obedientiam exhibent, exilii, carceris, bonorum interceptionis, aliisque gravioribus pœnis severe plectuntur; ii demum, qui illamet ligandi, ac solvendi potestate, quam per Beatum Petrum, ejusque Successores a Domino accepimus, ligati a Nobis sunt, nefarie solvuntur: aliique contra, qui a Nobis soluti sunt, impudentissime ligantur. Explorati vero, ac comperti juris sit, invalescentibus corruptelis, etiam certissima ipsa ab eadem Sede concessa, ac sæpius confirmata Privilegia omnino deleri, atque abrogari posse, imo etiam debere: cum legum omnium judicio Privilegium mereatur amittere, qui permissa sibi abutitur potestate, nec unquam sit inexcusabilior abusus, quam cum is, qui Privilegium accepit, adversus eum, qui illud concessit, insurgit, ejusque jussionibus pertinaciter obsistere non veretur: merito propterea rec. mem. Alexandro Papa III. etiam Prædecessore nostro quibusdam Archiepiscopis, & Episcopis scribente: *Pro certo sciatis, quod Nos concessa vobis privilegia decurtabimus, Ecclesiæ Romanæ scriptis authenticis obviare minime timeatis.* Hinc est, quod Nos, pro commissi Nobis divinitus Pastoralis muneris debito, sacrificare sacrificium justitiæ, & Ecclesiæ Dei jura, ac libertatem, necnon hujus Sanctæ Sedis auctoritatem, dignitatemque constanter, ac viriliter propugnare parati, nihil profecto de Nobis, sed omnia de eo præsumentes, qui Nos confortat, & operatur in Nobis, exurgere tandem in Domino, atque ut judicium nostrum de vultu illius prodeat, divina ejus ope enixis tam nostris, quam aliorum precibus, humiliter prius implorata, abominationem desolationis stantem in loco sancto, Apostolicæ districtionis sarculo radicitus evellere, atque extirpare decreverimus: probe agnoscentes liberum jam Nobis non esse diuturniori longanimitate committere, ut Siculæ Monarchiæ privilegiorum obtentu Ecclesiastici Ordinis dignitas penitus collabatur.

Causæ præsentis abolitionis post diuturnam patientiam, & maturam discussionem definitæ.

Cap. dilecti Filii de privileg.

§.3. Habita itaque super præmissis cum particulari Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositorum, necnon quorumdam dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, qui rem mature discusserunt, longa, ac diligenti deliberatione: auditisque insuper hac in re quampluribus in Sacra Theologia Magistris, & in Decretis Doctoribus, qui omnes unanimi voce adversus Monarchiam præfatam ad Nos clamarunt, Propheticum illud repetentes: *Succidite arborem, & dissipate*

Daniel. cap. 4. v. 20.

ſpatè illam: Omnium denique, & ſingulorum, ſi quæ ſint, Privilegiorum, ſeu Indultorum tam a memorato Urbano, quam ab aliis quibuſcumque Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris eidem Monarchiæ, illiuſque Tribunali quandocumque, & quacumque ex cauſa conceſſorum, ac quantiſcumque vicibus confirmatorum, necnon quarumcumque, ſi quæ pariter ſint, deſuper expeditarum literarum tenores, & datas, ac circumſtantias quaslibet præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis; Perſonarum vero, in quarum favorem Privilegia, ſeu Indulta hujuſmodi conceſſa aſſeruntur, qualitates, ac dignitates quantumcumque ſublimes, & in Laicali Ordine ſupremas, necnon ejuſdem Tribunalis Judicis, Notariorum, Scribarum, Miniſtrorum, ſeu Officialium quorumlibet nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam ſpecificam, & individuam mentionem requirentia pro pleniſſime, & exactiſſime ſpecificatis habentes, de eorumdem Cardinalium conſilio pariter, & aſſenſu, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine: prætenſam Apoſtolicam Regni Siciliæ Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejuſque aſſertum Tribunal, una cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Miniſtrorum, aliorumque Officialium quorumlibet quovis nomine nuncupatorum dignitatibus, officiis, & miniſteriis quibuſcumque, omnique eorum titulo, eſſentia, ac denominatione, tenore præſentium perpetuo extinguimus, ſupprimimus, & abolemus. Necnon omnia, & ſingula Privilegia, Facultates, & Indulta, ſi quæ ſint, tam ſpecialia, quam generalia illis, & illorum cuilibet a quibuſcumque Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris ex quacumque cauſa, ac quorumcumque meritorum intuitu, & contemplatione, ſeu alias quomodolibet conceſſa, ac pluries confirmata, & innovata, penitus, & omnino reſcindimus, caſſamus, delemus, revocamus, & abrogamus. Volentes propterea, ac mandantes, ut illa omnia pro extinctis, ſuppreſſis, & abolitis, necnon reſpective reſciſſis, caſſatis, deletis, revocatis, & abrogatis ab univerſis Chriſtifidelibus perpetuo haberi, ac reputari debeant; adeoque eiſdem Chriſtifidelibus, cujuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, qualitatis, ordinis, præeminentiæ, ac dignitatis, ſive Eccleſiaſticæ, ſive Laicalis, etiam ſpecialem, & individuam expreſſionem requirentis, exiſtant, harum ſerie interdicentes, ne aliquid unquam, quod extinctioni, ſuppreſſioni, abolitioni, aliiſque præmiſſis directe, vel indirecte, ſeu alias quomodolibet adverſetur, facere, moliri, ſeu attentare quoquo modo audeant, vel præſumant, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, per Contrafacientes abſque alia declaratione ipſo facto incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, ſeu Romano Pontifice pro tempore exiſtente, niſi in mortis articulo conſtitutus, abſolvi poſſit.

Abolitio d: Monarchiæ, & Tribunalis, cũ revocatione omnium Privilegiorum, & pœnis in contravenientes.

Pollicitatio cujuſdam modi ſervandi in Foro Eccleſiaſtico, donec Apoſt: Sedes aliter provideat.

§.4. Cæterum, quia ad præmiſſa devenimus, non quidem animo avocandi Siculas cauſas ad noſtra hæc Romanæ Curiæ Tribunalia, licet id cæteroqui perſpicuis, ac notiſſimis hujus Sanctæ Sedis juribus inniteretur, priſcoque Eccleſiæ mori omnino eſſet conſentaneum, ſed eo tantum conſilio, ut Sacroſanctæ Dei Eccleſiæ libertatem tueremur; noſtram, & hujus Sanctæ Sedis auctoritatem vindicaremus; necnon periclitantium animarum ſaluti pro Pontificiæ ſolicitudinis noſtræ debito proſpiceremus: idcirco Chriſtifidelium illarum partium, quos vere in viſceribus gerimus paternæ charitatis, incommodis, ac diſpendiis, quæ eis quomodolibet hinc evenire poſſent, opportunis mediis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere non omittemus; interea vero modum aliquem propediem præſcribemus, quo cauſæ prædictæ ad Forum Eccleſiaſticum pertinentes, etiam abolito Monarchiæ Siculæ Tribunali, de cætero in eodem Regno Siciliæ, &, quod caput eſt, recte, ac ordine cognoſci poſſint, fineque debito terminari, donec a Nobis, & Sede Apoſtolica prædicta Nationis Siculæ indemnitati amplioribus gratiis conſulatur.

Clauſulæ ampliſſimæ.

§.5. Decernentes pariter eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis etiam Regiæ, & Imperialis, exiſtant, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque, propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac quibuſcumque juris, ſeu facti defectibus, qui adverſus illas a ſæculari potiſſimum poteſtate, ſeu prædicto abolito, & extincto Monarchiæ Siciliæ Tribunali, illorumve Miniſtris quibuslibet, ad effectum impediendi, ſeu retardandi earum executionem quovis modo, ſeu ex quavis cauſa opponi, ſeu objici poſſent, minime refragantibus, ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere: Eaſque propterea omnibus, & ſingulis per eamdem ſæcularem poteſtatem, ſive per idem abolitum, ac extinctum Tribunal, eorumque Miniſtros quoſcumque quomodolibet allatis, ſeu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes

gentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

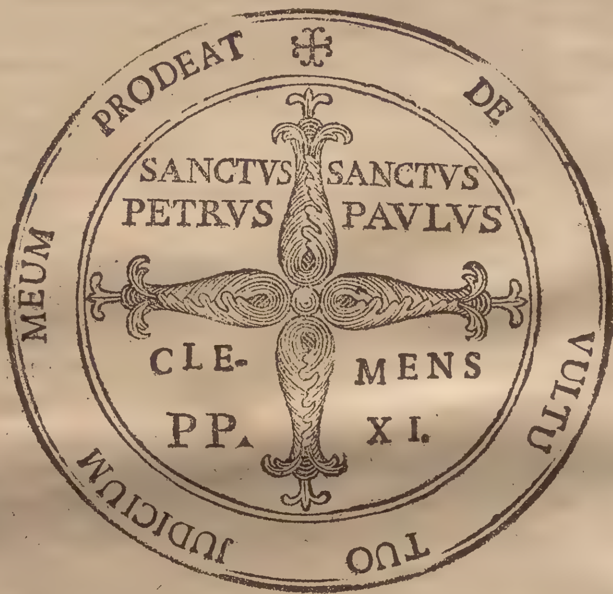
§.6. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumvis longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, quibuscumque Regnis, Provinciis, ac Personis, etiam Imperiali, Regia, aliave qualibet mundana, seu etiam Ecclesiastica dignitate fulgentibus, seu alias specifica, & individua mentione dignis a Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie, in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Cum autem eædem præsentes literæ in memorato Regno Siciliæ nequeant tute publicari, ut hactenus experientia compertum est, ac Nobis per legitimas probationes satis, superque constat, prout harum serie declaramus; volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas, post duos menses a die earum publicationis, & affixionis computandos, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum extinctionis, suppressionis, abolitionis, rescissionis, cassationis, deletionis, revocationis, abrogationis, mandati, interdictionis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo quarto, decimo Kalendas Martii Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✝
✝ *N. Episcopus Portuen. Card. Acciajolus.*
✝
✝ *Ego F. Episcopus Prænestinus Card. Spada.*
✝ *Ego F. Episcopus Sabinen. Card. Astallius.*
✝ *Ego F. Episcopus Albanen. Card. de Abdua.*
✝ *Ego G. Tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyterorum Card. Marescottus.*
✝ *Ego B. Tit. S. Praxedis Card. Panciaticus.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego F. T. M. Tit. S. Clementis Card. Ferrarius.*
✝ *Ego Joseph Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Card. Sacripantes.*
✝ *Ego J. B. Tit. S. Cæsarei Cardinalis Spinula S. R. E. Camerarius.*
✝
✝ *Ego F. Tit. SS. Joannis, & Pauli Card. Paulutius Major Pœnitent.*
✝
✝
✝ *Ego F. Tit. S. Eusebii] Presbyter Cardinalis Martellus.*

✝ Ego

✠ Ego L. Tit. S. Petri ad Vincula Cardinalis Casonus.

✠ Ego L. Tit. S. Susannæ Presbyter Cardin. Corsinus.

✠

✠

✠ Ego T. Tit. S. Mariæ Transtyberim Cardinalis Rufus.

✠

✠

✠ Ego Joseph Tit. S. Mariæ Angelorum Cardin. Vallemanus.

✠

✠

✠

✠ Ego C. A. Tit. S. Augustini Presbyter Cardin. Fabronus.

✠ Ego M. A. Tit. SS. Quirici, & Julitæ Presbyter Card. de Comitibus.

✠

✠ Ego L. Tit. Sancti Silvestri in Capite Presbyter Card. Picus.

✠

✠

✠

✠

✠

✠

✠ Ego P. M. Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Card. Corradinus.

✠

✠

✠

✠

✠ Ego A. Tit. S. Marci Card. Priolus S. Marci nuncupatus.

✠ Ego Jo: B. Tit. Sancti Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Ptolomæus.

✠ Ego F. M. Tituli S. Priscæ Presbyter Cardinalis Casinus.

✠

✠ Ego B. S. Mariæ in Via lata Prior Diaconorum Cardinalis Pamphilius.

✠ Ego P. Tit. S. Laurentii in Damaso Cardinalis Otthobonus S.R.E. Vice-Cancellarius.

✠ Ego C. S. Agathæ Gothorum Diaconus Cardinalis Bichius.

✠ Ego J. R. S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.

✠ Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Barberinus.

✠ Ego L. S. Nicolai in Carcere Tulliano Diaconus Cardinalis de Alteriis.

✠ Ego C. S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Columna.

✠

✠ Ego Nicolaus S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Grimaldus.

✠ Ego Annibal S. Eustachii Diaconus Cardinalis Albanus.

✠ Ego Curtius S. Mariæ in Domnica Diaconus Cardinalis Origus.

✠

CCXV.

Dat. 20. Febr. 1715. An. 15.

Præscribitur Modus servandus in Foro Ecclesiastico pro Regno Siciliæ, cum Tabella Judicum, seu Tribunalium.

Pars II.

Constitut: præcedenti abolita fuit Monarchia Sicula. Et Const: ed: 1715, Jun: 8, P. 15 declaratur nulla appellatio Procuratoris Fiscalis Regni Siciliæ adversus binas Apostolicas Constitutiones.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabiles Fratres, ac Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM Nos hodie speciali nostra, ac perpetuo valitura Constitutione, gravissimis, atque justissimis rationibus adducti, seu potius compulsi, prætensam Apostolicam istius Regni Siciliæ Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque assertum Tribunal, una cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet quovis nomine nuncupatorum dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentia, ac denominatione, tradita Nobis ab Omnipotenti Deo auctoritate, extinxerimus, suppresserimus, & aboleverimus, nec non omnia, & singula, si quæ essent, illis, & illorum cuilibet a quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quomodolibet concessa, ac pluries confirmata privilegia, facultates, & indulta, penitus, ac omnino resciderimus, cassaverimus, revocaverimus, & abrogaverimus; illaque pro extinctis, suppressis, & abolitis, nec non respective, rescissis, cassatis, revocatis, & abrogatis, ab omnibus Christifidelibus perpetuo haberi, ac reputari debere voluerimus, ac mandaverimus: uno, eodemque tempore considerantes Apostolicæ nostræ providentiæ esse incommodis, ac periculis vestris mature occurrere, ac interim modum aliquem præscribere, quo causæ ad forum Ecclesiasticum pertinentes, abolito jam Monarchiæ Siculæ Tribunali, recte, ac ordine, & nihilominus, quantum fieri potest, sine majori Partium litigantium dispendio cognosci possent, fineque debito terminari; ejusmodi modum non aliunde, quam ex Canonicarum sanctionum censura petendum, nec Judices pro earumdem causarum cognitione, ac terminatione alibi, quam in istomet Regno constituendos esse censuimus: primum quidem, ut testatum omnibus faceremus, Nos ad præmissa devenisse, non quidem animo augendi Siculis causis Romanæ Curiæ subsellia, sed ea tantum mente, ut enormibus, & gravissimis scandalis, quibus universi propemodum Christifideles summopere offendebantur, Apostolica falce succisis, Ecclesiæ honori, Pontificiæ authoritatis vindicationi, animarumque saluti pro commisso Nobis cælitus Pastorali munere consuleremus; deinde vero, ut Vobis manifestum fieret Nos ea in re pro paterna, qua Regnum istud in Domino complectimur, charitate, utilitatis, commodique vestri congruam habuisse rationem; Hinc igitur est, quod Nos diuturna, atque matura, sicut negotii gravitas flagitabat, consultatione adhibita, auditaque desuper nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum Filiorum ejusdem Romanæ Curiæ Prælatorum, Sacrarum Legum doctrina, rerumque usu præstantium sententia, pro facili, recta, ac ordinata prædictarum causarum directione sequentem normam præscribere, ac sancire decrevimus, quam de cætero ab iis omnibus,

Refertur Cōstitutio abolitionis Monarchiæ, in qua indicatus fuit præd. modus, cujus causæ hic exponuntur.

Motiva ejusdem deliberations refert.

Modus servādus usque ad plenam S. Sedis Ordinationem.

bus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inconcusse, ac inviolabiliter observari volumus, & mandamus, donec alia ratione a Nobis, & ab hac Sancta Sede indemnitati vestræ plenius, ac uberius prospiciatur,

In prima Instantia causæ omnes spectãt ad Ordinariũ

§.1. Causæ omnes ad Forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, cujuscumque sint generis, in prima instantia coram Ordinariis locorum dumtaxat cognoscantur, nec ab eorum Tribunali avocari possint, nisi titulo tantum appellationis a sententia definitiva, aut ab interlocutoria definitivæ vim habente, cujus gravamen per appellationem a definitiva reparari nequeat, vel nisi integro biennio a die motæ litis cumputando coram ipsis Ordinariis pependerint indecisæ, quemadmodum Tridentini Concilii decreto in cap. Causæ omnes sess. xxiv. de reformat. salubriter cautum est: Quod si secus fiat, quævis appellatio, inhibitio, aut sententia ad ejusdem Concilii præscriptum eo ipso irrita sit, ac nullius prorsus roboris, vel momenti.

In secunda ad Metropolitanum.

§.2. A sententia Ordinarii ad Metropolitanum, vel ad alium Episcopum Metropolitani loco a Nobis subrogatum, juxta ordinem inferius præscribendum, appelletur, servata in omnibus forma, quæ a supradicto Concilio sancitur.

In tertia ad Delegatum Apost. a sententia Metropolitani.

§.3. Ubi vero Metropolitanus, vel Episcopus Metropolitani loco, ut præfertur, subrogatus, in causa pronunciaverit, Partibus, vel earum alteri liberum sit ab illius sententia ad Apostolicum Delegatum provocare, servato ordine, de quo infra, ac ipsius Concilii præscripto.

In quarta ad Romanũ Pontificem, qui causam in Partibus cognoscendam cõmittet.

§.4. Quicumque a sententia, vel decreto Apostolici Delegati gravatum se senserit, ad Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem poterit appellare, a quo causæ cognitio Judici Ecclesiastico in partibus Siciliæ committetur per literas Apostolicas necessariis, & opportunis clausulis, prout juris fuerit, muniendas, ac ea potissimum, quod si Partes in illum non consenserint, alium ipse deputare valeat iisdem Partibus non suspectum.

In causis Beneficialibus 24. ducatorũ, & profanis 50 a Delegato ad Judices Synodales.

§.5. In Causis Beneficialibus valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camera, nec non in profanis summam quinquaginta ducatorum similium non excedentibus. Pars, quæ a judicio Delegati Apostolici gravamen illatum sibi fuisse conqueretur, ut appellationis remedio consulere sibi possit, adibit tres Judices Synodales antiquiores Diœcesis ejusdem Delegati, qui tanquam Arbitri, an appellatio rejici, vel admitti debeat, & quibus clausulis causa sit committenda, prævio diligenti examine respicient. Quod si causam committendam esse censuerint, ipsi, tanquam Apostolici Delegati, Judicem deputabunt Partibus non suspectum. Hunc autem in finem prædictis Judicibus Synodalibus quascumque facultates necessarias, ac opportunas concedimus, & impertimur.

In Causis Regularium a Conservatoribus ad Judices Synodales.

§.6. Porro in causis, in quibus Conservatores Regularium decretum, vel sententiam tulerint, qui se ab illis gravatum existimaverit, recurrere similiter poterit ad tres antiquiores Judices Synodales illius Diœcesis, ubi judicium latum est: Qui quidem Judices, tanquam Arbitri cognitis utriusque Partis juribus, statuent, an appellatio rejici, vel admitti, & quibus clausulis causa committi debeat. Quod si causam committendam esse duxerint, tanquam Apostolici Delegati, Judicem deputabunt Partibus non suspectum cum omnibus facultatibus necessariis, ac opportunis. Cæterum qui a sententia, aut decreto hujus secundi Judicis gravatum se senserit, adibit tres antiquiores Judices Synodales Metropolitanæ Diœcesis, vel illius, quæ Metropolitanæ locum obtinebit in ordine inferius præscribendo: Qui sane Judices alium deputabunt Judicem ea prorsus ratione, quæ supra quoad modum appellandi a judicio Conservatorum præscripta fuit. Omnibus autem prædictis Judicibus Synodalibus tam Metropolitanæ, quam alterius Diœcesis, quascumque facultates ad præmissorum effectum necessarias, & opportunas concedimus, & impertimur.

§.7. In criminalibus causis Regularium, quando hi deliquerint intra claustra, Tridentini Concilii, & peculiarium illius Ordinis, quem quilibet Delinquens professus fuerit, Constitutionem dispositio exacte servetur. Quod si delinquant extra claustra, vel extra Monasterium degant, ab Episcopis juxta ejusdem Tridentini Concilii, & Apostolicarum Constitutionum præscriptum judicentur, ac puniantur. Qui vero Episcopi judicio acquiescere detrectaverit, provocare poterit ad tres antiquiores Judices Synodales Diœcesis illiusmet Episcopi, a quo judicatus fuit; Qui plane Judices, tanquam Arbitri, an appellatio admittenda, vel rejicienda sit, & quomodo causam committi oporteat, prævio maturo examine decernent. Ubi vero eam committendam esse statuerint, Judicem deputabunt Partibus non suspectum cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis. Quod si quis ab hujus secundi Judicis sententia, vel decreto se gravatum putaverit, recurret ad tres Judices Synodales antiquiores Metropolitanæ Diœcesis, vel illius, quæ Metropolitanæ loco in ordine, de quo infra, subrogabitur: Hi autem Judices alium deputabunt Judicem ea prorsus servata ratione, quæ supra quoad modum appellandi a judicio Episcopi sancita fuit. Omnibus pariter antedictis Judicibus Synodalibus tam Metropolitanæ, quam alterius Diœcesis, quascumque facultates ad præmissorum effectum quomodolibet necessarias, & opportunas concedimus, & impertimur.

In Criminalibus Regularium ab Ordinario ad Judices Synodales.

§.8. Caveant tamen Ordinarii locorum, ne causis, quæ majores nuncupantur, quæque apud Sedem Apostolicam tractari debent, sive in prima, sive etiam in alia ulteriori instantia, ullo pacto se se ingerant, aut immisceant; sed illæ juxta memorati Tridentini Concilii, Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum præscriptum, in Romana tantum Curia, vel a Judicibus, quos Romanus Pontifex pro tempore existens specialiter deputaverit, cognoscantur.

In causis Majoribus immediate ad Sanctam Sedem.

§.9. Nulli præterea ex supradictis sive primæ, sive secundæ, sive etiam tertiæ Instantiæ Judicibus, nec cuiquam alteri Ecclesiastico Judici, cujuscumque gradus, & conditionis existat, tametsi Legati a Latere dignitate insignitus reperiatur, ullo unquam tempore liceat quempiam absolvere, etiam cum reincidentia, & ad effectum agendi tantum, a censuris Ecclesiasticis per literas die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitas, sive alias Apostolicas Constitutiones inflictis, quarum absolutio soli Romano Pontifici reservatur: Caveant-

Item ad S. Sedem cognitio censurarum sibi reservatarum, & ab eisdem absolutio.

veantque omnes antedicti, ne postquam eædem censuræ ab ipsis declaratæ, ac promulgatæ fuerint, ullo modo sese ingerant, aut immisceant cognitioni, an illæ, earumve declaratoriæ validæ, aut nullæ, justæ, aut injustæ sint; cum ejusmodi cognitionem Romano dumtaxat Pontifici pro tempore existenti, & Congregationi ejusdem S.R.E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositæ, ad id ab Apostolica Sede specialiter deputatæ, privative quoad omnes alios competere satis constet.

Absolutio tamen a censuris ob violationem Interdicti cujusdã concedetur Ordinariis.

§.10. Attento nihilominus ingenti eorum numero, quos isthic, præsertim ob notam Ecclesiastici Interdicti, cui Civitates, ac Dioeceses Catanien. & Agrigentin. jussu nostro subjectæ fuerunt, violationem in ejusmodi censuras Nobis reservatas misere incidisse novimus, ut æternæ eorum saluti paterna charitate consulamus, facultatem eos, qui resipuerint, ac humiliter id flagitaverint, absolvendi, ad certum tempus duraturam, istius Regni Episcopis impertiri non detrectabimus, quo facilius, atque commodius iisdem censuris innodati Sacramentis Ecclesiæ, & communioni Fidelium restitui possint.

Ordo Ordinariorũ, Metropolitanarũ etiam subrogatorũ,& Delegatorũ Apostolicorum.

§.11. Causæ demum omnes, de quibus supra actum est, coram Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis eo, qui inferius præscribitur, ordine in posterum tractandæ erunt.

§.12. Prima instantia, juxta Tridentini Concilii dispositionem, ad Ordinarium Loci pertineat. Ab Ordinario autem appellare liceat, & causæ in ulterioribus instantiis cognoscantur, ut infra.

§.13. Ab Archiepiscopo Panormitano appelletur ad Episcopum Cephaludensem, cujus sit secunda instantia: Ab Episcopo Cephaludensi ad Episcopum Cataniensem provocetur, ad quem, ut Delegatum Apostolicum, spectet tertia instantia.

§.14. Ab Archiepiscopo Montis Regalis appelletur ad Episcopum Pactensem, & ab hoc ad Episcopum Mazariensem, ut Delegatum Apostolicum.

§.15. Ab Archiepiscopo Messanensi appelletur ad Episcopum Syracusanum, & ab hoc ad Episcopum Cataniensem, ut Delegatum Apostolicum.

§.16. Ab Episcopo Cataniensi appelletur ad Archiepiscopum Montis Regalis, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Agrigentinum, ut Delegatum Apostolicum.

§.17. Ab Episcopo Syracusano appelletur ad Archiepiscopum Montis Regalis, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Mazariensem, ut Delegatum Apostolicum.

§.18. Ab Episcopo Agrigentino appelletur ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Syracusanum, ut Delegatum Apostolicum.

§.19. Ab Episcopo Mazariensi appelletur ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiscopum Messanensem, ut Delegatum Apostolicum.

§.20. Ab Episcopo Cephaludensi appelletur ad Archiepiscopum Messanensem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Episcopum Agrigentinum, ut Delegatum Apostolicum.

§.21. Ab Episcopo Pactensi appelletur ad Archiepiscopum Messanensem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Delegatum Apostolicum.

§.22. Ab Archimandrita Messanensi, qui jurisdictionem quasi Episcopalem in nonnullis Oppidis, seu Locis Nullius Dioecesis Provinciæ Messanensis exercere asseritur, appelletur ad Episcopum Cataniensem, quem loco Archiepiscopi Messanensis Metropolitani subrogavimus, attentis pluribus litibus, quæ, ut etiam asseritur, inter eosdem Archiepiscopum, & Archimandritam pendent indecisæ; A dicto autem Episcopo Catanien. ad Archiepiscopum Panormitanum, ut Delegatum Apostolicum.

§.23. Ab Abbate demum Sanctæ Luciæ, qui similiter jurisdictionem quasi Episcopalem in uno, seu pluribus Oppidis, vel Locis Nullius Dioecesis Provinciæ Messanen. exercere asseritur, appelletur ad Archiepiscopum Messanensem, ut Metropolitanum, & ab eo ad Archiepiscopum Montis Regalis, ut Delegatum Apostolicum.

Præd. Ordinatione haud approbatur jurisdictio quasi Episc: Archimandritæ Messan. & Abbatis S. Luciæ.

§.24. Per præmissa tamen non intendimus dictorum Archimandritæ Messanensis, & Abbatis Sanctæ Luciæ assertam jurisdictionem quasi Episcopalem ullatenus approbare, aut quidquam eis, seu eorum alteri in quorumvis aliorum præjudicium novi juris tribuere.

Concessio facultatis pro laudatis Prælatis.

§.25. Cæterum omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis supradictis tam pro secunda loco Metropolitanorum subrogatis, quam pro tertia respective instantiis, sicut præmittitur, delegatis, ut omnes, & singulas causas ad eorum judicium de cætero, ut supra, deferendas cognoscere, ac legitime definiri possint, & valeant, quascumque facultates ad id quomodolibet necessarias, & opportunas amplissime tribuimus, & elargimur.

Clausulæ, cũ hortatione ad executionem præsentis Constitutionis.

§.26. Non obstantibus, quatenus opus sit, fel. rec. Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, ita ut vigore præsentium etiam ultra duas, pluresve dietas quilibet in judicium trahi possit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in prædicta nostra nuper edita Constitutione voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.27. Vos itaque potissimum, Venerabiles Fratres, vehementer hortamur, ac admonemus, ut vigore pleno, quo Episcopos agere oportet, ea, quæ sancivimus, debitæ executioni pro virili parte demandetis, ac etiam ab aliis, qui vobis subsunt, demandari strenue satagatis, Zelum proinde vestrum pro Ecclesiæ juribus, ac libertate, proque vestra, atque suprema nostra, & Apostolicæ Sedis auctoritate hoc tam necessario tempore roborate, palamque proferte, ambulantes in Domo Domini cum consensu, quatenus antiqua vobis, ac per Vos reliquis istis Fidelibus veræ pietatis, ac filialis in hanc Sanctam Sedem devotionis laus constet, & nos gratulari possimus ab electa ista Dominici Agri parte evulsa prorsus fuisse zizania, bonæque frugis integritatem, idest veterem Ecclesiæ disciplinam, debitam Canonicis Sanctionibus reverentiam, Episcopalem denique, & Apostolicam dignitatem, ope potissimum Fraternitatum vestrarum pristinum in locum fuisse restitutam. Quæ omnia ut alacrius exequi valeatis, vobis omni-

omnibus, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Spiritualium charismatum incrementum ex animo a Deo precamur, perpetuumque paternæ charitatis nostræ pignus, Apostolicam benedictionem peramanter impertimur.

§.28. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Februarii MDCCXV. Pontificatus nostri Anno XV.

TABELLA

Tribunalium Ecclesiasticorum Regni Siciliæ.

Juxta modum in supradictis Literis Apostolicis præfinitum.

PRIMA INSTANTIA.

1 Archiepiscopi Panormitani.

2 Archiepiscopi Montis Regalis.

5 Archiepiscopi Messanensis.

8 Episcopi Cataniensis.

11 Episcopi Syracusani.

14 Episcopi Agrigentini.

17 Episcopi Mazariensis.

20 Episcopi Cephaludensis.

23 Episcopi Pactensis.

26 Archimandritæ Messanensis, *Nullius Diœcesis Provinciæ Messanen.*

29 Abbatis S.Luciæ, *Nullius Diœcesis Provinciæ Messanen.*

SECUNDA INSTANTIA.

2 Episcopi Cephaludensis, *ut subrogati loco Metropolitani.*

3 Episcopi Pactensis, *ut subrogati loco Metropolitani.*

6 Episcopi Syracusani, *ut subrogati loco Metropolitani.*

9 Archiepiscopi Montis Regalis, *ut Metropolitani.*

12 Archiepiscopi Montis Regalis, *ut Metropolitani,*

15 Archiepiscopi Panormitani, *ut Metropolitani.*

18 Archiepiscopi Panormitani, *ut Metropolitani.*

21 Archiepiscopi Messanensis, *ut Metropolitani.*

24 Archiepiscopi Messanensis, *ut Metropolitani.*

27 Episcopi Cataniensis, *ut subrogati loco Metropolitani.*

30 Archiepiscopi Messanensis, *ut Metropolitani.*

TERTIA INSTANTIA.

3 Episcopi Cataniensis, *ut Delegati Apostolici.*

4 Episcopi Mazarien., *ut Delegati.*

7 Episcopi Catanien. *ut Delegati.*

10 Episcopi Agrigentini, *ut Delegati.*

13 Episcopi Mazariensis, *ut Delegati.*

16 Episcopi Syracusani, *ut Delegati.*

19 Archiepiscopi Messanensis, *ut Delegati.*

22 Episcopi Agrigentini, *ut Delegati.*

25 Archiepiscopi Panormitani, *ut Delegati.*

28 Archiepiscopi Panormitani, *ut Delegati.*

31 Archiepiscopi Montis Regalis, *ut Delegati.*

CCXVI.

Communicantur Provinciæ Bohemiæ, Moraviæ, & Lusatiæ Ordinis Cistercien. privilegia a Gregor. XIV Congregationi S.Bernardi Hispaniarum concessa, & ab Urb. VIII ad Congregationem Superioris Germaniæ ejusdem Ordinis extensa. Dat. 7. Martii 1715. An. 15.

Gregorii XIV. Constitutio hic refertur. Et Constitutio Urb. VIII ed: fuit 1624, Jun. 10. Hujus Pontificis Const: ed: 1710, Sept: 25, P. 10. confirmata fuere quædam Officia SS. pro Congregat: S. Bernardi. Const: ed: 1716, Oct. 8. P. 16 communicantur indulgentiæ Ordinis Provinciæ Silesiæ. Et Bened. XIII Const: ed: 1728, Jan. 25, P. 5 confirmantur Privilegia Ordinis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dudum a fel. rec. Gregorio PP. XIV. Prædecessore nostro ad favorem totius Congregationis Regularis Observantiæ Ordinis Cistercien. Regnorum Hispaniæ emanarunt literæ tenoris, qui sequitur, videlicet:

§.1. GREGORIUS PP. XIV. *Ad perpetuam rei memoriam.* Romanus Pontifex Religiosorum Congregationibus, illarumque personis, præsertim sub regulari observantia, & reformatione Altissimo famulantium a Sede Apostolica conces- Constitutio Greg. XIV.

cessa

cessa privilegia nedum confirmare, & approbare, sed & alia aliorum Ordinum Regularibus personis, & piis locis concessa ad eos quandoque extendere, & ampliare consuevit, prout eorumdem Religiosorum vota exposcunt, & ipse conspicit in Domino salubriter expedire. Sane dilecti filii Generalis Reformator, Abbates, Priores, & Monachi totius Congregationis Regularis observantiæ S. Bernardi Ordinis Cisterciensis Regnorum Hispaniæ, Nobis nuper exponi fecerunt, quod cum alias per fe: re: Martinum V. Eugenium IV. nonnullosque alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu Sedem prædictam diversa privilegia, gratiæ, & Indulta tam eidem Ordini Cisterciensi, quam dictæ Congregationi, eorum Monasteriis, Domibus, personis, & locis generaliter, & specialiter, ac particulariter concessa, seu forsan per eosdem, & novissime per piæ me: Sixtum PP. V. Prædecessorem nostrum confirmata, & approbata, ac innovata, & extensa, seu ampliata fuerint, prout in literis Apostolicis desuper confectis plenius continetur. Cum autem firmius subsistant ea, quæ sæpius Apostolico fuerint roborata munimine, cupiunt præfati Generalis, Abbates, Priores, & alii utriusque sexus dictæ Congregationis personæ pro illorum subsistentia firmiori, per Nos confirmari, & approbari, necnon pro ipsorum Generalis, & personarum Regularium ejusdem Congregationis consolatione, & Religionis augmento quæcumque tam eidem Cisterciensi, quam quibusvis aliis similium, vel dissimilium Ordinibus, & Religionibus, eorumque Congregationibus, & Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, piis, ac charitativis locis, illorumque quibusvis Superioribus, ac utriusque sexus Regularibus personis concessa Privilegia, facultates, & Indulta quæcumque & qualiacumque sint ad præfatam Congregationem Regularis Observantiæ S. Bernardi, illius Monasteria, & quascumque utriusque sexus Regulares personas extendi, illasque, & illa eis communicari. Quare pro parte dictorum Generalis, Reformatoris, Diffinitorum, Consiliariorum, Visitatorum, Abbatum, & aliarum dictarum personarum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum desiderio annuere, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur: Nos qui Regularium votis, præsertim Religionis augmentum cernentibus libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, singulorum privilegiorum, gratiarum, & indultorum, ac desuper confectarum literarum hujusmodi tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, necnon Generalem Reformatorem, Diffinitores, Consiliarios, Visitatores, Abbates, Priores, Monachos, eorumque utriusque sexus Regulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ fuerint ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnia, & singula cujusvis generis privilegia, prærogativas, concessiones, & facultates, exemptiones, & libertates, conservatorias, immunitates, & indulta, absolutiones, dispensationes, & peccatorum remissiones, Indulgentias, etiam plenarias, cæterasque gratias spirituales, & temporales, etiam per modum communicationis, ac extensionis dicto Ordini Cisterciensi, ac hujusmodi Congregationi illorumque utriusque sexus Monasteriis, Domibus, Conventibus, Ecclesiis, Collegiis piis, & charitativis locis, rebus, & bonis, necnon Abbatibus, Generalibus, eorumque Capitulis Diffinitoribus, Consiliariis, Visitatoribus, Abbatibus, etiam quatuor primis Prioribus, Officialibus, Ministris, ac omnibus aliis eorum Superioribus, Prælatis, Monachis, Monialibus, & illorum utriusque sexus singularibus personis in genere, & in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, aut alias per præfatos, & quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & Nos, Sedemque Apostolicam, ejusque Legatos, & Nuncios sub quibuscumque tenoribus, & formis, etiam ad quorumvis Instantiam quomodolibet concessa, seu communicata, & extensa, necnon desuper confectas literas, ac scripturas quascumque cum omnibus, & singulis clausulis in eis contentis, quatenus sunt in usu, & decretis Concilii Tridentini non adversantur, Apostolica auctoritate, ac ex certa nostra scientia tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, ac solemnitatum quarumcumque omissarum defectus, si qui forsan intervenerunt in eisdem supplemus, & pro potiori cautela illa omnia, & singula in eis contenta, & comprehensa, cum illarum extensionibus, communicationibus, & ampliationibus eidem Congregationi S. Bernardi, & singulis ejus Monasteriis, Domibus, Locis, eorumque Superioribus, & utriusque sexus Regularibus personis de novo concedimus, & de uno Monasterio eorum ad aliud concedendo sine ulla differentia extendimus; & insuper ob singularem reformationem, & observantiam dictæ Congregationis in ejusdem Monasteriis institutam, & conservatam, eosdem amplioribus favoribus decorare volentes omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, absolutiones, relaxationes, dispensationes, dationes, & Indulgentias etiam plenarias, ac peccatorum remissiones, conservatorias, immunitates, exemptiones, libertates, præeminentias, & indulta cujuvis generis existentia, cæterasque gratias spirituales, & temporales tam eidem Cisterciensi, ejusque Abbati, & Capitulo, etiam generali, etiam quatuor primis de firmitate Pontiniaco, Claravalle, & Morimundo; quam etiam in S. Benedicti, & quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus Ordinibus, & religionibus sub quibusvis Regulis, Constitutionibus, aut Ordinationibus degentibus, seu militantibus, & quibusvis illarum respective Congregationibus, Militiis, eorumque Professoribus, ac utriusque sexus eorum Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, necnon Collegiis, Universitatibus, Confraternitatibus, piis, ac charitativis locis, eorumque in quibusvis festivitatum, ac aliis diebus Ecclesias visitantibus, ac eorumdem Religiosorum Generalibus, Præsidentibus, & quibusvis Superioribus, Prælatis, & Capitulis, etiam Generalibus, Provincialibus, seu intermediis, ac quibusvis Officialibus, Rectoribus, Ministris, Monachis, Novitiis, Monialibus, Fratribus, Conversis, & Confratribus, Procurate-

Referuntur Pontifices a quibus concessa fuere privilegia Ordini Cisterciensi & Congregationi S. Bernardi.

Confirmantur eadē privilegia, & denuo conceduntur d. Congregationi.

Conceduntur & communicantur Congregationi Hispaniæ, ad eamque extenduntur privilegia omnia Ordinum, & Congregationum Religiosorum.

ratoribus, Familiaribus, Benefactoribus, ac eorum & earum utriusque sexus regularibus Personis, tam in Urbe, quam in quibuscumque partibus Mundi consistentia, seu consistentibus, etiam illorum interitu, aut alias quomodolibet concessa, quibus de jure, usu, consuetudine, & privilegio, seu concessione Apostolica, Regia, vel Imperiali, Archiepiscopali, in genere, vel in specie ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per solam Signaturam, vel vivæ vocis oraculo, aut per viam communicationis, & extensionis, & motu proprio, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere quomodolibet possunt, quorum tenores præsentibus habere volumus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis, etiamsi talia sint, vel forent, quæ specialem, & individuam requirerent mentionem, seu particularem insertionem ad primodictam Congregationem regularis Observantiæ S. Bernardi, ac singula illius tam virorum, quam mulierum Monasteria, illorumque quoscumque Superiores Prælatos, & utriusque sexus quascumque regulares, & singulares personas, ita, quod dicta Congregatio Sancti Bernardi, ac utriusque sexus ejus Monasteria, Prioratus, Grangiæ, Domus, Ecclesias, Collegia, pia, & charitativa loca, Sanctorumque festivitates Conventus, & Capitula, etiam generalia, & particularia, vel intermedia, Generalisque Reformator, Diffinitores, Consiliarii, Visitatores, Abbates, Abbatissæ, Priores, & quicumque alii superiores Officiales, & ministri Monachi, Moniales, Novitii, Fratres, Conversi, Donati, Oblati, Commissi, Familiares, Confratres, Procuratores, ac negotiorum Gestores, Benefactores, & aliæ singulares utriusque sexus regulares personæ, ac eorum res, & bona sub eorum cura, & secundum ejusdem Congregationis Instituta nunc, & pro tempore viventes, & existentes cum præmissis omnibus, & singulis æque pariformiter respective, & absque ulla prorsus differentia singula singulis concernentia, perinde ac si ea omnia illis, & eorum singulis principaliter, & expresse, & non ad instar concessa fuissent, ac si in eis talis Ordo, & Congregatio S. Bernardi primodicta, illiusque Capitula, Monasteria, Ecclesiæ, dictique Superiores, Prælati, ac utriusque sexus dictæ personæ, res, & bona expressa, & prænominata fuissent, & essent, ac si pro, & in favorem eorumdem a Sede Apostolica in principio emanassent, & fuissent immediate concessa (in quantum eidem Congregationi expediat, ejusque gubernio, Constitutionibus, & Definitionibus non adversentur) uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus, illaque omnia, & singula eis, & eorum cuilibet, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo extendimus, & communicamus. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore quovis quæsito colore, & ingenio de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio defectu, notari, argui, vel impugnari posse, neque sub quibusvis similium gratiarum revocationibus, limitationibus, & suspensionibus, aut contrariis dispositionibus pro tempore emanandis minime comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validum statum, etiam sub dat. per superiores dictæ Congregationis S. Bernardi eligen. restitutas, & denuo concessas fore, ac suos plenarios effectus sortiri, & inviolabiliter observari: sicque, & non aliter per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam locorum ordinarios, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-legatos, Sedis Apostolicæ Nuncios, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quopiam quavis auctoritate fungente, scienter, & ignoranter contigerit attentari. Et nihilominus Venerabilibus Fratribus nostris Toletano, & Burgensi Archiepiscopis, necnon dilectis filiis Salmanticensis Universitatis Scholastico, & Abbatibus Monasteriorum S. Martini Compostellanæ, & Sancti Vincentii Orerensis Diœcesis Ordinis Sancti Bernardi, & Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Generalis, Reformatoris, Abbatum, Priorum, & Monachorum præfatorum, aut alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque inviolabiliter observari, ac plenum effectum sortiri; necnon Generalem, Abbates, Priores, & Monachos, aliosque præfatos, ac eorum singulos omnibus præmissis frui, & gaudere, non permittentes, & eorum quemlibet desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, vel subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet molestari, perturbari, vel impediri: Contradictores quoslibet, & Rebelles, etiam per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione quacumque postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis, Non obstantibus præmissis, & de non expediendis literis super Indulgentiis ad instar, ac piæ me: Bonifacii VIII., etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quorumvis Ordinum, Congregationum, Monasteriorum, & Regularium locorum præfatorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis alia roboratis, statutis, consuetudinibus, declarationibus, & inhibitionibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Legatis, Nunciis, & Ordinariis, & Ordinibus præfatis, eorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, etiam in fundatione, vel dotatione obtentis, ac cum quibusvis etiam annullativis, cassativis, & infectivis, declarativis, exceptivis, modificativis, & mentis attentativis, & etiam communicationis, prohibitionis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis irritantibus, ac etiam derogatoriarum deroga-

Clausulæ amplissimæ.

rogatoriis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias quomodocumque per Prædecessores nostros, & Nos, Sedemque Apostolicam, etiam motu simili, & consistorialiter, aut alias in contrarium præmissorum quomodolibet pro tempore concessis, confirmatis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis; Quibus omnibus illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, & non per clausulas generales idem importantes præsentibus pro sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus ex Scribis præfatorum Abbatum, aut Prælatorum, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Monasterii dictæ Congregationis S. Bernardi, aut alterius personæ in dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur in judicio, & extra illud, ac ubique locorum, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Junii Pontificatus Nostri Anno Primo.

Relata Constitutio extensa fuit ad eam dem Congregationem Superioris Germaniæ.

§.2. Et subinde piæ mem: Urbanus PP. VIII. pariter Prædecessor Noster prædictas Gregorii Prædecessoris literas toto illarum tenore inserto ad universam Congregationem ejusdem Sancti Bernardi Ordinis prædicti Superioris Germaniæ sub certis modo, & forma tunc expressis perpetuo extendit, & ampliavit, & alias prout in ejusdem Urbani Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 10. Junii 1624. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus plenius continetur.

Preces Monachorum Bohemiæ, Moraviæ, & Lusitaniæ.

§.3. Cum autem sicut dilecti filii moderni Abbates, & Monachi Provinciæ, seu Vicariatus Regni Bohemiæ, Moraviæ, & utriusque Lusitaniæ Ordinis prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Privilegiorum, Indultorum, & Indulgentiarum hujusmodi communicationem ad eorum Monasteria, & personas per Nos extendi plurimum desiderent. Nos ipsorum exponentium votis in præmissis quantum cum Domino possumus annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, concessionem, seu com-

Communicatio præd.

munícationem privilegiorum, Indultorum, Indulgentiarum, & peccatorum remissionum aliarumque gratiarum spiritualium, & temporalium prædictæ Congregationi Regularis Observantiæ S. Bernardi Ordinis Cistercien. Regnorum Hispaniæ, illiusque Superioribus Monachis, & personis ab eodem Gregorio Prædecessore per literas præinsertas factam, & a memorato Urbano Prædecessore ad universam Congregationem Superioris Germaniæ Ordinis hujusmodi respective extensas, & ampliatas, ut præfertur ad Provinciam, seu Vicariatum hujusmodi, illiusque Superiores, Monachos, & personas Ordinis prædicti ad limites prædictarum literarum auctoritate Apostolica, tenore præsentium extendimus pariter, & ampliamus, illaque omnia, & singula eidem Provinciæ, seu Vicariatui, aliisque ejusdem Ordinis subjectis, & subjiciendis Monasteriis, quatenus tamen sint in usu, neque revocata, minusque sub aliquibus revocationibus comprehensa fuerint, communicamus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§.4. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, quos illæ concernunt, ac concernent quomodolibet in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.5. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliis omnibus, & singulis, quæ in præinsertis, & aliis Urbani Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXV. Pontificatus nostri Anno Decimoquinto.

CCXVII.

Mandatur omnimoda observatio responsorum editorum in causa Rituum Sinensium cum formula juramenti a Missionariis præstandi, aliisque ordinationibus. Dat. 19. Mart. 1715. An. 15.

Laudata responsa hic referuntur, quæ confirmata fuere Const: ed: 1704., Nov:29, P.4. Observantia eorum, & decreti Commissarii Gen: præcepta fuit quodam Decreto 1710, Sep.25, P.10. Const: ed: 1711, Mar:15, P.11 confirmatum fuit d. Decretum Commissarii.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium ab enixo desiderio dirimendi controversias inter Apostolicos Missionarios circa quosdam ritus.

EX illa die, qua, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, Catholicæ Ecclesiæ gubernacula, hoc est, munus sua amplitudine gravissimum, ac temporum iniquitate molestissimum, Deo sic disponente, suscepimus: nihil Nobis manum clavo admoventibus antiquius fuit, quam acerrimas contentiones jampridem in Imperio Sinarum inter Apostolicos illarum partium Missionarios exortas, semperque in dies magis invalescentes, tam circa quasdam voces Sinicas ad Sanctum, & ineffabile Dei Nomen exprimendum inibi usurpatas, quam circa nonnullos earum gentium ritus, veluti superstitiosos a quibusdam ex Missionariis prædictis reprobatos; ab illis vero, utpote eos civiles tantum asserentibus, permissos Apostolici Judicii censura opportune dirimere, ut sublatis dissidiis, Christianæ Religionis, Catholicæque Fidei propagationem turbantibus, omnes tandem id ipsum dicerent in eodem sensu, & in eadem sententia, unoque ore glorificaretur Deus ab iis, qui sanctificati sunt in Christo Jesu.

Hinc edita, & confirmata equentia Responsa.

§.1. Hoc consilio responsa illa, quæ ad varias quæstiones super ejusmodi rebus excitatas, prævio diuturno examine dudum, videlicet tempore fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri inchoato, ac deinde jussu nostro per plures annos continuato, auditisque utriusque partis rationibus, necnon complurium Theologorum, & Qualificatorum sententiis a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in tota Republica Christiana Generalium Inquisitorum adversus hæreticam pravitatem auctoritate Apostolica deputatorum data fuerunt, Nos die XX. Novembris MDCCIV. eadem auctoritate confirmavimus, & approbavimus.

Permittitur unica vox ad Deum significandum.

§.2. Ea autem, quæ in responsis hujusmodi decreta fuerunt, sunt, quæ sequuntur: *Cum Deus Optimus Maximus congrue apud Sinas vocabulis Europæis exprimi nequeat: ad eumdem verum Deum significandum, vocabulum* Tien Chu, *hoc est, Cæli Dominus, quod a Sinensibus Missionariis, & Fidelibus longo, ac probato usu receptum esse dignoscitur, admittendum esse: Nomina vero* Tien *Cælum, &* Xang Ti, *Supremus Imperator, penitus rejicienda.*

Idcirco tabellas cum inscriptione Sinica King Tien, *Cælum colito, in Ecclesiis Christianorum appendi, seu jam appensas in posterum inibi retineri permittendum non esse.*

Interdicuntur oblationes, & cæremoniæ, quæ fiunt in honorem Confucii, vel Progenitorũ Defunctorum, etiamsi procederet protestatio de solo cultu civili exhibendo.

Ad hæc nullatenus, nullaque de causa permittendum esse Christifidelibus, quod præsint, ministrent, aut intersint solemnibus sacrificiis, seu oblationibus, quæ a Sinensibus in utroque æquinoctio cujuscumque anni Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri solent, tanquam superstitione imbutis. Similiter nec esse permittendum, quod in Ædibus Confucii, quæ Sinico nomine Miao *appellantur, iidem Christifideles exerceant, ac peragant cæremonias, ritus, & oblationes, quæ in honorem ejusdem Confucii fiunt; tum singulis mensibus in Novilunio, & plenilunio a Mandarinis, seu primariis Magistratibus, aliisque Officialibus, & Literatis; tum ab iisdem Mandarinis, seu Gubernatoribus, ac Magistratibus, antequam dignitatem adeant, seu saltem post ejusdem possessionem adeptam: tum denique a Literatis, qui postquam ad gradus sunt admissi, e vestigio ad Templum, seu Ædem Confucii se conferunt.*

Præterea non esse permittendum Christianis in Templis, seu Ædibus Progenitoribus dicatis oblationes minus solemnes eisdem facere, nec in illis ministrare, aut quomodolibet inservire, vel alios ritus, & cæremonias peragere.

Item nec esse permittendum præfatis Christianis oblationes, ritus, & cæremonias hujusmodi coram Progenitorum tabellis in privatis Domibus, sive in eorumdem Progenitorum sepulchris, sive antequam Defuncti sepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri consuetas, una cum Gentilibus, vel seorsim ab illis peragere, eisque ministrare, aut interesse; Imo prædicta omnia, utpote quæ, perpensis hinc inde deductis, necnon diligenter, ac mature discussis omnibus, ita peragi comperta sunt, ut a superstitione separari nequeant, Christianæ Legis cultoribus ne quidem permittenda esse præmissa publica, vel secreta protestatione se non religioso, sed civili, ac politico tantum cultu erga Defunctos illa præstare, nec ab eis quidquam petere, aut sperare.

Permittitur tamen assistentia mere materialis.

Non tamen per hæc censendam esse damnatam præsentiam illam, seu assistentiam mere materialem, quam cum Gentilibus superstitiosa peragentibus, citra ullam sive expressam, sive tacitam gestorum approbationem, ac quovis ministerio penitus secluso, eisdem superstitiosis actibus quandoque præstari contingat a Christianis, cum aliter odia, & inimicitiæ vitari non possunt, facta tamen prius, si commode fieri poterit, fidei protestatione, ac cessante periculo subversionis.

Vetantur Tabellæ Defunctorum Progenitorum.

Demum permittendum non esse Christifidelibus tabellas Defunctorum Progenitorum in suis privatis domibus retinere juxta illarum partium morem, hoc est, cum inscriptione Sinica, qua Thronus, seu Sedes Spiritus, vel Animæ N. significetur; imo nec cum alia, qua Sedes, seu Thronus, adeoque idem, ac priori, licet magis contracta inscriptione, designari videatur. Quo vero ad tabellas solo Defuncti nomine inscriptas, tolerari posse illarum usum, dummodo in eis conficiendis omittantur omnia, quæ superstitionem redolent, & secluso scandalo, hoc est, dummodo qui Christiani non sunt, arbitrari non possint tabellas hujusmodi a Christianis retinere ea mente, qua ipsi illas retinent, necnon adjecta insuper declaratione ad latus ipsarum tabellarum apponenda, qua, & quæ sit Christianorum de Defunctis fides, & qualis Filiorum, ac Nepotum in Primogenitores pietas esse debeat, enuncietur.

Permittuntur, quæ mere civilia sunt.

Per præmissa nihilominus non vetari, quominus erga Defunctos peragi possint alia, si quæ sint, ab iis Gentibus, peragi consueta, quæ vere superstitiosa non sint, nec superstitionis speciem præseferant; sed intra limites civilium, & politicorum Rituum contineantur. Porro quænam hæc sint, & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant, tum pro tempore existentis Commissarii, & Visitatoris Generalis Apostolici, seu ejus vices exercentis in Imperio Sinarum, tum Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum illarum partium judicio relinquendum esse; qui tamen interea omni, quo poterunt, studio, ac diligentia curare debebunt, Gentium cæremoniis penitus sublatis, illi sensim a Christianis, & pro Christianis hac in re usu recipiantur Ritus, quos Catholica Ecclesia pro Defunctis pie præscripsit.

Relata responsa cum Decreto Card.

§.3. Post hæc vero labente fere sexennio, nempe die XXV. Septembris MDCCX., auditis ite-

Visitatoris de Tournon con firmata fuere.

iterum dictorum Cardinalium, qui rem mature, ac diligentissime discusserunt, suffragiis, eadem Responsa, necnon Mandatum, seu Decretum, quod illis expresse inhærendo a piæ recordationis Carolo Thoma, dum vixit, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali de Tournon nuncupato, tunc Patriarcha Anthiocheno, Commissario, & Visitatore Apostol. Generali in præfato Imperio Sinarum die XXV. Januarii MDCCVII. editum fuit, ab omnibus, & singulis, ad quos spectabat, inconcusse, & inviolabiliter sub censuris, & pœnis in Mandato, seu Decreto hujusmodi expressis observanda esse decrevimus, & declaravimus, quovis contrafaciendi quæsito colore, seu prætextu penitus sublato, ac potissimum non obstante quacumque appellatione a quibusvis personis ad Nos, & Sedem Apostolicam interposita, quam propterea prorsus rejiciendam esse similiter decrevimus, ac re ipsa rejecimus, prout in Decreto hac de re edito fusius continetur.

Causa ex præmissis jam absoluta fuerat sed Responsorum executio retardata fuit sinistra interpretatione, pluribusque prætextibus.

§.4. Hæc omnia plene, & abunde sufficere debuissent, ut ea, quæ inimicus homo superseminaverat zizania ex agro illo radicitus evellerentur, Fidelesque omnes nostris, & hujus Sanctæ Sedis mandatis ea, qua par erat, humilitate, & obedientia obsequerentur: præsertim cum in calce Responsorum prædictorum a Nobis, sicut præmittitur, confirmatorum, & approbatorum causam jam finitam esse apertis, & perspicuis verbis pronunciatum fuerit. Verum cum, sicuti ex eisdem partibus, non sine intimo animi nostri dolore, ad nostri pervenit Apostolatus auditum, tam enixe a Nobis præscripta Responsorum hujusmodi executio male a plerisque sive vano, falsoque obtentu, quod illa a Nobis suspensa fuerint, vel minus legitime promulgata, sive conditionum, ut perperam asseritur, in eis insitarum, & ante executionem ipsam verificandarum, factorumque, super quibus ipsa emanarunt, non justificatorum ratione, sive ulteriorum a Nobis ea in re edendarum declarationum colore, sive gravium, quæ tam Missionariis, quam Missioni ipsi ex demandata executione obvenire possent, periculorum formidine, sive demum Decreti dudum, nempe die XXIII. Martii MDCLVI. super ejusmodi Ritibus, seu Cæremoniis Sinicis a præfata Congregatione Cardinalium editi, ac a rec. mem. Alexandro PP. VII., etiam Prædecessore nostro approbati prætextu, non sine gravi Pontificiæ nostræ auctoritatis injuria, Christifidelium scandalo, ac salutis animarum detrimento, satis diu, multumque eludatur, aut saltem nimium retardetur.

§.5. Hinc est, quod Nos, ex commissæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere, difficultates, tergiversationes, subterfugia, & prætextus hujusmodi penitus, & omnino e medio tollere, ac rejicere, necnon Christifidelium quieti, animarumque saluti, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes: de eorumdem Cardinalium consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis in supradicto Sinarum Imperio, aliisque ei conterminis, sive adjacentibus Regnis, ac Provinciis nunc, & pro tempore quandocumque existentibus sub suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiæ, eorum vero Officialibus, ac Vicariis in spiritualibus Generalibus, aliisque illorum locorum Ordinariis, ac etiam Vicariis Apostolicis, qui Episcopi non sint, eorumve Provicariis, necnon Missionariis tam Sæcularibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regularibus sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit, & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per Contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrendis, tenore præsentium præcipimus, ac in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, ut Responsa præinserta, omniaque, & singula in eis contenta exacte, integre, absolute, inviolabiliter, & inconcusse observent, ac ab eis, quorum cura ad illos spectat, similiter observari, quantum in ipsis est, curent, & faciant. Neque illis sive ullo ex superius expressis, sive alio quovis titulo, causa, occasione, colore, vel prætextu contravenire quoquo modo audeant, vel præsumant,

Mandatum de observantia Responsorum sub certis pœnis.

§.6. Præterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie statuimus, & sub eisdem excommunicationis reservatæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ordinamus, ut omnes, & singuli Ecclesiastici tam Sæculares, quam prædictorum Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum etiam Jesu, Regulares, ad Sinas, aliave præfata Regna, & Provincias, sive ab hac Sancta Sede, sive etiam ab eorum Superioribus missi, & quandocumque in posterum mittendi, cujusvis tandem tituli, aut facultatis vigore illic existant, vel in futurum extiterint: missi scilicet, statim ac præsentes literæ eis innotuerint, mittendi vero, antequam ibidem aliquod Missionarii munus exercere incipiant, juramentum de fideliter, integre, ac inviolabiliter observando ejusmodi Præcepto, ac Mandato nostro juxta formulam in præsentium literarum calce annotandam, in manibus Commissarii, & Visitatoris Apostolici in præfato Imperio Sinarum pro tempore existentis, vel alterius ab illo deputati, sive eo deficiente, in manibus Episcoporum, vel Vicariorum Apostolicorum dictarum partium, in quorum respective jurisdictione commorantur, vel commorabuntur, aut aliorum ab eis deputatorum: Regulares vero in manibus insuper Superiorum suæ Religionis, vel ab illis deputatorum in eisdem partibus existentium, præstare omnino debeant, ac teneantur, itaut ante præstationem juramenti hujusmodi, & subscriptione sub eadem formula ab unoquoque, qui juramentum ipsum præstiterit, propria manu faciendam, nullum Missionarii munus continuare, aut exercere, imo nec tanquam deputati ab Episcopis, seu Ordinariis locorum, aut tanquam simplices suæ Religionis Presbyteri, sive alio quovis titulo, causa, seu privilegio, de quibus expressa, specialis, & specialissima esset facienda mentio, Christifidelium confessiones audire, concionari, aut Sacramenta quomodolibet administrare ullo modo valeant, nulliusque omnino facultatibus, sive sibi specialim, sive suis respective Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, hujusmodi generaliter a Sede præfata concessis

Missionarii præstent juramentum super dicta observantia. Nec ante ipsum Missiones ineant.

sis uti possint, sed quoad eos, præter, & ultra superius expressas pœnas, omnes, & singulæ facultates prædictæ omnino cessent, nulliusque roboris sint, & esse censeantur.

Prædicta juramenta transmitti debent ad Sac. Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis.

§.7. Omnia autem juramenta hujusmodi per quoscumque Missionarios tam Sæculares, quam Regulares in memoratorum sive Commissarii, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis, sive Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, sicut præmittitur, præstanda, post quam subscriptione munita fuerint, vel saltem authentica illorum exempla per eosdem Commissarium, & Visitatorem Apostolicum pro tempore existentem, Episcopos, & Vicarios Apostolicos ad præfatam Congregationem Cardinalium, quantocitius fieri poterit, transmittantur. Superiores vero Regulares, cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, illic nunc, & pro tempore existentes sub eisdem pœnis teneantur non solum idem juramentum in præfatorum, sive Commissarii, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis, sive Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, juxta modum præscriptum, præstare, ejusque formulæ subscribere, sed etiam illius præstationem a suis respective Subditis exigere, ac authentica ea super re documenta quàmprimum transmittere ad suos respective Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregationis Cardinalium statim tradere debebunt.

Clausulæ amplissimæ.

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas, etiam quorumvis a Sede præfata concessorum privilegiorum prætextu, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causa opponi, seu objici possent, minime refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea, omnibus, & singulis quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisq; Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; Necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, ac quarumvis Ecclesiarum, & aliis quibuslibet, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Ecclesiis prædictis, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis, a Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Formula juramenti præstandi, ut supra.

§.10. Formula autem juramenti, sicut præmittitur, præstandi est, quæ sequitur, videlicet: *Ego N. Missionarius ad Sinas, vel ad Regnum N. vel ad Provinciam N. a Sede Apostolica, vel a Superioribus meis juxta facultates eis a Sede Aposto-*

stolica concessas missus, vel destinatus, Præcepto, ac Mandato Apostolico super Ritibus, & Cæremoniis Sinensibus in Constitutione Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis divina providentia Papæ XI. hac de re edita, qua præsentis juramenti formula præscripta est, contento, ac mihi per integram ejusdem Constitutionis lecturam optime noto, plene, ac fideliter parebo, illudque exacte, absolute, ac inviolabiliter observabo, & absque ulla tergiversatione adimplebo; si autem (quod Deus avertat) quoquo modo contravenerim, toties, quoties id evenerit, pœnis per prædictam Constitutionem impositis me subjectum agnosco, & declaro. Ita tactis Sacrosanctis Euangeliis promitto, voveo, & juro. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

Ego N. manu propria.

§.11. Cæterum volumus, & expresse mandamus, ut eædem præsentes Literæ, seu earum exempla, etiam impressa, notificentur, & intimentur omnibus, & singulis memoratorum Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc, ut tam suo, quam prædictorum eis respective Subditorum, seu inferiorum nomine, ipsas literas fideliter exequi, & observare spondeant, actumque sponsionis hujusmodi in scriptis reddant: earum vero exempla prædicta pluribus viis, quanto citius fieri poterit, transmittant ad eosdem suos Subditos, seu Inferiores in Sinis, aliisque Regnis, & Provinciis supradictis degentes, cum arctissimis præceptis easdem literas, & in eis contenta quæcumque plenario, & integre, ac vere, realiter, & cum effectu in omnibus, & per omnia similiter exequendi, & observandi. Quia vero difficile foret literas hujusmodi originales ubique ostendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus illarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Martii MDCCXV. Pontificatus nostri Anno Decimoquinto.

---

* Dat. 31. Maji 1715. An. 15.

CCXVIII.

Indicitur Jubilæum universale contra Turcas.

Idem Jubilæum indictum fuit ab Inn: XI. Const: ed: 1683, Aug: 11, P. 7. Item ab hoc Pontifice pro pace inter Principes Christianos Const: ed: 1706, Dec: 2, P. 7. Et ab Inn: XIII Const: ed: 1721, Maji 27, P. 1 indicitur Jubilæum initio sui Pontificatus.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostol. benedictionem.

Exordium à narratione piorum operum jam peractorum, & necessitate aliorum peragendorū adversus bellicum apparatum, & minas Turcarum.

UBi primum non sine gravissimo animi nostri dolore accepimus nefarium Turcas Tyrannum tot, ac tantarum ante aliquot annos, cum immortali Christiani nominis gloria, acceptarum cladium bene memorem, ac de iis vindictam sumere serio cogitantem, collectis tot Provinciarum, ac Regnorum, quæ tyrannide sua opprimit, viribus, efferatiori, quam umquam rabie, bellum instaurare velle, maximisque tam maritimis, quam terrestribus copiis Christianorum fines formidabili sua potentia irrumpere decrevisse: Nos imminentibus fideli populo periculis paterna charitate vehementer commoti, primum quidem privatis nostris Sacrificiis ad Deum toto corde clamare non cessavimus, ut effunderet iram suam in gentes, quæ illum non noverunt, & in Regna, quæ nomen ejus non invocaverunt: verba illa Josaphat Regis, cum ab Ammonitis, & Moabitis impeteretur, humiliter usurpantes: *Domine Deus Patrum Nostrorum, tu es Deus in Cælo, & dominaris cunctis Regnis gentium: in manu tua est fortitudo, & potentia, nec quisquam tibi potest resistere. In Nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, quæ irruit super Nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te.* Indictis deinde publicis precibus Christifideles non solum in Alma Urbe nostra, sed etiam in universa Italia, eique adjacentibus Insulis degentes ad iram Dei, quæ peccatis hominum assidue lacessitur, per salutaris pœnitentiæ lamenta, jejunia, eleemosynas, sincerasque obsecrationes placandam excitare studuimus. Id ipsum nunc demum a toto Christiano populo faciendum esse arbitramur, ut concordi charitatis fervore accedant omnes cum fiducia ad thronum gratiæ, scissisque per veram pœnitentiam cordibus, ac auctis per jejuniorum labores, & eleemosynarum largitiones viribus orationis, Divinam opem in his urgentissimis Ecclesiæ necessitatibus unanimiter implorare connitantur. Potens est enim oratio Ecclesiæ supplicantis ad Dominum, qui pius est, ac misericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Opportuno igitur recurrente tempore, quo Divinus Spiritus repentino sonitu super Apostolos venit, mentesque carnalium in sui amorem permutavit, & foris apparentibus linguis igneis, facta sunt intus corda flammantia, Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis suppliciter invocemus, ut Fideles suos, ac præsertim Catholicos Principes, veræ charitatis indissolubili nexu firmiter vinciat, induatque illos fortitudine, quæ de Cælo est; unde hostes Christiani nominis, qui in multitudine contumaci, & superbia venientes, Regna, Provincias, & Principatus evertere, cladibusque involvere meditantur, protegente Domino, in cujus manu est salvare in multis, & in paucis, dissipentur, & disperdantur, atque a Christianorum cervicibus longe repellantur.

Ex Psal. 78. v. 6.

2. Paralipom. c. 20. v. 6., & 12.

Indictio Jubilæi feria 2. Pentecostes.

§.1. Hæc autem, ut fructuosius, ac promptius ab omnibus peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & liberali manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in præfata Urbe degentibus, qui solem-

solemni Processioni, quam feria secunda proximi Festi Pentecostes a Basilica Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sancti Spiritus in Saxia de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino, de more agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium duarum proximarum hebdomadarum a Dominica infra currentem Octavam Ascensionis inchoandarum, saltem semel devote visitaverint, (*reliqua vide*)

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXXI. Maji MDCCXV. Pontificatus nostri Anno Decimoquinto.

CCXIX.

* Dat. 8. Junii 1715. An. 15.

Declaratur nulla appellatio, & Protestatio Procuratoris Fiscalis in Regno Siciliæ adversus binas Constitutiones Apostolicas, cum pœnis in contravenientes.

Laudatæ Constitutiones editæ fuere 1715, Febr. 20, P. 15, quarum una aboletur Monarchia Sicula, & altera præscribitur modus pro Foro Ecclesiastico. Constit. ed. 1717, Oct. 20, P. 17 declaratur nullum edictum Sæcularis Potestatis in Sabaudia Dominio S. Sedis præjudiciale.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

* Hujusmodi appellatio edita fuit post abolitionem Monarchiæ Siciliæ, & destinationé Judicũ pro causis Ecclesiasticis.

INnotuit Nobis nuper, quod statim ac ad Siciliæ Regnum deferri contigit quasdam Nostras decimo Kalendas Martii proxime præteriti sub plumbo expeditas Literas, quibus, ob gravissimas in eis expressas rationes, prætensam Apostolicam ejusdem Regni Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque assertum Tribunal, una cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentia, & denominatione perpetuo extinximus, suppressimus, & abolevimus: simulque etiam vulgatæ ibidem fuerunt aliæ Nostræ in simili forma Brevis Literæ ad Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos, necnon dilectos Filios tam Sæcularem, quam Regularem Clerum, reliquosque omnes Christifideles Regni præfati ea ipsa die, videlicet XX. Februarii nuper elapsi directæ, quibus pro Nostra erga illos populos charitate, certum præscripsimus modum, quo Causæ dicti Regni ad Forum Ecclesiasticum pertinentes de cætero, etiam abolito Monarchiæ supradictæ Tribunali, cognosci, & definiri possent, ac deberent in ipsomet Regno, donec alia ratione a Nobis, a Sede Apostolica indemnitati, ac commodis Nationis Siculæ uberius consuleretur, ac alias, prout in ambabus Nostris Literis prædictis plenius continetur; Sæcularis Potestatis in illo Regno Administri, in omnem sibi datam occasionem lædendi Nostram, & ejusdem Sedis auctoritatem semper intenti, dictarumque Nostrarum Literarum vim, & efficaciam, quantum in ipsis est, tametsi irrito conatu, eludere, ac evertere satagentes: nulla interposita mora, sub nomine Procuratoris Fiscalis ejusdem Regni in Civitate Panormitan. edere, ibique, & forsan etiam in aliis ipsius Regni locis pervulgare præsumpserunt super præmissis Actum quemdam appellationis, & protestationis typis impressum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Appellatio, & protestatio, a qua repetitur causa pro revocatione prædd. Constitutionum, quarum executio suspenditur.

Atto di Appellazione, e Protesta del Regio Procurator Fiscale del Regno di Sicilia. Il Regio Procurator del Regno di Sicilia, cui spetta invigilare per la difesa delli Privilegj, Regalie, Dritti, e Consuetudini antiquate del Re, e del Regno, avendo avuta notizia, che nell'Alma Città di Roma sotto li 20. Febbrajo del corrente Anno 1715. si publicò una Bolla del Sommo Pontefice Clemente XI. concernente l'Abolizione della Legazia della Monarchia di questo Regno con termine di due mesi, ed un Breve, che dona il sistema delle Cause Ecclesiastiche di essa Legazia, e considerando, che dette asserte Bolla, e Breve furono emanati senza citazione, ed audienza, ed in oltre che sono orrettizj, e surrettizj, e vengono a levare al Re, ed al Regno una prerogativa, e giuridizione posseduta, ed essercitata per tempo immemorabile di tanti Secoli passata in legitima consuetudine, ed approvata non solo con la fama di antichissimo Privilegio, ma anche confirmata colla Bolla del Pontefice Urbano Secondo, e colli concordati così dal Pontefice Adriano Quarto, come nel tempo del Santo Pontefice Pio Quinto, e con più atti sussecuti sì espressi, che taciti, dalli Pontefici Successori sino al Regnante Pontefice Clemente XI. nel 1705. ratificati, ed osservati per lo spazio di sei Secoli, e non mai vulnerati, per essere stati concessi per causa onerosa (passata in forza di contratto) alla gloriosa memoria di quel Grande Eroe il Conte Rogiero Nortmanno conquistatore di questo Regno di Sicilia da potere dell'Infedeli, e Fondatore di tante belle Basiliche, Vescovati, ed Abbazie, con averle dotate della terza parte di esso, e che con tale osservanza, e possesione si è sempre continuato, sendo li suoi Popoli già connaturalizati a questa forma di vivere, in maniera che con detti asserti Bolle, e Breve vengono ad inferirsi gravissimi pregiudizj alla Real Corona, ed a' Regnicoli, e perche la detta Bolla di Abolizione, ed in consequenza detto asserto Breve, come orrettizj, e surrettizj, contengono in se ingiustizia, privandosi il privilegiato delle riferite prerogative, e giurisdizione godute per lo corso di tanti Secoli, motivo per il quale crede esso Regio Procurator Fiscale, che la mente del Sommo Pontefice non sii stata bene informata, e che se fosse stata, non averebbe devenuta ad una tale risoluzione coll'abolizione di un dritto, e consuetudine immemorabile comprovata colli cennati Privilegj, e concordati già inviscerati ne i Regnicoli. Per tanto esso Regio Procurator Fiscale, come quello, a cui carico corre invigilare alla difesa delle Regalie, Dritti, Consuetudini, e Privilegj della Corona, e del Regno, ed al riflesso, che variandosi il costume antiquato disturbarebbe la publica quiete, e produrrebbe molti sconcerti, ha giudicato in vigor del presente Atto con tutti li rispetti dovuti alla Santa Sede, ed al Sommo Pontefice (di cui li Popoli di questo

sto fidelissimo Regno sono ubbidientissimi figli) fare la presente supplica, ed appellazione dal Sommo Pontefice male informato, allo stesso Sommo Pontefice meglio informando, seu alla Santa Sede Apostolica, seu a chi, ed i quali si possono fare li legitimi ricorsi, ed appellazione, secondo la disposizione delli sacri Canoni per la revocazione delli riferiti due asserti Bolla, e Breve per riceverne la giustizia. E perche secondo la disposizione delle Leggi pendente l'appellazione non si deve innovar cosa alcuna; Perciò stante la presente supplica, ed appellazione s'intenda ipso jure sospesa la esecuzione di detti asserti Bolla, e Breve; protestandosi esso Regio Procurator Fiscale nel caso contrario di tutte le cose lecite, e permesse a protestarsi secondo la disposizione del dritto Naturale, Canonico, e Civile: Implorans &c. Salvo Jure &c. Cum potestate &c. Onde per futura testimonianza, e per passare alla notizia di tutti li Prelati Secolari, e Regolari, ed altri Ecclesiastici, e Popoli di questo Regno, e d'ogn'altro, dove tocca, si è fatto il presente Atto. In Palermo oggi li 20. Marzo 1715. die vigesimo Martii 1715. Fuit, & est redactus in Actis Magnæ Curiæ præsens Actus Supplicationis, & Appellationis, & Protestationis: D. Salvator Bisso pro Mag. Not.

Causæ præsentis declarationis.

§.1. Licet autem minime dubitemus, quin absque ullius novæ nostræ declarationis ope, satis omnibus perspectum, exploratumque futurum sit, quantum præinsertus appellationis, & protestationis Actus, solo ejus tenore perpenso, Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum dispositioni adversetur: ideoque quam absonus, quam irregularis, quam scandalosus, ac prorsus inanis, & nullus, nulliusque roboris, & efficaciæ existat: attentisque insuper tot derogatoriis, aliisque amplissimis, & efficacissimis clausulis, ac decretis, quæ in præfatis Nostris Literis leguntur, manifesto contemnendus, ac nihili faciendus sit; Nihilominus, ne intolerandam per eumdem Actum Nobis, & huic Sanctæ Sedi illatam injuriam silentio præterire, ac quodammodo dissimulare videamur, ex injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere, memoratæ Sæcularis Potestatis Siculæ, abrogatæque Monarchiæ Ministris omnem, & quamcumque sub obtentu præinserti Actus in injusto abolitæ jurisdictionis exercitio continuandi ansam, seu prætextum omnino tollere; illosque, si qui sint, qui ob appellationem, ac protestationem hujusmodi præfatarum Nostrarum Literarum effectum, vel suspensum fuisse, vel saltem suspendendum esse falso crederent, ab ejusmodi errore penitus eripere, ac removere volentes: nec iis tantum, quæ hactenus gesta sunt, congruum adhibere remedium, verum etiam aliis, quæ eodem damnabili consilio tam a prædicto Procuratore Fiscali, quam ab aliis, sive ejusdem Sæcularis Potestatis Siculæ, sive etiam extinctæ Monarchiæ Officialibus, & Ministris quibuscumque deinceps attentari possent, quantum Nobis ex Alto conceditur, tempestive occurrere cupientes: omniumque idcirco, & singulorum, quæ in præmissis, vel circa ea tam ab iis, qui præinsertum appellationis, & protestationis Actum ediderunt, & pervulgarunt, quam ab aliis quibuscumque, sive in sequelam ejusdem Actus, sive alias ad eundem finem impediendi, seu suspendendi executionem prædictarum Nostrarum Literarum quovis modo decreta, jussa, ordinata, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias; necnon quorumcumque Judicum, Ministrorum, etiam principalium, seu supremorum, Officialium, Notariorum, Scribarum, & Personarum quarumlibet in eisdem præmissis culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Actum præinsertum, ac quæcumque in eo contenta, aliaque omnia, & singula sive in illorum sequelam, sive eodem consilio tam a memorato Procuratore Fiscali, quam ab aliis quibuscumque Judicibus, Ministris, Officialibus, & Personis dicti Regni, etiam speciali, ac individua mentione dignis quovis modo forsan acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, nulliusque omnino roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, ac si quæ insuper a prædictis, seu aliis præmissorum occasione, sive ad eumdem finem quoquomodo impediendi, seu suspendendi executionem Literarum Nostrarum prædictarum quandocumque, & quomodocumque (quod Deus avertat) de cætero similiter agi, geri, & ordinari contigerit, harum serie rejicimus, damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro rejectis, damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, ac omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus. Sciant propterea Archiepiscopi, & Episcopi supradicti, nec non uterque Clerus tam Sæcularis, quam Regularis, ac reliqui omnes Christifideles ejusdem Regni, memorato appellationis, & protestationis Actu, sive alio quovis Edicto, Decreto, Mandato, seu Præcepto, quod sive a Sæculari Potestate dicti Regni, sive ab illius, aut etiam abrogatæ Monarchiæ Ministris quibuslibet hactenus hac in re promulgatum esset, vel in posterum promulgari contingeret, non obstante, sese teneri, ac obligatos esse Literis Nostris supradictis absque ulla mora, retardatione, vel suspensione etiam minima, veram, integram, & omnimodam obedientiam præstare, atque exhibere, & si secus fecerint, omnes, & singulas pœnas in illis adversus Contrafacientes præfinitas sese noverint eo ipso incursuros.

Declaratio nullitatis prædict. appellationis, cum ejusdem damnatione, & pœnis in præfatis Constitutionibus parere detrectátes.

Censuræ in auctores, & participes d. appellationis Rom. Pontifici reservatæ.

§.2. Præterea cum explorati juris sit non tam illos, qui præinsertum Actum ediderunt, ac promulgarunt, seu ei se subscripserunt, quam alios omnes, & singulos, cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, quantumcumque excelsæ, ac sublimis fuerint, qui sive editionem, & divulgationem ejusdem Actus, sive alia eodem consilio, sicut præmittitur,

tur, quovis modo gesta mandarunt, ac ordinarunt, seu illis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, aut in eorum sequelam, & executionem similiter gesta approbarunt, & rata habuerunt, seu alias in eis quomodolibet culpabiles fuerunt, non solum supradictas, sed etiam alias omnes censuras, & pœnas Ecclesiasticas contra similia perpetrantes a Sac. Canonibus, Generalium Conciliorum Decretis, & Apostolicis Constitutionibus, ac præsertim Literis die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari consuetis inflictas eo ipso incurrisse, illasque insuper etiam incursuros esse eos omnes, qui similia ad eumdem finem quoquomodo impediendi, seu suspendendi executionem earumdem Nostrarum Literarum de cætero peregerint, ut præfertur. Noverint idcirco illi omnes, etiam specialissima mentione digni, a censuris, & pœnis hujusmodi, post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem, nonnisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem censuras, & pœnas eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, prout earumdem tenore præsentium decernimus, & similiter declaramus.

Clausulæ. §. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari: nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, ac individuam expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, redargui, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo unquam posse; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in binis Nostris Literis supradictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cum autem præsentes Literæ in memorato Regno Siciliæ nequeant tute publicari, ut hactenus experientia compertum est, ac Nobis per legitimas probationes satis, superque constat, prout harum serie declaramus:

§.5. Volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Junii MDCCXV. Pontificatus nostri Anno Decimoquinto.

CCXX

Confirmantur Constitutiones Instituti, & Academiæ Scientiarum in Urbe Bononien. cum concessione privilegiorum, & nonnullis Ordinationibus. Dat. 12. Junii 1715. An. 15.

Const: ed: 1711, Oct: 8, P. 11 confirmata fuere Statuta Academiæ Pictorum, Sculptorum, & Architectorum in d. Urbe. Et Constitut: edit. 1718. Apr. 23, P. 18 confirmantur Constitutiones Academiæ Theologicæ Romanæ Urbis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpet. rei memoriam.

Exordium a studio promovendarũ laudabilium disciplinarũ, & bonarum artium. Superni dispositione consilii, quo cælestia pariter, ac terrena omnia providentissime gubernantur, in sublimi Apostolicæ dignitatis fastigio meritis licet imparibus, collocati, inter multiplices Pastoralis vigilantiæ nostræ curas, excitandis ubilibet, ac promovendis laudabilium disciplinarum, bonarumque artium studiis libenter intendimus, per quæ depulsa ignorantiæ caligine, mortalium mentes luce veritatis illustrantur, populorum bonum augetur, juventutis ingenia ob otii torpedine, vitiorumque illecebris avocantur, ac ingenuis, & Reipublicæ utilibus scientiis exculta, ad eam honoris amplitudinem aliquando perveniunt, ut non sibi tantum, sed suo etiam natali solo præclaram, nulloque annorum decursu abolendam nominis famam, atque celebritatem concilient; peculiarem tamen Pontificii muneris nostri solicitudinem adhibemus, ut ad eadem studia in illis præsertim locis impensius exerceantur, & vigeant, quæ ad optatum fructum producendum magis idonea, ac opportuna esse possunt; sicut omnibus maturæ considerationis trunina perpensis ad omnipotentis Dei gloriam, ac hujus S.Sedis dignitatem, nostrorumque potissimum, & ejusdem Sedis etiam in temporalibus, subditorum decorem, commodum, ac utilitatem expedire in Domino arbitramur.

Laus Urbis Bononien. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Comes Philippus Aldrovandus Civitatis nostræ Bononien. apud nos, & dictam Sedem Orator,

Orator, quod non ita pridem in eadem Civitate, quæ omni sane tempore multis, magnisque refulsit ornamentis, in primis autem perantiquo, nobilissimoque insignita Gymnasio, Doctorum, & Scholarium ex omnibus Orbis Christiani partibus illuc confluentium multitudine, necnon illustrium in omni doctrinarum, artiumque genere virorum copia ita semper eximie floruit, quemadmodum, divina favente clementia, adhuc in præsens floret, ut honorificum illud, ac plane gloriosum *Matris Studiorum* vocabulum omnium consensu merito adepta fuerit; Civesque præterea genuit, in quibus tum singularis veræ Religionis cultus, tum etiam debita Romanis Pontificibus, dictæque Sedi fides, atque devotio mirum in modum perpetuo eluxerunt; Dilecti filii Reformatores status libertatis ipsius Civitatis Nobis annuentibus, ac sub auspiciis nostris erigendam curarunt in Ædibus ad id ex pecunia a Nobis præscripta comparatis Academiam, Institutum Scientiarum nuncupatam, quæ Mathematicarum, aliarumque ingenuarum disciplinarum, necnon Philosophiæ naturalis, & experimentalis studiis, & exercitiis, ac observationibus præcipuam, sedulamque navat operam: Ac in eisdem Ædibus collocari, & opportune, apteque disponi fecerunt magnam vim selectorum voluminum variarum, præsertim Orientalium linguarum, tam typis editorum, quam manu conscriptorum, veteres insuper non paucas ex marmore, ac ære Statuas, Artium, munitionumque modulos, Testacea, Metallica, & mineralia, seu fossilia, aliaque plurima conspicui valoris utensilia, tum ad Mathematicas disciplinas, tum etiam ad militarem Architecturam, physicaque experimenta rerum naturalium, & ad cognitionem antiquitatis pertinentia, quæ dilectus etiam filius Comes Aloysius Ferdinandus Marsilius Nobilis Bononiensis, ac dudum primus ex Generalibus Pontificiæ nostræ Militiæ Præfectis summa cura, ingentique sumptu hunc ipsum in scopum ex variis mundi regionibus a se conquisita, ac in unum collecta, pro singulari, perpetuoque suo erga Patriam, & bonas artes studio, non sine magna sui nominis gloria prædictæ Academiæ liberaliter dono dederat, ut in publicis ejusmodi donationis tabulis die 11. Januar. anni 1712. per dilectos pariter filios Jacobum Antonium Bergamorum, & Josephum Cajetanum Gardinum publicos dictæ Civitatis Notarios confectis uberius dicitur contineri; Quia etiam iidem Reformatores præfati Donatoris voluntati inhærentes, Accademiæ Præsidem, Secretarium, Professores Artium, & alios opportunos Ministros elegerunt, a quibus præscripta studia laudabiliter exerceri jam cœpta sunt; Ac insuper ex ipsorum Reformatorum numero Cœtum, seu Congregationem assumptorum nuncupatam deputarunt, quæ ejusmodi Academiæ studiorum salubri directioni, necnon illius bonorum, & proventuum quorumcumque, ac præsertim redditutum quorundam Officiorum in eadem Civitate olim erectorum, quæ nos peculiari nostro Chirographo die 16. Februarii proxime præterito expedito sub certis modo, & forma tunc expressis abolevimus, extinximus, & suppressimus, eorumque emolumenta tam ordinaria, quam extraordinaria, & alia quæcumque Regimini, seu Magistratui ejusdem Civitatis perpetuo applicavimus, & assignavimus, ea speciali adjecta lege, ut in usum, commodum, & utilitatem prædictæ Academiæ, & alios usus, ex integro perpetuis futuris temporibus erogari debeant, rectæ, providæque administrationi præest, & diligenter incumbit. Novissime vero prædicti Reformatores, ut eadem Academia felicius in posterum gubernetur, & majora in dies, benedicente Domino, suscipiat incrementa, nonnullas Constitutiones, seu Statuta condi, ac in unum volumen redigi fecerunt, eaque matura præhabita deliberatione, subinde approbarunt peculiari Decreto, cujus necnon earumdem Constitutionum, seu Statutorum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Erectio Academiæ sub titu: *Institutum Scientiarum*, ejusque descriptio, ac de ea benemeriti.

Constitutiones ann. 1711 editæ, & postea reformatæ, approbatæ fuerunt a Reformatoribus sequenti Decreto.

§.2. Die 23. Martii 1715. congregatis Illustrissimis DD. Reformatoribus status libertatis Civitatis Bononiæ in Camera Eminentiss., & Reverendiss. Domini Cardinalis Legati in numero 31. in ejus præsentia, ac de ipsius consensu, & voluntate inter ipsos infrascriptum partitum positum, & legitime obtentum fuit, videlicet. Cum jam pridem, & sub die 12. Mensis Decembris anni 1711. ex Senatus consulto approbatæ fuerint Constitutiones, & Sanctiones tunc indictæ pro novo Scientiarum Instituto dirigendo, quod a primis usque suis exordiis Sanctiss. D. N. Domini Clementis XI. per plura Sanctitatis Suæ diplomata liberalissime ornatum, & successive ad luculentiorem sui felicitatem, majusque in posterum incrementum, Paternæ ejusdem munificentiæ, & amoris tutela, novisque semper beneficentiæ monumentis æmulatum in hac ipsa Civitate tali proposito erectum fuit, ut ex majori semper scientiarum, & disciplinarum ubertate in eadem, & priscæ præstantiæ permanerent, & majoris semper in ævum ornamento tanto auspice augerentur: Cumque pro explorato habitum fuerit ex illis nonnullas planiorem, & ineluctabilem sibi ipsis adepturas observantiam, si vel illæ in aliqua parte clariores factæ, vel aptiori dispositione suffectæ in aliquibus adauctæ, in aliquibus repurgatæ fuissent. Patres Conscripti per suffragia omnia affirmativa Constitutiones, & Sanctiones prædictas ex collatis in ipsas studiis ubi earumdem ratio id exposcere visa fuit nonnullis in locis declarando, in nonnullis immutando, & sive etiam in aliis extendendo in omnibus, & per omnia ad infrascriptam methodum juxta recentem ipsarum extensionem in pleno Senatu reduxerunt, & approbarunt. Tenor vero ipsarum Constitutionum, est, qui sequitur, videlicet.

Decretũ prædict. 1715. editum.

LE COSTITUZIONI

DELL' INSTITUTO

DELLE SCIENZE,

Eretto in Bologna sotto li 12. *Decembre* 1711.

Da tempi antichissimi fino alla nostra età avendo sempre avuta l'Alma Città di Bologna cura particolare di allevare nel suo grembo le Scien-

Proœmium. Erectio Instituti, ejus descriptio, &c. ut supra, & fusius.

Scienze, e di esercitare una diligente cultura, conforme ha fatto conoscere nella fondazione, e mantenimento del pubblico Studio, quale avendo prodotti a benefizio di tutto il Mondo moltissimi Uomini celebratissimi per le Virtù, per le Dottrine, e per qualunque Scienza è stato degno d'esser confermato, e privilegiato dalle Bolle de'Sommi Pontefici, e da'diplomi degl'augustissimi Imperadori, e conservando tuttavia per naturale istinto, e benefica influenza de'Cieli quest'indole generosa a gli Studj in tutti i suoi Figli, e specialmente nel suo Eccelso Senato; andava questi con matura gravità consultando qualch'Opera memorabile, la quale manifestasse la sua magnifica liberalità, e benevolenza alla Filosofia, alle Matematiche, e consecutivamente all'Arti più cospicue della moderna Mecanica.

Donatio amplarum rerū a Conte Marsilio facta.

Quando il Generale Conte Luigi Ferdinando Marsilj nobilissimo Cittadino di questa Patria, che nelle sue cariche, e frequenti spedizioni Militari esercitate, ed intraprese a varie, e distanti parti d'Europa, per ardui affari, e di Guerre, e di Paci in servigio della Sag. Cesarea Maestà di Leopoldo I. Imperatore di gloriosa memoria, e dopoi della Santa Sede Apostolica, avendo avuto genio di raccogliere, e di fornirsi con applicazione dispendiosa di molti rari Istromenti per le Matematiche, e Filosofia esperimentatale; d'un Museo di fossili; d'una Storia de'Semi, e vegetazione delle Piante terrestri, e maritime; d'una longa serie di Testacci; di una Biblioteca di Libri delle megliori edizioni; di gran numero di manoscritti Arabi, Persiani, Turcheschi, e Greci; d'un Museo d'antica erudizione; d'uno Studio militare di Modelli per fortificare, e per fondere; d'Istromenti necessarj a diverse Arti, e di molte antiche Statue di Marmo; d'un sortimento di scelti caratteri per le Stampe, e parecchi altri Arnesi, con fine sempre da lui inteso di recare con l'uso loro utile, e gloria alla sua amatissima Patria, ed agl'ingegni studiosi; Ed avendo poc'anzi sodisfatto a questo suo desiderio, con fare autentico dono al Pubblico del complesso di tanti Capitali da lui radunati,

Li Padri conscritti hanno abbracciata questa congiuntura per mettere in esecuzione, ed in vista di tutti i Secoli avvenire le idee, le quali andavano disegnando nelle loro menti, per beneficare principalmente le Scienze, e poi l'Arti. Ed avendo conosciuto, che la migliore utilità, che apportar si possa all'une, e all'altre è quella d'illustrarle con le osservazioni, con le sperienze, e con le prattiche opportune, e d'instruire tutti quelli, così proprj Nazionali, che Forastieri, quali fossero volonterosi d'apprenderle;

Laudes Clem. XI, & Card. Casoni Legati

Quindi è che col prudentissimo consiglio, e benignissimo favore dell'Eminentiss. Cardinal Casoni Legato a Latere di Bologna insigne fautore de'Studj, avendo essi fatto ricorso per mezzo del loro Ambasciatore ordinario residente in Roma Conte Filippo Aldrovandi alla Santità di Nostro Signore Papa Clemente XI, che Dio lungamente feliciti, perchè si degnasse d'approvare quelle strade, che se le proponevano, per condurre a questi lodevolissimi fini: E sua Beatitudine mossa da quella magnanima, e beneficentissima propensione, per la quale ha restituito all'antico suo credito la celebre Università dello Studio d'Urbino; fomentata l'Accademia Romana degl'Arcadi Letterati; esaltata a' suoi primi gradi l'Accademia di Roma delle tre arti liberali Pittura, Scoltura, ed Architettura, e decoratane quì in Bologna altra simile coll'onore del suo nome, essendo clementemente condescesa a segnare in un suo Chirografo spedito sotto li 18. dell'ultimo passato Luglio, la grazia richiesta; Hanno per Senato Consulto decretato d'aprire sotto li fausti auspicii d'un Pontefice massimo fautore sì glorioso de'Studj più insigni e sopra il valido appoggio d'un Legato Apostolico Protettore sì benemerito de'Studj medesimi una nuova Sede alle Scienze, con profitto ancora dell'Arti, e di eriggervi un Istituto, dove liberamente si possa mettere in uso la ricca suppelletile di tanti capitali scientifichi, e Mecanici donati dal General Conte Luigi Ferdinando Marsilj; sono perciò passati all'elezione d'Uomini per costumi, e per dottrina riguardevoli con l'assegnamento a ciascheduno di un congruo annuo stipendio; L'uno de'quali col nome di Presidente avrà la generale sopraintendenza di tutto l'Istituto, l'altro come Segretario terrà registro degl'Atti dell'Istituto; e li rimanenti, che si chiameranno Professori, averanno l'Officio di esercitarsi in quei titoli, che professaranno, ed insegnare a chiunque volesse apprendere le Scienze da loro professate.

Li titoli delle Scienze, e facoltà, ciascuna delle quali avrà il suo Professore, saranno d'un Astronomo, d'un Matematico, d'un Fisico sperimentale, d'un Istorico della Natura, d'un Spargirico, e di un Bibliotecario.

Ed affinche dall'amplo apparato di tante cose, e dalla scelta di Soggetti sì accreditati, siasi certo di ritrarre quel giovamento universale, che è stato il primario oggetto di questa nuova fondazione: Dopo maturo esame, si è venuto dall'Eccelso Senato alla legitima approvazione, ed intimazione de'seguenti Capitoli da osservarsi inviolabilmente, tanto dal Presidente, e Segretario, quanto da'Professori, ed Officiali dell'Istituto delle Scienze, e fino a tanto, che per miglior bene a lui piacesse di disporre altrimenti.

CAPITOLO I.

Del culto Sagro.

ARTICOLO I.

Sancti Tutelares, atque Patroni.

Li Professori, e qualunque Persona, si eserciterà in questo Istituto, dovranno riconoscere per autore Dio Ottimo Massimo, ed implorarne da lui a maggior sua gloria, la conservazione, e gl'avanzamenti mediante l'intercessione della Santissima Vergine Maria; ed accioche si provi efficace Protettrice di quest'Opera, ed in tutti gl'Istromenti, e Scritture, si pratichera l'Epoca *ab Incarnatione*; lasciando per altro, che in ciò, che riguardano l'osservazioni Astronomiche, si usi la pratica, e lo stile dell'Era corrente.

II.

Saranno pure riconosciuti, e venerati per Protettori S. Tomaso d'Aquino, S. Carlo Borromeo,

romeo, e la nostra S.Caterina de Vigri, e nella Cappella domestica, che si eriggerà nell'Istituto, dovrà solennizzarsi da' Professori, ed altri Studenti la festa della Santiss. Annunziata colla celebrazione d'una Messa in rendimento di grazia a S.D.M. de'beni, che si ritraggono dall'Istituto, e dalle sue infinite misericordie usate specialmente in tal giorno al Generale Conte Luigi Ferdinando Marsilj.

CAPITOLO II.

Dell'elezione del Presidente, Segretario, e Professori.

ARTICOLO I.

Item de eorũ officiorũ duratione, confirmatione, & amotione.

Tanto il Presidente, quanto il Segretario dell'Istituto saranno eletti dal Senato. I loro officj saranno vitalizj, purchè possano esercitare, ed effettivamente esercitino il loro ministero in conformità delle presenti Costituzioni, quando però non fossero impediti per giuste cagioni, da approvarsi dall'Assonteria dell'Istituto, ed occorrendo, dal Senato.

II.

Li Professori saranno eletti dal Senato per un solo quinquennio. Nelle vacanze de'posti de'Professori, che succederanno, abbiano li medesimi Professori facoltà di nominare, e proporre tre soggetti abili al Senato, quale ne scelga uno a suo arbitrio. Giudicando il Senato di rigettarli tutti, si nominino dalli Professori altri tre Soggetti, e si presentino di nuovo al Senato, quale similmente ne scelga uno a suo piacere; e stimando di doverli rigettare tutti tre; in tal caso poi l'elezione del Soggetto resti in piena libertà del Senato.

III.

Due Mesi avanti, che spiri questo termine, dovranno li Professori domandare al Senato la conferma, e non domandandola, li posti s'intenderanno vacanti, e s'aprirà il campo al Concorso.

IV.

Sarà però sempre in libertà del Senato di rimuovere dall'Istituto qualunque Soggetto, che avesse notabilmente demerito.

CAPITOLO III.

Del Presidente.

ARTICOLO I.

Ejus domicilium, studiũ, & munus.

Dovrà il Presidente tenere la sua abitazione dentro il Palazzo dell'Istituto, per poter meglio assistere alle sue incombenze.

II.

Invigilerà, che fra tutti li Professori passi reciproca corrispondenza, e procurerà, che tutte le Costituzioni vengano con bell'ordine, e quiete esattamente osservate.

III.

Regolarmente in fine d'ogni bimestre dovrà informare l'Assonteria soprastante all'Istituto di tutto ciò, che dalla medesima gli venisse richiesto.

IV.

Se il Presidente fosse ancora Professore di alcun Titolo, o Custode speciale d'alcun Capitale dell'Istituto, dovrà osservare quei Capitoli, che competeranno a tale Professione, e Custodia.

CAPITOLO IV.

Del Segretario.

ARTICOLO I.

Il Segretario avrà facoltà d'intervenire a tutti gl'esercizj, e li Professori dovranno in ogni tempo, e ad ogni sua richiesta darli comodo delle loro Stanze.

De ejus facultate, munere, debito, & subjectione.

II.

Terrà memoria distinta di tutte l'operazioni più rimarcabili, che si fanno negl'esercizj dell'Istituto, facendo menzione degl'Autori, e principalmente Manipolatori; Ed a questo fine li Professori dovranno dargli in scritto ragguaglio dell'operazioni, che anderanno facendo ne'loro esercizj. Quando li Professori esibiranno il foglio delle materie, come al Capit. V. il Segretario porgerà in scritto all'Assonteria un distinto racconto del frutto ricavatosi dagl'Esercizj dell'anno antecedente, e di tutto ciò, che di remarcabile sarà seguito.

III.

Dovrà tenere aperto commercio con le Accademie Oltramontane a nome dell'Istituto, e registro di tutte le Lettere, osservando per le Lettere, e spedizioni quanto si è ordinato nell'Artic. V. del Capitolo XII.

IV.

Avrà come tutti li Professori dipendenza dal Presidente, e lo terrà esattamente ragguagliato di quello, che succede.

V.

Il Segretario dell' Istituto servirà ancora di Segretario l' Accademia delle Scienze dell' Istituto.

CAPITOLO V.

De' Professori.

ARTICOLO I.

Li Professori, che dovranno esercitarsi in questo lodevole Istituto, saranno sei, cioè un Astronomo, un Matematico, un Fisico speri-

De eorum numero, rebus tractandis, socio eligendo, rebus, sibi creditis, & libris evulgandis.

mentale; un Istorico della natura; un Spargirico, e un Bibliotecario, come si è accennato nel Proemio.

I I.

Nel principio del Mese di Ottobre il Presidente, e Professori si raduneranno a congresso nella Sala dell'Istituto, per conferire, e divisare con comune consiglio le materie, che ciaschedun di essi, secondo li suoi titoli, volesse trattare negl'esercizj dell'imminente anno scolastico, e fattasi da ciascheduno scelta di quella materia, che sarà da lui giudicata più profittevole, e necessaria, circa la metà del sudetto Mese, si presentaranno tutti insieme all'Assonteria dell'Istituto, e le proporranno le loro materie con il figurato della spesa, che separatamente crederanno siano per importare gl'i Studj di ciascheduna, per riceverne la pubblica approvazione.

I I I.

Essendo state approvate le materie dell'Assonteria dell'Istituto ciascun Professore ne'giorni, ed'ore prescritte al Capitolo VI. dovrà trovarsi alla sua Stanza dell'Istituto, per ivi operare intorno alla materia a lui spettante per lo spazio continuato delle due ore destinate, dimostrando amorevolmente a tutti quelli, che vorranno imparare, siano Cittadini, o Forastieri; s'incarica però loro d'usare una distinta parzialità per quelli della Famiglia Marsilj, che bramassero d'esser istrutti.

IV.

Averanno li Professori particolare avvertenza di non fare negl'esercizj alcun studio, o discorso scientifico, che convenisse alla formola d'una Lezione, o che si potesse chiamare una vera Lezione propria delle Catedre del publico Studio, dovendo gl'esercizj versare principalmente nella prattica delle osservazioni, operazioni, esperimenti, ed altre cose di simile natura: s'imputerà a gran colpa la trascuraggine di quest'Articolo.

V.

Se il Senato facesse istanza alli Professori dell'Istituto di qualche esame, sperimento, o altro, dovranno subito servirlo; E se da qualche Cittadino, Scolaro, Artefice, Forastiero, o altra persona privata fossero pregati di direzione, ed assistenza in cose della loro Professione, dovranno sodisfarli segretamente.

V I.

Essendo ricercati li Professori di somministrare il comodo per fare qualche esperimento creduto profittevole, dovranno compiacere l'istanza, ed assistere in persona all'esperimento; quando però l'esperimento fosse dispendioso, dovranno li Professori chiedere licenza al Presidente, quale avrà la facoltà di concederla fino alla somma . . . . . . , se importasse maggior spesa, il Presidente dovrà prendere licenza dall'Assonteria dell'Istituto.

V I I.

Ogni Professore dovrà eleggersi un Compagno di sua sodisfazione, che l'assisterà negl' esercizj. Eletto, che l'abbia, dovrà darlo in nota al Presidente, e pregarlo, che sia da lui accettato, e seguendo l'accettazione, s'intenda il Professore obbligato, che per il suo Compagno non patirà alcun danno l'Istituto. Non potrà mutare il Compagno senza l'approvazione del Presidente.

V I I I.

Ogni Professore avrà la Chiave delle proprie Stanze, e l'inventario di tutte le cose contenute nella Stanza, o Stanze destinate alla sua Professione. Nel tempo delle vacanze estive dovrà rincontrarlo in compagnia del Presidente, ed ogni volta, che egli fosse ordinato dall'Assonteria dell'Istituto.

I X.

Ogni Professore goderà del comodo de' Libri della Biblioteca, e particolarmente di quelli, che fossero pertinenti alla sua Professione, salvo però la disposizione dell'Articolo V. del Capitolo XIII.

X.

Conservaranno li Professori diligentemente nelle proprie Stanze a disposizione dell'Assonteria dell'Istituto tutte quelle opere, che a spese dell'Istituto fossero state nell'esercizio da loro fabricate, e di tal'opere, che facessero, daranno in scritto una nota distinta al Segretario, che dovrà tenere un Registro.

X I.

Giudicandosi di comun consenso de'Professori di pubblicare qualch'Opera alle Stampe, dovrà prima essere riveduta da'Censori, che saranno stati destinati dall' Assonteria dell' Istituto.

CAPITOLO VI.

De'giorni, ed ore degl'Esercizj.

ARTICOLO I.

Sarà officio del Presidente l'avere formato avanti il principio dell'anno scolastico il Calendario de'giorni degl'Esercizj dell'Istituto, regolando sempre in forma, che ogni Settimana abbia un esercizio in un giorno, che non sia impedito dalle Lezioni del pubblico Studio, nè dalle Radunanze dell'Accademia delle Scienze. Il Calendario sarà esposto nell'Istituto a comodo di tutti. Ubi de Calendario, & Tabella.

I I.

Oltre alli giorni, che saranno stati assegnati nel Calendario agl'Esercizj, ciascun Professore dovrà eleggersi a suo piacimento un giorno della Settimana per li suoi Esercizj, ed avanti, che ter-

termini l'esercizio del giorno elettivo, avvisarà li suoi Studenti, qual sarà il suo giorno elettivo per l'esercizio della Settimana seguente, e lo notarà in una Tabella, che pubblicamente starà appesa per avviso, e comodo di tutti quelli, che volessero intervenire.

III.

Le ore degl'esercizj saranno dal principio dell'anno scolastico fino a Quaresima dalla prima ora della notte in punto fino alle trè.

IV.

Dal principio di Quaresima fino a tutto Aprile dalle ore 24. fino alle due.

V.

Dal principio di Maggio fino all'Assunzione della Beatiss. Vergine dalle ore 20. fino alle 22.

CAPITOLO VII.

Delle vacanze.

ARTICOLO I.

Vacationes ordinariæ, & extraordinariæ.

Il Presidente registrarà nel Calendario i tempi delle vacanze, con avvertimento, che quelle di Natale non principiano prima della festa di Santa Lucia fino all'Epifania. Quelle di Carnevale dalla Settuagesima fino al secondo di Quaresima. Quelle di Quaresima dalla Domenica delle Palme fino all'Ottava di Pasqua. L'Estive dalla Madonna d'Agosto fino a tutti li Santi.

II.

Saranno ancora vacanti tutti quei giorni, ne'quali si facesse la Notomia sul Pubblico Studio.

III.

Se però in tempo di ferie, o di vacanze, ed ancora nel corso degl'esercizj fossero li Professori avvisati dal Presidente a trasferirsi all'Istituto per servire qualche Forastiero, o per qualch' urgente bisogno, o pubblico comando, dovranno esser pronti ad andarvi.

CAPITOLO VIII.

De' stipendj.

ARTICOLO I.

Item de remunerationibus.

Dipenderà dall'arbitrio del Senato il determinare lo stipendio d'assegnarsi a'Professori dell'Istituto, ed anco l'accrescerlo a proporzione del merito di ciascheduno, e si pagarà loro la rata dello stipendio ad ogni tre Mesi compiti.

II.

Non essendo permesso dalli tenui redditi dell'Istituto di stabilire presentemente que'stipendj, che converrebbero alla fatiga, e valore de'predetti Professori, sarà atto proprio della paterna providenza, e benignità del Senato di avere particolar riguardo alli medesimi Professori nella destinazione delle Letture del Pubblico Studio, e quando si distinguessero con osservazioni riguardevoli di cose nuove, e con opere celebri, di premiarli nel modo più proporzionato, affinchè eccitati dalla speranza del premio, fatichino più volontieri a pubblico beneficio, ed a maggior gloria, e splendore dell' Istituto.

CAPITOLO IX.

De' negligenti.

ARTICOLO I.

Se alcun Professore, o altro Officiale dell' Istituto mancherà a giudicio dell'Asonteria notabilmente al debito suo, sarà dal Senato rimosso perpetuamente dall'Offizio, e surrogatovi altro Soggetto. Negligentes removendi.

CAPITOLO X.

De' Custodi.

ARTICOLO I.

Quelli, che saranno destinati a custodire que'Capitali dell'Istituto, che non cadono sotto l'uso de'Titoli delle Professioni, dovranno fedelmente, e con pulitezza conservarli; Dare occorrendo discreto comodo alli Professori di prevalersene; mostrarli cortesemente alli Forastieri, ed alle persone di qualche distinta qualità. Custodū munus, partes, & debitum.

II.

Avranno presso di loro un Inventario di tutte le cose commesse alla loro Custodia per rincontrarle con il Presidente nel tempo delle vacanze estive, e sempre che gli fosse ordinato dall'Assonteria dell'Istituto.

CAPITOLO XI.

Dell'Accademia delle Scienze dell' Istituto Bolognese.

ARTICOLO I.

Essendo, che l' Accademia degl' Inquieti vadi con molto onore di questa Patria allevando Uomini insigni in tutte le facoltà, si dichiara, che debba essere aggregata, ed unita in perpetuo a quest'Istituto. Unio Academiæ cum Instituto, no ū ejus nomen, & Præses proprius.

II.

Lasciando la sua prima denominazione di Accademia degl'Inquieti, dovra chiamarsi Accademia delle Scienze dell'Istituto Bolognese, ed ivi

ed'ivi farà liberamente le sue Radunanze nel luogo, che le sarà destinato.

III.

Non dipenderà dal Presidente dell'Istituto, ma solamente dal proprio Presidente, anzi tanto il Presidente, quanto li Professori dell'Istituto dovranno far godere all' Accademia un comodo più speciale de'Studiosi comodi dell'Istituto, ed'in tutto assisterla, e compiacerla, senza però mai derogare alla disposizione delle presenti Costituzioni.

IV.

Essendosi presentate al Senato le seguenti leggi formate per regolamento di d. Accademia delle Scienze in futuro, la benignità del medesimo Senato, dopo il dovuto esame, è favorevolmente condescesa ad approvarle, e permettere, che s'inserischino nel corpo delle presenti Costituzioni, affinche siano in avvenire da tutti quelli, a' quali appartengono inviolabilmente osservate; E come dal seguente altro Senato Consulto, cioè =

Die 23. Martii 1715.

Decretum Senatus Consulti, quo approbatæ fuere sequentes leges.

Congregatis Illustrissimis DD. Reformatoribus Status libertatis Civitatis Bononiæ in Camera Eminentiss., & Reverendiss. Domini Cardinalis Legati in numero 31. in ejus præsentia, ac de ipsius consensu, & voluntate inter ipsos infrascriptum partitum positum, & legitime obtentum fuit, videlicet -- Institutum Scientiarum in hac Civitate, SS.Dom.N. Clemente XI. benignissime annuente, imo etiam, & munificentissime favente, locato, cum pro perspecto habitum fuerit nihil magis congruum ad majorem Studiorum honorem, hujusque Patriæ celebritatem, quam si, & Institutum prædictum, & Academia alias ordinata, sociali ad invicem hospitalitate jungerentur, tali proposito jam ad effectum redacto, dictaque Academia Scientiarum Bononiensis Instituti ad præsens nuncupata: Patres Conscripti leges illas, quæ pro eadem Academia ad perfectam cum eodem Instituto normam redigenda expræscripto extensæ & in Senatu jam lectæ fuerunt per suffragia omnia affirmativa approbarunt, & quarum Legum tenor est sequens, videlicet =

Accademiæ Scientiarum Bononiensis Instituti Leges.

Leges Academiæ Scientiarum.

Bononiensis Instituti Scientiarum Academiæ in hac Urbe erectæ, atque ab amplissimo Bononiæ Senatu in patrocinium susceptæ, hæ leges deinceps moderantur.

I.

Numerus Academicorum

Academicorum quatuor Classes sunto. Ordinarii, Honorarii, Numerarii, Alumni.

II.

Ordinarii duodecim sunto. Tituli eorum sex. Physici, Mathematici, Anatomici, Medici, Spargirici, Naturæ historici. Bini in singulos Titulos.

III.

Honorariorum nullus esto certus numerus. Suntoque Viri, vel genere, vel doctrina, vel dignitate conspicui.

IV.

Numerarii viginti quatuor sunto. Quaterni in singulos Titulos. Quod Academiæ Præses, rei literariæ ergo, jusserit, agunto.

V.

Alumni duodecim sunto. Singuli singulis ordinariis addicti.

VI.

De eorum, ac Officialium electionibus, & munere.

In electionibus major suffragiorum numerus plus valeto.

VII.

Academiæ Præsidem Ordinarii, Honorarii, & Numerarii ex Classe Ordinariorum eligunto. Qui annuus esto. Pro-præses a Præside eligitur ex eadem Classe.

VIII.

Ordinarii trium Academicorum delectum habento, exque iis, quem a secretis Literarii Instituti Senatus asciverit, is, & Academiæ a Secretis esto, inque officio semper maneto, Senatu annuente. Idem, & Instituti Præses Ordinariorum jura tenento, onera libere subeunto.

IX.

Instituti Professores inter Ordinarios constanter sunto. Creatio Ordinariorum, quum in Professores ceciderit Senatui libera esto. At extra Professores, Ordinarii Ordinarios creanto, eumque ex tribus duæ creantium partes consenserint, creatio rata esto.

X.

Quisquis Ordinariorum ex propria Classe exierit, statim in censum Honorariorum refertor.

XI.

Electio Honorariorum penes Ordinarios, & Honorarios esto.

XII.

Numerarii ab Academia creantor sic. Ordinarii ex Alumnis, vel extra Sodalium ordinem quos probaverint deligunto; ex iisque Academia Numerarios creato.

XIII.

XIII.

De jure adeundi Academiam.

Alumnos singulos singuli Ordinarii libere creanto, illorumque nemini Academiam adeundi Jus non esto, etiam quas Ordinariorum ex propria Classe exierit.

XIV.

Ad illam quoque libere adeunto veteris Inquietorum Academiæ Socii, qui in Academico descripti sunto, idemque Juris, quod Numerarii tenento.

XV.

De Academicis removendis, & Regularibus admittendis.

Quicumque ex Ordinariis, Numerariis, aut Alumnis ab Urbe diu absuturus sit, aut quatuor continuis Sessionibus non interfuerit, nec de justa causa admonuerit, ejus sedes vacua esto.

XVI.

Regularium in Academiam adsciscі petentium, qui Doctrina rerum, quæ in eadem coluntur, celebris fuerit ejus adscindendi potestas esto, quatuor consentientibus è quinque suffragiorum partibus.

XVII.

De rebus Academiæ peragendis.

Literaria negotia Ordinarii soli peragunto. De cæteris rebus Præses Academiæ ad eas Classes, quarum res fuerint, referto, eumque eisdem deliberato. Alumni neque deliberanto neque deliberantibus præsentes sunto.

XVIII.

In quam sententiam major deliberantium numerus venerit, ea rata esto.

XIX.

De exercitationibus, sessionibus, & vacationibus.

Literariæ exercitationes in Instituti Aula Academiæ adscripta obeuntor.

XX.

Exercitationum justus numerus esto saltem duodecim in annos singulos, quæ privatim aguntor.

XXI.

Legitimæ Sessiones habentor die Jovis, vel proxima non impedita a Kalen. Novembris ab hora prima, a Paschate ad ferias æstivas hora vigesima. Festis diebus, Anatomes tempore, & in quam horam legitima lectio in publicis Scholis inciderit, sessiones ne jubentor.

XXII.

Academiæ feriæ sunto a die vigesima Decembris ad sextam Januar. Baccanalia, Hebdomada major, Paschale tempus, Festa Corporis Christi. Æstivæ feriæ absolutis duodecim annuis Sessionibus incunto usque ad Kalendas Novembris. Ea die Academicus annus ineat.

XXIII.

Legitimæ Sessiones hanc rationem servanto. Primum e re Academica, quæ fuerint, ea paucis aguntor. Mox recitantor Epistolæ ad Academiam scriptæ, responsa decernuntor. Postremo habetor Academica exercitatio.

XXIV.

Hanc illi Ordinariorum obeunto, quorum vices fuerint. Postrema anni Sessione sortito statuuntor singulorum vices in sequentem annum, atque in album referuntor.

XXV.

Ordinario, qui non aderit, qua die vices ejus erunt, curæ esto scriptam Dissertationem ad Academiam mittere, ut eamdem a secretis recitet. Præses curato ne exercitatio sit vacua.

XXVI.

Experimenta, vel quæ quis observaverit, ad rem facientia, inter ipsam exercitationem, vel post, si erit commodum, Academiæ exhibentor. Sin minus: Academia mittito, coram quibus experimenta fiant, quique de illorum exitu referant.

XXVII.

Absoluta Dissertatione, alia de rebus philosophicis in medium afferre Academicis licitum esto, servato dignitatis ordine.

XXVIII.

Is etiam, qui dicta fuerint, addere, demere, uti, & veritatis ergo, aliquid amice opponere licitum est, servato, ut ante, dignitatis ordine, Jurgia, cavillos, & inutiles contentionum tricas Præses amoveto.

XXIX.

Alumnis non permittente Academiæ Præside nulla de re verba facere licitum est.

XXX.

De iis, quæ servanda, & notanda erũt.

Dissertationes quicunque in Sessionibus habuerint, eas, vel earum summam scripto exaratam Academiæ relinquunto.

XXXI.

Ea scripta a secretis ordine custodito, memoriæque tradito dicta quæque in Sessionibus memoratu digna, & in singula nomen Authoris & tempus notato. At ne ullius in manus, præsertim non Academici, veniant caveto. Bene autem Ordinariis, Honorariis, Numerariisque ea scripta videre cupientibus ostendito; sed exscribi ne unquam sinito, nisi siquando placuerit Academiæ Præsidi, scriptique Authori.

XXXII.

Epistolas item, & literaria quæcumque specimina ad Academiam missa, omnemque ejus supellectilem fide custodito.

XXXIII.

Cum viris Literarum, & absentibus Academicis communicato per Epistolas; Communia etiam habeto Academica Studia, & inventa.

XXXIV.

Res cujuscumque Sessionis, & Academicos quotquot convenerint in actis describito.

XXXV.

Has etiam Leges, & quidquid in posterum Academia statuerit, in Decretum Codicem referto.

XXXVI.

De libris editis & edendis.

Libros de re philosophica recenter editos, Præses Academiæ legendos dato uni, pluribusve Academicis, qui scitu digna candide, & summatim referant; salibus, & verborum aculeis neminem lacessant.

XXXVII.

Librorum, scriptorumve judicium, quod quis interdum ab Academia quæsiverit, Censores ferunto, quos secreto Præses eligito, eorumque censuram ad Ordinarios referto. Nemo quidquam in lucem edito nomine Academici, de quo non ante judicium tulerint Ordinarii, deque eo edendo consenserint.

XXXVIII.

Elucubrationum, quæ totius anni cursu traditæ fuerint ab Academicis, delectus habetor, ut quæ lucem meruerint, in publicum emitti possint.

XXXIX.

Porro si pro communi Academiæ bono aliquid in his Legibus addere, demere, aut mutare censuerint Academici, jus, rectumque esto quiquid denuo statuerint. Contrariis haud obstantibus quibuscumque.

L. ✱. S.

Ita est Jacobus Antonius de Bergamoriis Illustriss. Senatus Bononiæ Secretar.

CAPITOLO XII.

Della sopraintendenza all'Istituto, ed'Amministrazione delle sue Entrate.

ARTICOLO I.

De incremento Instituti, regimine Oeconomico, & impensis.

Sopraintenderà al buon governo, e regolamento dell'Istituto l'Assonteria già deputata dal Senato, la quale invigilarà con la dovuta attenzione, che ciaschedun Professore, ed Officiale dell'Istituto compisca lodevolmente le proprie parti, ed a tal fine visitarà almeno ogni tre Mesi una volta il Palazzo dell'Istituto, e tutte le sue Stanze, ed Officine, e Capitali, che in esso si conservano.

II.

Promoverà con ogni studio l'accrescimento, splendore, e gloria dell'Istituto, e parteciparà al Senato distinto racconto del frutto ricavatosi dagl'Esercizj, che nel fine di ciascun'anno, si dovrà dar in scritto dal Segretario alla medesima Assonteria, come altrove si è detto.

III.

Il Governo Economico di tutti li Fondi, Proventi, e Capitali fruttiferi di qualsivoglia sorte, si amministrarà dall'Assonteria, quale dovrà diligentemente invigilare alla conservazione, e mantenimento de'medesimi Capitali, e deputarà Persone abili per tenere la Scrittura, e far le riscossioni necessarie.

IV.

Per le spese, che occorreranno negl'Esercizj dell'Istituto, l'Assonteria soprastante spedirà li suoi Mandati in testa del Presidente, il quale tenendo presso di sè il denaro riscosso, l'impiegarà in provvedere quanto farà di bisogno alli Professori ne'loro Studj ordinarj.

V.

Dovrà il Presidente far riscuotere le Lettere, o Stampe, che fossero dirette all'Istituto, o Accademia di Scienze, ed egli con il Segretario aprirà li Plichi, e le Lettere, per vederne il contenuto; ed all'incontro farà francare, e spedire quelle Lettere, o Stampe, che dall'Istituto, o dall'Accademia fossero indrizzate ad altri Paesi.

CAPITOLO XIII.

De'Capitali, e delle Suppellettili.

ARTICOLO I.

Conservarà il Presidente un Inventario Generale di tutti li Capitali, e Suppellettili dell'Istituto, e nel tempo dell'ultime vacanze estive dovrà rincontrarlo diligentemente a capo per capo, ed avanti il principio degl' Esercizj riferirne lo stato all'Assonteria dell'Istituto.

De conservatione instrumentorũ, supellectilium, aliorumque.

II.

Sia però pronto a farne sempre il rincontro ogni volta gli venisse ordinato dalla suddetta Assonteria.

III.

Il Presidente aggiungerà subito al suo Inventario generale tutto ciò, che l'Istituto acquistasse, e lo farà subito aggiungere all'Inventario particolare di quella Professione, alla quale tal cosa acquistata appartenesse. Dell'acquisto fatto ren-

renderà immediatamente consapevole l'Assonteria dell'Istituto.

IV.

Se per alcun accidente mancasse alcun mobile, Istromento, o altra cosa dell'Istituto farà memoria in un libro a parte, e ne avviserà subito l'Assonteria dell'Istituto.

V.

Dalli Professori non si trasporterà capricciosamente alcuna cosa da un luogo all'altro, ma solamente per uso de' medesimi, e per quel tempo, che avranno bisogno, nel qual caso dovranno gl'estranei lasciare una Ricevuta in mano del Professore, o Custode di quella Stanza dalla quale si dovrà trasportare.

VI.

Sotto qualsivoglia pretesto non si potrà mai portare alcun Capitale, o altro Mobile fuori del Palazzo dell'Istituto, senza espressa licenza del Senato. Derogaranno però sempre a questa Legge le riverite istanze del Sig. General Marsilj, alle mani del quale avrà facoltà il Presidente di consegnare personalmente, e dare imprestito ciò, che richiedesse con prendere da lui un attestato in scritto della sua Ricevuta.

VII.

Si permetterà pure al Professore, che avrà la Stanza delle Statue, di fare all'Accademia Clementina della Pittura il prestito di que' marmi, che per suo Studio domandasse, ma però coll'obligazione in scritto de' principali Officiali dell'Accademia, di restituire il pigliato ad ogni richiesta di esso Professore: e perchè l'Accademia Clementina, si mostri grata all'Istituto, compiacendolo, ricercata di qualche Disegno, o Configurazione; essendo dovere, che fra l'una, e l'altra passi una lodevole corrispondenza.

CAPITOLO XIV.

Del Custode dell'Officine, e del Palazzo dell'Istituto.

ARTICOLO I.

De ejus electione, habitatione, munere, & debito.

La sua Elezione si farà dall'Assonteria dell'Istituto. Dovrà tenere la sua abitazione nel Quartiero, che gli sarà destinato dentro il Palazzo dell'Istituto.

II.

Custodirà tutte l'Officine dell'Arti, facendo buon governo di tutti gl'Istromenti delle medesime. Serbarà un Inventario di tutte le cose commesse alla sua Custodia, ed ad ogni istanza del Presidente, o dell'Assonteria sarà pronto a fare il rincontro,

III.

Con la permissione del Presidente, darà comodo a tutti li Professori di poter adoprare gl'Istromenti dell'Officine, ma però dentro la Stanza dell'Officine, e non fuori della medesima.

IV.

Desiderando qualche Estraneo di prevalersi di tali Officine, non potrà sodisfarlo senza licenza del Presidente.

V.

Dipenderà dagl'ordini del Presidente, che dovrà sempre pontualmente eseguire, e procurerà, che siano serviti li Professori nel tempo degl'Esercizj.

VI.

Farà mettere in pronto le illuminazioni, e tutto ciò, che per preparamento degl'Esercizj gli sarà ordinato dal Presidente.

VII.

Farà aprire, e chiudere il Palazzo a' debiti tempi.

VIII.

Farà, che si mantenga monda, e pulita tutta l'abitazione dell'Istituto.

IX.

Farà, che siano portate le Polize, ed avvisi alli Professori, quando li sarà comandato.

CAPITOLO XV.

Dell'Osservanza delle presenti Costituzioni.

ARTICOLO I.

Si dovranno le presenti Costituzioni tutte, ed in ogni sua parte inviolabilmente far osservare dall'Assonteria soprastante al Presidente, Segretario, Professori, Custodi, ed Officiali dell'Istituto, nè ad alcuno sarà mai lecito trasgredirle sotto qualsivoglia pretesto. De observantia, mutatione, & declaratione harum Constitutionum.

II.

Sia nondimeno permesso al Senato con l'intervento del Sig. Card. Legato pro tempore di variarle, e d'abrogarle, come pure di aggiungere, e scemare quel, che giudicasse opportuno secondo le contingenze de' tempi futuri; ed in tal caso il Presidente, il Segretario, Professori, Custodi, ed Officiali sudetti saranno obbligati all'osservanza di quelle nuove Costituzioni, che venissero ad essi prescritte.

III.

Incontrandosi nelle presenti Costituzioni, o nelle future contingenti qualche Capitolo, Articolo, paragrafo, o particella, o parola di dubia intelligenza, spettarà unicamente all'Asson-

sonteria dell'Istituto d'interpretarla, e dichiararla, ed alle sue dichiarazioni, ed interpretazioni tutti li Ministri dell'Istituto dovranno quietarsi. Contrariis haud obstant. quibuuscumque.

L. ✱. S.

Ita est Jacobus Antonius de Bergamoriis Illustriss. Senatus Bononiæ Secretar.

Preces Reformatorum, & Comitis Marsilii pro confirmatione relatarum Constitutionum.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tam Reformatores, quam Aloysius Ferdinandus Comes prædicti Constitutiones, seu Statuta præinserta, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac alias desuper Pastoralis providentiæ nostræ partes interponi plurimum desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur, qui prædictæ Academiæ prosperum statum, & directionem, ac uberiora in dies incrementa sinceris exoptamus affectibus, eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones, seu statuta præinserta, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, atque irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, amplissime supplemus.

Confirmatio præd.

Electio Præsidis Clericalis in S. Sedis Notarium.

§.5. Præterea memoratæ Academiæ, seu Instituti scientiarum modernum Præsidem Dilectum Filium Lelium Triumphettum Philosophiæ Doctorem, ac in dicto Bononiensi Gymnasio simplicium medicinalium Lectorem emeritum, hortoque publico Præfectum, necnon Collegiatæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris prædictæ Civitatis, Canonicum, ejusque futuros in eodem Præsidis officio, quod cæteroquin ad vitam conferendum erit, successores, dummodo tamen in Clericali statu constituti sint, ut ad idem Officium laudabilius gerendum incitentur, specialis favore gratiæ decorare volentes, eumdem Lælium, ejusque successores quoslibet nostros, dictæque Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum referimus, & conscribimus, illisque etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranensis Concilii novissime celebrati non deferant, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & faculatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, citra tamen exemptiones a Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, & Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia eisdem Notariis de numero participantium concessa, seu ab eis prætensa, itaut illis nullibi uti valeant, ac irritum, & inane existat quidquid secus per eos, aut eorum quemlibet respective attentari contigerit, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro illis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis Notarios sese inscribere, & illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis ab omnibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Electio Præsidis Laici in Equitem Auratæ Militiæ.

§.6. Quod si ejusdem Academiæ, seu Instituti scientiarum pro tempore Præses in Laicali statu constitutus reperiatur, ac in eo permanere velit, ipsum, statim ac ad ejusmodi Officium assumptus fuerit, auratæ Militiæ Equitem facimus, constituimus, & creamus, ac aliorum Equitum Militiæ hujusmodi numero, & consortio favorabiliter aggregamus, eique, ut Torquem aureum, ac ensem, ac aurata Calcaria gestare, necnon omnibus, & singulis privilegiis gratiis, indultis, exemptionibus, & prærogativis, quibus alii Equites hujusmodi de jure, usu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen facultates a prædicto Concilio Tridentino sublatas) uti, frui, & gaudere libere, & licite valeat, auctoritate, & tenore prædictis similiter indulgemus.

Præceptum conficiedi singulis annis statum œconomicum, & relationem observationum, & experimentorum.

§.7. Insuper quo plenius, ac uberius felici prædictæ Academiæ, seu Instituti scientiarum statui, atque gubernio, necnon rectæ illius bonorum, & proventuum quorumcumque administrationi perpetuis futuris temporibus consultum sit, harum serie statuimus, & mandamus, ut a memorato cœtu, seu Congregatione Assumptorum nuncupatorum in fine cujuslibet anni, qua par est, sedulitate, ac fide conficiatur status Œconomicus ejusdem Academiæ, necnon accurata exaretur relatio observationum, ac experimentorum factorum, singularumque rerum memorabilium, quæ in eadem Academia eo anno contigerunt, ut fructus, qui ex peractis studiis perceptus fuerit, constare possit. Ejusmodi vero statum Œconomicum, & relationem ab eodem cœtu, seu Congregatione Assumptorum exhiberi subinde volumus antedictis Reformatoribus, necnon moderno, & pro tempore existenti in Civitate, & Comitatu Bononiensi nostro, dictæque Sedis de Latere Legato, quibus injungimus, ut tam statum

Œco-

Œconomicum, quam relationem prædicta simul diligenter examinent, atque discutiant, & si quid pro meliori dictæ Academiæ regimine corrigendum, præcipiendum, seu statuendum esse censuerint, pro tradita sibi a Domino prudentia corrigere, præcipere, atque statuere non omittant, ejusque bonum, utilitatem, & incrementa, quantum in ipsis erit, omni cura, studio, ac ope promoveant.

Clausulæ. §.8. Decernentes easdem præsentes literas, & Constitutiones, seu statuta præinserta semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, ac eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus prædicti Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero cui per hoc alias derogare non intendimus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Collegii dictorum Notariorum, ac prædictæ Civitatis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatum emittendi professionem Fidei per Præsidem Academiæ. §.10. Volumus autem, quod dictus Lælius modernus, ac pro tempore existens prædictæ Academiæ, seu Instituti scientiarum Præses, antequam gratia creationis in nostrum, & Sedis prædictæ Notarium illi, ut supra, concessa perfrui valeat, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem a dicta Sede propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneatur.

§.11. Quodque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCCXV. Pontificatus nostri Anno Decimoquinto.

CCXXI.

Confirmatur Decretum Capituli Gen: Monachorum Congregationis Fulien. de mutatione Sandaliorum in calceos. Dat. 15. Junii 1715. An. 15

A Paulo V. Const: ed: 1608, Mar: 28. P. 3 concessa fuit facultas conficiendi Ceras Agnus Dei.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Petrus a S. Catharina Prior Provincialis Provinciæ Aquitaniæ Monachorum Congregationis Fulien. Ordinis Cistercien., quod cum habita in novissimo Capitulo Generali ejusdem Congregationis anno proxime præterito in Abbatia S. Maximini prope Civitatem Aurelianen. celebrato, super usu deferendi Sandalia, pluribus ab hinc annis in dicta Congregatione introducto, matura deliberatione, compertum fuisse, usum Sandaliorum hujusmodi, non solum generali Monachorum cæterarum Congregationum Monasticarum, ac præsertim Congregationis Reformatæ S. Bernardi Ordinis præfati, qui calceos communiter gestant, consuetudini contrarium esse, verum ipsimet etiam Regulæ S. Benedicti Cap. 55. sub qua Monachi primodictæ Congregationis vivunt, adversari, plurimumque ipsorum Monachorum valetudini obesse, aliaque multiplicia exinde incommoda in laudabilium supradictæ Congregationis Institutorum perniciem provenire, his omnibus in prædicto Capitulo Generali Sess. XIII., & XIV. rite discussis, & accurate perpensis, pro bono ejusdem Congregationis regimine, ac Monasticæ in ea disciplinæ progressu charissimo etiam in Christo filio nostro Ludovico Francorum Rege Christianissimo id ipsum suadente, decretum fuit (reservato tamen nostro, & hujus Sanctæ Sedis beneplacito) ut usus Sandaliorum ejusmodi in usum calceorum, deinceps commutaretur, sicque sublato Sandaliorum discrimine inter utramque Congregationem prædictam memorati Ordinis Cistercien., in usu, ac delatione calceorum uniformitas induceretur. Quare præfatus Petrus Prior Provincialis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. [Marginal notes: Decretum præd. cum ejus causis. — Preces Prioris Provincialis.]

§.1. Nos igitur ipsius Petri Prioris Provincalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum pariter filium Procuratorem Generalem Congregationis, & Ordinis præfatorum audiverunt, consilio, prænarratum Decretum super commutatione usus Sandaliorum in usum calceorum a d. Capitulo Generali, ut præ- [Marginal note: Confirmatio relati Decreti.]

ut præfertur, editum ita tamen ut calcei per Monachos Congregationis, & Ordinis hujusmodi gestandi humilitatem, & simplicitatem Monasticam omnino præseferant, auctoritate nostra Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Clausulæ. §. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Congregationis Fulien., & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romę apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Junii MDCCXV. Pontificatus nostri anno Decimoquinto.

---

* CCXXII.

Dat. 22. Junii 1715. An. 15.

Confirmantur declarationes, provisiones, & Decreta super sportulis, quæ Tribunalibus persolvi debent.

Hac de re vide Inn: XI. Const. ed: 1689, Jun: 28, P. 13. Inn: XII. Const: ed: 1693, Dec: 3, P. 3, Bened: vero XIII. Const: ed: 1726, Feb: 3, P. 2 extat quædam ordinatio pro recta justitiæ administratione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ deputandi Congregationem particularem. Cum ad aures Sanctissimi Domini Nostri plurimæ pervenerint litigantium querelæ super inobservantia Reformationis Tribunalium Urbis a felicis recordationis Paulo Papa V. editæ, necnon Literarum Apostolicarum rec. mem. tum Innocentii Papæ XI. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo octogesimo nono, quarto Kalendas Julii, tum Innocentii Papæ XII. pridie nonas Decembris Anno præfatæ Incarnationis millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio expeditarum, in ea præsertim parte, in qua Judicibus Commissariis, Rotæ, & aliis Tribunalibus ejusdem Urbis taxantur Sportulæ: Simulque delatum fuerit, quod ea de causa germanum præfatarum Reformationis, & Literarum Apostolicarum intellectum, & claram Romanorum Pontificum mentem fallacibus argumentis, & minus veris interpretationibus, vanisque subterfugiis, ac prætextibus, non sine maximo ipsorum litigantium, & præsertim pauperum dispendio, everti, eludi, & retardari contingit. Cumque Sanctitas Sua, ea, qua cæteris indesinenter præest, pervigili cura, & eximia, qua pauperes prosequitur, charitate, Congregationem particularem plurium Prælatorum ex Senioribus Romanæ Curiæ, necnon de stylo, seu praxi ejusdem Curiæ apprime instructorum specialiter, ut infra, ad id deputaverit, attributa eis facultate, quibuscumque minus veris interpretationibus, insubsistentibus titulis, & prætextibus penitus sublatis, & rejectis, præfatorum Pontificum literas juxta eorum mentem, & sensum, declarandi, interpretandi, & debitæ, prout par est, executioni demandandi, reservata tamen sibi facultate easdem declarationes, provisiones, & decreta approbandi, & confirmandi: Eadem Congregatio, re mature discussa, sub diebus decima, & decimaoctava Februarii proxime præteriti, & secunda Junii currentis, infrascriptas edidit declarationes, provisiones, & Decreta. (Deputatio d: Congregationis.)

De sportulis, seu propinis in causis commissis. Primo. In Causis, in quibus Judices Delegati, & Urbis Tribunalia procedunt vigore unius dumtaxat Commissionis, non liceat eis exigere, nisi unicam tantum propinam juxta Taxam in dicta Reformatione Pauli V. editam, ac in literis Innocentii XI., & Innocentii XII. confirmatam, etiamsi in Commissionibus fuerint expressa, & inclusa diversa credita, seu bona, diversæ actiones, & diversæ personæ. Ac etiam non obstante, quod ad instantiam Collitigantium, vel alterius ipsorum fuerint divisa, & disputata diversa dubia, separatæ prodierint Decisiones, latæque separatæ sententiæ.

In causis creditorum. II. In Causis, in quibus fuit in sententia declaratum constare de credito unius ex Collitigantibus in aliqua certa, & determinata summa, reservata alia majori summa in Monitorio, seu Commissione petita, discutienda in alia instantia, seu Judicio, taxatio Sportularum erit regulanda a rata summæ in Sententia definitæ, non autem a tota summa in Monitorio, seu Commissione petita.

In causis concursus eorumdem. III. In Causis concursus Creditorum non percipiatur, nisi unica propina, habito respectu ad totam summam, solvenda tamen proportionabi-

nabiliter ab omnibus creditoribus per contributum.

In causis pauperum.

IV. In Causis, in quarum Commissionibus fuit demandatum, ut docto de paupertate unius ex Collitigantibus, Judex procedat absque solutione sportularum, seu propinæ, nullo modo liceat exigere sportulas, seu propinam ab ulla ex partibus, quamvis divite, aut sponte dante.

In expeditionibus causarum.

V. In expeditionibus Causarum servetur in Rotæ Auditorio antiquus stylus. Nec cogantur partes eadem die, qua instant pro expeditione, tradere Judici, vel Notario cedulam Sententiæ, vel citationem pro Decreto definitivo, ut statim, & contemporanee in eadem Rota, qua fuerit decreta expeditio causæ, subscribatur sententia, seu Decretum definitivum hujusmodi, minusque cogantur ante emanatam resolutionem Rotalem pro expeditione Causæ solvere, aut deponere sportulas, sed liberum sit Collitigantibus instare in Rota pro expeditione Causæ, etiam nulla tradita cedula, nec reproducta, imo nec executa citatione pro habendo Decreto definitivo, nec ullo sportularum facto deposito, itaut Victori, seu Victoribus, etiam post editam resolutionem Rotalem pro Causæ expeditione, liceat citare, & reproducere citationes in die, qua illæ cadunt, ac tradere cedulam infra terminum *Proservato*, & solvere, seu deponere sportulas pro obtinendis subscriptione ejusdem Cedulæ Sententiæ, seu Decreto definitivo, prout juxta antiquum laudabilem stylum, seu consuetudinem practicari consuevit, dummodo tamen Parti victæ post decretam expeditionem Rotalem semper, & in quocumque casu remaneat tempus congruum saltem tridui ad renunciandum, non obstantibus quocumque Decreto contrario etiam ejusdem Rotę, & contraria praxi novissime introducta.

In renunciatione litis.

VI. Facta renunciatione litis, non liceat recipere quidquam pro sportulis, seu propina sub quovis prætextu, etiam taxationis expensarum, sublatis, ac penitus revocatis quocumque Decreto ejusdem Rotæ, usu, seu consuetudine contraria, & quibuscumque aliis in contrarium facientibus.

In causis earumdem sportularum.

VII. Quamvis in præinsertis Innocentii XII. Literis dispositum sit, ubicumque in hac sportularum materia quæstio aliqua emergeret super interpretatione, declaratione, aut executione suarum, & dictorum Pauli V., ac Innocentii XI. Literarum, standum esse judicio, & declarationi Gubernatoris Urbis pro tempore, & duorum in ordine succedentium ex Congregatione Reformationis Tribunalium Urbis. Nihilominus, quia experientia compertum est, quam raro præfati Gubernator, & alii duo in ordine succedentes ex Congregatione Reformationis convenire, & congregari valeant; Ideo pro majori, & faciliori Litigantium commoditate visum fuit consulendum Sanctissimo, ut prævia revocatione, & abrogatione in hac dumtaxat parte supra relatæ Constitutionis Innocentii XII., tam præmissorum, quam aliorum in præfatis literis Pauli V., Innocentii XI., & Innocentii XII. dispositorum, executionem mandet, deleget, & committat suo, & Pontificum Successorum pro tempore Auditori, ad quem facilior, & quotidie patet aditus. Quo vero ad earumdem literarum declarationem, & interpretationem mandet stari judicio, & declarationi ejusdem Auditoris, necnon Decani pro tempore tum Signaturæ Gratiæ, tum Signaturæ Justitiæ, quovis alio recursu, & appellatione penitus sublatis.

Et facta Sanctissimo Domino Nostro declarationum, provisionum, & Decretorum præmissorum relatione, Sanctitas Sua ea approbavit, & ab omnibus Judicibus Commissariis, Rota, aliisque Tribunalibus Urbis omnino servari mandavit, revocatis, & reprobatis quocumque Decreto, etiam ejusdem Rotæ, usu, & consuetudine contraria, & aliis quibuscumque in contrarium facientibus. Ac insuper, prævia derogatione literis Innocentii XII. in hac parte tantum, Suo, & Pontificum Successorum pro tempore Auditori illarum executionem, prout etiam eidem Auditori, & Decanis pro tempore Signaturæ Gratiæ, & Justitiæ earumdem interpretationem, ac declarationem specialiter commisit, & delegavit, omni, & quacumque appellatione, & recursu rejectis, & sublatis, ea tamen adjecta declaratione, quod Sanctitas Sua non intendit per hujusmodi declarationum, provisionum, & Decretorum approbationem, seu confirmationem, quoquomodo liberare, seu eximere eos, qui in aliquo contrafecerunt, seu contravenerunt dispositis in Reformatione Pauli V., & memoratis suorum Prædecessorum literis, a restitutione summæ, si quæ ab illis foret indebite exacta, nec ab illis pœnis per eos quomodolibet incursis. Datum hac die 22. Junii 1715. Confirmatio relatorũ omnium.

Prosper Episcopus Cyrenen. Sanctissimi Domini Nostri Auditor.

Nomina autem eorum, qui prædictæ Congregationi interfuerunt, sunt hæc

R. P. D. Ferdinandus Nuptius Archiepiscopus Nicenus Sac. Congr. Episcoporum, & Regularium Secr.

R. P. D. Vincentius Petra Archiepiscopus Damascenus, Sacræ Congregationis Concilii Secr.

R. P. D. Silvius de Cavaleriis Archiepiscopus Athenarum, Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Secr.

R. P. D. Prosper Marefuscus Episcopus Cyrenen. SS. D. N. Auditor.

R. P. D. Fattinellus de Fattinellis R.C.A. Clericus.

R. P. D. Prosper de Lambertinis Utriusque Signaturæ Referendarius, & Promotor Fidei.

R. P. D. Gaspar Turchus R. C. A. Commissarius Gener.

Salvator Paparozzius A. C., & Sacri Palatii Apost. Notarius.

CCXXIII.

Confirmatur Decretum Magistri Gen: Ordinis Prædicatorum pro abolitione alternativæ in electione Provincialis Provinciæ S. Antonini Novi Regni Granaten. Dat. 2. Oct. 1715. An. 15.

Const: ed: 1712, Jul: 2, P. 12 concessum fuit suffra-

fragium singulis Prioribus dictæ Provinciæ. Et Inn: XIII Const: ed: 1722, Apr: 24, P. I conceduntur octo gradus Magisterii pro Provincia Mexicana.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur de Alternativa a Magistris Gen instituta, ejusque abolitionis causæ.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Joannes de Olarte Diffinitor, & Procurator, necnon Fratres Provinciæ Sancti Antonini Novi Regni Granaten. in Indiis Occidentalibus Ordinis Prædicatorum, quod cum occasione confirmationis actorum Capituli Provincialis an.1710. super electione Prioris Generalis celebrati nonnullæ difficultates super executione Alternativæ a dilecto filio Antonino Cloche Magistro Generali dicti Ordinis ad favorem Fratrum filiorum Conventus de Tunza nuncupat. Provinciæ, & Ordinis prædictorum concessæ tam pro parte eorumdem exponentium, quam etiam dilectorum itidem filiorum Fratrum Sanctæ Fidei, & Carthaginen., ac ejusdem de Tunza Conventuum Ordinis prædicti memorato Antonino Magistro Generali repræsentatæ, eique alia inconvenientia, circa novam, & antiquam Alternativam allegata fuissent, ad hoc, ut ipse circa præmissa pro sua prudentia illud, quod in Domino expedire censeret, decerneret, prædictus Antoninus Magister Generalis quamcumque Alternativam pro electione dicti Prioris Provincialis tam a se, quam a prædecessoribus suis Magistris Generalibus, & præsertim a bon. mem. Joanne Thoma Roccaberti, dum vixit Archiepiscopo Valentin., qui in minoribus constitutus Magistri Generalis dicti Ordinis Officio functus fuerat, stabilitam, abolevit, cassavit, & revocavit, ac observari minime voluit, & præcepit. Itaut in posterum ii solum, qui ex filiis cujuscumque Conventus dictæ Provinciæ digniores, & aptiores ad Provincialatus munus observandum judicabuntur, nullo habito respectu filiationis hujus, vel alterius Conventus in Priores Provinciales eligantur, & alias prout uberius continetur in ipsius Antonini Magistri Generalis Decreto desuper edito, tenoris, qui sequitur, videlicet =

Decretū Magistri Gen. pro abolitione præfatæ Alternativæ an: 1715. editū.

In Dei filiis sibi dilectis RR. Admodum PP. Magistris, Prioribus, Præsentatis, Prædicatoribus Generalibus, cæterisque Patribus, & Fratribus Provinciæ nostræ S. Antonini de Novo Regno Granat. Ordinis Prædicatorum = Fr. Antoninus Cloche Sacræ Theologiæ Professor, ac ejusdem Ordinis humilis Magister Generalis, & Servus = Cum occasione novæ Alternativæ in favorem filiorum Conventus de Tunza pro electione Provincialis servandæ, & a Nobis concessæ in confirmatione actorum Capituli Provincialis anni 1710. Nobis exponatis plures difficultates occurrere in illius concessionis executione, ac pro parte filiorum Conventus Sanctæ Fidei, filiorum Conventus de Carthagena, ac filiorum Conventus de Tunza, circa Alternativam tam novam, quam antiquam aliqua allegata sint, ut nostro judicio relinquentes, quod magis expediens fuerit resolveremus; Ideo bono Provinciæ regimine, & gubernio providere volentes, visis, & consideratis pro utraque parte allegatis, ac ipsarum petitionibus tenore præsentium, nostraque auctoritate officii abolemus omnem, & quamcumque Alternativam pro electione Provincialis in vestra Provincia stabilitam, sive a Nobis, sive a Prædecessoribus nostris, præsertim bon. mem. Reverendissimum de Roccabertis, illamque omnino revocamus, ac in posterum non observari volumus. Itaut in Provinciales eligantur ii solum, qui ex filiis cujuscumque sint Conventus, digniores, & aptiores ad prædictum officium judicabuntur, nullo habito respectu filiationis hujus, vel alterius Conventus, sic de cætero fieri præcipimus sub pœna nullitatis electionis, si aliter fiat, imponentes partibus super hujusmodi negotio perpetuum silentium. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Non obstantibus dictis concessionibus, & aliis quibuscumque. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Conventu nostro Sanctæ Mariæ super Minervam die 13. Augusti 1715. = Fr. Antoninus Cloche Magister Ordinis = Fr. Thomas Ripoll Magister Provincialis Terræ Sanctæ, & Socius = Locus Sigilli = Registrat. fol.8.

Preces Patrū Provinciæ.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dicti exponentes Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui dilectum filium modernum Procuratorem Generalem dicti Ordinis super præmissis audiverunt, consilio, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Conventuum, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & inno-

& innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris MDCCXV. Pontificatus nostri Anno Decimoquinto.

CCXXIV.

Dat. 26.Oct. 1715. An.15.

Confirmatur Constitutio Innoc: XI approbans Statuta Card. Protectoris pro Reformatione Provinciæ Pedemontanæ Fratrum Carmelitarum Reformatorum.

Laudata Const: ed: fuit 1687, Mar: 27, P.11. Et hic refertur. Eadem Statuta confirmata fuere pro Provincia Poloniæ ab eodem Innoc: XI. Bened: XIII Const: ed: 1724, Jul.27, P.1 instituitur reformatio in Provincia S. Alberti Regni Siciliæ. Et Const: ed: 1728, Mar: 26, P.5 extant quædam Ordinationes pro Reformatione dictæ Provinciæ Pedemontanæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis divinitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut illis, quæ ad confovendum Religiosorum Virorum, eorum præsertim, qui arctioris vitæ zelo ducti primævum Religionis suæ rigorem servare laudabiliter satagunt, propositum, juvandaque eorum religiosa studia, & in via Domini progressus ab hac Sancta Sede, pie, prudenterque emanarunt, quo firmius subsistant, Apostolici muniminis Nostri patrocinium adjungamus, sicut in Domino expedire arbitramur.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius Papa XI. Prædecessor Noster nonnulla Decreta pro Reformatione tunc existentium Fratrum Provinciæ Pedemontanæ Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo a bo: mem: Palutio dum vixit S. R. E. Cardinali de Alteriis nuncupato dicti Ordinis apud eumdem Innocentium Prædecessorem, & Sedem præfatam Protectorem edita per suas Literas in simili forma Brevis confirmavit, tenoris qui sequitur, videlicet:

Tenor ipsarũ literarum. Causæ reformationis ab Inn. XI institutæ, & a Card. Protectore executioni mandatæ.

INNOCENTIUS PAPA XI. *Ad futuram rei memoriam*. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Reformati Provinciæ Pedemontanæ Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod dilectus filius Noster Palutius S. R. E. Presbyter Cardinalis de Alteriis nuncupatus, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, pro Reformatione dictæ Provinciæ jussu Nostro instituta auctoritate sibi ad id per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, attributa, nonnulla Decreta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet = Palutius de Alteriis S. R. E. Cardinalis totius Ordinis Carmelitarum Protector: Cum expositum fuisset Sanctitati Suæ Reformationes primum in Conventu Taurinensi Ordinis Fratrum Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo, deinde in aliis Conventibus Provinciæ Pedemontanæ a quadraginta circiter annis successive institutum sub observantia Constitutionum, a fel. mem. Urbano VIII. & Innocentio X. pro Conventibus in eodem Ordine Reformatis, & Reformandis, ita dilapsam esse, ut vix illius, vel leve mansisset vestigium, illa Nobis injunxit, ut isti Reformationi restaurandæ omnino provideremus. Ideo ad dictam Provinciam ablegavimus Rev. Patrem Valentinum a S. Joanne, Sacerdotem Professum Provinciæ Aquitaniæ, & Sacræ Theologiæ Professorem emeritum, qui postquam a mense Julio proxime præterito Visitationi singulorum Conventuum accurate, & diligenter incubuisset, eorum statum in spiritualibus, & temporalibus ad Nos transmisit, quo dignovimus, Disciplinæ Regulari in ista Provincia propemodum extinctæ prompto, salutarique remedio subveniendum esse. Quocirca ut jussioni Suæ Sanctitatis pareamus, auctoritate per Sacram Congregationem Nobis commissa, sequentia ordinanda esse duximus = Primo = Quia in præsenti rerum circumstantia vix sperari potest, ut in omnibus Conventibus exacta præfatarum Constitutionum praxis restitui queat, tum ob quædam Decreta, quæ Leges Municipales vocant, in variis successive Congregationibus, condita, & pluribus dictarum Constitutionum articulis adversantia, ideoque ab una parte Provinciæ impugnata, & per aliam propugnata, tum ob tenuem affectum, quem plures Alumnorum Provinciæ habent ad observandam disciplinam in iisdem Constitutionibus contentam, & aliunde nonnulli prædictorum Alumnorum ardenter aspirant ad sinceram, exactamque illarum observantiam, & a Nobis efflagitant, ut in uno, alterove Conventu congregati, & ab aliis sejuncti in perfecta, & literali Constitutionum praxi, prout Deo in sua professione polliciti sunt, viventes suæ obligationi satisfacere queant; Nos inhærentes Decretis pro Provincia Narbonensi antehac factis per bo: me: Cardinalem Ginnettum Protectorem Ordinis, ac fel. rec. Urban. VIII. confirmatis per Breve datum 24. Februar. 1664. & Articulis conditis per P. Joannem Antonium Philippum Generalem 29. Septembris 1640. pro introducenda strictiori observantia in Conventibus, & Provinciis ex parte Reformatis, & Reformandis in dicto Ordine, ordinamus præfato Visitatori, ut eos, quos in conscientia ad id idoneos arbitrabitur, in Conventibus Astensi, Doglianensi, & Clarascensi constituat, & singuli illorum post recollectionem decem dierum solemniter coram Sanctissimo Sacramento unam professionem renovabunt, & juxta *Artic.* 15. *cap.* 5. *part.* 3. *Constit.*, *& art.* 6. *cap. fin. quæst.* 3. dictarum Constitutionum juramento promittent, & in carta renovationis subscribent, se illas ad literam rursus amplecti, & cum Dei gratia se fideliter observaturos, manebuntque eo ipso immunes a quibuscumque legibus municipalibus, consuetudinibus, ac Decretis Congregationum Diffinitorialium Capitulorum Provincialium, & Generalium, etiam auctoritate Apostolica firmatis, conformiter dict. art. 6. part. 4. Constitutionum in quantum sunt dictis Constitutionibus adversa, aut diversa = Secundo. Quia compertum

1. Statutum, quo designantur quædam Cœnobia pro reformatione.

2. Quo Præe-

minentiæ, & honorum gradus adimuntur.

tum est istius Reformationis excidium, & perniciem potissime ex usu Privilegiorum, & præeminentiarum, quæ Graduatis conservata fuere, pervenisse, ne illa, quam Sanctissimus Dominus vult institui, simili periculo exponatur, ordinamus, quod nullus deinceps poterit ullum gradum scholasticum suscipere, nisi modo, & forma, ac sub conditionibus, exacteque servatis omnibus, quæ Art.10. Cap.9. part.1. dictarum Constitutionum præscribuntur: & si qui ex illis, qui in præfatis tribus Conventibus collabuntur, sint aliquo gradu scholastico insigniti, omnibus privilegiis, exemptionibus, & quibuscumque præeminentiis, quæ suis respective gradibus ex quacumque concessione, etiam Sanctæ Sedis, & Sacræ Congregationis competunt, in perpetuum scripto renunciabunt, quod & facient alii, qui ad dictam strictiorem observantiam ex aliis Conventibus servatis servandis posthac transire volent, omnesque se jurejurando adstringent nunquam in restitutione dictorum Privilegiorum ob quamcumque causam se consensuros, sed illi semper obstituros, & si qui contra facerent (quod Deus avertat) eo ipso tanquam perjuri, & infames absque alia declaratione subjacebunt omnibus pœnis *dict. art.*10, *cap.*9. *part.*1. *Constitutionum expressis.* Tertio. Præfatos tres Conventus colendæ isti strictiori observantiæ addicimus, & in Astensi Novitiatum instituimus, extra quem nullus sub pœna nullitatis pro dicta Provincia investiri, & probari poterit, in aliis duobus, vel Seminarium Juniorum Professorum, vel studia collocabuntur, qui omnes cum aliis postea aggregandis perpetuo regentur ab uno Vicario Provinciali immediate subjecto Patri Generali Ordinis pro tempore existenti cum potestate, & jurisdictione, nempe independenter a Provinciali, postulantes ad habitum, & Novitiatum, ac Novitios servatis servandis ad professionem admittendi, Seminaria Juniorum Professorum instituendi; illos ad studia in Conventibus Reformatis mittendi; dignos ad Sacros Ordines præsentandi, necnon ad Conciones, & Confessiones audiendas admittendi, Fratres de uno Conventu ad alium Reformatum transferendi, & generaliter faciendi alia, latius expressa in dictis Brevi, & Articulis, quæ exacte in omnibus, & per omnia servanda erunt in dicta Provincia Pedemontana, ac si pro ea nominatim concessa, vel ordinata essent, nisi præsentibus sint contraria. Quarto. Vicarius Provincialis eligetur a personis, & modo præscriptis §. 20. artic. P. Philippi, non tamen is, qui in Capitulo terminabit Officium Provincialis, nec etiam in Provincialem eligi poterit, qui in Capitulo desinet esse Vicarius Provincialis. Quinto: semper Vicarius Provincialis manebit, etiamsi Provincialis esset Reformatus, & independenter ab illo sua auctoritate fruetur, donec exacta Constitutionum observantia, perfectaque Reformatio in omnibus Conventibus Provinciæ instituta fuerit, habebitque vocem, & locum in Capitulo Provinciæ post Provincialem absolutum, & recens electum. Sexto: poterit singulis trienniis, sine cujuscumque consensu unum aliorum Conventuum Provinciæ istis tribus adjungere, si opportunum judicaverit, suosque Subditos, aliis remissis ad Patrem Provincialem, ut illis de Conventu provideat, collocare, excepto aliquo sexagenario, si quis forsan ibi reperiretur, quo sic paulatim

3. Quo instituitur Vicarius Provincialis, & Cœnobia pro juventute determinantur.

4, 5, 6 in quibus de electione præd. Vicarii, ejus muneris tempore, suffragio, & facultate.

non fucata, sed sincera Reformatio introducatur. Septimo: Juxta Articulos P. Philippi semper erunt saltem duo Diffinitores ex Reformatis, qui in singulis Capitulis Provinciæ eliguntur ex quinque, quos Vicarius Provincialis, & duo Diffinitores absolvendi, & Priores Reformatorum cum suis Discretis nominaverint; si secus factum fuerit, primi duo ex nominatis eo ipso erunt primi Diffinitores Provinciæ. Similiter Provincialis electus, etiamsi esset Reformatus, tenebitur eligere pro suo Assistente, seu Socio unum ex tribus, qui sibi a præfato Vicario duobus Diffinitoribus recens electis, & Prioribus præsentabuntur. Octavo: Non poterit Vicarius consentire, ut ullus suorum subditorum a quocumque Superiore Ordinis missus, etiam Studiis, Concionum, aut Regentiæ, vel alia quacumque causa vadat habitatum in Conventu, non observante dictas Constitutiones sub pœna depositionis ab Officio per Vicarium, & perpetuæ privationis vocis, & loci a Religioso migrante ubicumque inhabitet, incurrenda, qui etiam habebitur pro Desertore Reformationis, nec vicissim Vicario fas erit aliquem non observantem dictas Constitutiones, a quocumque missus fuerit in Conventibus sibi subditis ad habitandum admittere, nisi præmissa annua probatione, aut forsan ad Conciones habendas tempore Adventus, & Quadragesimæ. Nono: Nullus etiam ex aliis Conventibus in istis tribus, & aliis successive aggregandis admitti poterit, nisi conformiter Constitutionibus §.5. de regimine Provinciarum part.3. Constitutionum, & 5. Artic. P. Philippi probatus fuerit per annum, gaudebit tamen, durante probatione suis voce, & loco, sed solum cum Patribus, & non cum Novitiis conversabitur. Decimo. Conventus semel in anno visitabuntur, nisi casus extraordinarius aliud exigat, & quidem a solo Vicario Provinciali, cum Assistente singulis trienniis de consilio piorum Reformatorum a se assumendo. Undecimo: Virtute suprascriptorum Decretorum nec sunt, nec erunt liberi ab observatione Constitutionum Strictioris Observantiæ, qui illam in sua professione promiserunt, nec ab obligatione servandi vitam communem ii, qui jurejurando ipsi juxta Decretum fel. rec. Urbani Papæ VIII. de die 24. Februarii 1644. obstricti sunt, quia ab istis obligationibus eos solvere nec intendimus, nec possumus: Antescripta Decreta in præfata Provincia Pedemontana præcepimus perpetuo servari. Datum Romæ in Palatio Nostro die 24. Januarii Anno Domini 1686. sic signatum Palutius Cardinalis de Alteriis Protector = Loco ✻ Sigilli, & infra Georgius Gripparius Secretarius = concordat cum originali: Sic testor Romæ 27. Decembris 1686. Frat. Damascenus a Nativitate Beatæ Virginis Mariæ Notarius Apostolicus Ordinis Carmelitarum. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, Decreta hujusmodi subinde per Commissarios a Capitulo Generali Ordinis prædicti, novissime, celebrato deputatos, post exactum illorum examen, digna reperta fuerint, quæ pro validiori introductione, & feliciori progressu dictæ Reformationis, Apostolicæ Confirmationis patrocinio, si ita Nobis placeret, munirentur: quinimo idem Capitulum Generale Decreta præinserta in Provincia Poloniæ dicti Ordinis observari ordinaverit. Et Nos illa per quasdam nostras in simili forma Brevis Literas pro eadem

7. In quo de electione Diffinitorum, & Socio Provincialis.

8, 9, in quibus de habitatione Fratrum.

10, in quo de Visitatione.

11, in quo de observantia Constitutionum, & vitæ communis.

Relata Decreta confirmata fuere pro Provincia Poloniæ.

eadem Provincia Poloniæ confirmaverimus; Nunc vero dicti Exponentes vereantur ne similis Apostolicæ Confirmationis defectu eorum Provinciæ Reformatio statim pereat, sicut alia, quæ annos triginta, vel circiter instituta fuerat, & multi Fratres, qui ad reformationem hujusmodi anhelant, non audeant illam amplecti, nisi petita, & obtenta prius decretorum hujusmodi Apostolica Confirmatione. Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune provideri, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decreta præinserta pro Reformatione præfatæ Provinciæ Pedemontanæ a memorato Palutio Cardinale, & Protectore edita, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac in eadem Provincia Pedemontana servari mandamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Provinciæ Pedemontanæ hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Martii MDCLXXXVII. Pontificat. Nostri Anno Undecimo.

Item pro Provincia Pedemontana.

Preces Provinciæ, & causa sequentis Confirmationis.

§.2. Cum autem, sicut dilecti filii Fratres dictæ Provinciæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi duos Conventus, ultra tres alios, quos possident, eidem Provinciæ uniri obtinuerint, ac proinde præinsertas Innocentii Prædecessoris Literas, quo serventur exactius, & regularis observantia in eadem Provincia firmius solidetur Apostolicæ confirmationis Nostræ præsidio communiri summopere desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium super disciplina Regulari deputatorum consilio, præinsertas memorati Innocentii Prædecessoris Literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio Constitutionis Inn. XI.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Innocentii Prædecessoris Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Dioecesis sub Annulo Piscatoris die XXVI. Octobris MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno Decimoquinto.

CCXXV.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Reg. quo denegatur separatio 5. Cœnobiorum a Provincia Aragoniæ Fratrum Ordinis B. M. de Mercede.

Dat. 16. Dec. 1715. An. 16.

Const: ed: 1702, Mar: 29, P. 2 confirmatum fuit Decretum Card: Protectoris pro reformatione Constitutionum. Et Const: edit: 1719, Dec: 6, P. 20 confirmatur Decretum super habitu Fratrum Donatorum Congregationis Hispaniæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium

Petitio facta pro separatione 5. Cœno-

biorum Provinciæ Navarræ, ac erectionis novæ Provinciæ.

lium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in causa dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum instantibus Religiosis quinque Conventuum Regni Navarræ dicti Ordinis pro gratia separationis, & dismembrationis dictorum quinque Conventuum a Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis, eorumque erectionis in particularem separatam, ac novam Provinciam pro tempore existenti Magistro Generali Ordinis hujusmodi subjectam Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet = In Causa Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede instantibus Religiosis quinque Conventuum Regni Navarræ pro gratia separationis, & dismembrationis dictorum quinque Conventuum a Provincia Aragoniæ, eorumque erectionis in particularem, separatam, ac novam Provinciam P. Generali Ordinis existenti pro tempore subjectam. = Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita attenta relatione Eminentissimi Otthoboni ejusdem Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, & audito P. Procuratore Generali, referente Eminentissimo Paracciano, distulit resolutionem, & censuit exquirendum Votum Capituli Generalis. Romæ 6. Septembris 1709. = Iterum proposita Causa, & viso Voto Capituli Generalis, necnon perpensis rationibus per utramque partem informantem deductis, referente Eminentissimo Corsino in locum Eminentissimi Paracciani suffecto, Sacra eadem Congregatio rescripsit negative, & causam hujusmodi amplius non proponi mandavit. Romæ 29. Novembris 1715. F. Cardinalis de Abdua = F. Archiepiscopus Nicenus Secret.

Decretũ prædict. editum 1715, in specie facti refertur.

Preces Prioris Generalis.

§.1. Cum autem sicut pro parte dilecti etiam filii Magistri Francisci Mariæ Bichi Vicarii, & Prioris Generalis dicti Ordinis Nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Franciscum Mariam Vicarium, & Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabilitet observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Octobris MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

CCXXVI.

Conceditur Indulgentia plen: perp: etiam pro Defunctis in Ecclesia Montis B. M. V. Monachorum Congregationis Montis Virginis.

Dat. 2. April. 1716. An. 16.

Alex: VII Const: ed: 1659, Jun: 27, P. 4 est contra ambientes. Et Bened: XIII Const: ed: 1728, Mar: 26, P. 5 agitur de aelinquentibus extra Claustra.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpet. rei memoriam.

Cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidelitati Nostræ commisit Divina Dignatio libenter erogamus, cum id ad augendam Fidelium Religionem, & Animarum salutem speramus in Domino profuturum; supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Congregationis Montis Virginis Monachorum Ordinis Sancti Benedicti nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus ad Ecclesiam Monasterii dicti Montis Beatæ Mariæ Virginis Constantinopolitanæ nuncupat. dicatam peregrinantibus, qui vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, Ecclesiam hujusmodi devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, semel in anno, quo præmissa peregerint plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam animabus Fidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Preces Procuratoris Gen.

Concessio d. Indulgentiæ semel in anno

§.1. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Aprilis MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimosexto.

---

* CCXXVII.

Dat. 8. Maji 1716. An. 16. Adscribitur Beatorum Catalogo Servus Dei Franciscus Regis Societatis Jesu cum Officio, & Missa.

Clem: X Const: ed. 1670, Aug. 16, P. 1 extat Indultum de Officio, & Missa B. Stanislai Kostkæ. Inn: XI Const: ed. 1687, Sep. 7, P. 6 confirmata fuit electio S. Ignatii in Patronum Regionis Cantabriæ. A Bened: XIII Const: ed: 1725, Jun. 21; P. 2 conceditur Scholaribus facultas eligendi Beatum Aloysium Conzagam in Patronum. Et Constit: ed: 1724, Jun..... P. 1 est Canonizatio Sancti Francisci Borgiæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. VIros gloriosos, qui divites in virtute adepti sunt gloriam in conversatione gentis, hoc est: Sanctos, & electos Domini, quos clarioribus multiformis suæ gratiæ charismatibus exornavit, Divina dignatio, laudandos esse monet Spiritus Sanctus; Decet siquidem eis, quos æternus Judex immarcescibilis gloriæ corona donat in Cælis, & quorum Sanctitatem sequentibus signis testatam facit in terris, debitæ venerationis cultum etiam a Fidelibus exhiberi, ut sapientiam ipsorum narrent populi, & laudem eorum nuntiet Ecclesia.

Epitome virtutum, & meritorum dicti Servi Dei. §. 1. Hos inter, cum longe, lateque refulserit Dei Servus Joannes Franciscus Regis Sacerdos professus Societatis Jesu, qui nimirum virtute indutus ex alto, portansque jugum ab adolescentia sua, pœnitentiæ austeritatem cum innocentiæ candore usquequaque conjunxit: ac, jugiter dilatante cor ejus Spiritu Sancto, in omnibus exhibuit seipsum, sicut Dei Ministrum in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in laboribus in vigiliis, in jejuniis, in scientia, in suavitate: præcipue vero in charitate non ficta, qua in Deum, & proximos mirabiliter æstuavit; Apostolici muneris, quod nos, viribus licet, & meritis longe impares, gerere voluit Altissimus, ratio exigit, ut illius honorem, ac venerationem, ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, Christianique populi spiritualem ædificationem, quantum nobis ex alto conceditur, promovere studeamus.

Judiciū Congregationis Rituum, & preces quamplurium, præsertim Regis Francorū pro Beatificatione. §. 2. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum processibus rite, ac recte confectis super vitæ Sanctitate, & Virtutibus heroicis, quibus idem Servus Dei Joannes Franciscus multipliciter claruisse, nec non miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit posse, quandocumque nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari, cum consuetis indultis: Hinc est, quod Nos piis, atque enixis quamplurium Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum Regni Galliarum, ac potissimum Provinciæ Occitaniæ, necnon dilectorum filiorum Magistratuum, Procerum, & Populorum Provinciæ hujusmodi, ac totius insuper Societatis Jesu supradictæ supplicationibus (quas dudum etiam claræ mem. Ludovicus XIV., dum viveret, Francorum Rex Christianissimus devotarum suarum precum accessione roboraverat) Nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium consilio pariter, & assensu, auctoritate Apostolica, tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei Servus Joannes Franciscus Regis in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponantur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice singulis annis, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, die 24. Maji, cum dies 31. Decembris, qua ipse Servus Dei spiritum Creatori reddidit, & aliæ plures illam subsequentes, ut notum est, impeditæ reperiantur. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet: in Oppido de *Foncovverte* Narbonensis Diœcesis, in quo dictus Servus Dei natus est, in Pago *Lalovesci* Viennensis Diœcesis in Delphinatu, unde ad Cælos evolavit, & ubi venerabile ejus Corpus requiescit, ac in Civitate Aniciensi, in qua plurium annorum spatio, & pene usque ad suum obitum habitare consuevit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, necnon in universa Societate præfata, & quantum ad Missam attinet, etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias ejusdem Societatis confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Oppidi, Pagi, Civitatis, & Societatis hujusmodi respective Solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum Officio, & Missa sub Ritu Duplici majori, die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem Solemnia: pro qua re supradictam diem 24. currentis mensis Maji assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Adscriptio Francisci Regis Beatorum Catalogo cū Officio, & Missa die 24. Maji in certis dumtaxat locis, & tota Societate.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Clausulæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die VIII. Maji MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno decimosexto.

CCXXVIII.

Dat. 3. Junii 1716. An. 16.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc:, & Reg: super associatione cadaverum ad Ecclesias Regularium pro Provincia S. Joannis Baptistæ Ord: Fratrum Prædicatorum in Regno Peruviano, contra Parochos, & Clerum sæcularem.

Idem concessum fuit Societati Jesu a Clem: X Const: ed: 1672, Aug: 3, P. 3. Inn: XII Const: ed: 1699, Oct: 9, P. 9 mandata fuit observantia Constitutionum circa Fratres conjunctos dictæ Provinciæ. Et Bened: XIII Const: ed: 1724, Sept: 22, P. 1 extenditur privilegium liberandi animas a Purgatorio ad omnes Sacerdotes Ordinis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Referuntur varia decreta Congregationis quibus interdicitur Parochis, & Clero sæculari ingredi Ecclesias quorumdam Regularium in associatione cadaverum, super ea functiones peragere, & pro iis majorem eleemosynam accipere.

NUper pro parte dilecti filii Bernardini Solorzani Procuratoris Generalis Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ Ordinis Prædicatorum Regni Peruani in Indiis Occidentalibus Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod alias prædicta Congregatio die 7. Decemb. 1640. instante tunc existente Commissario Curiæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum declaraverat, Parochos, & Presbyteros Terræ de Lauretano, ac alios Diœcesi. Brundusin. accipere non posse majorem eleemosynam pro Defunctis, qui in Ecclesiis dictorum Fratrum sepeliebantur, quam accipiebant pro iis, qui in Ecclesiis dictorum Parochorum, & Presbyterorum sæcularium. Similiter die 31. Augusti anni 1658. instantibus Fratribus Provinciæ Dalmatiæ ejusdem Ordinis decreverat, functiones generales super cadaveribus Defunctorum, quæ itidem sepeliebantur in Ecclesiis Regularium, postquam ipsa cadavera ad Ecclesias ipsorum Regularium pervenissent ad eosdem Regulares, non autem ad Parochos pertinere, eodemque modo die 16. Decembris 1661. pariter declaraverat super controversiis, quæ inter Parochos Civitatis Placentinæ, & Monachos Monasterii S. Sixti Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti occasione funerum exortæ fuerant, prout statuerat, & decreverat die 17. Decembris 1671. ad instantiam tunc existentis Procuratoris Generalis eorumdem Fratrum S. Francisci Parochis, qui associabant cadavera Defunctorum, quæ in Ecclesiis Regularium pariter sepeliebantur non licere ea occasione ingredi Ecclesias Regularium, sed a janius ipsarum Ecclesiarum dimittere debere cadavera hujusmodi, & solum posse benedicere, & dare ultimum vale, officia vero, & alia munia, quæ in similibus fieri solebant a Regularibus non autem a Parochis fieri debere, his vero non obstantibus cum Parochi in partibus Hispaniarum, & Indiarum aliter in Ecclesiis Presbyterorum, seu Clericorum Regularium Societatis Jesu in grave eorum præjudicium prætenderent, tunc pariter existens Procurator Generalis earumdem Hispaniarum, & Indiarum ejusdem Societatis memoratæ Congregationi tunc existentium ejusdem S.R.E. Cardinalium die 6. Maji 1672. supplicaverat, ut ad removenda omnia, & quæcumque scandala benigne declararet; supradicta omnia Decreta, & declarationes ad unguem in Ecclesiis suarum Domorum, & Collegiorum servanda fore, ac si ad ipsius Societatis Instantiam emanassent, dicta vero Congregatio Cardinalium indulserat decernendo, dandas esse prædictas declarationes alias editas, easque in dictis Ecclesiis Societatis omnino servandas esse, ejusque Decretum postmodum per fel: rec: Clementem PP. X. Prædecessorem nostrum per quasdam suas in simili forma Brevis expeditas literas confirmatum, ac pro eorumdem literarum, ac pro decreti hujusmodi executione Monitorium a tunc etiam existente Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditore expeditum fuerat.

Præd: Decreta extensa fuere ad Ecclesias Societatis Jesu in Hispaniis, & Indiis, necnō a Clem: X cōfirmata.

Causæ Decreti Congregationis pro Provincia S. Joannis Baptistæ.

Et in eadem expositione subjuncto, quod dilecti filii Parochi ejusdem Regni Peruani in prædictis Indiis prætensiones dictis decretis, & resolutionibus contrarias, & oppositas habebant in Ecclesiis Domorum, & Conventuum dictæ Provinciæ S. Joannis Baptistæ, & signanter Oppidi de Potosi, & Civitatis de Cuquisache respective nuncupat., nempe exigendi majorem eleemosynam pro Defunctis, qui in Ecclesiis Parochorum, & Presbyterorum sæcularium ibidem sepeliebantur, ac rursus peragendi super ipsos functiones generales super Defunctorum Cadaveribus, quæ in eorumdem Fratrum Ecclesiis tumulabantur, postquam ipsa cadavera ad eorum Ecclesias pervenerant, & tandem ingrediendi suas Ecclesias occasione dictorum funerum, & aliorum similium, ideoque ad removenda scandala, assiduasque discordias, quæ in dies oriebantur pro parte ejusdem Bernardini Procuratoris Generalis eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut super præmissis in omnibus, & singulis Ecclesiis supradictæ suæ Provinciæ, eodem modo, quo ad favorem eorumdem Presbyterorum, seu Clericorum Societatis prædictæ in partibus Hispaniarum, & Indiarum provisum fuerat, ut præfertur, provideret, Decretaque ad eorum, & aliorum favorem edita ad dictas Ecclesias memoratæ Provinciæ S. Joannis Baptistæ, & signanter Oppidi de Potoso, & Civitatis de Cuquisache Provinciæ, & Ordinis hujusmodi in posterum eadem forma exacte, ac si ad eorumdem Fratrum Prædicatorum Provinciæ Oppidi, ac Civitatis prædictorum favorem emanassent extendi, ac observari, ac executioni demandari præciperet. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur videlicet = Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis, narratis, ac referente Eminentissimo S. Priscæ, censuit, ac decrevit danda esse Decreta alias edita, & signanter illud emanatum sub die 6. Maji 1672. ad instantiam D. Alonsi de Alarcos Procuratoris Generalis Hispaniarum, & Indiarum Societatis Jesu, videlicet = Sacra &c. Oratoris precibus benigne indulgens, censuit dandas esse petitas declarationes sæpe alias editas, easque etiam in prænarratis Ecclesiis Societatis esse observandas, nimirum Parochis in associatione, sive occasione associationis cadaverum non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum ibique solum posse

Decretum præd: 1716. quo extendūtur relata Decreta etiam ad Provinciā S. Joann: Baptistæ.

posse benedicere, & dare ultimum vale. Officia vero, & alia munia, quæ in hujusmodi ministeriis adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem a Parochis. Episcopos, seu Ordinarios locorum permittere non debere, ut Parochi, aliique de Clero sæculari majorem eleemosynam sibi attribui faciant ab hæredibus Defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium sepulturam sibi elegerint, quam percipere possent, si in Parochiali, seu alia ipsius Cleri sæcularis Ecclesia sepeliri voluissent. Functiones Funeralium super cadavera Defunctorum, quæ in Ecclesiis Regularium contingit sepeliri, postquam ad easdem Ecclesias pervenerint, ad ipsos Regulares, non ad Parochos pertinere. Contrariis quibuscumque circa supra scripta omnia minime obstantibus. Romæ 24. Aprilis 1716. F. Cardinalis de Abdua Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Procuratoris Provinciæ.

§.1. Cum autem, sicut dictus Bernardinus Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Bernardini Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimosexto.

CCXXIX.

Dat. 29. Julii 1716. An: 16.

Conceditur Indulgentia plen: perp: in festo S. Petri de Alcantara pro Ecclesiis Fratrum Min: Conventualium.

Hæc Indulgentia pro Ecclesiis totius Ordinis concessa fuit a Clem: X Const: ed: 1670, Maji 11, P.1. Item ab Inn: XII Const: ed: 1695, Aug: 18, P. 5 alia plenaria pro Ecclesia Civitatis Assisien. & a Bened: XIII Const: ed: 1724, Jun: , P. 1 ubi de Canonizatione B. Catharinæ a Bononia.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in Terris Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Preces Procurator. Gen:

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Conventuum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus die festo Sancti Petri de Alcantara, a primis vesperis, usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio præd: Indulgentiæ.

Clausulæ.

§.1. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Julii MDCCXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

CCXXX.

*

Dat. 19. Aug: 1716. An: 16.

Uniuntur tres Parochiales Ecclesiæ de Jurepatronatus Regis Portugalliæ Regiæ Capellæ in Civitate Ulyssiponen., cum nonnullis ordinationibus.

Alex: VIII Const: ed: 1690, Apr: 10, P. 1 erecta fuit Ecclesia de Penkim, & Nenkim de jurepatronatus d. Regis. Inn: XII Const: ed: 1696, Oct: 15, P. 6 separatæ fuere quædam Provinciæ a dd. Diœcesibus. Et hujus Pontificis Const: ed: 1716, Nov: 17, P. 16 erigitur Patriarchalis Ecclesia Ulyssiponen. de jurepatronatus regio.

CLE-

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Dilectis Filiis Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscopi Bracharen., & Episcopi Lamacen. Officialibus salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium à zelo promovendi divinũ cultum præsertim in Collegiatis insignibus.

IN Supremo Apostolicæ Dignitatis Solio Divina favente clementia meritis licet imparibus constituti ad ea, per quæ quarumdam Collegiatarum Ecclesiarum, quæ inter præcipuas Universi Orbis Ecclesias, utpote Regio nomine insignitas, ac alicui ex Divis Apostolis dicatas conspicuo honore illustrantur, & frequenti Nobilium interventu, atque Regalium Personarum præsentia decorantur, gloriæ, & ornamento, & Ecclesiasticorum Ministrorum in illis Divini cultus insistentium indigentiis consulitur, Pastoralis Officii nostri solicitudinem favorabiliter interponimus, ut eisdem Ecclesiis, ubi debita venerationis officia, ea qua par est cura, religione, & reverentia, præstantur, additis majoribus redditibus, ipsorumque Ecclesiasticorum Ministrorum adauctis commodis, & utilitatibus pro majori illorum decore, onerumque illis incumbentium supportatione ad uberiorem æterni nominis gloriam Divinus cultus, ac Fidelium pietas latius in diem multiplicetur.

Regia Capella erecta fuit ab hoc Pontifice in insignẽ Collegiatam, cum privilegiis, dote, 6 Dignitatibus, 18. Canonicatibus, 12 beneficiatibus a Rege nominandis, & nõnullis Mansionariis ab eodem amovibilibus.

§.1. Aliam siquidem Nos Regiam Capellam Divo Thomæ dicatam Regii Palatii Civitatis Ulyssiponen. totius Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Metropolis in Sæcularem, & Insignem Collegiatam Ecclesiam sub ejusdem Divi Thomæ invocatione, & in ea Decanatum Primam, & Principalem, cujus octoginta octo cum duobus tertiis, computatis vero distributionibus quotidianis, ducentorum, & sexaginta sex, ac alias quinque Dignitates, & octodecim Canonicatus, totidemque Præbendas, quarum, & quorum cujuslibet sexaginta sex cum duobus tertiis, computatis vero distributionibus quotidianis, ducentorum, necnon duodecim perpetua simplicia, personalemque residentiam requirentia Beneficia Ecclesiastica, quorum cujuslibet trigintatrium ducatorum auri de Camera cum uno tertio alterius ducati similia, computatis vero eisdem distributionibus quotidianis centum ducatorum auri similium, respective fructus, redditus, & proventus valorem annuum non excederent, pro totidem Clericis, seu Presbyteris futuris in ea respective Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis, & Beneficiis hujusmodi ad nominationem infrascripti Joannis Regis, & ejus in dictis Regnis Successorum Regum per Ordinarium loci, aut alias instituendis, qui apud dictam Collegiatam Ecclesiam residere, illique in Divinis, ac alias deservire deberent, Apostolica auctoritate ereximus, & instituimus, eidemque infrascripto Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis Successoribus Regibus præfatis deputandi nonnullos Clericos Mansionarios nuncupatos ad ejus, eorumque respective nutum amovibiles, qui eidem Collegiatæ Ecclesiæ una cum Dignitatibus, Canonicis, & Beneficiatis præfatis inservire tenerentur, facultatem tribuimus, & pro majori dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, ubi Rex, & Regina quotidie functionibus Ecclesiasticis assistunt, decore, & honore, & magnificentia alia indulta, privilegia, & prærogativas concessimus, pro Mensæ vero Capitularis ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, necnon Beneficiorum hujusmodi dote, nonnullos tunc expressos redditus, & proventus applicavimus, & appropriavimus.

Preces Regis pro unione Parochialiũ de regio jurepatronatus vacantium Mensæ Capitulari d. Capellã ob ejus majorem cõspicuitatem, & splendorẽ.

§.2. Nuper vero Charissimus in Christo Filius noster Joannes modernus Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Rex animadvertens, fructus, redditus, & proventus Mensæ Capitulari dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, ut præfertur, applicatos, & appropriatos ob illius conspicuitatem, & splendorem impares existere, eique de illis, quantum in se est, providere anhelans, ad hoc, ut Capitulum dictæ Collegiatæ Ecclesiæ se honorificentius manutenere valeat, ac Dignitates, & Canonicatus, & Præbendas, necnon Beneficia hujusmodi, nunc, & pro tempore obtinentes in functionibus Ecclesiasticis peragendis, & Divinis Officiis celebrandis Altissimo, Deiparæque Virgini Mariæ, Divoque Thomæ, quotidie, & assidue etiam honorifice, & splendide præstent famulatum, & provide considerans, quod si una Sancti Petri de Alfan Degada Fee, cujus septingentorum, & sex, una vero cum incertis septingentorum, & quadraginta unius, super quibus una nonaginta duorum, & alia Sancti Bartholomæi Oppidi de Villassor Bracharen., cujus septingentorum, & viginti sex cum duobus tertiis, una vero cum incertis septingentorum, & octoginta unius, super quibus altera pensiones annuæ, antiquæ, perpetuæ centum, & triginta ducatorum auri de Camera, cum uno tertio alterius ducati hujusmodi olim dictæ Capellæ Regiæ in Collegiatam erectæ Apostolica auctoritate reservatæ, post vero erectionem, & institutionem præfatas Mensæ Capitulari præfatæ Collegiatæ Ecclesiæ hujusmodi assignatæ respective reperiuntur, quæ per præsentem gratiam extinctæ, & cum fructibus, ut infra, applicandis consolidatæ remanebunt, necnon reliquæ Parochiales Ecclesiæ Sancti Jacobi Oppidi de Leomil Lamacen. respective Diœcesis, cujus, & illis forsan respective annexorum, etiam respective fructus, redditus, & proventus tercentorum, & novem una vero cum incertis tercentorum, & quinquaginta unius insimul deducta congrua pro infrascriptis Vicariis mille sexcentorum, & nonaginta quatuor ducatorum auri de Camera cum duobus tertiis alterius ducati similis secundum communem æstimationem, valorem annuum, ut asseritur, non excedunt, & quæ, sicut accepimus, de jurepatronatus præfati Joannis Regis ex fundatione, vel dotatione, aut privilegio Apostolico, cui non est hactenus in aliquo derogatum, fore dignoscuntur; & ad præsens primo, & secundo dictæ, videlicet per obitum illorum ultimorum Possessorum extra Romanam Curiam defunctorum. Tertio dictæ vero Parochiales Ecclesiæ hujusmodi certo modo extra eamdem Curiam vacantes prævia illarum, & cujuslibet earum tituli collativi suppressione, & extinctione de consensu ejusdem Joannis Regis eidem Mensæ Capitulari dictæ Collegiatæ Ecclesiæ auctoritate nostra Apostolica perpetuo unirentur, ex hoc profecto decori, majorique splendori præfatæ Ecclesiæ Collegiatæ, & Divini Cultus in ea augmento

mento consuleretur. Quare pro parte dicti Joannis Regis, & ejus nomine dilecti Filii Nobilis Viri Roderici Annes de Saa Almeida, & Menezes Marchionis de Fontes præfati Joannis Regis apud Nos Oratoris extraordinarii, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus Collegiatæ Ecclesiæ præfatæ venustati, & decori in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Unio prædd: Ecclesiarum, cum earum suppressione, & mandato officialibus Archiep:Bracharen., & Episcopi Lamaun. servanda.

§.3. Nos igitur, qui Collegiatarum Ecclesiarum quarumlibet præsertim in Regiis Palatiis erectarum, statum felicem, & manutentionem sinceris promovere desideramus affectibus, ipsumque Joannem Regem specialis gratiæ favore prosequi volentes, verumque, & ultimum dictarum Ecclesiarum vacationis modum, etiamsi ex illo quævis generalis, reservatis etiam in corpore juris clausa resultet, præsentibus pro expresso habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vocatis omnibus, qui fuerint evocandi, Parochiales Ecclesias præfatas, sive præmisso, sive alio quovis modo, aut ex aliorum quorumcumque Personis, seu per liberas resignationes dictorum defunctorum, & quoad tertio dictam Parochialem Ecclesiam illius ultimi possessoris, vel quorumvis aliorum de illis in dicta Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & Testibus sponte factas, aut Constitutionem felicis recordationis Joannis Papæ XXII. Prædecessoris nostri, quæ incipit *Execrabilis*, vel assecutionem alterius Beneficii Ecclesiastici ordinaria auctoritate collati vacent, etiamsi tanto tempore vacaverint, quod earum collatio juxta Lateranen. Statuta Concilii, ad Sedem præfatam legitime devoluta, dictæque Parochiales Ecclesiæ dispositioni Apostolicæ specialiter reservatæ existant, & super eis inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, illarumque titulum collativum, statum, & essentiam, & denominationem, eadem auctoritate nostra etiam perpetuo supprimatis, & extinguatis, ita quod illæ ex nunc collativæ esse desinant, & uti tales in titulum collativum quavis auctoritate conferri, & de illis disponi quovis modo amplius nequeant, & si illas deinceps conferri, aut impetrari, aut alias de illis disponi contigerit, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones de illis quovis modo faciendæ, nullæ, & invalidæ existant, nullique suffragentur, nec cuiquam coloratum titulum possidendi tribuant, necnon dictarum Parochialium Ecclesiarum respective fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, bona, proprietates, aliaque emolumenta quæcumque in quibuslibet rebus consistentia, & undecumque provenientia, cum infrascriptis tamen legibus, & conditionibus Mensæ Capitulari dictæ Collegiatæ Ecclesiæ pro Decanatus, & aliarum Dignitatum, ac Canonicatuum, & Præbendarum, necnon Beneficiorum hujusmodi dotis, & distributionum quotidianarum augmento, ita quod liceat Decano, aliisque Dignitatibus, & Canonicis, necnon Beneficiatis prædictis eorum, ac dictæ Mensæ Capitularis nomine, corporalem, realem, & actualem possessionem bonorum, jurium, & pertinentiarum, ac annexorum quorumcumque ad Parochiales Ecclesias præfatas spectantium, & pertinentium libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, illarumque omnium, & singularum fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque percipere, exigere, & levare, ac in eorumdem Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, ac Beneficia hujusmodi pro tempore obtinentium, communes usus, & utilitatem, modo tamen infra dicendo, ac salvis infrascriptis, convertere, Diœcesani locorum, vel quorumvis aliorum licentia desuper minime requisita, dicta auctoritate nostra etiam perpetuo uniatis, annectatis, & incorporetis.

Erectio trium Vicariarum loco Parochiarum de jure-patronatus Regio cum assignatione congruæ.

§.4. Necnon in primodictam unam, & in secundodicta aliam, ac tertiodicta Parochialibus Ecclesiis uniendis præfatis reliquam perpetuas Vicarias pro tribus Presbyteris futuris Parochialium Ecclesiarum uniendarum hujusmodi Vicariis perpetuis in eis ad præsentationem dicti Joannis Regis, ejusque in dictis Regnis successorum Regum præfatorum per Ordinarium loci instituendis, & per eumdem Ordinarium prius examinandis, & approbandis, qui apud Parochiales Ecclesias, ut præfertur, uniendas, hujusmodi continuo personaliter residere, ac omnia, & singula munia, & onera Parochialia eisdem Parochialibus Ecclesiis, ut præfertur, uniendis, & earum cuilibet quomodolibet incumbentia subire, & adimplere respective debeant, & teneantur, etiam perpetuo erigatis, & instituatis, illisque sic erectis, & institutis pro illarum congrua, & competenti dote, easque pro tempore obtinentium congrua substentatione ex Parochialium Ecclesiarum uniendarum præfatarum fructibus, redditibus, & proventibus supradictis primo, & secundodictis, videlicet summam centum millium Regalium monetæ Portugalliæ pro qualibet, tertiodictæ vero Vicariis erigendis hujusmodi congruam portionem alias Rectori tertiodictæ Parochialis Ecclesiæ in actu applicationi illius fructuum, redditumm, & proventuum Conventui Villæ de Batalha Ordinis Fratrum Sancti Dominici Prædicatorum nuncupatorum Ulyssiponen. Diœcesis pro illius reparatione ad certum tunc expressum tempus auctoritate nostra, & ob lapsum temporis hujusmodi jam cessatæ, assignatam videlicet octoginta millium Regalium dictæ monetæ Portugalliæ cum pede Altaris summam centum ducatorum auri de Camera respective constituentium quotannis per Capitulum, & Canonicos præfatos respective persolvendam, & per Vicarias erigendas hujusmodi pro tempore obtinentes annuatim respective percipiendam, exigendam, & levandam, ac in cujuslibet eorum respective usus, & utilitatem convertendam, etiam perpetuo applicetis, & approprietis, ita tamen, quod dictarum Parochialium Ecclesiarum, ut præfertur, uniendarum fructus, redditus, & proventus a die vacationis cujuslibet earum usque, & per totam diem vigesimam secundam mensis Octobris anni Domini millesimi septingentesimi undecimi decursi in Paramentorum Ecclesiasticorum, sacrarumque supellectilium emptionem, seu illorum sarcitionem, ac pro fabrica, aliisque necessitatibus, & indigentiis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ erogari debeant, reliqui vero post dictam diem vigesimam secundam Octobris dicti anni, usque nunc etiam decursi, necnon annui redditus dictarum Parochialium Ecclesiarum, ut præfertur, uniendarum, deducta tamen ex eis supra-

Applicatio fructuum præfatorum Parochialium decursorum, & decurrendorum.

pra-

prædicta congrua centum millium pro qualibet ex primo, & secundodictis, ac octoginta millium respective Regalium dictæ monetæ pro tertiodicta Vicariis, ut præfertur, erigendis insimul mille sexcentorum nonaginta quatuor ducatorum auri similium valorem annuum, ut præfertur, non excedentium pro illorum sexta parte, videlicet pro summa ducentorum octoginta duorum ducatorum auri de Camera hujusmodi, & juliorum octo monetæ pro Præbendarum dotis augmento, ita quod Decano, & aliis quinque Dignitatibus, & Canonicis præfatis novem ducati auri hujusmodi, & julii septem monetæ cum uno tertio alterius julii pro quolibet, cuilibet vero ex dictis Beneficiatis quatuor ducati auri hujusmodi cum dimidio alterius ducati paris, & julii tres monetæ cum dimidio alterius julii similis annuatim respective obveniant, residuum vero pro distributionum quotidianarum, etiam augmento inter Decanum, aliasque Dignitates, Canonicos, & Beneficiatos præfatos eodem modo proportionabiliter dividendum respective distribuatur.

Concessio juris præsentandi ad præfatas Vicarias Regi facta cum contrariorum derogatione.

§.5. Et ad dictas Vicarias sic, ut præfertur, erigendas tam hac prima vice ab earum primæva erectione, & institutione, ut præfertur, faciendis vacantes, quam quoties ex tunc deinceps alias quovis modo, etiam ex quorumcumque personis, etiam nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis, seu cujusvis etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, etiam tunc viventis familiarum continuorumCommensalium, seu Sedis præfatæ Notariorum, Protonotariorum nuncupatorum, & aliorum Romanæ Curiæ Officialium, & Conclavistarum, Curialiumque, & aliorum quorumcumque specialissimas qualitates habentium, per quas ex uno, vel pluribus capitibus tam personalibus, quam realibus quæcumque reservatio, vel affectio Apostolica inducatur, etiam ex vacatione apud Sedem Apostolicam, & in quibusvis mensibus Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, Sedique prædictæ per quascumque Constitutiones Apostolicas, aut Cancellariæ Apostolicæ regulas nunc, & pro tempore reservatis, seu Ordinariis Collatoribus, etiam per Constitutiones, & regulas easdem, seu literas alternativarum, aut alia Privilegia, & Indulta hactenus concessa, & in posterum concedenda, aut alias de jure quomodolibet competentia, ubicumque, qualitercumque, & quomodocumque vacare contigerit juspatronatus, & præsentandi ad Vicarias erigendas hujusmodi personas idoneas per Ordinarium loci instituendas præfato Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis successoribus Regibus prædictis eadem Apostolica auctoritate, eo, quo ante ad dictas Parochiales Ecclesias, ut præfertur, uniendas competebat, modo similiter perpetuo reservetis, concedatis, & assignetis, ac juspatronatus, & præsentandi hujusmodi præfato Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis successoribus Regibus præfatis, non ex Privilegio Apostolico, sed uti ex vera, primæva, reali, & actuali, plena, integra, & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione laicali ex bonis mere laicalibus, Regiique Patrimonii redditibus factis tantum competere, & uti tale sub derogatione jurispatronatus ex Privilegio Apostolico, vel consuetudine, aut præscriptione acquisiti, nullatenus comprehendi, nec illi ullo unquam tempore, etiam cujusvis litis pendentiæ, vel vacationis præfatarum Vicariarum apud Sedem eamdem etiam ex resignationis causa permutationis, aut alioquocumque prætextu ex quavis alia causa quamvis urgentissima, & legitima, etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices successores nostros pro tempore existentes derogari posse decernatis, ac easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod causæ, propter quas præmissa omnia, & singula facta fuerint coram Ordinariis locorum, tanquam Sedis præfatæ Delegatis, vel alias examinatæ, verificatæ, approbatæ, justificatæ non fuerint, ac quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujusvis gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu alia specifica, & individua mentione digni existant eisdem præmissis, eorumque singulis non consenserint, seu ad ea vocati, seu auditi fuerint, etiamsi consentire, seu vocari, & audiri debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, legitima, & privilegiata causa, & quovis alio colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, aliove quolibet, etiam quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, infringi, & in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, suosque plenarios, & integros, & irrevocabiles, perpetuosque effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandocumque pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Clausulæ amplissimæ.

§.6. Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos Sedisque præfatæ Nuncios, judicari, & definiri debere; si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane, eadem auctoritate nostra decernatis. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ præfatæ regulis de Jure quæsito non tollendo, ac de unionibus, aliisque similibus gratiis, ad partes committendis, vocatis iis, qui fuerint evocandi, ac de exprimendo vero annuo valore, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis, fieri prohibentis, & aliis Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque clausulis, & decretis, in contrarium præmissorum concessis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latis-

latissime, & plenissime hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Sextodecimo, quartodecimo Kalendas Septembris, Pontificatus nostri Anno Sextodecimo.

CCXXX.

Dat. 9. Sept. 1716. An. 16.

Confirmantur nova Statuta Congregationis Musicorum Romanæ Urbis.

Antiqua Statuta confirmata fuere ab Inn: XI Constit: ed: , Maji 18, P. . Ab Inn: XII Const: ed: 1599, Jul: 16, P. 9 approbata fuere quædam Decreta Collegii Cantorum Capellæ Pontificiæ. Ab hoc Pontifice Const: ed: 1712, Maji 12, P. 12 confirmata fuerunt Statuta Universitatis Barbitonsorum Urbis. Et Const: ed: 1 18, Apr: 23, P. 18 approbantur Constitutiones Academiæ Theologicæ Rom: Urbis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Pastoralis dignitatis fastigium meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ abundantiam evecti illa, quæ pro felici Societatum quarumlibet, præsertim in Alma Urbe nostra, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes promanant, institutarum, uberesque pietatis, & Christianæ charitatis fructus, adjuvante, & incrementum largiente Domino proferre laudabiliter satagentium regimine, & directione provide constituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata permaneant, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Statuta sequentia approbata fuere a Congregat: an: 1711. & 1715.

§. 1. Nuper pro parte Dilectorum Filiorum Congregationis Musicorum sub titulo, seu invocatione Sanctæ Cæciliæ in Urbe prædicta canonice, ut asseritur, erectæ, suasque functiones in Ecclesia Sancti Caroli ad Catenarios nuncupat. de eadem Urbe Congregationis Clericorum Regularium Sancti Pauli Decollati Barnabitarum nuncupat. de præsenti exercentis Nobis expositum fuit, quod ipsi pro salubri directione, rectaque administratione dictæ Congregationis Musicorum, & piorum operum, quibus incumbit, ultra statuta, quæ a fel: rec: Innocentio Papa XI. Prædecessore nostro per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 18. Maji expeditas literas confirmari obtinuerunt, cum plena approbatione supradictæ eorum Congregationis, ac subscriptione Dilecti Filii nostri Petri S.R.E. Cardinalis Otthoboni nuncupat. dictæ Congregationis Musicorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, aliorumque hujusmodi Congregationis Officialium facta fuerunt nonnulla alia nova Decreta, & Statuta tenoris, qui sequitur, videlicet =

Ab omnibus exceptis Musicis Pontificiis servari debent hæc, & alia Statuta sub pœnis infra designandis.

Primo. Si è stabilito, inerendo al Capitolo ottavo de' nostri Statuti, che qualunque persona tanto Ecclesiastica, quanto Secolare, che al presente esercita, ed in avvenire esercitarà la sudetta Professione della Musica, sì nelle Cappelle di servitio continuo, come in ogn'altra Chiesa di Roma, debba osservare li Statuti della nostra Congregazione, ed ubbidire non solo a' presenti Decreti, ma a tutti gl' altri ordini, e Decreti da farsi in avvenire dalla medesima, sotto le pene, che si diranno in appresso. Volendo, che il presente Decreto comprenda indifferentemente i Maestri di Cappella, Organisti, Cantori, ed Istromentisti, intendendosi però sempre eccetuati li Musici della Cappella Pontificia, li quali formano tra di loro un Collegio affatto distinto dalla nostra Congregazione, e però non sono, nè devono essere mai compresi sotto alcuni de' passati, e de' presenti infrascritti Decreti, e questa dichiarazione, e protesta s' intenda sempre ripetita in ciascheduno delli seguenti Capitoli.

De iis, qui Congregationi sunt adscribendi.

Secondo. Per miglior dichiarazione del primo Capitolo de' nostri Statuti, ove si diceva, che non debba ammettersi in Congregazione, se non quelli, che hanno servigio, o servono Cappelle ferme, si stabilisce, che anche quelli, che non hanno il servigio fermo di simili Capelle possano essere ricevuti in arbitrio della Congregazione, e quando non fossero ammessi pur si possa dall'istessa Congregazione dar loro licenza di poter cantare nelle Musiche ogni volta, che si obligaranno di osservare li nostri Statuti; ma se un Professore sarà stato permanente in Roma un Anno senza essersi fatto aggregare nostro Fratello, e senza aver pagato nell'ingresso una libra di cera alla nostra Congregazione non possa più essere ammesso a Musiche Ecclesiastiche, sotto pena al Maestro di Cappella, che l'inviterà, o riceverà a dette Musiche, di pagare scudi tre del proprio da applicarsi in opere pie solite farsi dalla nostra Congregazione.

De numero sodalium pro firmitate Cōgregationum.

Terzo. Ampliando il sudetto Capitolo de' nostri Statuti, ove si dice, che per esser valida la Congregazione Generale dovrà passare il numero di 40., e tra questi dovranno esser presenti due Guardiani almeno, e sia in arbitrio dell' Eminentissimo Protettore, o di Monsig. Primicerio supplire all'assenza dell' altri due Guardiani, come se fossero stati presenti tutti quattro si stabilisce, e si aggiunge, che sia in facoltà dell' Eminentissimo Protettore, o Primicerio sudetti di supplire anco al numero delli sudetti 40. Professori quando ne mancassero due, o tre, ed anche quattro, ma non più, di modo che, colla dispensa, o approvazione di uno delli sudetti Superiori, basti l'intervento di due Guardiani, e di 36. Professori per fare, che sia valida la sudetta Congregazione Generale.

De 4. Guardianis eligendis.

Quarto. Per migliore esecuzione del Capitolo secondo de' nostri Statuti, dove si dice, che dovranno esservi ogn' Anno quattro Guardiani, cioè un Maestro di Cappella, l'altro Organista, l' altro Cantore, e l' altro Istromentista. Si determina, che delli quattro Guardiani due ne debbano restare confermati nell' Anno seguente per miglior istruzzione delli due nuovi, che si elegerranno, e così di Anno in Anno, e però essendo stati nel presente Anno confermati il Maestro di Cappella, ed il Musico nell' Anno seguente, si confermeranno l' Organista, ed Istromentista, e così in avvenire.

Professores in Tabella describendi.

Quinto. Si è stabilito, che si debbano descri-

scrivere una Tabella tutti li Professori di Musica aggregati alla medesima Congregazione, e detta Tabella debba stare esposta perpetuamente nella stanza dell' Archivio della nostra Congregazione.

De renuentibus suscipere officia.

Sesto. Che ciascheduno Fratello sia tenuto accettare l'Officio, che li sarà conferito dalla Congregazione, e ricusandolo senza giuste cause da approvarsi dalla medesima, se sarà Officio di Festarolo sia penato di scudi tre, se di Guardiano, sia penato di una piastra, e se altro Officio sia penato di due libre di cera da applicarsi le dette pene, come sopra.

Qui interesse debeant Congregationibus Generalibus.

Settimo. Che da ciascheduna Cappella si debba eleggere la metà de' Musici provisionati, li quali siano obligati intervenire a tutte le Congregazioni Generali, e quelli, che saranno di Congregazione segreta, siano tenuti tanto all' una, come all'altra, e mancando alcuno senza causa legitima da allegarsi in tempo almeno appresso uno delli Guardiani, debba pagare per ogni volta una libra di cera alla Congregazione. Terminato l'Anno dell'esazione, succeda l'altra metà all'obligo medesimo, o più, o meno, che saranno in caso di numero disparo, e così vicendevolmente si continui Anno per Anno, eleggendo la metà de'Maestri di Cappella, ed Organisti col medemo obligo, e con l' Alternativa di un Anno per ciascheduno, così anche gl'Istromentisti, che si elegeranno fino al numero di 24.; cioè tra Violini, Viole, e Bassi, ed altri Istromenti, la metà de'quali abbia li medesimi pesi, e pena, come sopra.

De tempore Congregationum.

Ottavo. Così anche, si è risoluto, che ogni Mese, si abbia da fare la Congregazione particolare, o segreta per sopraintendere alle cose, che occorreranno.

De annua, & menstrua eleemosyna.

Nono. Inerendo agl'altri Decreti fatti per l'addietro sopra l'osservanza del pagamento del annua elemosina, nuovamente si decreta, che tutti li Maestri di Cappella di Roma, ed altri, quali sono di Congregazione Generale, e Professori, dovranno pagare mezzo grosso il mese, non eccettuando alcuno, tanto Istromentista di Arco, come di fiato, e Timpani, e di qualunque altra sorte, così per ordine dell'Eminentissimo, e Reverendissimo Sig. Cardinale Protettore dato in voce a tutti li Maestri di Cappella, li quali dalla Congregazione sono perpetuamente dichiarati Camerlenghi delle loro Cappelle per l'esazione di quanto si commanda in questo Decreto, con obligo di dover renderne conto al Camerlengo Generale, da deputarsi dalla Congregazione d' Anno in Anno, dovendo questo denaro servire all'opere pie, ed altri oblighi della Congregazione, e perche gl'Istromentisti non sono provisionati mensualmente nelle Cappelle di Roma, si provede anche a questo deputandosi dalla Congregazione Anno per Anno quattro di essi per l' esazione sudetta, li quali dovranno render conto al Camerlengo Generale, come sopra, il quale sarà sindicato ogn'Anno.

De professoribus pauperibus.

Decimo. E perche si è stabilito, e si vole, che detta elemosina si paghi indispensabilmente da tutti quelli, ch' esercitaranno in qualsivoglia modo la nostra Professione, e potrebbe darsi il caso, che ci fosse alcuno, così povero, il quale non potesse corrispondere a questa, benche tenue contribuzione, in tal caso non sia tenuto farla del proprio; ma si ritenga nell'elemosina, ch' alli Professori poveri si distribuisce dalli Guardiani pro tempore, e non altrimente.

De Libris Decretorum.

Undecimo. Si è decretato, che li fogli, ove si scrivono i Decreti, e risoluzioni della Congregazione detti communemente *stracciafogli*, si debbano sottoscrivere almeno da uno delli Guardiani, e subito, che saranno registrati al Libro della Segretaria, si portino, e si lascino nell'Archivio della Congregazione.

De servando Congregationis secreto.

Duodecimo. Che tutti quelli di Congregazione segreta, non possano nè palesare, nè discorrere de' trattati, che si sono fatti, e delle risoluzioni, che si son prese, se non con chi sarà stato presente, e contravenendo sia penato ad arbitrio della Congregazione segreta.

De Officialibus munus explentibus.

Decimoterzo, che gl'Officiali, che ritengono appresso di loro denari, Libri, Scritture, e cose simili della nostra Congregazione, dentro il termine di un mese, dal giorno, che usciranno dall'Officio debbano farne la consegna al successore, ed in caso di contravenzione siano penati ad arbitrio della Congregazione segreta, come sopra.

De munere, ac debito Camerarii.

Decimoquarto. Che il Camerlengo, *pro tempore*, debba tenere un Libro in buona forma, nel quale dovrà notare tutti li nomi, e cognomi delli Maestri di Cappella, Cantori, Istromentisti, e Professori, come sopra, nel quale dovrà diligentemente registrare tutti li denari, che si esigeranno per la sudetta annua elemosina, in modo tale, che portandosi detto Libro nella Congregazione, si possa da ciascheduno vedere, chi avrà pagato, e sodisfatto, e così pure debba tenere il conto a parte delle pene, che si saranno riscosse, ed esatte in tutto l' Anno, con rendere doppo finito l' Anno il Conto delli sudetti denari.

In quæ erogandi Congregationis proventus.

Decimoquinto. In fin d'ogn'Anno tutto il denaro, ch' avanzerà dell' esigenza, dopo avere il Camerlengo *pro tempore* pagati tutti li pesi, spese, ed ogni bisognevole per la medesima Congregazione, si debba immediatamente impiegare in estinguere il debito, caso, che la Congregazione ne abbia.

Decimosesto. E dopo, che la Congregazione sarà libera dalli sudetti pesi, overo debiti, tutti li denari, che sopravanzeranno, detratte le spese necessarie, siano depositati al Sagro Monte di Pietà, o Banco di S. Spirito di Roma dal Camerlengo *pro tempore* in credito della Congregazione a disposizione delli Guardiani, e Congregazione segreta, li quali denari non si possino riscuotere, senza mandato sottoscritto dalli Guardiani sudetti, ed i medesimi mandati siano spediti in congregazione segreta con il consenso della medesima Congregazione, perche così &c.

Quando Officiales mutandi.

Decimosettimo. Che la mutazione dell'Offiziali, si debba fare nella Congregazione Generale più prossima avanti la festa di S. Cecilia, ed in tal forma osservarsi d'Anno in Anno, nel modo, che prescrivono li nostri Statuti.

De Festis Solemnibus.

Decimo ottavo. Trovandosi stabilito nel Capitolo nono dell' antichi Statuti, che per il buon regolamento delle feste solenni della nostra Congregazione si eleggano due Prefetti delle feste comunemente detti, *Festaroli*, dichiarando, ed ampliando il sudetto Statuto, si determina, che li sudetti Festaroli debbano essere sei, accioche, ripartito fra più persone, sia minore l'in-

l'incommodo, e la spesa, e nella Solennità di S. Cecilia alli due Vesperi, ed alla Messa Solenne, debbano trovarsi in Chiesa pronti li Guardiani, per incontrare, e ricevere li Signori Cardinali, che vengono ad onorare la Festa, e si abbia da procurare, che le Feste, e le funzioni riescano con il maggior decoro possibile.

De servitio præstando Capellæ S. Ceciliæ, & Ecclesiæ S. Caroli ad Catenarios.

Decimonono. In ordine poi al servigio, che tutti siamo tenuti prestare alla nostra Cappella di S. Cecilia, ed alla Chiesa di S. Carlo alli Catenari, ove abbiamo fabricata detta Cappella, si debba eleggere, ed avvisare per tempo, chi dovrà operare nelle nostre Solennità, tanto Maestro di Cappella, quanto Organisti, Cantori, ed Istromentisti, affinche ogn'uno, si possa preparare, e tale elezione debba farsi dalla Congregazione segreta, come di già si prescrive negl' antichi Statuti al Capitolo nono, ed i destinati, ed intimati per tempo, in caso, che manchino al loro obligo, siano indispensabilmente penati dalla medema Congregazione segreta, cioè il Maestro di Cappella in pena di scudi sei, l'Organista di scudi tre, ed il Musico, ed Istromentista di giulj quindici, e per incorrere detta pena basti l'attestazione del Mandataro della nostra Congregazione di averli intimati, ed in caso, che nel tempo dell'intimazione vi fosse, o doppo sopragiungesse legitimo impedimento, debbano detti intimati mandare l'avviso per tempo alli Guardiani, acciò si possa accettare la scusa, se sarà legitima, o pure procedere alla pena, ed in tanto in caso d'imminente funzione, che mancasse il Maestro di Cappella, supplisca il primo Guardiano, come si dispone anco negl' antichi Statuti al Capitolo nono, e ciò si è stabilito da osservarsi inviolabilmente per evitare in avvenire lo scandalo, nel quale ci siamo altre volte trovati in occorrenza di funzioni, non essendosi potuto, nè principiare, nè proseguire con publico disordine, e scandalo.

Pro dicto servitio Professorum numerus stabiliendus.

Vigesimo. Che per le sudette Musiche della nostra Chiesa, si debba stabilire un numero fisso tanto delli Maestri di Cappella, come de' Musici, ed Istromentisti, a guisa di turno, ripartendosi ugualmente le parti, e si debbano avvisare tutti con viglietti, o Bolettino, il qual viglietto ciascheduno debba portarlo seco, e venire al servizio della nostra Chiesa, e consegnarlo al Camerlengo, Mandataro, o altri, che sarà deputato a tal effetto, accioche possa rincontrarsi chi sarà mancato, e volendo alcuno mandare un altro in suo cambio, debba scrivere dall' altra parte del medemo bolettino il nome di chi mandarà, acciò si riconosca, se sarà stato equivalente, e niuno possa partire dal servizio senza licenza del Maestro di Cappella, e chi trasgredirà sia penato di una libra di cera.

Nemo Musicam in Urbis Ecclesiis exerceat nisi a 4. Magistris approbatus.

Vigesimoprimo. Inerendo al Decreto fatto sotto li 13. Gennaro 1686., come nel Libro de' Decreti approvati dalla Congregazione Generale, e sottoscritti dall'Eminentissimo Protettore in quel tempo &c. si è stabilito, e novamente decretato, che in avvenire non sia più lecito ad alcun Musico, o Istromentista di qualsisia sorte di fare Musiche nelle Chiese di Roma, senza essere stato prima abilitato, ed approvato per idoneo dalli quattro Maestri di Cappella, che a quest' effetto si elegeranno dalla Congregazione ogn'Anno, dovendo la medesima invigilare, che nelle Musiche, che si faranno dalli Maestri di Cappella, ed abilitati, come sopra, siano le Composizioni di vero stile Ecclesiastico, ed in tutto uniforme alla mente del Regnante Sommo Pontefice Clemente XI, ed agl' Editti emanati sopra le Musiche, e per togliere ad ogn'uno, che non sia approvato, ed abilitato, come sopra, il modo di poter far Musiche, si dichiara ch' ogni Cantore, o Istromentista, il quale andarà a cantare, o suonare alle Musiche di questi non approvati, sia penato in scudi tre per ciascheduna volta, che anderà a cantare, e suonare a dette Musiche, e perche si potrebbe far fraude, e uno non abilitato potrebbe pregare un Maestro di Cappella, o abilitato, che li prestasse il nome, e facesse la battuta in sua vece, scoprendosi ciò sia penato tanto il Professore, quanto il Maestro di Cappella, o abilitato ad arbitrio della Congregazione segreta.

De nondum approbatis a Congregatione.

Vigesimosecondo. E perche presentemente vi sono molti, che già ritengono posti, e da molto tempo in quà sono tolerati, e fanno Musiche, senza esser stati abilitati dalla Congregazione sudetta, se ne sono considerati dodici, i nomi de' quali si terranno per ora esposti in Catalogo a parte nell' Archivio della nostra Congregazione, e ad effetto di non recare alli medesimi pregiudizio, nè danno, in levar loro detti posti, che da molto tempo in quà già ritengono, la detta Congregazione ha stabilito, e decretato, che vengano in detta nostra Congregazione a domandare la licenza di potere operare, che gli sarà concessa subito *gratis*, e questa gratia, che farà la nostra Congregazione, s'intenda fatta solamente per li sudetti, ma per l'avvenire non si darà più licenza a persona alcuna, se prima non saranno abilitati, ed approvati dalli Signori Maestri di Cappella a tal' effetto deputati, come si è detto di sopra.

De iis, qui alicui Capellæ addicentur.

Vigesimoterzo. Che ciaschedun Cantore, o Istromentista, che entrarà, o passerà in alcuna Cappella di servizio fermo, debba pagare nel suo ingresso, o passaggio una libra di cera a benefizio della Congregazione, e se sarà Maestro di Cappella ne paghi due.

De eleemosyna fide a sodalibus persolvenda, pœnasque exigendi ratione.

Vigesimoquarto. Essendosi negl' antichi Statuti, e respettivamente ne' presenti nuovi Decreti stabilita l'elemosina di un grosso il mese per ciaschedun Professore, e così pure essendosi stabilite diverse pene pecuniarie contro chi ricusa gl'Offizj, o manca alla destinate funzioni, o in altro modo contraviene agl' antichi e nuovi Decreti, quali elemosine, e pene sono la maggiore, e quasi l'unica entrata della nostra Congregazione per mantenimento del nostro Altare di S. Cecilia, e per le Solennità, e funzioni, e spese, che occorrono, si stabilisce, e determina, che ogn'Anno debba pagare puntualmente le sudette elemosine decorse, o pene incorse, come sopra, senz'eccezione, o dilazione alcuna, altrimenti passati otto giorni, doppo finito il mese, o doppo incorso la pena si procederà all'esecuzione senza citazione, o intimazione alcuna, ma solamente, si porti nell' Offizio di uno de' Notari dell' Eminentissimo Cardinal Vicario la nota delli contravenienti firmata da due Guardiani, e sottoscritta dal Camerlengo, e secondo la detta nota esibita in dett' Offizio, senz' altra citazione, si spedisca, e si esiguisca il mandato per le somme, e contro le persone in detta nota contenute irremisibilmente, perche si tratta di

elemosina, e di causa pia, e così si è a pieni voti stabilito, e se qualche Professore per abitar in qualche riguardevole Corte, o per avere familiarità di qualche gran personaggio, o per rispetto, che in altra maniera esigesse dalli esecutori, volesse concio esimersi dall'elemosina, e pene sudette in odio di questa sua ostinata contumacia di non voler fare quel che gl'altri fanno, sia cassato dalla Congregazione, nè possa alcun Maestro di Cappella chiamarlo in avvenire ad alcuna Musica, sotto pena di scudi sei, e se il contumace fosse Maestro di Cappella, nessun Musico, o Istromentista possa andare a servirlo sotto pena di scudi tre d'applicarsi in benefizio del nostro Altare, come sopra &c.

Approbatio accensitorum Statutorum.

Vigesimoquinto. Tutti li sopradetti Decreti sono stati approvati a viva voce per Congregazione Generale sotto li 9. Ottobre 1711. coll'intervento di sessantadue Congregati, e poi di nuovo sotto li 13. di Marzo 1715. coll'approvazione ancora dell'Eminentissimo Sig. Cardinal Ottoboni nostro degnissimo, e zelantissimo Protettore, e si è ordinato, che tanto gl'antichi Statuti, quanto questi nuovi Decreti debbano inviolabilmente osservarsi, ed eseguirsi, sotto le pene in essi contenute, se bene si spera, che ogn'uno sarà per esattamente osservarli, non già per la sogezione, e per il riguardo di queste piccole pene, ma bensì per il solo amore della virtù, e per il buon regolamento della nostra Congregazione, e per mantenere, ed accrescere sempre più il culto, e la devozione verso la nostra Vergine, e Martire Santa Cecilia nostra Protettrice nel Cielo.

PIETRO CARDINALE OTTOBONI PROTETTORE.

L. Sergardi Uditore.

Pietro Paolo Bencini Guardiano.

Io Biagio Icarci Guardiano.

Gio: Domenico Gratiani Guardiano.

Giuseppe de Carolis Guardiano.

Domenico Antonio Mancini Segret.

Preces Congregationis.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes Statuta, & Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, & attenta relatione per prædictum Petrum Cardinalem Protectorem eidem Congregationi Cardinalium super præmissis facta, omniaque, & singula Statuta, & Decreta præinserta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Statutorum.

Clausulæ.

§.3. Decernentes ipsas præsentes literas, ac Statuta, & Decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Musicorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & Gentium habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IX. Septembris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimosexto.

CCXXXI.

Reservatur Summo Pontifici dispensatio a Voto perseverantiæ pro Congregatione Clericorum Doctrinæ Christianæ.

Dat. 28. Sept. 1716. An. 16.

De dispensatione Voti, ac juramenti horum Clericorum vide Inn: XII Const: ed: 1699, Jun: 23, P.8. De suffragio deleberativo pro Definitore adjuncto hujus Pontificis Const: ed: 1714, Jun: 11, P.14. Et Bened: XIII Const: ed: 1723, Nov: 24, P.1 extat eadem reservatio pro Congregatione in Regno Neapolitano.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

In Capitulo Gen: 1715 decretum fuit, ut Novitii emitterent stabilitatis votû, cujus dispensatio spectaret ad Rom: Pontificem.

Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Præpositus, Diffinitores, ac Presbyteri Congregationis Doctrinæ Christianæ de Urbe, quod ipsi ad augendam, & conservandam eorum Congregationem in Capitulo Generali die 14. Maji anni proxime præteriti habito, illique præsidente dilecto filio nostro Francisco Maria Casini tituli Sanctæ Priscæ S.R.E. Presbytero Cardinali Sanctæ Priscæ nuncupato Visitatore Apostolico Con-

Congregationis hujusmodi a Nobis deputato decreverunt, ut de cætero Novitii post probationis annum votum stabilitatis, cujus dispensatio Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti reservata sit, emittere teneantur. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Congregationis.

§.1. Nos igitur dictos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui ad Dubium propositum, an & quomodo præfatorum exponentium precibus esset indulgendum in casu &c. affirmative pro ingressuris tantum, responderunt consilio, dispensationem super dicto Voto perseverantiæ Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat auctoritate Apostolica tenore præsentium reservamus, & quatenus e dicta Congregatione sine dispensatione hujusmodi egrediantur ab exercitio Sacrorum Ordinum suspensi remanere debeant, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Reservatio dispensationis pro ingressuris tantum secundum Congregationis Concilii Decretum.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis Doctrinæ Christianæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Septembris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimosexto.

CCXXXII.

Dat. 8. Oct. 1716. An:16.

Conceditur Provinciæ Silesiæ Monachorum Cistercien. communicatio Indulgentiarum totius Ordinis, & Monasteriorum Superioris Germaniæ.

Eamdem communicationem quinimo ampliorem vide concessam pluribus Provinciis Const: ed: 1715, Mar: 7, P. 15. Et Bened: XIII Const: ed: 1728, Jan: 25, P. 5. confirmantur privilegia Ordinis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpet. rei memoriam.

Pastoralis officii, quod Authore Deo gerimus, debitum exigit, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis sub suavi monasticæ vitæ jugo mancipatorum curam gerentes, felicibus eorum in via Domini progressibus, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

Exordium.

§.1. Cum itaque, sicut dilecti filii moderni Visitator, & Vicarius Generalis, aliique Prælati Provinciæ Silesiæ Ordinis Cistercien. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi privilegia, gratias, & indulta quibus dictus Ordo Cistercien., ejusque Monachi Germaniæ Superioris fruuntur, sibi, ac omnibus dictæ Provinciæ Monasteriis, quemadmodum aliis Monasteriis Ordinis hujusmodi a Sede Apostolica concessum fuisse memoratur a Nobis communicari plurimum desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti, etiam filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, enarratam communicationem privilegiorum quoad Indulgentias tantum prædictis Prælatis, & Monasteriis Provinciæ Silesiæ hujusmodi, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Preces Prælatorũ pro privilegiis universis.

Concessio quoad Indulgentias tantum.

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Octo'ris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimosexto.

CCXXXIII.

CCXXXIII.

Dat. 16.Oct. 1716. An.16.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Regul. de alternativa inter duas filiationes Fratrum Eremit. S. Augustini Discalc. Congregationis SS. Conceptionis M.V. in Regnis Lusitaniæ, & Algarbiorum servanda.

Const: ed:1702, Nov:24, P.2 extat prohibitio ne duo consanguinei suffragentur. Const: edit:1708, Aug:14, P.8 abolita fuit alternativa in Provincia B. M. de Gratia. Constit: ed:1715, Sept.14, P.15; Et Const: ed:1716, Mar:31, P.16 Statutum fuit tempus Vicarii Gen: hujus Congregationis. Inn: XIII Const: ed:1723, Sep:20 P.3 extat moderatio Constitutionis de consanguineis. Et Benedict: XIII Const: ed:1727, Feb:27, P.2 extenditur præd: alternativa.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Epitome duarum Constit: Clem:XI. de regimine Vicarii Gen. ad trienniū contracto, Superiorumque electione.

ALias Nos ad supplicationem charissimi in Christo filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis illustris gubernium sexennale Vicarii Generalis Congregationis Sanctissimæ Conceptionis B.M.Virg. Immaculatæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Regno Portugalliæ ad triennale cum vacante triennali in futurum reduximus, omnesque ejus Superiores Generales constituimus, & deputavimus, cum solitis tamen vacantiis postquam iidem Superiores in eorum respective officiis, spatium sex annorum explevissent, ac Superioribus Generalibus sic a Nobis electis, & constitutis, alios Superiores subalternos, nempe Priores, Subpriores, Magistros Novitiorum, & Lectores ejusdem Congregationis, servata tamen forma circa eorumdem officiorum vacationem Constitutionis fel. rec. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit = *Circumspecta*, etiam pro Fratribus Discalceatis Provinciæ Italiæ dicti Ordinis editæ, substituendi facultatem elargiti fuimus, ea tamen lege, ut triennium Dominica sexta post Pascha Resurrectionis Dominicæ proximæ præteritum incipere deberet, & alias, prout in binis nostris primis quidem die 14.Septembris anni proxime præteriti, novissimis vero die 31.Martii currentis anni desuper in simili forma Brevis respective expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus uberius continetur; Et subinde pro parte ipsius Joannis Regis Nobis exposito, quod ipse pro perpetuo ejusdem Congregationis, quæ decem Conventibus, & quatuor Vicariis constabat, stabilimento, duas particulares filiationes in eadem Congregatione, nempe unam in *Extremaduræ*, alteram vero in *de Alentejo, & Algarbiorum* respective Provinciis nuncupandas assignando unicuique ex eis quinque Conventus, & duas Vicarias introduci desiderabat, quemadmodum Fratribus ejusdem Ordinis Eremitarum S.Augustini, & Sancti Francisci de Observantia Reformatorum, ac Tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci respective nuncupat. per Nos concessum fuisse memorabatur, itaut eidem Provinciæ Extremaduræ Regius Conceptionis Montis Oliveti Ulyssiponen. Caput totius Congregationis, itidem Regius B.M.V. de Pietate de Santarem, Assumptionis ejusdem B.M. Virginis de Sobreda, Boni Jesu Villæ Portus de Mos, Beatæ Mariæ de bon'hora Curiæ, & dictæ Civitatis Ulysiponen. respective nuncupat. Conventus, necnon de Palma Civitatis Bahien. omnium Sanctorum in Brasilia, Sancti Jacobi Insulæ Sancti Thomæ Vicariæ; ac Provinciæ de Alentejo, & Regni Algarbiorum, de Beira, Mintro, & de frans de Montes, B. M. de Mercede Civitatis Elboren. prædictæ Provinciæ de Alentejo Metropolis ejusdem Beatæ Mariæ de Orada, de Mansaras, B.M.V. de Consolatione Villæ de Extremos, Conceptionis ejusdem B. M. Virg. Ville de Monte Mox il Novo, S.Mariæ Civitatis Portalegren., etiam respective nuncupat. Conventus, necnon ejusdem B. M. V. della bona hora Ville de Setubal, ac ejusdem B.M.Virgin. de i Poveri, Villæ de Laulæ Regni prædicti Algarbiorum Vicariæ concedantur. Utque prima filiatio una cum suis Conventibus, etiam Insularum adjuncta cum supradicto Regio Conventui Conceptionis Montis Oliveti Ulyssiponen., Secunda vero filiatio Provincia de Alentejo, & Algarbiorum nuncupat. memorato Conventui ejusdem B.M.V. de Mercede addictæ esse debeant, atque in celebratione Capituli Generalis alternativa inter dictas duas filiationes servetur itaut Vicarius Generalis pro uno, ex prima, altero vero triennio ex secunda filiatione hujusmodi, prout cæteri Superiores Generales, Priores, Vicarii, Subpriores, Magistri Novitiorum, & Lectores, servata tamen æqualitate Officiorum inter Religiosos dictarum filiationum dividendorum assumantur. Si autem Vicarium Generalem ante ultimum annum triennii sui Gubernii præmori contigerit, cum novus Vicarius juxta Constitutionum Apostolicarum dispositionem eligendus sit ex ea filiatione, cujus erat Defunctus, eligi debeat, idque etiam in casibus magni momenti, vel renunciationis, aut depositionis ab officiis dicti Vicarii Generalis, aliorumque Superiorum Generalium, Priorum, Subpriorum, Magistrorum Novitiorum, & Lectorum servandum sit. Si vero progressu temporis, novos Conventus in posterum in eadem Congregatione augeri contigerit, primus scilicet primæ filiationi Extremaduræ, alius vero erigendus Conventus hujusmodi alteri filiationi de Alentejo accrescat, & si Conventus hujusmodi in Provincia de Beyta Minho, & de tras dos Montes nuncupat. numero quatuor, vel plures essent, tertia filiatio uni ex hujusmodi Conventibus erectis addicta, ubi filii dictarum Provinciarum congregabuntur, fiat, & tunc turnus, seu circulus tripartitus conficietur, ita ut tunc Vicarius Generalis in uno ex Conceptionis, in altero ex Beatæ Mariæ de Mercede & in reliquo triennio ex nova filiatione aucta eligetur, idque etiam in aliorum Officiorum subalternorum repartitione servari debeat: Ideoque pro parte ejusdem Joannis Regis Nobis supplicato, ut pro communi ejusdem Provinciæ pace, & tranquillitate, ac perpetua Constitutionum Apostolicarum observantia alternativam prædictam confirmare dignaremur. Nos supplicem Nobis super præmissis porrectam ad Congregationem Venerabilium Fratr. Nostror. S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Epi-

Preces Regis pro triplici filiatione, & tripartita alternativa, cujus modus describitur.

Episcoporum, & Regularium, præpositam: Eadem vero Congregatio Decretum edidit tenoris sequentis, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus D. N. supplicem hunc libellum benigne remisit, attentis narratis, referente Eminentissimo Sanctæ Priscæ, petitam gratiam alternativæ inter duas filiationes existentes benigne impertita est, in reliquis instantiam rejecit. Romæ 25. Septembris 1716. -- F. Cardinalis de Abdua -- R. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Decretū Cōgregationis pro duplici dumtaxat filiatione, & bipartita alternativa.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte ejusdem Joannis Regis Nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos piis ejusdem Joannis Regis votis annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Regis pro Decreti confirmatione.

Confirmatio relati Decreti

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictorum Conventuum, Congregationis, & Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Octobris MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimosexto.

CCXXXIV.

* Dat. 7. Nov. 1716. An. 16.

Erigitur insignis Collegiata in Palatio Regis Portugalliæ in Archiepiscopalem, & Patriarchalem Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem, cum plurimis privilegiis, & ordinationibus.

Huic Ecclesiæ unitæ fuere tres Ecclesiæ Parochiales Const: ed: 1716, Aug: 19, P. 16. Et Constit: edit: 1717, Feb: 18, P. 17 confirmantur acta Delegati Apostolic: pro executione præsentis Constitutionis.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

In supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, pastoralis officii nostri partes circa ea libenter interponimus, per quæ Orthodoxis Regibus, aliisve de Apostolica Sede, & Catholica Religione optime meritis Principibus, illustria grati animi nostri argumenta exhibere possimus, illosque præ cæteris, qui validis subsidiis communem Christianæ Reipublicæ causam adversus teterrimos illius Hostes adjuvare satagunt, præcipuis, ac vere singularibus Pontificiæ largitatis gratiis prosequimur.

Exordium ab officio gratias elargiēdi Principibus de Catholica Religione optime meritis.

§. 1. Sane cum immanissimus Turcarum Tyrannus, postquam divinis omnibus, ut notum est, atque humanis legibus infractis, dirum, atroxque bellum superiori anno dilectis Filiis Nobilibus Viris Duci, & Dominio Venetorum nequissime intulerat, felici, ac celeri Peloponnensi expugnatione summopere elatus, ac nihil jam sibi impervium fore confidens, non Venetas tantum, sed alias Christianorum Principum Provincias ingenti, & forsan antehac inaudito terrestrium, maritimarumque copiarum apparatu, hoc præsenti anno aggredi, ac cladibus involvere, potissimum vero Insulam, & Civitatem Corcyræ, securitatis Italicæ propugnaculum, oppugnare moliretur; Nos tot, tantisque Ecclesiæ, ac Reipublicæ, imo, & temporalis nostræ Ditionis periculis vehementer commoti, primum quidem ad eum, qui potens est in prælio, toto corde clamavimus, ut secundum multitudinem miserationum suarum redimeret Nos a malis, nec daret hæreditatem suam in opprobrium, deinde vero Catholicos Principes, omni paternæ charitatis contentione hortari non prætermisimus, ut labenti rei Christianæ opem ferrent, ac eademmet, quibus nuper inter se digladiati fuerant, arma in Barbaros converterent. Cum autem inter illos, Charissimus in Christo Filius noster Joannes Portugalliæ, & Algarbiorum Rex illustris eximiæ, non minus suæ pietatis stimulis, quam Officiis nostris adductus, in primis vero clarissimis Majorum suorum Portugalliæ Regum, de Orthodoxæ Fidei tuitione, ac propagatione meritissimorum exemplis excitatus, nullis incommodis, nullisque expensis, quantumvis gravissimis, parcens, summo zelo, summaque, ac pene incredibili liberalitate, & alacritate, in auxilium Christianæ Classis validissimum quamplurium bellicarum, munitissimarumque Navium subsidium quam citissime transmiserit; Nos probe scientes prædictum Joannem Regem pluribus ab hinc annis, pio desiderio motum habendi in suo Palatio Regio Ulyssiponen. unam Cathedralem Ecclesiam, summopere exoptasse, ut sæcularis, ac insignis Collegiata Ecclesia in eodem Palatio, sub invocatione divi Thomæ Apostoli, alias a Nobis erecta, & instituta in Cathedralem Ecclesiam hujusmodi, sub invocatione Assumptionis Beatissimæ Mariæ Virginis eri-

Adversus Turcarum apparatus preces Deo oblatæ fuerūt ab hoc Pont. Catholicique Principes excitati

Hinc a Portugalliæ Rege plures naves missæ sunt

Ejus desideriū erigendi novum Archiepiscopatum in Capella Palatii, ac proinde dividendi Ulyssiponen. Diœcesim, quæ amplissima exist t, & prærogativis referta.

erigatur; proptereaque Civitas, & Dioecesis Ulyssiponen., in duas partes dividantur, & in eis duo Archiepiscopatus constituantur, Civitatem vero Ulyssiponen. prædictam, Lusitaniæ Metropolim, tum ob maritimum Portum, continuam frequentiam omnium Gentium, & Nationum, omnigenam mercaturam, ac divitiarum abundantiam, tum ob ingentem numerum Ecclesiarum, Monasteriorum, & Conventuum, tam Virorum, quam Mulierum, Confraternitatum, Hospitalium, aliorumque Locorum piorum, tum denique ob plurimas nobilissimas familias, multosque Viros in illustribus gradibus constitutos, & tam literis, quam armis conspicuos, toto Orbe Terrarum celeberrimam esse proindeque hujusmodi prærogativa summopere dignam, ipsasque Civitatem, & Dioecesim Ulyssiponen., tam ob laicalem Populum, quam ob Clerum secularem, & regularem valde numerosas, nec non fructus, redditus, & proventus Mensæ Archiepiscopalis Ulysiponen., cujus Ecclesia ad præsens Pastoris solatio destituta, ut accepimus, existit, ad duorum Archiepiscoporum, postquam Civitas, & Dioecesis Ulyssiponen. hujusmodi in duas partes divisæ fuerint, & in prædictis duabus partibus, mediante unius novi Archiepiscopatus erectione, duo Archiepiscopatus constituti fuerint, commodam, congruamque substentationem sufficientissimos existere.

Divisio Civitatis Ulysiponen. & Dioecesis in partem Orientalem pro antiquo Archiep. Orientali nuncupando, & in partem Occidentalē pro altero novo, & Occidentali.

§.2. Volentes eidem Joanni Regi aliquod singulare nostri grati animi argumentum præbere, ad majorem Dei gloriam, & divini cultus augmentum, attenta amplitudine ejusdem Dioecesis Ulysiponen., motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Civitatem, & Dioecesim Ulysiponen. præfatas in duas partes dividimus, ac unam tam Civitatis, quam Dioecesis divisarum hujusmodi partem versus Orientem, antiquo Archiepiscopatui Ulysiponen. relinquimus, alteram vero partem versus Occidentem, novo Archiepiscopatui per Nos, ut infra erigendo, assignamus; itaut in posterum perpetuis futuris temporibus pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen., qui medietatem Civitatis, necnon medietatem Dioecesis Ulyssiponen. versus Orientem habuerit, Archiepiscopus Ulyssiponen. Orientalis; futurus vero, ac pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen., qui medietatem Civitatis, itidemque medietatem Dioecesis Ulyssiponen. versus Occidentem pariformiter habuerit, Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis respective nuncupari debeant. Divisionem autem prædictæ Civitatis Ulyssiponen. in duas partes, ut infra, faciendam esse decernimus, prout vigore præsentium facimus, unamque partem ab altera dividimus, & separamus, itaut Civitas Ulyssiponen. antiquior, cum suo Castello, & Suburbio Orientali, ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Orientalem, Suburbium vero Occidentale, quod nova Ulyssipo nuncupatur, ad futurum, & pro tempore existentem Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem respective nuncupandos, respective pertineant, unaque pars ab altera distinguatur per antiquiores muros Civitatis, nempe per murum Civitatis Portæ Consolationis, per murum Costæ de Castello, ac per murum, & Portam Sancti Andreæ, & quidquid inde est, cum Civitate antiquiori in parte Orientali, unacum Parochialibus, aliisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, & Locis Piis quibuscumque ad Orientalem, quidquid vero existit in parte Occidentali, seu nova Ulyssipone, similiter cum Parochialibus, aliisque Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, pariterque Locis Piis quibuscumque, ad Occidentalem respective nuncupandum Archiepiscopum pro tempore existentem spectare, & pertinere debeat; Dioecesim vero Ulyssiponen. pariformiter in duas partes dividimus, ac partem Dioeces Ulyssiponen. versus Orientem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali, partem vero ejusdem Dioecesis Ulyssiponensis versus Occidentem futuro, ac pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali respective nuncupandis subjicimus, & assignamus. Linea autem divisoria dictæ Dioecesis Ulyssiponen. incipiet a Locis de Arrojos, Campogrande, Povoa Sancti Adriani, & Arruda, cum toto Territorio de Alenquer, qua parte terminat cum Territorio Villarum de Ribatejo, & exinde Moinho novo, Otta, Cercal, Sancheira, cum Coutos de Alcobaza, usque ad Confinia Episcopatus Leyrien., includendo omnia prædicta Loca, Oppida, & Villas, cum suis Territoriis, Dependentiis, Terris, Populationibus, omniaque alia, quæ intra hanc lineam, & littora Maris Oceani reperiuntur, ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulysiponen. Occidentalem nuncupandum, spectare, & pertinere debeant: Cætera vero Loca, Oppida, & Villas, quæ ex hac linea exclusive reperiuntur, usque ad Ripas Tagi, & confinia Jurisdictionis de Thomar, cum omnibus suis Territoriis, Districtibus, & dependentiis ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulysiponen. Orientalem pariter nuncupandum, spectare, & pertinere debeant; ex altera autem parte Tagi, Territorium de Setual, qua se extendit intra Flumina Sado, & Canha usque ad confinia Archiepiscopatus Elboren. cum omnibus Locis, Oppidis, & Villis, eorumque Territoriis, & dependentiis, ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulysiponen. Occidentalem; Territorium vero de Sanctarem ultra Tagum intra Flumina Divor, & Castellum de Almourol, usque ad confinia Episcopatus Portalegren., etiam cum Locis, Oppidis, & Territoriis ad pro tempore existentem Archiepiscopum Ulysiponen. Orientalem respective nuncupandos, similiter respective spectare, & pertinere debeant.

Erectio Archiepiscopatus Occidentalis in Capella Regia S.Thomæ sub invocatione Assumptionis B. V. S.Sedi immediate subjecti, cum tribus novis dignitatibus a Rege designādis, ac facultate pro hac vice amovendi nonnullos ex Capitulo.

§.3. In prædictis autem parte Civitatis, ac parte Dioecesis Ulysiponen. versus Occidentem pro futuro Archiepiscopo Ulysiponen. Occidentali nuncupando sic, ut præfertur, constitutis, & assignatis novum Archiepiscopatum Ulysiponen. Occidentalem nuncupandum pro uno vero, & futuro Archiepiscopo Ulysiponen. Occidentali noncupando ad nominationem prædicti Joannis Regis, ejusque in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Successorum Regum pro tempore existentium, ut infra, eidem Archiepiscopatui Ulysiponen. Occidentali nuncupando Apostolica auctoritate præficiendo, qui novus Archiepiscopus Ulysiponen. Occidentalis nun-

nuncupandus in nullo penitus alteri Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali nuncupando, aliisque quibuscumque Archiepiscopis, Prælatis, & Superioribus quocumque nomine nuncupatis subjectus sit; sed ab eis, eorumque jurisdictione, & Superioritate penitus, & omnino exemptus, ac dumtaxat Sedi Apostolicæ immediate subjectus existat, erigimus, & instituimus; dictamque sæcularem, & insignem Collegiatam Ecclesiam sub invocatione divi Thomæ Apostoli in prædicto Palatio Regio, ut præfertur, existentem, prævia suppressione denominationis, & Tituli insignis Collegiatæ Ecclesiæ ejusdem divi Thomæ Apostoli, in veram Archiepiscopalem Sedem, & Ecclesiam Metropolitanam Ulyssiponen. Occidentalem nuncupandam sub invocatione Assumptionis Beatissimæ Virginis Mariæ pariformiter erigimus, & instituimus, ac nomine Archiepiscopali, & Metropolitano Ulyssiponen. Occidentali insignimus, & decoramus; ac volumus, quod ipsa Collegiata Ecclesia, quæ ex sex Dignitatibus, octodecim Canonicatibus, totidemque Præbendis, quas, & quos obtinentes illius Capitulum constituebant, nec non ex duodecim perpetuis Beneficiis Ecclesiasticis constituebatur, in Cathedralem erecta eodem numero Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, quas, & quos etiam obtinentes illius Capitulum similiter constituant, necnon eodem numero Beneficiorum constituatur, quorum tamen Canonicatuum tres in Pœnitentiarium, Theologalem, & Doctoralem respective Canonicatus per ipsum Joannem Regem designandi erunt, servatis tamen in præsentatione, collatione, & institutione Canonicatuum Pœnitentiarii, Theologalis, & Doctoralis hujusmodi, tam circa ætatem, quam circa idoneitatem, aliasque qualitates Concilii Tridentini decretis. Cumque dicta Cathedralis Ecclesia Ulyssiponen. Occidentalis nuncupanda, olim, ut præfertur, Collegiata Ecclesia, nunc ad hujusmodi sublimitatem, honorificamque excellentiam sublimata existat, dictusque Joannes Rex, ut accepimus, in ea Dignitates, & Canonicos habere, qui certas, & peculiares qualitates habeant, ad hoc ut ad altiores Dignitates, & Cathedralium Ecclesiarum regimina promoveri, seu præsentari possint summopere desideret, eidem Joanni Regi, ut nonnullos ex Dignitates, & Canonicatus, & Præbendas hujusmodi, ac Beneficia præfata nunc obtinentibus pro hac vice tantum ab eis removere, aliosque in eorum locum subrogare, dummodo tamen prius indemnitati eorum, qui sic remoti fuerint, saltem æquivalenter, consultum fuerit, libere, & licite possit, & valeat, & si remoti a Dignitatibus, aut Canonicatibus, & Præbendis, seu Beneficiis hujusmodi quavis ratione, & sub quovis prætextu, etiam Triennalis possessionis juvari non possint, nec remotioni hujusmodi contradicere, & se opponere valeant, de pro remotis Apostolica auctoritate haberi volumus, & mandamus, tenore præsentium, motu pari concedimus, & indulgemus.

Jurisdictio, & facultas Archiepiscopi Orientalis.

§.4. Ad hoc autem, ut tam Archiepiscopus Ulyssiponen. Orientalis, quam Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis pro tempore existentes ultra propriam, & distinctam Diœcesim, ac proprium, & distinctum Territorium cum propria, vera, & particulari auctoritate, jurisdictione, & potestate in cujusque eorum Subditos, & Diœcesanos habere valeant, Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali pro tempore existenti, ut auctoritatem, jurisdictionem, & superioritatem in Clerum, & Populum, in Castra, Oppida, Villas, Territoria, Districtus, Ecclesias, & Personas tam Sæculares, quam Ecclesiasticas existentes, & existentia in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. versus Orientem ei, ut præfertur, assignatis, habere debeat, & eas libere, & licite exercere valeat, ac Loca, & Personas hujusmodi ejus Jurisdictioni, subjectioni, visitationi, & correctioni semper, & perpetuo subjecta remaneant, citra tamen præjudicium Personarum, seu Locorum, forsan habentium privilegia exemptionis ab hujusmodi visitatione, quæ firma, & illæsa remanere, & ut antea ab hujusmodi visitatione exempta respective esse debeant. Nec non eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali ultra jurisdictionem, & auctoritatem in Personas, & Loca in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versus Orientem sic, ut præfertur, ei assignatis, collationes, provisiones, & omnimodas alias dispositiones Dignitatuum, Canonicatuum, & Præbendarum, Personatuum, Administrationum, Officiorum, cæterorumque omnium, & singulorum Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, ac Præsentationes, Electiones ad illa, confirmationes, & Institutiones in eisdem antea in tota Civitate, & tota Diœcesi Ulyssiponen. præfunctis Archiepiscopis Ulyssiponen. competentes, salvis tamen, & illæsis semper remanentibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis, & absque præjudicio præsentationis Beneficiorum Jurispatronatus Regii, & Laicalis in posterum pro medietate tantum Civitatis Ulyssiponen., & medietate Diœcesis Ulyssiponen. hujusmodi versus Orientem sic, ut præfertur, sibi assignatis, relinquimus, & assignamus. Eidemque pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali Egitanien., Portalegren., Promontorii Viridis, Sancti Thomæ, & Congen. Episcopales Ecclesias, modernosque, & pro tempore existentes illarum respective Præsules, seu Administratores pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Ulyssiponen. Orientalis Suffraganeis, qui tanquam membra capiti pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali jure metropolitico subsint, designamus, & deputamus; ita quod idem pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Orientalis in eisdem Egitanien., Portalegren., Promontorii Viridis, Sancti Thomæ, & Congen. Civitatibus, & Diœcesibus jus metropoliticum sibi vindicet, & Egitanien., Portalegren., Promontorii Viridis, Sancti Thomæ, & Congen. pro tempore existentes Episcopi eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali ad omnia, & singula teneantur, & sint adstricti, ad quæ Suffraganei quicumque suis Metropolitis Ecclesiis, & Metropolitanis juxta canonicas sanctiones tenentur, & obligati existunt, ac eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Orientali prædictos suos Suffraganeos consecrandi, Provinciales Synodos evocandi, ac cum eisdem Suffraganeis Ecclesiastica negocia agendi, & definiendi, causas quarumcumque appellationum,

num, sive querelas juxta Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decreta cognoscendi, omniaque alia, & singula quæcumque, quæ de jure, usu, consuetudine, aut alias quoquomodo ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & præcise ad antiquum Archiepiscopum Ulyssiponen. antea spectabant, & pertinebant in medietate tantum Civitatis Ulyssiponen. versus Orientem, & medietate tantum Dioecesis Ulyssiponen. hujusmodi etiam versus Orientem sic ei pro suis Archiepiscopatu, & Territorio, a Nobis per præsentes relictis, & assignatis, gerendi, & exercendi plenam, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem relinquimus pariter, & assignamus.

Jurisdictio, & facultas Archiepisc. Occidentalis, qui esse debet Sacellanus Major Regiæ Capellæ.

§.5. Pro tempore vero existenti Archiepiscopo Ulysiponen. Occidentali, qui semper esse debeat Sacellanus major dictæ Regiæ Capellæ, ut ultra gratias, privilegia, prærogativas, & indulta, quibus frui debebit uti Sacellanus major dictæ Capellæ, & præcise ultra jurisdictionem spiritualem, & temporalem, quæ ei competere debebit super Familiaribus Regiis, aliisque Personis juxta formam, & tenorem privilegiorum eidem Sacellano majori alias concessorum, ubicumque domicilium habentibus, seu habituris, etiam ipse jurisdictionem, & auctoritatem in Clerum, Populum, Castra, Oppida, Villas, Territoria, Districtus, Ecclesias, & Personas tam sæculares, quam Ecclesiasticas, & Regulares existentes, & existentia in medietate Civitatis, & medietate Dioecesis Ulysiponen. hujusmodi versus Occidentem ei sic, ut præfertur, assignatis, habere debeat, ac eas libere, & licite exercere valeat, ac Loca, & Personæ hujusmodi ejus subjectioni, visitationi, & correctioni semper, & perpetuo subjecta remaneant, citra tamen præjudicium Personarum, seu Locorum forsan habentium privilegia exemptionis ab hujusmodi visitatione, quæ firma pariter, & illæsa remanere, & ut antea ab hujusmodi visitatione exempta respective esse debeant: Nec non eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulysiponen. Occidentali ultra jurisdictionem, & auctoritatem in Personas, & Loca in medietate Civitatis, & medietate Dioecesis Ulysiponen. hujusmodi versus Occidentem sic, ut præfertur, ei assignatis, collationes, provisiones, & omnimodas alias dispositiones Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, Personatuum, Administrationum, Officiorum, cæterorumque omnium, & singulorum Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, ac præsentationes, electiones ad illa, confirmationes, & institutiones in eisdem antea in tota Civitate, & tota Dioecesi Ulysiponen. prædefunctis Archiepiscopis Ulysiponen. competentes, salvis tamen, & semper illæsis pariter remanentibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis, & absque præjudicio præsentationis Beneficiorum Jurispatronatus Regii, & Laicalis, in posterum pro medietate tantum Civitatis Ulysiponen., ac medietate tantum Dioecesis Ulysiponen. versus Occidentem sic, ut præfertur, pro tempore existenti Archiepiscopo Ulysiponen. Occidentali assignatis, similiter concedimus, & respective indulgemus. Eidemque pro tempore existenti Archiepiscopo Ulysiponen. Occidentali Leyrien., Lamacen., Funchalen., & Angren. Episcopales Ecclesias, modernosque, & pro tempore existentes illarum respective Præsules, seu Administratores pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Ulysiponen. Occidentalis Suffraganeis, qui tanquam membra Capiti, eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulysiponen. Occidentali jure Metropolitico subjaceant, eique obedientiam, & reverentiam, tanquam proprio Metropolitano, præstare debeant, similiter designamus, & deputamus; ita quod idem pro tempore existens Archiepiscopus Ulysiponen. Occidentalis in eisdem Leyrien., Lamacen., Funchalen., & Angren. Civitatibus, & Dioecesibus jus Metropoliticum habeat, & habere debeat, & Leyrien., Lamacen., Funchalen., & Angren. Episcopi eidem pro tempore existenti Archiepiscopo Ulysiponen. Occidentali ad omnia, & singula teneantur, & sint adstricti, ad quæ Suffraganei quicumque de jure, usu, aut consuetudine tenentur, & obligati existunt, ipsique pro tempore existenti Archiepiscopo Ulysiponen. Occidentali præfatos suos Suffraganeos consecrandi, Provinciales Synodos evocandi, ac cum eis etiam Ecclesiastica negocia agendi, & terminandi, causas quarumcumque appellationum, sive querelas juxta Sacrorum Canonum statuta, & Concilii Tridentini decreta cognoscendi, omniaque alia, & singula, quæ similiter de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & præcise ad antiquum Archiepiscopum Ulysiponen. antea in tota Civitate, & Dioecesi Ulysiponen. spectabant, & pertinebant, in posterum in medietate tantum Civitatis, & medietate tantum Dioecesis Ulysiponen. hujusmodi versus Occidentem sic ei pariter pro suis Archiepiscopatu, & Territorio, a Nobis per præsentes assignatis, gerendi, & exercendi, plenam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Taxa pro expeditione Literarum Apostolicarum, ac redditus utriusque Archiepiscopatus, & Capituli.

§.6. Ut autem tam Archiepiscopus Ulysiponen. Orientalis, quam Archiepiscopus Ulysiponen. Occidentalis pro tempore existentes in actu expeditionis literarum Apostolicarum super eorum promotione ad dictos Ulyssiponen. Orientalem, & Ulyssiponen. Occidentalem Archiepiscopatus ad nominationem dicti Joannis Regis, ejusque Successorum Regum præfatorum, ut infra, faciendam, taxam fixam, & invariabilem in libris Cameræ Apostolicæ, ac certos, & distinctos fructus habere valeant, cum taxa antiqui Archiepiscopatus Ulyssiponen. in libris Cameræ Apostolicæ ad bis mille florenos auri descripta reperiatur, & æquum sit, quod sicuti dividuntur Civitas, & Dioecesis, ita etiam dividantur fructus, & onera, volumus, & ordinamus, quod in posterum fructus Archiepiscopatus Ulyssiponen. Orientalis ad alios mille florenos similes respective in libris Cameræ Apostolicæ taxati respective existant. Unicuique autem ex prædictis duobus Archiepiscopis Ulyssiponen. Orientali, & Occidentali pro tempore existentibus illi fructus ex decimis, & aliis quibuscumque redditibus, proventibus, bonis stabilibus, censibus, & aliis hujusmodi provenientes obveniant, qui provenire poterunt ex illa medietate Civitatis, & medietate Dioecesis Ulyssiponen. ei sic, ut præfertur, assignatis; & ne antiquum Capitulum Ulyssiponen. ex hac divisione, & dismembratione, ac novi Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis erectione quoad

infrascriptos fructus, & alia emolumenta ei, ut infra, spectantia, aliquod detrimentum patiatur, tam fructus, quam decimæ, & alia emolumenta, quæ antea eidem antiquo Capitulo spectabant, & pertinebant, etiam post divisionem Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen., ac novæ Metropolitanæ Ecclesiæ hujusmodi erectionem, ut antea, spectare, & pertinere debeant, absque eo quod Capitulum, & Canonici novæ Metropolitanæ Ecclesiæ præfatæ ex prædictis decimis, fructibus, & emolumentis ad antiquum Capitulum Ulyssiponen., ut præfertur, spectantibus quidquam exigere, seu prætendere valeant, etiamsi fructus, decimæ, & emolumenta hujusmodi ex quibuscumque bonis, rebus, & Personis in medietate Civitatis, & medietate Diœcesis Ulyssiponen. versus Occidentem existentibus quomodolibet proveniant.

Statuta nonnulla pro pace conservanda inter utrũque Archiepiscopum.

§.7. Ad effectum vero, ut ex divisione Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. præfatarum, & existentia duorum Archiepiscopatuum intra limites ejusdem antiquæ Civitatis, ejusdemque Diœcesis, discordiæ, & dissensiones non oriantur, cupientes pacem, & tranquillitatem inter Personas Ecclesiasticas, summopere consentaneam, confovere, omnia, & singula infrascripta, quæ jurisdictionem, superioritatem, aliaque pro quiete, & concordia amborum Archiepiscopatuum respicere possunt, perpetuis futuris temporibus tam ab Archiepiscopo Ulyssiponen. Orientali, quam ab Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, eorumque respective Vicariis, Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupandis, ac quavis auctoritate, superioritate, jurisdictione, & facultate pollentibus, necnon Subditis, & Diœcesanis tam Sæcularibus, quam Ecclesiasticis, firmiter, & inviolabiliter observari debere mandamus. Primo, videlicet, quod Confessarii, & Concionatores, si a proprio ex duobus prædictis Archiepiscopis pro tempore existentibus approbati, & idonei reperti fuerint ad Confessiones audiendas, & verbi Dei prædicationes faciendas in una parte Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen., in qua existit dictus proprius Archiepiscopus, tunc, & eo casu, exhibendo coram altero Archiepiscopo approbationem proprii Archiepiscopi, possint in altera parte Civitatis Ulyssiponen., ejusque districtu Confessiones audire, & Verbum Dei prædicare absque ullo examine, aliaque approbatione, sed habita tantum licentia ab Archiepiscopo loci, in quo Confessiones hujusmodi audire, & Verbum Dei prædicare voluerint. Secundo, quod omnes, & quicumque casus, qui in uno ex prædictis duobus Archiepiscopatibus erunt reservati, vel in posterum reservabuntur, pariformiter sint, & esse debeant etiam reservati in alio ex prædictis duobus Archiepiscopatibus, ne Subditi unius ex præfatis duobus Archiepiscopatibus hujusmodi committentes excessus, qui in suo Archiepiscopatu sint reservati, facile absolvi possint in alio ex præfatis duobus Archiepiscopatibus, in quo similes casus reservati non fuerint. Tertio in eventum sepeliendi aliquem defunctum unius partis Civitatis, vel Diœcesis in altera parte ejusdem Civitatis, vel Diœcesis, vel quia in hac altera parte sibi elegerit sepulchrum, vel quia in hac altera parte sepulchrum suorum Majorum, & Consanguineorum existat, tunc Parochus Defuncti associare debeat cadaver usque ad limites illius Archiepiscopatus, in quo decessit, illudque exinde associabitur a Parocho, intra cujus limites sita est Parochia, sive Ecclesia, in qua cadaver prædictum erit sepeliendum, dividendo tamen inter utrumque Parochum emolumenta debita ratione funeris. Quarto Religiones, & Laicorum Confraternitates totius Civitatis, quæ ad præsens in eadem Civitate reperiuntur, in posterum associando Cadavera, & in aliis quibuscumque functionibus, tam eundo, quam redeundo incedere possint per totam Civitatem processionaliter eisdem modo, & forma, quibus ad præsens incedunt. Illæ vero Religiones, & Laicorum Confraternitates, quæ in futurum de novo fundatæ, & institutæ fuerint, ad hoc ut in prædictis functionibus incedere possint per totam Civitatem processionaliter, ab utroque Archiepiscopo licentiam petere debeant, & facultatem. Quinto quotiescumque opus fuerit facere denunciationes super matrimoniis contrahendis, & super Ordinibus conferendis pro Personis in dicta Civitate Ulyssiponen. commorantibus, denunciationes hujusmodi, quamvis matrimonium contrahere, & ad Ordines hujusmodi promoveri volentes unius partis dictæ Civitatis, ut præfertur, divisæ, habitatores existant, non solum in eorum Parochiali Ecclesia, verum etiam in una ex Parochialibus Ecclesiis alterius partis ejusdem Civitatis, ut præfertur, divisæ, ad hoc ut fraudibus obviari possit, fieri debeant, nec ullo unquam tempore matrimonia contrahi, ac Ordines tam minores, quam sacri conferri possint absque fide Notariorum, vulgo *Folha Corrida* nuncupata utriusque Archiepiscopatus, in qua expresse caveatur, quod tam illi, qui matrimonia contrahere voluerint, quam illi, qui ad Ordines præfatos erunt promovendi, nullo canonico impedimento irretiti existant, nullave criminis infamia quoad Ordines hujusmodi laborent. Sexto, quod publicæ Processiones, tam in die solemnitatis Corporis Christi ab utraque Cathedrali faciendæ, quam quæ ex consuetudine, vel voto aliis diebus fiunt, vel de cætero fieri poterunt, nequaquam fieri valeant extra limites proprios unius Archiepiscopatus absque expressa licentia, & facultate alterius Archiepiscopi. Septimo Ministri, & Officiales unius Archiepiscopatus non possint, nec debeant in alia parte, & in alio Dominio, & Territorio alterius Archiepiscopi deferre insignia denotantia jurisdictionem, & Justitiam, nec facere per se ipsos executiones, aut aliquem, quamvis sibi Subditum, in carceribus conjicere, sed adhibendæ erunt Literæ hortatoriæ juxta stylum Regni Portugalliæ; excepto tamen casu, quo Rei reperti fuerint, vel in actu fugæ, vel in fragranti crimine, in quibus casibus Rei consignandi erunt Officiali illius Archiepiscopi, in cujus ditione capti fuerint, ad hoc, ut iste, vel eos puniat, si de jure ei competat facultas illos puniendi, vel eos remittat ad Judicem suum, qui de jure debebit procedere ad cognitionem criminis a Reis hujusmodi commissi. Octavo omnes, & quæcumque Literæ Apostolicæ tam sub Plumbo, quam sub Annulo Piscatoris in posterum expediendæ, & tam gratiam, quam justitiam simul, vel separatim concernentes, quæ pro illarum exequutione committendæ erunt Archiepiscopo, seu Officiali Ulyssiponen., quotiescumque ex eisdem Literis non constabit, an illarum exequutio

Marginalia: De Confessariis, & Concionatoribus. — De casibus reservatis. — De associatione Cadaverũ. — De functionibus a Religionibus, & Confraternitatibus fieri solitis. — De denunciationibus super matrimoniis, & Ordinationibus. — De Processionibus. — De delatione Insignium, & Executio jurisdictionis. — De commissione pro executione Literarum Apostolicarum.

quutio Archiepiscopo, seu Officiali Ulyssiponen. Orientali, aut Archiepiscopo, seu Officiali Ulyssiponen. Occidentali commissa fuerit, tunc, & eo casu hujusmodi exequutio commissa esse intelligatur illi Archiepiscopo, qui jurisdictionem habuerit, vel supra personam, si materia sit personalis, vel supra rem, si realis. Nono omnes, & quæcumque causæ, & litium controversiæ, quæ ad præsens introductæ, & indecisæ reperiuntur, continuari, & terminari debeant usque ad sententiam diffinitivam coram eisdem Officialibus, seu Judicibus, coram quibus introductæ fuerunt; exequutiones vero faciendæ erunt ab Officiali illius Archiepiscopi, cui juxta prædictam divisionem spectabunt, mediantibus tamen solitis Literis hortatoriis juxta stylum Regni Portugalliæ: Illæ vero lites, & controversiæ, quæ de novo movendæ, & introducendæ erunt, judicari, & definiri debebunt ab Officiali illius Archiepiscopi Ulyssiponen, aut Orientalis, seu Occidentalis, qui debebit de jure eas cognoscere, & super eis judicare, vel ratione personæ ei subjectæ, vel ratione rei in suo Archiepiscopatu, & in sua Diœcesi existentis. Decimo novus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis poterit creare, & eligere omnes, & singulos Officiales, qui ibidem creari solent, aut confirmare, & approbare jam creatos, & electos cum eisdem jurisdictione, & potestate aliis Officialibus in parte Civitatis, & Diœcesis sibi assignata competentibus, nec per hoc Officiales antiqui Archiepiscopatus Ulyssiponen. aliquam relevationem prætendere possint, præterquam in casu, quo officia ab eis empta fuissent, quia tunc novus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis decernere debebit, quod Officiales ab eo noviter electi reficiant damna, quæ Officiales antiqui Archiepiscopatus Ulyssiponen. ex hac nova erectione, & electione Officialium pati possent, & infrascripti Judices Exequutores summarie, & sola facti veritate inspecta pretium eisdem antiquis Officialibus debitum persolvere faciant. Undecimo, quia in utraque parte Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. tam Orientalis, quam Occidentalis reperiuntur Dignitates, Canonicatus, & Beneficia, quæ personalem residentiam requirunt, ne ob prædictam Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. divisionem, Dignitates, Canonicatus, & Beneficia hujusmodi pro tempore obtinentes in aliquo præjudicentur, volumus, quod si Professores Dignitatum, Canonicatuum, & Beneficiorum in una parte Civitatis, seu Diœcesis hujusmodi habitaverint, nihilominus habeantur, & reputari debeant præsentes in loco Dignitatum, Canonicatuum, & Beneficiorum hujusmodi; ipsi vero, non tamen eorum Familiæ, & Familiares Subditi illius Archiepiscopi existant, in cujus Civitate, seu Diœcesi Dignitates, aut Canonicatus, seu Beneficia hujusmodi extiterint. Duodecimo, quod omnes, & singulæ controversiæ, quæ in posterum occasione hujusmodi divisionis, ac novi Archiepiscopatus erectionis oriri poterunt, summarie absque strepitu, & figura judicii, ac sola facti veritate inspecta ab eisdem infrascriptis Judicibus Exequutoribus definiri, & judicari debeant. Insuper, quod ex omnibus supradictis nullum præjudicium inferatur, nec ullo unquam tempore in futurum inferri possit jurisdictioni jam competenti novo Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, uti Sacellano Majori Cappellæ Regiæ Ulyssiponen., quæ jurisdictio semper, & omni tempore immunis, & illæsa remaneat in suo primævo statu, exercenda tamen a dicto novo Archiepiscopo Ulyssiponen. Occidentali, uti Præsule dictæ Capellæ super Familia Regia, eademque Capella, & ejus Officialibus, ac Familiaribus ipsius Joannis Regis, ad formam Indultorum, & Privilegiorum Apostolicorum, usque nunc concessorum ad favorem Sacellani Majoris pro tempore existentis, quibus nullo modo derogatum, seu præjudicatum intelligatur, sed novus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis, uti Capellanus Major dictæ Regiæ Capellæ ad formam Indultorum, & Privilegiorum Apostolicorum hujusmodi privative quoad omnes alios Judices, seu Superiores, quavis auctoritate, & dignitate fungentes, suam jurisdictionem Sacellani Majoris absque ulla diminutione, & controversia exercere valeat.

De litibus, & causis.

De creatione novorum Officialium in Archiep. Occidentali.

De residentia Canonicorum Beneficiatorũ &c.

De litibus occasione d. divisionis motis, & jurisdictione Sacellani Regii.

§.8. Denique considerantes prædictam Metropolitanam Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem, sic, ut præfertur, a Nobis per præsentes erectam, & institutam in Regio Palatio Ulyssiponen. constituta existere, inibique ipsas Personas Regias functionibus Ecclesiasticis sæpissime adesse posse, valde congruum existimamus, ut eadem Metropolitana Ecclesia Ulyssiponen. Occidentalis, ejusque pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis, uberioribus Indultis, privilegiis, & prærogativis ex speciali nostra, & Sedis Apostolicæ Indulgentia condecorentur: hinc prædictum Joannem Regem amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, firmis tamen, & illæsis remanentibus supradictis omnibus, & singulis indultis, & privilegiis eidem Capellæ Regiæ, ejusque Sacellano Majori, sic, ut præfertur, a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis, necnon citra ullum præjudicium, seu diminutionem auctoritatis, jurisdictionis, præeminentiarum, ac jurium quorumcumque, etiam honorificorum, & mere cæremonialium nunc, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio, seu alteri ejusdem Sedis in eisdem Regnis pro tempore similiter existenti Legato competenti, quæ Nuncius, & Legatus supradicti, quoad dictum Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem pariformiter, & absque ulla prorsus differentia, ac quoad alios Archiepiscopos, & Episcopos dictorum Regnorum exercere possint, ac debeant, motu, scientia, & potestate similibus eamdem secularem, & insignem Collegiatam Ecclesiam, sic a Nobis in Archiepiscopalem Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectam, & institutam nomine, & titulo, & prærogativa Patriarchalis Ecclesiæ, ejusque Archiepiscopum Ulyssiponen. Occidentalem pro tempore existentem similiter nomine, & titulo, & prærogativa Patriarchæ Ulyssiponen. Occidentalis, ad instar Venerabil. Fratris nostri moderni Patriarchæ Venetiarum, quoad Provinciam tamen Archiepiscopatus Ulyssiponen. Occidentalis tantum insignimus, & decoramus cum facultate utendi insigniis, & stemmate propriæ Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyssiponen. Occidentalis, aliisque ornamentis, quibus idem Patriarcha Venetiarum de jure, usu, & consuetudine utitur, necnon in eisdem Portugalliæ, & Algar-

Præmittitur causa sequentis erectionis, & præservatio jurium Nuncii, ad Legatum Apost.

Erectio d. Archiepiscopatus Occident. in Patriarchatum ad instar illius Venetiarum pluribus prærogativis.

garbiorum Regnis deferendi Crucem, & Rocchettum apertum, Populum benedicendi, Thronum, & Baldachinum habendi, Pontificalia exercendi, infrascriptas indulgentias concedendi, & supra Bracharen., Ulyssiponen. Orientalem, ac Elborens. Archiepiscopos. Necnon Portugallens., Colimbriens., Visen., Mirandens., Lamacens., Egitaniens., Leiriens., Funchaſens., Angrens., Promotorii Viridis, Sancti Thomæ, Congens., Algarbiens., Portalegrens. & Eluens. Episcopos, aliosque omnes, & singulos Regnorum hujusmodi Prælatos, in omnibus actibus, & functionibus, etiam in eorum Ecclesiis præcedentiam habendi, quorum nullus etiam in eorum Ecclesiis, eo præsente, aliquem jurisdictionis, honoris, vel facultatis actum gerere possit, quem coram Legato prædictæ Sedis Apostolicæ gerere non valeret, quo vero ad alias jurisdictiones, & facultates aliis Patriarchis, seu prædictæ Sedis Legatis competentes, nullas idem pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis Patriarcha nuncupatus habere, seu exercere possit, exceptis supradictis, nisi alia jurisdictio, seu facultas hujusmodi, prius per Nos, aut Succcessores nostros, Sedemque præfatam declarata, & respective ei concessa fuerit, necnon utendi Pallio non solum in diebus, festivitatibus, & functionibus in Pontificali Romano descriptis, & designatis, sed etiam in Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Inventionis, & Exaltationis Sanctæ Crucis, Sancti Josephi, Sanctæ Annæ, Sancti Michaelis Arcangeli, Sancti Vincentii Civitatis Ulyssiponen. Protectoris, Sanctæ Elisabethæ Reginæ Portugalliæ, Sancti Antonii Ulissiponen., Sancti Angeli Custodis, & Sancti Georgei Regni Portugalliæ Denfensorum Festivitatibus, quæ omnes in ipsa Collegiata Ecclesia in Cathedralem, & Metropolitanam Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectam, & in toto Regno Portugalliæ solemniter celebrantur, necnon in qualibet alia die, si quæ fuerit solemnior in Ecclesia, in qua per totum Regnum prædictus Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis Patriarcha nuncupatus Pontificalibus usus fuerit, ac in benedictionibus nuptiarum, & in solemni Baptismate filiorum, & descendentium Regiorum, ac in aliis similibus, & solemnibus Regis functionibus, quæ intra, vel immediate post Missarum solemnia celebrabuntur. Quodque prædictus pro tempore existens Archiepiscopus Ulyssiponen. Occidentalis Patriarcha nuncupatus, sic à Nobis per præsentes creatus, & institutus, ac nomine, & prærogativa Patriarchæ decoratus habitu purpureo ad instar Venerabilis etiam Fratris nostri moderni Archiepiscopi Salisburgen., indui possit, easque indulgentias concedere valeat, quas nostri, & prædictæ Sedis Apostolicæ Nuncii in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis ejusdem Sedis auctoritate concedere solent; videlicet, centum, aut plures alios dies, non tamen ultra annum, necnon in uno Festo dumtaxat, a primis usque ad secundas Vesperas, & occasum solis diei Festi hujusmodi, quinque annos, & quinque quadragenas, aut infra, ita tamen, ut semel tantum pro una Ecclesia, vel Capella fiat, etiam concedimus, & indulgemus.

Privilegia Capitulo Occident. concessa.

§.9. Capitulo vero dictæ Collegiate Ecclesiæ, sic a Nobis in Cathedralem, & Metropolitanam Ecclesiam erectæ, ac titulo, denominatione, & prærogativa Patriarchalis Ecclesiæ decoratæ, ejusque Dignitatibus, & Canonicis, ut ipsi in posterum habitum Prælatitium violacei coloris serici, aut lanei supra Rocchettum, ubique terrarum extra tamen Romanam Curiam, & ubi non fuerit Romanus Pontifex, ad instar Canonicorum Ecclesiarum Patriarcalium de Urbe, quodque ipsi, qui jam vigore Indulti Apostolici habent usum Cappæ magnæ violacei coloris, in posterum hyemali Cappam etiam magnam rubeam; æstivo vèro temporibus Mozzettam supra Rocchettum similiter rubeam ad instar Canonicorum Ecclesiæ Pisanæ respective in singulis Horis Canonicis, Missis, & aliis Divinis Officiis, necnon Processionibus tam intra, quam extra eorum Ecclesiam peragendis, necnon actibus Capitularibus publicis, & privatis gestare, & deferre possint, quodque Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis tam habitu Prælatitio, quam Canonicali induti, & capitulariter existentes, seu incedentes omnia Capitula, etiam in eorum Ecclesiis, omnesque Canonicos quarumcumque Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum totius Regni Portugalliæ, similiter, si unus, vel plures dictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis cum alio, vel aliis, Dignitate, seu Canonico, aut Dignitatibus, seu Canonicis alterius cujusque Ecclesiæ Regni Portugallæ incedent, seu in aliqua functione Ecclesiastica aderunt, etiam in eorum Ecclesis præcedere debeant: necnon, ut ipsi, eorumque in Dignitatibus, ac Canonicatibus, & Præbendis hujusmodi Successores perpetuis futuris temporibus, ac tam in parte Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. Occidentalis, quam in toto Regno, & Dominiis præsente Rege, eoque absente de licentia Ordinarii, in Missis, ac Horis Canonicis, solemniter decantandis, & persolvendis; ac etiam in Processionibus, benedictionibus Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis Baptismalis, ac in reliquis Ecclesiasticis functionibus, in quibus sacra adhibentur paramenta, præsente, vel absente Archiepiscopo, Mitra, aliisque indumentis, vel paramentis, ad instar Abbatum usum Mitræ habentium, uti, necnon in eorum Armis, & Insigniis gentilitiis Mitram opponi facere, ad instar Dignatum, & Canonicorum Archiepiscopalium Ecclesiarum Beneventanæ, & Mediolanen., quodque ipsius Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis Dignitates, & Canonici præfati, eorumque Successores indumenta, & paramenta, aliasque res Ecclesiasticas, in quibus Sacri Olei, vel Chrismatis unctio non requiritur, non tamen Calices, neque Patenas benedicere, ad instar Canonicorum Ecclesiæ Neapolitanæ, eisdemque prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis Canonicis causæ quæcumque, & super quibuscumque Litibus, & controversiis motæ, vel movendæ, committi, respective, libere, & licite possint, & valeant, etiam concedimus, & indulgemus.

Jus nominandi, & præsentandi Archiepiscopum Occident. Regi reservatum.

§.10. Ulterius, firmo remanente Jurepatronatus Regio, & præsentandi, ut antea, ad Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, ac Beneficia dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, sic a Nobis in Metropolitanam. Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem erectæ, ad Archiepiscopatum Ulyssiponen. Occidentalem, tam hac prima vice a primæva illius erectione hujusmodi vacantem, quam

quam in posterum in quibuscumque aliis vacationibus, quandocumque, & quomodocumque, etiam apud sedem Apostolicam occurrentibus, Jurispatronatus Regium, & nominandi, & præsentandi Personam idoneam Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, ac per Nos, & eumdem Romanum Pontificem pro tempore existentem dicto Archiepiscopatui Ulysipponen. Occidentali Apostolica auctoritate, & mediantibus Literis Apostolicis præficiendum, prædicto Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis Successoribus Regibus similiter perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus, ac Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi, prædicto Joanni Regi, ejusque in dictis Regnis Successoribus, Regibus præfatis, non ex privilegio Apostolico, sed uti ex vera, primæva, reali, & actuali, plena, integra, & omnimoda fundatione, & perpetua dotatione laicali, ex bonis mere laicalibus factis, competere, & pertinere, & uti tale sub derogatione Jurispatronatus ex privilegio Apostolico, vel consuetudine, aut præscriptione acquisiti, nullatenus comprehendi, aut illi nullo unquam tempore, etiam ex causa vacationis apud Sedem præfatam, aut quocumque alio prætextu, aut ex quacumque alia causa, quantumvis legitima, etiam per Nos, & prædictos Romanos Pontifices successores nostros pro tempore existentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus decernimus.

Firmitas Archiepiscopatus, & Patriarchatus in d. Regia Capella.

§.11. Denique, ut in eventum, in quem prædictus Joannes, aut pro tempore existens Portugalliæ, & Algarbiorum Rex, ejusque successores alibi Curiam, eorumque Regias Personas, vel perpetuo, vel per aliquod temporis spatium respective transtulerint, nihilominus firma, & illæsa remanere debeant, tam Cathedralitas dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, sic a Nobis in Metropolitanam, & Patriarchalem Ecclesiam Ulysiponen. Occidentalem erectæ, quam omnia, & singula privilegia, & indulta eidem Cathedrali Ecclesiæ Ulysiponen. Occidentali sic, ut præfertur, concessa, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus decernimus, & declaramus.

Designatio Executorum præsentiũ Literarum, cum mandato asservandi Plantam Divisionis in Cancellariis, & compescendi contradictores per censuras.

§.12. Ad hoc autem, ut omnia, & singula supradicta a Nobis concessa, & ordinata, ac in præsentibus contenta, & expressa debitæ exequutioni demandentur, ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & singulis firmiter, & inviolabiliter observentur, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, Venerabilibus Fratribus nostris Elven., Algarbien., & Miranden. eisque deficientibus, seu impeditis, Angolen., & Lamacen. Episcopis tenore præsentium mandamus, quatenus ipsi, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios, etiam quatenus difficultate occurrente, & a Nobis non prævisa, quæ effectum earumdem præsentium minime retardare valeat, easdem præsentes literas, nulla interposita mora, debitæ exequutioni demandent, seu demandari faciant, ac unam partem tam Civitatis, quam Dioecesis Ulysiponen. præfatæ versus Orientem pro propria Dioecesi, ac proprio Territorio Archiepiscopatus Ulysiponen. Orientalis, alteram vero partem Civitatis, & Dioecesis Ulysiponen. hujusmodi versus Occidentem, similiter pro propria Dioecesi, & proprio Territorio Archiepiscopatus Ulysiponen. Occidentalis constituant, & assignent, ac plantam cum Confinibus, & mensuratione per Peritos faciendam, juxta formam a Nobis desuper præscriptam, tam partis Civitatis, & Dioecesis Ulysiponen. Orientalis, quam partis Civitatis, & Dioecesis Ulysiponen. Occidentalis hujusmodi, tam in Cancellaria eorum Episcopatuum, quam in Cancellariis Archiepiscopatus Ulysiponen. Orientalis, ac Archiepiscopatus Ulysiponen. Occidentalis ad perpetuam rei memoriam, reponere, & asservare debeant, quodque ultra divisionem præfatam sic, ut præfertur, factam, omnia, & singula supradicta ab omnibus, & singulis perpetuis futuris temporibus per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris remedia, & quacumque appellatione remota, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis, adimpleri, & inviolabiliter observari faciant.

Clausulæ amplissimæ, & particulares.

§.13. Decernentes propterea easdem præsentes literas, semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Sedes Archiepiscopalis Ulyssiponen. ad præsens vacet, & proprio Pastore, & Defensore destituta existat, ipsiusque Capitulum, & Canonici, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis & præeminentiæ, in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, & actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensu, aut quolibet alio, quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, aut impetrato, vel emanato uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse; neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per-

per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam præfatam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data, specialis mentio fiat, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, comprehendi, sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore. Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-legatos, dictæque Sedis Nuncios, ac alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque judicio, & in quacumque instantia, judicari, & definiri debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§.14. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibusque Conciliis, specialibus, vel generalibus, ac quatenus opus sit, etiam illa Pauli Papæ Secundi similiter Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac antiquæ Cathedralis Ecclesiæ Ulyssiponen. aliarumque Ecclesiarum, & aliorum locorum piorum antiquæ Diœcesis Ulysiponen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis, habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium validissimum effectum hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac sufficienter, necnon specialiter, & expresse motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisq; contrariis quibuscumque.

§.15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Motus proprii, ac Divisionis, Assignationis, Erectionis, Institutionis, Concessionis, Indulti, Reservationis, Declarationis, Mandati, Voluntatis, Decreti, & Derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pali Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo sexto decimo, septimo Idus Novembris Pontificatus nostri anno sextodecimo.

CCXXXV.

Suspenduntur ad Sanctitatis Suæ beneplacitum privilegia omnia a S.Sede facultati S. Theologiæ Parisien. concessa. Dat.18.Nov. 1716. An.16.

Inn:XII Const: ed:1694, Apr.27, P.3 confirmata fuere Privilegia Collegii Scotorum Parisien., & hujus Pontificis Constit: edit:1721, Mar:19, P.1 confirmantur Privilegia Universitatis Urbinaten.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Circumspecta Romanorum Pontificum providentia e sublimi universæ Domus Dei specula longe, lateque prospiciens quantam Catholicæ Ecclesiæ utilitatem, atque ornamentum afferant sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine hominum mentes luce veritatis illustrantur, ut ad ea Christifideles vehementius incenderet, adjuvaretque, Scholas pluribus in locis instituere, Doctorum hominum Collegia excitare, necnon Studiorum Generalium Universitates erigere consuevit, ubi sana Fidei doctrina, optimisque morum præceptis, atque institutis, imbuendæ juventuti daretur opera: simul vero contra deterrima hæresum monstra, veluti armamentaria constituerentur, unde Episcopi, qui in partem Pastoralis solicitudinis vocati sunt, ad suos greges tuendos arma capere, atque expedire facile possent. Ubi vero saluberrima hæc laudabilium disciplinarum Gymnasia, vel eorumdem Episcoporum cura, vel Principum liberalitate, vel etiam privatorum Largitorum beneficentia, condita fuisse cognovit, novis ea proventibus auxit, gratiis, & privilegiis decoravit, aliisque Apostolicæ benignitatis muneribus, prout in Domino censuit, prosecuta est. Exordium a studio Romanorum Pontificum erigendi Collegia, ac Universitates, easque privilegiis ornandi.

§.1. Hinc

Universitati Sorbonæ plura privilegia concessa fuere, eaque in S. Sedis clientelam suscepta.

§. 1. Hinc plures ex iisdem Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quibus compertum erat celeberrimam Universitatem Studii generalis Parisiensis, in eaque præcipue Sacræ Theologiæ facultatem adeo in dies magis florere præstanti ingenio, eximiaque doctrina Viris, ut ad eos audiendos e remotissimis etiam regionibus ingens undique Discipulorum multitudo confluerer: tanto quoque erga Apostolicam Sedem cultu, & veneratione commendari, ut hoc potissimum nomine excellere gloriaretur, eam maximis hisce virtutum laudibus ornatam in suam, & Beati Petri peculiarem clientelam susceperunt: datis, ac sæpius confirmatis immunitatibus, & exemptionibus ab alia quacunque Ecclesiastica jurisdictione liberam esse voluerunt: aliisque insuper quamplurimis gratiis, ac favoribus cumularunt, quemadmodum ex pluries editis, innovatisque a multis retro sæculis ea de re Apostolicis Literis aperte dignoscitur. Quin etiam haud semel facultatem eamdem variis ærumnarum acerbitatibus, molestiisque conflictatam, in hujus omnium fidelium Matris Ecclesiæ sinum confugientem, ejusque præsidium humiliter implorantem patrocinio munire, necnon paterna, salutarique severitate in eos, qui malum eidem pararent, animadvertere consueverunt.

Decretum d. Universitatis 1714. editum pro receptione Bullæ *Unigenitus*, ab eadem postea ut falsum, & adulterinum abrogatū fuit Bulla impudenter proscissa, eique obedientes impetiti.

§. 2. Hæc dum Nobiscum animo reputamus, eo graviori doloris ictu perculsi sumus, cum frequentibus literis, & fama ubique gentium cum incredibili fidelium scandalo diffusa, ad Apostolatus nostri notitiam pervenit, quod, postquam alias, videlicet mense Martio anni MDCCXIV., in lucem prodierat Decretum quoddam nomine dictæ Facultatis promulgatum, ac publicis literis consignatum, per quod testatum omnibus fiebat eamdem facultatem die V. ejusdem mensis Martii Constitutionem nostram, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius &c.* anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo tertio sexto Idus Septembris a Nobis editam summa cum reverentia, atque obsequio recepisse, ac in suas tabulas referri jussisse, ut ab omnibus, & singulis Magistris, Doctoribus, Baccalaureis, & Candidatis suis pari obsequio coleretur, & observaretur: Non ita pridem nonnulli prædictæ facultatis Doctores, majorem forsan, sed certe minime saniorem sui cœtus partem constituentes, non minus antiquæ ejusdem cœtus gloriæ, perpetuæque in hanc Sanctam Sedem observantiæ, quam insignium ab ea ipsi Universitati collatorum beneficiorum, ac privilegiorum immemores: quinimo ipsius etiam sui Doctoratus gradus, quo Apostolica auctoritate donati fuerunt, prorsus obliti: nulla famæ reverentia: nulla demum illius jurisjurandi, quo in consortium dictæ facultatis cooptati, initio omnium actuum se nihil unquam dicturos, scripturosve, quod Pontificiis Decretis repugnaret, diserte spoponderunt, Religione commoti: frustra reclamantibus aliis bonam causam strenue tuentibus, eo impudentiæ processerunt, ut Decretum supradictum falsum, adulterinum, commentariis eradendum esse declaraverint: non obscure sic agendo ostendentes se, aut debitam memoratæ Constitutioni nostræ obedientiam præstare contumaciter nolle, quippe quam se nunquam præstitisse acerrime contenderunt, aut verius ab ea, quam pro muneris sui debito præstiterunt, turpiter descivisse: utcumque vero se res habuerit, semper a Majorum suorum, quos Religionis non minus, quam Sapientiæ claritas commendavit, vestigiis aberrasse, qui videlicet ab ipsis Scholæ Parisiensis exordiis Apostolicæ Sedis Leges accipere, suarum confirmationem expectare, oracula petere, judicia subire, Decretis obtemperare, pœnas exequi, Sanctionibus acquiescere, verbis, factisque toties professi sunt, maximoque sibi honori inconcussa devotione duxerunt, prout ex ipsius Universitatis tabulis, & publicis etiam documentis constare notum est. Ad hæc inquieti homines præfati minime veriti sunt tum privatis collocutionibus, tum publicis etiam, toto suorum adstante Conventu, habitis sermonibus, moderno præsertim Syndico viam Aberrantium præeunte, prædictam Constitutionem nostram multiformiter impetere, atque proscindere: necnon clarissimos Collegas suos a veritatis semita non recedentes, adeoque ab eis dissentientes, quos non paucos divina providentia ad Reproborum contumeliam servare voluit, plurimum divexare, perinde ac si morem Apostolicæ Sedi gerendo gravi aliquo se crimine commaculassent. Præterea nonnullorum Venerabilium Fratrum Galliæ Episcoporum Decreta, quibus a perversa ejusmodi ipsorum agendi ratione sese abhorrere palam edixerant, adjudicare, & despicere, quin etiam publice impugnare non erubuerunt: Quod utique ingenti animum nostrum mœrore confodit, quippe qui in summo Episcopatus vertice a domino constituti Episcopalem in primis auctoritatem, dignitatemque defendere omnino tenemur, idque maxime Ecclesiæ Dei, maxime etiam Religionis intersit.

Causæ sequētis suspensionis.

§. 4. Multa hæc, & tam gravia mala cum jam diu invaluerint, Nos tamen, ut amantissimus Pater, quem delirantium filiorum miseret, in patientia, & longanimitate diutius, quoad fieri potuit, expectandum existimavimus, an forte filii isti desertores conscientia commissi sceleris, aut saltem verecundia, ad se sponte redirent, vel alieno tandem impulsu, atque opera revocarentur. Verum cum videamus lenitate nostra morbum quotidie magis, magisque ingravescere, ne pœnas a nobis neglectæ curationis repetat supremus Ecclesiæ Author, ac Vindex, salubri aliquo canonicæ severitatis remedio vulnus istud tractandum suscipimus, ut, quod plane cupimus, cicatricem ducat, & prævaricatores revertantur ad cor; parati profecto, si secus accidat, quod absit, ulcisci omnem inobedientiam, & juxta traditam nobis a Domino potestatem ad ulteriora procedere. Specialem itaque curam ejusdem Parisiensis Scholæ sub immediata Beati Petri protectione a tot sæculis, ut præfertur, susceptæ, nobis, & eidem Apostolicæ Sedi retinentes, (neque enim boni Pastoris est infirmas oves deserere, sed vigilantius custodire:) ut illius bono, ut utilitati salubrius, & efficacius consulamus; simulque animo reputantes reliquas omnes gratias, quibus ipsa Sacræ Theologiæ facultas a Sede prædicta cumulatissime ornata fuit; ob tot, ac tanta, ut præfertur, in ea perperam gesta, jam non in Fidei favorem, Ecclesiæ decus, Episcoporum adjumentum, fideliumque ædificationem, ut mens profecto concedentium fuerat, sed in errorum potius fomentum, memoratæ Sedis injuriam,

juriam, atque Episcopalis dignitatis imminutionem fore cessuras; omnium, & singulorum privilegiorum, facultatum, gratiarum, & indultorum dictæ Facultati Theologicæ Parisiensi a quibuscunque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessorum, Literarumque Apostolicarum, tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis ab eis desuper emanatarum tenores, & datas, etiam veriores, aliaque omnia, & singula, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, & expressis, ac specificatis habentes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super hac re specialiter a Nobis deputatorum consilio, omnia, & singula Privilegia (præfato immediatæ subjectionis huic Sanctæ Sedi dumtaxat excepto) immunitates, libertates, prærogativas, facultates, indulgentias, gratias, & indulta quæcumque sive a Nobis, sive a quibusvis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris prædictæ Facultati Theologicæ Parisiensi, sive ejus Doctoribus, Magistris, Decano, Syndico, aliisve Ministris, Officialibus, & Personis quibuscumque tam conjunctim, quàm divisim, quandocumque, quomodocumque, & ex quacumque causa concessa, ac etiam pluries confirmata, & innovata, auctoritate Apostolica tenore præsentium, ad Nostrum & dictæ Sedis beneplacitum suspendimus, ac suspensa esse, & fore decernimus, & declaramus. Neminem propterea in posterum, ejusmodi suspensione durante, ad Magisterii, seu Doctoratus, Licentiæ, Baccalaureatus, seu quemvis alium gradum in eadem Facultate per Cancellarium supradictæ Universitatis, sive alium ipsius Facultatis Ministrum, seu Officialem quemcumque promoveri, eidemque Facultati aggregari ullo modo posse; nec ita forte promotum, seu aggregatum a Nobis, & Sede prædicta, ejusve Officialibus, & Ministris, aut a quovis alio Prælato Ecclesiastico Sæculari, vel Regulari, eorumve pariter Officialibus, & Ministris ubique gentium existentibus ullo modo admitti debere; Neque demum præfatorum graduum vigore ad quasvis Ecclesias, Dignitates, Beneficia, aliaque munera Ecclesiastica, gradus hujusmodi requirentia, idoneum censeri, aut ad illa recipi quoquomodo posse, auctoritate, & tenore prædictis similiter declaramus. Cæterum, quia Romani Pontificis æqui, bonique supremi Assertoris est justitiæ limites non prætergredi, ne videamur virgam peccatorum relinquere super sortem justorum, Magistros omnes, Doctores, Baccalaureos, aliosque quocumque nomine nuncupatos supradictæ Facultatis Alumnos, qui prædictæ Constitutioni Nostræ debitam obedientiam præstiterunt, aut in futurum præstiterint, præsenti gratiarum, & privilegiorum suspensione minime affici volumus, perinde ac si quoad illos eædem præsentes Literæ prorsus non emanassent. Quinimo eosdem, ut veros obedientiæ filios, ac germanos egregiæ Facultatis Alumnos, paternæ charitatis sinu complectentes, hortamur in Domino, ut Apostolicum illud sedulo cogitantes: *Si quid patimini propter justitiam, beati*: in suscepto tuendæ sanæ doctrinæ proposito gloriosa stabilitate perseverent: quodque vere Christiani Doctoris est, eos, qui contradicunt, arguere, pro tradita sibi a Domino Sapientia non vereantur; certi divinam sibi retributionem, atque hujus Sanctæ Sedis protectionem, & gratiam minime defuturam.

Suspensio præd. omniũ Privilegiorum quoad contradictores tantum, cum interdicto neminem promovendi ad gradus, & Universitati aggregandi.

§. 2. Decernentes pariter ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos quovis modo spectat, & spectabit in futurum, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, ubique judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate; ac irritum, & inane esse, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Clausulæ.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romę apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Novembris MDCCXVI. Pontificatus nostri anno Decimosexto.

CCXXXVI.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium approbans Decretum Capituli Fratrum Prædicatorum Provinciæ Portugalliæ super immoderatis expensis fieri solitis a Monialibus in earum officiis.

Dat. 12. Dec. 1716. an. 17.

Innoc. XI. Const. ed. 1685. Feb. 22., P. 9. confirmatæ fuere Constitutiones Monialium Recollectorum SS. Trinitatis in Hispania. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Sep. 19. P. 4. prohibentur Monialibus S. Radegundæ Mediolanen. musici concentus figurati.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Dominici a Sancto Thoma Vicarii Generalis, & Diffinitorum Capituli Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Prædicatorum Congregationi venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito; quod cum ipsi mature considerassent damnum, ac scandalum, quod ex causa immoderatarum expensarum quæ per Moniales ejusdem Ordinis in ipsarum officiis ultra id eis permissum fieri solebant, oriebatur, in eorum Capitulo anno 1714. celebrato prohibuerant sub pœna excommunicationis majoris ab ipsis Monialibus incurrenda, ne ipsæ plus illo, quod per eas in eorundem officiorum exercitio, excepto tamen illo Sacristanæ quoad expensas ad cultum Divinum spectantes, viginti ab illinc annis impendebatur, erogarent, & alias prout in Decreto dicti Capituli ab iisdem exponentibus die 24. Aprilis ejusdem anni subscri-

Epitome Decreti Capituli Provincialis 1714. celebrati.

Decretum præd., quo prohibentur sub majori excommunicatione expensæ excedētes eas fieri solitas 20 ab hinc annis.

scripto, tenoris sequentis videlicet. = *Fr. Domenico di S. Tomaso Maestro in Sacra Theologia Consultore di S. Officio, e Vicario Generale di questa Provincia di Portogallo con li PP. Definitori del Capitolo celebrato in quest' anno 1714. Havendo Noi considerato li perniciosi effetti, che ne nascono di spendere le Monache nelli loro Officii più di quello, che possono, e che si costumava, senza riguardo al voto d'la povertà, e con scandalo de' Secolari, ed altri danni, alli quali dobbiamo dar rimedio, comandiamo sotto precetto formale, e di scomunica maggiore ipso fatto incurrenda, che veruna Religiosa di questa nostra Provincia spenda nelli Officii più di quello, che si costumava spendere venti anni sono, per il che non gli sia sufficiente pretesto ricevere dalli loro Padri, o Parenti, ed Amici quello, che vorrebbero spendere di più, eccettuato però nell' Officio, e carica di Sagrestana per quello appartiene al culto Divino, e sotto il medemo precetto, e censura commandiamo alle Superiore, che faccino osservare questa disposizione, e Ordine, e sappino non essere eccettuate dalla medema legge per quello appartiene a' loro Officii. Dato in questo nostro Convento di S. Domenico di Lisbona li 26. Aprile 1714. = Fr. Domenico di S. Tomaso Priore, e Vicario Generale. = Fr. Galuto Maestro, e Definitore. = Fr. Emmanuele de Aguiar Maestro, e Definitore. = Fr. Gio: di Santa Maria Dottore, e Definitore. = Fr. Antonio de Sacramento Dottore, e Definitore. = Registrat. fol. 102. Fr. Gio: di S. Alberto Secretario, e Complimentario. Loco ✱ Sigilli.* = Ideoque pro parte dictorum exponentium eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut prædictum Decretum sub eisdem Censuris, vel privationis vocis activæ, & passivæ pœnis Sedi Apostolicæ, vel prædictæ Congregationi Cardinalium reservatis, confirmaret, prohibendo insuper, ne ullus superior regularis, nec quidem noster, & pro tempore existens Nuncius Apostolicus in illis partibus super præmissis nisi id ei a Sede prædicta permissum fuisset, dispensare valeret, emanavit ad eorumdem exponentium supplicationem a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audita relatione Nuncii Apostolici Ulyssipone residentis, ac attentis narratis, præfatum Capitulare Decretum P. Vicarii Generalis, & Diffinitorum Ordinis Prædicatorum in omni sui parte benigne approbavit, & confirmavit, & moderno Patri Provinciali Provinciæ Portugallien, ejusque pro tempore successoribus injungit, ut pro omnimo da illius observantia invigilent. Romæ 25. Septembris 1716. = F. Cardinalis de Abdua. R. Archiepiscopus Damascenus.

Decretum Congregationis confirmās recensitū Decretum.

Preces Vicarii, & Definitorum.

§. 1. Cum autem sicut pro parte eorumdem exponentium Nobis nuper expositum fuit, ipsi secundo dictum Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri sommopere desiderent. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum præfatæ Congregationis Cardinalium Decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XII. Decemb. MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno Decimoseptimo.

CCXXXVII. *

Declaratur nulla postulatio de Principe Ernesto Acatholico in Episcopum Osnabrugen facta a Capitulo, & Canonicis, cum quibusdam ordinationibus.

Dat. 17. Dec. 1718. an. 18.

Const. ed: 1709, Aug: 24., P. 9. nulla declarata fuit electio Gubernatoris Ecclesiæ Abulen. Const: ed: 1717. Jan. 22. P. 17. conceditur Nuncio Hispan. facultas absolvendi a censuris. Bened. XIII. Const: ed: 1725., Feb. 21. P. 1. nulla declaratur electio Episcopi Ultrajectini. Et Const. ed. 1726., Jul. 8., P. 3. agitur de punitione Canonicorum Cathedralis Papien.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Non sine gravi animi nostri molestia, vel potius horrore novissime nobis innotuit, quod alias, videlicet postquam bonæ memoriæ Carolus a Lotharingia, dum vixit, Electus Trevirensis S. R. I. Princeps Elector, necnon Ecclesiæ Osnabrugensis Administrator debitum naturæ persolverat, Capitulum, & Canonici ejusdem Osnabrugensis Ecclesiæ, ad quos occurrente ejus vacatione electio personæ idoneæ illi ad electionem hujusmodi per Romanum Pontificem pro tem-

Post mortem administratoris d. Ecclesiæ Princeps Acatholicus postulatus fuit in Episcopum a Capitulo absque ulla justa causa.

tempore existentem præficiendæ, juxta concordata dudum inter sedem Apostolicam, & inclytam Nationem Germanicam inita, spectare dignoscitur, pro futuri Episcopi electione die ad id præfixa convenientes in unum, non modo Sacrarum legum, sed sui etiam officii, imo & ipsius, quam profitentur, Orthodoxæ Religionis prorsus immemores, novo, & hactenus inter Catholicos inaudito, detestandoque exemplo, Principem Ernestum Augustum e Brunsvicensi, ac Luneburgensi Domo notorium Acatholicum, cælesti ad id Sancti Spiritus ope sacrilege invocata in Episcopum memoratæ Osnabrugensis Ecclesiæ concordibus suffragiis postulare non erubuerunt, & mox illius Postulationem solemni ritu, & majori, qua fieri potuit, celebritate, in Sacrosanctæ, & individuæ Trinitatis nomine, temere promulgarunt. Deinde vero, juxta illud Prophetæ: multiplicarunt altaria ad peccandum, factæque sunt eis aræ ipsæ in delictum, cum propemodum servire facientes Dominum in peccatis suis, de hujusmodi execrando scelere, quod patrarunt, Omnipotenti Deo publicas in Ecclesia gratias agere, hymnumque cantare de Canticis Sion veriti nequaquam fuerunt. Quæ omnia quanto cum Catholicorum mœrore, ac offensione, quantaque ex opposito cum Eterodoxorum exultatione, ac triumpho contigerint, nemo est qui ignoret. Neque enim Capitulum, & Canonici prædicti ad tanti facinoris iniquitatem, ac turpitudinem obtegendam causari poterant malorum metum sibi, & Ecclesiæ cæteroqui impendentium; illorum quippe in cordibus fervere debebat charitas Christi, quæ foras mittit timorem; Aut si quid illis timendum erat, id unum timere debebant, ne apud Deum, & homines redargui jure possent Ecclesiæ dignitati, loco, & honori suo, ac debitæ Sacris legibus reverentiæ turpiter defuisse.

Causæ sequentis declarationis.

§. 1. Porro quamvis explorati juris sit hac occasione gesta, seu verius attentata ab eisdem Capitulo, & Canonicis, tanquam Sacris Sanctionibus, Oecumenicis Conciliis, Apostolicis Constitutionibus, imo & ipsius Catholicæ Religionis principiis aperte refragantia, fuisse, ac esse per se manifesto irrita, inania, invalida, nulliusque prorsus roboris, ac momenti, adeoque speciali improbatione, & cassatione nostra nequaquam indigere; Nihilominus Nos, qui æqui, bonique, ac quorumcumque Ecclesiasticorum Jurium supremi Assertores in terris a Domino constituti sumus, simulque omnium Ecclesiarum, ac Christifidelium curam, & solicitudinem superna dispositione gerimus, Catholicæ Fidei, Divino cultui, Animarum saluti, præfatæque potissimum Ecclesiæ Osnabrugensis Jurium indemnitati, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu illorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exacte specificatis habentes:

Declaratio nullitatis præfatæ postulationis, cum ejusdem damnatione.

Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prænarratam antedicti Principis Ernesti Augusti Postulationem ad Ecclesiam Osnabrugensem a Capitulo, & Canonicis supradictis factam, & publicatam, ut præfertur, aliaque omnia, & singula, tam ab ipsis Capitulo, & Canonicis, quam a memorato Principe Ernesto Augusto Postulationis hujusmodi vigore, seu prætextu per se, vel alios quoscumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignos in præmissis, vel circa ea quomodocumque, & qualitercumque acta, facta, gesta, mandata, decreta, ordinata, vel disposita, ac forsan in futurum (quod Deus avertat) agenda, gerenda, facienda, mandanda, decernenda, & ordinanda, cum omnibus, & singulis inde quovis modo secutis, & quandocumque secuturis, ipso jure nulla, invalida, inania, irrita, temeraria, iniqua, injusta, damnata, reprobata, viribusque, ac effectu penitus, & omnino vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri; imo nec illa ullatenus a quoquam observari potuisse, ac debuisse, aut posse, & debere: neque ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi, vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus. Et nihilominus ad abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, tanquam Catholicæ Fidei, divino cultui, animarum saluti, Ecclesiæque Osnabrugensis Juribus præjudicialia, & Sacris Sanctionibus, ac Apostolicis Constitutionibus adversantia, harum serie improbamus; rescindimus, damnamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, & contra illa, deque eorum nullitate coram Deo protestamur; Necnon prædictam Osnabrugensem Ecclesiam, ut prius, vacantem declaramus pariter, ac pronunciamus, & pro vacanti ab omnibus haberi volumus, & mandamus.

Injungitur Nuncio Apostol., ut declaret Canonicos incurrisse in censuras, & pœnas ab hisque absolvendi super irregularitate dispensandi, & ad omnia rehabilitandi facultas conceditur.

§. 2. Præterea venerabili Fratri Hieronymo Archiepiscopo Tarsensi nostro, & hujus Sanctæ Sedis ad Tractum Rheni, & partes inferioris Germaniæ Nuncio, earumdem tenore præsentium injungimus, ut prædictis Capitulo, & Canonicis Osnabrugensis Ecclesiæ incunctanter denunciet, eos propter præmissa incidisse in censuras, & in pœnas a Sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus, contra talia perpetrantes inflictas, illosque propterea serio moneat, ut propriæ conscientiæ securitati quamprimum consulant. Quod quidem si fecerint, suoque agnito excessu veræ pœnitentiæ signa ostenderint, Nos juxta ejusdem Sedis morem quæ tanquam pia Mater recurrentibus post lapsum cum humilitate filiis se propitiam exhibere solet, & benignam, eidem Hieronymo Archiepiscopo, & Nuncio per ipsas præsentes committimus, & mandamus, ut quoscumque ex illis, qui eadem præmissa peregerunt, seu alias in eis quovis modo culpabiles fuerunt, ad se recurrentes, ac de præmissis hujusmodi dolentes, si hoc ab illo humiliter petierint, & facta prius per eos declaratione, quod ipsi præsentibus literis, ac omnibus, & singulis, quæ in illis continentur plena, sincera, ac debita obedientia in omnibus, & per omnia se submittunt, necnon fa-

facta itidem promisſione, quod in futurum a ſimilibus abſtinebunt, & quidquid eis ulterius præſcriptum, aut injunctum fuerit priuſquam infraſcriptæ abſolutionis beneficium obtineant, obſervabunt, & adimplebunt, a cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis quibuslibet, quas propter eadem præmiſſa quovis modo incurrerunt, ſeu incurriſſe dici, cenſeri, vel prætendi, poſſent injuncta cuique pro modo culpæ pœnitentia ſalutari, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda, ſimiliter injunctis, in utroque foro auctoritate noſtra Apoſtolica in forma Eccleſiæ conſueta abſolvat, & totaliter liberet, dictaſque pœnas eis, & eorum cuilibet gratioſe remittat, & condonet; Ac cum illis ſuper irregularitate per eos, qui a cenſuris hujuſmodi propter præmiſſa innodati Miſſas, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) forſan celebrarunt, ſeu alias in ſuis Ordinibus miniſtrarunt quomodolibet contracta, ad quemcumque effectum in utroque pariter foro diſpenſet; Ipſoſque, & eorum quemlibet ad famam, gradus, dignitates, necnon Beneficia, & Officia Eccleſiaſtica quæcumque, cæteroqui tamen canonice per eos obtenta, ac alias in priſtinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, ſtatum adverſus eadem præmiſſa rehabilitet, reſtituat, reponat, & plenarie reintegret. Nos enim quamcumque neceſſariam, & opportunam ad hæc facultatem, quam etiam aliis, prout ſibi opportunum videbitur, communicare, & ſubdelegare valeat, eidem Hieronymo Archiepiſcopo, & Nuncio harum ſerie auctoritate prædicta tribuimus, & impertimur.

Clauſulæ ampliſſimæ.

§.3. Decernentes etiam eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati, & alii quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis exiſtant, ſeu alias ſpecifica, & individua mentione, & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas eædem præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium, vel habere prætendentium conſenſus, aliove quocumque, etiam quantumlibet magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari. Sicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Apoſtolicis, & in Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo; legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon prædictæ Eccleſiæ Oſnabrugenſis, & aliis quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ac uſibus, & ſtylis etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis præfatis, aliiſve quibuſcumque perſonis, etiam quacumque Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate fulgentibus, & alias quomodolibet qualificatis, ac ſpecialem expresſionem requirentibus ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficacisſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiſcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expresſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expresſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, ac derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impresſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XVII. Decembris MDCCXVI. Pontificatus noſtri Anno Decimoſeptimo.

Conceſſa fuit præd. abſolutio a diverſis ſubdelegatis 14. Canonicis variis temporibus.

Promulgato in illis partibus, ac alibi prædicto Brevi Apoſtolico, ſtatim ac ejus tenor Capitulo, & Canonicis Cathedralis Eccleſiæ Oſnabrugenſis innotuit, ipſiſque inſuper a D. Nuncio Apoſtolico ad tractum Rheni, & alias inferioris Germaniæ partes ſerio denunciatum fuit eos ob præmiſſa incidiſſe in Cenſu-

furas, & pœnas a sacris Canonibus, & Apostolicis Constitutionibus contra talia perpetrantes inflictas, illico iidem DD. Canonici, propriæ conscientiæ securitati consulere satagentes, absolutionem a præfatis Censuris, & pœnis humiliter petierunt. Quocirca antedictus D. Nuncius Apostolicus illorum supplicationi benigne annuens, ac utens facultate a Summo Pontifice in memorato Brevi sibi attributa, subdelegavit ad hunc affectum D. Hyacinthum Petit Episcopum Heliopoliensem Ecclesiæ Osnabrugensis Suffraganeum, qui duodecim ex præfatis Canonicis id humiliter flagitantes, & factis pœnitentes a Censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, in quas propter præmissa quomodocumque incurrerant, auctoritate Apostolica in atroque Foro in forma Ecclesiæ singillatim absolvit, injuncta unicuique congrua pœnitentia salutari, & exacta ab ipsis promissione, quod in futurum a similibus abstinebunt: necnon super irregularitate per eos quomodolibet contracta in utroque pariter foro dispensavit; ac tandem illos ad famam, gradus, dignitates, Beneficia, & Officia quæcumque Ecclesiastica canonice obtenta restituit, ac plenarie reintegravit infrascriptis diebus, videlicet 1., 18., 20., & 23. Decembris anni 1718., & 4., 20., & 23. Januarii, 2., & 24. Februarii, 13. Aprilis, 31. Maji, & prima Julii anni 1719. Defuncto postmodum antedicto Domino Episcopo Heliopoliensi in ejus locum Dominus Nuncius Coloniensis subrogavit R. P. Octavianum Venlonensem Guardianum Fratrum Cappucinorum Cliviæ, & D. Theodorum L. B. a Wacthendock Canonicum Osnabrugensem, qui eadem Apostolica auctoritate alteri ex præfatis Canonicis Osnabrugensibus absolutionem a Censuris dispensationem super irregularitate, & reintegratione ad Officia, & Beneficia, ut supra, concesserunt die 5: Octobris 1719. denique idem D. Nuncius Coloniensis R. P. Petro Schimitman Societatis Jesu Exprovinciali facultatem subdelegavit absolvendi, ut supra, alium Canonicum Osnabrugensem, qui pariter juxta modum cum aliis servatum rite absolutus fuit die 22. Novembris 1719. Quatuordecim itaque Canonici præfatæ Cathedralis Osnabrugensis Ecclesiæ absolutionem, dispensationem, & reintegrationem ob præmissa humiliter petierunt, ac obtinuerunt, ut supra, quemadmodum aperte constat ex authenticis Instrumentis ea de re confectis quæ adjuncta, & annexa singulis exemplis prælo editis antedicti Brevis a memorato D. Nuncio Apostolico ad Sanctitatem Suam transmissa fuere. Ea tamen hic inserere supervacaneum visum est, cum omnia sub eadem formula concepta, ac exarata sint. Unum nihilominus ad historiæ fidem subjicietur, & est tenoris sequentis, videlicet.

Instrumentũ absolutionis concessæ uni Canonico ab Episcopo Heliopolien. subdelegato.

Coram Reverendissimo Domino Hyacintho Petit Episcopo Heliopolien. Ordinis Carmelitarum Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeo, ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Archiepiscopo Tarsensi Sanctissimi Domini Nostri, & S. Sedis Apostolicæ ad tractum Rheni, aliasque inferioris Germaniæ partes Nuncio, ad hunc casum specialiter, subdelegato, meque Notario infrascripto comparuit Reverendissimus, & Perillustris D. N. N. Ecclesiæ Osnabrugensis Canonicus &c., & exposuit, quod alias postquam bon. mem. Carolus a Lotharingia, dum vixit Electus Treviren. S. R. I. Princeps Elector, necnon Ecclesiæ Osnabrugen. Administrator debitum naturæ persolverat, Capitulum, & Canonici ejusdem Osnabrugen. Ecclesiæ pro futuri Episcopi Electione, die ad id præfixa convenientes in unum, inaudito exemplo Principem Ernestum Augustum e Brunsuvicensi, ac Luneburgensi Domo Acatholicum in Episcopum memoratæ Osnabrugen. Ecclesiæ concordibus suffragiis postulaverint: Cum autem prædictus Reverendissimus, & Perillustris D. N. N., divina afflante misericordia, in se reversus agnoverit, & agnoscat se ob concursum habitum cum cæteris Canonicis in postulatione in Episcopum supradicti Principis Acatholici, & in aliis actibus concomitanter subsecutis incidisse in Censuras, & pœnas a sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis sancitas, ac nuperrime de illarum incursu fuerit benigniter, & misericorditer admonitus a Sanctissimo Domino Nostro Papa Clemente XI. per literas in forma Brevis expeditas Romæ apud S. Mariam Majorem sub die 17. Decembris 1716. Hinc est quod humiliter petit absolvi a censuris, & pœnis quomodolibet ex causis præmisis incursis: Quibus precibus auditis per supradictum Reverendissimum D. Episcopum Heliopolien. Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeum injunxit eidem Reverendissimo, & Perillustri D. N. N. pœnitenti, ut faceret, prout fecit, declarationem quod ipse prærecensitis literis in forma Brevis, ac omnibus, & singulis, quæ in eis continentur, sincera, ac fideli obedientia se submittit, & quod promitteret, prout promisit, quod in futurum a similibus abstinebit, & quod quidquid ei ulterius præscriptum, & injunctum fuerit, exactè observabit, & exequetur. Quibus sic adimpletis idem Reverendissimus Episcopus Heliopolien. Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeus, utendo in hac parte facultatibus sibi per dictum Illustrissimum, & Reverendissimum D. Nuncium attributis, vigore specialis subdelegationis inferius registrandæ eundem Reverendissimum, & Perillustrem D. N. N. genuflexum denuo humiliter instantem pro absolutione a censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet quas propter præmissa incurrit, aut incurrisse prætendi posset, auctoritate Apostolica sibi ut supra subdelegata in utroque foro in forma Ecclesiæ consueta absolvit, & liberavit, injungendo eidem, ut pro pœnitentia salutari decem Imperiales in pauperes erogaret, omnesque pœnas ex relatis causis incursas eidem Reverendissimo, & Perillustri D. N. N. pœnitenti gratiose remisit, ac condonavit, ac ulterius super irregularitate per eundem Reverendissimum, & Perillustrem D. N. N., qui censuris hujusmodi ob præmissa innodatus, divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) forsan celebravit, seu alias in suis ordininibus ministravit, quomodolibet contracta ad quemcumque effectum in utroque pariter foro dispensavit, ipsumque ad famam, gradus, dignitates, necnon beneficia, & officia quæcumque Ecclesiastica per eum canonice obtenta rehabilitavit, restituit, & plenarie reintegravit. Quibus ita adamussim peractis sæpememoratus Reverendissimus Episcopus Heliopolien. dictæ Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeus injunxit mihi supra recensito, & infrascripto Notario, ut de præmissis publicum conficerem Instrumentum registrandum, prout registravi, in pede annexi exemplaris Brevis impressi ad perpetuam rei memoriam: Tenor autem subdelegationis factæ per supradictum Illustrissimum, & Reverendissimum D. Nuncium in personam pluries memorati Reverendissimi Suffraganei Ecclesiæ Osnabrugen. est prout sequitur videlicet:

§. 6. *Hieronymus Dei, & Apostolicæ Sedis gratia*

Subdelegatio memorato Episcopo facta.

tia Archiepiscopus Tarsensis Sanctissimi Domini Nostri Domini Clementis Divina Providentia Papæ XI. Prælatus Domesticus, & Assistens, ejusdemque, ac dictæ S. Sedis Apostolicæ ad Tractum Rheni, aliasque inferioris Germaniæ partes cum potestate Legati de latere Nuncius. Reverendissimo Domino Hyacintho Petit Episcopo Heliopolien. Ordinis Carmelitarum Ecclesiæ Osnabrugen. Suffraganeo salutem: Noverit Reverendissima Dominatio Tua fuisse ad Nos transmissas literas Apostolicas in forma Brevis (annexæ sunt eæ huic Instrumento) ad quarum literarum Apostolicarum executionem procedere, & ea, quæ Nobis a Sanctissimo Domino Nostro commissa fuerunt, prout tenemur, adimplere volentes, de integritate, zelo, prudentia, & doctrina, quibus Reverendissimam Dominationem Tuam insignitam novimus, plurimum in Domino confisi, vigore facultatum Nobis in præinserto Brevi hac in parte concessarum; Nos prædictus Hieronymus Archiepiscopus Tarsensis, Reverendissimæ Dominationi Tuæ per præsentes committimus, ut omnibus & singulis Canonicis Osnabrugen. Ecclesiæ Catholicam fidem profitentibus, vel quibuscumque aliis, qui de excessibus in supradicto Brevi expressis quoquomodo culpabiles sese Reverendissimæ Dominationi Tuæ denunciaverint, ac propterea humiliter absolutionis beneficium a censuris præmissis de causis incursis imploraverint, facta prius per eos, vel quemlibet eorum declaratione, quod ipsi præmemorati Brevi, ac omnibus & singulis, quæ in eo continentur, sincera, ac debita obedientia in omnibus, & per omnia se submittunt, ac facta itidem promissione, quod in futurum à similibus abstinebunt, & quidquid eis ulterius injunctum fuerit, observabunt, & adimplebunt, a censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censeri, aut prætendi possent, injuncta cuique pro modo culpæ pœnitentia salutari, in utroque foro auctoritate Apostolica Nobis, ut præfertur, a Sanctissimo delegata in forma Ecclesiæ consueta absolvat, & totaliter liberet, dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiose remittat, condonet, ac cum illis super irregularitate per eos, qui a censuris hujusmodi propter præmissa innodati, Missas, & alia divina officia, (non tamen in contemptum Clavium) forsan celebrarunt, aut alias in suis Ordinibus ministrarunt, quomodolibet contracta & quemcumque effectum in utroque pariter foro dispenset, ipsosque, & eorum quemlibet, ad famam, gradus, & dignitates, necnon Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque per eos canonice obtenta rehabilitet, restituat, & plenarie reintegret. Injungimus præterea Reverendissimæ Dominationi Tuæ, ut tam de adimplemento conditionum quod ut præmisimus, præcedere debet absolutionem eorum, qui in præfatis excessibus se culpabiles accusaverint, quam de ipso effectivo actu absolutionis eisdem concessæ, publicum per Notarium, aut Cancellarium ad id per Reverendissimam Dominationem Tuam specialiter deputandum, mandes confici Instrumentum registrandum in pede annexi exemplaris Brevis, quod ad Nos postmodum in forma probanti transmittes. Datum Coloniæ 30. Septembris 1718. Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri Anno Decimoctavo.

Ita actum est prima Decembris 1718.

Hyacinthus Episcopus Heliopoliensis Suffraganeus, & Vicarius Generalis Osnabrugensis ad hoc subdelegatus manu propria.

Loco ✱ signi

N. N. Canonicus Osnabrugensis

Loco ✱ signi.

Actum coram me, ut supra, prima Decembris 1718. in Curia Episcopali Illustrissimi, & Reverendissimi Domini mei Hyacinthi Episcopi Heliopolien. Suffraganei, & Vicarii Generalis Osnabrugensis ad hunc specialem casum subdelegati ab Illustrissimo, & Reverendissimo Domino D. Archiepiscopo Tarsensi ad partes Rheni, & Germaniæ inferioris Nuncio Apostolico.

Loco ✱ signi

Natalis Deniis Notarius Apostolicus Juratus manu propria.

CCXXXVIII.

Conceditur Nuncio Hispaniarum facultas absolvendi a Censuris, & pœnis eos qui libertatem, Immunitatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam violarunt.

Dat. 12. Jan. 1717. an. 17.

Causas harum censurarum vide in Constitutione, quæ hic refertur. Et Bened: XIII. Const: ed: 1728. Mar. 17., P. 5. conceditur absolutio a quodam voto pro Magistratu Pampilonen.

Venerabili Fratri Pompejo Archiepiscopo Neocesarien. Nostro, & Apostolicæ Sedis in Hispaniarum Regnis Nuncio.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Dudum a nobis emanarunt Literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

Constitutio Clemen. XI. 1711., oct. 17. edita, qua nulla declarantur acta omnia in expulsione Nuncii Apostol. ejusque tribunalis abolitione, in interdicto cōmercii cum Rom. Curia, in executione Literarum Apost. & occupatione redditum ac fructuum Ecclesiast.

§. 1. CLEMENS Papa XI. *Ad futuram rei memoriam.* Alias ad Apostolatus nostri notitiam delatis iis, quæ non ita pridem in Regnis Hispaniarum, non minus adversus sanctiora quævis Ecclesiæ jura, & libertates, quam adversus nostram, & Apostolicæ Sedis dignitatem, ac jurisdictionem per sæculi potestatem, non sine maximo totius Christiani Orbis scandalo, perpetrata fuerant, potissimum vero per Nos accepto, quod expulso ab eisdem Regnis Venerabili Fratre Antonio Felice Archiepiscopo Damasceno, Nostro, & dictæ Sedis Nuncio, simulque inde ejectis omnibus illius Curiæ Officialibus, ac proinde abolito prorsus Pontificio Tribunali, occupatisque Tabulariis ad illud pertinentibus, Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi prædictorum Regnorum ad Causas, quæ eis minime competebant, cognoscendas, aliaque jura ad eamdem sedem, ac illius Nuncium pro tempore existentem unice spectantia exercenda, Regii Nominis auctoritate, seu potius abusu, iniuste non minus, quam nulliter excitati fuerant: Quocumque fidelibus illarum partium cum hac Romana Curia, ubi nos universæ Ecclesiæ regimen nullis licet meritis nostris, præsidemus vetito commercio, omnique eorum ad illam pro gratia, sive justitia ob-

obtinenda recursu ita penitus interdicto, ut illis etiam qua de causa ex Hispaniis huc advenerant, sub comminatione Regiæ indignationis jussum fuerit, quatenus a cœptis desisterent atque ad propria sine ulla mora reverterentur; nec sane minori ausu inter alia multa utrique Clero earumdem partium perperam injuncta, Regularibus universis vetitum fuerat, ne superioribus Generalibus suorum Ordinum in hac Alma Urbe commorantibus, non secus acsi apud Hostes degerent, ullum cultum, ullamve obedientiam, qua eis cæteroqui solemnis voti Religione obstricti reperiebantur, exhibere præsumerent; ac demum ad Nos allato, quod ad conflandam majorem Regio Nomini invidiam, inter cætera antehac ibi inaudita, acerbissimum Pontificiæ nostræ auctoritati inflictum fuerat vulnus, novis Literarum Apostolicarum executioni interiectis impedimentis, quibus illæ contra fas omne Laicorum hominum censuræ subjiciebantur; aliaque plura, quæ longum nimis esset referre, in maximum Ecclesiasticæ Potestatis contemptum, & injuriam patrari contigerat, perinde acsi inclytæ Hispanorum Nationi ob cultum pietatis, singularem in Romanos Pontifices devotionem per omnes ætates summopere commendatæ, ignotum esset gravissimis per Sacros Canones irrogatis pœnis, ac censuris illos irretiri, qui Arcam Dei prophana manu sic attingere, sacraque Ecclesiæ jura conterere non exhorrent. Nos præmissa omnia in mœrore, & amaritudine cordis nostri serio considerantes, tum paternis Literis, quas lachrymis potius, quam atramento conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis, arguimus obsecravimus, increpavimus, instantes opportune, importune, juxta Apostoli monitum in omni patientia, & doctrina, ut prænarrati excessus, debita actorum rescissione, congruaque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur; charitati interea nostræ diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admiserant, in eam a qua tam longe aberraverant, justitiæ viam, agnita tandem veritatis luce, redirent. Cum autem, non sine ingenti animi nostri molestia, nuper accepimus, pravis illorum prævalentibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem Regiæ Dignitatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam auctoritatem modis omnibus impetere, quæcumque Nos hac in re charitate suadente, & quasi antehac actorum obliti, hucusque peregimus, parandæ optatæ tranquillitati adeo non profuerint, ut iis penitus neglectis, nova potius in dies gravamina prioribus adjecta fuisse audiverimus: Cujusmodi profecto sunt decreta illa, quibus sæcularem potestatem eo devenisse percepimus, ut non modo ad vacantium in dictis partibus Ecclesiarum fructus, juxta veterem, ac immemorabilem consuetudinem, necnon notissimam tot Apostolicarum Constitutionum dispositionem ad Cameram Nostram Apostolicam spectantes, manu apposuerit, contemptis prorsus Ecclesiasticis Censuris tam generatim, per Concilium Tridentinum sess.22. de Reformat. capit.XI. adversus cujusvis Ecclesiæ bonorum, rerum, jurium, fructuum, ac reddituum occupatores latis, quam speciatim per easdem Apostolicas, ac præsertim felic. record. Pauli III., Julii etiam III., Pii V, ac Gregorii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super Ecclesiarum in Hispaniis vacantium fructibus, illorumque administratione editas Constitutiones, adversus illarum trangressores inflictis; Verum etiam novam quandam ab Hispanis in Apostolicarum Literarum expeditione servandam formam, & hanc quidem Pontificiæ jurisdictionis summopere læsivam, ac illius libertatis, qua fidelibus omnibus in suis potissimum spiritualibus necessitatibus, ad hanc Sanctam Sedem unde Catholicæ Religionis oracula in universum Orbem diffunduntur, recurrere fas est, penitus eversivam, præscribere non erubuerit. Hinc est, quod Nos, ne in tam aperta Apostolicæ authoritatis, atque Ecclesiasticæ Immunitatis oppugnatione torpescere videamur, desertæque turpiter Dei Causæ rei efficiamur: tametsi notorii, & explorati juris sit ea omnia, quæ in præjudicium Ecclesiæ, ejusque jurium, præsertim a Laicis, quovis modo attentantur, nullius prorsus esse roboris, & momenti; quinimmo rec. me. Urbanus Papa VIII. itidem Prædecessor noster dictæ Apostolicæ Sedis, Romanæque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum; Jura quæcunque a præjudicialibus hujusmodi per quamdam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissime præservaverit; Ac nos ipsi plura ex præmissis, quæ tunc nobis innotuerant, quæque in quibusdam Literis ante duos annos Episcopis, Ecclesiis, Universitatibus, ac Clero Regulari Hispaniarum a seculari potestate conscriptis continebantur, nulla, irrita, invalida, damnata, & reprobata fuisse, & esse per alias nostras in simili forma Brevis Literas die 11. Octobris 1709. expeditas, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac inserto haberi volumus, declaraverimus: Nunc Ecclesiæ & dictæ Sedis jurium indemnitati peramplius consulere, necnon Animarum periculis quantum Nobis ex alto conceditur, uberius occurrere cupientes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula Decreta, Ordinationes, Literas, Intimationes, Mandata, Edicta, & alia quælibet in præmissis, seu earum occasione in præjudicium libertatis, Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respective quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nullius roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, & perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri; imo nec ea a quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi, vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed proinde ac si nunquam emanassent, nec facta fuis-

Declaratio nullitatis memoratorum omnium, ex quibus plura jam antea nulla declarata fuerant Constitut. ed: 1709. oct. 11.

fuissent, pro non existentibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere, tenore præsentium denuo declaramus. Et nihilominus ad majorem & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus, & contra illa, deque eorum nullitate coram Deo protestamur, ceu firmas præterea, ac salvas esse similiter volumus, atque decernimus, quascumque censuras, & pœnas Ecclesiasticas, quas ii omnes, qui præmissa perpetrarunt, mandarunt, vel rata habuerunt, seu in eis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstiterunt, cujuscunque præeminentiæ, & dignitatis fuerint, propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, a quibus, post condignam Ecclesiæ præstitam satisfactionem, nonnisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem censuras eo ipso, quo convaluerint) absolvi, & liberari valeant. Facultatem insuper nobis, & eidem Sanctæ Sedi expresse reservata, quatenus illi minime redierint ad cor ad alia canonica, & severiora remedia quandocumque procedendi.

Absolutio Censurarum & pœnarum reservatur Apostolicæ Sedi.

§.1. Decernentes etiam easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod præfati, aut alii quicunque in præmissis, seu eorum aliquod jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mundana, vel Ecclesiastica Dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplatione, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illarum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Octobris MDCCXI. Pontificatus nostri Anno XI.

Clausulæ amplissimæ.

§.2. Cum autem, sicut nuper accepimus, plerique ex eis, qui excessus in præinsertis nostris Literis relatos sive eorum aliquem commiserunt, aut alias quoquo modo in illis culpabiles fuerunt, ad cor reversi, ac probe agnoscentes se propter præmissa censuras, & pœnas Ecclesiasticas a Sacris Canonibus, & Constitutionibus Apostolicis adversus similia perpetrantes damnabiliter incurrisse, absolutiones a censuris, & pœnis hujusmodi petere, ac quicquid eis pro illa obtinenda præscriptum fuerit, exacte adimplere pa-

Petitio nonnullorum pro absolutione.

parati sint. Nos veterem Apostolicæ Sedis morem, quæ tanquam pia Mater recurrentibus ad eam post excessum cum humilitate filiis propitiam se solet exhibere, ac benignam servare volentes, Fraternitati tuæ, de cujus fide, integritate, ac prudentia plurimum in Domino confidimus, per præsentes committimus, & mandamus, ut si, & postquam Tibi constiterit, super omnibus, & singulis in præjudicium libertatis, Immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ quovis modo perpetratis, quæ in præinsertis Literis enunciantur, plene, ac congrue, quemadmodum Tibi significavimus, Ecclesiæ, & Sedi prædictæ satisfactum fuisse, omnes, & singulos prædictos, qui præmissa peregerunt, aut alias in illis quovis modo culpabiles fuerunt, sive Laicos, sive Clericos tam sæculares, quam Regulares ad Te recurrentes, cujuscumque status, Ordinis, gradus, Dignitatis, & conditionis existant, ac eorum quemlibet si hoc a Te humiliter petierint, & vera pœnitentiæ signa ostenderint, factaque prius per eos promissione, quod in futurum a similibus abstinebunt, & quicquid eis præscriptum, & injunctum fuerit, priusquam infrascriptæ absolutionis beneficium obtineant, observabunt, & adimplebunt, a Censuris, & pœnis Ecclesiasticis quibuslibet, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse, dici, censeri, vel prætendi possent, injuncta cuique pro modo culpæ pœnitentia salutari, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda injunctis, in utroque foro auctoritate nostra Apostolica absolvas, & totaliter liberes, dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiose remittas, & condones, ac cum illis, qui Clerici, seu etiam Presbyteri, imo & in Episcopos consecrati fuerint, super irregularitate per eos, quia censuris hujusmodi propter eadem præmissa innodati Missas, seu alia Divina officia (non tamen in contemptum Clavium) celebrarunt, seu alias in suis Ordinibus ministrarunt, quomodolibet contracta, ad quemcumque effectum in utroque foro dispenses, ipsosque, & eorum quemlibet ad famam, gradus, dignitates, necnon beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque cæteroqui tamen canonice per eos obtenta, aut alias in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum, & adversus eadem præmissa rehabilites, restituas, reponas, & plenarie reintegres; Nos enim Tibi quamcumque necessariam, & opportunam ad id facultatem, quam etiam aliis, prout Tibi opportunum videbitur, communicare, & subdelegare valeas, dicta auctoritate, harum serie tribuimus, & impertimur.

Concessio Nuncio Apostol. facultatis absolvendi pœnitentes servatis servandis a censuris, & pœnis; dispensandi super irregularitate, & in statum pristinum restituendi.

Clausula.

§.3. Non obstantibus Literis Nostris præinsertis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Januarii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno Decimoseptimo.

CCXXXIX.

Confirmantur Literæ Patentes Commissarii General. Indiarum Occident. Ordinis Min. de Observ. de Visitatore Provinciæ Chilensis.

Dat. 25. Jan. 1717. an. 17.

Const. ed. 1713, Jun. 16, P. 13. concessum fuit suffragium Superioribus cujuscumque Cœnobii Constit. ed. 1717, Sept. 7, P. 17. agitur de deputatione Visitatorum pro Provincia Fluminis Januarii. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724, Decemb. 20, P. 1. de Visitatore pro Provincia Tucumanis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Musillo Frater expresse professus, ac Custos, & Procurator Provinciæ Chilensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod alias dilectus etiam filius Josephus Sanz Commissarius Generalis Provinciarum earumdem Indiarum ad parcendum innumeris expensis, quæ pro Visitatoribus euntibus ad visitandos Conventus supradictæ Provinciæ Chilen. requiruntur, per suas Patentes Literas desuper emanatas præcepit, ut in posterum non admittatur, nec recipiatur in Provincia hujusmodi aliquis Visitator ex alia Provincia, nisi solum ex illa Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis Tucumanis, prout continetur in ipsius Josephi Commissarii Generalis Literis prædictis tenoris, qui sequitur videlicet = Frater Josephus Sanz Ordinis Sancti Patris Nostri Francisci Regularis Observantiæ Lector jubilatus, Examinator Synodalis Archiepiscopi Toletani, Theologus Regis Catholici in Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Congressu, Exprovincialis Provinciæ Castellæ, Pater ejusdem, & Provinciarum Aragoniæ, & Cathaloniæ, ac Commissarius Generalis omnium Occidentalium Indiarum cum plenitudine potestatis, & Servus &c. Reverendo Patri Provinciali, & Venerabili Diffinitorio nostræ Provinciæ Sanctissimæ Trinitatis de Chile salutem, & pacem in Domino Nostro Jesu Christo &c. Cum certiorati simus de excessivis expensis, quibus gravantur illæ nostræ præfatæ Provinciæ, quando RR. Patres Visitatores ad eas visitandas nominantur ex aliis longinquis Provinciis, & quod sint illæ gravissimæ, & magnæ expensæ indispensabiles, & necessariæ propter longissima itinera per Regiones desertas, ut fiat transitus ex una ad alias Provincias, ut experientia notum est. Et cum propter præfatæ nostræ Provinciæ Sanctissimæ Trinitatis paupertatem nequeant fieri illæ magnæ expensæ necessariæ ad conducendum Visitatores ex longinquis Provinciis, Nos propterea desiderantes, ut in prædicta nostra Provincia evitentur tam graves sumptus seu expensæ, necnon & adhærendo Constitutioni Generali præcipienti, eligi Visitatores ex propinquioribus Provinciis, ideoque virtute harum nostrarum Literarum, nostro nomine, & propria manu subscriptarum, & quas sigillo majori nostri Officii sigillamus, & per nostrum Secretarium attestamur, præcipimus, & ordinamus, ut deinceps non admittantur, nec recipiantur in præfata nostra Provincia aliquis Visitator ex alia Pro-

Literæ præd. an. 1715. editæ de recipiendo solo Visitatore Provinciæ Assumptionis B. M. Tucumanis, vel Commissario Gener. Peruviano.

Provincia, nisi solum ex illa Assumptionis Virginis Mariæ Tucumanis, quæ proximior est, ut hoc modo occurratur damnis, quæ evenire possunt ob excessivas expensas, & ut observetur generalis Constitutio nostri Ordinis; qua propter mandamus, ut statim, ac ipsæ nostræ Literæ Patentes accipiantur in præfata nostra Provincia, intimetur nostrum mandatum in eis contentum R. Patri Commissario Generali nostrarum Provinciarum Regni Peruani, ut de illo sit admonitus; cui insuper mandamus virtute sanctæ obedientiæ, & Spiritus Sancti, quod nullo modo, nec sub aliquo prætextu, se opponat, nec contradicat nostro mandato, & dispositioni, nisi solum in casu, quo sua Paternitas Rev: velit sua propria Persona, prædictam Provinciam visitare. Datis in hoc Conventu Sancti Francisci Matriti die 31. Julii 1715. = Frater Joseph Sanz Commissarius Generalis Indiarum = Loco ✱ Sigilli = De mandato S. Reṁæ = Fr. Clemens Zurita Secretarius Generalis Indiarum.

Preces Procuratoris Chilen. §. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Procurator præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Joannem Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum pariter filium modernum, Procuratorem Generalem dicti Ordinis super præmissis audiverunt, consilio, præinsertas Patentes Literas a memorato Josepho Commissario Generali Indiarum expeditas, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. (Confirmatio relatarum.)

Clausulæ. §. 2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno Decimoseptimo.

CCXL.

Confirmantur Acta a delegato Apostolico pro executione Literarum Apostol: de erectione novæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen: Occidentalis. Dat. 18 Febr. 1717. an. 17.

Laudatæ Literæ extant Const: ed: 1716, Nov: 7, P. 16. Et Const: ed: 1717., Mar: 12., P. 17 ampliantur Indulta d: Ecclesiæ Patriarchalis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Solicita Pastoralis Officii vigilantia, qua Divina suffragante Clementia, Catholicæ Ecclesiæ præsidemus, enixe efflagitat, ut ea, quæ per nostras literas motu proprio emanatas, ac piis, & rationabilibus causis adducti, alias concessimus, & indulsimus, suum sortiantur effectum, proindeque actus, qui ab earumdem Literarum Exequutoribus pro ipsarum validitate, & observantia facti fuisse dicuntur Apostolico firmitatis munimine roboremus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exponi sane Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Capitulum, & Canonici Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen., quod dum a Venerabili Fratre moderno Episcopo Algarbien. exequutioni demandabantur Literæ Apostolicæ in forma nostri Motus proprii expeditæ super divisione Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen., & erectione novæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis, aliarumque omnium gratiarum, & indultorum, quæ in præfatis Litteris continentur, comparuit coram præfato Episcopo Algarbien. Procurator d. Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis, eidemque exposuit, quod Capitulum Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis, tunc, & ad præsens Pastoris solatio destitutæ, deputaverat eorum procuratorem ad effectum interessendi exequutioni earumdem Literarum & cognoscendi, an divisio Civitatis, & Diœcesis Ulyssiponen. præfatarum, aliaque in præfatis Literis contenta exequtioni demandarentur ad formam præfati Motus proprii, & absque eorum præjudicio, & deputando secundodictum Procuratorem, non se inscripserunt Capitulum Orientale. Quamobrem Exponentes præfati coram eodem Episcopo Algarbien. insteterunt, quatenus moneret præfatum Capitulum Orientale, ut ab hujusmodi, & aliis similibus perturbationibus se abstineret, ac Mandatum Procuræ supradicto modo exaratum penitus, & omnino rejiceret: idem Episcopus Algarbien. animadvertens, quod (Acta à Delegato præd. contra Capitulum Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis renuens se nuncupare Capitulum Orientale.)

quod præfatum Mandatum Procuræ a Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Uyilliponen. Orientalis conflatum non fuerat cum declaratione, & denominatione Capituli Ulyssiponen. Orientalis, mandavit dilecto Filio Emmanueli Duarte Franco Notario publico, ut mediante publico Monitorio præfatum Capitulum Ulyssiponen. Orientale sub nonnullis pœnis moneret, ut in posterum in nullo penitus perturbarent jurisdictionem Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis sed inviolabiliter observarent omnia, & singula in præfato motu proprio contenta, & expressa, seque Decanum, Dignitates, & Canonicos Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis nuncuparent, dictusque Emmanuel die secunda mensis Januarii proxime præteriti in Sacristia dictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis coram dilectis etiam Filiis Carolo Perim Præsidente, ac pluribus dictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis Canonicis, alta, & intelligibili voce legit, & publicavit monitorium, in quo præfati Episcopi mandatum continebatur, dictoque Monitorio lecto, & publicato, Præsidens, & Canonici præfati Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis præfatæ responderunt, quod se monitos habeant, dictoque Monitorio obediebant, seque jam Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis nuncupaverant.

Preces Capituli Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Exponentes præfati pro majori subsistentia, firmiorique observantia omnium, & singulorum in præfatis Literis contentorum, plurimum cupiant omnia, & singula supradicta, cum omnibus, & quibuscumque in vim dicti Monitorii subsequutis, per Nos confirmari, & approbari; Nos igitur Exponentes præfatos specialis gratiæ favore prosequi volentes, necnon eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab Homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolven., & absolut. fore censentes, porrectis Nobis pro eorumdem Exponentium parte super hoc supplicationibus inclinati, omnia, & singula supradicta per dictum Episcopum sic, ut præfertur facta pro observatione, & exequutione præfatarum Literarum, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnibus, & singulis tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus Personis, etiam speciali nota dignis, qui contra præfatas Literas Apostolicas, & in eis contenta quæcumque aliquid jam forsan attentaverint, seu in posterum attentare voluerint, perpetuum silentium imponimus: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Confirmatio actorũ a Delegato Apost. cum impositione silentii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Februarii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno Decimoseptimo.

CCXLI.

Prohibetur, ne Superiores Provinciæ Portugalliæ Fratrum Carmelitarum antiquæ observ. permittant, Fratres Musicos canere in alienis Ecclesiis.

Dat. 22. Febr. 1717. an. 17.

Const: ed: 1707, Aug: 41, P, revocatæ fuere facultates manandi extra Cœnobia dd: Musicis concessæ. Et Bened: XIII Const: ed: 1726, Jan: 14, P 3 concessum fuit Indultum super quodam onere Missarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Andreas de Cerquiera Provincialis Ordinis Fratrum, Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo antiquæ observantiæ Provinciæ Portugalliæ, quod cum in prædicta Provincia, & præsertim in Conventu Ulyssiponen: mos inoleverit, aliquos pueros ad habitum regularem admittendi, ipsosque Musicam, & Musicalia Instrumenta edocendi, ut Divina officia melius concinantur, & festivo concentu solemnes festivitates celebrentur, ac in id assequendo dictus Conventus immodicas pecuniæ summas consumat; prædicti vero Juvenes sic ad habitum Regularem hujusmodi admissi, & edocti, postquam suam statuto tempore professionem per Fratres dicti Ordinis emitti consuetam expresse emiserint regularem, ac in Sacro Presbyteratus Ordine constituti sint, multiplici prætextu hanc Sanctam Sedem, ejusque pro tempore existentes in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncios pro obtinendis indultis, & gratiis adeant, ut retento habitu regulari hujusmodi, vel prætextu, quod Parentibus pauperie laborantibus subveniant, aut Sororibus, Neptibusque eleemosynas e Musico exercitio collectas contribuant, alii autem servitio Ecclesiarum Cathedralium inservientibus & id ipsum postulantibus locorum Ordinariis, se mancipari faciant, & ita relaxata disciplina regulari, spretaque Superiorum obedientia sine sociis vagentur, pecuniasque retentas in pessimos usus convertere, & si forte Superior Religionis id eis impedire prætendat, statim recursus non solum ad eosdem Nuncios, sed etiam ad Tribunalia Sæcularia interponant: ex quibus omnibus non solum præfato Conventui maximum detrimentum, sed & Ordini prædicto inexplicabile dedecus, cum notoria, ac pessima vitæ Regularis, Votorumque emissionis relaxatione, & obedientiæ jactura afferri soleat, ipse Andreas Prior Provincialis tot malis occurrere exoptans, Prælatis Superioribus, & localibus Conventuum, Prioribus Provinciæ, & Ordinis prædictorum præsentibus, & futuris sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, necnon officiorum pœnis eo ipso absque alia declaratione incurrendis, ne de cætero fratribus Musicis licentiam exeundi e Monasterio ad festivitates celebrandas in aliis Ecclesiis, quam prædicti Ordinis, excepta Capella Regia, vel quando Communitas ipsa cum Cruce ad eas peragendas accedit, concedere audeant, seu præsumant per Nos prohiberi, & indulta habitus retenti, aliasque gratias similes tam a sede

Quomodo introductus hujusmodi abusus, & mala inde exorta.

Preces Provincialis pro prohibitione sub excommunicationis pœna, & privationis utriusque vocis, ac officiorum

a sede prædicta, quam ab illius Nunciis desuper obtenta revocari plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsius Andreæ Prioris Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam attenderunt, consilio, superioribus quibuscumque prædicti Ordinis, sub pœnis, ut petitur, excepta illa excommunicationis, ne deinceps licentiam super præmissis ullatenus concedant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium prohibemus, & interdicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Prohibitio præd. sub privationis vocis, & officiorum pœna tantum.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Provinciæ, Ordinis, & Conventuum prædictorum, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vite dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Februarii MDCCXVII. Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

---

*

CCXLII.

Dat. 12. Mar. 1717. an. 17.

Ampliantur Indulta Capituli Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponensis Occidentalis.

Const: ed: 1717. Feb. 18, P 17. confirmata fuere acta Delegati pro erectione d. Ecclesiæ Const: ed: 1717, Jul. 11, P 17. confirmatur Decretum Delegati super distributione Orationi 40. horarum Bened. XIII. Const. ed. 1724. Maii 23, P 1. confirmatur erectio Metropolitanæ Ecclesiæ Urbinaten. Const. ed. 1724, Jul. 20, P 1. conceditur altare Privilegiatum Ecclesiis Patriarchalibus, Metropolitanis, & Cathedralibus. Et const: ed: 1724, Sept: 6, P 1. usus Mitræ & Indumentorum Capitulo Caputaquen:

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

INeffabili Divinæ Majestatis providentia in supremo Apostolicæ Dignitatis culmine constituti, tanquam de excelso monte ad irriguum Militantis Ecclesiæ agrum nostræ considerationis aciem, more vigilis, & operosi Pastoris, jugiter convertimus, & circa ea, per quæ Ecclesiæ præsertim Patriarchali Dignitate insignitæ, & in conspicuis Civitatibus erectæ, sublimioribus privilegiis, ac majoribus prærogativis decorari valeant, peculiari solicitudine intendimus, prout, earundem Civitatum qualitatibus, rerumque, & temporum circumstantiis debite pensatis, ad Divini cultus incrementum ipsarumque Ecclesiarum honorificentiam, & Ministrorum Ecclesiasticorum decorem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exordium a sollicitudine decorandi majoribus privilegiis insigniores Ecclesias.

§. 1. Cum itaque Nos nuper ex justis, & rationalibus causis adducti, & quemadmodum Charissimi in Christo Filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis illustris constantis fidei, & sinceræ devotionis affectus jure promerebatur, ejusque pia, & laudabilia vota efflagitabant, Civitatem, & Diœcesim Ulyssiponen. in duas partes diviserimus, ac unam tam Civitatis quam Diœcesis hujusmodi partem versus Orientem antiquo Archiepiscopatui Ulyssiponen. Orientali nuncupando reliquerimus, in altera vero parte versus Occidentem Patriarchalem Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem nuncupandam, erexerimus, ipsiusque Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis Patriarchæ, ac Dignitatibus, & Canonicis pro tempore existentibus pro majori ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ majestate, dictorumque, Dignitatum & Canonicorum honorificentia plura hucusque privilegia, & indulta tam quoad habitum quam quoad præcedentiam, aliasque prærogativas concesserimus, prout in nostris Literis in forma nostri Motus proprii desuper expeditis, plenius continetur. Cumque, sicut accepimus, Patriarchalis Ecclesia prædicta sic a Nobis, ut præfertur, erecta, & singulari ipsius Joannis Regis dilectione, & Regia plane munificentia pluribus, ac pretiosis suppellectilibus sacris pro Ecclesiasticis functionibus decenter obeundis opulenter ornata, & undique ad singularem excellentiam sublimata existat, ipseque Joannes Rex præcipuis, ac indefessis studiis Patriarchalem Ecclesiam præfatam præclari amoris, ac religiosæ pietatis significationibus prosequi in dies non prætermittat, & ad elegantiorem structuræ majestatem exornare, piaque opera propediem inibi augere, sacrarumque cæremoniarum usum, & divinarum laudum cantum ad perfectiorem sublimitatem elevare intendat; Nos æternæ Divinæ bonitatis Majestati, quod tam pia, tamque præclara operosæ Religionis studia ad Christianæ pietatis augmentum, & majorem Divini Nominis gloriam a solicita dicti Joannis Regis pietate Ecclesiasticis functionibus jugiter intenti, promanaverit, eaque quam magnificenter, & sumptuose adaucta fuerint, gratias agentes, ac volentes, quantum in Domino possumus, majori dictæ Patriarchalis

Ab hoc Pontifice erecta fuit Patriarchalis Ecclesia Ulyssiponen. cum concessione plurium Indultorum.

Causæ præsentis Concessionis.

lis Ecclesiæ decoris incremento consulere, necnon Dignitates, & Canonicos, ac Beneficiatos, & Capellanos ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ amplioris gratiæ favore, & excellentioris honoris titulo sublimare, eosque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, firmis, & illæsis remanentibus omnibus, & singulis privilegiis, indultis, gratiis, & prærogativis, alias a Nobis eidem Patriarchali Ecclesiæ, illiusque Dgnitatibus, & Canonicis prædictis jam, ut præfertur, concessis, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine sex Dignitatibus, & octodecim Canonicis prædictæ Patriarchalis Ecclesiæ, nunc, & pro tempore existentibus, quibus nuper, ut ipsi hyemali Cappam magnam rubeam cum pellibus armellinis, æstivo vero temporibus Mozzettam similiter rubeam gestare, & deferre valerent, concessimus, & indulsimus, ut ipsi in posterum perpetuis futuris temporibus, etiam Subtanam, seu Vestem talarem rubeam; Duodecim vero ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ Beneficiatis, similiter nunc, & pro tempore existentibus, quibus alias, antequam Ecclesia prædicta in Patriarchalem Ecclesiam fic a Nobis erecta fuisset, ut etiam ipsi hyemali Cappam magnam violaceam cum pellibus cinericiis, æstivo autem temporibus loco pellium cum fodere serico violacei coloris, etiam gestare, & deferre possent, similiter concessimus, & indulsimus, ut ipsi quoque etiam perpetuis futuris temporibus hyeme eamdem Cappam magnam violaceam cum pellibus tamen armellinis, æstate vero, vel eamdem Cappam magnam, vel Mozzettam, etiam violaceam cum fodere serico rubei coloris; Capellanis autem amovibilibus, qui ad præsens numerum trigintaduorum non excedunt, etiamsi numerus hujusmodi in servitio dictæ Patriarchalis Ecclesiæ, arbitrio pro tempore existentibus Patriarchæ Ulyssiponen. creverit, vel decreverit, ut etiam ipsi Capellani amovibiles Cappam magnam violaceam cum pellibus armellinis hyemali, æstivo vero temporibus, vel eamdem Cappam magnam, vel Mozzettam, etiam violaceam cum simili fodere serico ejusdem coloris rubei, tam in Choro, quam extra illum, ac etiam Processionibus, omnibusque aliis actibus Capitularibus, tam publicis, quam privatis, ac etiam in præsentia quorumcumque Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac pro tempore existentis Patriarchæ Ulyssiponen., ac Nostrorum, & Sedis Apostolicæ Nunciorum, nec non Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, & aliorum quorumcumque quavis authoritate, & potestate fungentium, ac honore, & præeminentia fulgentium, respective gestare, & deferre, illisque uti libere, & licite possint, & valeant, tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Concessio præd: vestis nempe rubeæ pro Canonicis, ac pallium armellinarum, & Mozzettæ pro Beneficiatis & Capellanis, cum præservatione indultorum alias concessorum.

§.1. Ac Dignitates, & Canonicos, necnon Beneficiatos, & Capellanos ejusdem Patriarchalis Ecclesiæ, nunc, & pro tempore existentes super gestatione, & delatione Vestium, Capparum, & Mozzettarum hujusmodi per quæcumque Capitula quarumcumque aliarum Ecclesiarum Episcopalium, Archiepiscopalium, vel Primatialium, & quasvis Personas quavis authoritate, dignitate, & præeminentia præditas, quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte impediri, molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere; præsentes quoque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectabit in futurum, firmiter, & inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum quarumlibet, earumque Dignitates, & Canonici, vel quilibet alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint, in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione, jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, & causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis, vel intentionis nostræ, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda forent, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareret, seu alias probari posset, notari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam Motu simili concesso, aut impetrato, vel emanato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam, etiam Motu pari, & consistorialiter ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specia-

Clausulæ amplissimæ, & particulares, cum deputatione executorum.

cialis mentio fiat, pro tempore factis, & faciendis, ac concessis, & concedendis, minime comprehendi, sed tanquam ad majus divini cultus augmentum semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per nunc, & pro tempore existentes Dignitates, Canonicos, Beneficiatos, & Capellanos dictæ Patriarchalis Ecclesiæ quandocumque eligenda concessas esse, & fore. Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, aliosque quoscumque quavis authoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate in quocumque judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere; & si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§.2. Quocirca Venerabilibus Fratris nostris modernis, & pro tempore existentibus Elven. Algarbien., & Miranden. eisque deficientibus, seu impeditis, Angolen., & Lamacen. Episcopis per easdem præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Dignitatum, Canonicorum, Beneficiatorum, & Capellanorum prædictorum, aut alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari, nec non eosdem modernos, ac pro tempore existentes Dignitates, Canonicos, Beneficiatos, & Capellanos prædictos, illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum aliquem desuper quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii Sæcularis auxilio; Nos enim modernis, & pro tempore existentibus Elven., Algarbien., & Miranden., eisque deficientibus, seu impeditis, Angolen., & Lamacen. Episcopis prædictis, & eorum cuilibet, quoscumque Molestatores, Perturbatores, Contradictores, & Rebelles, etiam per Edictum publicum, constito summarie de non tuto accessu, citandi, eisque, & quoties inhibendum fuerit, etiam per simile Edictum quoad Primates, Archiepiscopos, & Episcopos sub Interdicti ingressus Ecclesiæ, quo vero ad alios Inferiores, etiam sub censuris Ecclesiasticis, & etiam pecuniariis, eorum arbitrio imponendis, moderandis, & applicandis pœnis, inhibendi, nec non eos, quos censuras, & pœnas prædictas incurrisse constiterit, eas incurrisse, servata forma Concilii Tridentini, declarandi, ac legitimis super literis habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravandi, reaggravandi, & interdicendi, plenam, & liberam, motu, scientia, auctoritate, & tenore præmissis concedimus facultatem.

Derogat contrariis etiamsi specificam, & sub certa forma requirerent derogationem.

§.3. Non obstantibus, quatenus opus sit, quibusvis legibus, statutis, stylis, consuetudinibus, & prohibitionibus, si quæ forsan adsint de gratiis ad instar non concedendis, ac de vestibus rubeis non deferendis, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibus Conciliis editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Patriarchalis, aliarumque Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac Locis quibuscumque, etiam speciali, specifica, expressa, & individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium eorumdem præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque Literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari non possit, neque censeatur eis derogatum, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, earumdem tenore præsentium, motu simili derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri motus proprii, ac absolutionis, concessionis, indulti, decreti, commissionis, mandati, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo septimo, quarto Idus Martii, Pontificatus nostri Anno Decimoseptimo.

Con-

CCXLIII.

Dat. 1. Apr. 1717. ann. 17

Confirmantur binæ resolutiones Capituli Generalis Congregationis Presbyterorum Piorum Operariorum de celebratione ejusdem Capituli.

Constitutiones confirmatæ fuere a Greg. XV. Const. edit. 1621. Apr. 1., P. I., & Urb. VIII. Const. ed. 1634., Nov. 6., P. XII. Hujus Pontificis Const. ed. 1712. Jan. 3. P. 12, concessa fuit Ecclesia, & Collegium S. M. Montium de Urbe. Et Bened. XIII. Const. edit. 1726. Junii 3. P. 2. interdicitur omnibus sibi assumere nomen Piorum Operariorum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Resolutiones prædd. anni 1716. editæ reformantes Cōstitutiones, sunt, de celebratione Capituli singulis trienniis de Officiis triennalibus, & de numero tricenario suffragatorum.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præpositus, & Capitulum Generale Congregationis Presbyterorum Piorum Operariorum nuncupat., quod in eorum Constitutionibus inter cætera potissimum ex Cap. 20. eruitur, quod Capitulum dictæ Congregationis singulis annis cogi, omniaque ejusdem Congregationis Officia ad annum esse debeant; Itidem in Capitulo 3. earumdem Constitutionum constituitur, quod in receptione vocalium, omnes, qui decennale tyrocinium in ipsa Congregatione laudabiliter expleverint, admittantur, & alias, prout prædictis Constitutionibus, quæ a fel. rec. Gregorio XV., & Urbano VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Apostolico munimine in forma specifica roboratæ, atque ab ejusdem Congregationis initio huc usque servatæ fuerunt uberius asserunt contineri; Quoniam vero jampridem compertum fuit, prædictas ipsius Congregationis Constitutiones, quæ primum in Civitate Neapolitana ortum habuit, & subinde quoque extra Regnum adolevit, in ejus exordio optime accommodatas, nunc aliquo modo progressum, & bonum ipsius regimen impedire, ideoque anno proxime præterito in Capitulo Generali statutum fuit, ut idem Capitulum futuris temporibus, nonnisi triennio expleto celebraretur, dictaque Officia deinceps triennalia forent, utque vocales ad numerum tricenarium reducerentur; ita ut in casu vacationis tantum alii juxta formam præscriptam admittantur, prout in resolutionibus desuper habitis fusius asseritur etiam contineri. Porro cum die 24. Mensis Iulii proxime præteriti ad enixas preces dilecti filii Moderni Procuratoris Generalis ipsius Congregationis dictæ duæ resolutiones in infrascripta Congregatione Cardinalium relatæ fuissent, ipsa Cardinalium Congregatio die 25. Septembris dicti Anni illas confirmandas esse censuit, verum quia quidam prædictæ Congregationis Piorum Operariorum Presbyteri, qui huic Congregationi ad præscriptum primitivæ Regulæ nomen dederunt, eorum præjudicium quoad restrictionem vocalium deduxerunt, prædicta resolutio ita moderata fuit, ut sine illorum, qui memoratam Congregationem ante publicationem Decreti hujusmodi ingressi fuerunt, præjudicio, procederet, sed adversus prædictas duas resolutiones, nonnullis ex eisdem piis operariis reclamantibus negotium iterum ad eamdem Congregationem Cardinalium deductum fuit, & partibus utrinque voce, & scriptis acerrime informantibus, dicta Congregatio Cardinalium stetit in decisis.

A Congregat. Episc. & Reg. approbatę fuere sine præjudicio eorum, qui jam antea Congregationi nomen dederant.

Preces Capituli.

Cum autem sicut eadem expositio subjungebat ipsi exponentes binas resolutiones hujusmodi Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, binas resolutiones prædictas a memorato Capitulo Generali factas, ut præfertur cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium pro nunc confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio recensitarum resolutionum.

Clausulæ.

Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis Piorum Operariorum prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die I. Aprilis MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno Decimo septimo.

Con-

CCXLIV.

Dat. 8. Julii 1717. An. 17.

Confirmantur Privilegia, & Decreta Congregationis Episc. & Reg., ne quis vetat eleemosynam quærere Fratribus Discalc. S. Francisci Strictioris Observ.

Inn. XII. Const. ed. 1697., Maij 4., P.6. declarata fuere quædam Privilegia FF. Strictioris Observ.. Benedicti XIII. Const. ed. 1725. Dec. 10., P.2. confirmantur Privilegia Mendicantium: Et Constit. ed. 1727., Sept.20., P.4. Provinciæ Reformatæ Vallis de Mazzara conceditur receptio eleemosynæ pro Missis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Fratrum Provinciæ Matritensis, aliorumque Cænobiorum pro confirmatione facultatis quærendi eleemosynam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Discalceati Provinciæ S. Josephi Matritensis, omniumque Regnorum tam in Hispaniis, quam Conventuum ubique existentium Ordinis S.Francisci Strictioris Observantiæ nuncupat. quod ipsi privilegia eis a fe: re: Sixto PP. IV. Prædecessore nostro in §. VIII. Bullæ Auræ concessa, necnon Decreta a Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita pluries emanata, ac ad alios Regulares extensa, per quæ decernitur, quod Fratres Ordinum Mendicantium ab Ordinariis Locorum, seu ab aliis Regularibus prohiberi minimè possint, quin per se ipsos in locis, ubi habent Conventus, eleemosynas quærant, sed tantum, si extra loca, ubi Conventus reperiuntur, quæritare voluerint, suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere teneantur per Nos confirmari plurimum desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris generalis dicti Ordinis super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam viderunt, consilio, privilegia, & Decreta supra recensita, & respective extensa auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio prædd. Privilegiorum. & Decretorum.

Clausulæ.

Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXVII Pontificatus Nostri Anno Decimo Septimo.

CCXLV.

Dat. 8. Julii 1717. ann. 17

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. de divisione Provinciæ S. Joannis Evangelistæ Insularum Azzorum, & Terseiræ Fratrum Min. de Observ.

Inn. XII Const. ed. 1700, Jul. 10, P 9 confirmata fuit alternativa in d. Provincia. Hujus Pontificis Const. ed. 1712, Dec. 23 P 13 revocata fuit dismembratio Cœnobiorum a Provincia Neapolis FF. Discalc. Et Inn. XIII. Const. ed. 1722, Jun. 22, P 2 extat commissio Nuncio Neapolis super d. dismembratione.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum modernorum Ministri Provincialis, atque Diffinitoris, omniumque fratrum Provinciæ S. Joannis Evangelistæ Insularum Azzorum, & Terseiræ respective nuncupat. aliarumque Insularum Maris Oceani temporali ditioni Charissimi in Christo Filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris subjectarum Ordinis Minorum S.Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod prædicta Provincia magno Conventuum, & Religiosorum numero abundans, quippe quæ ultra parvos Conventus, seu Hospitia, Oratoria, & Monasteria Monialium, quæ retinebat ab aliis septendecim conspicuis Conventibus constituebatur, & quingentos, & ultra Religiosos numerabat, difficillime, & non sine magno ejusdem Provinciæ præjudicio, ac deplorabili Regularis observantiæ discrimine, & relaxatione ab uno tantum Ministro Provinciali regi, gubernari, & visitari poterat, nam cum prædictæ Insulæ, & signanter supradicta de Terseire, aliæque adjacentes adeo longa Maris intercapedine ab aliis Insulis Assorum disjungerentur, ut Minister Provincialis pro tempore existens pro explenda

Causæ plures dividēdi dict. Provinciam.

da

da visitatione de Conventu ad Conventum iter aliquando centum quadraginta leucarum per Mare Oceanum aggredi opus haberet, hinc eveniebat, quod aut nunquam, aut rarò omnium, & singulorum Conventuum visitatio per illum compleri valebat; Et si aliquando aliquis ob disciplinæ Regularis zelum in tam vastum Pelagum se committere ausus fuerat, sæpe sæpius zelum suum sibi exitialem expertus fuerat, nam aut vorticibus absorptus, aut a Piratis deprehensus nullam utilitatem sed sibi exitium, Provinciæ luctum, & subsequentibus Ministris Provincialibus exemplum, ne similia tentarent, induxerat. Quinimo nedum Minister Provincialis, sed quamplures etiam alii Religiosi, dum de Insula in magis distantem Insulam vigore obedientiæ, aut ob exercenda Religionis officia transfretaverant, consimilia infortunia passi fuerant, nam aut perierant in Mari, aut Piratarum Algerinorum mancipia evaserant. His etiam accedebant innatæ animorum aversiones, & antipatiæ, quibus Religiosi Nationales alii alios insectabantur, unde mutua discrimina, & continuæ dissentiones inter Religiosos Insularum Sancti Michaelis, & sanctæ Mariæ unam Nationem, ac alios Insulæ Terseiræ, reliquarumque adjacentium aliam factionem respective constituentes dimanabant, adeoque hujusmodi dissidia ita excreverant, ut miscentibus sese illis etiam sæcularibus utriusque nationis, tantum scandalis non obruta fuisset, dum præ ceteris Conventus dictarum duarum Insularum Sancti Michaelis, & Sanctæ Mariæ ab eodem Ministro Provinciali, qui ex prædicta Insula Terseira fuerat, se subtraxerant, utque magis illa non exardescerent Minister Generalis dicti Ordinis dictam perniciosissimam rebellionem mediante deputatione unius Commissarii cum Jurisdictione, & superioritate in eosdem Conventus tolerare coactus fuerat, ideoque, ut tot præjudicia, incommoda, & scandala præfatæ Provinciæ de medio tollerentur, ac in illa debita quies, & Regularis disciplina restituerentur, debitumque gubernium per superiores exerceri valeret pro parte eorumdem Exponentium eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut illam scindere, & separare, constituendo quidem ex decem Conventibus, & ex aliis exiguis Domibus, seu Oratoriis, vel Hospitiis, ac Monasteriis Monialium quæ sunt in Insula præfata de Terseira, & aliis quinque adjacentibus, cum tercentorum viginti Religiosorum numero unam Provinciam cum retentione ejusdem nominis Provinciæ sancti Joannis Euangelistæ, ac cum eodem sigillo, titulis, & prærogativis, quibus a fel: rec: Urbano Papa VIII. Prædecessore Nostro erecta fuerat, ex aliis vero septem Conventibus cum eorum Hospitiis, Monasteriis Monialium, & aliis parvis Conventibus, si qui in duabus Insulis S. Mariæ, & Sancti Michaelis essent, unam Custodiam sub titulo, & denominatione Custodiæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ Insulæ ejusdem S. Michaelis ab uno Custode, & duobus Diffinitoribus regendam, & gubernandam, quæ dilecto etiam filio moderno, & pro tempore existenti Ministro Generali subjecta esse deberet, concurrente in id prædicti Joannis Regis beneplacito erigere, & creare dignaretur. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem hunc libellum benigne remisit, visis relatione P. Procuratoris Generalis Ordinis, ac Juribus deductis, reque mature perpensa, referente Eminentissimo de Abdua, Oratorum precibus indulsit juxta petita. Romæ 15. Januarii 1717. F. Cardinalis de Abdua R. Archiepiscopus Damascenus Sec. -- Loco ✱ Sigilli.

Divisio in Provinciam Sancti Joannis Euangelistæ, & Custodiam SS. Conceptionis B.M.V.

Decretum d. Congregationis approbans recensitam divisionem.

§.1. Cum autem, sicut pro parte Ministri Provincialis Diffinitoris, cæterorumque Fratrum prædictorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Preces Provinciæ.

Confirmatio relati Decreti.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis, alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno Decimoseptimo.

* CCXLVI.

Dat. 11. Julii 1717. an. 17.

Confirmatur Decretum Delegati Apost: de distributione Orationis 40. Horarum inter Ecclesias Patriarchalem, & Metropolitanam, aliasque Ulyssiponen.

Const:ed: 1717, *Aug:*24, *P* 16 *concessa fuit Indulg: plen: tempore d: Orationis. Const: ed:* 1717 *Mar:* 12, *P* 17 *ampliata fuere Privilegia d: Ecclesiæ Patriarchalis. Et Bened. XIII. Const: ed:* 1724, *jul:* 20, *P* 1 *conceditur altare Privilegiatum omnibus Ordinariis.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a zelo, ut pax inter Ecclesiasticas potissimum Personas conservetur.

REgis pacifici vices, quamquam immeriti, gerentes in Terris, inter cætera cordis nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Christifideles, præsertim Patriarchali dignitate insigniti, aliæque Dignitates, & Canonicatus in Archiepiscopalibus Ecclesiis pro tempore obtinentes, juxta eorum dignitatem, aut gradum, Divinis obsequiis famulantes, vota sua in pacis amoenitate Altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter, si quæ pro litibus, & controversiis inter eos, superseminante humani generis hoste zizania, exortis extirpandis, penitusque evellendis, simulque pro conservatione Jurium, & præeminentiarum ad favorem Patriarchalium Ecclesiarum, juxta pia Catholicorum Regum vota per nostras literas concessarum ab Ecclesiarum Prælatis earumdem literarum Exequutoribus facta fuisse comperimus, illa, ne in recidivæ contentionis, & controversiæ vitium denuo prolabantur, Apostolicæ nostræ confirmationis munimine roboramus, ac alias desuper Pastoralis Officii nostri partes, quantum Nobis ex alto conceditur, sedulo impendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

EpitomeConstitutionum Clem. XI. quibus concessa fuit Indulgentia plen. pro Ecclesia Ulyssiponen. tempore d. Orationis; & Civitas divisa in duas partes, quarum una pro Archiepiscopali altera vero pro Patriarchali Ecclesia.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Venerabilis Fratris moderni Patriarchæ Ulyssiponen. Occidentalis petitio continebat, quod alias Nos omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui in quacumque Ecclesia Civitatis Ulyssiponen. ubi Oratio quadraginta horarum, ad instar illius, quæ ex institutione felic. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri in Alma Urbe nostra Roma assiduè celebratur, indicta fuisset, & devote eo temporis spatio, quod illis commodum visum fuisset, orassent, plenariam peccatorum suorum Indulgentiam concessimus, prout in Literis Apostolicis in forma Brevis sub Annulo Piscatoris die xxiv. mensis Augusti Anni Domini MDCCXVI. Pontificatus nostri Anno sextodecimo expeditis, plenius contineri dicitur: Deinde vero Nos ex justis, & rationabilibus causis moti, ac quemadmodum pia Charissimi in Christo Filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris vota exoptabant, Civitatem, & Dioecesim Ulyssiponen. in duas partes divisimus, & unam Civitatis, & Dioecesis Ulyssiponen. divisarum hujusmodi partem versus Orientem antiquo Archiepiscopatui Ulyssiponen. in posterum Orientali nuncupando reliquimus; In altera vero earumdem Civitatis, & Dioecesis, ut præmittitur, divisarum parte versus Occidentem Patriarchalem Ecclesiam Ulyssiponen. Occidentalem nuncupan. ereximus, ac Patriarchali Ecclesiæ prædictæ sic erectæ alteram Civitatis, & Dioecesis divisarum hujusmodi partem versus Occidentem assignavimus, illiusque Patriarchæ, Dignitatibus, ac Capitulo, & Canonicis pro tempore existentibus plura privilegia, pluresque prærogativas, ac præeminentias super omnia Capitula, omnesque etiam Primatiales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesias Regni Portugalliæ concessimus, prout in aliis etiam nostris literis in forma nostri Motus proprii sub Datum apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXVI. septimo Idus Novembris Pontificatus nostri Anno sextodecimo sub Bulla Aurea expedit. in quibus pro illarum exequutione Venerabiles Fratres Elven. Algarbien., & Miranden. Episcopi deputati fuerunt, etiam plenius contineri dicitur. Cumque postmodum, dum ultimodictæ literæ a prædicto Episcopo Algarbien., cui præsentatæ fuerant, exequutioni demandabantur, attenta divisione Civitatis prædictæ, orta fuerit controversia, in qua ex duabus Ecclesiis, Patriarchali scilicet Ulyssiponen. Occidentali, & Archiepiscopali Ulyssiponen. Orientali supradicta Oratio quadraginta horarum celebrari, & indici deberet, & in Tabula typis demandanda, in qua omnes Ecclesiæ utriusque partis Civitatis divisæ hujusmodi, in quibus prædicta Oratio celebrari debeat, describendæ erant, ac primo loco poni deberet dicta Ecclesia Patriarchalis Ulyssiponen. Occidentalis, vel potius prædicta Ecclesia Archiepiscopalis Ulyssiponen. Orientalis, idem Episcopus Algarbien. tam dicto Patriarcha Ulyssiponen. Occidentali, quàm Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyssiponen. Orientalis, illius Sede Archiepiscopali vacante legitime intimatis, eisque, mediantibus eorum legitimis Procuratoribus auditis, & consideratis utriusque Partis rationibus, & fundamentis, decrevit, statuit, & declaravit, ut prædicta Oratio quadraginta horarum incipere deberet a dicta Patriarchali Ecclesia Ulyssiponen. Occidentali, & dum inibi completa fuisset, subsequenter in Archiepiscopali Ecclesia Ulyssiponen. Orientali prædicta celebraretur: In cæteris vero Ecclesiis utriusque partis Civitatis divisæ hujusmodi Oratio prædicta juxta distributionem earumdem Ecclesiarum ab Officiali Patriarchæ Ulyssiponen. Occidentalis, ac a Vicario Capitulari Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis concorditer faciendam, etiam fieri, & adimpleri deberet, prout in Decreto ab eodem Episcopo Algarbien. desuper facto, tenoris, prout sequitur: *Perpensis rationibus, quæ tam ex parte Patriarchalis, quam Ulyssiponen. Orientalis Ecclesiarum adductæ fuerunt super dubiis continuationis quadraginta horarum Orationis emanantibus a divisione antiqui hujus Archiepiscopatus, & ex Motu proprio Sanctitatis Suæ super eadem divisione perspecto ad Nos spectare illa omnia decidere, & absolvere, expressumque esse in eodem Motu proprio, ut in omni peculiari casu, & ubi se offerat occasio, semper Mitra, seu Ecclesia Patriarchalis sit præferenda Ulyssiponensi Orientali Ecclesiæ, neque posse in mentem Sanctitatis Suæ cadere, quod pro hujus Civitatis divisione, ejus Catho-*

Dubium oritur in qua ex duabus Ecclesiis prædictis Oratio quadraginta horarum inchoari debeat.

tholicos Fideles orbare velit gratiis, & indulgentiis in Indulto memoratarum quadraginta horarum contentis; Illud etenim est impertita indistincte pro omnium beneficio, a cujus comprehensione illos juxta juris regulas non excludit futuræ separationis, & divisionis Civitatis eventus: Quoniam Personæ, quibus concessa fuit gratia, adhuc insimul omnes commorantur, seu sunt membra illius Corporis, quod Sanctitas Sua, prædictam concessionem elargiendo, in mentem habuit, quamvis per accidens subjectum inveniatur alii jurisdictioni. Quamobrem edicimus, ut in catalogo in lucem edi solito primum recenseatur Sancta Patriarchalis Ecclesia, ut ab illa supra memorata quadraginta horarum Oratio incipere debeat Dominica Paschatis Pentecostes, quæ erit decima sexta currentis Maji dies, in qua dandum est initium catalogo noviter edendo; & elapsis solitis horis, in quibus Sacratissimum Christi Corpus est exponendum in dicta Patriarchali Ecclesia, quæ enumerari debent a meridie Dominicæ Paschatis usque ad eamdem horam subsequentis Feriæ tertiæ, tunc exponetur cum eodem Jubileo in Cathedrali Ulyssiponensi Orientali; Et ita decernimus, ut adimpleat, & adimplere faciat Reverendum Capitulum ejusdem Orientalis Ecclesiæ, sub pœna, ni ita exequatur, solvendi ex sua Capitulari Mensa quingentos nummos aureos Cameræ Apostolicæ, pro expensis Belli contra Turcas. Item quoad distributionem, seu designationem aliarum Ecclesiarum, ut ex utraque parte conveniant Reverendi Vicarii Generales, ac inter se statuant formam, & modum, qui servari debeat, sub pœna, nisi ita unusquisque illorum perpetret, Nos decreturos, & disposituros esse dictam designationem, sicuti Nobis expedire videbitur, ne hujusmodi Spirituali bono priventur dicti Catholici Fideles, quibus concessum fuit, & quo sine justissima causa illos privare nequeunt eorum Ordinarii, & huic formæ standum ex utraque parte decernimus. Ulysipone Occidentali decimaquarta Maji MDCCXVII. Josephus Episcopus Algarbien. plenius continetur.

Preces Patriarchæ.

§.3. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebat, dictus Patriarcha Ulyssiponen. Occidentalis pro majori subsistentia, firmiorique observantia omnium, & singulorum in prædicto Decreto contentorum, nec non conservatione Jurium, & Præeminentiarum dictæ Partriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis plurimum cupiat Decretum prædictum cum omnibus & singulis in eo contentis, & expressis, omniaque, & singula in vim dicti Decreti subsequuta per Nos, & Sedem Apostolicam confirmari. Nos igitur, qui Privilegia, & Indulta, præsertim vero circa Præeminentiam, & Superioritatem, alias a Nobis eidem Patriarchali Ecclesiæ concessa, conservare, & promovere, ac pacem, & tranquillitatem inter quoslibet Christi Fideles, ac præsertim Ecclesiasticas Personas confovere sinceris desideramus affectibus, eumdem Patriarcham Ulyssiponen. Occidentalem specialis gratiæ favore prosequi volentes, nec non à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum tantum præsentium consequen., harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, controversiamque prædictam ad Nos avocantes, illamque penitus, & omnino extinguentes, omnibus, & singulis Personis cujuscumque dignitatis, & qualitatis, & speciali nota dignis super eadem controversia perpetuum silentium imponimus, ac bene per dictum Episcopum Algarbien. decretum fuisse declaramus, nec non decretum hujusmodi ab eò sic, ut præmittitur, factum, & promulgatum, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac a Capitulo, & Canonicis dictæ Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyssiponen. Orientalis, & aliis quibuscumque, & quavis auctoritate, & potestate fungentibus observari debere, ipsosque ad ejusdem decreti observantiam teneri, & obligatos esse, & fore, nec contra illud aliquid fieri, innovari, seu attentari sub quovis colore, vel prætextu, nec Capitulum, & Canonicos dictæ Patriarchalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Occidentalis ex prædicta, aliisque de causis per Capitulum, & Canonicos prædictæ Ecclesiæ Archiepiscopalis Ulyssiponen. Orientalis imposterum indebite inquietari, molestari, & perturbari posse, præmissaque omnia, & singula, ac easdem præsentes validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac a Capitulo, & Canonicis dictæ Archiepiscopalis Ecclesiæ Ulyssiponen. Orientalis, aliisque quibuscumque in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari, & adimpleri.

Confirmatio amplissima præfati Decreti, cum extinctione litis, & impositione silentii.

Clausulæ.

§.4. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Nostrum, etiam Sedis Apostolicæ modernum, pro tempore existentem Nuncium in Regno Portugalliæ commorantem, judicari, & definiri debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non stylis, usibus, & consuetudinibus forsan alias observatis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, ac pluries confirmatis, & innovatis.

§.5. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, etiamsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum validissimum effectum hac vice dumtaxat, & harum serie, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et consuetis derogationibus.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XI. Julii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno Decimoseptimo.

CCXLVII.

Conceditur translatio Indulgentiæ plen. perp. in festo S. Scholasticæ in diem translati festi pro Congregatione Monachorum Bursfeldensium in Germania. Dat. 31. Julii 1717. an. 17.

Hæc Indulgentia concessa fuit a Clem: X Const: ed: 1671, Dec: 19, P . Eadem translatio præmissa fuit in Festo S. Benedicti ab Inn: XI Const: ed: 1679, Sept. 26, P 3.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm dudum fel. rec. Clemens Papa X. Prædecessor noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum tam Monachorum, quam Monialium Regulam Sancti Benedicti profitentium eatenus erectis, & imposterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus die festo Sanctæ Scholasticæ Sororis ejusdem Sancti Benedicti, a primis Vesperis, usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserit, prout in ipsius Clementis Prædecessoris Literis die 19. Decembris 1671. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur. (Preces Congregationis Bursfeldẽsis, & Causa translationis d. Indulgentiæ a Clem. X. concessæ.) Et sicut pro parte dilectorum filiorum Monachorum Congregationis Bursfeldensis in Germania Ordinis Sancti Benedicti Nobis nuper expositum fuit, festum ejusdem Sanctæ Scholasticæ, quod die X. Februarii celebratur, aliquando in aliquam ex Dominicis, sive Septuagesimæ, Sexagesimæ, Quinquagesimæ, & Quadragesimæ, vel in diem Cinerum incidat, eaque de causa in alium diem transferatur, ac propterea dicti exponentes opportune super hoc a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent. Nos eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati ut quandocumque memoratum festum Sanctæ Scholasticæ ex causa prænarrata ad alium diem transferatur, Christifideles prædicti, qui aliquam ex Ecclesiis supradictæ Congregationis Bursfeldensis eo die, ad quem translatio hujusmodi facta fuerit, devote pariter visitaverint, cæteraque omnia in Literis prædictis præscripta adimpleverint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem a præfato Clemente Prædecessore, sicut præmittitur, concessam consequantur, in omnibus, & per omnia, perinde ac si præmissa omnia in ipso festo non translato adimplevissent, auctoritate Apostolica, (Concessio translationis Indulgentiæ a die 10. Feb. in diem trãslati festi.) tenore præsentium in perpetuum concedimus, & indulgemus.

§. 1. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. (Clausulæ.)

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXXI Julii MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno Decimoseptimo.

CCXLVIII.

Conceditur Indulgentia plen: perp: in festo Sancti Raymundi de Peñafort, & Petri Nolasci pro Ecclesiis Ordinis B. M. de Mercede. Dat. 4. Aug. 1717. an. 17.

Alex: VIII. Const: ed: 1690, Jul: 28, P 1, extat communicatio Privilegiorum, & Indulgentiarum aliorum Regularium. Et Bened: XIII. Const: ed: 1728, Jul: 14, P 5, confirmatur cultus immemorabilis B. Serapioni exhibito.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpet. rei memoriam.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in Terris Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum. (Exordium.)

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus, vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex quorumcumque Conventuum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus die festo Sancti Raymundi de Pennafort, ejusdem Ordinis, una cum Sancto Petro Nolasco Fundatoris a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. (Concessio præd. Indulgẽtiæ ob preces Procuratoris Gen.) (Clausulæ.)

Volumus autem, ut earundem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis

ptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Augusti MDCCXVII. Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

Dat. 12. Aug. 1717. an. 17.

CCXLIX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc: & Reg: de suffragio Exprovincialium, Exzelosorum, & Excollegarum Ordinis S. Francisci de Paula.

Const: ed: 1710, Feb: 6, P 10. concessa fuit alternativa tripartita pro Provincia Messanen.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

In Capitulis Gen. 1703, 1717. concessum fuit suffragium Exprovincialibus, Exzelosis, & Excollegis in Capitulis Provincialibus, & Definitoriis.

ALias pro parte dilecti filii Bertrandi Monsinat Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum S. Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum nobis exposito quod in Comitiis Generalibus dicti Ordinis Anno 1703. Massiliæ coactis pro feliciori ordinis hujusmodi regimine omnibus vocalibus visum fuerat necessarium porrigere Nobis supplicationem, quatenus cuilibet Exprovinciali nulla sententia irretito vocem in omnibus Capitulis tam Provincialibus, quam Definitoriis, etiam in casu mortis, seu depositionis, aut renunciationis concedere dignaremur, quod quidem propositum, tanquam Divinæ gloriæ incremento, regularis observantiæ nervo, ac virorum insignium promotioni proficuum Fratres pro celebratione Capituli Generalis ejusdem Ordinis Valentiæ novissime congregati nedum laudaverant, sed etiam post maturam, & accuratam rei inquisitionem illud idem privilegium pari ratione ad Fratres Exzelosos, & Excollegas generales ejusdem Ordinis unanimi consensione extendendum esse judicaverant. Nos supplicem libellum Nobis super præmissis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam remisimus; dicta vero Congregatio Decretum edidit tenoris, qui sequitur; videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus D. Noster supplicem hunc libellum remisit, visa relatione Patris Correctoris Generalis Ordinis, referente Eminentissimo Gualterio, censuit, ac decrevit, suprascripta duo Decreta Capituli Generalis esse confirmanda, prout præsentis Decreti vigore confirmat. Non obstantibus Constitutionibus ipsius Ordinis, ac aliis quibuscumque in contrarium facien. &c. Romæ 30. Julii 1717. = F. Cardinalis de Abdua. J. Archiepiscopus Damascenus.

Decretum Congregationis an. 1717. editum approbans statuta præd.

Preces totius Ordinis.

§.1. Cum autem sicut dictus Bertrandus Prior Generalis, tam suo, quam totius Ordinis hujusmodi nomine Nobis denuo nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Bertrandum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Augusti MDCCXVII. Pontificat. Nostri Anno Decimoseptimo.

CCL.

Dat. 7. Sept. 1717. an. 17.

Conceditur facultas eligendi Commissarios Visitatores ex eadem Provincia pro Provincia Conceptionis B.M. Fluminis Januarii Fratrum Min: de Observ: Reformat.

De hujusmodi Commissariis vide Inn: XI Const: ed: 1682, Maji 13, P 7. Et Const: ed: 1688, Aug: 28, P 13. Hujus Pontificis Const: ed. 1717, Jan. 25, P 17 confirmatæ fuere Literæ de Visitatore Provinciæ Chilen: Const: ed: 1717, Aug. 20, P 17. revocantur indulta personalia concessa d. Provinciæ Conceptionis, & S. Antonii. Et Bened: XIII Const: ed: 1724, Dec: 20, P 1. agitur de Visitatore Provinciæ Assumptionis B.M. Tucumanis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius a Plagis Procurator Provinciæ Conceptionis Beatæ Mariæ V. Immaculatæ Fluminis Ja-

A ministro Gen. an. 682 ob nonnullas

causas rejectis Commissariis Visitatoribus Europæis, constituti alii fuere ex Provincia Fluminis Januarii pro Provincia S. Antonii, & viceversa.

Januarii Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod alias quondam Petrus Marinus Sormanus dum vixit Minister Generalis dicti Ordinis incommodis, expensis, gravissimisque molestiis, quæ ex deputatione Commissariorum Europæorum ad visitandas personas, & S. Antonii Bahiensis ejusdem Ordinis Provincias in Brasilia, earumque Capitulis præsidendum mitti solitorum proveniebant, simulque vagationibus Fratrum, qui propter Causas appellationum longissimis itineribus se committere cogebantur, opportunis rationibus occurrere volens, non nullas ordinationes in dictis Provinciis servandas fecit per quasdam suas patentes literas die 29. Martii 1682. expeditas per quas præcepit, ne imposterum ad dictas Provincias Commissarii Visitatores Europæi mitti, sed ipsi ex eisdemmet Provinciis assumi deberent, modo sequenti, nempe, ut in quolibet Capitulo Provinciali secundo dictæ Provinciæ Sancti Antonii novum Definitorium tres Religiosos ex primodicta Provincia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ in Commissarios Visitatores ejusdem Provinciæ S. Antonii eligeret, eorumque nominatio ad dictum Ministrum Generalem data prima occasione discessus alicujus navis ad partes Europæas sub pœna suspensionis a Divinis, tam a Ministro Provinciali, quam ab aliis, qui præmissa neglexissent, incurrenda mitteretur, itaut Visitatores Commissarii unius Provinciæ ex alia reciperentur, & alias prout in prædictis literis patentibus per quasdam felicis recordationis Innocentii PP. XI. die 3. Maji dicti Anni desuper in simili forma Brevis expeditas, confirmatis uberius dicitur contineri. Postmodum

Sed ob novas causas a Card. Protectore an. 1688. concessum fuit, seligi posse dd. Commissarios pro Provincia S. Antonii ex eadem Provincia.

vero cum quondam Philippus a Matre Dei Procurator dictæ Provinciæ S. Antonii bo: me: Alderano dum vixit Episcopo Ostien S. R. E. Cardinali Cybo nuncupato, tunc dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectori exposuisset, quod dicti Commissarii Visitatores, sive ex Portugalliæ, sive ex Fluminis Januarii Provinciis hujusmodi selecti fuerant, ex se ob magnam distantiam commissum sibi munus minime adimplere poterant, ipse Alderanus Episcopus Cardinalis, & Protector de consensu, & approbatione Definitorii Generalis, & Ministri Generalis prædicti Ordinis die XI. Augusti 1683. per suum Decretum præcepit, & mandavit, ut de cætero in Capitulis Provincialibus prædictæ Provinciæ Sancti Antonii tres Religiosi seligi possent, iisque Ministris, vel Commissariis Generalibus pro tempore existentibus proponi deberent, ad hoc, ut unum ex his in Commissarium Visitatorem ejusdem Provinciæ constituerent, & deputarent, & in defectum primi, alterum subrogarent, quam quidem deputationem ad eamdem Provinciam quamprimum remittere deberent, ad hoc ut Commissarius Visitator intra tempus a Constitutionibus Ordinis hujusmodi præscriptum Visitationem assumere, & complere posset, & alias, prout in ejusdem Alderani Episcopi Cardinalis, & Protectoris Decreto ac Literis Apostolicis in simili forma Brevis die 28. ejusdem mensis Augusti super illius confirmatione emanatis, quorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus uberius continetur; Sicque prædicta Provincia S. Antonii hucusque gubernata fuit.

Preces Procuratoris Provinciæ Fluminis Januarii pro simili concessione.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, memoratus Antonius Procurator, quo prædictis inordinationibus, quibus dicta Provincia sua de præsenti obnoxia reperitur, occurrere valeat, prædictæ suæ Provinciæ eamdem facultatem, quæ Provinciæ S. Antonii concessa fuit, a Nobis concedi plurimum desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio d. facultatis pro Provincia Fluminis Januarii.

§. 2. Nos igitur ipsius Antonii Procuratoris votis in præmissis, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationes jam defuncti Procuratoris Generalis, & dilecti filii Moderni Vice Prioris Generalis dicti Ordinis Discalceatorum, & Recollectorum super eisdem præmissis dictis Cardinalibus factas audiverunt, consilio, Fratribus Definitorii primodictæ Provinciæ facultatem eligendi in eorum Capitulis Provincialibus tres Religiosos benemeritos, & quos magis idoneos judicaverint, eosque Ministris, vel Commissariis generalibus pro tempore existentibus proponendi adhoc, ut ex iis tribus unum Commissarium Visitatorem ejusdem Provinciæ constituant, & deputent, & in defectum primi alterum subrogent, ac deputationem ad eamdem Provinciam quam primum remittere debeant, ut Commissarius Visitator intra tempus a Constitutionibus præscriptum Visitationem assumere, & complere possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, & ordinis hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse dero-

rogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXVII. Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

CCLI.

Confirmantur nova Capitula Regiminis Civitatis Recineti.

Antiqua Capitula edita fuere an:1603. Et hac de re vide Alex: VI. Const: ed: 1493, Maji 20, P 1. Inn: XII Const:ed: 1698, Aug: 9, P. 8 reformantur Constitutiones pro regimine Civitatis Lauretanæ. Et Bened: XIII Const: ed: 1725, Dec:12, P. 2 extenditur quædam Constitutio ad ornatum Civitatis Beneventanæ spectans.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpet. rei memoriam.

PAterna cura, quam de Nostris, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, etiam quoad temporalia Subditis gerimus, circa Nos urget, atque impellit, ut ea, quæ pro felici Civitatum, & Terrarum Ditionis temporalis ejusdem Sedis Regimine, & Gubernio provide constituta esse noscuntur, quo firma semper, & illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio roboremus, ut in Domino salubriter expedire arbitramur.

Nova Capitula in Gen: Consilio approbata cum, abrogatione antiquorum, ut infra.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Communitas, & Homines, ac Regimen Civitatis nostræ Recineten., quod cum ipsi ob rerum, ac temporum varietatem, antiqua Capitula ad Bussolum ipsius Regiminis spectantia, quæ alias, nempe usque ab anno 1603. a Consilio tunc existent. dictæ Civitatis facta fuerunt, provide removere existimassent, per quatuor Deputatos cum facultatibus necessariis, & opportunis ad id electos, quædam nova Capitula de cætero servanda formari, & stabiliri, illaque subinde in publico ejusdem Civitatis Consilio die 22. Junii proxime præteriti accurate examinari, ac omnium suffragiis approbari curarunt, prout continetur in Scriptura desuper confecta tenoris, qui sequitur videlicet.

Causa, & observantia eorum Capitulorum.

§.2. *In Nomine Domini. Amen. Hæc est copia &c. Novi Capitoli, ed Ordini per lo Regimento della Città di Recanati.*

Già che variato il sistema delle cose insorge la necessità di nuove disposizioni, mentre le diverse Età richiedono diversi costumi, e le Leggi, quali furono una volta necessarie per il buon'ordine, e maneggio de' publici interessi, cangiandosi i tempi, esigono ancor' esse mutazione, si stabilisce, che per benefizio del Publico si osservino inviolabilmente nelle renovazioni del Bussolo li seguenti Capitoli, che dovranno per l'avvenire servire per regola, riservandosi l' approvazione della Sagra Consulta, attesi gl'ordini precedenti della medesima, che l'Anno 1675. e l'Anno 1690. ordinò, che niente s' innovasse, per essere stati in quel' tempo concepiti in forma totalmente innovativa, e pregiudiziale, sì anche per maggior fermezza di essi, *salva però sempre la facoltà, che dallo Statuto si dà al Conseglio nel Lib.1. Rub.8., e Lib.4. delle Rifermanze fol.209.*

De redditibus aggregandorum ad Regimen.

I. Essendo convenevole, che il Gentil'omo possieda tanto, quanto sia sufficiente per mantenere decentemente il suo grado, li Signori di Magistrato non possano, ne debbano proporre per aggregare allo Regimento alcuno de' nostri Cittadini, o Forastieri (gl' Antenati de' quali per linea Paterna non vi sono mai stati aggregati, che siano però nati di legitimo matrimonio, onorati, che siano vissuti, e vivano civilmente, e che supplichino in scriptis di esserci ammessi, sottoscritta la Supplica di proprio carattere in forma autentica) se prima non si provarà, che possieda in Beni Stabili, e fruttiferi, in Censi, o in simili Capitali, il valore tutto suo libero, almeno di scudi due mila nel nostro Territorio, o altrove, non compresovi il valore della casa della sua propria abitazione, quando questa sia di sua propria ragione, e detratti i debiti, ed hipoteche; dichiarandosi però, che quando la medesima casa è capace, non solo d' abitarsi dal Padrone, ma che oltre il bisogno di esso potesse anche affittarsene una parte, in tal caso quella porzione, che potrà affittarsi, debba computarsi nel capitale delli sudetti scudi due mila a giudizio de' Periti, come anche debba computarsi in simile capitale la Dote, quando questa fusse pingue in maniera tale, che nel caso della restituzione, con il lucro dotale, resti sempre a favore dell' Aggregando il predetto capitale di scudi due mila, ed in oltre paghi per la sua ammissione scudi duecento di moneta Romana, da erogarsi in publico benefizio, a disposizione, ed arbitrio del generale Conseglio, a cui però rimanga sempre la libertà d'aggregazione di quei Soggetti, che per giusti motivi fussero giudicati meritevoli, senza lo sborso predetto.

De artibus eisdem permissis.

II. Non possa il Magistrato proporre quelli di qualunque Familia, sì aggregata, che d'aggregarsi, quali essercitassero arti vili, e mecaniche, che secondo il Jus commune derogano alla Nobiltà, che porta seco il nostro Reggimento, e se l' essercitassero dopò la loro ammissione, restino ipso Jure, & ipso Facto senz'altra dichiarazione rasi, e cassi dal Reggimento; Preceduta però monizione del generale Conseglio per Atto publico, e Rogito del nostro Segretario, o vero, che tale unica monizione venga fatta per ordine del Magistrato pro tempore residente, assegnandosi a chi contravevisse a quest' ordine il termine di giorni quindeci ad emendarsi; Nel Bussolo però susseguente si possino proporre in loro luogo i di loro figli, quando non havessero anch' essi il medesimo ostacolo, nel qual caso militi l'istessa disposizione, per l'inhabilitazione, come sopra: conforme anche si possano proporre i di lui più prossimi Parenti dalla Linea Paterna, ma con le medesime circonstanze, e cautele, che si contengono in questo, e nell' antecedente Capitolo; Non siano però compresi in questo divieto quelli, che avessero esercitato, o essercitassero la mercatura nella maniera, e forma permesa dalla santa memoria di Clemente Papa Decimo, già che in tal modo non rimane pregiudicata la loro Nobiltà.

De numero Consiliarorũ.

III. Che il numero de' Consiglieri non possi essere minore di sessanta, à fine di potere con faci-

facilità adunare i Consegli per i publici interessi in numero sufficiente di trenta; resti però in arbitrio, e libertà del medesimo Conseglio d'augumentare il sopradetto numero di sessanta per giusti motivi, che a ciò l'inducessero, senza però pregiudizio delle Famiglie presentemente aggregate.

De Doctoribus Magistratui adscribendis.

IV. Se bene i Dottori delle Famiglie, che sono ammesse, non sono stati per ragione del loro Dottorato capaci di godere di questo Magistrato per le prohibizioni antiche, che vi erano, ad'ogni modo, che in avvenire anche loro possino ammettersi, già che per li maneggi de' publici interessi possono i medesimi considerarsi con fondamento più che idonei.

De adscribendorum onere.

V. Ed acciò che le cose passino con quiete, e quelli, che tentaranno d'essere ammessi di Reggimento, o che saranno ammessi per altra via, che per la forma sopra espressa, e da esprimersi più a basso ne' presenti Capitoli, siano anche essi tenuti di pagare al Publico scudi duecento, come sopra, e nulla dimeno non s'intenda passare questa dignità ne' Figli, e Successori.

De eorum Capitulorum observantia.

VI. E perche nessuno alleghi ignoranza di questi ordini, in ogni refezione del Bussolo si debbano leggere ad alta voce nel Conseglio dal Segretario, avanti di celebrarlo, de' quali i Signori di Magistrato, ed ogn'uno de' Consiglieri dovrà giurare l'osservanza.

De ætate Regimini adscribendorum.

VII. E non essendo l'esperienza in chi non sono gl'anni, nessuno, o sia della Città, o Forastiere possa ammettersi di Reggimento, se non averà compiti li 18. anni di sua età da provarsi legitimamente.

De renovatione Urnæ & indiligentibus.

VIII. Si appartenga al Magistrato dell'ultima Palla la renovazione del Bussolo, il Conseglio di cui sia valido, e sufficiente con numero di trentacinque Consiglieri, compresovi li Signori di Magistrato, quale dovrà intraprenderla prima, che passi il quinto giorno del Bimestre con far esprimere dalli Banditori essere il Conseglio da celebrarsi per rinovare lo stesso Bussolo, e prima non si possa far Conseglio d'altri Negozj, e dandosi il caso, che per mera colpa d'esso Magistrato dell'ultima Palla, o de' Consiglieri, che non intervenissero, non potessero effettuarsi, si stabilisce, ed ordina che tanto contro il detto Magistrato che mancasse alle sue diligenze, quanto contro li Consiglieri, che non intervenissero, senza legitimo impedimento, debba essigersi la pena di scudi quattro per ciascheduna volta contro ogn'uno del Magistrato, e contro ogn'uno de' Consiglieri, che avesse mancato come sopra, da essigersi Manu Regia, e senza alcuna citazione dal Camerlengo pro tempore, qual pena incorsa, dovrà subito porsi dal Segretario della Città al libro di esso Camerlengo, ed applicarsene la metà in scomputo, e diminuzione de'pesi camerali, e l'altra metà in Benefizio, e ristoro del publico palazzo, con la pena ancora al Segretario di uno scudo per ciascuna volta, e per ciascun Soggetto, che omettesse nella detta descrizione, d'applicarsi similmente come sopra.

De electione Caput priorum, & narratorum vulgo Dicitori, necnon Regimini adscribendis.

IX. In ogni rinovazione di Bussolo si osservi quest'ordine. Si estragghino prima da'soliti Bussoli quattro Capopriori, quattro Dicitori, e quattro Consiglieri, uno per Quartiere, li quali subito estratti vadino insieme con li Signori di Magistrato nella Camera dove deve farsi lo Scrutinio segreto senza parlare a nessuno degl'altri rimanenti, e le schedole estratte di quelli, che fossero assenti, siano lacerate.

X. Giunti in detta camera tutti li sopradetti, ed anche il Segretario giurino prima di tener segreto ciò, che è per farsi, e discorrersi, e di osservare quanto si dispone ne'presenti Capitoli: dopo di che i Signori di Magistrato propongano prima i legitimi Successori de'loro Antenati defonti, e non mai i figli di Famiglia, viventi i di loro Padri, salvo, se non fossero figli legitimi, e naturali di Persone Ecclesiastiche, quali legitimi Successori dovranno passarsi solamente nella Sala del Generale Conseglio per la maggior parte de'voti favorevoli, e successivamente le suppliche di quelli d'aggregarsi di Famiglie non più aggregate, con la regola già detta; Indi propongano quei Consiglieri, che giudicano degni d'essere promossi alli gradi del Capopriorato, e Dicitorato, e se li Proposti in uno de'sudetti casi riportaranno due terzi de' voti favorevoli, vadano li suddetti Elettori a riproporli nella Sala del Conseglio, dove basterà, che ottenghino per la maggior parte de'voti favorevoli, avvertendosi di non conservare alcuna memoria di quelli, che nello Scrutinio secreto fossero perduti, anzi si abbrugi dal Secretario alla presenza di tutti gl'Astanti per togliere ogn'amarezza, ed odiosità per il quale effetto, ed ad ogn'altro buon fine fu indotto il suddetto giuramento de secreto observando, ed in oltre seguita ogni Ballottazione, il Secretario debba nel solito bacile mostrare i voti prima a'Signori di Magistrato, e successivamente a tutti gl'Elettori.

De non eligendis in præd. officia. De ordine inter Consiliarios.

XI. Li Signori di Magistrato residenti non possano in quel Bussolo proporre se stessi, ne alcuno degl'Elettori assistenti per Capopriore, o per Dicitore, e quando si scrutina alcuno nella Camera sì per l'aggregazione, come per li predetti gradi, debbano uscire i suoi prossimi Parenti, cioè Padre, Avo, Suocero, Genero, Fratello, Cognato, Zio, e Nepoti carnali, e riportandosi poi nella Sala, oltre i sopranominati Parenti, debba anche uscire chi si scrutina, e succedendo per qualche straordinario provedimento l'aggregazione d'alcun nostro Cittadino, o Forastiere fuori di tempo della rinovazione del Bussolo, s'osservino inviolabilmente le solennità, e regole sopra espresse.

XII. Per togliere i dispareri, e le discordie, che potessero nascere per le precedenze nel sedere, e nell'andare, benchè tutto il Conseglio formi un sol corpo di una istessa qualità, e natura, e perciò non vi sarebbe bisogno di disporre, si osservi tuttavia per ogni buon fine quest' Ordine, cioè il primo luogo sia del Capo Priore, il secondo del Dicitore, poi gl'altri Priori precedano fra di loro secondo la maggiore età, alla riserva però di quelli novi, che fossero estratti per la prima volta, quali dovrannno avere per quel Bimestre l'ultimo luogo senza attendere l'età sudetta.

De reliquis peragendis in renovatione Urnæ.

XIII. Finiti, che saranno gli scrutinii, si licenzj il Consiglio Generale, ma restino li Signori di Magistrato, e gl'Elettori sudetti a compire il Bussolo, nè possano partirsi dal Palazzo, finche non l'averanno chiuso, restando però la facoltà libera al Magistrato di concedere licenza a qualch'uno de'medesimi, che per giusta causa non

non potesse trattenersi, e nel formare le schedole, ed ivi nell'unire i nomi de'Consiglieri, si posponga il proprio commodo, ed interesse al publico benefizio.

De forma schedularum in pilulis includendarū.

XIV. Si dovranno perciò formare tante Palle, che siano proporzionate al numero de'Consiglieri alla ragione di quattro per Palla, in ogn'una delle quali si descriva il nome di un Capo Priore, di un Dicitore, e di due altri Priori, avvertendosi di non accoppiare in alcuna di dette Palle quelli, che fussero tra di loro Parenti carnali sopranominati, e perchè difficilmente potrà riuscire il numero giusto per fare le Palle a quattro per ciascuna, si possano anco fare secondo il bisogno di cinque, e di tre. Ed in evento, che dentro lo Scrutinio secreto, o in Sala del Generale Consiglio respettivamente fussero perduti tutti i Soggetti proposti da'Signori di Magistrato per Capo Priori o per Dicitori, i medesimi con li Signori Elezionarii ritornino nello Scrutinio segreto per empire quei luoghi, servate però le Disposizioni, e Leggi stabilite nel Capitolo decimo; Quindi ogni schedola si involga in una Palla di cera dorata, o inargentata, le quali si rinchiudano per mano del Segretario nel solito Bussolo con il Sigillo publico da riporsi poi nella solita cassa dello Reggimento, per estraerne una in ogni Bimestre alli dodici del secondo Mese, il che però non dovrà aver luogo, quando succedesse di farsi il Bussolo doppo il tempo suddetto, mentre in tal caso bisognerà accomodarsi alla necessità per l' Estrazione della prima Palla.

De electione reliquorum officialium.

XV. Accomodate, che siano tutte le Palle del Magistrato, si venga alla refezione degl' altri Bussoli, cioè del Bussolo de' Spicciolati Capi Priori, de'Spicciolati Dicitori, e de'Spicciolati de' Quartieri da estraersi di Magistrato al suo tempo in luogo degl' impediti, per formare li quali si numerino tutti quelli, che non sono nè Capi Priori, nè Dicitori, e divisi in quattro parti, se ne riponga una parte per ciascun Bussolo, come pure del Bussolo dell'Anziani, che devono assistere in tutti i Consegli Generali, ancorchè non fussero consumati. Ma li Bussoli degl' Elettori, o siano Elezionarj, de' Sindicatori del Magistrato, e de'Deputati della terza Chiave, non si rinovino, finchè non sono affatto consumati, alla riserva delli due Bussoli degl'Elezionarj, Capo Priori e Dicitori, se in ogn'uno di essi Bussoli ne fussero rimasti meno di quattro, nel qual caso si estraggano, quelli che si trovano, come si e detto al Paragrafo nono, e poi si rifaccia immediatamente il Bussolo novo di detti Capi priori, e Dicitori per estrarne subito quanti ne mancassero per compire il numero di quattro.

De Regimini adscriptis absentibus.

XVI. Venendo il caso, che qualunque degl' Aggregati non habitasse nella nostra Città, venga ammesso in tutti i Bussoli, come gl'altri, purche però l'assenza non passi il decennio, nel qual caso sia descritto il suo nome in ogni refezione del Bussolo nel Catalogo de' Consiglieri, e nel Bussolo de' Spicciolati, ma non già nelle Palle sudette, ove verrà rescritto alla prima refezione del Bussolo, dopo che sarà ritornato ad abitare.

De precibus, & gratiarum actione in consilio.

XVII. E perchè ogni grand' affare deve cominciare, e finire col nome di Dio, perciò prima di dar principio al Conseglio già adunato per la renovazione del Bussolo, si dica ad alta voce l'Inno dello Spirito Santo con la sua Orazione, e finito, che sia il Bussolo si dica il *Te Deum laudamus &c.* Terminato il quale al suono delle Trombe, e delle Campane della nostra Torre, si riponga la detta cassa del Reggimento, accompagnata d'avanti dalla Famiglia di Palazzo, e dietro da' Signori di Magistrato, Elettori, e Segretario fin'al luogo, dove dovrà conservarsi.

De pœnis in contravenientes.

XVIII. Quando li Signori di Magistrato, ed Elettori non osservassero interamente in tutto, o in parte, quanto si dispone ne' presenti Capitoli, ovvero, che da alcuno de' Consiglieri si oprasse, che dette disposizioni non si osservassero, incorra ciascuno di essi Signori di Magistrato, Elettori, e Consiglieri, che delinquessero nella pena di scudi cinquanta, e nella privazione di tutti gl'Offizii onorevoli, anche del Magistrato per cinque anni, d'applicarsi la pena pecuniaria, per la metà per la Fabbrica del Palazzo, e per l'altra in diminuzione de' pesi Camerali, come si è disposto al §. 8.

De aliis non eligendis.

XIX. Non si possa proporre nel Bussolo, nè per Priore, nè per Dicitore quello, che nel Bussolo finito, non havesse preso l'Offizio di Magistrato.

De confirmatione horum Capitulorū, & abrogatione contrariorum.

XX. Che con i presenti Capitoli s'intenda derogato, non meno a quelli del 1603., che alla Bolla di Alessandro Sesto dell'anno 1493., che comincia: *Etsi*, al quale effetto si dovrà procurare la conferma accennata nel principio della Sagra Consulta, *facto verbo cum Sanctissimo*, ed anche un Breve confirmatorio della Santità di Nostro Signore con la Deroga espressa alla detta Bolla del Pontefice Alessandro Sesto, ed à qualsivoglia cosa in contrario.

Giovanni Condulmari uno de' Capo Priori Deputato.

Girolamo Confalonieri uno de' Dicitori Deputato.

Gio: Felice Angelita uno de' Dicitori Deputato.

Marc'Antonio Massucci Deputato.

Capitula prædicta, ut supra reformata per Dominos Deputatos fuerunt lecta, accurate examinata, & approbata a Generali Concilio celebrato sub die 22. Jun. 1717. quadraginta novem suffragiis favorabilibus, nemine penitus discrepante. Ita est Franciscus Liberatus Notarius publicus de Visso Spoletanæ Diœcesis ad præsens Illustrissimæ Communitatis Civitatis Recineti a Secretis &c. In fidem &c. hac die 25. Jun. 1717. salva &c.

Approbatio Cōgregationis Consultæ.

In Causa Recineten. Reformationis Capitulorum Sacra Consulta habita sub die 14. Jul. proxime præteriti, occasione recursus, visa Relatione Gubernatoris Marchiæ, rescripsit, prout infra, videlicet: Pro approbatione Capitulorum juxta resolutionem Consilii: In quorum fidem &c. Datum Romæ hac die 11. Augusti 1717. A. Bancherius Secretarius.

Preces Civitatis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Exponentes, ne de præmissorum validitate ab aliquibus dubitari contingat, illa Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos ipsos Exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ exi-

existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Consultationibus Negotiorum Status Ecclesiastici hujusmodi deputatatorum consilio, omnia, & singula Capitula noviter condita prædicta, confectamque desuper Scripturam præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis authoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis, authoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio Apost. relatorum Capitulorum.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ peculiares.

§. 5. Non obstantibus quibusdam felicis recordat. Alexandri Papæ VI. Prædecessoris nostri Literis desuper tertio decimo Kalendas Junii MCCCCXCIII. Pontificatus sui anno primo sub Plumbo expeditis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Civitatis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Septembris MDCCXVII. Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

---

*

CCLII.

Declaratur nullum Edictum a sæculari Potestate Sabaudiæ, & Pedemontii editum in præjudicium Supremi Dominii S. Sedis in quibusdam Locis Mensæ Episcopalis Asten.

Dat. 20. Oct. 1717. an. 17.

Hac de re vide Pii V. Const. ed. 1568., *Maji* 8., 1569, *Apr,* 19. *Pauli V. Const. ed.* 1612. *Feb.* 10. *Alex. VI. Const. ed.* 1658. *Aug.* 20. *Hujus Pontificis Const. ed.* 1707., *Maii* 17. *P.* 7. *Et Const. ed.* 1713., *Jul.* 8., *P.* 13. *nullum declaratum fuit Edictum sub nomine Ducis, super quibusdam Censuris. Et Const. ed.* 1719., *Aug.* 17. *P.* 19. *nullum declaratur Edictum Senatus Taurinen. in præjudicium Ecclesiast. Libertatis.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias ad retundendas graves, & frequentes molestias, quas Ministri Sæcularis Potestatis in Ducatu Sabaudiæ, & Principatu Pedemontii Subditis, & Feudatariis hujus Sanctæ Sedis locorum Montafiæ, Cisternæ, & Cortansæ Asten. Diœcesis, non sine manifesto directi, & supremi dominii ad Nos, & eamdem Sedem in prædictis locis unice, & privative spectantis præjudicio, jampridem intulerant, novasque, quas illis inferre minabantur, instante tunc existente Commissario Generali Cameræ nostræ Apostolicæ per Dilectum Filium nostrum Joannem Baptistam S. R. E. Cardinalem Spinulam nuncupatum ejusdem S. R. E. Camerarium die 8. Augusti 1702. expeditum, atque transmissum, & eorumdem Feudorum Syndicis præsentatum, necnon Feudatariis eo, quo licuit, modo intimatum fuit Monitorium, quo districte prohibebatur, ne alium supremum Dominum præter Sedem Apostolicam, & Romanam Ecclesiam recognoscere auderent. Cumque subinde ad Patrimonialis generalis nuncupati dictæ Sæcularis Potestatis requisitionem, mense Septembri ejusdem anni per Cameram, quam vocant, Computorum Ducatus, ac Principatus prædictorum publicatum, & respective intimatum fuisset quoddam Edictum, seu Decretum, quo prævia declaratione nullitatis, & invaliditatis prædicti Monitorii, tam ipsis Feudatariis, qui eatenus Sedem præfatam tamquam Dominam directam, ejusque supremam auctoritatem constanter recognoverant, ipsa etiam Sæculari Potestate id approbante, quam Syndicis Universitatum, atque Vassallis sub gravissimis pœnis præcipiebatur quod de cætero supremam tantum ejusdem Sæcularis Potestatis auctoritatem recognoscerent, & ad hujus Edicti publicationem præfatarum Universitatum Syndicos vi, metuque præfati Ministri compellere tentassent, omnibusque renuentibus, nonnulli in Civitate Astensi deprehensi carceribus mancipati, alii vero, qui ad illam accedere recusaverant, militaribus copiis a dictis Feudis violenter extracti similiter detenti fuissent, morte etiam sclopo illata alteri ex ipsis, qui fuga sibi consulere studuerat; Nos prædictos, aliosque multiplices, ac detestabiles ejusdem Sæcularis Potestatis abusus diutius dissimulare non valentes, præfatum, aliaque plurima Edicta, seu Decreta, Ordinationes, & Mandata, & alia quælibet a Senatibus, Magistratibus, Judicibus, Officialibus, aliisve Ministris dictæ Sæcularis Potestatis in præjudicium libertatis, immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respective quovis modo emanata, & gesta cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis per quasdam nostras in simili forma Brevis literas die 17. Maji 1707. desuper expeditas, nulla, irrita, invalida, damnata, & reprobata esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore declaravimus, & quatenus opus esset, ea omnia, & singula damnavimus, reprobavimus, revocavimus, annullavimus, abolevimus, & alias, prout in nostris literis supradictis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Cæterum cum

Ob molestias subditis, & Feudatariis illatis intimatum fuit Monitorium an. 1702. de non alio recognoscendo Domino præter Sedem Apost.

Quod nulli declaratum, fuit a Camera computorum, & dd. Vassalli graviter agitati, ut recognoscerent Ducë Sabaudiæ titum.

Hujusmodi attentata nulla declarata fuere ab hoc Pontifice. an. 1707.

Item ob onus impositum novarū contributionum, monitoria 1711, 1716.

cum post earumdem nostrarum literarum publicationem adhuc præfati Ministri a vexandis Subditis, & Feudatariis memoratorum locorum minime destitissent, quinimo prioribus molestiis novas, majoresque in dies adiicientes, non solum prædictos, sed etiam Subditos, & Feudatarios loci de Cortanzerio eidem Sedi pariter subiectos variis etiam contributionibus, aliisque oneribus, non minus injuste, quam temere gravare præsumpsissent, ad hujusmodi intolerabiles ausus reprimendos plura alia successive Monitoria ad tunc pariter existentis Commissarii Generalis dictæ Cameræ Apostolicæ instantiam ab eodem Joanne Baptista Cardinale, & Camerario die 24. Julii, 7. Augusti, & 7. Octobris 1711. ac postremo die 23. Maji 1716. etiam de speciali mandato nostro edita, ac respective intimata fuerunt, quibus innovata Feudatariis, & Subditis præfatorum locorum memorata prohibitione de non recognoscendo alium in supremum Dominum, quam Sedem præfatam, ipsis sub gravium pœnarum comminatione inter alia injungebatur, ne contributiones, aliave onera sibi a dicta Sæculari Potestate imposita, vel imponenda persolvere, seu persolvi facere auderent, aut quoquo modo præsumerent, & alias, prout in præfatis Monitoriis, quorum tenores præsentibus pro plene itidem, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.1. Cum autem sicut nuper non sine ingenti animi nostri molestia accepimus, ad ejusdem Patrimonialis generalis supplicationem sub nomine prædictæ Sæcularis Potestatis prodierit quoddam Præceptum, sive Edictum typis impressum, quod una cum supplicatione hujusmodi non alio quidem, quam illud penitus, & omnino damnandi, & reprobandi animo præsentibus inserendum duximus, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra Real Maestà. Rappresenta il Consigliere, e Patrimoniale generale di V. M. essersi nel mese scorso pretesi publicare asserti Monitorii sotto nome del Signor Cardinale Spinola nelli Luoghi d' indubitato dominio di V. M. esistenti nel Contado d' Asti, Cisterna, Cortanze, Montafia, e Cortazone tendenti li medemi a rimovere li Sudditi, ed habitanti, come pure li Vassalli d' esse Terre dall' obligo, che a medemi corre di non riconoscere altri in loro Signore, e Sovrano che V. M. e suoi Reali Successori in data li predetti Monitorj delli xxiii. Maggio scaduto sotto pretesto, che siano sotto l' immediato dominio della Santa Sede, e ciò in conformità d' altri Monitorj già pretesi di publicare negl' anni MDCCII. MDCCVII. e MDCC XI. e quantunque l' Esponente sia persuaso essersi già da V. M. sufficientemente provisto in difesa delle indubitate ragioni, che le competono in detti Luoghi, e Feudi tanto in dipendenza di detto Contado, che d' altri titoli irrefragabili oltre l' antico, & indubitato possesso comprovato da continuati, e successivi atti possessorj, come resta notorio con haver lassato li Rescritti Camerali sotto li xi. Settembre MDCCII. e ix. Maggio MDCCII. probibitivi tanto alli Vassalli, che Sudditi, & habitanti in esi Luoghi d' ubbidire alli detti Monitorj con specifico Precetto a medemi di non dover riconoscer, nè ubbidir ad altri in qualità di Sovrano Signore, che ad essa V. M. e suoi Reali Successori sotto le pene in esi Rescritti cominate, e come meglio dal contenuto in esi si vede: Tuttavia, acciò che sotto pretesto de' sudetti asserti nuovi Monitorii quantunque evidentemente invalidi, nulli, abusivi, orrepiti, e surrepiti nissuno de' suddetti Vassalli, Sudditi, e habitanti habbia l' ardire di declinare dall' obligo loro Vassallitio, e sudditale verso V. M. e far cosa pregiudiciale al Servitio della medema, ha pensato per ogni maggior precautione haver raccorso da Vostra Sacra Real Maestà supplicandola humilmente degnarsi di dichiarare, come ne' precedenti Rescritti sovra riferiti del MDCCII., e MDCCIX. non haver potuto, nè potere li suddetti asserti Monitorj, e qualunque altra provisione di consimile natura, come nulli, surrepiti, & orrepiti, invalidi, insussistenti, ed evidentemente abusivi recar verun pregiudicio alle suddette ragioni, ed esercizio dell' alto Dominio, e Sovranità di V. M. meno indurre alcun obligo di non dover riconoscer in in esi Feudi, e loro Territorio, nè ubbidire ad altri in qualità di Sovrano Signore, che V. M. e suoi Successori sotto gravi, e gravissime pene etiandio corporali da incorrersi irremissibilmente da Transgressori; Dichiarando l' esecutione da farsi in persona de' respettivi Vassalli, o Domestici loro, e per publicatione, e affissione di copia alli Albi Pretorj della Città d' Asti, e di detti Luoghi valere, e che alla copia stampata dal Stampatore di V. M. si debba prestar tanta fede, come al proprio originale, il che &c. Il Patrimoniale generale di V. M. Vittorio Amedeo per grazia di Dio Re di Sicilia, di Gerusalemme, e di Cipro &c. Duca di Savoja, e Monferrato &c. Prencipe di Piemonte &c. Veduta nella Camera nostra de' Conti l' alligata supplica sottoscritta dal Patrimoniale nostro generale con li precedenti Rescritti ivi riferiti, & designati; Ed il tenor del tutto ben considerato: Per le presenti col parer, e participazione d' essa Camera dichiariamo, come in detti precedenti Rescritti del MDCCII. e MDCCIX. non haver potuto, ne potere li asserti Monitorj, di cui si tratta, e qualunque altra provisione di consimil natura, come nulli, surrepiti, orrepiti, invalidi, insussistenti, & evidentemente abusivi recar verun pregiudicio alle ragioni, & esercizio dell' alto Dominio, e Sovranità nostri, meno indurre alcun obligo alli Vassalli, Sudditi de' Luoghi narrati d' ubbidire alli precetti portati da' sudetti Monitorj; Anzi facciamo positivo precetto a' medesimi di non dover riconoscere in quei Feudi, e loro Territorio, nè ubbidire ad altri in qualità di Sovrano Signore, che a Noi, e nostri Reali Successori sotto gravi, e gravissime pene etiandio corporali da incorrersi irremissibilmente da Transgressori: Dichiarando l' esecuzione di queste da farsi al modo supplicato valere, & che alla copia stampata dal Stampator nostro si debba prestar tanta fede, come al proprio originale. Che tal' è nostra mente. Dato in Torino li trent' uno Agosto mille settecento sedici: Per Sua Maestà a relatione di detta Camera: Il Secretario della medema Camera: In Torino, Stampato dal Stampatore di S. M. MDCCVI.* Memorata vero, & plura alia loca varjis temporibus a tunc existentibus Episcopis Asten. in feudum concessa diversis personis ad eosdem Episcopos Asten. eorumque Mensam Episcopalem ex libera, & irrevocabili donatione Imperatorum, Regum, ac Piorum fidelium, aliisque legitimis titulis, non autem ad alium quemcumque spectasse, & spectare dignoscantur, ac proinde ambigi, aut inficiari nequeat, quin illa sub alto, & supremo Dominio, ac Superioritate nostris, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, non autem dictæ Sæcularis Potestatis, aut alterius cujuscumque fuerint, ac sint, & censeri debeant; Necnon Feudatarii, Vassalli, & Ho-

Edictum an. 1716 quo recensita attentata defendūtur, & præfata monitoria contemnuntur.

Docetur memorata loca pertinere ad Episcopum Asten., adeoque subesse Pontificio dominio, quod plures Pontifices vindicarunt, nempe

Homines eorundem Locorum nullius alterius, præterquam nostræ, & dictæ Sedis Superioritati fuerint, ac sint vere subjecti, & quemadmodum ipsi nullum alium in supremum Dominum recognoscere tenentur, vel debent, ita nemini, nisi Nobis, & eidem Sedi licuerit, vel liceat Jura Superioritatis, & Supremi Dominii in loca, Vassallos, & Homines hujusmodi exercere. Nec minus compertum sit Romanos Pontifices Prædecessores nostros dictæ Ecclesiæ Asten. juribus, ac Sedis præfatæ Superioritati, & Dominio hujusmodi tuendis, & conservandis jugiter intentos, non omisisse ea a quorumcumque ausibus, & attentatis, si quandoque impeti, aut violari contigit, peculiari studio, ac solicitudine asserere, & vindicare. Satis namque perspectum esse novimus, quod dudum fel. rec. Papa Quintus Prædecessor Noster bon. mem. Emmanuelem Philibertum, dum vixit, Sabaudiæ Ducem, ac Pedemontii Principem, qui quædam onera tunc existentibus Feudatariis, & Subditis eorumdem locorum nulliter, & de facto indixerat, post prætensorum Jurium, ac rationum, sub quorum obtentu idem Emmanuel Philibertus Dux ad ejusmodi onerum impositionem devenisse dicebatur, coram Commissario specialiter a prædicto Pio Prædecessore ad id deputato, pro parte ipsius Philiberti Ducis deductorum, maturam discussionem, ac demum, comperta eorum insubsistentia, rejectionem a cœptis Apostolici muneris ministerio desistere compulerit. Prout etiam notum est, quod rec: mem: Paulus PP. V. etiam Prædecessor noster expetitum suum, ac Sedis præfatæ beneplacitum super quadam concessione nonnullorum ex præfatis, aliisque locis dictæ Mensæ Episcopalis per bon: mem: Stephanum, dum vixit, Episcopum Asten. bon. etiam mem. Carolo Emmanueli dum pariter vixit, ejusdem Sabaudiæ Duci, & Pedemontii Principi titulo permutationis sub beneplaciti Apostolici hujusmodi reservatione facta tanquam Ecclesiæ, ac Mensæ Episcopali Asten. damnosa, & præjudiciali, ac superioritatis Sedi præfatæ in illis Locis competenti læsiva, non modo non concesserit, sed expresse, & solemniter denegaverit, ipsamque concessionem, ac instrumentum desuper confectum, & in eo contenta quæcumque reprobaverit, annullaverit, & cassaverit. Ac denique similis mem. Alexander PP. VII. itidem Prædecessor noster quoddam præceptum, seu Edictum nomine ejusdem Caroli Emmanuelis Ducis die 2. Junii MDCVIII. evulgatum, in quo ipse Carolus Emmanuel Dux Supremus Dominus aliquot præfatorum Locorum perperam enunciabatur, nullum, & invalidum cum ejusmodi enunciativis, & assertionibus declaraverit, quemadmodum in eorumdem Pii, Pauli, & Alexandri Prædecessorum literis; prioribus quidem die viii. Maji MDLXVIII. & die xix. Aprilis MDLXIX.; alteris die x. Februarii MDCXII. novissimis vero die xx. Augusti MDCLVIII in simili forma Brevis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur. Hinc est quod Nos, qui in supremo Justitiæ solio a Domino constituti universarum Orbis Ecclesiarum gerimus curam, quique tam illarum, quam Sedis Apostolicæ Jurium assertores sumus, ne in tam aperta eorum, & Apostolicæ auctoritatis oppugnatione, Pastoralis officio nostro quoquo modo deesse videamur, memoratorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, in primis vero prænarrata Monitoria cum omnibus, & singulis in eis contentis approbantes, ac confirmantes, & quatenus opus sit innovantes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Edictum, seu præceptum præinsertum, & in eo enunciata, & contenta quæcumque cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, erronea, damnata, reprobata, inania, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque roboris, & momenti, vel efficaciæ fuisse, & esse, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec a quoquam observari potuisse, vel debuisse, neque per illa ullum, vel minimum præjudicium juribus nostris, & dictæ Sedis, ac Ecclesiæ Asten. ejusque Episcopis, ac Romanis Pontificibus illatum fuisse, vel esse, aut inferri potuisse, nec ullo unquam tempore posse earundem tenore præsentium decernimus, & declaramus: Et nihilominus pro majori, & abundantiori earundem Sedis, & Ecclesiæ Asten. cautela, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis perpetuo haberi volumus, & mandamus, itaut illis minime obstantibus jura nostra, & Apostolicæ Sedis, dictæque Ecclesiæ Asten. semper, & omni tempore remaneant, sint, & serventur, ac censeri debeant sarta, tecta, integra, illæsa, & illibata in omnibus, & per omnia quemadmodum erant ante editionem præfati Edicti, seu præcepti, cæterorumque præmissorum, & perinde ac si illa nunquam emanassent, nec facta fuissent, neque unquam fierent, seu evenirent.

§.2. Decernentes sic, & non aliter in præfatis omnibus, & singulis censeri, ac per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac nostram Cameram prædictam, ejusque Officiales quomodocumque nuncupatos, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; & irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, nec non legibus Imperialibus, & Municipalibus, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac piæ mem. Pii PP. IV. etiam Prædecessoris nostris Constitutione de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernen-

Pius V ab impositione onerum.

Paulus V a permutatione aliquorum locorum.

Alex: VII. à Ducis Edicto de supremo dominio.

Declaratio nullitatis relati Edicti, cũ ejusdem damnatione, & prævia monitoriorũ Apost: confirmatione.

Clausulæ particulares.

nentibus in eadem Camera præsentandis, & registrandis itaut præsentes literæ, etiamsi in eadem Camera nullo unquam tempore præsententur, & registrentur, nihilominus valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant; necnon dictæ Ecclesiæ Asten. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ecclesiæ, illiusque Præsuli, Capitulo, & quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Cum autem eædem præsentes literæ in locis ditioni prædictæ Sæcularis potestatis subjectis nequeant tute publicari, ut hactenus experientia compertum est, & Nobis notorie constat, volumus illas seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos illæ concernunt perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XX. Octobris MDCCXVII. Pontificatus nostri Anno decimoseptimo.

CCLIII.

* Dat.23. Apr. 1718. an.18.

Confirmantur Constitutiones Academiæ Theologicæ in Archigymnasio Romano cum deputatione Protectorum, & concessionum Privilegiorum.

Const: ed: 1715, Jun.12, P 15, confirmata fuere statuta Academiæ scientiarum Bononien: Const: ed: 1716, Nov.18, P 16 suspensa Privilegia Facultatis Theologicæ Parisien. Const: ed: 1721. Mar. P 21 confirmantur Privilegia Universitatis & Collegii Urbinaten. Bened: XIII. Const: ed: 1724, Apr. 20, P 1 erigitur Collegium Theologorum in Civitate Cesenaten:. Et Const: ed: 1726, Maji 6, P 2 confirmatur, & ampliatur præsens Constitutio.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

INscrutabili divinæ bonitatis, atque sapientiæ providentia ad Ecclesiæ Catholicæ per universum terrarum Orbem diffusæ, regimen, meritis licet imparibus evecti, inter multiplices pastoralis vigilantiæ nostræ curas Sacrarum Literarum, ac præsertim Theologicæ facultatis studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine, mortalium mentes luce veritatis illustrantur, ad supernæ Deitatis essentiam veraciter contemplandam iter panditur, sana doctrina asseritur, Catholicæ fidei puritas ab hæresibus, pravisque dogmatibus gladio spiritus vindicata enitescit, illiusque, & divini cultus propagationi, ac aliis Christianæ Reipublicæ commodis consulitur, ubique locorum, ac præcipue in hac Alma Urbe nostra, ex qua doctrinæ, & bonorum operum exempla in reliquas Christiani Orbis partes assidue promanant, quantum Nobis ex alto conceditur promovere, excitare, & confovere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac Christifidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire. (Exordium à solicitudine promovendi sacrarum, ac præsertim Theologicæ Facultatis studia.)

§.1. Cum itaque alias nempe ab ipsis Pontificatus Nostri primordiis, quædam Academia Theologica nuncupata, in qua plures in ea facultate versati, ac etiam Magistri, seu Doctores, aut alias graduati, ad pleniorem, & sublimiorem sacrarum, divinarumque rerum cognitionem aspirantes Sacræ Theologiæ, necnon historiæ Ecclesiasticæ disciplinis præcipuam, sedulamque operam laudabiliter hactenus navarunt, & adhuc indefessis studiis navare non desistunt, sub auspiciis nostris, ac Nobis annuentibus in Urbe præfata erecta, seu instituta sit, eique usum loci in ædibus publici Gymnasii Sapientiæ nuncupati ejusdem Urbis pro suis conventibus habendis, & functionibus peragendis sub certis modo, & forma tunc expressis, assignaverimus, & concesserimus; & sicut plurimorum Virorum præstantium testimonio, imo etiam nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui literariis ipsius Academiæ exercitationibus, & disceptationibus sæpius interfuerunt, relatione accepimus, dilecti Filii Academici eidem Academiæ adscripti notabiles in præfatis disciplinis progressus jam fecerint, & in dies facere pergant, unde non obscura spes affulgeat, fore, ut dicta Academia, benedicente Domino, non solum majora in posterum suscipiat incrementa, verum etiam suavissimos, uberesque fructus in Ecclesia Dei quandoque proferat; in eumque finem prædicti Academici pro recto, ac felici Academiæ hujusmodi gubernio nonnullas Constitutiones, seu Statuta, quæ per bon. mem. Thomam Mariam, dum vixit ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Ferrarium, Sancti Clementis nuncupatum, jussu nostro revisa, & subinde approbata fuerunt, jampridem condiderint; quorum tenor est, qui sequitur, videlicet. (Institutio, locus, & laudes hujus academiæ sub auspiciis Sanctitatis Suæ.) (Constitutiones a Card. Ferrario approbatæ.)

§.2. Constitutiones Academiæ Theologicæ: *Academiam Theologicam solam illis patere volumus,*

mus, qui Theologiæ saltem quadriennio sedulam operam navarunt.

Horum ingeniis exercendis, perfectaque doctrina imbuendis, bis in hebdomada, scilicet feria tertia, & sexta, de sacris, divinisque rebus disputabitur. Alternis Theologica, alternis Historica disputatio erit: identidem vero, vel ad Nostræ Religionis dogmata pertinentes controversiæ, vel ad Sacras Literas disceptabuntur.

Ab exercitationibus vacatio erit a Dominica Sexagesimæ, ad Dominicam Quadragesimæ: a die Palmarum ad diem Dominicam in Albis, & a xvi. Kalen. Octobris ad xv. Kalen. Decembris.

Ex universa Theologia, atque Historia Ecclesiastica præcipuæ quæstiones a Censoribus selectæ triennii disputationibus absolventur. Eorundem judicio, quæ in contrarias partes disputari possunt, quæve in alteram tantum, decernetur. Ordo in Theologicis ad Summam Divi Thomæ: In Historicis ad seriem temporum accommodabitur.

In quocumque Conventu Academicus, cui id fuerit injunctum, primùm ea, quæ in quæstione versantur, breviter, ac luculenter explicabit. Tum duo cum eo solidam horam disceptando decertabunt, ille eorum argumenta, & conquisitas rationes acute refellet, & confutabit.

Quilibet Academicus exacto anno solemnem disputationem habebit; sex horas, tres ante, tres post meridiem disputabit.

Omnes Academicorum munia triennio saltem obibunt, & labores qua disputando, qua in solemnibus disputationibus accuratè disceptando sustinebunt. Completo triennio, proximum à Censoribus locum, ac sedem honoris ergò habebunt. De omnibus, quæ ab Academicis consciscentur, suffragium ferent.

Quicumque sex annos Academici munia obierit, & labores subierit, inter Censores referendus.

De controversiis disceptandis Censoris judicium erit. Unus minus solemnibus, tres solemnibus disputationibus præsidebunt. Quid de illis sentiat, judicabunt; Suffragia occulta erunt: soli Academico a secretis nota, ut possit, cùm fuerit opportunum, doctrinæ ejusque testimonium perhibere.

Academicus à secretis, qui & Censor erit, cunctis solemnibus disputationibus una cum duobus aliis Censoribus præerit. Non solemnibus, tunc cum Censorem non adesse contigerit. Diem, solemnibus disputationibus statuet. Eum pro iis habendis designabit, quem integrum annum in Academia exegisse constabit; annum autem non dierum, sed laborum cursu metimur; Certiores faciet Censores de quæstionibus, quarum disceptationibus debebunt præsidere: Eas Academicis omnibus, adjecto die ad disputandum destinato, scriptas tradet: controversias disceptandas quolibet mense in tabella descriptas exponet; Scriptoresque, qui de illis uberius, & luculentius disserunt, indicabit. Acta omnium, quæ geruntur, conficiet; Academicorum nomina in albo adscribet, & tempus, quo adscripti fuerint, adnotabit. Academicorum doctrinam, labores, Censorum judicio probatas disputationes publicis literis pro cujusque meritis testabitur.

Preces Academicorum.

§.3. Ac proinde, sicut memorati Academici, exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi non minus ejusdem Academiæ erectionem, seu institutionem, perpetuique usus loci, ei, sicut præmittitur, assignati, concessionem, quam Constitutiones, & Statuta præinserta, quo firmiùs subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & alias super paternæ providentiæ nostræ partes interponi plurimum desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur, qui Academiæ prædictæ prosperum statum, & directionem, uberioraque incrementa sinceris exoptamus affectibus, eorundem Exponentium votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati erectionem, & institutionem Academiæ supradictæ, perpetuique usus loci ei in ædibus dicti Gymnasii, ut præfertur, assignati, concessionem præfatam, necnon Constitutiones, & Statuta præinserta cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis, authoritate Apostolica tenore præsentium, sine tamen Universitatis studii generalis ejusdem Urbis, ac cujusquam alterius præjudicio approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & præsidium adjicimus, ac quoscunque juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, amplissime supplemus; & nihilominus dictam Academiam Theologicam, quatenus opus sit, authoritate, & tenore similibus itidem perpetuo erigimus, & instituimus, eique perpetuum usum loci præfati denuò concedimus, & assignamus.

Confirmatio institutionis Academiæ, concessionis loci, & relatarum Constitutionum, cum nova institutione, & concessione.

§.4. Porrò, ne unquam in eadem Academia perpetuis futuris temporibus Censores, qui Academicorum disputationibus præsint, aliasque eis per Constitutiones, & Statuta præinserta demandatas functiones obire valeant, desiderari contingat, volumus, & eadem authoritate decernimus, ut præter & ultra eos in ejusmodi Statutis, & Constitutionibus designatos, omnes, & singuli Sacræ Theologiæ in eodem Gymnasio Lectores, nunc, & pro tempore existentes, qui Collegium Theologorum inibi constituunt, officium Censorum in dicta Academia pariter obtineant: præterea, ut Academici nunc, & pro tempore similiter existentes mercedis laborum suorum aliquando recipiendæ spe excitati, memoratis disciplinis eo impensius solertiusque incumbant, eosdem Academicos, qui cuncta Academiæ munia sedulo, ac laudabiliter adimpleverint, in dignitatibus, personatibus, canonicatibus, & præbendis, aliisque beneficiis Ecclesiasticis, ac iis præsertim, quibus cura imminet animarum, per collationem, vel electionem, in cujusque ipsorum patriis, respective providendis, aliis omnibus, cæteris paribus, tam in Romana Curia, quam extra eam præferri volumus, & mandamus; serio idcirco requirentes, & monentes Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, nec non dilectos Filios Nostros, & Apostolicæ Sedis Nuncios, cæterosque Prælatos, seu locorum Ordinarios, ac quoscunque beneficiorum ejusmo-

Lectores Theologiæ in Gymnasio Sapientiæ constituútur censores.

Academicis prælatio conceditur, cæteris paribus in Beneficiis Ecclesiasticis

modi Collatores, & Collatrices, ut Academicos præfatos, quorum multi Exteri, & ex diversis nationibus existunt, cum eos in suas Regiones reverti contigerit, si sese supradictæ Academiæ adscriptos, in eaque diu cum laude versatos fuisse legitimis probationibus, atque in primis literis testimonialibus manu Secretarii ejusdem Academiæ subscriptis, ejusque sigillo munitis docuerint, in collatione eorundem beneficiorum, quatenus ipsi redditibus ad congruam sui sustentationem sufficientibus caruerint, aliis omnibus, cæteris paribus, similiter præferant; Quia verò etiam nonnulli Regulares prædictæ Academiæ adscripti plurimum ei adjumenti, atque splendoris huc usque attulerunt, & ut in Domino confidimus, deinceps quoque allaturi sunt, idcirco eos itidem peculiari favore gratiæ prosequi cupientes, earumdem tenore præsentium decernimus, ut postquam iidem Regulares Academiæ præfatæ adscripti, & in futurum adscribendi de Superiorum suorum consensu omnes Academicorum partes per sexennium rectè, ac diligenter expleverint, id eis, & eorum cuilibet suffragari debeat in omnibus, & per omnia, perinde ac si Sacram Theologiam in suis respective Monasteriis, Conventibus, seu Domibus regularibus per triennium actu legissent, ita tamen, ut duo dumtaxat, & non plures Regulares hujusmodi ex unoquoque Monasterio, Conventu, seu Domo regulari de Urbe præfata, ubi studia vigeant, & actu Sacra Theologia legatur, a suis respective Superioribus deputentur, ad hoc, ut Academiæ hujusmodi adscribi, & in ea cuncta Academicorum munera exercere valeant; iis autem transacto sexennio, alii duo, & non plures subrogentur, sicque de sexennio in sexennium servari debeat.

Academici Regulares peculiari privilegio decorantur.

Demum, ut ejusdem Academiæ conservationi, bonoque regimini, necnon Academicorum commodis, & utilitatibus uberius consultum sit, promptumque, & paratum eis suppetat præsidium, dilectos Filios Nostros Joannem Baptistam Sancti Cæsarei Spinulam, Joannem Dominicum Sanctæ Anastasiæ Parraccianum, Carolum Augustinum Sancti Augustini Fabronum, Joannem Baptistam Sancti Stephani in Monte Cœlio Ptolomeum Titulorum Presbyteros, necnon Annibalem Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconum Albanum nuncupatos, Nostrum secundum carnem ex germano Fratre Nepotem prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales memoratæ Academiæ Protectores, & Defensores constituimus, & deputamus, quorum consilio, ope, ac patrocinio tam supradicta, quàm quæcumque alia ad Constitutionum, & Statutorum præfatorum observantiam, Academicorum admissionem, & expulsionem, Secretarii, & Censorum deputationem, & amotionem spectantia, ac generaliter omnia, & singula, quæ ad salubrem Academiæ directionem, illiusque progressum, decus, & ornamentum tendere, & conducere videbuntur, agantur, statuantur, & ordinentur. Nos enim eisdem, ac pro tempore existentibus Protectoribus per Nos, & Sedem Apostolicam pariter deputandis, plenam, liberam, & amplam ad præmissa facultatem, & authoritatem harum serie tribuimus, & impartimur.

Quinque Cardinales Protectores cum suis facultatibus deputantur.

Clausulæ.

§.6. Decernentes ipsas præsentes literas, ac omnia, & singula præmissa firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in eisdem præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Urbis, & Gymnasii præfatorum, ac quorucumque Ordinum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Aprilis MDCCXVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo octavo.

CCLIV.

Statuitur, ut Capitulum Gen; Monachorum Congregationis Reformatæ S. Bernardi deinceps habeatur singulis sexenniis.

Dat. 4. Maii 1718. an. 18.

Const: ed: 1710, Oct: 3, P 10 avocata fuit lis super æqualitate officiorum. Et Const: ed: 1719, Apr: 3, P 19 confirmatur præsens Constitutio.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM (sicut accepimus) in Congregatione Reformata Sancti Bernardi Monachorum Ordinis Cisterciensis, usus Capitulum Generale, in quo tam Abbas Generalis, quam alii Primarii ejusdem Congregationis Superiores eligi consueverunt, de triennio in triennium celebrandi hactenus invaluerit; Experientia vero compertum fuerit, ex adeo frequenti Capituli hujusmodi celebratione, ac Superiorum mutatione multiplicia universæ Congregationi prædictæ adferri incommoda, & detrimenta, tum ob graves, quas singulæ Provinciæ ratione ipsius Capituli quolibet triennio, non sine earum, & Monasteriorum notabili onere, & damno facere tenentur, expensas; tam etiam ob diutinam eorumdem Superiorum ac præcipuorum Religiosorum, qui pene continuos itinerum labores subire, ac non modicum tempus in accessu, mora, & recessu a loco Capitulari absumere coguntur, a suis Provinciis, & Monasteriis absentiam. Quibus pariter accedit, quod ubi vix prædicti superiores debitam rerum ejusdem Congregationis, ac qualitatum Monachorum suæ curæ commissorum cognitionem nacti fuerint, mu-

Causæ celebrandi Capitulum singulis sexenniis, & non amplius triennis.

munerum suorum eveniat vacatio. Nos considerantes pro ipsius Congregationis ejusque Monasteriorum & personarum levamento, ac felici prosperaque eorum directione, nec non Monasticæ disciplinæ conservatione expediens fore, dicti Capituli celebrationem de triennio in sexennium deinceps differri, ac proinde illorum utilitati, & commoditati, quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, de particularis Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus ad id a Nobis specialiter deputatorum, qui ejusmodi negotium mature, & accurrate perpenderunt consilio, ac etiam motu proprio, ac ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero Capitulum Generale prædictæ Congregationis quolibet sexennio a proxime futuro Capitulo Generali, quod die nona currentis mensis in Monasterio Sanctæ Pudentianæ de Urbe ejusdem Congregationis celebrandum erit incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de sexennio in sexennium continuando celebretur; ita tamen ut majoris partis Vocalium, qui proximum Capitulum prædictum constituent, desuper accedat consensus, dictumque negocium, ac præsentes Literæ sub initio ejusdem Capituli Generalis per dilectum filium Nostrum Franciscum ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem Barbarinum nuncupatum, qui dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector existit, proponantur, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum præd. motu proprio factum.

§.1. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum quorumcumque, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, eidem Congregationi, ejusque Provinciis, & Monasteriis, ac Superioribus, & personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Maji MDCCXVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo octavo.

CCLV.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. de nomine Provinciæ S. Ivonis Congregationis Gallicanæ Tertii Ordinis S. Francisci.

Dat. 14. Maii 1718. an. 18.

Const. ed. 1708., Aug. 9., P. 8. est de electione Vicarii Gen. pro Provincia Lugdunen. Et Benedicti XIII. Const. ed. 1724., Maii 2., P. 1. agitur de transitu Fratrum Provinciæ S. Joannis in alios Ordines.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti filii Justiniani Guardiani Conventus Sanctæ Mariæ Miraculorum de Urbe, & Procuratoris Provinciæ Sancti Ivonis Congregationis Gallicanæ Tertii Ordinis S. Francisci Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod alias nempe anno 1647 num. 1. Joanne a Neapoli, dum vixit, Ministro Generali totius Ordinis ejusdem Sancti Francisci decretum fuerat, quod Provinciæ ejusdem Congregationis Gallicanæ nominibus Sanctorum titularium; minime vero Provinciæ, & Districtus earum vocarentur; & in eadem expositione subjuncto, quod nonnulli Congregationis Gallicanæ hujusmodi Religiosi contra formam Decreti ab eodem Joanne Ministro Generali editi, se vocari facere præsumebant; ideoque pro parte dicti Justiniani eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut Decretum hujusmodi omnino servari mandaret; emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet = Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcopo-

Ex Decreto Ministri Gen. an. 1647 edito Provinciæ Gallicanæ Tertii Ordinis nominibus Titularium, & non Provinciæ, vel districtus appellandæ sunt.

Decretum Congregationis confirmans illud ministri Gen: pro solo Conventu S. Mariæ Miraculorum de Urbe sub certis pœnis:

porum, & Regularium præposita, referente Emo Casono mandavit, quod pro nunc citra præjudicium jurium ambarum partium in hoc Conventu tantum Sanctæ Mariæ Miraculorum Urbis servetur dictum Decretum Ministri Generalis de anno 1647. ita quod recipi non debeant in prædicto Conventu Guardiani, aliique Officiales, quotiescumque in eorum Literis Patentalibus ultra nomen Sancti, apponatur etiam illud Provinciæ, vel Districtus earum. Quo casu Guardiani, & alii Officiales in posterum deputandi, si præsentaverint Literas cum expressione Provinciæ, possint per tres menses tantum a die exhibitionis earumdem Literarum Officia exercere, quibus elapsis, eadem Officia exerceantur per Seniores cujuscumque Provinciæ, donec veniant aliæ Literæ cum sola enunciatione Sancti earum respective Proviciarum, exclusis interim Patribus de Provinciis, quæ consentire, & obedire contumaciter noluerint præsenti Decreto = Romæ 10. Martii 1718. = F. Cardinalis de Abbua = J. Archiepiscopus Damascenus Secretarius =

Preces Guardiani D. Conventus.

§. 1. Cum autem sicut dictus Justinianus Nobis subinde exponi fecit, ipse secundo dictum Decretum, quo firmius subsistat Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos ipsum Justinianum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum præfatæ Congregationis Cardinalium Decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis Gallicanæ, & Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XIV. Maji MDCCXVIII. Pontificatus nostri Anno Decimooctavo.

CCLVI.

Confirmantur erectio Ordinis Militaris Constantiniani, & concessio Officii M: Magistri Duci Francisco Farnesio. Item erigitur Ecclesia *della Steccata* in Ecclesiam, Sedem, & Caput Ordinis. Et ei conceduntur Domus Pia *Misericordiæ*, ac plura privilegia, cum nonnullis ordinationibus.

Dat. 27. Mai. 1718. an. 18.

Concessum fuit d: Officium ab Inn: XII Const: ed: 1699, Oct: 24, P. 9. Ab hoc Pontifice Const: ed: 1701, Apr: 20, P. 1 nulla declarata fuit electio Principis Ernesti de Dupont in M. Magistrum. Et Const: ed: 1720, Jun: 15, P. 20 conceditur Indulgentia plen: per: pro d: Ecclesia in quibusdam festis.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, præsidentes, ad ea potissimum, quæ Militarium Ordinum, maximo Christianæ Reipublicæ bono, anteactis temporibus Institutorum decus, & incrementa respiciunt, quæque in Orthodoxæ Fidei, Divinique cultus amplificationem cessura esse noscuntur, vigilantiæ nostræ curas libenter convertimus, nostrique Apostolici Officii partes propensa benignitate desuper interponimus, prout pia Catholicorum Principum vota postulant, & Nos, prudenti consultatione adhibita, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Refertur constitutio Inn: XII, quæ confirmata fuit resignatio officium M. Magistri Militiæ a Principe Flavio Comneno facta Duci Francisco Farnesio, ejusque descendentibus, cũ concessione Apostolica ejusdem Officii, & dispensatione super quodamque defectibus.

§. 1. Sane alias, postquam tunc in humanis agens Joannes Andreas Angelus Flavius Comnenus, dum vixit, Princeps Macedoniæ, ac Magnus Magister Militiæ Aureatæ Constantinianæ sub titulo Sancti Georgii, & Regula Sancti Basilii Magni Familiæ suæ Angelæ Flaviæ Comnenæ solus superstes, ac tam liberis, quam spe illos procreandi jam destitutus, summopere cupiens in Officio, seu munere Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ prædictæ, quod longissimo tempore ab ejus Progenitoribus continua, ac non interrupta serie obtentum, & possessum fuerat, dari sibi Successorem prævalidum, cujus ope, ac virtute Militia præfata relevaretur, ac præservaretur a noxiis, nec non lætioribus, benedicente Domino, proficeret incrementis, ad Personam dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis egregiis naturæ, gratiæque Divinæ muneribus præfulgentem, mentis suæ oculos provide direxerat, juribusque sibi in hac re quovis modo competentibus, seu quæ sibi competere existimaverat, utens, eidem Francisco Duci, ejusque successive Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familiæ Farnesiæ prædictæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore existentibus Officium, seu munus prædictum,

ctum, reservato tamen desuper Sedis Apostolicæ beneplacito, resignaverat; felicis recordationis Innocentius Papa XII. Prædecessor noster, firmam in Domino spem concipiens, dictum Franciscum Ducem, cui præter generis splendorem, ac domestica Majorum exempla, Catholicæ Religionis tuendæ zelus, aliæque eximiæ, ac pio, prudentique Principe dignæ virtutes abunde suffragabantur, Militiæ prædictæ plurimum utilitatis allaturum esse, ac proinde felicibus ejusdem Militiæ, quæ, ut asserebatur, diversis Privilegiis, Gratiis, & Indultis a quamplurimis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, tunc suis, insignita fuerat, progressibus opportune consulere volens supplicationibus tam Francisci Ducis, quam Joannis Andreæ Principis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædictorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, ac etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine resignationem dicti Officii, seu muneris Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ prædictæ eidem Francisco Duci, ejusque successive Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familiæ Farnesiæ prædictæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus pro tempore existentibus a præfato Joanne Andrea Principe, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratore factam, ut præfertur, publicumque desuper confectum Instrumentum, seu publicam desuper confectam Scripturam cum omnibus, & singulis in eis contentis sub certis modo, & forma tunc expressis Apostolica authoritate perpetuo confirmavit, & approbavit, & ad majorem, & abundantiorem cautelam, quatenus opus esset, ac etiam omni meliori modo, via, jure, & forma, quibus firmius, & validius facere poterat, eidem Francisco Duci, ac prædictis illius Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque Familiæ suæ Farnesiæ hujusmodi Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, successivo ordine respective, supradictum Officium, seu munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ prædictæ, præmisso, vel alias certo, quem idem Innocentius Prædecessor pro expresso haberi voluit, modo tunc vacans cum omnibus, & singulis illius honoribus, juribus, praeminentiis, & prærogativis solitis, & consuetis, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, perpetuo concessit, & assignavit, Nec non cum illis super receptionis in Fratres Milites Militiæ prædictæ, ac susceptionis habitus per eosdem Milites gestari soliti, nec non Professionis per ipsos Milites emitti consuetæ regularium, nec non servitiorum quorumlibet ab ejusdem Militiæ Statutis, seu stabilimentis præscriptorum, ac aliarum quarumvis per eadem Statuta, seu stabilimenta, ac Privilegia, & Indulta Apostolica ad obtinendum Officium, seu Munus hujusmodi, illiusque jurisdictionem, potestatem, praeminentias, & prærogativas exercendum quomodolibet requisitarum qualitatum defectibus, cæterisque impedimentis quibusvis in præmissis eidem Francisco Duci, ejusque Natis, Nepotibus, & Descendentibus, aliisque ipsius Francisci Ducis Familiæ Farnesiæ hujusmodi Successoribus, Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, prædictis quomodolibet obstantibus, & quandocunque obstituris, seu quæ illis obstare quovis modo prætendi, censeri, vel intelligi possent ad præmissorum effectum, quatenus opus esset, semper, & omni tempore, quo casus hujusmodi eventurus foret, de specialis dono gratiæ dispensavit, & alia disposuit, prout in ejusdem Innocentii Prædecessoris Literis in forma Brevis die vigesima quarta Octobris millesimi sexcentesimi nonagesimi noni expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Instauratio d. Militiæ a laudato Duce facta, renovando statuta, milites nobiles adscribendo, & cohortes contra Turcas expediendo.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, Franciscus Dux, ac Magnus Magister, seu perpetuus Administrator præfatus, ut Christianum decebat Principem, susceptique Officii, seu Muneris ratio ab ipso postulabat, ad instaurandam Militiam hujusmodi, ob varia præteritorum temporum infortunia fere collapsam pio, strenuoque animo incumbens, nullis hactenus pepercerit curis, laboribus, & sumptibus, ut illa ad pristinum honoris, ac Dignitatis gradum restitueretur, & restituta ad Catholicam Religionem contra Infidelium insultus pro veteri suo instituto propugnandam usui esse posset; in primis autem antiqua præfatæ Militiæ Statuta, seu stabilimenta renovari meliori, quam olim, methodo, ac ordine disponi, præsentique temporis conditioni, ac rerum statui accommodari sedulo curaverit; quamplures insuper non tam generis nobilitate, quam animi robore, virtutumque merito præstantes Viros, prævio maturo examine, in eandem Militiam adsciverit; ac demum cum implacabiles Christiani nominis Hostes Turcæ in sua feritate confidentes Catholicorum Principum, ac præsertim Venetæ Reipublicæ Dominia nefario bello vexare cœperunt, idem Franciscus Dux, & Magnus Magister, seu perpetuus Administrator, avitæ pietatis stimulis incitatus, duo peditum millia in sexdecim Cohortes distributa, non sine gravi sui Ducalis Ærarii dispendio, alacri tamen, promptoque animo suis sumptibus conscripserit, ac eorum regimini antedictos Milites sub ejusdem Militiæ vexillo præfecerit, illaque sic conscripta, omnibusque necessariis instructa in Venetorum opem, atque subsidium ad Dalmatiæ partes transmiserit, firma spe, fiduciaque conceptis, quod iidem Milites, dirigente Domino fideles eorum gressus, non tam Venetis ipsis, quam Universæ Christianæ Reipublicæ ad propulsandos Barbarorum conatus non modico futuri essent adjumento. Tametsi vero omnia, & singula præmissa hucusque gesta, & laudabiliter constituta prædictæ Militiæ decori, & stabilitati longe suffectura dignoscantur, nihilominus dictus Franciscus Dux, & Magnus Magister, seu perpetuus Administrator feliciori adhuc ejusdem Militiæ statui, conservationi, & incremento, nec non prædictorum Militum utilitati, & subventioni consultum esse plurimum cupiat, proindeque Nobis exponi fecerit, quod Militia præfata certa Ecclesia, certaque Sede Conventualibus, in quibus Milites Divina Officia, aliasque Ecclesiasticas functiones juxta eorum Regulare Institutum pro tempore celebranda celebrare, & conventualiter ad instar alia.

Preces ejusdem Ducis pro erectione Ecclesiæ stecatæ in Ecclesiam, Sedem, & Caput ordinis Militaris cum uno Magno Prioratu; necnon pro cōcessione domus Piæ Misericordiæ.

aliarum Militiarum hujusmodi vivere respective possint, annuisque redditibus, & Commendis ad id necessariis, ob superiorum temporum calamitates, destituta reperitur; quodque, si fine cura Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steceata* nuncupatæ Parmen., quæ minime collativa existit, ac pro tempore existentis Parmæ, & Placentiæ Ducis patrocinio subest, nec non a quadam Congregatione Clericorum, & Laicorum a præfato Duce eligi, & deputari solitorum regitur, & gubernatur, ac a viginti quinque Clericis, seu Presbyteris in cantu Gregoriano approbatis, & apud eam personaliter residentibus, ac ad nutum ejusdem pro tempore existentis Parmæ, & Placentiæ Ducis amovibilibus, cum congrua menstruæ mercedis, seu menstrui salarii assignatione in Divinis deservitur, & in qua nonnulla perpetua simplicia, personalemque residentiam non requirentia Beneficia Ecclesiastica, quorum duo de Jurepatronatus ejusdem Congregationis, reliqua vero pro majori parte similiter de Jurepatronatus Laicorum, ex fundatione, vel dotatione existere dicuntur, fundata reperiuntur, in Ecclesiam Conventualem, & certam Sedem prædictæ Militiæ, totiusque Ordinis Militaris hujusmodi Caput, ad quod ob illius Ædificii elegantem structuram, amplitudinem, celebrem ornatum, & divitem sacrarum supellectilium copiam satis apta esse dignoscitur, perpetuo erigeretur, ac in ea unus Magnus Prioratus pro uno Presbytero Milite ejusdem Militiæ, qui a nunc, & pro tempore existente ejusdem Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore eligi, ac eidem Ecclesiæ, dictæque Militiæ Militibus, ac aliis ejusdem Ecclesiæ Ministris, & Capellanis eidem Ecclesiæ inservientibus, cum titulo, ac denominatione Magni Prioris præesse, illorumque Præses, ac Prælatus esse deberet, perpetuo itidem erigeretur, & institueretur; Nec non Pia Domus de *Misericordia* nuncupata in Terra de *Corte Maggiore* Placentinæ Diœcesis Provinciæ Bononien., quæ pariter minime collativa existit, nullique ad vitam, seu in administrationem concedi consuevit, quæque alias a quondam tunc in humanis agente Rolando Marchione Pallavicino, dum vixit, Domino in temporalibus dictæ Terræ fundata, ac deinde a recolendæ memoriæ Alexandro Papa VI. etiam Prædecessore nostro, prævia ejusmodi fundationis amplissima confirmatione, a quacunque Ordinarii Loci jurisdictione perpetuo exempta, illaque sic exempta eidem Rolando, ejusque Successoribus Dominis in temporalibus dictæ Terræ pro tempore existentibus subjecta fuit, & nunc ad Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem prædictum, uti legitimum Successorem præfati Rolandi spectat, & pertinet, ac per nonnullos homines Universitatis dictæ Terræ ab ipsomet Francisco Duce, cui de annuis redditibus ejusdem Piæ Domus, illorumque administratione singulis annis iidem homines rationem reddere tenentur, pro tempore nominatos, & deputatos regi, & gubernari solet, eidem Militiæ etiam perpetuo concederetur, ac insuper omnia, & singula respective bona, res, proprietates, ac jura quæcunque ad præfatam Ecclesiam sic erigendam, ac præfatam Domum Piam sic concedendam quomodolibet respective spectantia, & pertinentia, illorumque omnes, & singulos fructus, redditus, & proventus, qui deductis omnibus, & singulis Ecclesiæ, ac Domus Piæ præfatarum oneribus, ad quingentos septuaginta duos ducatos auri de Camera circiter annuatim, ut asseritur, ascendat, eidem Militiæ in congruam pro tempore existentis Magni Prioris Magni Prioratus, ut præfertur, erigendi hujusmodi, nec non in dotem nonnullarum præceptoriarum, seu commendarum ejusdem Militiæ similiter, ut infra, erigendarum perpetuo applicarentur, & assignarentur, aliaque infrascripta per Nos benigne concederentur; ex his omnibus, & singulis Militia præfata validius suæ stabilitatis firmamentum, ac Divinus cultus in dicta Ecclesia non modicum susciperent incrementum, ac Milites ipsi ad Christianas excolendas virtutes, solidamque sui Ordinis gloriam promovendam, proposito eis præmio, vehementius inflammarentur.

Causæ præsentis erectionis, & constitutionis.

§.3. Nos, qui Militiam hujusmodi, cujus dum Cardinalatus fungebamur honore, Protectoris munus sustinuimus, sincero paternæ charitatis affectu semper prosecuti fuimus, & nunc etiam impense prosequimur, sommopere gaudentes, quod illa sub Francisci Ducis, ac Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti auspiciis ad pristinum honoris, & dignitatis locum, benedicente Domino, resurgere jam cœperit, ac proinde eumdem Franciscum Ducem novis gratiarum muneribus decorare, ejusque pium, ac laudabile propositum, quantum cum Domino possumus, confovere, necnon ipsam Militiam, ut felicioribus in dies lætari possit incrementis, opportunæ subventionis ope juvare, ac fulcire volentes, ipsumque Franciscum Ducem, ac Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ejusdemque Militiæ Milites, & eorum singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad uberiorem cautelam, ac etiam quatenus opus sit, omni, & quocunque potiori, & meliori modo, ac forma, quibus firmius, & validius a Nobis fieri possit, ac valeat, eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac præfatis ejus natis Nepotibus, & Descendentibus, aliisque Familiæ suæ Farnesiæ Successoribus Parmæ, & Placentiæ Ducibus, pro tempore existentibus, successivo respective ordine, præfatum Officium, seu Munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ præfatæ per eumdem Franciscum Ducem, ut præfertur, obtentum, & hucusque præclare gestum, ac exercitium cum omnibus, & singulis illius honoribus, juribus, præeminentiis, & prærogativis solitis, & consuetis, aliisque gratiis sibi, ac Familiæ suæ Farnesiæ Descendentibus, & Successoribus prædictis a præfato Innocentio Prædecessore, ob eximiam suorum, & Familiæ suæ Farnesiæ prædictæ meritorum celsitudinem, ut præfertur, concessis, tenore præsentium perpetuo iterum concedimus, & assignamus, omniaque, & singula eidem

Novâ concessio d. Officii, & privilegiorum ab Inn. XII. Familiæ Farnesiæ concessorum, cũ confirmatione erectionis dicti Ordinis Militaris.

dem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Familiæ suæ Farnesiæ Descendentibus, & Successoribus prædictis super libero exercitio Officii, seu muneris hujusmodi ab eodem Innocentio Prædecessore concessa, etiam perpetuo harum serie approbamus, & confirmamus, dictumque Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ejusque Familiæ Farnesiæ Descendentes, & Successores præfatos in omnibus, & singulis juribus, quæ dicto Joanni Andreæ, ejusque Familiæ Angelæ Flaviæ Comnenæ, si tempore resignationis ab ipso Joanne Andrea eidem Francisco Duci, ut præfertur, factæ, & per eundem Innocentium Prædecessorem etiam, ut præfertur, confirmatæ, & approbatæ, extitissent, ad dictum Officium, seu Munus Magni Magistri, seu perpetui Administratoris quomodolibet competebant, seu competere poterant, & si dictus Joannes Andreas Officium, seu Munus hujusmodi non resignasset, ipsiusque Familia Angela Flavia Comnena prædicta extincta non fuisset, quomodocumque competerent, & competere possent, gratiose, ac plenarie subrogamus, & subrogatos esse volumus, & declaramus, necnon Militiam Aureatam Constantinianam prædictam ab eodem Francisco Duce, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, ut præfertur, instauratam, ac fere de novo erectam, & institutam dicta Apostolica authoritate approbantes, & confirmantes, eumdem Franciscum Ducem, & ab illius Familia Farnesia Descendentem, qui Parmæ, & Placentiæ Dux pro tempore extiterit, ordine præfato, Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem ejusdem Militiæ, perinde ac si ab ipsomet Francisco Duce vere de novo erecta, & instituta fuisset, cum honoribus, prærogativis, & facultatibus, quibus alii aliarum Militiarum hujusmodi Apostolica authoritate confirmatarum Magni Magistri cum suis Militibus quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, absque ullo prorsus discrimine, & sine aliquo antiquorum jurium præjudicio, sed nova jura antiquis cumulando, eaque conservando perpetuo constituimus, & deputamus.

Erectio Ecclesiæ Steccatæ in Ecclesiam, Sedem, & Caput d. Ordinis, cum uno Magno Prioratu, & privilegiis similium Ecclesiarum capitum aliarũ Militiarum.

§.4. Ac Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Regiminis, & Gubernii a Congregatione prædicta, a qua, ut præfertur, regi, & gubernari usque nunc consuevit, abdicatione, ac prædictorum viginti quinque Clericorum, seu Presbyterorum Sæcularium præfatorum, a quibus eadem Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ nunc, ut præfertur, in Divinis deservitur, amotione, in certam Ecclesiam, certamque prædictæ Militiæ Aureatæ Constantinianæ Sedem Collegialem, seu Conventualem, quæ Caput aliarum Ecclesiarum Militiæ hujusmodi in posterum erigendarum existat, ac omnibus, & singulis privilegiis, indultis, favoribus, exemptionibus, libertatibus, jurisdictionibus, authoritatibus, facultatibus, & gratiis, quibus aliæ similes Ecclesiæ Militiarum Capita quomodolibet gaudent, utuntur, fruuntur, & potiuntur, seu gaudere, uti, frui, & potiri debent, perpetuo gaudeat, utatur, fruatur, ac potiatur, necnon a viginti quinque Clericis, seu Presbyteris idoneis a nunc, & pro tempore existente dictæ Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, eligendis, & ad sui placitum amovendis, aliisque toties, quoties casus evenerit, subrogandis, & ab eo insigni Crucis ejusdem Militiæ, juxta illius statuta, seu stabilimenta donandis, qui apud dictam Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ personaliter residere teneantur, cum congrua illius menstrui salarii, quod viginti quinque Clericis, seu Presbyteris Sæcularibus, ut præfertur, amotis, antea assignari consueverat, assignatione in Divinis collegialiter, seu conventualiter deserviri debeat, ubi Milites prædicti nunc, & pro tempore existentes Divina officia, aliasque Ecclesiasticas functiones ab eis, juxta laudabilia ejusdem Militiæ instituta, & consuetudines celebrari solita, ac debita, celebrare libere, & licite valeant, eadem Apostolica authoritate perpetuo erigimus, & instituimus. Ac ut in eadem Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Divinum servitium, & Milites prædicti in spiritualibus exacte, pieque dirigantur, in ea unum Magnum Prioratum pro uno Presbytero idoneo, Milite ejusdem Militiæ expresse Professo, futuro ejusdem Magni Prioratus Magno Priore, ac a nunc, & pro tempore existente prædictæ Militiæ Magno Magistro, seu perpetuo Administratore ad dictum Magnum Prioratum, dum illum quandocumque, quomodocumque, ubicumque & ex cujusvis Persona, ac etiam a primæva illius erectione per præsentes facienda vacare contigerit, eligendo, & in Magnum Priorem dicti Magni Prioratus præficiendo, qui Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ prædictæ, illiusque Capellanorum Insigni Crucis, ut præfertur donandorum, aliorumque Ministrorum prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ pro tempore inservientium Caput, Præses, ac Prælatus existat, eique, ac Militibus prædictis in spiritualibus, cum indultis, gratiis, antelationibus, præeminentiis, ac annuis redditibus eidem futuro Magno Priori pro ejus congrua substentatione, ut infra, concedendis, & assignandis præesse, illorumque Præses, ac Prælatus esse, ac eorum spirituali directioni incumbere debeat, Apostolica authoritate præfata similiter perpetuo erigimus, & instituimus. Ac Domum Piam de *Misericordia* nuncupatam prædictam in Terra de *Corte Maggiore* Placentinæ Diœcesis dictæ Provinciæ, quæ, ut præfertur, minime collativa existit, nullique ad vitam committi, minusque in administrationem concedi consuevit; & ad dictum Franciscum Ducem, ut præfertur, nunc spectat, & pertinet, prævia similiter illius Gubernii, & Administrationis ab Hominibus Universitatis prædictæ Terræ abdicatione, cum omnibus, & singulis illius Ædificiis, Membris, Ædibus, aliisque Pertinentiis, necnon Bonis, Juribus, ac Redditibus, ut infra applicandis, appropriandis, & erogandis eidem Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, omnimode subjicimus, eamque sic subjectam eidem Militiæ, illiusque Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus, cum pleno, & libero illius Ædificiorum, Bonorum, ac Jurium quorumcumque prædictotum respective usu, & dominio, motu simili, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, de consensu prædicti Francisci Ducis, etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

Concessio Domus Piæ misericordiæ cũ illius subjectione Ecclesiæ Steccatæ.

§.5. Ec-

Administratio omnium bonorum, & jurium dd: Ecclesiæ, ac domus committitur cuidam Congregationi militum erigendæ, cum mādato adimplendi singula onera tam Ecclesiæ, quā domus; necnon dispositioni reddituum ducatorum aureorum 572.

§.5. Ecclesiæ vero Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem Ecclesiam dictæ Militiæ, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ prædictarum eidem Militiæ illius Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus prædictis respective, ut præfertur, concessarum, & assignatarum prædia, proprietates, fundos, census, aliaque jura, & bona universa in quibusvis rebus, & ubicunque consistentia, & undecunque provenientia, ac quomodolibet, & quovis nomine nuncupata, prævia illorum, quatenus opus sit, ab Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erecta, & Domo Pia prædictis opportuna dismembratione; Ita quod liceat Militiæ prædictæ, illiusque modernis Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militibus hujusmodi per se ipsos, vel alios eorum, & prædictæ Militiæ nominibus realem, corporalem, & actualem proprietatem, rerum, prædiorum, censuum, aliorumque jurium, & bonorum universorum respective prædictorum possessionem, cujusvis licentia desuper minime requisita, propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, nec non omnes, & singulos fructus, redditus, proventus, & obventiones, ac emolumenta quæcunque ex eis respective quomodolibet provenientia, quæ omnia insimul, deductis omnibus, & singulis Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ prædictarum respective oneribus, ad prædictam summam quingentorum septuaginta duorum ducatorum auri de Camera hujusmodi circiter annuatim, ut præfertur, ascendunt, quæ omnia, & singula respective onera prædicta integre, & absque ulla prorsus illorum diminutione, quantumvis minima semper, & perpetuo supportari, & adimpleri, necnon omnia, & singula Jurapatronatus Beneficiorum in prædicta Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erecta, jam fundatorum semper, & perpetuo conservari, ac penitus illæsa remanere, illaque ad eorum respective Patronos nunc, & pro tempore existentes, ut prius, spectare, & pertinere debere volumus, atque decernimus, per unam ejusdem Militiæ Militum, ab illis nunc, & pro tempore existente Magno Magistro, seu perpetuo Administratore eligendorum, & deputandorum ejusque arbitrio removendorum, Congregationem noviter deputandam, ad quam Juspatronatus, quod ante hac in duobus ex prædictis Beneficiis in prædicta Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ etiam, fundatis, ad primo dictam Congregationem quomodolibet spectabat, & pertinebat, in posterum, perinde ac si ab illorum respective primæva fundatione, vel dotatione secundo dictæ Congregationi reservatum fuisset, spectet, & pertineat, ac spectare, & pertinere debeat, & censeatur, integre, plenarie, ac libere administrari debere; Ita quod secundo dictæ Congregationi de novo, ut præfertur, deputandæ liceat omnia, & singula ad Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectam & Domum Piam præfatas quomodolibet respective pertinentia prædia, census, bona, & jura universa perpetuo regere, & gubernare, eorumque fructus, redditus, & proventus quoscunque percipere, exigere, levare, dislocare, & arrendare; Cum hoc tamen, quod ex annuis fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi eadem secundo dicta Congregatio omnia, & singula Ecclesiæ, & Domus Piæ prædictarum respective onera juxta illarum Fundationis, aliarumque piarum dispositionum legem annuatim supportanda, ac adimplenda supportare, & plenarie adimplere, ipsamque Ecclesiam, illiusque Sacristiam de supellectilibus, aliisque rebus ad cultum divinum necessariis manutenere, ut prius, debeat; eos autem, qui supererunt, annuos fructus, redditus, & proventus prædictos pro rata annua centum septuaginta duorum ducatorum auri similium, in congruam dicti Magni Prioris Magnum Prioratum hujusmodi pro tempore obtinentis substentationem, reliquos vero quadringentos ducatos auri de Camera hujusmodi in annuum tot Commendarum dictæ Militiæ, pro tot ejusdem Militiæ Militibus, juxta providam nunc, & pro tempore existentis Magni, seu perpetui Administraroris prædicti dispositionem, ac ejus arbitrio erigendarum, & assignandarum stipendium perpetuo convertere, & erogare libere, & licite valeat, similiter volumus, decernimus, & declaramus.

Conceditur M. Magistro facultas erigendi Commendas, earumque fundatoribus juspatronatum reservādi easdemque conferendi. MagnoPriori vero instituendi Rectores ad beneficia Ecclesiastica.

§.6. Ac insuper eidem Francisco Duci, & Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ejusque in hujusmodi Officio, seu Munere Successoribus prædictis, quod prædictas, aliasque Commendas, Capellas, aut Ecclesias ejusdem Militiæ perpetuo erigere, & instituere, dictæque Militiæ perpetuo incorporare, applicare, & appropriare, & Commendarum Fundatoribus, ac Dotatoribus Juspatronatus, & præsentandi Militiæ, ejusque Magno Magistro, seu perpetuo Administratori pro tempore existenti, vel ejus Deputato Personas idoneas ad Commendas hujusmodi pro tempore vacantes, etiam concedere, & reservare, & sic à Patronis præsentatos, juxta stabilimenta dictæ Militiæ à Nobis suis loco, & tempore approbanda, nostraque Apostolica auctoritate confirmanda, Ordinariorum Locorum, & quorumvis aliorum consensu desuper minime requisito, in ipsis Commendis instituere, ac alias illas conferre, & de eis providere possit; Ita tamen, ut quoad Beneficia Ecclesiastica in dicta Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem prædictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erecta, jam etiam, ut præfertur, fundata, quorum duo de Jurepatronatus secundo dictæ Congregationis, reliqua vero pro majori parte similiter de Jurepatronatus Laicorum ex fundatione, vel dotatione, ut præfertur, existunt, ac etiam quoad alia pariter Ecclesiastica Beneficia, quæ in eadem, vel aliis prædictæ Militiæ Ecclesiis de cætero erigi, ac fundari contigerit, idem Magnus Magister, seu perpetuus Administrator nullo modo se ingerere valeat, sed quotiescumque Beneficia hujusmodi pro tempore vacaverint, illorum Patroni Magno Priori nunc, & pro tempore existenti Per-

Personas idoneas ad Beneficia hujusmodi nominare, & præsentare, eædemque Personæ sic nominatæ, ac præsentatæ ab eodem Magno Priore canonicam institutionem in eisdem Beneficiis reportare debeant, & teneantur, motu simili, ac ex certa scientia, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine perpetuo concedimus, & indulgemus.

Exemptio d. Ordinis ab Ordinariis locorum, & illius subjectio M. Magistro in temporalibus, & spiritualibus. Causæ vero Militum Ecclesiasticorum committi debent alicui Ecclesiastico.

§.7. Præterea Ecclesiam Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectam, & Domum Piam prædictas, necnon Commendas, Capellas, & Ecclesias quascunque prædictæ Militiæ tam hactenus erectas, quam in posterum, ut præfertur, erigendas, illarumque omnia, & singula respective bona, redditus, & proventus quoscunque, ac insuper omnes, & singulos ejusdem Militiæ Milites etiam Clericali charactere insignitos, aut in aliquo ex Sacris ordinibus constitutos ubicunque nunc existentes, ac de cætero extituros, necnon eos omnes etiam Cruce hujusmodi Militiæ non insignitos, qui prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, actu inservient, ac intra ejus septa, & domum residebunt, & sub Magni Prioris prædicti obedientia vivent, ab omni Jurisdictione, superioritate, visitatione, dominio, & potestate quorumvis Episcoporum, Archiepiscoporum, aliorumque Locorum Ordinariorum similiter perpetuo penitus, & omnino etiam in habitu amplissime eximimus, & liberamus, illaque, ac illos respective dicti Francisci Ducis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, ejusque, & qui pro tempore extiterint in munere hujusmodi Successorum, jurisdictioni, visitationi, & correctioni in spiritualibus, & temporalibus immediate pleno Jure, ac in totum subjicimus, & supponimus: Declarantes tamen, ac decernentes, quod idem Magnus Magister, seu perpetuus Administrator pro tempore existens, in causis tam civilibus, quam criminalibus, vel mixtis Militum quorumcunque, necnon Ministrorum, aliorumque prædictæ Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erectæ, inservientium, qui Clericali charactere prædicto insigniti, aut in aliquo ex sacris ordinibus constituti, ut præfertur, respective fuerint, nullo modo se immiscere possit, nec debeat, sed ejusmodi causas, quotiescumque, ac ubicumque casus evenerit, cognoscendas, fineque debito terminandas committere, ac delegare teneatur Magno Priori prædicto, vel aliis Personis præfato tamen Clericali charactere insignitis, seu in aliquo ex sacris ordinibus prædictis, & in Ecclesiastica Dignitate constitutis ejusdem Magni Magistri, seu perpetui administratoris arbitrio eligendis, & non alias, ita quod Locorum Ordinarii, aliique omnes, & singuli prædicti nullam in Commendas, Capellas, & Ecclesias prædictas, earumque bona, redditus, & proventus, nec non in Milites, aliasque Personas prædictas respective jurisdictionem, superioritatem, dominium, vel potestatem, etiam ratione cujuscunque contractus, necnon cujusvis generis delicti, etiam turbatæ Jurisdictionis, vel alterius etiam gravioris speciei, & specialem mentionem requirentis, vel alterius rei, ubicunque locorum ineatur contractus, committatur delictum, & res ipsa consistat, exercere valeant, sed Milites, ac alii omnes hujusmodi coram solo Magno Magistro, seu perpetuo Administratore nunc, & pro tempore existente prædicto, tamquam proprio eorum Ordinario, aut aliis Clericali charactere prædicto insignitis, seu in aliquo ex sacris ordinibus prædictis, & in Ecclesiastica Dignitate constitutis ab eodem Magno Magistro, seu perpetuo Administratore, ut supra, deputandis Personis respective omnino privative quoad Ordinarios locorum, aliosque omnes, & singulos prædictos in omni, & quocumque casu respondere debeant; Decernentes, quoscunque processus contra illos, vel eorum aliquem per ipsos Locorum Ordinarios, vel illorum Vicarios, seu quosvis alios prædictos etiam in casu negligentiæ Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, vel Magni Prioris prædictorum pro tempore factos, necnon similiter quaslibet etiam excommunicationis, vel suspensionis, aliasque sententias promulgatas, nullas, & invalidas, nulliusque roboris, vel momenti fore, non obstante quoad omnia prædicta etiam in alterius, quam Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, ejusve Deputati, vel Magni Prioris prædictorum Jurisdictionem quomodolibet per Milites, aliasque Personas hujusmodi præstando consensu, quem non valere, nec attendi debere similiter decernimus, & declaramus.

Usus habitus Prælatitii pro M. Priore.

§.8. Ac insuper, ut Divinus cultus in dicta Ecclesia Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erecta, decentius, & honorificentius peragatur, debitisque futurus Magnus Prior prædictus præfulgeat Insigniis, eidem Magno Priori, ut ipse, illiusque Successores Magnum Prioratum per præsentes erectum hujusmodi pro tempore obtinentes Mozzettam laneam, sive ex camelotto violacei coloris, cum suo Cappuccio, ac Rocchettum ad instar aliorum Prælatorum inferiorum, absente tamen Magno Magistro, seu perpetuo Administratore prædicto, una cum Cruce ejusdem Militiæ super Mozzetta, tam in prædicta Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Collegiali, seu Conventuali dictæ Militiæ Ecclesia, ut præfertur, erecta, quam etiam in aliis dictæ Militiæ Ecclesiis; quotiescumque verò dictus Magnus Magister, seu perpetuus Administrator in eisdem Ecclesiis præsens aderit, nec non extra eas, ac intra, & extra Civitatem Parmen., & ubivis locorum, non tamen in Urbe, Mantellettum dumtaxat consimile cum Cruce ejusdem Militiæ, & Rocchettum coram quibusvis Personis etiam Ordinariis Locorum, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, dictæque Sedis etiam de Latere Legatis, Vicelegatis, ac Nunciis libere deferre, & gerere, necnon Missam privatam celebraturi, sive in dicta Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ Collegiali, seu Conventuali, sive in aliis ad eamdem Militiam quomodolibet spectantibus Ecclesiis ante Altare, inter duos Capellanos superpelliceo indutos, cum canone, & instrumento argenteo cum candela, vulgo *bugìa* nuncupato, non tamen Paramentis Sacris ab Altari, sed ab alia tabula a cor-

Ejus Missa privata.

a cornu Epistolæ præparata, desumptis, ac sine abaco more Episcoporum, & sine Cruce pectorali, ac stola a collo liberè pendente, se præparare, & sic præparati cum assistentia duorum Capellanorum, unius Clerici, unius Cubicularii, qui pro manuum lotione aquam porrigat, & unius Famuli Missam privatam hujusmodi celebrare, necnon Annulum pretiosum in digito deferre, ac Manipulum ad Versiculum *Indulgentiam, absolutionem* &c. suscipere, non tamen ad Populum se vertendo, *Pax vobis*, nec Missa absoluta, *Sit Nomen Domini benedictum*, dicere, nec Populo ter benedicere; post Missam vero privatam, ut præfertur, celebratam, Rocchetto induto, absque Mantelletto ante Altare inter eosdem duos Capellanos superpelliceo indutos, cum canone, ac instrumento argenteo prædictis gratiarum actionem peragere. Præterea, dum Missam solemnem pro defunctis in Ecclesiis supradictis celebraturi erunt, exire e Sacrario cum Cappa inter Assistentes paratos, & in Faldistorio ante Altare posito Sacras Vestes induere, prout etiam quoties Missam solemnem Pontificalem in eisdem Ecclesiis celebrabunt, quinque Assistentes habere, & nobilem Sedem, seu Cathedram coopertam simplici serico panno coloris festivitati congruentis, non tamen auro contexto, aut phrygio, seu basilico opere ornato retinere, eaque, non tamen in præsentia Magni Magistri, seu perpetui Administratoris prædicti uti, Cappa quoque Magna, non tamen Ministro, seu Inserviente, qui ejusdem Cappæ, aut Vestis talaris limbum, seu caudam extollat, necnon Baculo, Mitra, Annulo Pastoralibus, cæterisque Pontificalibus indumentis etiam uti; Ac insuper in præfata Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem d. Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erecta, Ecclesia diebus, & Festivitatibus infrascriptis, videlicet in Paschatis Resurrectionis, & Pentecostes, ac infra octavam Festi Sanctissimi Corporis Christi, Dominicis, necnon Feria quinta majoris Hebdomadæ, ac Nativitatis, Epiphaniæ, ac Ascensionis Domini, necnon Annunciationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, ac omnium Sanctorum, & Sancti Gregorii festis diebus: Item in prima Capella per dictum Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem inibi habenda, & in ejusdem Militiæ Comitiis Mitra pretiosa similiter uti, necnon Populo ter post solemnium, non autem privatarum Missarum celebrationem, ac eisdem Pontificalibus indumentis, ut præfertur, induti Ecclesias, Capellas, aliaque Sacra Ædificia tam hactenus constructa, quam de cætero construenda dictæ Militiæ dumtaxat benedicere, eaque polluta reconciliare; Ac insuper pro earumdem Ecclesiarum tantum usu, & servitio Paramenta, & Supellectilia Sacra, exceptis tamen iis omnibus, in quibus Sacri Olei, vel Chrismatis unctio adhibetur, etiam benedicere, necnon Literas Officii Pœnitentiariæ Nostræ Apostolicæ, eis pro executione directas, ad supplicationem ejusdem Militiæ Militum, seu aliarum Personarum illius servitio addictarum expeditas, exequi; Nec non prædictis Capellanis Cruce prædicta, ut præfertur, decoratis, & decorandis, ut præter consuetum ejusdem Militiæ Habitum, Rocchettum, & Mozzettam cum suo Capuccio violacei coloris, & super ea Crucem ejusdem Militiæ, tam in prædicta Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem ejusdem Militiæ Ecclesiam, ut præfertur, erecta Ecclesia, quam extrà eam, nec non extrà Civitatem, & Diœcesim Parmen. & & ubique Locorum, etiam in Processionibus, & funeralibus, aliisque actibus, & functionibus Ecclesiasticis publicis, & privatis, ac etiam in Comitiis Provincialibus, & Generalibus ejusdem Militiæ, ac etiam in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinalium, etiam de Latere Legatorum, Nunciorum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum quorumcumque præsentia, quibusvis anni temporibus, & diebus similiter deferre, & gestare, illisque pariter uti libere, & licite respective possint, & valeant, motu pari, & ex certa scientia, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Item solemnis.

Mitra pretiosa, & trina Benedictio in quibusdam Festis.

Aliæ illius facultates.

Habitus pro Capellanis.

§.9. Necnon omnia, & singula præmissa, ac easdem præsentes nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel argui posse, ipsaque omnia, & singula præmissa, tamquam Magno Magistro, seu perpetuo Administratori, ac Militiæ, vel Militibus nunc, & pro tempore existentibus prædictis ex causa onerosa concessa sub quibusvis tam earumdem præsentium, quam similium, vel dissimilium gratiarum in genere, vel in specie, suspensionibus, derogationibus, revocationibus, limitationibus, alterationibus, aliisque contrariis dispositionibus a Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, & a Sede prædicta quavis de causa, quantumlibet legitima, & justissima, pro tempore emanatarum minime comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restituta, & de novo, etiam sub quacumque posteriori data, per Magnum Magistrum seu perpetuum Administratorem, ac Milites nunc, & pro tempore existentes prædictos quandocumque eligenda concessa esse, & censeri, necnon eisdem præmissis, eisdemque præsentibus, etiam per quascumque Literas Apostolicas, etiam per quasvis clausulas generales, vel speciales, etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas, ac etiam irritantia Decreta sub quacumque verborum expressione in se continentes nullatenus derogari posse, nec quoad illa derogatum esse pariter censeri, nisi tenor illarum de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertus, & hujusmodi derogationes consistorialiter factæ, & per trinas distinctas literas eumdem tenorem continentes, tribus distinctis vicibus, Magno Magistro, seu Administratori perpetuo, ac Militibus nunc, & pro tempore existentibus prædictis intimatę, ac insinuatę fuerint, ac Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, ac Militum nunc, & pro tempore existentium prædictorum expressus ad id accedat assensus, & aliter factæ derogationes nemini suffragari, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites prædictos ad parendum literis derogatoriis hujusmodi, & Decretis super illis Processibus, ac eorumdem Processuum Exequutoribus, & Subexequutoribus, eorumque mandatis, & monitionibus minime teneri; sed

Clausulæ generalissimæ, & specialissimæ cum deputatione Executorum.

sed illos literarum derogatoriarum hujusmodi executionem omnino impedire, nec ratione resistentiæ censuris Ecclesiasticis, per eosdem Exequutores, seu Subexequutores latis innodari, sicque, & non alias in omnibus, & singulis præmissis hujusmodi per quoscumque Judices Ordinarios, vel Extraordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, nec non ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & definiendi, ac interpretandi facultate, potestate, & auctoritate, ubique judicari, definiri, & interpretari debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 10. Quocirca Venerabili Fratri nostro Episcopo Imolen., ac dilectis Filiis Causarum Curiæ Cameræ nostræ Apostolicæ Generalis Auditori, & Archipresbytero Ecclesiæ Parmen. per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Francisci Ducis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris, & Militum nunc, & pro tempore existentium prædictorum fuerint requisiti solemniter publicantes, ac illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, auctoritate nostra, Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites prædictos approbatione, confirmatione, constitutione, subrogatione, erectione, institutione, concessione, assignatione, indulto, decreto, declaratione, derogatione, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere, ac, si opus fuerit, Franciscum Ducem, & Magnum Magistrum, seu perpetuum Administratorem, ac Milites nunc, & pro tempore existentes prædictos, vel eorum Procuratorem, seu Procuratores eorum nomine in corporalem possessionem Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in Collegialem, seu Conventualem dictæ Militiæ Ecclesiam ut præfertur, erectæ, ac Domus Piæ, ac annexorum, juriumque, & pertinentiarum suorum præfatorum inducant auctoritate nostra, & defendant inductos, amotis quibuslibet Detentoribus ab eisdem, facientes eis, vel pro eis Procuratori, vel Procuratoribus prædictis de illorum, ac annexorum eorumdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventibus universis integre responderi, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari, Contradictores quoslibet, ac Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia appellatione postposita compescendo, nec non legitimis super his habendis servatis Processibus, illos sententias, censuras, & pœnas incurrisse declarando, nec non eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, quatenus opus fuerit, auxilio Brachii Secularis.

§. 11. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII, similiter Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, & Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede prædicta deputati extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus Deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut aliis, vel alii vices suas committere præsumant, & de duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate earumdem præsentium ad judicium non trahatur, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati, nec non quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, & exprimendo vero annuo valore tam uniendorum Beneficiorum, quam eorum, quibus fit unio, & quibusvis aliis Apostolicis in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Ecclesiæ Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupatæ, in ejusdem Militiæ Collegialem, seu Conventualem Ecclesiam, ut præfertur, erectæ ac Domus Piæ prædictarum respective fundatione, necnon Militiæ, illiusque Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac quibusvis Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis etiam aliis Militiis, ac Ordinariis Locorum, & quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Locis, etiam Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, eorumque Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam ad Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, Rerum publicarum, etiam Venetæ, & aliorum quorumcumque instantiam, etiam consistorialiter, & motu simili, ac alias quomodolibet etiam per Nos pluries concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis Privilegiis, Indulgentiis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorum existant, per quæ eisdem præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus hujusmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, constitutionis, deputationis, subrogationis, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, subjectionis, exemptionis, declarationis, indulti, decreti, mandati,

dati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo octavo, sexto Kalendas Junii, Pontificatus nostri anno decimo octavo.

CCLVII.

Dat. 30. Jul. 1718. an. 18.

Confirmatur Decretum Congregationis Indulgent. de communicatione Indulgentiarum Congregationis Lateranensis Congregationi Canonicorum Windesinen. in utraque Germania.

Inn: XIII Const: ed: 1722, Maji 19, P 1 declaratur hujusmodi fruitio Indulgentiarum pro Canonicis superioris Germaniæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio facta pro communicatione Privilegiorum, & Indulgentiarum Congregationis Lateranen.

NUper pro parte dilecti filii Bernardi Goeken Prioris Monasterii Georgimontani in Granhof Hildesimen Diœcesis, & Præpositi Generalis Canonicorum Regularium Congregationis Windesinen. Ordinis S. Augustini in utraque Germania Congregationi venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & sacris reliquiis præposita expositæ, quod ipse prædictam suam Congregationem, ejusque Ecclesias tam eorumdem Canonicorum, quam Canonissarum, omnium privilegiorum, & gratiarum, quibus Congregatio Canonicorum Lateranensium fruitur, necnon Indulgentiarum in Sanctorum Augustini, & Monicæ illius Genitricis, Patritii, Frigdiani, & Ubaldi Episcoporum festis diebus, & die 5. mensis Martii, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet, ac aliarum Congregationi Lateranen. ejusdem Ordinis S. Augustini a Sede Apostolica concessarum participem per Nos declarari plurimum cupiebat, quemadmodum in quibusdam fe: re: Urbani VIII., & Innocentii XII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum annis 1624. & 1691. respective expeditis literis constare dicebatur. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Indulgentiis, sacrisque Reliquiis præposita declaravit Ecclesias Canonicorum, & Canonissarum Congregationis Windesinensis ubique existentes participes esse omnium Indulgentiarum, quibus gaudet Congregatio Canonicorum Regularium Lateranensium. Quam Sacræ Congregationis sententiam per me Secretarium Sanctissimo Domino nostro relatam die 23. ejusdem mensis Sanctitas Sua benigne approbavit. C. de Hieronymis Sec.

Decretum Congregationis Indulgentiarum pro concessione Indulgentiarum tantum.

Preces Præpositi Gen.

§.1. Cum autem, sicut dictus Bernardus Prior, & Præpositus Generalis nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Bernardi Prioris, & Præpositi Generalis votis, hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Julii MDCCXVIII. Pontificatus nostri Anno Decimo octavo.

CCLVIII.

Confirmatur, & innovatur Constitutio Clementis X. revocans, & prohibens privilegia personalia pro Provinciis Fratrum Min. Discalc. in Brasilia.

Dat. 20. Aug. 1718. an. 18.

Laudata Constitutio ed. fuit pro Reformatis an: 1672. Oct. 7: . P. 3., & hic refertur. Hujus Pontificis Const. ed. 1717., Sept. 7. P. 17. extat Statutum de Visitatore Provinciæ Conceptionis Fluminis Januarii. Et Const. ed. 1720. Sept, 7., P. 20. abolentur indulta Lectorum, Prædicatorum, & Magistrorum Reform.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

ADmonet Nos suscepti cura regiminis universalis Ecclesiæ, ut illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro felici Christifidelium, qui abnegantes semetipsos e fluctibus sæculi in Regularis vitæ portum confugerunt directione, & quiete salubriter constituta esse dignoscuntur, quo servetur imposterum exactius, innovemus, & Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio constabiliamus -

Exordium.

§.1. Dudum siquidem a fel. rec. Clemente PP. X. Prædecessore nostro emanarunt literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur. Videlicet.

Constitutio Clem.X, qua revocata fuere, & in posterum prohibita privilegia personalia, nonnullis exceptis, cum pœnis in contravenientes.

§.2. CLEMENS PP. X. *Ad perpetuam rei memoriam*. Sacrosancti Apostolatus Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati nostræ, mentis licet, & viribus longe impari committere dignata est salubriter exequi jugi vigilantia satagentes, in eam præcipue curam solicitis studiis incumbimus, ut Christifideles Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati sublatis iis, quæ regulari eorum observantiæ, atque disciplinæ detrimentum adferre noscuntur, juxta regularia eorum Instituta prospere dirigantur, illisque firmiter insistentes, multiplicibus in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis. Cum itaque (sicut accepimus) in ordine fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & Reformatorum, seu strictioris observantiæ nuncupatorum introductus fuerit abusus, ut passim fratribus Indulta voti perpetui, aliaque privilegia personalia concedantur, ex quo magnum relaxationi ostium aperiatur, & gravissimum paupertati & humilitati, quas dictus ordo profitetur, nocumentum infertur: Nos, qui Regularem disciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationi viam præcludi summopere cupimus, de opportuno remedio quantum cum Domino possumus, providere volentes, ac fel. rec. Urbani VIII. prædecessoris nostri vestigiis inhærentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & quæcumque Indulta, seu privilegia personalia quomodocumque nuncupata, quibusvis dicti Ordinis Fratribus cujuscumque dignitatis, qualitatis, & conditionis existant (Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Concionatoribus, & Confessariis dumtaxat exceptis) quocumque titulo, prætextu, causa, & occasione; & ad cujusvis instantiam, & supplicationem; tam a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac a quibusvis S. R. E. Cardinalium Congregationibus, quam etiam a Venerabili Fratre nostro Francisco Episcopo Ostien. ejusdem S. R. E. Card. Barberino nuncupato dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, aliisque ejusdem Ordinis Protectoribus ac a quibuslibet Ordinis hujusmodi superioribus hactenus quoquo modo contra, & præter Regularia Ordinis prædicti Instituta, per Apostolicas Constitutiones concessa harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis, dilectis filiis Ministro, ac Vicario, seu Commissario Generalibus, & Ministris Provincialibus, aliisque dicti Ordinis Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Patres, & Fratres Ordinis hujusmodi similia Indulta, seu privilegia habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant, inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia ejusdem Statuta Apostolica authoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super concessione, seu confirmatione concessionis privilegiorum hujusmodi emanatis, aliisque Ordinationibus, & constitutionibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis ptenitudine paribus in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Octobris 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio,

Preces Provinciarum in Brasilia.

§.3. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Provinciarum S. Antonii, & Immaculatæ Conceptionis in Brasilia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi ne imposterum in Provinciis hujusmodi ambitionis, & relaxationis laxentur habenæ, præinsertas literas per Nos confirmari, ac alias opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent. Nos inviolabili præinsertarum literarum observationi quantum cum Domino possumus, peramplius consultum esse cupientes, ipsosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum

præ-

præsentium dumtaxat consequend. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui dilectum filium modernum Procuratorem Generalem dicti Ordinis super præmissis audiverunt consilio, præinsertas Clementis Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis pro dictis duabus Provinciis Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac quatenus opus sit innovamus; necnon insuper Indulta, seu privilegia personalia hujusmodi etiam a nunc & pro tempore existente nostro, & dictæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio, concedi minime posse, ac concessa nullum habere vigorem, nec executionem dicta authoritate harum serie decernimus, & declaramus.

Confirmatio recensitæ Cōstitutionis cū nova prohibitione eorūdem privilegiorum.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis literis idem Clemens Prædecessor voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xx. Augusti MDCCXVIII. Pontificatus nostri anno Decimo octavo.

CCLIX.

*

Dat.26. Aug. 1718. an.18.

Monita Pastoralia Christifidelibus data adversus recusantes obedientiam præstare Constitutioni *Unigenitus*.

Laudata Constitutio edita fuit 1713, *Sep:* 8, *P* 13 *ubi vide notata. Et Bened. XIII. Const: ed:* 1728, *Jun:* 25, *P* 5 *damnantur duo libri Gallici.*

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam. Benedictionem.

PAstoralis officii, quod superni dispositione consilii gerimus, cura Nos admonet, ut Animarum saluti ubique terrarum procurandæ, ac præsertim Orthodoxæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, puritati servandæ omni studio advigilemus.

Causæ damnationis Libri: *Le nouveau Testament.* Et Cōstitutionis *Unigenitus.*

§.1. Eapropter cum in quibusdam ultra Montes Provinciis, & præcipue in amplissimo Galliæ Regno, varia pravarum Doctrinarum, imo, & hæresum semina, occasione damnati cujusdam Libri Gallico idiomate jam pridem editi sub titulo: *le nouveau Testament en Francois avec des reflexiones Morales sur chaque verset &c.* Aliter vero: *Abbregè de la Morale de l' Euangile, des Actes des Apotres, des Epitres de Saint Paul, des Epitres Canoniques, & de l' Apocalypse,* vel *Pensèes Chretiennes sur le Texte de ces livres sacres &c.* germinare cognovissemus; iisdem eradicandis, Nostri non minus muneris debito admoniti, quam crebris multorum Catholici Orbis, ac præsertim Galliæ Episcoporum, precibus excitati: quin etiam piis, ac sæpius repetitis clar. mem. Ludovici XIV., dum vixit, Francorum Regis Christianissimi votis, & officiis adducti, quascumque potuimus Apostolicæ nostræ solicitudinis partes, adjuvante Domino, interponere non prætermisimus. Quæ autem, & quanta in hoc arduo, gravissimoque negotio per plures annos egerimus, & passi simus, quæve inobedientium hominum, & paucorum (quod valde dolentes dicimus) illustrium etiam Ecclesiarum Antistitum veritati non acquiescentium opera in idem inclytum Regnum mala provenerint, Vobis fere omnibus minime ignota esse existimamus. Postquam siquidem, Divino in primis implorato præsidio, curaque omni, studio, ac labore, prout rei gravitas exposcebat, diutissime collatis, adversus prædictum librum Constitutionem nostram, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius*: anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo tertio, sexto Idus Septembris editam promulgavimus; in qua plures noxios articulos ex eodem libro excerptos censuris variis, quas respective, ut ajunt, hoc est, singuli aliquam saltem earum merebantur, notatos pro hujus Sanctæ Sedis more proscripsimus: cujusmodi remedii necessitatem tum memoratus Ludovicus Rex, tum plerique ex Gallia Episcopi supradicti iteratis obtestationibus inculcaverant, non aliter suborta dissidia sedari posse constanter affirmantes; tota quidem Christi Ecclesia Petrum per Nos, tametsi indignos, loquentem secuta, Apostolicam ejusdem Constitutionis doctrinam debito obsequio, atque obedientia suscepit; At Novatores, qui sequuntur spiritum suum, & nihil vident, ex inconsulta eorundem paucorum Antistitum hæsitatione ita animos extulerunt, ut incredibili audacia Constitutionem ipsam perverse interpretari, & incessere, pravæque etiam doctrinæ per impudentes calumnias insimulare non erubuerint. Itaque, ut reluctantes illos Episcopos ad sectanda Fratrum suorum vestigia excitaremus, ac turbarum, malorumque omnium fomitem, quem improvida illa cunctatio ministraverat, extingueremus, canonicas animadversiones post diuturna trium annorum longanimitatis experimenta adhibere constitueramus. Verum Venerabiles Fratres nostri S.R.E. Cardinales, quibuscum rationem consilii nostri communicare æquum esse censuimus, Nos enixe obsecraverunt, ut paulisper a severioribus remediis supersedere vellemus, dum interim communibus literis Collegam suum Constitutioni nostræ sese subjicere detrectantem, atque iisdem propterea animadversionibus obnoxium ad unitatis, & pacis consilia revocare conarentur. Eorum igitur precibus annuentes, ne quam lenitatis viam intentatam relinqueremus, per illas ipsas inducias Nos quoque ad universos Archiepiscopos, & Episcopos Regni Galliarum literas in forma Brevis die xx. Novembris MDCCXVI. expeditas dedimus, quibus rerum gestarum serie, & Ecclesiarum perturbatione uberius exposita, illos hortati sumus, ut dissentientes Coepiscopos suos, nostro etiam no-

Præd. Constitutioni adversantes, nō obstantibus eorum malitiā, & impudentia, excitati fuere Apostolicis literis, & S. R. E. Cardinalium ad præstandam obedientiam: sed irrito conatu.

nomine, convenirent, eosque officii sui fraterna charitate admonerent, necnon omnibus Sacerdotalis solicitudinis argumentis, imploratoque, nostris etiam verbis, dilectissimi in Christo Filii nostri Philippi Ducis Aurelianensis, ejusdem Regni Rectoris, patrocinio, ad reparanda Ecclesiasticæ unitatis, & disciplinæ detrimenta, atque ad avertenda Catholicæ Religionis pericula flectere satagerent. Speravimus quidem uberem ex ejusmodi nostris literis fructum, junctoque nobiscum præclarissimorum Galliæ Præsulum zelo, qui maximo sane numero pro veritate certabant, factum iri credidimus, ut dissidentes Fratres, quod Nobis adeo in votis erat, lucrari possemus. Atqui spe nostra frustratos confestim Nos vidimus, dolentesque clamare coacti sumus: sustinuimus pacem, & non venit, quæsivimus bona, & ecce turbatio; Et sane tam gravis, ut qui ex adverso erant, illas ipsas nostras, & hujus Sanctæ Sedis voces variis artibus pene intercludere tentaverint. Neque profecto felicius cesserunt officia illa, quæ Cardinales prædictis per impetratas a Nobis, ut diximus, inducias præstiterunt, Quamquam enim communi totius Sacri Collegii epistola, suasiones, consilia, obsecrationes, atque omnem ministerii sui, fraternæque benevolentiæ fidem, sedulitatem, ac solicitudinem adhibuissent, frustra se tamen laborasse intellexerunt, neque alium, præter inanes scandalorum, ac dissidiorum expostulationes, sed sine voluntate veram amovendi causam, unde illa emerserant, operæ suæ fructum reportarunt. Non tamen propterea concidimus animo, imo necdum a mitioribus consiliis recessimus: nihil interim curantes, quomodo homines modum hunc agendi nostrum interpretarentur, quippe qui sciremus Deo æque per infamiam, & bonam famam serviendum esse. Itaque, ut aberrantes in viam justitiæ suaviter revocaremus, iteratis sæpius hortationibus nostris, etiam preces addidimus, eumdemque in scopum, privatis literis manu nostra conscriptis, ea omnia paternæ mansuetudinis officia implevimus, quæ suggerere nobis potuit Christiana charitas, quæ patiens est, benigna est, omnia suffert, omnia sustinet. Plures interea Gallicani Antistites non minus sapientia, & doctrina, quam pietate, ac studio tuendæ Religionis illustres, ex iis scilicet, qui debita submissione Constitutionem nostram amplexi fuerant, dignitatis, & muneris sui probe memores, votisque, & officiis nostris obsecundantes, favente etiam eorum conatibus memorato Philippo Duce, ac Rectore, curas omnes suas, assiduosque labores ad discordantium Fratrum animos permovendos enixe conferre non omiserunt. Sed hæc omnia prosperum illum, quem summopere præstolabamur, exitum minime habuerunt. Obscurati siquidem sunt renitentium oculi, ne viderent, ac obturatæ sunt aures, ne audirent; adeo ut nonnulli eorum, non sine bonorum omnium luctu, hostiumque Ecclesiæ plausu, ad ea insuper publice devenire ausi fuerint, quæ omnes ex vobis, quibus illa innotuerunt, improbasse non dubitamus, quæque ipsimet, qui ea perpetrarunt, a Nobis, & a Sancta Romana Ecclesia palam, atque perpetuo damnanda, atque execranda esse non ignorabant.

§.2. Quare, Nos, qui supremo Divini Pastoris mandato deesse nec possumus, nec debemus, quo & illius oves pascere, & fratres nostros confirmare præcipimur, animo nobiscum reputantes, quod Verbum Dei non est alligatum, postquam diu tentatis inutiliter consiliis pacis hucusque siluimus, adhuc ulterius tacere Nobis non tutum, Christiano autem Populo perniciosum fore censemus. Ad vos proinde omnes ex unaquaque Natione, quæ sub Cœlo est, Christifideles, paternas voces nostras dirigimus, quo primum quidem doloris nostri participes, vestras nobiscum ad Deum preces deferatis, ut superna adspirante gratia, qui hactenus contumaces fuerunt, non jam ulterius alta sapientes, sed humilibus consentientes ad debitam cum cæteris Christifidelibus in sana, Catholicaque Doctrina profitenda veniant unitatem. Hoc nempe ex animo unice quærimus, hoc dies, noctesque, nec sine lacrymis a Domino imploramus; Neque enim oblivisci potest mulier infantem suum, nec Sancta Romana Ecclesia filios suos. Deinde ne quis Christianum Populum seducere pergat inanibus verbis, vos omnes, ut necesse est, monitos volumus, & certos facimus, quod frustra, & quidem non sine fermento malitiæ, & nequitiæ, istiusmodi homines nobiscum in Doctrina Religionis consentire se jactant, dum interim, Heterodoxorum exemplo præeunte, editam a Nobis Constitutionem, quam universa Ecclesia veneratione debita complectitur, non modo alienis ab ipso verborum tenore interpretationibus, sed & apertis calumniis superinductis, maligne carpere audent, & immanium errorum accusatione perstringere; perinde ac si ipsi soli, aliis Christifidelibus ubique gentium desipientibus, saperent, ipsi soli, reliquis cæcutientibus, lumen veritatis aspicerent. Nec profecto minor est illorum culpa, qui ut, facilius incautis illudant, cum hæc ipsa moliuntur, eidem Constitutioni nostræ nequaquam adversari, sed solas declarationes, in rebus tamen apud cæteros omnes plane perspicuis, postulare se simulant, non quidem discere, sed tentare cupientes, ut Ecclesiam, si possint, quæstionibus inutilibus, & interminatis immisceant, & luci Catholicæ veritatis tenebras quoquo modo obscuritatis offundant. Ita sane patientia nostra abutentes, Apostolicæ authoritatis obsequium, ac reverentiam se exhibere gloriantur illo ipso tempore, quo ei gravissimam inferunt injuriam; Iisdem siquidem explicationum petitionibus satis aperte ostendunt ideo se Constitutioni nostræ debitam obedientiam nondum præstitisse, quia verentur, ne per illam Catholica Dogmata convellantur: ne laudabilis, & ab hac Sancta Sede probata Ecclesiastica disciplina infringatur: neve demum salubriores Christianorum morum regulæ subvertantur; quod plane idem est ac vereri, ne defecerit Fides Petri, totaque Christi Ecclesia magisterio Apostolicæ vocis imbuta a via veritatis, & salutis erraverit. Præterea, ut pessimæ causæ splendidum patrocinium concilient, præfatæque Constitutioni majorem undecumque invidiam faciant, se ab ea suscipienda retardari affirmant, eo quod suspicentur per illam damnari sententias, atque Doctrinas, quas insignes Catholicorum Scholæ absque ulla censura hactenus tenuerunt, ac tradiderunt; Cum ta-

Monita præd.

Ut Christifideles pro cótumaci um resipiscétia Deũ precentur.

Ut vitent Refractariorum calumnias, dolos, & artes, quæ hic deteguntur.

tamen, nisi ab antiquis semitis, Sanctorumque Patrum vestigiis, imo & ab eorundem Scholarum instituto, quod verbis profitentur, reipsa recessissent, probe reminisci deberent, quod illarum Principes, quorum nomina pertinaciæ suæ temere prætendunt, quemadmodum & cæteri illustriores Ecclesiæ Scriptores, suum semper esse duxerunt, ut ab Apostolica Sede discerent quid credere, quid tenere, quid docere deberent: ut ad illam scripta sua examinanda, & emendanda dirigerent: ut inde lumen Catholicæ Fidei reciperent, ubi non posset Fides ipsa sentire defectum: ut nemo eorum denique sententiam suam adversus Petri authoritatem defenderet. Cæterum in hoc ipso præpostero judicio consuetum calumniandi morem non derelinquunt; nisi enim excæcaret eos malitia eorum, ac nisi diligerent magis tenebras, quam lucem, ignorare non deberent sententias illas, ac doctrinas, quas ipsi cum erroribus per Nos damnatis confundunt, palam, & libere in Catholicis Scholis, etiam post editam a Nobis memoratam Constitutionem, sub oculis nostris doceri, atque defendi, illasque propterea minime per eam fuisse proscriptas. Verum supercecidit ignis contentionis, & æmulationis, & non viderunt Solem lucidissimæ veritatis. Hinc justo Dei judicio ambulantes in tenebris nesciunt plane, quo vadant: Scandalum siquidem de Constitutione Nostra comminiscuntur: sed se ipsos potius de pervicaci sua inobedientia scandalum facere non agnoscunt. Sacrosanctam Episcopatus Dignitatem exaltare se velle declarant; sed re ipsa deprimunt, dum interim fraternitatem ipsi contemnunt, audacissimæ inferioris Cleri rebellioni fomentum tribuunt, universumque Ecclesiasticum Ordinem Laicis Tribunalibus, vel in ipsa Religionis causa, indecore, ac perperam subjici non attendunt. De veteris, ac novæ Legis discrimine, tanquam de re ipsis solis perspecta, multa, & plerumque inutiliter disputant, novæque præstantiam, quam omnes agnoscunt, & profitentur, inculcare non desinunt; Utriusque tamen Legis plenitudinem, quæ est dilectio, minime observant. Charitatem nulli impensius laudant: nulli impudentius violant. Divinæ Gratiæ veritatem prædicant, quam Catholicus nullus negat: sed damnatis erroribus faventes Spiritui Gratiæ contumeliam faciunt. Quod vero Nos de Pusillorum scandalo solicitos plurimum excruciat illud est, quod dum plerique eorum hæc faciunt, vel consentiunt facientibus, adhuc specioso quodam ementitæ severitatis amictu se contegentes, rigidioris doctrinæ gloriam captare non cessant, instituendæque in melius Christianorum vitæ, & ad normam Euangelii componendæ zelum magnifice ostentant.

Ut contumaces resipiscant.

§.3. Quare Nos perniciosam hanc larvam, quæ animabus pretiosissimo Christi sanguine redemptis certum parare posset exitium, palam detrahere, urgente Nos Apostolici Ministerii debito, volentes; ipsos primum aberrantes Fratres, ut alias sæpe privatim fecimus, publice modo, & coram universa Ecclesia monitos facimus, ne sibi ulterius de falsa exactioris disciplinæ fama blandiantur; Neque enim vera virtus absque humilitate, pietas absque obedientia, Christiana demum perfectio absque charitate potest consistere. Porro quæ humilitas, sensum proprium communi Fratrum sententiæ, quin, & Supremæ Beati Petri Cathedræ judicio obstinate præferre? Quæ obedientia Apostolicis definitionibus reluctari? Quæ tandem charitas, injuriis, & contumeliis agere, iras, rixas, & contentiones ubique disseminare? Agnoscant igitur, Divini luminis irradiante fulgore, quam gravibus coram Deo, & Ecclesia reatibus, & periculis involvantur. Meminerint scriptum esse, quod quasi peccatum ariolandi est, repugnare, & quasi scelus Idololatriæ est nolle acquiescere. Omnipotentis Dei, qui superbis resistit, tremendum, & imminens sibi judicium timeant, Ecclesiæque pacem simul, & Reipublicæ tranquillitatem perturbare tandem aliquando desistant. Reliquos deinde Vos omnes per Universum Terrarum Orbem Apostolicæ Fidei Cultores paterne admonemus, requirimus, & obtestamur, ut ad eos, qui veniunt ad Vos in vestimentis ovium, probe dignoscendos, certissimam illam, quam Dominus, ac Salvator Noster Nobis reliquit, regulam adhibeatis, videlicet: A fructibus eorum cognoscetis eos. Qui autem fructus isti sint, ex eorum, qui Constitutionis Nostræ sese submittere renuerunt, contumacia provenientes, toti jam pene Christiano Orbi nimium perspecti sunt, & manifesti; De illis propterea, ne acerbissimi doloris nostri vulnera refricemus, prolixius eloqui libenter absistimus. Nolite ergo, Filii dilectissimi, Vosque potissimum, qui ut loco, ita, & periculo propinquiores estis, nolite effici participes eorum, nolite omni spiritui credere, doctrinis variis, & peregrinis nolite abduci, sed sanam, & Orthodoxam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Doctrinam, quæ sacrum Fidei depositum intemerate servat, tuto sequimini, & firmiter custodite. Nos vero, quos cæteris zelo Domus Dei non minus, quam Dignitates præire oportet, ut ingruentium tot malorum gravitati, quantum rerum, & temporum præsens conditio patitur, opportune occurramus, præsertim ne Pastores errantes, & in errorem mittentes, disperdere, & dilacerare gregem Domini, nemine cohibente, prosequantur: Neve oves Christi, Nobis tacentibus, rapi in præcipitia se sinant, Universis Christifidelibus, quid interim gravissima hac in re Nos agere duxerimus, palam edicere, ac declarare statuimus.

Ut obtemperantes ab illorum fraudibus caveant.

§.4. Noverint ergo omnes, qui ubicumque terrarum Catholico nomine gloriantur, Nos, qui Unigeniti Filii Dei, & Salvatoris Nostri Jesu Christi vices, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, in terris gerimus, eos omnes, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis illi sint, etiamsi Episcopali, Archiepiscopali, aut alia qualibet, etiam Cardinalatus Dignitate præfulgeant, qui memoratæ Constitutioni Nostræ debitam, & omnimodam obedientiam præstare hactenus recusarunt, aut in posterum recusare ausi fuerint, ut veros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ filios non agnoscere: neque ut Nobis, & Beati Petri Cathedræ, quod falso autumant, adhærentes, & consentientes, sed contra potius, uti aperte inobedientes, ac notorie contumaces, & refractarios habere, tenere, ac reputare. Et quoniam primo ipsi a Nobis, & Sancta Romana Ecclesia, si minus expressis verbis, factis certe, pertinacisque, & ob-

Ut sciant, contumaces non amplius esse Ecclesiæ filios, nec communionem habere cum Rom. Ecclesia.

obduratæ mentis multiplici significatione recesserunt, illos similiter a Nobis, tanquam a Nostra, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ charitate prorsus segregatos haberi: nullamque proinde Nobis, & ipsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ deinceps cum illis communionem Ecclesiasticam extituram, donec (quod faxit Deus) integre resipiscant, rejectaque penitus audacia refragandi, per exhibitionem veræ obedientiæ, quam complures eorum Romano Pontifici Beati Petri Successori, ac Jesu Christi Vicario in ipsamet solemni professione Catholicæ Fidei, interposita Juris jurandi religione, ad Sancta Dei Euangelia sæpius spoponderunt, pristinæ charitati, & unitati ab eadem Apostolica Sede restitui mereantur.

Ut Præsules obedientes, greges suos a venenatis pascuis arceant, ab omni consortio cum refractariis abstineant, eosque ad obedientiam revocent.

§.5. Ad vos postremo, Venerabiles Fratres, Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, Episcopi, cæterique omnes Ecclesiarum Præsules, gaudium nostrum, & corona nostra, Apostolicæ dilectionis nostræ sermonem convertimus, hortantes Vos, & obsecrantes in Domino, ut pro eo, quo polletis, Pastorali zelo, commissas Vobis Christi Oves a venenatis pascuis, idest profanarum Vocum, & Doctrinarum novitatibus sedulo arceatis, simulque paternam solicitudinem nostram in revocandis ad saniora consilia quibuscumque dissidentibus efficacius adjuvetis, ita ut Vobis indivulsam cum Sancta Romana Ecclesia in Doctrina Fidei unitatem, quod jam plerique Vestrum egregie præstitistis, firmissime profitentibus, Christiani omnes agnoscant Vos longe ab iis esse, qui elongaverunt se a Nobis, ac illorum damnabilem inobedientiam una Nobiscum aversari, & improbare, eosque, nisi resipuerint, a communis societatis charitate prorsus alienos habere. Utinam qui Paternis hactenus humilitati nostræ vocibus reluctati sunt, Vobis omnibus non modo arguentibus, obsecrantibus, & increpantibus, sed, & ab eorum consortio penitus abstinentibus, erubescant, confundantur, & convertantur, detque illis Deus pœnitentiam ad cognoscendam veritatem, ut secundum Apostolicam Doctrinam idem ipsum tandem dicamus omnes, & non sint in Nobis schismata: simus autem perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia, auxiliante Nobis per omnia gratia Domini Nostri Jesu Christi, cui est honor, & gloria in sæcula. Amen.

Clausulæ.

§.6. Ut autem præsentes literæ ad omnium Fidelium quibuscumque locis existentium notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ ipsis originalibus literis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ admonitionis, edicti, declarationis, hortationis, obsecrationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo octavo, quinto Kalendas Septembris, Pontificatus Nostri anno decimo octavo.

CCLX.

Declaratur nullus Tractatus Pacificationis inter Abbatem S. Galli, & Magistratus Bernen., & Tigurin. initæ, Catholicæ Fidei, & Ecclesiæ juribus noxiæ.

Dat. 10. Dec. 1718. an. 19.

Ab Urb. VIII. Const. ed. 1641., Jun. 5. Ecclesiæ jura præservata fuere a quibuscumque præjudiciis: Hujus Pontificis Const. ed. 1712. Jul. 19., P. 12. nulla declarata fuit Concordia inter Ecclesiasticos, & Syndicos Terræ Villarii. Et Benedict. XIII. Const. ed. 1726., Feb. 14., P. 2. nullum declaratur juramentum fidelitatis, exhibitum Potestati Sæculari in Sabaudia a Præposito Hospitalis Magni S. Bernardi.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex æqui, bonique Supremus Assertor in Terris a Domino constitutus, Catholicæ fidei integritatem, necnon Ecclesiasticam libertatem, & immunitatem, aliaque Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, ac locorum Ecclesiasticorum quorumlibet, illorumve personarum jura sarta tecta tueri, & adversus quascumque pactiones, & conventiones, per quas illis aliquid detrimenti inferri possit, tradita sibi divinitus potestate asserere tenetur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis æquitati, & justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

In Tractatu hujusmodi permittitur exercitium hæreseos, hæreticis conceduntur publica munia, & puerorum instructio.

§.1. Cum itaque, sicut ad Apostolatus nostri notitiam non sine gravi animi nostri molestia pervenit, novissime, nempe die 15. Junii proxime præteriti in Oppido Badensi, dilectus filius Joseph a Rodulphis modernus Abbas Monasterii dicti S. Galli Ordinis Sancti Benedicti nullius Diœcesis Provinciæ Moguntinæ ex una, ac Magistratus Pagorum Bernensis, & Tigurini, eorumque respective Ministri, seu Deputati ex altera partibus, super diversis controversiis, ob quas dudum inter eosdem Pagos, & bon. mem. Leodegarium, dum vixit, memorati Monasterii Abbatem, non ita pridem ab humanis exemptum, etiam ad arma deventum fuerat, tractatum quemdam pacificationis inierint, in plures articulos distinctum, quorum plerisque in Comitatu Dosgiensi ejusdem Monasterii ditioni subjecto, non modo hæreticis hominibus nefariæ suæ hæreseos exercitium libere permittitur, sed ipsi hæretici una cum Catholicis, perinde acsi esse posset societas luci ad tenebras, & participatio justitiæ cum iniquitate, ad judicium Consiliariorum Magistratuum, aliaque publica munia, officia, seu ministeria, omnino æqualiter, & absque ullo prorsus discrimine admittuntur. Præterea, quod vix credi potest, Parochis Acatholicis accurata puerorum instructio non utique in aliis, nisi ejus quam profitentur, adeoque damnatæ Religionis dogmatibus enixe commendatur, aliaque multa non minus Orthodoxæ fidei, divino cultui, atque animarum saluti adversantia, quam Monasterii supradicti, illiusque Abbatis, Monachorum, aliarumque personarum jurisdictioni, auctoritati, exemptionibus, privilegiis, rebus, bonis, ac juribus prorsus repugnantia, & infensa approbantur, statuuntur,

tur, & firmantur, & alias prout in Instrumento, seu scriptura super tractatu pacificationis hujusmodi confecto, seu confecta, & subinpe forsan utrinque ratificato, seu ratificata uberius dicitur contineri.

Causæ sequentis declarationis.

§. 2. Tametsi vero eumdem tractatum per se manifeste nullum, ac irritum esse palam constet, notoriique juris sit quascumque conventiones, seu pactiones de rebus, ac bonis Ecclesiasticis absque Apostolicæ Sedis auctoritate initas nullius esse roboris, vel momenti: quinimmo felic. record. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster, Sedis prædictæ, ac Romanæ, inferiorumque Ecclesiarum, necnon personarum Ecclesiasticarum quarumlibet Jura quibuscumque præjudicialibus per quamdam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissime præservaverit; adeoque tractatus prædictus nulla vere ad sui reprobationem ulteriori nostra abrogatione indigeat; nihilominus, ne tam gravia per illum Orthodoxæ non minus Religioni, quam Apostolicæ auctoritati inflicta vulnera silentio præteriisse, Nostrique propterea pastoralis Officii debito deesse videamur, ita Nos hac in re gerere statuimus, ut nostri etiam vigore judicij nulla unquam tractatus prædicti ratio haberi possit. Hinc est, quod Nos Catholicæ fidei conservationi, necnon hujus Sanctæ Sedis, Monasterii Sancti Galli, illiusque Abbatis, & Monachorum, aliarumque ejus personarum, locorum, bonorum, ac jurium quorumcumque indemnitati providere cupientes, memoratisque Urbani Prædecessoris vestigiis inhærentes, necnon Instrumenti, seu scripturæ tractatus pacificationis hujusmodi, omniumque & singulorum inibi contentorum, & aliorum quorumcumque etiam specificam, & individuam mentionem, ac expressionem de necessitate requirentium tenores, & datas etiam veriores, cæterave quælibet, etiam speciali mentione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, & exactissime specificatis habentes, post deliberationem, quam desuper cum Venerabilibus fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus contra hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus habuimus, diligentem, de ipsorum nonnullorumque aliorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super hoc eodem negocio a Nobis specialiter deputatorum consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine prænarratos, & alios quoslibet dicti tractatus pacificationis articulos, cæteraque in Instrumento, seu scriptura hujusmodi contenta, quæ Catholicæ fidei, divino cultui, animarum saluti, Sedi Apostolicæ, Monasterio Sancti Galli, illiusque Abbati, Monachis, & aliis Personis, membris, rebus, Dominiis, bonis, redditibus, jurisdictionibus, etiam temporalibus, auctoritatibus, immunitatibus, libertatibus, privilegiis, prærogativis, & juribus, quibuscumque quomodolibet officium, seu præjudicium, etiam minimum adferunt, aut inferre, seu intulisse, vel alias nocere, seu nocuisse quoquomodo dici, censeri, prætendi, vel intelligi possent, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis, ipso facto nulla, irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacua ab initio, fuisse, & esse,

Declaratio nullitatis articulorum in Tractatu Ecclesiæ juribus præjudicialiū, cum eorumdem damnatione.

& perpetuo fore, neminemque ad illorum, & cujuslibet eorum, etiamsi pluries ratificata, & juramento vallata sint, observantiam teneri, neque ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem aut titulum etiam coloratum, vel possidendi, ac præscribendi causam, etiamsi longissimi, & immemorabilis temporis possessio, etiam citra ullam interpellationem, vel interruptionem subsequatur, acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, & competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde acsi nunquam emanasset, nec facta fuisset, pro non extantibus, & non factis perpetuo haberi debere tenore præsentium declaramus, & decernimus. Et nihilominus ad abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, articulos præfatos, aliaque præmissa, ut præfertur, prejudicialia, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, irritamus, cassamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus. Ac quatenus itidem opus sit Monasterium Sancti Galli præfatum, illiusque Monachos, & personas quascumque adversus illa in integrum, & pristinum ac eum, in quo ante quaslibet hæreticorum usurpationes, & invasiones quomodolibet erant, statum restituimus, remittimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

§. 3. Decernentes easdem presentes Literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes etiam specifica, & individua mentione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, aut ullo modo justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, & nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse hobentium, vel habere prætendentium consensus, aliove quocumque etiam quamtumlibet magno, ac incogitato, inexcogitabilique defectu, aut ex alio quovis capite a jure, vel facto, aut statuto, consuetudine, vel privilegio resultante notari, impugnari, invalidari, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, ullatenus posse, sed ipsas præsentes Literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanę Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Syn-

& Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus & quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, Legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque Locis, & personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgentibus, & aliis quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis; aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam motu scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum & gentium in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romę apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die X. Decembris MDCCXVIII. Pontificatus nostri anno Decimonono.

CCLXI.

Dat. 3. April. 1719. an. 19.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Monachorum Congregationis Reformatæ S. Bernardi de Superioribus singulis sexenniis eligendis.

Const: ed: 1718, Maji 4, P, 18, quæ hic refertur prorogatum fuit Capitulum Gen: ad sexennium. Et Bened: XIII Const: ed: 1727, Sept. 2, P. 3. restituitur Provinciæ Calabriæ Monasterium de Sagittario.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio hujus Pontificis, de celebratione Capituli Gen: singulis sexenniis, & non amplius triennis, motu proprio edita.

Alias emanarunt a Nobis ad favorem Congregationis Reformatæ Sancti Bernardi Monachorum Ordinis Cistercien. literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet: Clemens PP. XI. Ad perpetuam rei memoriam. Cum sicut accepimus in Congregatione Reformata Sancti Bernardi Monachorum Ordinis Cistercien., usus Capitulum Generale, in quo tam Abbas Generalis, quam alii Primarii ejusdem Congregationis Superiores eligi consueverunt de triennio in triennium celebrandi hactenus invaluerit; Experientia vero compertum fuerit ex adeo frequenti Capituli hujusmodi celebratione, ac superiorum mutatione multiplicia universæ Congregationi prædictæ adferri incommoda, & detrimenta, tum ob graves, quas singulæ Provinciæ ratione ipsius Capituli quolibet triennio non sine eorum, ac Monasteriorum notabili onere, & damno facere tenentur, expensas; tum etiam ob diutinam eorumdem Superiorum ac præcipuorum Religiosorum, qui pene continuos itinerum labores subire, ac non modicum tempus in accessu, mora, & recessu a loco Capituli absumere coguntur, a suis Provinciis, & Monasteriis absentiam. Quibus pariter accedit, quod ubi vix prædicti Superiores debitam rerum ejusdem Congregationis, ac qualitatum Monachorum suæ curæ commissorum cognitionem nacti fuerint, munerum suorum eveniat vocatio. Nos considerantes pro ipsius Congregationis ejusque Monasteriorum, & personarum levamento, ac felici, prosperaque eorum directione, necnon Monasticæ disciplinæ conservatione expediens fore, dicti Capituli celebrationem de triennio in sexennium deinceps differri, ac proinde illorum utilitati, & commoditati, quantum cum Domino possumus consulere cupientes, de particularis Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus nostris S. R. E. Cardinalibus ad id a Nobis specialiter deputatorum, qui ejusmodi negotium mature, & accurate perpenderunt consilio, ac etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero Capitulum Generale prædictæ Congregationis, quolibet Sexennio a proxime futuro Capitulo Generali, quod die nona currentis mensis in Monasterio S. Pudentianæ de Urbe ejusdem Congregationis celebrandum erit, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de sexennio in sexennium continuando celebretur, ita tamen, ut majoris partis vocalium, qui proximum Capitulum prædictum constituent desuper accedat consensus, dictumque negotium, ac præsentes literæ sub initio ejusdem Capituli generalis per dilectum filium nostrum Franciscum ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem Barberinum, nuncupatum, qui dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector existit, proponantur, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

§.1. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere,

nere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari: ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis, ejuſque Provinciarum, & Monaſteriorum quorumcumque, & aliis quibuſvis, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis eidem Congregationi, ejuſque Provinciis, & Monaſteriis, ac Superioribus, & perſonis quibuslibet ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis Clauſulis, & Decretis, in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, ac conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, ac pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis, ſervatis, & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 4. Maji 1718. Pontificatus noſtri anno 18. F. Cardinalis Oliverius.

Decretum præd. de celebratione Capituli Gen. ſingulis ſexennis, & ſuperioribus ſexennalibus.

§.4. Cum autem ſicut dilectus modernus Procurator Generalis ejuſdem Congregationis Monachorum Nobis nuper exponi fecit, memorati vocales in dicto Capitulo generali die 9. Maji proxime præteriti, ut præfertur, celebrato, in eoque prædicto Franciſco Cardinale noſtro, & ejuſdem Apoſtolicæ Sedis nomine præſidente, Decretum ediderint, quo conſenſum ſuum præbuerunt, ut non modo Capitulum Generale ejuſmodi, verum omnium etiam Superiorum tum Majorum, cum localium ipſius Congregationis officia de ſexennio ad ſexennium in futurum prorogarentur, dictus vero Procurator generalis Decretum præfatum Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret. Nos ejuſdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & Interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus, ac univerſæ Congregationis prædictæ nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de ſupradictæ Congregationis particularis Cardinalium conſilio, prænarratum Decretum auctoritate Apoſtolica tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos Juris, & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, cum infraſcriptis tamen declarationibus, nimirum, quod prorogatio de triennio ad ſexennium officiorum ejuſmodi Superiorum, fiat inpoſterum dumtaxat quoad Superiores Majores, Abbatem nempe Generalem, duos Aſſiſtentes Viſitatores Generales, Viſitatores Provinciales, & Procuratorem Generalem, nullatenus autem quoad alios ſuperiores locales, ſcilicet Abbates, Priores, Superiores, vel OEconomos, qui omnes circa finem temporis Quadrageſimæ cujuſque triennii poſt ſingula Capitula generalia ad ſexennium, ſicut præmittitur, prorogata ad præfatum Abbatem Generalem in Alma Urbe noſtra degentem ſuas patentes literas omnino tranſmittere teneantur, nulla tamen adminiſtrationum ſuarum facta interruptione, & abſque ulla efformatione, ſeu confectione Statuum Monaſteriorum, & ab ipſo Abbate Generali de ſuorum Conſiliariorum per Conſtitutiones ejuſdem Congregationis Monachorum auctoritate Apoſtolica confirmatas pro ſuperiorum prædictorum electione Deputatorum conſilio, juxta diſpoſita in eiſdem Conſtitutionibus Tit. de Capitulo Generali Cap. 11. §. 3. pag. 173. expectare debeant confirmationem officiorum, ſeu ſuperioratuum in ſuis reſpective Monaſteriis vel translationem ad alia, aut abſolutionem ab eiſdem officiis, prout præfati Abbas Generalis, ac ejuſdem Conſiliarii pro conſcientia, ſolumque Deum ejuſque Gloriam præ oculis habentes ad prædictæ Congregationis majus bonum, ac rectius regimen expedire judicaverint: quod ſi eorum aliquis abſolvendus ſit ab officio, vel ad aliud transferendus gubernium, is eidem Abbati Generali, vel ſuo reſpective Viſitatori, Provinciali, vel cui aut quibus dictus Abbas Generalis, vel Viſitator Provincialis mandaverit, ſuæ adminiſtrationis rationem reddere teneatur, pariterque Abbas Generalis ac Viſitatores Provinciales durante integro ſexennio hujuſmodi, alter quidem ſecundo, alter vero quinto ejuſdem ſexennii anno Viſitationes ad normam in præfatis Conſtitutionibus præſcriptam explere teneantur.

Preces Procuratoris Gener.

Confirmatio memorati Decreti quoad ſuperiores majores tantum, cum norma ſervanda ſingulis trienniis in electione, vel confirmatione aliorum ſuperiorum.

Clauſulæ.

§.5. Decernentes quoque præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſ-

suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præinsertis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Cæterum volumus pariter, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die III. Aprilis MDCCXIX. Pontificatus nostri anno Decimo nono.

---

* CCLXII.

Dat. 18. Aug. 1719. an. 19.

Declaratur nullum Edictum Senatus Taurinensis prohibentis executionem Literarum exterarum sine ejus *Exequatur*.

Const. ed. 1715., Jan. 11., P. 15. nullum declaratum fuit Bannimentum in Sicilia editum contra executionem Decretorum Apostolicorum. Const. ed. 1717., Oct. 20., P. 17. itidem nullum dictum fuit Edictum in Sabaudia editum in præjudicium Dominii S. Sedis. Benedict. XIII. Constit. ed. 1726., Febr. 14., P. 2. nulla declarantur gesta a Potestate sæculari adversus Hospitale Magnum Sancti Bernardi. Et Const. ed. 1726. Dec. 19., P. 6. nulla declarantur Edicta Magistratuum adversus Decretum Officii S. Greg. VII.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

AD Apostolatus nostri notitiam, non sine ingenti animi Nostri mœrore, pervenit sub nomine Senatus in Civitate Taurinen. residentis, ultra tot, tantasque alias Ecclesiæ, ac Sedi Apostolicæ in illis partibus a Sæculari potestate illatas injurias, novissime prodiisse quoddam Edictum Typis impressum, ac nomine Secretarii Ordinarii ejusdem Senatus subscriptum tenoris, qui sequitur, videlicet. *Il Senato di S. M. in Torino sedente. Il desiderio, che ha sempre avuto S. M. di mantenere la tranquillità ne' suoi Stati, e di prevenire tutto ciò, che potesse turbarla, vien' ad eccitar nuovamente la nostra particolare attenzione, perchè in vista d'un fine sì salutare, & in*

Decretum præd. quo prohibetur executio quarũcunque Literarũ exterarũ sine Senatus permissũ sub variis pœnis.

conformità anche delli usi già pratticati non si lasci eseguire alcuna provisione procedente da fuori Stato, sia Bolla, Breve, o altra, senza che prima ci sii presentata, per accertarsi, se vi si contenga cosa alcuna contraria, o pregiudiciale agl' Indulti, Prerogative, e Diritti, sì suoi, che della Corona, e de' Sudditi, ad effetto, che quelle di dette provisioni, che non saranno ritrovate contrarie, o pregiudiziali, come sopra, abbino la loro pronta, e spedita essecuzione: E per le altre all' opposto si possa provedere a quanto si conviene, e particolarmente per le procedenti da Roma avvisarne la M. S. per rappresentare a Sua Santità, e quanto all' altre adoperare i mezzi opportuni. A qual fine per suo Regio viglietto delli 13. Giugno corrente, ci ha espressamente incaricati di far publicare il nostro Manifesto, acciò sappia ogn'uno l'obbligo suo, com'anco di servirci de' mezzi della Podestà Economica, e Politica in odio de' Contraventori secondo l'esigenza de' casi. In essecuzione di che si notifica ad ogni persona di qualsivoglia grado, e condizione, niuna esclusa, nè riservata, che chiunque averà ottenuto, o verrà ad ottenere Bolle, Brevi, Rescritti, o altre provisioni procedenti da fuori stato, non possa, nè debba farle esseguire, senza che prima siino state presentate per le cause sovra espresse a questo Senato, e dichiaratosi dal medemo non aver cosa in contrario; Il che si farà dal Senato con ogni prontezza per tutte quelle di dette provisioni, che non saranno contrarie agl' Indulti, Prerogatitive, e Diritti della Corona, e de' Sudditi, o che non si ritroveranno essere state surrettiziamente ottenute, e che in caso contrario ne darà immediatamente avviso alla M. S. affine di rappresentare come sopra a Sua Santità per le provisioni di Roma, & adoperare quanto alle altre i rimedi opportuni. Ammoniamo a tal' effetto, & esortiamo tutti, e ciascheduno degl' Ecclesiastici, ed espressamente inibiamo a Secolari, Prefetti, Giudici, Podestà, Notari, Segretarj, Sindici, e Consiglieri de' Luoghi, e Communità, ed a chi si sia altro di non dare, nè permettere l'esecuzione di dette provisioni, meno esseguirle, autenticarle, o altrimente prevalersene, salvo che vedino la dichiarazione sudetta di questo Senato, quale s'accorderà senza difficoltà, ritardo, nè spesa alcuna su la presentazione, che sarà fatta di dette provisioni, da chi le averà impetrate, o per parte d'esso; Dichiarando, che in caso contrario si procederà in odio di tutti, e ciascheduni i Contravenitori con li mezzi della Podestà Economica, e Politica, o altrimente sì, e come li casi esigeranno, e che sarà spediente per la tranquillità publica, e per l'esatta osservanza degl' usi predetti. Mandiamo perciò, ed espressamente commandiamo a detti Giudici, Podestà, Sindici, Consiglieri, e Segretarii delle Communità di dare avviso di dette contravenzioni, cioè quanto alla Provincia di Torino al Segretario Ordinario di questo Magistrato, e quanto alle altre a respettivi Prefetti, quali Prefetti incarichiamo d' esseguire gl' ordini Nostri sotto pena della privazione de' loro impieghi, incapacità d'averne altri, e di scudi cento d'oro al Fisco di S. M. applicandi, quali pene incorreranno anche li Giudici, Podestà, Segretarii, e Nodari, e rispetto a Sindici, e Conseglieri, quella di scudi cinquanta d'oro, e del carcere per mesi tre, ed eziamdio altra maggiore arbitraria secondo i casi rispetto a tutti, Dichiarando la publicazione, ed affissione di questo da farsi all' Albo Pretorio di cadauna Città, Terre, e Luoghi valer, come se fosse a cadauno personalmente eseguita, e che alla copia stampata dallo Stampatore Regio se gli debba prestare tanta fede,

de, come al proprio Originale. Dat. in Torino li venti Giugno mille settecento diecinove: Per detto Eccellentissimo Reale Senato: Il Segretario Ordinario del medemo: In Torino, stampato nella Stamparia Regia 1739.

Causæ insequentis Declarationis.

§.1. Cum autem nimium evidens sit, nec quisquam inficiari valeat ex præfato Edicto, & in eo contentis gravissimum Ecclesiasticæ libertati, ac Pontificiæ nostræ auctoritati vulnus infligi; adeoque illa a Nobis æquo animo ferri, aut dissimulari minime posse; Hinc est, quod Nos ex commissi Nobis divinitus Pastoralis muneris debito, Ecclesiæ, atque hujus Sanctæ Sedis jura ab ejusmodi scandalosis ausibus, quantum Nobis ex alto conceditur, sarta, tectaque, atque illibata tueri, & conservare cupientes, omniumque, & singulorum, quæ ejusdem Edicti, quod non alio, quàm illud penitus, & omnino damnandi, & reprobandi animo præsentibus inserendum duximus, seu in eo contentorum occasione quovis modo acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque etiam specificam & individuam mentionem, ac expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Edictum præinsertum, & quæcumque in eo contenta, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, reprobata, damnata, inania, temeraria, & a non habentibus potestatem damnabiliter attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo fore, neque illa a quoquam observari posse, vel potuisse, adeoque nec ullum statum facere, vel fecisse, sed perinde, ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere, tenore præsentium declaramus; & nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, prout etiam quæcumque alia præmissorum occasione in præjudicium libertatis, & immunitatis, & jurisdictionis Ecclesiasticæ, seu Apostolicæ auctoritatis quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata cum omnibus pariter inde secutis, & quandocumque secuturis, harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Declaratio nullitatis præinserti Edicti, cum illius damnatione.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo; Legibus quoque etiam Imperialibus, & Municipalibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis præfatis, & aliis quibusvis personis etiam speciali mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis.

§.4. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dum-

dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Cum autem eædem præsentes literæ in supradicta Civitate Taurinen:, aliisque locis Sæculari potestati earumdem partium subjectis nequeant tute publicari, ut hactenus experientia compertum est, & Nobis notorie constat, prout harum serie declaramus; volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; utque ipsarum Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Augusti MDCCXIX. Pontificatus Nostri Anno Decimonono.

CCLXIII.

Dat. 18. Sept. 1719. an. 19.

Revocantur omnia Indulta Religiosis personis concessa a Nuncio Apostolico in Regnis Lusitaniæ, & Algarbiorum.

Inn: XII Const: ed: 1697, Jan: 12, P 6 revocata fuere privilegia a Superioribus Religiosis concessa in Indiis Occiden:. Et Bened: XIII Const: ed: 1727, Jan: 10, P 3 revocantur privilegia personalia Fratribus S. Joannis Dei concessa in Provincia Ulyssiponen.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Sacrosancti Apostolatus Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati nostræ meritis, & viribus longe impari committere dignata est, salubriter exequi jugi vigilantia satagentes; in eam præcipue curam solicitis studiis incumbimus, ut Christifidelibus Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatis sublatis iis, quæ regulari eorum observantiæ, atque disciplinæ detrimentum adferre noscuntur, juxta regularia eorum instituta prospere dirigantur, illisque firmiter insistentes, multiplicibus in dies benedicente Domino proficiant incrementis.

Referuntur variæ species prædd. Indultorum, & mala ex eorum concessione orta.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac eorumdem Regnorum Insulis in Indiis Orientalibus, & ultra marinis conquisitis, prædictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali subjectis, nonnulla Indulta, privilegia, prærogativæ, immunitates, & exemptiones diversorum Ordinum Religiosis a dilecto Filio Nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio in dictis Regnis residente concessa reperiantur, per quæ iidem Religiosi ab eorum Prælatorum obedientia eximuntur, nonnullique ex eis etiam jurisdictioni Superiorum alterius Ordinis subjiciuntur, ac in Conventibus ipsius Ordinis cum titulo tuti accessus collocantur; alii vero Religiosi cum literis patentibus ejusdem Nuncii in eorum Officiis confirmantur cum deputatione Conservatorum, a quibus persæpe Literæ monitoriales contra Superiorem expediuntur, ad hoc ut prædictis Religiosis super dictis exemptionibus, collocationibus, & graduationibus eis concessis molestias minime inferant, ita ut in visitationibus debita obedientia a memoratis Religiosis exigi nequeat; Præterea Conventualitates perpetuæ in Conventibus, & licentiæ degendi extra Claustra conceduntur, quarum vigore Superioribus Regularibus sub excommunicationis pœna inhibetur, ne a Conventibus Religiosi ibidem assignati amoveantur, & ad Claustra redigantur. Ac demum ejusmodi Religiosi indulta ferendi votum, sive suffragium in Capitulis Provincialibus, etiamsi ipsi requisitis ad id per Constitutiones Ordinum hujusmodi authoritate Apostolica confirmatas præscriptis præditi minime sint, impertiuntur; Ex hoc autem gravissima inconvenientia, & scandala in non modicum Regularis observantiæ, & disciplinæ detrimentum exoriantur.

Revocatio præfatorum Indultorum, cum prohibitione Nuncio Apost. facta imposterum illa non concedendi.

§.2. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, occurrere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula, ac quæcumque hujusmodi privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, ac Institutorum Religiosis per memoratum in dictis Regnis Nuncium ex quacumque causa, ac sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus quomodolibet concessa, tenore præsentium revocamus, cassamus, annullamus, abrogamus, & abolemus, illaque revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari decernimus; Ac eidem Nuncio harum serie præcipimus, ut de cætero a concessione similium Indultorum omnino abstineat.

Clausulæ.

§.3. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit, Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Religiosis sub quibuscumque verborum tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda esset, illorum teneres præ-

sentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut presentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persone in Ecclesiastica Dignitate constitute munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, que haberetur ipsis presentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Septembris MDCCXIX. Pontificatus Nostri anno Decimonono.

CCLXIV.

Dat. 1. Dec. 1719. An.20.

Confirmatur Constitutio Gregorii XIII. de transitu Patrum Societatis Jesu post emissionem votorum ad alios religiosos Ordines.

Laudata Constitutio edita fuit 1579, Oct: 24, P 8, & hic refertur una cum Constitutionibus Pauli III ed: 1549, Oct: 18, P 15; & Pii IV ed: 1565 Nov: 26, P 6 de eadem re agentibus. Et Bened: XIII Const: ed: 1728, Jun: 14, P 5 agitur de ejectis Presbyteris a Præposito Gen: d: Societatis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAcri Apostolatus ministerio per abundantiam divinæ gratiæ licet nullis nobis suffragantibus meritis præsidentes ex injuncti Nobis muneris debito Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem summis desiderantes affectibus, eisque propterea, quæ præsertim à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris provide sancita, & ordinata comperimus, ut firma, & illibata persistant, exactiusque observentur, Apostolicæ Nostræ Confirmationis robur libenter adjicimus, ejusdemque muneris partes perpensis studiis impertimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.1. Exponi siquidem Nobis fecit dilectus filius Michael Angelus Tamburinus Præpositus Generalis Societatis Jesu, quod alias felic. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor Noster, ut tam Indiis Orientalibus, & Occidentalibus, quam omnibus, & singulis aliis Regionibus extra Europam, nemo sive ex Clericis Regularibus ejusdem Societatis, sive Professus, sive Scholaris, sive Coadiutor post emissa in dicta Societate vota etiam simplicia sub excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis ad quempiam alium Ordinem, nisi de expressa Romani Pontificis, vel Præpositi Generalis prædictæ Societatis licentia, etiam perfectioris, & melioris vitæ prætextu, seu contemplatione, transire auderet, seu præsumeret, decrevit, & ordinavit per suas Literas sub Plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1579. nono Kalendas Octobris expeditas tenoris sequentis, videlicet.

Constitutio præd: Gregorii XIII.

§.2. *Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam*: Decet Romanum Pontificem, æqui bonique supremum assertorem, aberrantibus tramites excludere, districteque consilia prævaricantia reprimere, ne obcæcatæ mentis apparens virtus in damnationis periculum sectantes trahat, aliisque perditionis viam sternat. Dudum siquidem felic. record. Paulus Papa Tertius Prædecessor Noster, inter alia Societati Jesu, illiusque Præposito, & Personis pro tempore existentibus, per eum concessa privilegia, per quasdam suas Literas, sub data videlicet, quintodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus sui anno etiam quintodecimo, voluit, & inhibuit, ne quis in dicta Societate, post emissa ab eo, secundum illius Constitutiones, vota, sive Professus, sive Scholaris, aut Coadiutor Societatis hujusmodi esset, ad quemvis alium Ordinem, etiam per Sedem Apostolicam approbatum (Carthusiensium dumtaxat excepto) nisi de expressa ejusdem Sedis, vel pro tempore existentis ipsius Societatis Præpositi Generalis licentia transferri, nec in illo recipi, aut retineri posset; ac ipsius Societatis Generalis, & alii inferiores Præpositi per se, vel alios, ab ipsa Societate subterfugientes, & egressos, ac quoscumque dictæ Societatis Apostatas, reliquosque insolentes, qui id mereri viderentur, in quocumque habitu repertos excommunicare, capere, incarcerare, & alias suæ disciplinæ submittere, & ad id, si opus foret, auxilium Brachii Sæcularis invocare libere, & licite valeret: Et deinde piæ mem. Pio Papa Quarto etiam Prædecessori Nostro, pro parte clar. me. Sebastiani Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris ex tunc existentis Præpositi, & Personarum Societatis hujusmodi exposito, quod nonnullæ ejusdem Societatis Personæ animi levitate, ut credebatur, ductæ, ac quietem labori, cui pro excolenda, & propaganda Christiana Republica continuo erant expositæ, ac privatum commodum, tam publicæ, quam Societatis hujusmodi utilitati, indiscrete præferentes, fucatisque coloribus asserentes, se id facere ob frugem melioris vitæ, aut strictioris observantiæ, seu non obtenta Superiorum licentia ad alios Ordines transire posse jactabant, & forsan tunc quidam de facto transierant, alii vero ambitiosa cupiditate moti, postquam se Deo dediderant sæculi libertatem quærentes, ad illud reverti, & in eo palam degere non dubitaverant, nec dubitabant, in animarum suarum detrimentum, ac Societatis prædictæ non modicum præjudicium. Quodque nisi opportuno aliquo remedio consuleretur, verendum erat, ne Societas ipsa, quæ in erudiendis suis impensa, & & labore Viris, quæ Christianæ Reipublicæ prodessent, & Catholicam fidem in remotissimis partibus propagarent, sedulo intendebat, taliter delusa careret Literatis, qui operam in Vinea Domini, juxta ipsius Societatis Instituta præstare solitam, valerent adimplere; idem Pius Prædecessor sub data, videlicet Sexto Kalendas Decembris Pontificatus sui anno sexto, quod nullus in dicta Societate admissus, post emissa, ut præfertur, vota, sive Professus, sive Scholaris, sive Coadjutor, cujuscumque status, gradus, conditionis ille foret, a dicta Societate exire, aut recedere, etiam prætextu cu-

A Paulo III. prohibitum fuit universis PP. Jesuitis ingredi alium Ordinem, excepto illo Carthusianorum sine facultate S. Sedis, vel Præpositi Gener. sub certis pœnis & censuris in contravenientes tantum.

A Pio IV, & V. idem vetitum fuit quoad Ordinem Carthusianorum quoque post elapsum certum tempus ab emissa professione, & nisi adsit expressus cōsensus Præpositi Gen., sub pœnis, & censuris tam in aliter facientes quam eorum receptores, & fautores.

cujusvis Indulti a Sede Apostolica, seu illius Majore Poenitentiario, aut aliquo Nuncio, vel Legato etiam de Latere impetrati, & impetrandi, quod etiam ex tunc idem Pius Praedecessor subreptitium declaravit, absque expressa Superioris sui licentia, etiam quaesito colore ob frugem melioris vitae, aut strictioris observantiae, ad quemvis alium etiam Minorum, aut aliorum Fratrum Mendicantium, aut Cistercientium, vel Sancti Benedicti, aut aliorum Monachorum Ordinem transire, vel etiam per Superiores Ordinum hujusmodi, suorumque Monasteriorum (praefato Carthusiensium Ordine dumtaxat excepto) recipi seu retineri posset, aut praesumeret, sub poena excommunicationis, tam per recipientes, quam Receptos, aut recedentes praefatos, ipso facto incurrenda, a qua preterquam in mortis articulo, ab alio quam Romano Pontifice, vel Superiore Societatis hujusmodi absolvi non posset, & secus facta non tenerent, nulliusque essent momenti; Et insuper, ut qui ab ipsa Societate ad Carthusianum infra tres menses, ad alium vero Ordinem de licentia praedicta infra tempus eis a dicto Superiore prefigendum accedere, illosque actualiter ingredi, & si in illis permanere nollent, aut non possent, absque ulla mora ad dictam Societatem regredi tenerentur, sub poena excommunicationis praefata, quam tam ipsi admissi, quam illos Recipientes, vel eis auxilium, consilium, vel favorem praestantes etiam incurrerent. Et nihilominus si quis ex Religionis ipsius Societatis animo indurato aliquid in contrarium attentare praesumeret, vel a dicta Societate post in ea emissa Vota, ut praefertur, absque Superioris licentia exiret, & in saeculo, vel alio etiam Regulari Loco degeret, liceret dicto Generali, aliisque dictae Societatis Superioribus eosdem transgressores, & exeuntes tamquam Apostatas etiam per auxilii brachii Saecularis invocationem summarie, & sine figura Judicii ad dictam Societatem revocare, capere, & incarcerare, ac debitae poenitentiae subjicere Apostolica authoritate perpetuo statuit, ordinavit, & mandavit, prout in praedictis recol. mem. Pii Papae Quinti similiter Praedecessoris Nostri super Statuto, Ordinatione, & mandato hujusmodi, cum dictus Pius IV. Praedecessor, antequam ejus Literae desuper conficerentur, sicut Domino placuit, rebus fuisset humanis exemptus, confectis Literis plenius continetur. Et licet nullus praemissis contravenire debuerit, nihilominus, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii Euerardi Mercuriani Praepositi Generalis ejusdem Societatis petitio continebat, non defuerunt, qui versutiis quibusdam Literas praefatas temere interpretantes, & periculose de dictae Sedis potestate disputantes, eamque coarctantes sub praetextu videlicet, quod via perfectionis, instinctu Spiritus Sancti suggesta, praecludi minime possit, quodque Literae hujusmodi solum intelligerentur, quando transfugae Societatis praedictae in saeculo vagarentur, non autem quando ad alia loca Regularia, praecipue Mendicantium, se reducerent, habitumque per ipsos Mendicantes gestari solitum susciperent, seu Professionem per eos emitti solitam, emitterent, aut emittere intenderent Regulares, ac idcirco se excommunicationis latae sententiae in praedictis Literis irrogatae vinculo nequaquam innodari, ac affici praetendant, in animarum suarum damnabile periculum, dictaeque Societatis jacturam, & gravamen, ac plurimorum scandalum. Postmodum vero, cum ad brachium saeculare recurritur, Principes, ac Magistratus temporales, necnon Judices, & Executores, aut Justitiae Ministri, seu etiam vigore Privilegiorum ipsius Societatis, assumpti Conservatores contra Recipientes, & Retinentes hujusmodi, seu dantes consilium, auxilium vel favorem sub praetextu, quod ipsi sic excommunicati in easdem censuras incidisse prius declarandi veniant, procedere recusant, sicque apostatandi aperitur, & fovetur occasio. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, aequum videri non debeat, ut qui ad fidei Catholicae defensionem, & inter Gentiles propagationem cum divina gratia procurandam vocati, & in ea diu educati, & versati sunt, levi aliqua illusione, aut etiam gravi quacumque tentatione, vel laboris perferendi taedio, aut etiam Bonorum, & Dignitatum desiderio, & ambitione, ab opere juxta suam vocationem incepto desistant, aut ex acie pedem referant, maxime vero in Regionibus illis, in quibus messis quidem copia magna, Operariorum vero inopia maxima existit, ubi etiam res omnes spiritus errantis esse illusiones experimentum docuit. Nam eorum, qui ex illis partibus, praetextu ingressus in Carthusiensium Ordinem se subtraxerunt, nullus hactenus est illum ingressus; sed quidam sano consilio, & resipiscentia, magno Dei beneficio ducti, ad Societatem regressi sunt; alii vero in saeculo, non sine animarum suarum periculo, & multorum scandalo, remanserunt. Quinimo simulato in Carthusiensium Ordinem, cui nulla Domus in Indiis tam Orientalibus, quam Occidentalibus reperitur, ingrediendi animo divagari, aut ad alium contra praemissa Religionis Ordinem se traducere non verentur. Quare pro parte dicti Euerardi Nobis fuit humiliter supplicatum, ut in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui piis, ac justis supplicantium votis libenter annuimus, praemissis obviare volentes, ipsumque Everardum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon singularum Literarum praedictarum tenores praesentibus pro expressis habentes, ipsasque Literas harum serie confirmantes, & ampliantes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut imposterum, tam in Orientalibus, & Occidentalibus Indiis, quam omnibus, & singulis aliis Regionibus extra Europam nullus ex admissis in ipsa Societate, sive Professus, sive Scholaris, sive Coadjutor, se ab eadem Societate quavis etiam perfectioris & melioris vitae praesumptione, ac strictioris Ordinis praetextu, seu contemplatione, aut alia etiam justa, & probabili, vel legitima causa, post emissa in dicta Societate vota, etiam simplicia, elapso ab eorum ingressu in Societate biennio emitti solita, absque nostra, aut Sedis praefatae, seu dicti Euerardi, vel pro tempore existentis ejusdem Societatis Praepositi Generalis, sive ab eo deputandi, vel de-

Versutiis & dolis praed. Constitutiones subinde delusae, & interpretatae.

A Greg. XIII confirmantur recensitae Constitutiones, & idipsum denuo prohibetur Patribus Societatis extra Europam existentibus sub novis poenis, ac tanto malo opportuna remedia decernuntur.

deputandorum speciali, & in scriptis obtenta licentia sub Apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, necnon excommunicationis latæ sententiæ, & aliis contra Apostatas quomodolibet inflictis, seu etiam aliis ab ipsis Præposito Generali, seu deputandis infligendis pœnis (a quibus excluso mortis articulo, si in illo decedere eos contingat, tantum, nonnisi per pro tempore existentes Romanum Pontificem, aut dictæ Societatis Præpositum Generalem, seu ab eo deputandos hujusmodi absolvi possint, & aliter facta absolutio non teneat) subtrahere, aut exire nec se ad quempiam alium etiam Carthusiensium Ordinem hujusmodi præmissarum Literarum, aut cujusvis contra illarum dispositionem obtenti, & a dicto Præposito Generali non approbati Indulti vigore transferre audeat, seu præsumat. Sed qui ad alios Ordines, præterquam Carthusiensium in quacumque Orbis parte ab ipsa Societate hactenus se transtulerunt ad aliam, si & postquam moniti fuerunt, statim sub iisdem pœnis, nulla excusatione etiam infirmitatis, vel mora, aut forensi contentione, seu appellatione interjectis se reducere, & Superiorum correctioni subdere teneantur; quodque Professio per eos alibi, quam in dicta Societate emissa nullius sit momenti, nec vinculi. Et interim dicti effugientes, aut egressi nullis prorsus Ecclesiasticorum, aut sæcularium, sive Patriarcharum, Primatuum, Archiepiscoporum, vel Episcoporum, aut Imperatorum, Regum, Ducum, Principum, vel Magnatum quorumcumque servitiis, vel assistentiis se subjicere & applicare, aut mancipari procurare, nec Beneficia Ecclesiastica quæcunque, vel qualiacumque sint etiam simplicia, aut pensiones, seu quorumcumque fructuum, vel jurium reservationes, nec Officia etiam sæcularia, & quorumvis Ordinum Regularia recipere, & retinere, neque scholas tenere aut Pueros instituendos accipere, nec etiam confessiones audire, Sacramenta ministrare, aut prædicare, sive etiam perfunctorie nullatenus, nusquam, aut nuspiam debeant, aut possint sub iisdem pœnis Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus; necnon eisdem tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus Personis, aliisque quavis dignitate, gradu, & honore præfulgentibus sub ingressus Ecclesiæ, ac quibusvis Ordinum eorumdem etiam Carthusiensium Protectoribus, Capitibus, Generalibus, aliisque Superioribus, & Particularibus, ne quempiam ex dicta Societate in partibus extra Europam consistentibus ad eorum Ordines seu Conventus, vel Domos quomodolibet transeuntem, absque specialibus Præpositi Generalis, seu deputandorum hujusmodi, testimonialibus Literis, nullo jure, nullo sanctioris vitæ penso, aut conscientia, nullaque necessitatis causa recipere, vel retinere, etiam virtute cujuscumque gratiæ super hoc eis specialiter a Sede præfata, sub quibusvis clausulis, & decretis, ac derogatoriarum derogatoriis, nisi præsentium Literarum expressa fiat mentio, concessæ, attentent sub similis excommunicationis per eos, ac tam ipsis quam dictis effugientibus auxilium, consilium, vel favorem publice, vel occulte, directe, vel indirecte dantes, ipso facto, & absque alia illorum declaratione, promulgatione, aut denunciatione facienda incurrendis pœnis inhibemus. Mandantes sub eisdem pœnis, ut hactenus (præterquam tamen in dicto Carthusiensium Ordine) receptos etiamsi habitum per recipientes gestari solitum susceperint, & Professionem per ipsosmet emitti consuetam emiserint, eidem Præposito Generali, vel deputandis hujusmodi id requirentibus, & petentibus statim, & absque alio Judicis ministerio, vel licentia Capitum Ordinum, eorumque Superiorum expectata, & quod excommunicatio, & pœnæ hujusmodi contra ipsos Recipientes, vel Retinentes, aut egressos, ac dantes consilium, auxilium, vel favorem inflictæ veniant declarandæ, aut quolibet alio excogitabili prætextu cessante tradere, & consignare. Ac in eventum, in quem sic egressos ad alios Conventus, vel Domos transportare fecerint, aut permiserint, suis expensis, & periculis eos recipere, & restituere, damnaque ipsi Societati occasione hujusmodi illata resarcire debeant, & teneantur. Et insuper pro tempore existentibus Præposito Generali, ac aliis Superioribus dictæ Societatis, seu etiam eorum Conservatoribus, ut ad omne calumniæ genus obstruendum, & pro temporum, causarum, occasionum necessitate in eisdem partibus extra Europam occurrente, quaruncumque Censurarum, & pœnarum declarationes pro conservatione, & causa Privilegiorum, & jurium, rerum, ac personarum ipsius Societatis tantum facere, & contra tales effugientes quibusvis juris, & facti remediis, & viis etiam per se, vel manu Sæcularium absque appellationis alicujus, quæ ex nunc, prout ex tunc, & e contra inita sit, & censeatur, admissione procedere, seu procedi mandare libere, & licite valeant, eisdem authoritate, & tenore concedimus. Decernentes singulas Literas præfatas alias in suo robore pristino remanere, ac præsentes nullo unquam tempore de obreptionis, vel subreptionis vitio, aut intentionis Nostræ defectu notari, vel impugnari, suspendi, revocari, annullari, invalidari, aut ad viam Juris reduci, vel contra illas attentari posse, vel debere, sed illas perpetuo validas, efficaces, & illibatas, existere, & quoties aliquid contra eas extorqueri, & obtineri contigerit, toties easdem in pristinum statum restitutas, confirmatas, & innovatas, ac de novo etiam sub data per dictæ Societatis Superiores, vel Personas eligenda concessas, fore, & esse, ac in suo pleno, & integro robore, absque eo quod desuper impetranda sit a Sede prædicta illarum ulterior confirmatio, restitutio, revalidatio, vel nova concessio permanere. Sicque in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus: Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Ordinibus, eorumque Superioribus, Conventibus, Domibus, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, necnon consistorialiter, & alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innova-

vatis. Quibus omnibus, & singulis, si de illis, ac totis eorum tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, necnon omnibus illis, quæ ipsi Prædecessores in dictis suis Literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu etiam Generalis Præpositi ipsius Societatis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, ampliationis, Decretorum, declarationis, inhibitionis, concessionis, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo nono, Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno Octavo.

In Indiis novo ausu relatæ Constitutiones falsis interpretationibus corrumpuntur.

§.2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat præmissis nequaquam obstantibus aliquis ex dicta Societate nuper in eisdem Indiis præinsertarum Literarum observantiam, necnon censuras, & pœnas in eis contentas eludere, ac contemnere præsumpserit ab ipsis cum insubsistentibus prætextibus, falsisque interpretationibus appellando, asserens, quod Literis præinsertis per non usum derogatum fuerit, nulliusque valoris, & efficaciæ existant, quippe quæ nec in jure communi, nec in Bullario, minusque in prædictæ Societatis Instituto inserta reperiantur, & in casum, quo validæ essent, Jus commune in Capit. *licet de Regularibus*, ubi ad alium Ordinem zelo strictioris observantiæ transeundi facultas tribuitur, prævalere deberet, quodque cum ille quatuor votorum professus non sit, in dictis censuris minime comprehendatur; necnon ulterius ejusmodi præinsertæ literæ alteri privilegio admittendi Religiosos etiam Professos aliorum Ordinum diverso Ordini concesso derogare nequeant; ac tandem per eas legitimæ appellationes, & in casu denegatæ justitiæ non prohibeantur; sed manifesto frivolæ dumtaxat admitti nequaquam possint, ideoque dictus Michael Angelus Præpositus Generalis considerans simile exemplum maximum eidem Societati præjudicium in iisdem Indiis afferre posse in eventum, in quem alii dictis prætextibus, & subterfugiis uti vellent, ad hoc, ut a regulari obedientia, & a censuris prædictis sese eximant

Preces Præpositi Gen.

præinsertas Gregorii Prædecessoris Literas pro firmiori illarum subsistentia, ac inviolabili observantia Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur similes prætextus, effugia, falsasque interpretationes, quæ ad eludendam earumdem Literarum observantiam obtenderentur de medio submovere, ipsumque Michaelem Angelum Præpositum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui supra narrata mature perpenderunt, consilio præinsertas Gregorii Prædecessoris Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabiliter robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio præinsertæ Cōstitutionis Greg. XIII.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes, ac præinsertas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in Literis præinsertis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici, sive Secretarii d. Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alterius personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die I. Decembris MDCCXIX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

Con-

CCLXV.

Dat. 6. Dec. 1719. an. 20.

Confirmatur Decretum Capituli Gen: Ordinis SS. Trinitatis Redem: Captiv: Discalc: Congregationis Hispaniæ de mutatione Vestis Fratrum Donatorum.

Inn: XII. Const: ed: 1692., Mar: 1, P 1 extat moderatio Constitutionis de nonnullis ad Habitum non recipiendis. Et hujus Pontificis Const: ed: 1720, Mar. 2, P 20 agitur de tempore Officii Commissariorum Gen:

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum præd. de mutatione vestis ex fusca in nigram, ac ejus confirmationis causæ referuntur.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis in Romana Curia Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum novissimi Capituli Generalis nomine, quod alias in dicto Capitulo Generali juxta præscriptum primitivæ Regulæ dicti Ordinis Sabbato ante quartam Dominicam post Pascha labentis anni celebrato inter alia salubriter statuta pro bono regimine ejusdem Congregationis decretum fuit quod fratres Oblati, seu Donati, qui absque ulla professione, & voto in vita Regulari exercentur & ad statum Laicorum disponuntur, deposita exteriori veste, & habitu fusci coloris, quo hucusque usi sunt, imposterum alba veste ad instar aliorum fratrum ejusdem Congregationis, servata in reliquis antea habitus Donatorum forma, quæ etiam mutato colore sufficienter prædictos Donatos a laicis distinguit, utantur, & alios prout in dicto Decreto, quod præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius dicitur contineri. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat Decretum Capitulare prædictum ad servandam intra eumdem Ordinem majorem habitus uniformitatem, & ad reddendos prædictos Donatos magis commodos, & ad aliqua ministeria idoneos, quæ propter diversum habitus colorem non satis decenter exhibere valent, tendant, per ejusmodi vero coloris mutationem non solum nihil Constitutionibus prædicti Ordinis a Sede Apostolica confirmatis derogetur, verum etiam eisdem maxime consulatur, cum Capitulo 6. earumdem Constitutionum indiscriminatim præcipiatur, quod exterior vestis, seu habitus fratrum prædictorum sit ex sago albo, nec pro Donatis exceptio ulla in Cap. 42. prædictarum Constitutionum §. 4., ubi de prædictis Donatis agitur, habeatur, ac proinde memoratus Procurator Generalis Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri plurimum desideret: Nos eundem Procuratorem Generalem, ac vocales dicti Capituli generalis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem prædicti Procuratoris Generalis, ac insuper informationem dilecti filii Nostri Aloysii Prioli ejusdem S. R. E. Cardinalis Sancti Marci nuncupat. dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis factam viderunt, & examinaverunt consilio, Decretum a prædicto Capitulo Generali editum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Preces Procuratoris, & Capituli Gen.

Confirmatio recensiti Decreti.

Clausulæ.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Decembris MDCCXIX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

CCLVI.

Dat. 5. Jan. 1720. an. 20.

Declarantur nulla acta ab Officiali Archiepiscopo Ebredunen. super validitate censurarum a Vicario Ecclesiæ Nicien. latarum in ministros Senatus Immunitatis Ecclesiasticæ violatores.

Const: ed: 1711, Mar: 15, P. 11 confirmatæ fuere censuræ latæ a Commissario Gen: in Sinis. Et Bened: XIII. Const: ed: 1725. Feb: 21, P. 1 declaratur nulla electio Archiepiscopi Ultrajectini.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

An. 1718. a dict. Vicario Capitulari declarati fuerunt excommunicati Officiales Nicien. ob extractum ab Ecclesia Sacerdotem, sed ab Officiali Metropolitæ Ebredunen. primo ad cautelam primo absoluti fuere, ac postea nullæ declaratæ censuræ.

NOn sine ingenti animi nostri mœrore novissime accepimus, quod cum alias, nempe die 7. Novembris 1718. dilectus filius Canonicus Joannes Maria Raimberti Vicarius Capitularis Ecclesiæ Nicien. illius Sede Episcopali vacante legitime deputatus aliquos Officiales, & Ministros Senatus Nicien., qui Presbyterum Petrum Cajetanum Albanelli ex Ecclesia Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Augustini ejusdem Civitatis, ad quam confugerat, nulla prorsus tam loci Sacri, quam Personæ ipsius Petri Cajetani utpote Presbyteri, adeoque laicali potestati minime subjecti habita ratione, publice, ac per vim extrahere, & in Carceres ipsiusmet Senatus, in quibus de præsenti adhuc detinetur conjicere per sacrilegum, ac detestabile facinus ausi fuerant; Ecclesiasticis Censuris per notissimas Canonicas Sanctiones, ac Pontificias Constitutiones adversus similia perpetrantes inflictis innodatos declarasset, ac palam denunciasset: Officialis Venerabilis fratris Archiepiscopi Ebredunen; ad quem tanquam Metropolitanum, memorati Officiales, & Ministri a censuris sic contra eos publicatis appellationem interposuerant, tametsi ejusmodi negocio, quod ad Curiam Metropolitanam Ebredunen. minime pertinebat nullatenus se ingerere debuisset, nihilominus sibi omnino incompetentem auctoritatem assumens, non modo appellationem admittere, ipsique Vicario Capitulari ne quidquam in præjudicium ejusdem appellationis sub comminatione pœnarum de jure (ut erronee asserebat) indictarum faceret, inhibere, verum eosdem quoque Officiales, & Ministros a prænarratis censuris ad cautelam absolvere temere, ac nulliter præsumpsit; ac licet postmodum præfatus Vicarius Capitularis adversus præmissa ab eodem Officiali perperam gesta protestationem emisisset, eamque ipsi Officiali legitime intimari fecisset, in qua potissimas rationes recensuerat ob quas ejusmodi appellationi, inhibitioni, & absolutioni ad cautelam a dicto Officiali concessis, & decretis deferre minime poterat, nec vicissim eidem officiali de viribus memoratarum censurarum neque de alia causa, num videlicet prædicto Petro Cajetano Ecclesiasticæ Immunitatis beneficium suffragaretur nec ne, citra insanabilis omnium, quæ egisset nullitatis vitium, ob necessariæ jurisdictionis, qua dictus Officialis hac in re destitutus reperiebatur, defectum congnoscere licebat: his tamen minime attentis idem Officialis die 8. Novembris proxime præteriti sententiam protulit, per quam, promulgationem censurarum adversus memoratos Officiales, & Ministros Senatus Nicien. uti publicos, ac Notorios immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ Violatores a prædicto Vicario Capitulari, sicut præmittitur, factam, pari temeritate nullam, injustam, & præcipitem declaravit, ipsique Vicario Capitulari, & aliis quibuscumque inhibuit, ne dictos Officiales, & Ministros ratione earumdem censurarum quoquo modo molestarent, aut perturbarent, & alias, prout in præfata sententia, quam non quidem approbandi, sed penitus, & omnino reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expressa, ac de verbo ad verbum inserta haberi volumus, uberius continetur.

Causæ insequentis declarationis.

§. 1. Cum autem satis exploratum sit, nec quisquam inficiari valeat nullum Judicem quacumque tandem potestate, & auctoritate suffultum, quoties de Censuris Ecclesiasticis ex causa læsæ, seu violatæ Immunitatis, & libertatis Ecclesiasticæ latis, seu declaratis agi contingit, in illarum validitatis, seu invaliditatis, justitiæ, vel injustitiæ cognitionem, quæ nonnisi Romano Pontifici pro tempore existenti, vel Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositæ ad id ab hac Sancta Sede specialiter delegatæ, reservata est, se ingerere posse, quinimo nemini alteri absolutionem ab hujusmodi Censuris, etiam ad cautelam, ac cum reincidentia, & ad effectum agendi dumtaxat, concedere fas esse; adeoque præmissa per dictum Officialem attentata; ultra manifestam eorum nullitatem, Pontificiæ Nostræ auctoritati gravissimum præjudicium intulerint, & adhuc inferant, ac propterea in plurimorum perniciem, & scandalum tendant, animasque pretioso Salvatoris, & Domini Nostri Jesu Christi Sanguine redemptas in maxima pericula, & errores conjicere, ac deplorandis malis involvere valeant. Hinc est, quod nos ex debito Sacrosancti Apostolatus Officii, quod humilitati nostræ commisit divina dignatio, Nostram, & hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, auctoritatem, & Jurisdictionem a temerariis, & perniciosis hujusmodi conatibus sartam, tectamque, atque illibatam tueri, & conservare, necnon animarum periculis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere cupientes, omniumque, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, aliaque quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pariter pro plene, & sufficienter expressis, & singillatim specificatis habentes, motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prænarratam sententiam, & quæcumque in ea contenta, aliaque omnia ea occasione per eumdem officialem Ebredunen. acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, inania, & a non habente potestatem temere, attentata, ac de facto præsumpta, nulliusque omnino roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse, ac perpetuo, fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec illa a quoquam ob-

Declaratio nullitatis præfatorum actorum, cum nova eorumdem revocatione.

observari posse, vel potuisse, adeoque nullum statum facere, vel fecisse; sed perinde ac si numquam emanassent, nec acta fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula, & si quæ insuper præmissorum occasione, seu in eorum sequelam per Officialem prædictum aut alias per Curiam Metropolitanam Ebredunen. hac in re de cætero agi, geri, & ordinari quomodolibet contigerit, harum serie revocamus; cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis haberi volumus, & mandamus.

Mandatum vitandi dd. Ministros tãquam excom. municatos, donec à S. Sede aliter declaratum fuerit.

§. 2. Præterea tametsi perspecta Cleri Populique Nicien. pietas, ac religio spem nobis ingerat, fore, ut memoratæ sententiæ, aliorumque per prædictum Officialem Ebredunen. gestorum nullam hactenus, ut par erat, rationem habuerit, imo nec de præsenti habeant, eisque minime attentis, a qualibet consuetudine, & commercio cum prædictis Officialibus, Ministris tanquam vere excommunicatis, & omnino vitandis penitus ultro abstinuerint, & abstineant; nihilominus motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, eosdem Officiales, & Ministros tanquam veros excommunicatos vitandos ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus habendos esse, donec, & quousque absolutionis beneficium Christiana humilitate petierint, & a nobis, ac Sede Apostolica, vel prædicta Congregatione Cardinalium impetrare meruerint, vel quatenus censuræ adversus eos promulgatæ nullæ, aut injustæ prætendantur, eas uti tales a Nobis itidem, & Sede præfata, vel memorata Congregatione Cardinalium declarari obtinuerint, cum ante hujusmodi declarationem pro validis, ac justis ab omnibus haberi, ac reputari debeant, earumdem tenore præsentium decernimus similiter, & declaramus. Quocirca universis Presbyteris, & Clericis tam sæcularibus cujuscumque gradus, præeminentiæ, & Dignitatis fuerint, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu Regularibus in divinis ministrantibus, harum serie districte præcipimus, & mandamus, ut quatenus prædicti Officiales, & Ministri ad eorum Ecclesias, ac Oratoria accedere, ibique divinis Officiis, aliisve sacris functionibus interesse præsumerent, cum eis ita se gerant, quemadmodum ex Sacrorum Canonum præscripto excommunicatis publice denunciatis agendum esse probe norunt, sub pœnis ab ipsis Sacris Canonibus in eos, qui secus fecerint constitutis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod Officialis seu Archiepiscopus Ebredunen.; necnon Officiales, & Ministri Senatus Nicien. supradicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, Dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosque quoslibet quacunque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Concilis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Metropolitanæ Ecclesiæ Ebredunen., & quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus etiam Jesu prædictis, ac quibusvis personis, etiam quacumque Ecclesiastica, vel mundana Dignitate fulgentibus, & quomodolibet qualificatis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter concessis, ac pluries, & quantiscunque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita for-

forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§.5. Volumus autem, ut ipsarum literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die v. Januarii MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

CCLXVII.

Dat. 13. Jan. 1720. an. 20.

Aboletur alternativa in Provincia Portugalliæ Ordinis Fratrum Carmelitarum.

Instituta fuerat hujusmodi Alternativa ab Inn. XII Const. ed. 1699., Jan. 21., P. 8. Et Inn. XIII. Const. ed. 1723.: Jul. 14., P. 3. agitur de Magistris ad Doctoratum promovendis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Præd. alternativa auctoritate Apost: instituta fuit a Nuncio, & a Capitulo Provinciali 1700. acceptata.

Alias pro parte clar. mem. Petri II. dum vixit Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris felic. rec. Innocentio Papæ XII. Prædecessori Nostro exposito, quod Provincia Portugalliæ Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quo perturbationes, & detrimenta regularis observantiæ, quæ ex factionibus & dominandi cupiditate inter Religiosos hinc inde ex affectu nationali inter se pugnantes non sine gravi Christifidelium scandalo oriri solebant e medio tollerentur, Apostolicum paternæ providentiæ suum subsidium exposcebat; nullum vero efficacius, & opportunius ad hujusmodi dissidiorum occasiones avertendas remedium apparebat, quam perpetuam quamdam Alternativam circa Electiones Officiorum omnium dictæ Provinciæ inducere, idque Religiosæ tranquillitati ejusdem Provinciæ conducibile fore, etiam tunc existentes Prior Generalis, & Consilium dicti Ordinis existimabant, & propterea ipsius Petri nomine eidem Innocentio Prædecessori humiliter supplicato, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur; ipse Innocentius Prædecessor piis ejusdem Petri Regis votis ea in re annuere, ac memoratæ Provinciæ Portugalliæ quieti salubriter providere cupiens, ejusmodi supplicationibus inclinatus, dilecto filio Nostro Michaeli Angelo S.R.E. Cardinali de Comitibus nuncupat. tunc in eisdem Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis suo, & Apostolicæ Sedis Nuncio dedit in mandatis, ut constito sibi de narratis, ac vocatis, qui fuissent evocandi circa Alternativam prædictam auctoritate Apostolica id gereret, statueret, atque decerneret, quod sibi pro ejusdem Provinciæ Portugalliæ quiete restituenda, necnon regulari disciplina in ea conservanda, & sic ubi collapsa esset reparanda, magis in Domino expedire visum fuisset, eique ad hujusmodi effectum quamcumque necessariam, & opportunam ad id facultatem eadem auctoritate, tribuit, & impartitus fuit, & alias prout in ipsius Innocentii Prædecessoris Literis die 21. Januar. 1699. in simili forma Brevis desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Quæ quidem Alternativa Officiorum a prædicto Michaele Angelo Cardinale tunc Nuncio prudentissime ordinata, atque præfixa, & respective cum distinctione duarum filiationum, nempe in Ulyssiponen., & Colarien. Conventibus sic in posterum nominan. designata & perlecta in pleno Capitulo Provinciali die 18. Septembris 1700. celebrato, constitutis, & auditis Procuratoribus acceptata, & registrata fuit.

Causæ abolendi præfatam alternativam, & preces Vocalium Provinciæ.

§.1. Cum autem, sicut dilecti filii moderni Prior Provincialis, Diffinitores, in Sacra Theologia Magistri, cæterique Vocales dictæ Provinciæ Portugalliæ Nobis nuper exponi fecerunt ex hujusmodi Alternativæ remedio, quod tempore suæ ordinationis congruum, & utile pro bono pacis judicatum fuit, subinde tractu temporis majora prioribus mala experientia docente, nempe jurgia, contentiones, rixæ, ac lites non modicæ irrepserint; ideoque in ultimo Capitulo Provinciali die 8. Maji 1718. congregato coram cunctis Gremialibus, & Vocalibus utriusque filiationis conclusum fuerit prædictam Alternativam penitus aboleri debere. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2 Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui negotium pro examine, atque discussione Nobis remissum mature de more perpenderunt, atque relationem dilecti filii moderni Prioris Generalis dicti Ordinis, actaque Capitularia viderunt, consilio, Alternativam, de qua agitur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium abolemus; salva tamen semper in præmissis, authoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Abolitio censitæ alternativæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judica- Clausulæ.

ri,

ri, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

§.5. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Januarii MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

CCLXVIII.

Dat. 2. Mar. 1720. an.20.

Conceditur Commissariis Gen. Congregationis Hispaniæ Ordinis SS. Trinitatis Redem. Captiv. Discalc. ut persistant in eorum Officiis, etiamsi ante Capitulum vacaret Officium Ministri Gen.

Const. ed. 1719., Dec.6. P.20. extat Decretum de veste Donatorum. Et Bened. XIII: Constit. edit. 1727, Aug. 21:, P.4. confirmantur quædam Capitula pro bono regimine Provinciarum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Referuntur Institutio prædict. Commissariorum, & causæ insequentis concessionis.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Alexander a Conceptione Minister Generalis Fratrum Congregationis Hispaniæ Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum quod cum ipse, & pro tempore existens Minister Generalis pro bono, & opportuniori regimine dictæ Congregationis, per varias, & ad invicem distantes Europæ Provincias feliciter, favente Deo, dilatatæ, & stabilitæ, ad evitanda inconvenientia quæ ex difficili ad eum recursu passim resultare possent, diversos Commissarios Generales, qui ipsius nomine ad normam facultatis ab eo illis commissæ remotarum Provinciarum gubernio incumbant, deputare soleat; Commissariorum vero Generalium hujusmodi facultas, utpote delegata ejusdem Ministri Generalis morte, renunciatione, & cessatione, aut depositione secuta, de jure etiam expirare debeat, unde accidere potest, quod priusquam præmissa ad eorumdem Commissariorum Generalium notitiam perveniant, nulliter, licet bona fide, jurisdictionem sibi commissam exerceant; idem Alexander Minister Generalis, ut facultas, semel a pro tempore existente Ministro Generali prædictis Commissariis Generalibus delegata, minime in posterum in casu mortis, renunciationis, aut depositionis ipsius Ministri Generalis delegantis expirare intelligatur, sed potius duret, ac vigeat, quousque renovata non fuerit per novum electum Ministrum Generalem, per Nos statui, ac decerni, & alias opportune in præmissis provideri plurimum desiderat. Nobis propterea tam suo, quam Diffinitoriis Generalis ejusdem Congregationis nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Ministri, & Definitorii Gen.

§.1. Nos igitur memoratos Alexandrum Ministrum Generalem, & Diffinitorium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationes bon. mem. Aloysii Priuli ejusdem S. R. E. Cardinalis Sancti Marci nuncupat., dum vixit, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris & dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis super eisdem præmissis factas attenderunt, consilio, ut prædicti Commissarii Generales a prædicto Ministro Generali pro gubernio remotarum Provinciarum delegati perdurent, & persistant in eorum Officiis per quatuor menses tantum post Electionem novi Ministri Generalis, sive per mortem, remotionem, & depositionem, sive per cessationem utcumque Generalatus Ministri Generalis delegantis, quem tamen novum Ministrum Generalem Electum intra dictum tempus quatuor mensium certiorent, ut idem Minister Generalis providere valeat, prout sibi in Domino videbitur auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Cōcessio præd pro spatio 4. mensium tantum ab electione novi Ministri Gen.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum

rum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§ 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Mart. MDCCXX Pontificatus Nostri Anno vigesimo.

CCLXIX.

Dat. 3. Apr. 1720. an. 20.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg: de ratione faciendæ electionis Officialium in Provincia S. Nicolai Fratrum Min: de Observ. Reformat.

De alternativa in hac Provincia vide Innoc: XII: Const: ed: 1692, Maji 17, P 1. Et Inn: XIII. Const: ed: 1721, Jun: 16, P 1 confirmatur alternativa in Provincia S. Antonii in Lusitania.

CLEMENS PAPA XI

Ad futuram rei memoriam.

Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ in Causa prætensæ Alternativæ Provinciæ Sancti Nicolai Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum inter fratres Lycienses ex una, & Barenses ex altera partibus vertente, Decretum tenoris sequentis, videlicet: In Causa prætensæ Alternativæ Provinciæ Sancti Nicolai Ordinis Minorum Observantium vertente inter Patres Lycienses, & Barenses Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, viso Memoriali porrecto a P. V. Commissario Generali Ordinis, referente Eminentissimo Corsino, rescripsit = Pro executione Voti Ponentis, & amplius, tenoris sequentis, videlicet = Attese le continue discordie, e controversie, che hanno sempre tenuta agitata la Provincia Osservante di S. Nicolò, benchè la Sagra Congregazione a dì 16. Decembre 1712. alli due dubbii proposti: uno sopra la divisione della Provincia: e l' altro sopra l' Alternativa tra li PP. Baresi, e Leccesi circa il Provincialato, gradi del Diffinitorio, Guardianati, e Recezioni de Novitii, rispondesse *negative ad utrumque*. Ad ogni modo ordinò, che in detta Provincia, si dovesse inviolabilmente osservare una sincera, e disappassionata giustizia distributiva, con ammettere in ciascun Capitolo Provinciale due Sogetti abili del Ristretto di Lecce, e Terra di Otranto nel Diffinitorio di detta Provincia. Con questo però, che se agl' Elettori piacerà eleggere per Provinciale un Leccese, non potranno deputare il Custode nel medesimo Ristretto, ma il Provinciale, & un Diffinitore. E quando vorranno eleggere il Provinciale Barese, dovranno deputare il Custode, & un Diffinitore Leccese; Restando però sempre in arbitrio di detti Vocali d' eleggere il Provinciale di quella Partita, nella quale stimaranno essere sogetto più degno, e di maggior abilità; Ed in oltre, atteso, che nelli detti Ristretti di Lecce, e Terra d' Otranto vi sono dodici Conventi dovranno in avvenire in ciascun Capitolo Provinciale, e Congregazione intermedia li Patri del Diffinitorio eleggere dodici Soggetti nativi del detto Ristretto di Lecce, e Terra d' Otranto abili, e sufficienti al Governo per Guardiani; acciochè in tal maniera godano le Cariche corrispondenti al numero de' Religiosi e Conventi del loro Ristretto. Cumque suprascriptum votum, sive modus debitæ executioni demandetur: ideo præsentibus injungitur P. V. Commissario Generali, quatenus pœnis, & remediis sibi a Sacris Canonibus subministrandis vocales præfatæ Provinciæ ad illius observationem cogat, atque compellat. Romæ 29. Februarii 1720. J. D. Card. Paraccianus = V. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Decretum præd. decernens executionem Voti Card. Ponẽtis de quadã specie alternativæ inter Lycienses, & Barenses.

§. 1. Cum autem, sicut dictus Vicecommissarius Generalis dicti Ordinis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius Vicecommissarii Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces ViceCommissarii Gen.

Confirmatio relati Decreti.

§. 2. Decernentes easdem præsentes Literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum te-

tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Aprilis MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

CCLXX.

Dat.26. Apr. 1720. an.20.

Eriguntur in Provincias binæ Vicariæ Bahiæ, ac Fluvii Januarii in Brasilia Ordinis Fratrum Carmelitarum antiquæ Observ.

Const. ed. 1710. Aug. 28. P. 10. concessa fuit Discalceatis Italis facultas fundandi Hospitium Ulyssiponen. Et Inn. XIII. Const. ed. 1723. Dec. 23 P. 3. agitur de promovendis ad Lauream Doctoratus in prædd. Provinciis.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosanctum Apostolatus ministerium humilitati nostræ nullo licet meritorum nostrorum suffragio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commissum postulat, ut inter multiplices Apostolicæ servitutis curas, illam peculiari studio complectamur, per quam personæ sub suavi religionis jugo Divini numinis obsequiis insistentes felicioribus in dies proficiant incrementis.

Erectio hujusmodi Vicariarum, & causæas erigendi in Provincias referuntur.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Vicarii Provinciales, & Diffinitores actuales, aliique Religiosi Diffinitorii tam proprio, quam reliquorum fratrum Vicariarum unius scilicet Bahiæ, & Pernambuci, alterius vero Fluvii Januarii respective nuncupat. Ordinis B.M. Virginis de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ etiam nuncupat. in Brasilia nomine, quod alias nempe anno 1685. prædictæ Vicariæ a q. Angelo Monsignano dum vixit d. Ordinis Priore Generali divisæ, & anno 1686. auctoritate Apostolica respective erectæ fuerunt, ac postmodum eodem anno 1686. pro eis certa particularis regiminis forma, quæ ab altero Priore Generali prædicti Angeli successore stabilita, & eadem auctoritate Apostolica anno 1687. confirmata reperitur stabilita fuit, prout in literis Apostolicis in simili forma Brevis, quas præsentibus desuper expeditis haberi volumus uberius continetur: Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatæ Vicariæ sic erectæ, & institutæ, ac divisæ congruo numero Religiosorum, & Conventuum ad effectum illas erigendi in duas separatas Provincias refertæ sint in primodicta quidem Bahiæ, & Pernambuci septem Conventus comprehensis Reformatis, alias in literis supradictis divisionis expressis ultra Hospitia, & Domos Missionum; in secundo dicta vero Vicaria, videlicet Fluvii Januarii sex alii Conventus in eisdem literis divisionis specificati numerentur, ac proinde dicti Exponentes attento prænarrato Conventuum, & Religiosorum numero pro meliori, & salubriori regimine, & Regulari observantia, & disciplina augenda, dictas binas Vicarias, in duas Provincias formales separatas, & de per se stantes ad instar aliarum Provinciarum ejusdem Ordinis erigi posse, illisque sic erectis omnia, & singula privilegia, gratias, & præeminentias, ac Indulta, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ de jure, usu, & consuetudine juxta dicti Ordinis Constitutiones, & Statuta dicta auctoritate confirmata fruuntur, & gaudent, per Nos concedi plurimum desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Patrū Definitorii, & Vicariarum.

§.2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re benigne annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum qui relationem dilecti etiam filii moderni Prioris Generalis dicti Ordinis, rationesque deductas mature perpenderunt, consilio, supradictas Vicarias in duas Provincias formales ad instar aliarum Provinciarum ejusdem Ordinis, salvis tamen privilegiis eorumdem Conventuum Reformatorum, auctoritate Apostolica tenore præsentium juxta petita erigimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Erectio præfatarum Vicariarum in duas distinctas Provincias, salvis privilegiis Reformatorum.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Conventuum, Vicariarum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub

sub annulo Piscatoris die XX. Aprilis MDCCXX. Pontificatus Nostri anno Vigesimo.

CCLXXI.

Dat. 6. Maji. 1720. an. 20.

Confirmatur Decretum Dietæ Gen. Congregationis Monachorum Silvestrinorum de exercitio munerum a Constitutionibus præscripto ad obtinendam Abbatiam Titularem.

Constitutiones horum Monachorum confirmatæ fuere ab Alex: VIII. Const: ed: 1690, *Oct:* 15, *P.* 1.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum h. m. 1694. editum, ejus causæ, diversa Congregationis Episc., & Reg. rescripta, ac casus quidam in quo dubitatur an locum habeat Decretum, referuntur.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Matthæus Sestili Abbas, & Visitator Generalis Congregationis Monachorum Silvestrinorum nuncupatorum Ordinis S. Benedicti, quod in Constitutionibus dictæ Congregationis a fel. rec. Alexandro PP. VIII. Prædecessore nostro confirmatis *Dist.*3. *Cap.*4. §.6. inter alia disponitur, quod, si quis octo annorum curriculo aut Bibliothecarii Monasterii S. Benedicti Terræ de Fabriano, sive Socii Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis munus obierit, capax Abbatiæ Titularis efficiatur absque eo, quod expressum sit, an opus ei existat, quod in unoquoque ex dictis officiis duo quadriennia complevisse, vel supradicti temporis dimidiam partem in uno, aliamque dimidiam in altera munere consumpsisse sufficiat. Cumque anno 1694. infrascriptæ Congregationi Cardinalium pro hujusmodi declaratione supplicatum fuisset, istamque eidem Congregationi Cardinalium ad tunc proxime Dietam Generalem, quæ desuper pro suo arbitrio, & conscientia explanaret, quod sibi magis expediens videretur remittere placuisset, ipsamet Dieta eodem anno declaravit octennium in dicta Constitutione præfixum intelligendum esse extensive ad diversa officia, itaut si aliquis Monachus per biennium socius dicti Procuratoris Generalis, altero biennio Bibliothecarius, altero secretarius, alteroque itidem biennio Novitiorum Magister extitisset, hunc intelligi annos octo a Constitutione præfinitos explevisse, habilemque effectum, ad hoc ut ad Abbatiam Titularem promoveatur, ac insuper eadem Dieta hanc rursus methodum proportionabiliter in aliis Officiis honoris nuncupat. ac voce carentibus successive servandam esse decrevit, sic ut sensus semper successivus, non autem cumulativus esse deberet, atque pro majori robore, ac firmitate præcitatæ declarationis, & Decreti supplicandum duxerat prædictæ Congregationi Cardinalium pro illorum confirmatione quæ subinde dignata fuerat rescribere esse locum confirmationi per literas Apostolicas. Porro post ejusmodi Rescriptum evenit, quod dictus Joannes Mattheus nunc Abbas, & Visitator Generalis ejusdem Congregationis Monachorum, qui Socii Procuratoris Generalis per quatuor annos & totidem Bibliothecarii supradicti monasterii officio functus fuerat, in Dieta Generali institerit pro sui promotione in Abbatem titularem, existimans quod novas preces memoratæ Congregationi Cardinalium, quæ jam declarationem ipsi Dietæ commiserat, & ista octo annorum exercitium in pluribus ex dictis officiis jam sufficere declaraverat, porrigere necessarium minime foret. Verum, quia cum eademmet Dieta extendens declarationem ad alia honoris munia (pro cujus confirmatione supplicari debuerat, prout prædictæ Congregationi Cardinalium supplicatum fuerat, & ipsa pro confirmatione rescripserat) facultates sibi tributas excessisset, tunc existens Abbas Generalis supradictæ Congregationis Silvestrinorum supplicem libellum tam ejusdem Matthei, quam dilecti pariter filii Joannis Baptistæ Cortolonno Monacho expresse professo hujus Congregationis nomine eidem Congregationi Cardinalium porrexit, quatenus omni semoto dubio, utrumque ad gradum Abbatiæ titularis habilitare dignaretur, prout die 18. Aprilis 1698. habilitavit hac tamen conditione, ut nisi infra tres menses litteræ Apostolicæ super confirmatione Dietæ Generalis hujusmodi expedirentur, ejusmodi gratia eis minime suffragaretur, ignarus itaque Joannes Matthæus supplicationis ejus nomine distributæ, sicuti, & rescripti desuper editi, haud tamen inscius minime teneri ad aliquam dictarum literarum expeditionem, sub firma credulitate, quod ista cadere deberet, solummodo in ea parte, quæ respiciebat declarationem Dietæ Generalis dicto anno 1694. circa munia honoris pro quibus cursus duodecim annorum requiritur, & super quibus declarandis nullam habuerat facultatem abinde citra pacifica, & bona fide intra spatium viginti duorum annorum gradum Abbatis titularis non minus, quam Gubernii ex eis quatuor, ac Visitatoris Generalis munere octo annorum, quod etiam num exercet, gavisus est.

Preces Procuratoris Gener.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Joannes Matthæus timens posse in proxime futuro Capitulo Generali supradictæ Congregationis Silvestrinorum opponi nullitatem honorum hactenus habitorum quemadmodum, & aliorum, si quibus a sua Congregatione decorari valeret, & eo tantummodo motivo, quia literas prædictas, quæ sibi minime necessarias esse judicaverat, haud expedierit opposita nullitate non obstante, se habilitatum, & capacem per nos declarari summopere desideret, maxime quia in aliis quinque capitulis, duabusque Dietis, quibus tanquam Abbas Titularis de Gubernio, & tanquam Visitator Generalis interfuerit, nec eidem unquam talis oppositio facta sit, quod de per se solum est siquidem sufficiens ad quamcumque nullitatem sanandam, quatenus adesset, sed semper in eodem gradu suffragium tulerit, ejusque votum absque ulla contradictione admissum fuerit. Nobis propterea idem Joannes Matthæus humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio recensiti Decreti.

§.2. Nos igitur ipsum Joannem Matthæum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis

tiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum qui dilectorum filiorum socii, & Vice-Procuratoris Generalis ipsius Congregationis Silvestrinorum relationem, & a prædicto Joanne Matthæo narrata attenderunt consilio, primum Decretum a Dieta Generali editum, & gratiam Abbatiæ titularis a memorato Joanne Matthæo reportatam, ut præfertur auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & respective sanamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & dicto Joanni Matthæo in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & difiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis Silvestrinorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die II. Maji MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

CCLXXII.

Dat. 7. Maji. 1720. an. 20.

Confirmantur quædam Decreta Diffinitorii Gen. Ordinis Min. Conventualium.

Alex. VIII. Const. ed. 1690., April. 5., P. 1 confirmata fuere quædam Decreta Capituli Gen. Et hujus Pontificis Const. ed. 1720., Jul. 12., P. 20 est probitio extrahendi libros ex Bibliotheca Urbinaten.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. EX injuncti Nobis divinitus Pastoralis officij debito illa, quæ pro felici eorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi vitæ Religiosæ jugo mancipati sunt, regimine, & gubernio provide prudenterque facta esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, libenter cum id a Nobis petitur Apostolici muniminis nostri præsidio roboramus.

§.1 Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Carolus Jacobus Romilli Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in Diffinitorio Generali dicti Ordinis in alma Urbe nostra die 27. Mensis Maji anni proxime præteriti congregato ad Divini cultus incrementum, & Religiosorum Ordinis hujusmodi, tam ad regularis observantiæ, quam in literis progressionem edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet. Decretorum anno 1719. editorum scopus.

Decreta Venerabilis Diffinitorii Generalis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci Romæ Die 27. Maji Anno 1719. congregati.

I.

Sacra Minorum Conventualium Religio Beatissimæ Virginis Conceptionem singularibus devotionis officiis a suis primordiis quovis tempore prosecuta est. Quamobrem Majorum suorum semitis inhærendo, Decrevit Ven. Diffinitorium eamdem Beatam Virginem sub titulo Immaculatæ Conceptionis in Patronam Principalem sibi assumere: firmissimam ex eo spem concipiens, futurum ut in Ordine nostro erga eamdem Deiparam, ejusdemque Immaculatæ Conceptionis Mysterium, pietas, & Religio in dies fervescat, & augeatur. Patrona præcipua B.M.V. Immaculatæ Cóceptionis.

II.

Cum satis compertum sit non levia sequi incommoda, & Jura Ministrorum Provincialium confundi, & perturbari, si quandoque in Transfiliationibus contingat aliquem prius acceptari in filium Conventus, quam Provinciæ; hac de causa sub poena nullitatis præcipitur, ut in hujusmodi transfiliationibus (etiamsi utraque aggregatio spectaret ad Diffinitorium Provinciale) hic ordo omnino servetur; Præmissis literis de jure præmittendis, prius Provinciæ, deinde Conventui coaptetur. Ratio faciendæ Transfiliationis.

III.

Pietati, & maxime Religioso consentaneum est, eos, qui vel Religioni toti, vel Provinciis præfuerunt, quique non pro se ipsis dumtaxat, sed pro aliis quoque teneantur Deo rationem reddere, uberioribus suffragiis cum ex hac vita decesserint adjuvari. Statuitur ergo, ut pro Exgeneralibus, & Exprovincialibus in Religione obeuntibus in singulis Conventibus totius Ordinis una Missa cantetur, singuli Sacerdotes semel Missæ sacrificium offerant, Clerici semel Officium Defunctorum, Laici vero semel Coronam Beatæ Mariæ Virginis devote recitent. Pro Exprovincialibus, salvis manentibus suffragiis per Constitutiones Urbanas, statutis in singulis Conventibus Provinciæ, duæ aliæ Missæ cantentur. Pro Exprocuratoribus Generalibus, aliisque Assistentibus Ordinis Missa una cantetur in qualibet Provincia in Conventu designando a Ministro Provinciali juxta Ordinem Custodiarum, & Conventuum. Sacrificia, & preces pro mortuis Præsidibus.

IV.

Qui ad Religionem admittendi.

Stricte præcipiunt nostræ Constitutiones Urbanæ, ut nemo ad Ordinem recipiatur, nisi prævia diligentissima perquisitione de uniuscujusque natalibus, de corporis habitudine, de moribus, & vita anteacta. Quæ perquisitiones cum non semel probatæ sint deceptionibus obnoxiæ, si illorum Provincialium, ex quorum finibus recipiendi ortum trahunt, informatio, & votum negligatur; ideo mandatur Ministris Provincialibus quarumcumque Provinciarum, ne imposterum audeant exteros ad habitum Religionis admittere, nisi præhabitis informatione, & consensu Provincialium, ad quos spectat sub pœnis statutis, & expressis in Decreto Alexandri VIII. quod incipit *Provinciales quarumcumque Provinciarum*, & aliis pœnis Ministri Generalis arbitrio reservatis.

V.

Conversi careant jure suffragii.

Quamquam in Constitutionibus nostris Fratribus quoque Laicis, seu Conversis Jus suffragii in quibusdam actionibus concedatur, tamen quia, ut experimento compertum est, ex hujusmodi Conversorum suffragiis acta publica ut plurimum vel impediuntur, vel perturbantur, cum ut plurimum deteriorem sequentes, ab optimorum sententia discedant; hac de re statuitur, ut nullus Conversorum, qui actu in Religione reperiuntur in actionibus publicis, vel privatis suffragium ferat, nisi in ætate habeat annos quadraginta, & in professione regulari quindecim; qui verò post hoc Decretum ad habitum Religionis admittentur, omnino careant jure suffragii.

VI.

Qui Lectores Morales ad gradum promovendi.

Cum non parum utilitatis a lecturæ moralis exercitio oriri probatum sit, censuit Vener. Diffinitorium confirmandum esse Decretum super hoc emanatum in Capitulis Generalibus celebratis annis 1707., & 1713. quod incipit *Cum in dies*, hac tamen limitatione, ut lectura Moralis ad Paternitatis Provinciæ gradum non perducat, nisi qui prius Regentes primæ Classis fuerint: ne si sola lectura moralis ad paternitatem Provinciæ assequendam sufficiat, cum non levi Religionis detrimento, laboriosa cæterarum facultatum studia negligantur.

VII.

Approbantur 9. Decreta Definitorii 1713. celebrati.

Postremo cum Decreta Diffinitorii Generalis in Urbe congregati anno 1713. non nisi ad sexennium fuerint a Sanctissimo Domino Nostro confirmata, quæsitum fuit, an essent iterum approbanda. Quibus Ven. Diffinitorium respondit; I. De Confessionibus Novitiorum audiendis non ab ipsorum Magistro, ut vitentur conscientiarum pericula, sed ab alio Religioso spectatæ vitæ ad id muneris seligendo. III. In quo ne Conventus gravetur, decernitur, ut non cuilibet Diffinitori perpetuo proprius Laicus assignetur pro socio, sed unus Frater Laicus inserviat saltem duobus Patribus. V. De Præfectis in Gymnasiis, & Collegiis pro majori studentium profectu destinandis. VIII. De lectura secundi Seminarii Regentibus diligentioribus secundo triennio pro secunda, & tertio triennio pro prima classe judicio Diffinitorii Generalis concedenda. X. De Seminariis pro faciliori Adolescentium profectu ad pauciorem numerum reducendis. XI. De non promovendis ad Paternitatem alicujus Conventus, nisi prius ab Episcopo Diœcesano fuerint ad confessionem admissi. XII. De subsidiis præstandis Sac. Conventui Assisiensi: Hæc omnia Venerabile Diffinitorium respondit esse approbanda, juxta eorum seriem, & tenorem, prout re ipsa approbavit. II. Vero de suffragio a Conversis in electionibus non ferendo nisi in ætate habeat annos quadraginta, & in Professione Regulari quindecim, approbavit, sed ulterius statuit, quod Conuersi imposterum ad habitum admittendi, omnino careant jure suffragandi, prout n.5. Quintum de lectura morali in ordine promovenda, pariter confirmavit, sed hac limitatione, ut ad paternitatis gradum non perducat, nisi, qui prius Regentes primæ Classis fuerint, prout n.6. Sextum tandem, septimum, & nonum, in quibus de methodo studiorum de concursu, & examine studentium Baccalaureorum, & numero Collegialium agitur censuit Ven. Diffinitorium esse totaliter committenda, prout de jure in sacris Constitutionibus Urbanis prudentiæ, & arbitrio Reverendissimi Fratris Ministri Generalis, qui pro locorum & temporum varietate, id pro studiorum incremento statuet, quod magis in Domino expedire videbitur.

Preces Ministri Gen.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus Carolus Jacobus Minister Generalis Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos specialem ipsi Carolo Jacobo Ministro Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii nostri Josephi ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Vallemani nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, & alteram dilecti etiam filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi, atque documenta exhibita mature perpenderunt consilio, Decreta præinserta, nono dumtaxat excepto, confirmando usque ad proxime futurum Capitulum Generale Ordinis prædicti, ac in proxime venturo generali Diffinitorio iterum ad trutinam reducendo, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorū Decretorum, nono excepto iterū ad examen revocādo.

§.3. Decernentes præinserta Decreta, ac eas-

Clausulæ. easdem præsentes literas firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumvis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Maji MDCCXX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

CCLXXIII.

Dat. 29. Maji. 1720. an. 20.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Gen: Congregationis S. Bernardi in Hispania de Lectoribus & Concionatoribus.

Const. ed. 1719, Apr. 3. P. 19. extat. decretum de electione Superiorum singulis sexenniis. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Dec: 20., P. 5. agitur de distributione Officiorum in Congregatione Cistercien. Castellæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. EX injuncti Nobis divinitus pastoralis Officii debito illa, quæ pro felici eorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi monasticæ vitæ jugo mancipati sunt, regimine, & gubernio provide prudenterque facta esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, libenter cum id a Nobis petitur Apostolici muniminis nostri præsidio roboramus.

Decretorum an. 1717. editorum causa refertur. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis in Romana Curia Monachorum Congregationis S. Bernardi Hispaniæ Ordinis Cistercien tam suo, quam Dilectorum Filiorum Abbatis Generalis, & totius Diffinitorii prædictæ Congregationis nomine, quod in Capitulo Generali ejusdem Congregationis die 10. Novembris 1717. in Collegio de Palaruelos nuncupat. celebrato ad tollendas gravissimas inordinationes quas ipsa Congregatio ob neglectas Sacræ Theologiæ, & Philosophiæ Lecturas, nec non Verbi Dei prædicationes experta fuit, nonnulla Decreta, sive Definitiones circa modum deinceps in electione Lectorum, verbi Dei Prædicatorum, oppositorum, & aliorum servandum edita, & facta, ac ab eodem Capitulo approbata & subscripta fuerunt, tenoris, qui sequitur; videlicet.

Decreti, o Definizioni, & Ordinazioni, da Confermarsi.

I.

E per essersi sperimentati nella Religione gravi inconvenienti per l'esperienza, che fin ora ha avuto nel tralasciare le lettere di Teologia, e Filosofia, e le Prediche desiderando evitarli il Capitolo Generale commanda, che di qui avanti una volta, che saranno posti li detti Lettori, e Predicatori nella forma, che nelli Capitoli seguenti si dirà, non si possino rimovere dalle loro cariche senza causa, e dichiarare il Capitolo Generale esser causa legitima per esser rimossi, la mancanza del complimento all'obligo di detti loro impieghi, o cariche letterarie, e ogni altra cosa; per la quale, possono secondo li nostri Statuti, e Definizioni esser privati li Padri Abbati. Lectores, & Concionatores qua de causa amoveri possint a suo munere.

II.

E perchè li detti Lettori, e Predicatori siino tali, che nominati una volta non possino esser rimossi, se non per le Cause dichiarate nell'antecedente Capitolo, ordina, e comanda il Capitolo Generale, che li Lettori, e Predicatori si provedino, ed eleggino di qui innanzi per concorso nel tempo del Capitolo Generale, o pure quando parerà al Nostro Reverendissimo P. Generale esser di bisogno, dovendo li concorrenti intervenire a detto Capitolo, nel quale diffenderanno quella Conclusione, che vorranno, e leggeranno d'opposizione un' ora con punti rigorosi di ventiquatro hore, quali si proporranno dal Maestro delle Sentenze, argomentando uno contro l'altro di maniera, che ciascheduno delli concorrenti sostenga due argumenti di mezz' ora per ciascheduno. Norma eos eligendi.

III.

Parimente concede licenza il Capitolo Generale di poter concorrere a detta opposizione tutti quelli, che averanno sostenuto l' atto maggiore nell' Università d' Alcalà, e a quelli, che averanno sostenuto l' atto maggiore, o minore nell' Università di Salamanca, o saranno nominati dal nostro Reverendissimo P. Generale per sostenerli, e a quelli che sua Paternità Reverendissima secondo le circostanze, parerà convenienti chiamare a detto concorso. A tutti i quali, che vogliono concorrere debbino li Padri Abbati, de' quali saranno sudditi, dar' a conto della lor casa di Professione tutto il biso- Qui ad eximen admittendi, & a quo eis ministranda viatica.

gnevole per andare, e ritornare a Palazuelos, o al luogo, dove sarà il concorso sotto pena di sospenzione dalle loro dignità Abbaziali per sei mesi, il che si eseguirà dal Nostro Reverendissimo P. Generale, o suo Commissario senza dispensarne alcuno, sopra di che a sua Paternità Reverendissima se gl'incarica la Coscienza, come anche il detto Capitolo Generale incarica la Coscienza di sua Paternità Reverendissima, acciò che la provisione di detti atti della Università la faccia in soggetti più habili, che per ciò li Padri Maestri, e Lettori di Salamanca, ed Alcala e Maestro degli Studenti di Salamanca dopo sostenuti gl'atti di detti Collegii, faccino un'Attestato giurato, e segreto senza communicarsi uno con l'altro a sua Paternità Reverendissima di ciascheduno di detti, che averanno sostenuti gl'atti di Collegio, acciò detta Paternità sua Reverendissima possa con maggior sicurezza provedere gl'atti dell'Università, avendo riguardo alli meriti delli soggetti, ed alla giustizia distributiva, che ordina la Bolla del Nostro Santo Padre Clemente XI.

IV.

Examinatores, & qui ab eis approbandi.

Similmente ordina il Capitolo Generale, che fatto il sopradetto concorso, ed opposizione alle Letture, e Prediche, si provedino per Voti decisivi del nostro Reverendissimo P. Generale, ed altri quattro Esaminatori, che saranno sempre li Lettori, e Oppositori di Alcala, e Salamanca, di maniera che di detti quattro uno sii naturale del Regno di Galizia, e l'altro della Provincia de Campos, e Terre adjacenti del Regno di Leone, e gl'altri due siano naturali di Castiglia nova, Riosa, Astrurie, e Montannas. E se d'alcuno di detti Partiti non vi sarà Lettore, ne Oppositore, si complisca il detto numero di quattro con il Maestro, o Maestri più moderni, che siino Capitulari, naturali di detti partiti, che non averanno Lettore, nè Oppositore. Et il detto nostro Reverendissimo P. Generale, e quattro Esaminatori giurino di dare il Voto per quelli che giudicaranno più habili à dette cariche, regolandosi il tutto meglio si potrà con l'egual divisione, e subdivisione, che dispone in quanto ai Magisterj, e Prediche il nostro Santissimo P. Clemente XI. dare i loro voti in Segreto, e quello che averà maggior numero di essi, sia Lettore, o Predicatore.

V.

Quot Lectores & Concionatores eligendi.

Et in tal guisa nei tempi suddetti si provedino tutte le Letture, e Prediche, che allora saranno vacanti, e che si sappia, che in quel triennio hanno di vacare.

VI.

Potendo similmente provedere oltre li detti altri due, o tre Lettori, e Predicatori, che solo possino entrare parendo al nostro Reverendissimo P. Generale in Letture, e Prediche se a caso vacaranno avanti d'altro concorso per morte, rinunzia, ò privazione.

VII.

Electio oppositorum pro Universitatibus.

Nell'istessa conformità e maniera provederanno il detto nostro Reverendissimo P. Generale, e quattro Esaminatori quelli che si dovranno assegnare per Oppositori alle Cattedre delle Università, nominandoli delli soggetti di detto concorso, o delli Lettori attuali, li quali nominati una volta non possino lasciar detta Carica di Oppositori, se non per causa d'una malatia, che l'obblighi a ciò, e che risulti per mezzo d'un attestato giurato de' Medici, riconosciuto, ed approvato dal detto nostro Reverendissimo P. Generale, e li quattro Esaminatori, ò la maggior parte delli cinque.

VIII.

A quo fieri debent impensæ tempore prædictorum electionum.

Comanda similmente il Capitolo Generale, che tutte le spese del nostro Reverendissimo P. Generale, delli quattro Padri Esaminatori, e delli concorrenti alle dette cariche tutto il tempo, che durerà il detto Concorso, le faccia questo Monastero di Palazuelos, o altro, che il nostro Reverendissimo Padre Generale assegnarà per quest'effetto a conto di tutto l'Ordine quale si riporta con le spese dell'istesso Capitolo, e paghino li Padri Abbati con l'istessa puntualità, che si pagano sempre le dette Spese al Capitolo Generale.

IX.

De Jubilatis, & Lectore ac Concionatore Collegii de Palazuelos.

Parimente ordina il detto Capitolo Generale, che nessun Lettore, nè Predicatore si possa giubilare finchè non habbia letto, o predicato dodeci corsi compiti.

X.

E parimenti, che nessuno possa esser Lettore, ne Predicatore del Collegio di Palazuelos più di sei corsi, quali terminati il nostro Reverendissimo P. Generale debba farli passare ad altre Letture o Predica, e che nessuno Lettore possa giubilarsi senza aver letto tre anni almeno in Alcala, o Salamanca.

XI.

De numero Lectorum, Magistrorum, Regentium, & Viceregentium.

Parimente comanda il Capitolo Generale, che nel Collegio di Alcala non vi siino altro, che quattro Lettori, e il meno antico di abito eserciti l'officio di Maestro de' Studenti, e in Salamanca più di tre Lettori, e un Maestro de' Studenti, includendo in questo numero li Graduati di detta Università, che non averanno Catedra, nè saranno Giubilati.

XII.

E che nel Collegio delli più anziani non vi siino più, che tre Regenti, e che il meno antico d'habito eserciti l'officio di Vice Regente, nè tampoco nel Collegio di Palazuelos vi siino più di quattro Lettori, esercitando il meno antico d'abito l'officio di Maestro di Studenti, & in ciascheduno Collegio di Filosofia solamente vi sarà un Lettore, che guadagni tre corsi compita la let-

lettura di Filosofia, ed uno più anziano che non guadagni corso, il che si osservi subito ottenuta che sarà la conferma Apostolica.

Preces Definitorii Gen. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes Decreta, & definitiones hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem ejusdem Procuratoris Generalis super præmissis ejsdem Cardinalibus factam viderunt consilio (recedendo a resolutis sub die xi. Martii anni proxime præteriti in ea parte, in qua fuit dictum quo ad confirmationem supradictorum Decretorum, & Definitionum factam, & aprabatam, in pleno Capitulo Generali exquirendum esse votum ejusdem Capituli Generalis) Difinitiones, & Decreta præinserta hujusmodi, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorũ Decretorum.

Clausulæ. §.3. Decernentes præinserta Decreta, & Diffinitiones, ac easdem præsentes literas firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Hispaniæ etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIX. Martii MDCCXX. Pontificatus nostri anno vigesimo.

CCLXXIV. *

Conceditur Indulgentia plen. perp. in quibusdam Festis pro Ecclesia B. Mariæ della Steccata Militiæ Aureatæ Constantinianæ. Dat. 15. Junii. 1720. an. 20.

Præd: Ecclesia erecta fuit in Sedem Militiæ Const: ed: 1718, Maji 27, P 18. Et Inv: XIII Const: ed: 1721, Dec: 15, P 1. creantur 50. Equites Aureatæ Militiæ.

CLEMENS PAPA XI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Precibus Ducis Parmæ, Magni Magistri conceditur præd. Indulgentia in festis Conceptionis, & Annunciationis B.M, ac SS. Georgii, & Basilii.

AD augendam Fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus dilecti filii Nobilis Viri Francisci Parmæ ac Placentiæ Ducis, & Magni Magistri, seu perpetui Administratoris Militiæ Aureatæ Constantinianæ sub titulo Sancti Georgii, & Regula Sancti Basilii Magni nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis qui Ecclesiam Conventualem Beatæ Mariæ *della Steccata* nuncupat. Parmen. prædictæ Militiæ, in Conceptionis, Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, ac eorumdem Sanctorum Georgii, & Basilii festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & largimur; Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris;

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Junii MDCCXX. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

CCLXXV. *

Prohibetur, ne extrahantur libri ex publica Bibliotheca Urbinatensi, & facultas itidem retinendi libros damnatos indulgetur. Dat. 12. Jul. 1720. an. 20.

Const: ed: 1706, Jan. 30, P 6. inter Auditores Rotæ Perusinæ concessus fuit locus uni civi Urbinaten:. Et Const. ed: 1721, Mar: 19: P 21. confirmantur privilegia Universitatis, & Collegii Doctorum.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

A Clem. XI. Pôtificia charitate erga Patriam suam instituta fuit publ. Bibliotheca ex libris collatis partim a S.S. & partim a D. Fideli Episcopo Æsino, ac Lancisio Medico Pontificio.

CUm Nos Civitatem nostram Urbinaten., in qua nati, educati, & a primis ætatis nostræ annis instituti fuimus, quamque propterea singulari paternæ charitatis affectu in Domino complectimur, amplioribus in dies beneficiis, & gratiis ornare cupientes, ac ad illa potissimum quæ majorem ei utilitatem, & fructum afferre possunt, Pontificiæ nostræ largitatis intuitum dirigentes, publicam Bibliothecam in Conventu Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum dictæ Civitatis ad usum, & commoditatem eorundem Fratrum ac Civium, & Incolarum quorumcumque ipsius Civitatis, necnon Studiosorum ad Universitatem studii generalis in eadem Civitate erectam confluentium instituerimus: non modica pecuniarum summa per Nos in id opus erogata præsertim in constructionem fabricæ ejusdem Bibliothecæ; Eamque non modo scriniis, seu forulis nuceo ligno decenter elaboratis, ac filo æreo reticulato munitis verum etiam plurimis Codicibus ad omnes prope scientias, & artes tum liberales, tum mechanicas spectantibus, sive per Nos emptis, sive e domestica nostra Bibliotheca exaratis, qui ultra nonnullos in antiqua dicti Conventus Bibliotheca existentes, ac alios plures, quos bo. mem. Alexander Fidelis, dum viveret, Episcopus Æsinus ejusmodi nostræ in suam æque, ac nostram Patriam beneficæ voluntatis probe conscius, in suis supremis tabulis dispositioni nostræ hoc consilio reliquerat, in scriniis hujusmodi jam collocati & congrue dispositi reperiuntur, instrui fecerimus; illisque nuper etiam alios Codices præsertim ad artem medicam pertinentes quos quondam Joannes Maria Lancisius, dum vixit, Cubicularius, & Medicus noster secretus, propenso in eamdem Patriam nostram animo, dictæ Bibliothecæ legaverat, addi jusserimus; quinimo etiam in posterum eamdem Bibliothecam aliis Codicibus, seu Voluminibus, dum benedicente Domino vita suppetet, augere intendamus, ad hoc, ut exinde memorati Fratres, Cives, Incolæ, & Studiosi, bonarum, ac præsertim Sacrarum literarum, laudabiliumque disciplinarum studiis commodius, ac impensius vacare, uberioresque in eis progressus facere valeant: Sicque ad sectanda vestigia tot Illustrium Virorum, qui in prædicta Civitate omni doctrinæ genere ante hac eximie floruerunt, ac permultis in lucem editis operibus plurimum ei decus, ac ornamentum attulerunt, vehementius excitentur.

Prohibitio præd. sub excommunicationis, & privationis utriusque vocis pœnis.

§. 1. Nunc vero conservationi, manutentioni, & incremento dictæ Bibliothecæ, quantum cum Domino possumus, benigne consulere volentes; idcirco Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne quisquam cujusvis gradus, status, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis existat, aut quocumque officio, auctoritate, vel superioritate fungatur, libros, codices, quinterna, folia, chartas, scripturas, & volumina quæcumque, tam typis impressa, quam manuscripta, hactenus a Nobis, vel aliis, ut præfertur, donata, & assignata, seu in posterum per Nos, & alios quoslibet quandocumque donanda, & assignanda, ex ipsa Bibliotheca sub quovis quæsito colore, prætextu, capite, vel occasione extrahere, vel asportare, seu, ut extrahantur vel asportentur, permittere, aut consentire audeat quovis modo, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nonnisi a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus, impetrare possit, & quoad Regulares, etiam privationis vocis activæ, & passivæ, eo ipso absque alia declaratione per contrafacientes incurrendis pœnis, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo prohibemus, & interdicimus.

Indultum retinendi libros damnatos ita tamẽ ut principaliores sub clavi custodiantur.

§. 2. Præterea, ut in Bibliotheca præfata quorumvis etiam Hæreticorum, & Hæresiarcharum, aliorumque reprobatorum Authorum cujuscumque Sectæ, & Classis, etiam primæ, & ex quacumque causa, etiam ob falsi dogmatis suspicionem, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac etiam in quibusvis Conciliis generalibus, nec non etiam a Nobis, & Sede Apostolica quomodolibet prohibiti, & damnati, ac a Nobis, Successoribusque nostris Romanis Pontificibus, & dicta Sede in futurum forsan prohibendi, & damnandi libri, manuscripta, & opera tam hactenus in lucem edita, quam in posterum edenda, seu scribenda quæcumque, etiamsi ex professo, & in capite de Religione, & Fide Catholica, seu contra Religionem, & Fidem easdem tractent, in ipsa Bibliotheca hactenus collocati, & collocata, ac in posterum quandocumque collocandi, & collocanda retineri, haberi, & asservari libere, licite, & impune, ac absque ullo conscientæ scrupulo, & quarumcumque Ecclesiasticarum sententiarum, & censurarum, vel aliarum pœnarum, etiam irregularitatis, infamiæ, aut inhabilitatis incursu possint, & valeant, ita tamen, ut libri, scripta, & opera præfata omnia, ac illa præsertim, quæ de Religione, & Fide vel contra Religionem, & Fidem Orthodoxam tractant, seu tractabunt, in aliquo separato ejusdem Bibliothecæ loco clausi, & clausa, ac secreto, & sine cujusquam scandalo, vel periculo sub clavi retineantur, nec a quoquam accipi possint, nisi de manibus Bibliothecarii, vel Custodum nunc, & pro tempore existentium, qui illos, seu illa legendos, seu legenda nemini præbere audeant quovis modo, seu præsumant, nisi prius sibi constiterit, quod illos, seu illa petentes opportunam super eorum lectione a Sede præfata licentiam sibi concedi obtinuerint, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, harum serie, concedimus, & indulgemus.

Clausulæ cũ mandato affigendi harum literarũ exẽplum alicui loco Bibliothecæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab iis respective inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Generales Inquisitores, & de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judi-

dicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus quibuslibet Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibuſque Conciliis editis, & edendis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, nec non prohibitionibus deſuper factis, & in poſterum quomodolibet faciendis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe, ac latiſſime derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut præſentium literarum exemplum in valvis dictæ Bibliothecæ, aut alio conſpicuo illius loco, ubi ab omnibus cerni, & legi poſſit, affixum aſſidue remaneat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xii. Julii MDCCXX. Pontificatus noſtri anno vigeſimo.

CCLXXVI.

Dat. 6. Sept. 1720. an. 20.

Abolentur Statuta Capitulorum Generalium Fratrum Min. de Obſerv. Reformat. de privilegiis Lectorum, Prædicatorum, & Magiſtrorum Novitiorum.

Inn: XI: Conſt: ed: 1686, Martii 18, Pio confirmata fuere h. m: privilegia Lectorum. Hujus Pontificis Conſt: ed: 1718, Aug: 20, P. 18 revocata fuere privilegia perſonalia in Provinciis Braſilien. Et de abolendis privilegiis Lectorum vide Conſt: ſequentem ed: 1720, Sept: 7, P. 20.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INter cæteras Apoſtolicæ ſervitutis curas, quibus circa univerſalis Eccleſiæ regimen humilitati noſtræ a Domino commiſſum aſſidue premimur ea Nos non parum ſolicitos habet, ut perſonæ Regulares Divinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatæ, juxta regularia eorum Inſtituta ſalubriter regantur, & propterea ſi quæ felici earum ſtatui obeſſe, aut in aliquod obſervantiæ Regularis earum, & diſciplinæ detrimentum vergere cognovimus ea, quantum Nobis ex alto conceditur, removemus, & prohibemus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Statutum Capituli Toletani 1682. de præcedentia Lectorum, Concionatorum, & Magiſtrorū Novitiorum.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Superiores Generales Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupatorum, quod Capitulum Generale dicti Ordinis quod anno 1682. in Civitate Toletan. celebratum fuit, perpendens multos præmio magis, quam pœna ad virtutes excitari omnium ſtrictioris obſervantiæ Vocalium unanimi conſenſu, ac nemine prorſus diſcrepante ſtatuit, ut ii, qui integrum Philoſophiæ curſum, & Sacram Theologiam duodecim annorum ſpatio laudabiliter docuerunt, vel impoſterum docebunt, ultimum locum, & præcedentiam inter eos, qui Miniſtri, & Vicarii Provincialis per biennium vel Guardiani Conventus Hieruſalem, vel Secretarii Generalis reſpective muneribus perfuncti fuerunt, obtineant; Qui vero totidem annis in Cathedralibus Eccleſiis, vel ſuggeſtis conſpicuis, vel generalibus in verbi Dei prædicatione preclare ſe geſſerunt, & poſt hac ſe gerent, immediate poſt Diffinitores actuales, & qui Magiſtri Novitiorum per octo annorum decurſum fuerunt, vel erunt, poſt Excuſtodes, & Prominiſtros, qui in Capitulo Generali Hiſpaniarum legitime ſuffragati ſunt, locum habeant; ea tamen lege, ut unus ex Lectoribus, unuſque ex Concionatoribus, ac unus ex prædictis Magiſtris antiquior in ſuo quolibet munere expleto, præfata præcedentia reſpective, & loco abſque jure ſubrogandi eodem tempore gaudere poſſit; præfati autem Lectores in poſterum ſcholaſtica exercitia ad præſcriptum Conſtitutionum ejuſdem Ordinis auctoritate Apoſtolica confirmatarum peragere teneantur: Ac poſtmodum ejuſmodi Toletanum Statutum quoad Lectores de tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum conſilio per quaſdam felic. record. Innocentii Papæ XI. Prædeceſſoris Noſtri die 18. Martii 1686. expeditas Literas ſub certis modo, & forma tunc expreſſis confirmatum, & approbatum fuit; Et deinde in Capitulo pariter Generali Romano anno 1688. celebrato titulus Emeriti jam dictis Lectoribus attributus extitit; Ac in altero ſimiliter Capitulo Generali Victoriæ nuncupato anno 1694., habito, unus in qualibet Provincia Conventus, ubi Lectores prædicti privilegia hujuſmodi conſecuturi, eadem ſcholaſtica exercitia proſequi deberent, ſtabilitus fuit.

Statutum præd. quoad Lectores tantum ab Inn: XI. confirmatum an: 1686.

Statutum Capituli Romani 1688. de titulo Emeriti Lectoribus conceſſo.

Statutum Capituli Victoriæ 1694. de peculiari Cœnobio pro dd. Lectoribus.

Preces Superiorum Gen. pro abolitione præfatorū Statutorum.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, experientia compertum ſit gravia ex ipſis Indultis, & Privilegiis regulari diſciplinæ præjudicia illata, ac inter Religioſos jurgia, lites ac ambitus multum ab humilitate, & ſimplicitate dicti Ordinis aliena exorta eſſe, & propterea dicti exponentes, quo omnis via illius relaxationi præcludatur, de opportuno remedio a Nobis provideri ſummopere deſiderent. Nos ipſos Exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de particularis Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus fratribus Noſtris ejuſdem S. R. E. Cardinalium a Nobis deputatæ conſilio, dictum Statutum Toletanum ſuper Indultis, ac Privilegiis Lectoribus, Verbi Dei Prædicatoribus, necnon Magiſtris Novitiorum, ſicut præmittitur conceſſis, necnon alia ſtatuta in Capitulis Generalibus, ſci-

Abolitio præd. Statutorum.

ſcilicet Romano, & Victoriæ edita, ut præfertur, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, viribuſque, & effectu vacuamus; ſicque deinceps prædicti Lectores, Verbi Dei Prædicatores, & Magiſtri Novitiorum Indulta, privilegia, & titulos hujuſmodi nullatenus conſequi valeant, ita tamen, ut Regulares Ordinis prædicti, qui uſque ad præſentem diem jam dicta Indulta, & Privilegia legitime conſecuti fuerint, in eorumque pacifica poſſeſſione extiterint, iis uti, & frui poſſint, in ſtatu tantum, in quo reperiuntur, non tamen aliud privilegium in caſu loci vacantis privilegiati aſſequi valeant, atque præſentibus Noſtris Literis juri illis quæſito derogatum cenſeatur.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit, in futurum inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcunque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus prædictis Innocentii Prædeceſſoris Literis, aliiſque præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium Literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique Locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die VI. Septembris MDCCXX. Pontificatus Noſtri Anno Vigeſimo.

CCLXXVII.

Dat. 7. Sept. 1720. an. 20.

Confirmatur Decretum Congregationis particularis de abolendis Privilegiis a Capitulis Gen. Fratrum Min. de Obſerv. Reformatæ Lectoribus conceſsis.

Hac de re vide Conſt. præcedentem ed. 1720., Septemb. 6., P. 20. Et Inn. XIII. Conſt. ed. 1721., Jul. 5., P. 1. denegatur præcedentia Laicis in Regno Siciliæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper a particulari Congregatione nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus a Nobis ſpecialiter deputata ſuper prætenſis rationibus pro parte dilectorum filiorum Lectorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia Reformatorum nuncupat. alias in Congregatione tunc exiſtentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita adductis, & in eadem Congregatione particulari minime exhibitis, non eſſe locum abolitioni Indultorum, & privilegiorum eis per ſtatutum Toletanum, ac Capitula Generalia Romano ſcilicet, & Victoriæ dicti Ordinis conceſſorum, emanavit Decretum tenoris, qui ſequitur, videlicet = Ordinis Minorum Reformatorum S. Franciſci = Cum pridem ſub die Jovis 18. Julii 1720. Congregatio deputata Eminentiſsimorum, & Reverendiſsimorum DD. Cardinalium Paulutii, Caſoni, Paracciani Præfecti Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, ac Fabroni, meique infraſcripti Secretarii fuerit in ſenſu, conſulendum Sanctiſsimo Domino Noſtro pro abolitione Statuti Toletani, necnon aliorum Statutorum in Capitulis Generalibus Romano, & Victoriæ editorum ſuper Indultis, & Privilegiis Lectoribus, Prædicatoribus, & Magiſtris Novitiorum Ordinis Minorum Obſervantiæ Reformatorum conceſsis, prout latius ex facti ſerie, & Decreto edito, quod a Sanctiſsimo D. N. approbatum fuit. Nuper ex Lectorum præmemorati Ordinis parte eidem Sanctiſsimo Domino Noſtro expoſitum fuit, quod alias ſub die 21. Junii 1709. in Sacr. Congregatione Epiſcoporum, & Regularium, hac eadem promota Superiorum Generalium inſtantia ſuper abolitione reſpective dictorum Privilegiorum, & Indultorum, Ponente clar. mem. Cardinali Sancti Clementis reſcriptum fuit = Nihil eſſe innovandum, proindeque ex his, aliiſque prætenſis rationibus, quæ a dictis Lectoribus adducebantur, & in eadem Congregatione particulari exhibitæ non fuerunt, non eſſe locum abolitioni prædictorum Indultorum, & Privilegiorum dicebatur. Hinc denuo de mandato ejuſdem Sanctiſsimi Domini Noſtri, eadem particulari Congregatione habita die Jovis 29. Auguſti 1720., & perpenſis dicto Decreto Sacræ Congregationis Epiſcoporum, & Regularium, aliiſque prætenſis rationibus prædictorum Lectorum, Eminentiſsimi Patres unanimiter fuerunt in ſenſu=Standum eſſe in Decretis ſub die 18. Julii proxime præteriti = J. D. Card. Paraccianus = J. Archieſcopus Damaſcenus Secretarius.

Decretum Congregationis, in quo refertur contradictio inter Superiores Gen., & Lectores ſuper abolitione prædd. Privilegiorum.

Preces Superiorum Gen.

§.1. Cum autem ſicut dilecti etiam filii Superiores Ordinis prædicti Nobis ſubinde exponi fecerunt, ipſi Decretum hujuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & ſervetur exactius, Apoſtolicæ Confirmationis Noſtræ patrocinio communiri plurimum deſiderent; Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus

bus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§.2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique Locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembr. MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

CCLXXVIII.

Dat. 20. Oct. 1720. an. 20.

Extenditur numerus octodecim Magistrorum pro Provincia Peruviana Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Constitut. ed. 1712., Febr. 26., P. 12. auctus fuit numerus Magistrorum in Provincia Limana. Et Inn. XIII. Const. ed. 1721., Nov. 18., P. 1. reducitur numerus Magistrorum in Provincia Castellæ.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus extensionis, & preces Provinciæ pro numero 50. Magistrorū.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Peruvianæ Ordinis Eremitarum S. Augustini, quod cum in eadem Provincia numerus Religiosorum auctus sit, illiusque Conventus in statu satis diviti reperiantur, nec non in ultimo examine peracto Religiosi habiles, & capaces ad consequendum Magisterii in Sacra Theologia gradum usque ad numerum quinquaginta, qui tamen laurea emerita donari nequiverunt, ex quo in Provincia hujusmodi octodecim Magistri in eadem Sacra Theologia numerantur, reperti fuerint, ipsi Exponentes, quo Religiosis prædictis novi ad studia, & virtutes stimuli addantur, numerum Magistrorum hujusmodi ad quinquaginta a Nobis augeri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.1. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisve Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilectorum pariter filiorum modernorum Vicarii Generalis, & Procuratoris Generalis dicti Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam, viderunt, & jura deducta perpenderunt, consilio, octodecim magistrorum prædictæ Provinciæ numerum pro nunc ad viginti quatuor auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & in reliquis votum futuri Capituli Generalis exquiri mandamus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Extensio numeri 18. Magistrorum ad 24. tantum.

§.2. Decernentes easdem presentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciæ, & Ordinis prædictorum, & etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Octobris MDCCXX. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

CCLXXIX.

Dat. 11. Jan. 1721. an. 21.

Confirmatur Concordia super divisione Provinciæ Insulen: Ordinis Fatrum Capuccinorum.

Const. ed. 1712. *Sep.* 13, *P.* 12. *constituta fuit æqualitas inter Custodias Provinciæ Turonen. Et Bened. XIII. Const: ed:* 1728, *Dec:* 16, *P.* 5. *erigitur Provincia Alsatien.*

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ divisionis Provinciæ in Custodias Gallobelgicam, & Flandrobelgicam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Ministri Provincialis, & Definitorum Provinciæ Insulen. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappucinorum nuncupatorum Nobis expositum fuit, quod cum eorum Provincia in locis, & Terris, in quibus maxima adest idiomatum diversitas, constituta sit, propter ejusmodi, etiam idiomatum diversitatem, populorum utilitatem, bonum Conventuum, pacem, & Religiosorum concordiam, & præsertim, ut servitio charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi provideatur, nimirum, ut tam populi, quam Religiosi in temporalibus, sicut & in Spiritualibus necessariis levamentis minime destituantur, a dilectis pariter filiis Ludovici de Jul tunc existente Definitore generali, & Ministro Provinciali Provinciæ Parisien. dicti Ordinis, ac a tunc pariter existente Carolo Maria Ministro Generali Ordinis hujusmodi, ad hoc specialiter deputatis, conventio, & transactio facta, approbata, & Confirmata, & in Capitulo mense Augusti anno 1687. celebrato ab omnibus vocalibus unanimiter subscripta, & hactenus sine interruptione observata fuit, itaut Primo Provincia prædicta juxta idiomatum diversitatem in duas Custodias nimirum Gallo Belgicam, & Flandrobelgicam dividatur eidem Ministro Provinciali subjectas. Secundo, ut Minister Provincialis ex unaquaque Custodia sit eligibilis, & unaquæque custodia duos Definitores Nationales habeat: Tertio, ut in Capitulo celebrato pro Capitulo Generali quælibet Custodia suum Custodem ad Capitulum Generale mittendum habeat, & alia prout in Decreto confirmatorio conventionis prædictæ plenius dicitur contineri.

Concordiæ Capitula super d. divisione in Capitulo Gen. 1687. approbatæ.

Preces Ministri, & Definitorum Provincialium.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat nonnullis prædictam conventionem electionum utcumque libertati præjudicare, & Sacris Canonibus contrariam esse videatur, ideoque dicti Exponentes, ut bona memorata procurentur, & malis alioquin resultandis occurratur omnes, & quoscumque defectus, qui in prædicta conventione esse possunt per Nos sanari, eamdemque conventionem approbari, ac ratificari, electionesque in omnibus Capitulis in posterum in prædicta Provincia celebrandis juxta conventionem hujusmodi fieri posse plurimum desiderent. Nobis propterea exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi super præmissis ad eosdem Cardinales trasmissam viderunt consilio memoratam conventionem auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, ratificamus, & qualemcumque defectum forsan in ea incursum itidem sanamus. Præterea permittimus juxta petita, ut deinceps electiones in omnibus Capitulis in prædicta Provincia celebrandis ad instar ejusdem Conventionis fiant.

Confirmatio recensitæ cōcordiæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis & ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XI. Januarii MDCCXXI. Pontificatus nostri Anno Vigesimo primo.

Con-

* **CCLXXX.**

Dat. 19. Mar. 1721. an. 21.

Confirmantur Privilegia & indulta a Romanis Pontificibus Universitati Studii Generalis, & Collegio Doctorum Urbini concessa, cum nonnullis illorum declarationibus.

H. m. Privilegia & Indulta hic recensentur in Constitutionibus Jul. II. ed: 1507., Feb: 17, P. 5. Pii IV. Const. ed: 1563, Feb: 16, P. 5; & Const. ed: 1564, Feb: 20, P. 5; Urb: VIII. Const: ed: 1636. Jul: 8, P. 13. Et Clem. X. Const: ed: 1671, Apr: 6, P. 1. Hujus Pontificis Const. ed: 1720, Jul: 12, P. 20. extat prohibitio extrahendi libros ex publica Bibliotheca. Et Inn: XIII Const: ed: 1721, Maii, P. 1. confirmatur præsens Constitutio.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium à Pontificia sollicitudine pro movendi felicem statum Locorum S. R. E. subditorum, Civitatis præsertim Urbini suæ Patriæ cujus laudes recensentur.

INter multiplices, atque gravissimas solicitudines, quas pro communi universi Christiani Gregis vigilantiæ nostræ divina dispositione commissi regimine, ac utilitate dies, noctesque suscipimus, illa potissimum cor nostrum vehementer pulsat, & angit, ut Populorum S. R. E. etiam in temporalibus subditorum commodis, & prospero, felicique statui paterna charitate consulamus, ac ea præsertim, per quæ literarum studia foventur, Juventus liberalibus disciplinis, & doctrinis eruditur, Juris in primis utriusque prudentia, sine qua Respublica rite gubernari nequiret, addiscitur, & recta causarum forensium cognoscendarum, justitiæque administrandæ ratio custoditur, omni adhibita ope, sedulitate, & cura promoveamus. Quo quidem paterni amoris sensu, si cæteras omnes Pontificiæ Ditionis Civitates merito respicimus, dignum profecto, justumque est, ut Civitatem nostram Urbinatensem, ubi vitæ limen attigimus, ac primis literarum rudimentis imbuti fuimus, quæque omni tempore totius Urbinatensis Ducatus Princeps, & Caput extitit, & plurimos tulit non tam bonarum artium, & mathematicarum præsertim disciplinarum laude imo etiam militari gloria insignes, quam Ecclesiasticarum dignitatum splendore conspicuos Viros; apud quos itidem, & solidæ pietatis, orthodoxæque Religionis cultus, ac summa in Romanos Pontifices, & Apostolicam Sedem observantia, & studium semper enituit, propensiori quodam affectu, natura ipsa dictante, respiciamus, ac unice in Christo diligamus. Nec minus æquum arbitramur, & congruum, ut Universitatem quoque studii generalis illic Apostolica auctoritate erectam, in qua Nos olim lauream doctoralem accepimus, ac insuper Collegium I. V. Doctorum ibidem pari auctoritate institutum, unde Viri sæpenumero prodierunt doctrinæ fama celebres, illustriumque munerum ab ipsis recte gestorum merito commendati, cui Nos etiam adscriptos aliquando fuisse, non sine voluptate meminimus, paterna dilectione complectamur, grataque voluntatis nostræ, ac simul Pontificiæ largitatis significationibus prosequamur.

A Clem. XI. d. Civitas ab aere alieno fuit soluta.

§. 1. Quocirca plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui Patrias suas insignibus, maximisque beneficiis ornarunt, morem, exemplumque secuti, inter ipsa Pontificatus nostri primordia considerantes prædictam Patriam nostram dilectissimam ingenti quadraginta millium aureorum ære alieno, cui infelix superiorum temporum conditio, & publicæ necessitates causam præbuerunt, gravari, ac fere opprimi, & ob publicorum proventuum tenuitatem nedum omni prorsus carere spe illud unquam dissolvendi, sed etiam oneri annuorum ejus fructuum ferendo longe imparem esse; æquum proinde, munerique nostro consentaneum duximus rationem inire, qua gravissimo huic malo occurreretur, institutoque ex pecuniis a Nobis ante aliquos annos collatis multiplico, cujus administratio a Viris ad id a Nobis delectis summa fide, ac industria hactenus gesta fuit, eam jam pecuniarum summam conflavimus quæ memorato æri alieno penitus extinguendo satis erit, huncque in usum quamprimum jussu nostro, benedicente Domino erogabitur.

Metropolitana Ecclesia præ nobili Altari, sacraque supellectili sumptuosa ditata.

§. 2. Præterea Metropolitanam ejusdem Civitatis Urbinatensis Ecclesiam, in qua sacris Baptismi aquis abluti fuimus, magnifico, atque prænobili Altari æneis ornamentis, antiquis marmoribus, & lapidibus versicoloribus selectissimis exculto, sub quo sacrum Corpus S. Crescentini Martyris, ipsius Civitatis Protectoris, reconditum est: sex ibidem prægrandibus candelabris cum Cruce, aliisque vasis argenteis elegantissime elaboratis; multa, & sumptuosa omnis generis supellectile in usum sacri Ministerii: geminis attalicis stragulis magni pretii, totidemque a celebrioribus ævi nostri Pictoribus delineatis, atque confectis tabulis decorari nostra pariter, & quidem maxima impensa curavimus.

Ejusdem Ecclesiæ Canonicales proventus aucti Ædes Archiepiscopales ampliatæ, Collegium extructum.

§. 3. Exiguum insuper, nec præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ dignitati parem Beneficiatorum illi inservientium numerum auximus, congruaque dote instruximus: Canonicales proventus, antea admodum tenues, certa annua quingentorum aureorum super fructibus, & redditibus quibuscumque Monasterii Sanctæ Mariæ de Claravalle nullius, seu Senogallien. Diœcesis in perpetuum assignata pensione, amplificavimus: Sacrarium in usum Canonicorum a fundamentis ereximus, & congruis armariis pro sacrorum suppellectilium decenti custodia exornavimus; Archiepiscopales ædes, angustas, & collabentes refecimus, ac ampliavimus, Collegium itidem, in quo Nobiles Adolescentes tum indigenæ, tum etiam exteri, bonis artibus, honestisque moribus a doctis, piisque Magistris sedulo instituuntur, fere in meditullio Civitatis a fundamentis excitavimus.

Bibliotheca in C[illegible] S. Francis[illegible]d publicum usũ erecta.

§. 4. Publicam quoque Bibliothecam in Conventu Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum ad usum, & commoditatem eorumdem Fratrum, ac Civium, & Incolarum quorumcumque ipsius Civitatis, nec non Studiosorum ad præfatam Universitatem studii generalis confluentium instituimus, non modica pecuniarum summa in id opus erogata, præsertim in constructionem Fabricæ ejusdem Bibliothecæ, eamque non modo scriniis, seu forulis nuceo ligno decenter elaboratis, ac filo æreo reticulato munitis, verum etiam pluribus codicibus ad omnes prope scientias, & artes tum libe-

liberales, tum mechanicas spectantibus, sive per Nos emptis, sive e domestica nostra Bibliotheca extractis, ut ultra nonnullos in antiqua dicti Conventus Bibliotheca existentes, ac alios plures, quos bo. me. Alexander Fidelis, dum viveret, Episcopus Æsinus, ejusmodi nostræ in suam æque, ac nostram Patriam beneficæ voluntatis probe conscius, in suis supremis tabulis dispositioni nostræ hoc consilio reliquerat, in scriniis hujusmodi jam collocati, & congrue dispositi reperiuntur, instrui fecimus; Illisque nuper alios etiam codices, præsertim ad artem medicam pertinentes; quos quon. Joannes Maria Lancisius, dum vixit, Cubicularius, & Medicus noster secretus propenso in eamdem Patriam nostram animo dictæ Bibliothecæ legaverat, addi jussimus, quin imo etiam in posterum eamdem Bibliothecam aliis codicibus, seu voluminibus, dum, benedicente Domino, vita suppetet, augere intendimus, ut exinde memorati Fratres, Cives, Incolæ, & studiosi bonarum, ac præsertim sacrarum literarum, laudabiliumque disciplinarum studiis commodius, ac impensius vacare, uberioresque in eis progressus facere valeant.

Mœnia Civitatis restaurata. Duo fixa loca in Rotis Perusiæ & Maceratæ Civibus assignata. Mons frumentarius erectus.

§.5. Ad hæc præfatæ Patriæ nostræ mœnia pluribus in locis collapsa, aut collabentia instauravimus, ejus insuper Civibus I. V. Doctoribus certum, fixumque locum inter Auditores Tribunalium, quæ Rotæ nuncupantur, Civitatum nostrarum Perusiæ, & Maceratæ in perpetuum assignavimus, ac non ita pridem pium Montem frumentarium cum dote septingentorum modiorum frumenti, qui quot annis mutuo pauperibus dari debeant, ad hoc, ut ejusmodi subsidio propriis necessitatibus consulere possint, & agri præsertim culturam deserere non cogantur, certis pro recta illius administratione sancitis legibus, ereximus, atque fundavimus, pluribusque aliis, nec vulgaribus beneficiis tum eamdem Patriam nostram, tum etiam peculiares illius Cives hactenus prosecuti sumus, & ad extremum usque vitæ nostræ spiritum, adjuvante Domino, prosequi non desinemus.

Referuntur Privilegia Universitati, & Collegio Doctorum a Pontificibus concessa.

§.6. Nunc verò ad Universitatem Studii generalis, & ad Collegium I. V. Doctorum in eadem Urbinatensi Civitate dudum, ut præfertur, erecta Apostolicæ nostræ considerationis intuitum convertentes, & gratum nostrum erga ipsa animum profiteri, testatumque facere cupientes æquum in primis ducimus iis, quæ a pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad illorum decus, ornamentum, ac utilitatem provide, atque sapienter constituta fuerunt, Apostolicæ nostræ confirmationis robur adjicere aliaque desuper statuere, atque disponere quemadmodum in Domino conspicimus salubriter expedire.

Epitome sequentis Constitutionis.

§.7. Cum itaque, sicut accepimus, fel. rec. Julius II. Romanus Pontifex Prædecessor noster institutionem præfati Collegii a q. Guido Ubaldo Urbini Duce factum pro cognitione causarum tam Ecclesiasticarum, quam prophanarum totius Urbinatensis ditionis in secunda, & tertia instantiis (causis mere Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) benigne approbaverit, & confirmaverit, ac regulam in ejusmodi Causarum decisione servandam præscripserit, pluraque alia in favorem ejusdem Collegii disposuerit per suas anno millesimo quingentesimo septimo xii. Kalen. Martii sub plumbo expeditas literas, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet:

Constitutio Julii II. qua confirmatur erectio Collegii 13. Doctorum, quibus præscribitur regula in decidendis causis (meris Ecclesiasticis exceptis) in 2., & 3. instantiis.

§.8. *Julius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad sacram Beati Petri Sedem Divina dispositione sublimati, singulis, quæ pro personarum Nobis, & Apostolicæ Sedi devotarum pace, commodo, & tranquillitate profutura fore conspicimus, Apostolicæ providentiæ solicitudinem libenter intendimus, & ad felicem eorum prosecutionem, & confirmationem, cum a Nobis petitur, opem, & operam impendimus efficaces. Sane exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Nobilis Viri Guidobaldi Ducis Urbinaten., & universorum Subditorum ejus petitio continebat, quod licet olim fel. rec. Alexander Papa VI. Prædecessor noster, cupiens indemnitati universorum subditorum Ducatus Urbinaten. consulere, ipsum Ducatum Urbinaten., & Civitatem Senogallien., illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ segregaverit, & separaverit, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatam, in Romandiola instituerit; ad quos omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolverentur, ordinaverit, & quod propter temporum conditiones hujusmodi Institutio effectum sortita non fuerit; Nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum Subditorum suorum providere, in Civitate Urbinaten. unum Collegium tredecim Doctorum instituit, & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, & definirentur, etiam ordinavit. Quare pro parte Ducis, & Subditorum hujusmodi, necnon etiam dilecti filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Urbis Præfecti Nobis fuit humiliter supplicatum, ut institutioni, & ordinationi Collegii tredecim in legibus, & Decretis Doctorum hujusmodi Apostolicæ confirmationis robur adjicere, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos, qui nostrorum, & S. R. E. Subditorum commoditatibus intendimus, & quantum cum Domino possumus, ipsos ab expensis, & oneribus relevamus, necnon præfati Ducis propositum plurimum in Domino commendantes, institutionem, & ordinationem prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac quod in secunda, & tertia instantia omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quam prophanæ, & mixtæ, ac Beneficiales (meris Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, in Dominii temporalis præfati nunc, & pro tempore existentis, tam ratione Ducatus præfati nunc, & pro tempore existentis, quam aliorum ejus dominiorum quorumcumque coram dicto Collegio tredecim Doctorum, eisdem modo, & forma, quibus coram Rectore Provinciæ Marchiæ huiusmodi tractantur, tractentur, & finiantur. Ita tamen, quod Causæ præfatæ non possint expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum dicti Collegii, & alias sententiæ latæ non teneant, quæ vota secrete, & sigillatim præstare debeant, quodque etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus dicti Collegii exinde se absentare, quod per tunc præsentes

tes factum, & terminatum fuerit, perinde valeat, ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existant; ac etiam quod causæ appellationum quarumcumque per Subditos præfati Ducis a quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ sint, & esse censeantur, nisi forsan a sententiis ipsius Collegii appellatum fuerit, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari valeat; eadem auctoritate statuimus, & ordinamus, ipsosque Subditos, necnon Ducatum, & Statum Urbinaten., ac etiam Statum & Civitatem Senogallien. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictæ Provinciæ Marchiæ, necnon Bononiensi, & Perusina Legationibus prorsus eximimus, & segregamus, ac liberamus. Et insuper eidem Collegio, ut in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem prærogativis, indultis, & ordinationibus utatur potiatur, & gaudeat, quibus dictus Rector præfatæ Provinciæ utitur, & uti consuevit, præfata auctoritate concedimus; Statuta quoque, & ordinationes per dictum Collegium in causis decidendis, & terminandis edita, dummodo sint licita, & honesta, & sacris Canonibus non obviantia, dicta auctoritate confirmamus, & approbamus, ipsique Collegio nova statuta, quatenus sint licita, & honesta, condendi eadem auctoritate licentiam elargimur, & facultatem, non obstantibus Apostolicis, necnon dictæ Provinciæ specialibus, & generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, seu de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda foret illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, quodque Collegium hujusmodi nondum ad numerum tredecim Doctorum deventum est, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, statuti, ordinationis, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, elargitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Quingentesimo septimo, duodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Item Ducatus, & Status Urbinaten. ac Senogallien. eximuntur a Rectore Marchiæ, cujus privilegia, aliaque Collegio tribuuntur.

Epitome sequentis Constitutionis.

§.9 Ac subinde rec.me. Pius Papa IV. etiam Prædecessor noster, postquam Urbinaten. Ecclesiam in Metropolitanam erexerat cum Archiepiscopali Dignitate, & omnimoda jurisdictione, ac superioritate, necnon illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran. & Eugubin., Civitates, & Dioeceses (quibus postmodum fel. itidem rec. Urbanus VIII. etiam Prædecessor noster Urbanien., & S. Angeli in Vado Civitates, & Dioeceses adjecit) cum earum districtibus, & Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Dioecesum earumdem perpetuo concesserat, & assignaverat, cum orta fuisset contentio inter bo. me. Felicem tunc Archiepiscopum Urbinaten., & bo. pariter me. Julium Sancti Petri ad Vincula, dum viveret S. R. E. Cardinalem de Urbino nuncupatum, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinaten. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac in certis aliis tunc expressis eventibus auctoritate Apostolica concessus fuerat, ex una; necnon Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex altera partibus, super jurisdictione, seu administratione justitiæ in omnes Præsules, Clerum, & Populum Civitatum prædictarum, quam Felix Archiepiscopus & Julius Cardinalis memorati prætextu erectionis hujusmodi ad se spectare, Collegium vero vigore literarum Julii Prædecessoris sibi concessum fuisse, & quia in dicta erectione de Privilegiis, ac Indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinaten. competere, nec illius jurisdictionem ad causas appellationum interponendarum a sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio prius concessa fuisset, se extendere posse asserebant, ac ad tollenda plurima scandala, quæ ex ejusmodi contentione facile oriri poterunt, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati, necnon dictum Collegium medio, ac opera dicti Guidobaldi tunc Ducis Urbini devenissent ad quamdam concordiam, seu transactionem, cujus vigore conventum, stabilitumque fuit; quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscopo Urbinaten. pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum venientibus a foro Ecclesiastico, ut supra, & secundas appellationes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent, quodque omnes, qui appellarent a sententiis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter illius Dioecesanos videlicet in prima, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secunda instantia latis, ut supra, intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium, Privilegiis, & Indultis Apostolicis tam Archiepiscopo, quam Collegio hujusmodi, ut præfertur, concessis quoad reliqua omnia salvis prorsus, ac illæsis; memoratus Pius Prædecessor hujusmodi concordiam, seu transactionem amplissime approbaverit, & confirmaverit per suas anno millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, xiii. Kalend. Martii sub plumbo expeditas literas tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio Pii IV. in qua refertur supra relata Julii II. Constitutio.

§. 10. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Ex solita Apostolicæ Sedis providentia ea, quæ pro bono pacis, & concordiæ inter Personas quaslibet, ac præsertim Cardinalatus, & Pontificali Dignitate præditas concordia terminata fuisse dicuntur, ne in recidivæ contentionis scrupulum dilabantur, quæque in justitiæ præsidentium favorem, commoda, & decus per Prædecessores nostros Romanos Pontifices concessa fuisse dicuntur, ut majoris roboris firmitatem obtineant, & perpetuo illibata persistant, libenter, cum a Nobis petitur, Apostolico munimine roboramus, ac desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Sane Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Collegii tredecim Doctorum nuncupati Urbinat. exhibita petitio continebat, ac Di-

Dilectus Filius Julius S. Petri ad Vincula Diaconus Cardinalis de Urbino nuncupatus, ac Venerabilis Frater Felix modernus Archiepiscopus Urbinat., & Magister Domus, nec non Prælatus Domesticus noster exposuerunt, quod alias fel. rec. Julio Papæ II. Prædecessori Nostro pro parte Guidobaldi tunc Urbini Ducis, ac universorum ejus Subditorum exposito, quod licet antea piæ mem. Alexander Papa VI. etiam Prædecessor noster, tunc suus, cupiens indemnitati universorum Subditorum Ducatus Urbinat. consulere, ipsum Ducatum Urbinat., ac Civitatem Senogallien., illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ segregavisset, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatum, in Romandiola instituisset, quodque omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolverentur ad illud, ordinasset, & quod propter temporum conditionem institutio hujusmodi suum sortita effectum non fuisset; nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum suorum Subditorum providere, in Civitate Urbini unum Collegium tredecim Doctorum instituerat, & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, ac definirentur, etiam ordinaverat, præfatus Julius Prædecessor, Ducis, ac Subditorum hujusmodi, nec non etiam bon. mem. Francisci Mariæ tunc Almæ Urbis Præfecti supplicationibus inclinatus, institutionem ac ordinationem hujusmodi authoritate Apostolica per suas literas confirmavit, & approbavit, quodque in secunda, & tertia instantiis omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quam prophanæ, & mixtæ, & Beneficiales (mere Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, & Dominii præfatorum tunc, & pro tempore existentis Ducis, & Subditorum suorum hujusmodi, tunc, & pro tempore existentium tam ratione dicti Ducatus, quam aliorum ejusdem Dominiorum quorumcumque, coram dicto Collegio tredecim Doctorum, ac eisdem modo, & forma, quibus coram Rectore dictæ Provinciæ tractabantur, tractarentur, & finirentur, ita tamen, quod causæ ipsæ non possent expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum Collegii hujusmodi, alias sententiæ latæ non tenerent, quæ vota sigillatim, & secrete præstari deberent, quodque, etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus præfati Collegii ab eo se absentare, id quod per tunc præsentes factum, ac determinatum foret, perinde valeret, ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existerent; ac etiam quod Causæ appellationum per Subditos præfati Ducis a quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ essent, & censerentur, nisi forsan a sententiis ipsius Collegii appellatum foret, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari posset, dicta authoritate statuit, & ordinavit, ipsosque Subditos, necnon Ducatum, & Statum Urbinat., ac dictam Civitatem, & etiam Statum Senogallien. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictæ Proviciæ Marchiæ; necnon Bononien., & Perusin. Legationibus prorsus exemit, & segregavit, ac liberavit. Et insuper eidem Collegio, quod in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem prærogativis, Indultis, ac ordinationibus uteretur, potiretur, & gauderet, quibus præfatus Rector Provinciæ hujusmodi utebatur, ac uti consueverat, præfata authoritate concessit; Statuta quoque, & Ordinationes per dictum Collegium in causis hujusmodi decidendis, & terminandis edita, eadem authoritate approbavit, & confirmavit; necnon ipsi Collegio nova statuta condendi licentiam, & facultatem elargitus fuit, prout in ipsis Julii Prædecessoris literis desuper confectis plenius dicitur contineri; Et deinde, sicut eadem expositio Nobis facta subjungebat, postquam Nos dudum ex certis rationabilibus causis Ecclesiam Urbinat., cui etiam tunc præfatus Felix tunc Episcopus Urbinat. præerat, in Metropolitanam Ecclesiam cum Archiepiscopali Dignitate, ac omnimoda jurisdictione, & superioritate per alias nostras literas perpetuo erexeramus, necnon illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Dioeceses in Ducatu, & Dominio præfatis consistentes cum illarum districtibus, Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Dioecesum earumdem etiam perpetuo concesseramus, & assignaveramus, ipsosque Præsules, Clerum, & Populum, quoad omnia Metropolitica, & Archiepiscopalia superioritatem, jurisdictionem, ac jura pro tempore existenti Archiepiscopo Urbinat. subjectos fore, & tamquam membra Capiti obsequentes, per eos de Archiepiscopalibus juribus responderunt volueramus, prout in eisdem literis nostris etiam latius continentur: Orta contentione, & controversia inter Felicem Archiepiscopum, & Collegium Urbinat., necnon etiam Julium Cardinalem præfatos, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinat. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac forsan in certos alios tunc expressos eventus, authoritate prædicta concessus extitit, super jurisdictione, seu administratione justitiæ in omnes Præsules, Clerum, & Populum Civitatum hujusmodi, quam Archiepiscopus, & Julius Cardinalis prætextu erectionis ad se spectare; Collegium vero vigore literarum Julii Prædecessoris hujusmodi sibi concessam fuisse; Et quia in dicta erectione de Privilegiis, & indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinat. præfato competere, nec jurisdictionem præfati Archiepiscopi ad causas appellationum interponen. per Suffraganeos illius a sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio concessa prius extitisset, se extendere ostendi posse asserebant. Cumque ex hac contentione scandala plurima oriri posse dubitarent, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati volentes, ut bonos decet Præsules, fomenta dissentionum, & scandalorum, quæ inter ipsos, & Collegium hujusmodi occasione Jurisdictionis præfatæ de facili suscitari possent, propter concursum, & studium præveniendi, in totum tollere, & extirpare tam eorum propriis, quam Successorum suorum Archiepiscoporum Urbinat. nominibus infrascriptam cum dicto Collegio inierunt concordiam, & conventionem, medio, & opera Dilecti Filii Nobilis Viri Guidobaldi moderni Du-

Item erectio Ecclesiæ Urbinaten. in Metropolitanam a S. Sua facta.

Necnon lis inde orta inter Archiepiscopum, & Collegium quoad cognitionem causarum.

Ducis Urbini, videlicet: Quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscopo Urbinat. pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum venientibus a foro Ecclesiastico, ut supra, & secundas appellationes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent; quodque omnes, qui appellarent a sententiis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter ejus Diœcesanos, videlicet in prima, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secunda instantiis latis, ut supra, intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium, privilegiis, indultis, & concessionibus Apostolicis, tam Archiepiscopo, quam Collegio hujusmodi, ut præmittitur, concessis, & factis, quoad reliqua omnia salvis, & illæsis, ac in suo pleno robore permanentibus, necnon forsan alias Partes ipsæ verbo, vel in scriptis convenerunt, pepigerunt, & concordarunt, ut conventio, & concordia, necnon pactio hujusmodi eorum successores præfatos adstringerent, & obligarent, illa omnia suprascripta approbari, & confirmari voluerunt. Quare Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus, ac Collegium, nec non Guidobaldus Dux præfati Nobis humiliter supplicarunt, ut conventioni, & concordiæ, ac sine illarum præjudicio, & læsione, statutis, ordinationibus, exemptioni, segregationi, liberationi, concessioni, confirmationi Prædecessoris hujusmodi pro illarum subsistentia firmiori robur Apostolicæ firmitatis adjicere, aliaque in præmissis opportuna providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui singulorum, ac præsertim Venerab. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, & Prælatorum Domesticorum Urbis, prout possumus, votis libenter annuimus, veriores dictæ concordiæ, & conventionis, necnon Statutorum, Ordinationum, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, & confirmationis prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, conventionem, & concordiam præfatas, etiamsi in scriptis non extent, sed verbis dumtaxat initæ sint, ac sine earum præjudicio, & læsione, statuta, ordinationes, exemptionem, segregationem, liberationem, concessionem, & confirmationem, necnon literas Julii Prædecessoris hujusmodi, & prout illas concernunt, omnia, & singula in eisdem concordia, & literis Julii Prædecessoris contenta, ac exinde secuta quæcumque Apostolica authoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, necnon eis plenum robur firmitatis adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsan intervenerint, in eisdem supplemus, necnon illa valida, & efficacia fore, & esse, ac per eosdem præmissos, & alios, ad quos spectat, & spectabit in futurum, observari debere, nec ab illis ullo umquam tempore resilire posse, sed modernum Archiepiscopum, & Successores suos, ac Collegium præfatos ad illorum totalem observationem teneri, & obligatos fore, necnon quibusvis juris, & facti opportunis remediis ad id cogi, & constringi posse. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis authoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; necnon ex tunc, si secus super iis a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus; Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Urbinat. juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, ac Literis Apostolicis eisdem Archiepiscopo, & Collegio, ac quibusvis aliis quomodolibet, etiam motu simili concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, adjectionis, suppletionis, decreti, declarationis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, tertiodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Et concordia inter eos stabilita.

Quæ à Pontifice confirmatur.

§.11. Postmodum vero idem Pius Papa IV. antedictum Collegium Doctorum amplioribus privilegiis, & gratiis ornare volens, duos singulis annis in Poesi doctos poetica laurea decorandi: necnon eos, quos prævio diligenti examine idoneos, ac sufficientes comperisset, ad Doctoratus in Jure tam Canonico, quam Civili, & Bachalaureatus, Licentiaturæ, ac Magisterii in Medicina, vel alia licita facultate gradus promovendi; Notarios itidem publicos, seu Tabelliones, & Judices Ordinarios, prævio simili examine, idoneos repertos creandi: Nothos etiam, spurios, incestuosos, manseres, & ex quocumque illicito coitu procreatos legitimandi, & ad primæva naturæ jura, perinde ac si de legitimo matrimonio nati essent, restituendi: Nobiles insuper, seu etiam Milites, & Equites deauratos faciendi, & constituendi, amplam præfato Collegio licentiam, facultatem, & authoritatem concesserit, ac indulserit suis anno millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii in simili forma expeditis literis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Epitome sequentis Constitutionis.

§.12. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Sedes Apostolica gratiarum abundantissima mater, ac illarum solertissima dispensatrix, Doctorum hominum Collegiis amplas facultates interdum tribuere consuevit, ad hoc, ut ejus munera per multorum peritorum maturam deliberationem, & prudens judicium, nonnisi Personis benemeritis conferantur, ac distribuantur. Hinc est, quod Nos, qui accepimus olim cla. mem. Guidobaldum Urbini Ducem commoditatibus, & indemnitatibus universorum Subditorum suorum providere cupientem, in Civitate Urbini unum Colle-

Constitutio altera Pii IV. qua Collegio tribuitur facultas.

legium tredecim Doctorum forsan nuncupatum, coram quibus omnes, & singulæ totius Ducatus, ac Dominii pro tempore existentis Urbinaten. Ducis, & Subditorum præfatorum Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ, necnon etiam mixtæ tractarentur, & definirentur, instituisse, illudque per fel. rec. Julium PP. II. Prædecessorem nostrum, ac etiam per nos, & forsan alios Romanos Pontifices etiam Prædecessores Nostros approbatum, & confirmatum extitisse, ac illi nonnulla privilegia, concessiones, & indulta, quibus ipsi Doctores circa decisiones, & expeditiones Causarum uti deberent, auctoritate Apostolica concessa fuisse, idem Collegium, ejusque Doctores amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ac decorare volentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis pro eis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate Collegio, & Doctoribus hujusmodi nunc, & pro tempore existentibus ad instar nonnullorum aliorum Italiæ Collegiorum, in perpetuum duos singulis annis in poesi doctos poetica laurea decorandi, & insigniendi, necnon eos, quos in jure Canonico, & Civili, seu altero eorum studuisse, in eisque, seu eorum altero per diligentem examinationem scientia, & moribus idoneos, ac sufficientes esse invenerint, in utroque, seu altero jurium hujusmodi, aut medicina, vel alia licita facultate studuisse, & similiter per diligentem examinationem duorum, vel trium per eos eligendorum Doctorum, seu Magistrorum, vel Licentiatorum facultatis, in qua studuerint, coram eis habendam, ac fidelem Magistrorum, seu Doctorum eorumdem attestationem, medio juramento eis faciendam peritos, ac scientia, & moribus ad hoc idoneos, sufficientesque esse repererint, de eorumdem Doctorum, seu Magistrorum, vel Licentiatorum consilio, & assensu, ac eorum votis juratis in artibus, aut medicina, vel alia licita facultate hujusmodi ad Bachalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratus, & Magisterii gradus promovendi, ac in eis legendi, disputandi, & interpretandi, necnon alios actus ad personas in hujusmodi gradibus constitutas quomodolibet pertinentes faciendi auctoritatem concedendi, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibendi, necnon eos, quos ad hoc idoneos, & fideles, ac in literatura sufficientes esse repererint, in Notarios publicos, seu Tabelliones, & Judices Ordinarios, recepto prius ab eis, juxta formam præsentibus annotatam, solito juramento, creandi, ac de Notariatus, & Tabellionatus, ac Judicatus officii hujusmodi per pennam, & calamare, ut moris est, investiendi; Necnon Nothos, Bastardos, naturales, spurios, incestuosos, & manseres copulative, vel disjunctive ex quocumque illicito coitu procreatos, tam præsentes, quam absentes, viventibus, seu etiam mortuis eorum Parentibus; itaut ad paternam, & alias successiones bonorum quorumcumque suorum Agnatorum, Cognatorum, & Attinentium, sine præjudicio tamen venientium ab intestato, admitti, & in illis succedere; Necnon ad honores, dignitates, status, gradus, & officia secularia publica, & privata quæcumque recipi, & admitti, illaque gerere, & exercere libere, & licite possint, & valeant, ac si de legitimo matrimonio procreati essent, servata tamen forma literarum nostrarum desuper editarum legitimandi, ac ad primæva, ac legitima naturæ jura, & quoslibet

Decorandi duos quotannis poetica laurea, & idoneos promovendi ad gradus Doctoratus, Baccalaureatus, & Licentiaturæ.

Item creandi Notarios, & legitimandi spurios.

Necnon Nobiles Milites, & Equites deauratos constituendi.

actus legitimos restituendi, & reducendi; Necnon Nobiles, seu etiam Milites, vel etiam Equites deauratos, ut pro fide, justitia, & Religione pugnent, hortando, faciendi, creandi, & constituendi, eisque insignia, & arma in similibus dari solita, dandi, & concedendi, necnon ipsos nobilitatis equestribus insigniis decorandi, dicta auctoritate tenore præsentium licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus, & indulgemus, non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, ac statutis, & consuetudinibus, etiam municipalibus Civitatum, & locorum, in quibus ipsi legitimandi fuerint, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, illis præsertim, quibus caveri dicitur expresse, quod Naturales, & Bastardi legitimari non possint, nisi de consensu legitimorum, & naturalium, necnon quibusvis Cancellariæ Apostolicæ regulis per Nos, & Sedem eamdem in contrarium hactenus editis, & in posterum edendis, ac privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis, etiam quibusvis Universitatibus, studiorum generalium Collegiis, & quibusvis aliis locis, etiam motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam de consilio ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalium concessis, & confirmatis, ac in posterum concedendis, & confirmandis; Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Forma autem juramenti, quod Notarii, Tabelliones, & Judices per ipsos Collegium, & Doctores, ut præfertur, creandi hujusmodi præstabunt, talis est. Ego N. de N. Clericus N. ab hac hora in antea fidelis ero Beato Petro, & S.R.E. ac Domino meo Pio Papæ IV., & Successoribus suis canonice intrantibus, non ero in consilio, auxilio, consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione. Consilium, quod mihi per se, vel literas, aut Nuncium manifestabunt, ad eorum damnum scienter nemini pandam, si vero ad meam notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis, aut Ecclesiæ Romanæ vergeret, seu grave damnum, illud pro posse impediam, & si hoc impedire non possem procurabo bona fide id ad notitiam Domini Papæ perferri; Papatum Romanum, & Regalia S. Petri, ac jura ipsius Ecclesiæ specialiter, si qua eadem Ecclesia in Civitate, vel terra, de qua sum oriundus, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, & detinendum, seu recuperandum contra omnes homines; Tabellionatus officium fideliter exercebo, contractus in quibus exigitur consensus Partium, fideliter faciam nil addendo, vel minuendo sine voluntate Partium, quod substantiam contractus immutet; si vero in conficiendo aliquod Instrumentum unius

Præscribiturque Formula juramenti a Notariis præstandi.

unius solius Partis sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti substantiam contra voluntatem ipsius; Instrumentum non conficiam de aliquo contractu, in quo sciam intervenire, seu intercedere vim, vel fraudem; contractus in Protocollum redigam, & postquam in Protocollum redegero, malitiose non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus, super eo publicum conficere Instrumentum, salvo meo debito, & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia. Nulli ergo omnino liceat hanc paginam nostræ concessionis, Indulti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii Pontificatus nostri Anno Quinto.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 13. Deinde memoratus Urbanus VIII. Prædecessor noster, ne dubitari contingeret, an ejusmodi Privilegia a Julio II., & Pio IV. concessa præfato Collegio per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini, & devolutionem illius Ducatus ad Sedem Apostolicam adhuc durarent, vel expirassent, ipsi Collegio facultatem, ac auctoritatem cognoscendi, & judicandi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quam Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen Beneficialibus, ac iis, quæ juxta dispositionem Concilii Tridentini, vel alias de jure essent inappellabiles) in secundis seu tertiis instantiis, ac in omnibus illis, in quibus daretur appellatio, postquam judicatæ fuissent a Judicibus ordinariis appellationum, ubi existerent, & nonnullis adjectis declarationibus, & dispositionibus tam circa electionem, & numerum Doctorum votantium, & supranumerariorum ejusdem Collegii, quam circa modum ab ipsis in ejusmodi Causarum decisione servandum, concesserit, ac impertitus fuerit; præterea expresse decreverit, ac disposuerit, ut in præmissis causis appellationum tam Ecclesiasticis, quam laicalibus ad Collegium spectantibus appellari non posset *omisso medio*, & si appellari contingeret, nullus Judex se ingerere deberet, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; alias licitum esset eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi posset, prout de jure, ac ubi Collegium judicasset in casu, quo dari deberet appellatio, tunc ejus cognitio, seu commissio ad existentem pro tempore in eisdem partibus Apostolicæ Sedis Legatum, pertineret; ac insuper eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, & quoties sibi videretur, immutandi, ac innovandi, salva tamen semper approbatione d. Legati, sive ejus V. Legati facultatem pariter concesserit, ac indulserit; necnon doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodo essent in usu, & non essent revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, & sacris Canonibus, Concilii Tridentini decretis, Constitutionibusque Apostolicis non adversarentur, approbaverit, & confirmaverit per suas in forma Brevis die octava Julii anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto expeditas literas tenoris sequentis, videlicet.

Constitutio Urban. VIII. qua, non obstante devolutione status Urbini ad S. Sedem, denuo conceditur Collegio.

§. 14. *Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam*. Cum sicut pro parte dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum Civitatis nostræ Urbinaten., necnon Collegialium Collegii Doctorum ejusdem Civitatis Nobis nuper expositum fuit, Collegium præfatum, in quo admittuntur omnes ii, qui ex Patre Cive nati ad Doctoratus gradum Urbini promoventur, prætextu literarum fel. rec. Julii II. super erectione dicti Collegii, & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super confirmatione certæ concordiæ inter eosdem Doctores, & tunc existentem Archiepiscopum Urbinaten. super causarum cognitione in prima, secunda, & tertia instantiis initæ emanatæ facultatem judicandi in causis appellationum tam in foro sæculari, quam Ecclesiastico Status ac Ducatus Urbini, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini ad Sedem Apostolicam devolutorum, & nostro incorporationis Decreto comprehensorum sibi competere prætendant, Nos ejusdem Civitatis Communitatem, & homines, necnon Doctores præfatos ob præcipuum, quo illos complectimur, paternæ charitatis affectum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne dubitari contingat, an dicta privilegia Julii II., & Pii IV. adhuc durent, vel expiraverint per mortem dicti ultimi Ducis, tredecim ejusdem Collegii Doctoribus, ut infra, eligendis, & pro tempore existentibus facultatem de cætero judicandi in causis appellationum status præfati, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum supranarratorum, tam in foro Sæculari, quam Ecclesiastico auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impertimur; ita tamen, quod ex dicto Collegio DD. tredecim Votantes, & quatuor, vel quinque Supranumerarii, si opus fuerit, eligantur qui eorundem Votantium, si abfuerint, vel si suspecti allegati fuerint, vices in judicando supplere valeant, sed existente necessario votantium numero, ut infra dicetur, a dando, vel ferendo voto se abstinere debeant, nec judicare possint. Porro tam Votantium, quam Supranumerariorum electio pro prima vice dilecto Filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, nostro secundum carnem ex Fratre germano nepoti, & in Statu, ac Ducatu Urbini & præfatis aliis Terris, & Locis hujusmodi nostro, & Apostolicæ Sedis de Latere Legato reservata sit, & censeatur; de cætero autem deficiente aliquo ex supradictis, tres a præfato Collegio Doctores nominabuntur, quorum unus ab ipso

Facultas decidendi causas, sed beneficialibus exceptis & juxta novam regulam, quoad numerum votantium, eorum qualitatem, & modum ferendi votum, nec non cum aliqua subjectione Legato Apostol.

ipso Francisco Cardinali moderno, seu pro tempore existente Legato, vel ab hac Sede eligetur. Inter hos tredecim Doctores Votantes, quinque ad minus erunt Ecclesiastici non uxorati sed incedentes in habitu, & tonsura Clericalibus, ad quos solos dumtaxat causarum Ecclesiasticarum cognitio pertinebit, in quibus Laici se alias ingerere non valeant, nec possint, quam innuendo eorum voto consultivo. In causis vero laicalibus ipsi votum dabunt, & ferent promiscue cum Laicis, & eas, prout juris erit, terminabunt, non tamen votis secretis, sicut in præfatis Julii II. Prædecessoris nostri literis concessum fuit, sed votis apertis, & in jure fundatis, & sententiæ ad minus in causis Ecclesiasticis a Judice, seu Ponente subscribentur, non obstante stylo in contrarium faciente. Habebit Collegium mediante distinctione præfata auctoritatem cognoscendi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quam Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Legationis supradictæ exceptis tamen beneficialibus, & iis, quæ juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini, vel alias de jure sunt inappellabiles, in secundis, seu tertiis instantiis, & in omnibus illis, in quibus dabitur appellatio postquam judicata fuerint a Judicibus ordinariis appellationum, ubi dicti Judices appellationum existunt, quibus nullum censeatur illatum præjudicium; Verum in causis Ecclesiasticis pro earum definitione ad minus tres Judices, & in Laicis ad minus quinque interveniant, & in illorum defectu, ut præfertur, supplebunt Supranumerarii, & etiam in eorum defectu, poterunt subrogari alii Judices ad electionem, & de consensu partium, dummodo in causis Ecclesiasticis pro earum difinitione semper sint Judices Ecclesiastici. In causis appellationum spectantibus, ut supra est, ad Collegium, tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus appellari non possit, *omisso medio*, & si appellari contigerit, in iis nullus Judex se ingerere debeat nisi in vim commissionis expressæ, manu nostra signatæ; alias licitum sit eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi possit, prout juris erit. Ubi vero Collegium judicaverit, in casu quo dari debeat appellatio, ejus cognitio, seu commissio ad dictum Legatum spectabit. Præterea eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, illaque toties, & quoties sibi videbitur, & placuerit, alterandi, immutandi, & innovandi, salva tamen semper approbatione dicti Legati, sive ejus Vicelegati, facultatem concedimus, & impertimur; necnon doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodo sint in usu, nec sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, constitutionibusque Apostolicis non adversentur, auctoritate, & tenore præsentium approbamus, & confirmamus illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictoque Collegio in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus, omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimotertio.

Item fruendi privilegiis dummodo sint in usu.

Epitome sequentis Constitutionis.

§.15. Postremo similis memoriæ Clemens X. etiam Prædecessor noster ex publico Studio pro lectionibus Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum in prædicta Urbinatensi Civitate olim instituto, necnon ex præfato Doctorum Collegio, recenter Civium opera inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philosophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publice docerentur, ac perlegerentur, & qui peracto studiorum curriculo idonei reperti fuissent, ad Baccalaureatus, Magisterii, Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata in omnibus Viennen., & Tridentini Conciliorum dispositione, promoveri libere, & licite possent, in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolica auctoritate perpetuo erexerit, & instituerit, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, & gratiis, quæ tam per san. mem. Clementem VIII., quam alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tunc suos, Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc pariter suæ, Ferrarien., ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respective, etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valerent, simili auctoritate perpetuo concesserit, ac indulserit, per suas in simili forma Brevis die vi. Aprilis anno 1671. datas literas tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio Clem. X. in qua refertur erectio studii publici in Palatio Pontificio a Card. Cybo Legato facta, & causa unionis inter illud, & Collegium D.D.

§.16. *Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam*. Æternæ sapientiæ consilio Speculatores domus Israel, quæ est Sancta Dei Ecclesia, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, constituti excitandis, promovendisque bonarum literarum, & laudabilium disciplinarum studiis, quæ Catholicæ Fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, ac justitiæ administrationi,

ni, aliisque in publicum commodis, magnopere conducibilia sunt, & depulsa ignorantiæ caligine mentes luce veritatis illustrant, peculiarem Pastoralis muneri nostri solicitudinem propensa charitate adhibemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac ad hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, nostrorumque, & ejusdem Sedis etiam in temporalibus Subditorum decorem, commodum, & utilitatem salubriter expedire in Domino arbitramur. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Communitas, & homines Civitatis nostræ Urbinaten., quod cum Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex antiqua consuetudine publicam in ea Institutionum Juris civilis lectionem haberet, ibique Philosophia, & Sacra Theologia a Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum publice quoque perlegerentur in utilitatem Studiosorum, ut peractis Studiorum curriculis ad Doctoratus Lauream provehi valerent: Dilectus Filius noster Alderanus S.R.E. Presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apostolicæ Legatus probe cognitum, perspectumque habens, quantum eidem Civitati decoris, atque utilitatis accedere poterat, si instituto ibidem Studio hujusmodi, quo Parentes eorum liberos Studiorum causa alibi substentandi onere, atque impensa liberabantur, incrementum, atque norma traderentur, lecturas præfatas in aliquot mansiones remotas, nec ulli alii usui applicatas Palatii Pontificii dictæ Civitatis insimul redegit, aliasque ordinarias Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum, quæ in eadem Civitate ante hac eximie floruerunt, lectiones, seu Cathedras instituit, ut ibidem tam indigenæ, quam Exteri, tradita sibi à Domino talenta docendo exercere valerent, & Juventus ad ingenuas artes, atque scientias addiscendas, atque excolendas ardentiori stimulo incitaretur, huicque Studio nonnullos paucos redditus sub Vexilliferi pro tempore existentis, & sex Nobilium præfatæ Civitatis superintendentia assignavit, ac fel. rec. Innocentius Papa Decimus Prædecessor noster, cognita grandi utilitate, quæ inde resultabat in favorem ejusdem Studii, quædam bona stabilia duorum Conventuum suppressorum Congregationis Monacorum Cælestinorum, & Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis respective concessit; Et subinde rec. me. Alexander Papa Septimus etiam Prædecessor noster publici pariter commodi consideratione adductus, proventum annuum Sphæristerii, qui prius ad existentem pro tempore in eisdem partibus Sedis præfatæ Legatum spectabat, eidem Studio applicavit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, emolumenta quidem ex præmissis provenientia stipendiis, quæ Lectoribus dicti Studii annuatim præstantur, sufficiant; si vero Studium hujusmodi in Universitatem Studii generalis cum privilegiis, & indultis ad instar illorum, quæ a piæ mem. Clemente Papa Octavo Prædecessore pariter nostro Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc suæ, Ferrariensis concessa fuerunt, erigeretur, & institueretur, inde numerus Studiosorum tam Provincialium, quam Exterorum ibidem excresceret, & non solum dictæ Civitatis Urbinatensis, quæ a mari remota commercio non admodum floret, sed victualibus abundat, & quieti, quam literarum studia desiderant, colendæ peropportuna existit, decori, & ornamento, sed etiam illius civium, & incolarum compendio, utilitati, & levamento magnopere consuleretur. Cumque dicti Exponentes hujusmodi erectionis, & institutionis gratia procuraverint, ut idem Studium, ac memoratum Doctorum Collegium, quod ante hac à dicto Studio divisum fuit, & (ut asseritur) vigore quarumdam similis rec. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri literarum per similis memoriæ Urbanum Papam Octavum Prædecessorem pariter nostrum confirmatarum facultate conferendi lauream doctoralem in quibuscumque facultatibus, ac creandi Equites, & legitimandi Spurios fruitur; nec non ex privilegio per piæ pariter memoriæ Julium Papam Secundum, & dictum Pium Prædecessores concesso de causis appellationum in secunda, & tertia instantia tam civilibus, quam criminalibus, Ecclesiasticis, & prophanis in illo Statu, & Provincia cognoscit, firma, stabilique unione inter se conjungerentur; Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ad constantis fidei, & sinceræ devotionis affectum, quem dicti Exponentes erga Nos, & Sedem præfatam gerere comprobantur, paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio a similis rec. me. Clemente Papa IX. Prædecessore pariter nostro deputatorum consilio, in præfata Civitate Urbinaten. ex Collegio Doctorum, & Studio hujusmodi, sicut præmittitur, inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, philosophia, mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publice doceantur, & prælegantur, & qui peracto studiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint, ad Bachalaureatus etiam formati, ac Magisterii & Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata tamen in omnibus forma, & dispositione Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam præfatam erectis fieri solet, auctoritate Apostolica tenore præsentium, sine alicujus præjudicio, perpetuo erigimus, & instituimus, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, & Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque Personis quibuscumque pro tempore existen., ut omnibus, & singulis

Hinc ex utroque a Pontifice erigitur universitas Generalis, cui conceduntur privilegia Universitatis Ferrarien.

gulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis & gratiis quibuscumque, quæ tam per præfatum Clementem VIII., quam alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros præfatæ Universitati Studii generalis Ferrarien., ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Sholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respective etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valeant, sine ullo tamen præjudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innovatum sit, auctoritate, & tenore præfatis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem præfatam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriore data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda de novo concessa intelligi, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, & illis respective in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, & in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, dictæ Civitatis Urbinaten., aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & exprese derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VI: Aprilis MDCLXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§.17. Nos igitur attendentes firmiora esse ea, quibus Sedis prædictæ sæpius intercedit auctoritas, ac Universitatem Studii generalis, & Collegium Doctorum præmemorata specialibus favoribus, & gratiis prosequi, & ornare volentes, motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, præinsertas Julii II., Pii IV., Urbani VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus; quinimo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus omnia, & singula in eisdem literis contenta denuo statuimus, sancimus, & ordinamus, ac ab omnibus & quibuscumque etiam speciali, ac individua nota dignis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, exacte, inconcusse, ac inviolabiliter perpetuo observari volumus, decernimus, & mandamus. *Confirmatio relatarũ Cõstitutionum.*

§.18. Præterea ad tollendas controversias pluries obortas, & in Romana Curia agitatas circa interpretationem prædictarum literarum Urbani VIII. Prædecessoris, in quibus decernitur, quod in causis appellationum tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus, ad memoratum Collegium spectantibus appellari non possit, *omisso medio*, & si appellari contigerit, nullus Judex se ingerere debeat, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; declaramus, & Apostolica auctoritate, quatenus opus sit, denuo sancimus, decernimus, ac ordinamus, omnes, & quascumque causas appellationum interpositarum a sententiis, seu decretis latis a quibuscumque Judicibus tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus omnium, & quarumcumque Civitatum, Terrarum, & locorum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen beneficialibus, ac iis, quæ juxta Tridentini Concilii dispositionem vel alias de jure sunt inappellabiles, ac iis insuper exceptis, quæ prius in Curia Archiepiscopali Urbinaten., vel ab aliis Judicibus ordinariis appellationum in locis, ubi existunt, ut præfertur, judicandæ erunt) in secundis, seu tertiis instantiis omnino devolvi debere ad prædictum Collegium Doctorum; inhibentes, ac stricte interdicentes, ne *hoc omisso medio* appellari possit ad pro tempore existentem Urbini Legatum, seu Vicelegatum, nec etiam ad Auditoris Cameræ nostræ Apostolicæ, vel quodcumque aliud quantumlibet privilegiatum, ac speciali mentione dignum Romanæ Curiæ Tribunal, aut Judicem, & si appellari contigerit, nullus Judex in ejusmodi causis se ingerere possit, nisi vigore specialis *Declaratio, In causis ad Collegiũ spectantibus appellari non posse hoc omisso medio.*

lis commissionis, quæ nostra, vel Romani Pontificis pro tempore existentis manu signata fuerit; Quod si absque hujusmodi commissione se ingerere præsumpserit, omnia ab eo gesta, & decreta, attentata, nulla, ac irrita sint eo ipso; quin etiam eidem Collegio, ut quacumque inhibitione non obstante, & absque alicujus pœnæ incursu, ad ulteriora in similibus causis procedere, ac ubi opus fuerit, inhibere, easque a quocumque Judice, & Tribunali reassumere, cognoscere, & prout juris esse censuerit, fine debito terminare libere, ac licite possit, & valeat, simili auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, ac indulgemus.

Declaratio 2. Loca, quæ Ducatui Urbini subjecta erant, dum a Sisto V. Rota Maceraten. erecta fuit sub ejusdem dispositione non comprehendi.

§.19. Ad hæc aliam similiter controversiam non semel excitatam, an oppida, & loca, quæ dum fel. pariter rec. Sixtus V. Prædecessor noster Tribunal Audientiæ Causarum Provinciæ Marchiæ, Rotam nuncupatam, in Civitate nostra, tunc sua, Maceratensi per literas anno millesimo quingentesimo octogesimo octavo Idibus Martii sub plumbo expeditas, instituit, ac erexit, Ducatui Urbini subjecta erant, sub earum literarum dispositione comprehenderentur, e medio tollere, ac penitus dirimere cupientes, & declarationibus alias, ac nuper, nempe diebus 23. Septembris, & 7. Octobris anno millesimo septingentesimo duodecimo per Dilectum Filium nostrum Petrum Marcellinum Tit. Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyterum S. R. E. Cardinalem Corradinum nuncupatum, tunc Pro-Auditorem nostrum, factis inhærentes, Civitates, Oppida, & Loca omnia, quæ Ducatui Urbini tempore, quo præfatæ Sixti Prædecessoris literæ emanarunt, subjecta erant, sub earumdem literarum dispositione non comprehendi, nec ullo modo comprehensa censeri; ac ita a quibuscumque Judicibus perpetuo judicari, ac definiri debere, statuimus, decernimus, & declaramus.

Declaratio 3. omnes subditos non alibi quam in Universitate Urbinaten. posse Lauream Doctoralem accipere:

§.20. Demum, cum sicut accepimus, tametsi pluribus Edictis, quorum primum a præfato Guidobaldo secundo Urbini Duce die 17. mensis Augusti anno 1565. alia vero recentiora a diversis ejusdem Civitatis pro tempore Legatis, & V. Legatis promulgata fuerunt, salubriter cautum, ac expresse vetitum fuerit, ne Subditi ejusdem Ducatus, & Legationis alibi, quam in memorato Urbinatensi Doctorum Collegio Lauream, & Gradum Doctoratus accipiant, & qui secus fecerint, ab omnibus, & quibuscumque publicis in ea Provincia muneribus, ac officiis excludantur, nec ibidem Doctoris professionem exercere umquam possint; Nihilominus ejusmodi Edictorum dispositione posthabita, quamplures Subditi ad publica munera, & Doctoratus exercitium ibidem passim admittantur, licet Doctoratus insignia in prædicto Collegio minime susceperint; Nos proinde eorumdem Edictorum executioni, ac ipsius Collegii decori, utilitati, & incremento, quantum cum Domino possumus, opportune consulere cupientes, quemadmodum illustre cæteris omnibus exemplum præbere curavimus, dum anteactis annis duos ex germano Fratre secundum carnem Nepotes nostros, nimirum Dilectum Filium nostrum Annibalem, modo S. Mariæ in Cosmedin Diaconum S.R.E. Cardinalem, & Camerarium Albanum nuncupatum, & Dilectum pariter Filium Magistrum Alexandrum Albanum in utraque Signatura nostra nunc Referendarium, & Cameræ nostræ Apostolicæ Clericum, quamvis literarum studiis in hac Alma Urbe nostra operam navassent, non alibi tamen, quam Urbini in præfato Collegio eos Doctoratus laurea insigniri voluimus; ita nunc tenore præsentium Apostolica authoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, ut in posterum, atque perpetuis futuris temporibus Subditi prædictæ Legationis, qui peracto studiorum curriculo, Doctorali Laurea ornari voluerint, eam in memorato Collegio omnino recipere teneantur, & qui alibi ipsam receperint, ad exercenda publice munera, & Officia, atque etiam ad gerendum quarumvis causarum in quocumque foro patrocinium in omnibus ejusdem Legationis locis prorsus inhabiles, & incapaces sint, ac esse intelligantur, nec illos a quoquam ad id, præterquam a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore existente habilitari, neque cum ipsis super hujusmodi defectu dispensari unquam posse motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus statuimus, decernimus, & declaramus.

A Card. Annibale Albano, & R.P.D. Alexādro Albano, Clemētis XI. Nepotibus ad exēmplum cæterorum in d. Universitate Doctoralis gradus susceptus fuit.

Clausulæ amplissimæ.

§.21. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod interesse in præmissis habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab iis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque authoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.22. Non

Derogatio amplissima quibuscúque contrariis.

§.22. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, & quibuslibet Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.23. Cæterum volumus, quod earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.24. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum Confirmationis, approbationis, declarationis, mandati, ordinationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo primo, Decimoquarto Kal. Aprilis Pontificatus nostri Anno Vigesimo Primo.

Finis Pontificatus Clementis XI.

INNOCENTIUS XIII.
PONTIFEX CCXLVIII.
ANNO CHRISTI MDCCXXI.

INNOCENTIUS XIII. Romanus, Michael Angelus de Comitibus antea vocatus, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. SS. Quirici, & Julitæ, primum Episcopus Auximanus, deinde Viterbiensis, Summus Pontifex electus fuit Die 8. Maji anni 1721. & die 19. ejusdem mensis Coronatus; creavitque Cardinales 3. Vixit An.68. Menses 9. Dies 28. Obiit An.1724. Die 7. Martii. Sepultusque fuit in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes Menses 2. Dies 22.

I.

Dat. 9. Maji. 1721. Ann. I. Confirmatur Constitutio Clementis XI. de Privilegiis Universitatis Studii Generalis, & Collegii Doctorum Civitatis Urbini, cum nova eorumdem concessione.

Laudata Constitutio hic refertur, & ed. fuit 1721., Mart.19., P.21: Hujus Pontificis Const. edit. 1721., Nov.27., P.1. conceditur locus in Rota Maceraten. uni ex Civibus Urbini.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. RATIONI congruit, ac convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia, ac benignitate processerunt, licet ejus superveniente obitu Literæ Apostolicæ desuper expeditæ non fuerint, debitum consequantur effectum.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, felic.recor. Clemens Papa XI. Prædecessor Noster cupiens Civitati nostræ, tunc suæ, Urbini, ubi natus, & educatus fuerat, quamque nedum ortu suo, sed suis etiam eximiis virtutibus plurimum illustravit, præcipuum aliquod Pontificiæ suæ Charitatis, & beneficientiæ argumentum tribuere, ac potissimum erga Universitatem studii generalis ibidem Apostolica auctoritate dudum erectum, in qua olim doctorali laurea decoratus; necnon erga Collegium J. U. Doctorum inibi pari auctoritate institutum, cui ille itidem, dum in minoribus esset gradibus, adscriptus fuerat, grati, memorisque animi sui propensionem palam ostendere, & declarare, nonnulla privilegia, & Indulta a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus etiam Nostris, tunc suis Universitati Studii generalis, & Collegio Doctorum prædictis olim concessa, ac insuper nonnulla Edicta, & Decreta in utriusque favorem a Ducibus, & pro tempore Legatis, & Vicelegatis ejusdem Civitatis Urbini edita, ut in posterum observarentur exactius, paulo antequam viam uni-

Epitome ex causa Constitutionis Clement.XI.

universæ carnis ingrederetur, nempe mense Martio proxime præterito, Apostolica auctoritate approbaverit, & confirmaverit, pluraque alia ad eorumdem Universitatis, & Collegii decus, ac utilitatem disposuerit per suas Literas, quæ tamen ob ejus subsecutum obitum ab illo subsignari, & consueto Romanæ Curiæ more expediri minime potuerunt, tenoris sequentis, videlicet.

Exordium a Pontificia sollicitudine pro movendi felicem statum Locorum S. R. E. subditorum, Civitatis præsertim Urbini suæ Patriæ cujus laudes recensentur.

§.2. *Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Inter multiplices, atque gravissimas solicitudines, quas pro communi universi Christiani Gregis vigilantiæ nostræ divina dispositione commissi regimine, ac utilitate dies, noctesque suscipimus, illa potissimum cor nostrum vehementer pulsat, & angit, ut Populorum S. R. E. etiam in temporalibus subditorum commodis, & prospero, felicique statui paterna charitate consulamus, ac ea præsertim, per quæ literarum studia foventur, Juventus liberalibus disciplinis, & doctrinis eruditur, Juris in primis utriusque prudentia, sine qua Respublica rite gubernari nequiret, addiscitur, & recta causarum forensium cognoscendarum, justitiæque administrandæ ratio custoditur, omni adhibita ope, sedulitate, & cura promoveamus. Quo quidem paterni amoris sensu, si cæteras omnes Pontificiæ Ditionis Civitates merito respicimus, dignum profecto, justumque est, ut Civitatem nostram Urbinatensem, ubi vitæ limen attigimus, ac primis literarum rudimentis imbuti fuimus, quæque omni tempore totius Urbinatensis Ducatus Princeps, & Caput extitit, & plurimos tulit non tam bonarum artium, & mathematicarum præsertim disciplinarum laude imo etiam militari gloria insignes, quam Ecclesiasticarum dignitatum splendore conspicuos Viros; apud quos itidem, & solidæ pietatis, orthodoxæque Religionis cultus, ac summa in Romanos Pontifices, & Apostolicam Sedem observantia, & studium semper enituit, propensiori quodam affectu, natura ipsa dictante, respiciamus, ac unice in Christo diligamus. Nec minus æquum arbitramur, & congruum, ut Universitatem quoque studii generalis illic Apostolica auctoritate erectam, in qua Nos olim lauream doctoralem accepimus, ac insuper Collegium J. V. Doctorum ibidem pari auctoritate institutum, unde Viri sæpenumero prodierunt doctrinæ fama celebres, illustriumque munerum ab ipsis recte gestorum merito commendati, cui Nos etiam adscriptos aliquando fuisse, non sine voluptate meminimus, paterna dilectione complectamur, grataeque voluntatis nostræ, ac simul Pontificiæ largitatis significationibus prosequamur.

A Clem. XI. d. Civitas ab ære alieno fuit soluta.

§.3. Quocirca plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui Patrias suas insignibus, maximisque beneficiis ornarunt, morem, exemplumque secuti, inter ipsa Pontificatus nostri primordia considerantes prædictam Patriam nostram dilectissimam ingenti quadraginta millium aureorum ære alieno, cui infelix superiorum temporum conditio, & publicæ necessitates causam præbuerunt, gravari, ac fere opprimi, & ob publicorum proventuum tenuitatem nedum omni prorsus carere spe illud unquam dissolvendi, sed etiam oneri annuorum ejus fructuum ferendo longe imparem esse; æquum proinde, munerique nostro consentaneum duximus rationem inire, qua gravissimo huic malo occurreretur, institutoque ex pecuniis a Nobis ante aliquos annos collatis multiplico, cujus administratio a Viris ad id a Nobis delectis summa fide, ac industria hactenus gesta fuit, eam jam pecuniarum summam conflavimus quæ memorato æri alieno penitus extinguendo satis erit, huncque in usum quamprimum jussu nostro, benedicente Domino erogabitur.

§.4. Præterea Metropolitanam ejusdem Civitatis Urbinatensis Ecclesiam, in qua sacris Baptismi aquis abluti fuimus, magnifico, atque prænobili Altari æneis ornamentis, antiquis marmoribus, & lapidibus versicoloribus selectissimis exculto, sub quo sacrum Corpus S. Crescentini Martyris, ipsius Civitatis Protectoris, reconditum est: sex ibidem prægrandibus candelabris cum Cruce, aliisque vasis argenteis elegantissime elaboratis; multa, & sumptuosa omnis generis supellectile in usum sacri Ministerii: geminis attalicis stragulis magni pretii, totidemque a celebrioribus ævi nostri Pictoribus delineatis, atque confectis tabulis decorari nostra pariter, & quidem maxima impensa curavimus. — Metropolitana Ecclesia prænobili Altari, sacraque supellectili sumptuosa ditata.

§.5. Exiguum insuper, nec præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ dignitati parem Beneficiatorum illi inservientium numerum auximus, congruaque dote instruximus: Canonicales proventus, antea admodum tenues, certa annua quingentorum aureorum super fructibus, & redditibus quibuscumque Monasterii Sanctæ Mariæ de Claravalle nullius, seu Senogallien. Dioecesis in perpetuum assignata pensione, amplificavimus: Sacrarium in usum Canonicorum a fundamentis ereximus, & congruis armariis pro sacrorum suppellectilium decenti custodia exornavimus; Archiepiscopales ædes, angustas, & collabentes refecimus, ac ampliavimus, Collegium itidem, in quo Nobiles Adolescentes tum indigenæ, tum etiam exteri, bonis artibus, honestisque moribus a doctis, piisque Magistris sedulo instituuntur, fere in meditullio Civitatis a fundamentis excitavimus. — Ejusdem Ecclesiæ Canonicales proventus aucti Ædes Archiepiscopales ampliatæ, Collegium extructum.

§.6. Publicam quoque Bibliothecam in Conventu Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum ad usum, & commoditatem eorumdem Fratrum, ac Civium, & Incolarum quorumcumque ipsius Civitatis, nec non Studiosorum ad præfatam Universitatem studii generalis confluentium instituimus, non modica pecuniarum summa in id opus erogata, præsertim in constructionem Fabricæ ejusdem Bibliothecæ, eamque non modo scriniis, seu forulis nuceo ligno decenter elaboratis, ac filo æreo reticulato munitis, verum etiam pluribus codicibus ad omnes prope scientias, & artes tum liberales, tum mechanicas spectantibus, sive per Nos emptis, sive e domestica nostra Bibliotheca extractis, ut ultra nonnullos in antiqua dicti Conventus Bibliotheca existentes, ac alios plures, quos bo. me. Alexander Fidelis, dum viveret, Episcopus Æsinus, ejusmodi nostræ in suam æque, ac nostram Patriam beneficæ voluntatis probe conscius, in suis supremis tabulis dispositioni nostræ hoc consilio reliquerat, in scriniis hujusmodi jam collocati, & congrue dispositi reperiuntur, instrui fecimus; Illisque nuper alios etiam codices, præsertim ad artem medicam pertinentes; quos quon. Joannes Maria Lancisius, dum vixit, Cubicularius, & Medicus — Bibliotheca in Conventu S. Francisci ad publicum usum erecta.

eus noster secretus propenso in eamdem Patriam nostram animo dictæ Bibliothecæ legaverat, addi jussimus, quin imo etiam in posterum eamdem Bibliothecam aliis codicibus, seu voluminibus, dum, benedicente Domino, vita suppetet, augere intendimus, ut exinde memorati Fratres, Cives, Incolæ, & studiosi bonarum, ac præsertim sacrarum literarum, laudabiliumque disciplinarum studiis commodius, ac impensius vacare, uberioresque in eis progressus facere valeant.

Mœnia Civitatis restaurata. Duo fixa loca in Rotis Perusiæ & Maceratæ Civibus assignata. Mons frumentarius erectus.

§.7. Ad hæc præfatæ Patriæ nostræ mœnia pluribus in locis collapsa, aut collabentia instauravimus, ejus insuper Civibus I. V. Doctoribus certum, fixumque locum inter Auditores Tribunalium, quæ Rotæ nuncupantur, Civitatum nostrarum Perusiæ, & Maceratæ in perpetuum assignavimus, ac non ita pridem pium Montem frumentarium cum dote septingentorum modiorum frumenti, qui quot annis mutuo pauperibus dari debeant, ad hoc, ut ejusmodi subsidio propriis necessitatibus consulere possint, & agri præsertim culturam deserere non cogantur, certis pro recta illius administratione sancitis legibus, ereximus, atque fundavimus, pluribusque aliis, nec vulgaribus beneficiis tum eamdem Patriam nostram, tum etiam peculiares illius Cives hactenus prosecuti sumus, & ad extremum usque vitæ nostræ spiritum, adjuvante Domino, prosequi non desinemus.

Referuntur Privilegia Universitati, & Collegio Doctorum a Pontificibus concessa.

§.8. Nunc vero ad Universitatem Studii generalis, & ad Collegium I. V. Doctorum in eadem Urbinatensi Civitate dudum, ut præfertur, erecta Apostolicæ nostræ considerationis intuitum convertentes, & gratum nostrum erga ipsa animum profiteri, testatumque facere cupientes æquum in primis ducimus iis, quæ a pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad illorum decus, ornamentum, ac utilitatem provide, atque sapienter constituta fuerunt, Apostolicæ nostræ confirmationis robur adjicere aliaque desuper statuere, atque disponere quemadmodum in Domino conspicimus salubriter expedire.

Epitome sequentis Constitutionis.

§.9. Cum itaque, sicut accepimus, fel. rec. Julius II. Romanus Pontifex Prædecessor noster institutionem præfati Collegii a q. Guido Ubaldo Urbini Duce factam pro cognitione causarum tam Ecclesiasticarum, quam prophanarum totius Urbinatensis ditionis in secunda, & tertia instantiis (causis mere Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) benigne approbaverit, & confirmaverit, ac regulam in ejusmodi Causarum decisione servandam præscripserit, pluraque alia in favorem ejusdem Collegii disposuerit per suas anno millesimo quingentesimo septimo xii. Kalen. Martii sub plumbo expeditas literas, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet:

Constitutio Julii II. qua confirmatur erectio Collegii 13. Doctorum, quibus præscribitur regula in decidendis causis (meris Ecclesiasticis exceptis) in 2., & 3. instantiis.

§.10. *Julius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam*. Ad sacram Beati Petri Sedem Divina dispositione sublimati, singulis, quæ pro personarum Nobis, & Apostolicæ Sedi devotarum pace, commodo, & tranquillitate profutura fore conspicimus, Apostolicæ providentiæ solicitudinem libenter intendimus, & ad felicem eorum prosecutionem, & confirmationem, cum a Nobis petitur, opem, & operam impendimus efficaces. Sane exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Nobilis Viri Guidobaldi Ducis Urbinaten., & universorum Subditorum ejus petitio continebat, quod licet olim fel. rec. Alexander Papa VI. Prædecessor noster, cupiens indemnitati universorum subditorum Ducatus Urbinaten. consulere, ipsum Ducatum Urbinaten., & Civitatem Senogallien., illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ segregaverit, & separaverit, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatam, in Romandiola instituerit; ad quos omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolverentur, ordinaverit, & quod propter temporum conditiones hujusmodi Institutio effectum sortita non fuerit; Nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum Subditorum suorum providere, in Civitate Urbinaten. unum Collegium tredecim Doctorum instituit, & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, & definirentur, etiam ordinavit. Quare pro parte Ducis, & Subditorum hujusmodi, necnon etiam dilecti filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Urbis Præfecti Nobis fuit humiliter supplicatum, ut institutioni, & ordinationi Collegii tredecim in legibus, & Decretis Doctorum hujusmodi Apostolicæ confirmationis robur adjicere, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos, qui nostrorum, & S. R. E. Subditorum commoditatibus intendimus, & quantum cum Domino possumus, ipsos ab expensis, & oneribus relevamus, necnon præfati Ducis propositum plurimum in Domino commendantes, institutionem, & ordinationem prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac quod in secunda, & tertia instantia omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quam prophanæ, & mixtæ, ac Beneficiales (meris Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, in Dominii temporalis præfati nunc, & pro tempore existentis, tam ratione Ducatus præfati nunc, & pro tempore existentis, quam aliorum ejus dominiorum quorumcumque coram dicto Collegio tredecim Doctorum, eisdem modo, & forma, quibus coram Rectore Provinciæ Marchiæ hujusmodi tractantur, tractentur, & finiantur. Ita tamen, quod Causæ præfatæ non possint expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum dicti Collegii, & alias sententiæ latæ non teneant, quæ vota secrete, & sigillatim præstare debeant, quodque etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus dicti Collegii exinde se absentare, quod per tunc præsentes factum, & terminatum fuerit, perinde valeat, ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existant; ac etiam quod causæ appellationum quarumcumque per Subditos præfati Ducis a quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ sint, & esse censeantur, nisi forsan a sententiis ipsius Collegii appellatum fuerit, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari valeat, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus, ipsosque Subditos, necnon Ducatum, & Statum Urbinaten., ac etiam Statum & Civitatem Senogallien. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictæ Provinciæ Mar-

Item Ducatus, & Status Urbinaten. ac Senogallien. eximuntur a Rectore Marchiæ, cujus privilegia, aliaque Collegio tribuuntur.

chiæ, necnon Bononiensi, & Perusina Legationibus prorsus eximimus, & segregamus, ac liberamus. Et insuper eidem Collegio, ut in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem prærogativis, indultis, & ordinationibus utatur potiatur, & gaudeat, quibus dictus Rector præfatæ Provinciæ utitur, & uti consuevit, præfata auctoritate concedimus; Statuta quoque, & ordinationes per dictum Collegium in causis decidendis, & terminandis edita, dummodo sint licita, & honesta, & sacris Canonibus non obviantia, dicta auctoritate confirmamus, & approbamus, ipsique Collegio nova statuta, quatenus sint licita, & honesta, condendi eadem auctoritate licentiam elargimur, & facultatem, non obstantibus Apostolicis, necnon dictæ Provinciæ specialibus, & generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, seu de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda foret illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, quodque Collegium hujusmodi nondum ad numerum tredecim Doctorum deventum est, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, statuti, ordinationis, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, elargitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Quingentesimo septimo, duodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Epitome sequentis Constitutionis.

§.11. Ac subinde rec.me. Pius Papa IV. etiam Prædecessor noster, postquam Urbinaten. Ecclesiam in Metropolitanam erexerat cum Archiepiscopali Dignitate, & omnimoda jurisdictione, ac superioritate, necnon illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran. & Eugubin., Civitates, & Diœceses (quibus postmodum fel. itidem rec. Urbanus VIII. etiam Prædecessor noster Urbanien., & S. Angeli in Vado Civitates, & Diœceses adjecit) cum earum districtibus, & Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœcesum earumdem perpetuo concesserat, & assignaverat, cum orta fuisset contentio inter bo. me. Felicem tunc Archiepiscopum Urbinaten., & bo. pariter me. Julium Sancti Petri ad Vincula, dum viveret S. R. E. Cardinalem de Urbino nuncupatum, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinaten. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac in certis aliis tunc expressis eventibus auctoritate Apostolica concessus fuerat, ex una; necnon Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex altera partibus, super jurisdictione, seu administratione justitiæ in omnes Præsules, Clerum, & Populum Civitatum prædictarum, quam Felix Archiepiscopus & Julius Cardinalis memorati prætextu erectionis hujusmodi ad se spectare, Collegium vero vigore literarum Julii Prædecessoris sibi concessum fuisse, & quia in dicta erectione de Privilegiis, ac Indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinaten. competere, nec illius jurisdictionem ad causas appellationum interponendarum a sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio prius concessa fuisset, se extendere posse asserebant, ac ad tollenda plurima scandala, quæ ex ejusmodi contentione facile oriri poterunt, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati, necnon dictum Collegium medio, ac opera dicti Guidobaldi tunc Ducis Urbini devenissent ad quamdam concordiam, seu transactionem, cujus vigore conventum, stabilitumque fuit, quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscopo Urbinaten. pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum venientibus a foro Ecclesiastico, ut supra, & secundas appellationes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent, quodque omnes, qui appellarent a sententiis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter illius Diœcesanos videlicet in prima, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secunda instantia latis, ut supra, intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium, Privilegiis, & Indultis Apostolicis tam Archiepiscopo, quam Collegio hujusmodi, ut præfertur, concessis quoad reliqua omnia salvis prorsus, ac illæsis; memoratus Pius Prædecessor hujusmodi concordiam, seu transactionem amplissime approbaverit, & confirmaverit per suas anno millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, xiii. Kaleud. Martii sub plumbo expeditas literas tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio Pii IV, in qua refertur supra relata Julii II. Constitutio.

§. 12. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Ex solita Apostolicæ Sedis providentia ea, quæ pro bono pacis, & concordiæ inter Personas quaslibet, ac præsertim Cardinalatus, & Pontificali Dignitate præditas concordia terminata fuisse dicuntur, ne in recidivæ contentionis scrupulum dilabantur, quæque in justitiæ præsidentium favorem, commoda, & decus per Prædecessores nostros Romanos Pontifices concessa fuisse dicuntur, ut majoris roboris firmitatem obtineant, & perpetuo illibata persistant, libenter, cum a Nobis petitur, Apostolico munimine roboramus, ac desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Sane Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Collegii tredecim Doctorum nuncupati Urbinat. exhibita petitio continebat, ac Dilectus Filius Julius S. Petri ad Vincula Diaconus Cardinalis de Urbino nuncupatus, ac Venerabilis Frater Felix modernus Archiepiscopus Urbinat., & Magister Domus, nec non Prælatus Domesticus noster exposuerunt, quod alias fel. rec. Julio Papæ II. Prædecessori Nostro pro parte Guidobaldi tunc Urbini Ducis, ac universorum ejus Subditorum exposito, quod licet antea piæ mem. Alexander Papa VI. etiam Prædecessor noster, tunc suus, cupiens indemnitati universorum Subditorum Ducatus Urbinat. consulere, ipsum Ducatum Urbinat., ac Civitatem Senogallien., illiusque districtum ab omni urisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anco-

conitanæ segregavisset, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatum, in Romandiola instituisset, quodque omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolverentur ad illud, ordinasset, & quod propter temporum conditionem institutio hujusmodi suum sortita effectum non fuisset; nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum suorum Subditorum providere, in Civitate Urbini unum Collegium tredecim Doctorum instituerat, & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, ac definirentur, etiam ordinaverat, præfatus Julius Prædecessor, Ducis, ac Subditorum hujusmodi, nec non etiam bon. mem. Francisci Mariæ tunc Almæ Urbis Præfecti supplicationibus inclinatus, institutionem ac ordinationem hujusmodi authoritate Apostolica per suas literas confirmavit, & approbavit, quodque in secunda, & tertia instantiis omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quam prophanæ, & mixtæ, & Beneficiales (mere Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, & Dominii præfatorum tunc, & pro tempore existentis Ducis, & Subditorum suorum hujusmodi, tunc, & pro tempore existentium tam ratione dicti Ducatus, quam aliorum ejusdem Dominiorum quorumcumque, coram dicto Collegio tredecim Doctorum, ac eisdem modo, & forma, quibus coram Rectore dictæ Provinciæ tractabantur, tractarentur, & finirentur, ita tamen, quod causæ ipsæ non possent expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum Collegii hujusmodi, alias sententiæ latæ non tenerent, quæ vota sigillatim, & secrete præstari deberent, quodque, etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus præfati Collegii ab eo se absentare, id quod per tunc præsentes factum, ac determinatum foret, perinde valeret, ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existerent; ac etiam quod Causæ appellationum per Subditos præfati Ducis a quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ essent, & censerentur, nisi forsan a sententiis ipsius Collegii appellatum foret, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari posset, dicta authoritate statuit, & ordinavit, ipsosque Subditos, necnon Ducatum, & Statum Urbinat., ac dictam Civitatem, & etiam Statum Senogallien. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictæ Proviciæ Marchiæ; necnon Bononien., & Perusin. Legationibus prorsus exemit, & segregavit, ac liberavit. Et insuper eidem Collegio, quod in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem prærogativis, Indultis, ac ordinationibus uteretur, potiretur, & gauderet, quibus præfatus Rector Provinciæ hujusmodi utebatur, ac uti consueverat, præfata authoritate concessit; Statuta quoque, & Ordinationes per dictum Collegium in causis hujusmodi decidendis, & terminandis edita, eadem authoritate approbavit, & confirmavit; necnon ipsi Collegio nova statuta condendi licentiam, & facultatem elargitus fuit, prout in ipsis Julii Prædecessoris literis desuper confectis plenius dicitur contineri; Et deinde, sicut eadem expositio Nobis facta subjungebat, postquam Nos dudum ex certis rationabilibus causis Ecclesiam Urbinat., cui etiam tunc præfatus Felix tunc Episcopus Urbinat. præerat, in Metropolitanam Ecclesiam cum Archiepiscopali Dignitate, ac omnimoda jurisdictione, & superioritate per alias nostras literas perpetuo erexeramus, necnon illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceses in Ducatu, & Dominio præfatis consistentes cum illarum districtibus, Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœcesum earumdem etiam perpetuo concesseramus, & assignaveramus, ipsosque Præsules, Clerum, & Populum, quoad omnia Metropolitica, & Archiepiscopalia superioritatem, jurisdictionem, ac jura pro tempore existenti Archiepiscopo Urbinat. subjectos fore, & tamquam membra Capiti obsequentes, per eos de Archiepiscopalibus juribus responderunt volueramus, prout in eisdem literis nostris etiam latius continentur: Orta contentione, & controversia inter Felicem Archiepiscopum, & Collegium Urbinat., necnon etiam Julium Cardinalem præfatos, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinat. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac forsan in certos alios tunc expressos eventus, authoritate prædicta concessus extitit, super jurisdictione, seu administratione justitiæ in omnes Præsules, Clerum, & Populum Civitatum hujusmodi, quam Archiepiscopus, & Julius Cardinalis prætextu erectionis ad se spectare; Collegium vero vigore literarum Julii Prædecessoris hujusmodi sibi concessam fuisse; Et quia in dicta erectione de Privilegiis, & indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinat. præfato competere, nec jurisdictionem præfati Archiepiscopi ad causas appellationum interponen. per Suffraganeos illius a sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio concessa prius extitisset, se extendere ostendi posse asserebant. Cumque ex hac contentione scandala plurima oriri posse dubitarent, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati volentes, ut bonos decet Præsules, fomenta dissentionum, & scandalorum, quæ inter ipsos, & Collegium hujusmodi occasione Jurisdictionis præfatæ de facili suscitari possent, propter concursum, & studium præveniendi, in totum tollere, & extirpare tam eorum propriis, quam Successorum suorum Archiepiscoporum Urbinat. nominibus infrascriptam cum dicto Collegio inierunt concordiam, & conventionem, medio, & opera Dilecti Filii Nobilis Viri Guidobaldi moderni Ducis Urbini, videlicet: Quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscopo Urbinat. pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum venientibus a foro Ecclesiastico, ut supra, & secundas appellationes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent; quodque omnes, qui appellarent a sententiis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter ejus Diœcesanos, videlicet in prima, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secunda instantiis latis, ut supra, intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium, privilegiis, indultis, & concessionibus Apostolicis

Item erectio Ecclesiæ Urbinaten. in Metropolitanam a S. Sua facta.

Necnon lis inde orta inter Archiepiscopum, & Collegium quoad cognitionem causarum.

Et concordia inter eos stabilita.

licis, tam Archiepiscopo, quam Collegio hujusmodi, ut præmittitur, concessis, & factis, quoad reliqua omnia salvis, & illæsis, ac in suo pleno robore permanentibus, necnon forsan alias Partes ipsæ verbo, vel in scriptis convenerunt, pepigerunt, & concordarunt, ut conventio, & concordia, necnon pactio hujusmodi eorum successores præfatos adstringerent, & obligarent, illa omnia suprascripta approbari, & confirmari voluerunt. Quare Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus, ac Collegium, necnon Guidobaldus Dux præfati Nobis humiliter supplicarunt, ut conventioni, & concordiæ, ac sine illarum præjudicio, & læsione, statutis, ordinationibus, exemptioni, segregationi, liberationi, concessioni, confirmationi Prædecessoris hujusmodi pro illarum subsistentia firmiori robur Apostolicæ firmitatis adjicere, aliaque in præmissis opportuna providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui singulorum, ac præsertim Venerab. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, & Prælatorum Domesticorum Urbis, prout possumus, votis libenter annuimus, veriores dictæ concordiæ, & conventionis, necnon Statutorum, Ordinationum, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, & confirmationis prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, conventionem, & concordiam præfatas, etiamsi in scriptis non extent, sed verbis dumtaxat initæ sint, ac sine earum præjudicio, & læsione, statuta, ordinationes, exemptionem, segregationem, liberationem, concessionem, & confirmationem, necnon literas Julii Prædecessoris hujusmodi, & prout illas concernunt, omnia, & singula in eisdem concordia, & literis Julii Prædecessoris contenta, ac exinde secuta quæcumque Apostolica authoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, necnon eis plenum robur firmitatis adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsan intervenerint, in eisdem supplemus, necnon illa valida, & efficacia fore, & esse, ac per eosdem præmissos, & alios, ad quos spectat, & spectabit in futurum, observari debere, nec ab illis ullo umquam tempore resilire posse, sed modernum Archiepiscopum, & Successores suos, ac Collegium præfatos ad illorum totalem observationem teneri, & obligatos fore, necnon quibusvis juris, & facti opportunis remediis ad id cogi, & constringi posse. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis authoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; necnon ex tunc, si secus super iis a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus; Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Urbinat. juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, ac Literis Apostolicis eisdem Archiepiscopo, & Collegio, ac quibusvis aliis quomodolibet, etiam motu simili concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, adjectionis, suppletionis, decreti, declarationis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, tertiodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Quæ à Pontifice confirmatur.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 13. Postmodum vero idem Pius Papa IV. antedictum Collegium Doctorum amplioribus privilegiis, & gratiis ornare volens, duos singulis annis in Poesi doctos poetica laurea decorandi: necnon eos, quos prævio diligenti examine idoneos, ac sufficientes comperisset, ad Doctoratus in Jure tam Canonico, quam Civili, & Bachalaureatus, Licentiaturæ, ac Magisterii in Medicina, vel alia licita facultate gradus promovendi; Notarios itidem publicos, seu Tabelliones, & Judices Ordinarios, prævio simili examine, idoneos repertos creandi: Nothos etiam, spurios, incestuosos, manseres, & ex quocumque illicito coitu procreatos legitimandi, & ad primæva naturæ jura, perinde ac si de legitimo matrimonio nati essent, restituendi: Nobiles insuper, seu etiam Milites, & Equites deauratos faciendi, & constituendi, amplam præfato Collegio licentiam, facultatem, & authoritatem concesserit, ac indulserit suis anno millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii in simili forma expeditis literis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Constitutio altera Pii IV. qua Collegio tribuitur facultas.

§. 14. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam*. Sedes Apostolica gratiarum abundantissima mater, ac illarum solertissima dispensatrix, Doctorum hominum Collegiis amplas facultates interdum tribuere consuevit, ad hoc, ut ejus munera per multorum peritorum maturam deliberationem, & prudens judicium, nonnisi Personis benemeritis conferantur, ac distribuantur. Hinc est, quod Nos, qui accepimus olim cla. mem. Guidobaldum Urbini Ducem commoditatibus, & indemnitatibus universorum Subditorum suorum providere cupientem, in Civitate Urbini unum Collegium tredecim Doctorum forsan nuncupatum, coram quibus omnes, & singulæ totius Ducatus, ac Dominii pro tempore existentis Urbinaten. Ducis, & Subditorum præfatorum Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ, necnon etiam mixtæ tractarentur, & definirentur, instituisse, illudque per fel. rec. Julium PP. II. Prædecessorem nostrum, ac etiam per nos, & forsan alios Romanos Pontifices etiam Prædecessores Nostros approbatum, & confirmatum extitisse, ac illi nonnulla privilegia, concessiones, & indulta, quibus ipsi Doctores circa decisiones, & expeditiones Causarum uti deberent, auctoritate Apostolica concessa fuisse, idem Collegium, ejusque Doctores amplioribus favoribus, & gra-

Decorandi duos quotannis poetica laurea, & idoneos promovendi ad gradus Doctoratus, Baccalaureatus, & Licentiaturæ.

& gratiis prosequi, ac decorare volentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis pro eis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate Collegio, & Doctoribus hujusmodi nunc, & pro tempore existentibus ad instar nonnullorum aliorum Italiæ Collegiorum, in perpetuum duos singulis annis in poesi doctos poetica laurea decorandi, & insigniendi, necnon eos, quos in jure Canonico, & Civili, seu altero eorum studuisse, in eisque, seu eorum altero per diligentem examinationem scientia, & moribus idoneos, ac sufficientes esse invenerint, in utroque, seu altero jurium hujusmodi, aut medicina, vel alia licita facultate studuisse, & similiter per diligentem examinationem duorum, vel trium per eos eligendorum Doctorum, seu Magistrorum, vel Licentiatorum facultatis, in qua studuerint, coram eis habendam, ac fidelem Magistrorum, seu Doctorum eorumdem attestationem, medio juramento eis faciendam peritos, ac scientia, & moribus ad hoc idoneos, sufficientesque esse repererint, de eorumdem Doctorum, seu Magistrorum, vel Licentiatorum consilio, & assensu, ac eorum votis juratis in artibus, aut medicina, vel alia licita facultate hujusmodi ad Bachalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratus, & Magisterii gradus promovendi, ac in eis legendi, disputandi, & interpretandi, necnon alios actus ad personas in hujusmodi gradibus constitutas quomodolibet pertinentes faciendi auctoritatem concedendi, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibendi, necnon eos, quos ad hoc idoneos, & fideles, ac in literatura sufficientes esse repererint, in Notarios publicos, seu Tabelliones, & Judices Ordinarios, recepto prius ab eis, juxta formam præsentibus annotatam, solito juramento, creandi, ac de Notariatus, & Tabellionatus, ac Judicatus officii hujusmodi per pennam, & calamare, ut moris est, investiendi; Necnon Nothos, Bastardos, naturales, spurios, incestuosos, & manseres copulative, vel disjunctive ex quocumque illicito coitu procreatos, tam præsentes, quam absentes viventibus, seu etiam mortuis eorum Parentibus; itaut ad paternam, & alias successiones bonorum quorumcumque suorum Agnatorum, Cognatorum, & Attinentium, sine præjudicio tamen venientium ab intestato, admitti, & in illis succedere; Necnon ad honores, dignitates, status, gradus, & officia secularia publica, & privata quæcumque recipi, & admitti, illaque gerere, & exercere libere, & licite possint, & valeant, ac si de legitimo matrimonio procreati essent, servata tamen forma literarum nostrarum desuper editarum legitimandi, ac ad primæva, ac legitima naturæ jura, & quoslibet actus legitimos restituendi, & reducendi; Necnon Nobiles, seu etiam Milites, vel etiam Equites deauratos, ut pro fide, justitia, & Religione pugnent, hortando, faciendi, creandi, & constituendi, eisque insignia, & arma in similibus dari solita, dandi, & concedendi, necnon ipsos nobilitatis equestribus insigniis decorandi, dicta auctoritate tenore præsentium licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus, & indulgemus, non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, ac statutis, & consuetudinibus, etiam municipalibus Civitatum, & locorum, in quibus ipsi legitimandi fuerint, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, illis præsertim, quibus caveri dicitur expresse, quod Naturales, & Bastardi legitimari non possint, nisi de consensu legitimorum, & naturalium; necnon quibusvis Cancellariæ Apostolicæ regulis per Nos, & Sedem eamdem in contrarium hactenus editis, & in posterum edendis, ac privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis, etiam quibusvis Universitatibus, studiorum generalium Collegiis, & quibusvis aliis locis, etiam motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam de consilio ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalium concessis, & confirmatis, ac in posterum concedendis, & confirmandis; Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Forma autem juramenti, quod Notarii, Tabelliones, & Judices per ipsos Collegium, & Doctores, ut præfertur, creandi hujusmodi præstabunt, talis est. Ego N. de N. Clericus N. ab hac hora in antea fidelis ero Beato Petro, & S.R.E. ac Domino meo Pio Papæ IV., & Successoribus suis canonice intrantibus, non ero in consilio, auxilio, consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione. Consilium, quod mihi per se, vel literas, aut Nuncium manifestabunt, ad eorum damnum scienter nemini pandam, si vero ad meam notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis, aut Ecclesiæ Romanæ vergeret, seu grave damnum, illud pro posse impediam, & si hoc impedire non possem procurabo bona fide id ad notitiam Domini Papæ perferri; Papatum Romanum, & Regalia S. Petri, ac jura ipsius Ecclesiæ specialiter, si qua eadem Ecclesia in Civitate, vel terra, de qua sum oriundus, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, & detinendum, seu recuperandum contra omnes homines; Tabellionatus officium fideliter exercebo, contractus in quibus exigitur consensus Partium, fideliter faciam nil addendo, vel minuendo sine voluntate Partium, quod substantiam contractus immutet; si vero in conficiendo aliquod Instrumentum unius solius Partis sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti substantiam contra voluntatem ipsius; Instrumentum non conficiam de aliquo contractu, in quo sciam intervenire, seu intercedere vim, vel fraudem; contractus in Protocollum redigam, & postquam in Protocollum redegero, malitiose non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus, super eo publicum conficere Instrumentum, salvo meo debito, & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia. Nulli ergo omnino liceat hanc paginam nostræ concessionis, Indulti, & derogationis

Item creandi Notarios, & legitimandi spurios.

Necnon Nobiles Milites, & Equites de auratos constituendi.

Præscribiturque Formula juramenti a Notariis præstandi.

nis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii Pontificatus nostri Anno Quinto.

Epitome sequentis Constitutionis.

§.15. Deinde memoratus Urbanus VIII. Prædecessor noster, ne dubitari contingeret, an ejusmodi Privilegia a Julio II., & Pio IV. concessa præfato Collegio per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini, & devolutionem illius Ducatus ad Sedem Apostolicam adhuc durarent, vel expirassent, ipsi Collegio facultatem, ac auctoritatem cognoscendi, & judicandi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quam Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen Beneficialibus, ac iis, quæ juxta dispositionem Concilii Tridentini, vel alias de jure essent inappellabiles) in secundis seu tertiis instantiis, ac in omnibus illis, in quibus daretur appellatio, postquam judicatæ fuissent a Judicibus ordinariis appellationum, ubi existerent, & nonnullis adjectis declarationibus, & dispositionibus tam circa electionem, & numerum Doctorum votantium, & supranumerariorum ejusdem Collegii, quam circa modum ab ipsis in ejusmodi Causarum decisione servandum, concesserit, ac impertitus fuerit; præterea expresse decreverit, ac disposuerit, ut in præmissis causis appellationum tam Ecclesiasticis, quam laicalibus ad Collegium spectantibus appellari non posset *omisso medio*, & si appellari contingeret, nullus Judex se ingerere deberet, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; alias licitum esset eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi posset, prout de jure, ac ubi Collegium judicasset in casu, quo dari deberet appellatio, tunc ejus cognitio, seu commissio ad existentem pro tempore in eisdem partibus Apostolicæ Sedis Legatum, pertineret; ac insuper eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, & quoties sibi videretur, immutandi, ac innovandi, salva tamen semper approbatione d. Legati, sive ejus V. Legati facultatem pariter concesserit, ac indulserit; necnon doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodo essent in usu, & non essent revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, & sacris Canonibus, Concilii Tridentini decretis, Constitutionibusque Apostolicis non adversarentur, approbaverit, & confirmaverit per suas in forma Brevis die octava Julii anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto expeditas literas tenoris sequentis, videlicet.

Constitutio Urban. VIII. qua, non obstante devolutione status Urbini ad S. Sedem, denuo conceditur Collegio.

§. 16. *Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam*. Cum sicut pro parte dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum Civitatis nostræ Urbinaten., necnon Collegialium Collegii Doctorum ejusdem Civitatis Nobis nuper expositum fuit, Collegium præfatum, in quo admittuntur omnes ii, qui ex Patre Cive nati ad Doctoratus gradum Urbini promoventur, prætextu literarum fel. rec. Julii II. super erectione dicti Collegii, & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super confirmatione certæ concordiæ inter eosdem Doctores, & tunc existentem Archiepiscopum Urbinaten. super causarum cognitione in prima, secunda, & tertia instantiis initæ emanatæ facultatem judicandi in causis appellationum tam in foro sæculari, quam Ecclesiastico Status ac Ducatus Urbini, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini ad Sedem Apostolicam devolutorum, & nostro incorporationis Decreto comprehensorum sibi competere prætendant, Nos ejusdem Civitatis Communitatem, & homines, necnon Doctores præfatos ob præcipuum, quo illos complectimur, paternæ charitatis affectum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne dubitari contingat, an dicta privilegia Julii II., & Pii IV. adhuc durent, vel expiraverint per mortem dicti ultimi Ducis, tredecim ejusdem Collegii Doctoribus, ut infra, eligendis, & pro tempore existentibus facultatem de cætero judicandi in causis appellationum status præfati, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum supranarratorum, tam in foro Sæculari, quam Ecclesiastico auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impertimur; ita tamen, quod ex dicto Collegio DD. tredecim Votantes, & quatuor, vel quinque Supranumerarii, si opus fuerit, eligantur qui eorundem Votantium, si abfuerint, vel si suspecti allegati fuerint, vices in judicando supplere valeant, sed existente necessario votantium numero, ut infra dicetur, a dando, vel ferendo voto se abstinere debeant, nec judicare possint. Porro tam Votantium, quam Supranumerariorum electio pro prima vice dilecto Filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, nostro secundum carnem ex Fratre germano nepoti, & in Statu, ac Ducatu Urbini & præfatis aliis Terris, & Locis hujusmodi nostro, & Apostolicæ Sedis de Latere Legato reservata sit, & censeatur; de cætero autem deficiente aliquo ex supradictis, tres a præfato Collegio Doctores nominabuntur, quorum unus ab ipso Francisco Cardinali moderno, seu pro tempore existente Legato, vel ab hac Sede eligetur. Inter hos tredecim Doctores Votantes, quinque ad minus erunt Ecclesiastici non uxorati sed incedentes in habitu, & tonsura Clericalibus, ad quos solos dumtaxat causarum Ecclesiasticarum cognitio pertinebit, in quibus Laici se alias ingerere non valeant, nec possint, quam in dando eorum voto consultivo. In causis vero laicalibus ipsi votum dabunt, & ferent promiscue cum Laicis, & eas, prout juris erit, terminabunt, non tamen votis secretis, sicut in præfatis Julii II. Prædecessoris nostri literis concessum fuit, sed votis apertis, & in jure fundatis, & sen-

Facultas decidendi causas, sed beneficialibus exceptis & juxta novam regulam, quoad numerum votantium, eorum qualitatem, & modum ferendi votum, nec non cum aliqua subjectione Legato Apostol.

& sententiæ ad minus in causis Ecclesiasticis a Judice, seu Ponente subscribentur, non obstante stylo in contrarium faciente. Habebit Collegium mediante distinctione præfata auctoritatem cognoscendi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quam Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Legationis supradictæ exceptis tamen beneficialibus, & iis, quæ juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini, vel alias de jure sunt inappellabiles, in secundis, seu tertiis instantiis, & in omnibus illis, in quibus dabitur appellatio postquam judicata fuerint a Judicibus ordinariis appellationum, ubi dicti Judices appellationum existunt, quibus nullum censeatur illatum præjudicium; Verum in causis Ecclesiasticis pro earum definitione ad minus tres Judices, & in Laicis ad minus quinque interveniant, & in illorum defectu, ut præfertur, supplebunt Supranumerarii, & etiam in eorum defectu, poterunt subrogari alii Judices ad electionem, & de consensu partium, dummodo in causis Ecclesiasticis pro earum difinitione semper sint Judices Ecclesiastici. In causis appellationum spectantibus, ut supra est, ad Collegium, tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus appellari non possit, *omisso medio*, & si appellari contigerit, in iis nullus Judex se ingerere debeat nisi in vim commissionis expressæ, manu nostra signatæ; alias licitum sit eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi possit, prout juris erit. Ubi vero Collegium judicaverit, in casu quo dari debeat appellatio, ejus cognitio, seu commissio ad dictum Legatum spectabit. Præterea eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, illaque toties, & quoties sibi videbitur, & placuerit, alterandi, immutandi, & innovandi, salva tamen semper approbatione dicti Legati, sive ejus Vicelegati, facultatem concedimus, & impertimur; necnon doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodo sint in usu, nec sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, constitutionibusque Apostolicis non adversentur, auctoritate, & tenore præsentium approbamus, & confirmamus illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictoque Collegio in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus, omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimotertio.

Item fruendi privilegiis dū modo sint in usu.

§.17. Postremo similis memoriæ Clemens X. etiam Prædecessor noster ex publico Studio pro lectionibus Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum in prædicta Urbinatensi Civitate olim instituto, necnon ex præfato Doctorum Collegio, recenter Civium opera inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philosophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publice docerentur, ac perlegerentur, & qui peracto studiorum curriculo idonei reperti fuissent, ad Baccalaureatus, Magisterii, Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata in omnibus Viennen., & Tridentini Conciliorum dispositione, promoveri libere, & licite possent, in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolica auctoritate perpetuo erexerit, & instituerit, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, & gratiis, quæ tam per san. mem. Clementem VIII., quam alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tunc suos, Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc pariter suæ, Ferrarien., ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respective, etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valerent, simili auctoritate perpetuo concesserit, ac indulserit, per suas in simili forma Brevis die vi. Aprilis anno 1671. datas literas tenoris sequentis, videlicet:

Epitome sequentis Constitutionis.

§.18. *Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam.* Æternæ sapientiæ consilio Speculatores domus Israel, quæ est Sancta Dei Ecclesia, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, constituti excitandis, promovendisque bonarum literarum, & laudabilium disciplinarum studiis, quæ Catholicæ Fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, ac justitiæ administrationi, aliisque in publicum commodis, magnopere conducibilia sunt, & depulsa ignorantiæ caligine mentes luce veritatis illustrant, peculiarem Pastoralis muneris nostri solicitudinem propensa charitate adhibemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac ad hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, nostrorumque, & ejusdem Sedis etiam in temporalibus Subditorum decorem, commodum, & utilitatem salubriter expedire in Domino arbitramur. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Communitas, & homines Civitatis nostræ Urbinaten., quod cum Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex antiqua

Constitutio Clem. X. in qua refertur erectio studii publici in Palatio Pontificio a Card. Cybo Legato facta, & causa unionis inter illud, & Collegium D.D.

qua consuetudine publicam in ea Institutionum Juris civilis lectionem haberet, ibique Philosophia, & Sacra Theologia a Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum publice quoque perlegerentur in utilitatem Studiosorum, ut peractis Studiorum curriculis ad DoctoratusLauream provehi valerent: Dilectus Filius noster Alderanus S.R.E. Presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apostolicæ Legatus probe cognitum, perspectumque habens, quantum eidem Civitati decoris, atque utilitatis accedere poterat, si instituto ibidem Studio hujusmodi, quo Parentes eorum liberos Studiorum causa alibi sustentandi onere, atque impensa liberabantur, incrementum, atque norma traderentur, lecturas præfatas in aliquot mansiones remotas, nec ulli alii usui applicatas Palatii Pontificii dictæ Civitatis insimul redegit, aliasque ordinarias Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum, quæ in eadem Civitate ante hac eximie floruerunt, lectiones, seu Cathedras instituit, ut ibidem tam indigenæ, quam Exteri, tradita sibi à Domino talenta docendo exercere valerent, & Juventus ad ingenuas artes, atque scientias addiscendas, atque excolendas ardentiori stimulo incitaretur, huicque Studio nonnullos paucos redditus sub Vexilliferi pro tempore existentis, & sex Nobilium præfatæ Civitatis superintendentia assignavit, ac fel. rec. Inuocentius Papa Decimus Prædecessor noster, cognita grandi utilitate, quæ inde resultabat in favorem ejusdem Studii, quædam bona stabilia duorum Conventuum suppressorum Congregationis Monachorum Cælestinorum, & Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis respective concessit; Et subinde recol. me. Alexander Papa Septimus etiam Prædecessor noster publici pariter commodi consideratione adductus, proventum annuum Spheristerii, qui prius ad existentem pro tempore in eisdem partibus Sedis præfatæ Legatum spectabat, eidem Studio applicavit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, emolumenta quidem ex præmissis provenientia stipendiis, quæ Lectoribus dicti Studii annuatim præstantur, sufficiant; si vero Studium hujusmodi in Universitatem Studii generalis cum privilegiis, & indultis ad instar illorum, quæ a piæ mem. Clemente Papa Octavo Prædecessore pariter nostro Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc suæ, Ferrariensis concessa fuerunt, erigeretur, & institueretur, inde numerus Studiosorum tam Provincialium, quam Exterorum ibidem excresceret, & non solum dictæ Civitatis Urbinatensis, quæ a mari remota commercio non admodum floret, sed victualibus abundat, & quieti, quam literarum studia desiderant, colendæ peropportuna existit, decori, & ornamento, sed etiam illius civium, & incolarum compendio, utilitati, & levamento magnopere consuleretur. Cumque dicti Exponentes hujusmodi erectionis, & institutionis gratia procuraverint, ut idem Studium, ac memoratum Doctorum Collegium, quod ante hac a dicto Studio divisum fuit, & (ut asseritur) vigore quarumdam similis rec. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri literarum per similis memoriæ Urbanum Papam Octavum Prædecessorem pariter nostrum confirmatarum facultate conferendi lauream doctoralem in quibuscumque facultatibus, ac creandi Equites, & legitimandi Spurios fruitur; nec non ex privilegio per piæ pariter memoriæ Julium Papam Secundum, & dictum Pium Prædecessores concesso de causis appellationum in secunda, & tertia instantia tam civilibus, quam criminalibus, Ecclesiasticis, & prophanis in illo Statu, & Provincia cognoscit, firma, stabilique unione inter se conjungerentur; Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ad constantis fidei, & sinceræ devotionis affectum, quem dicti Exponentes erga Nos, & Sedem præfatam gerere comprobantur, paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio a similis rec. me. Clemente Papa IX. Prædecessore pariter nostro deputatorum consilio, in præfata Civitate Urbinaten. ex Collegio Doctorum, & Studio hujusmodi, sicut præmittitur, inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, philosophia, mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publice doceantur, & prælegantur, & qui peracto studiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint, ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magisterii & Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata tamen in omnibus forma, & dispositione Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam præfatam erectis fieri solet, auctoritate Apostolica tenore præsentium, sine alicujus præjudicio, perpetuo erigimus, & instituimus, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, & Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque Personis quibuscumque pro tempore existen., ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis & gratiis quibuscumque, quæ tam per præfatum Clementem VIII., quam alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros præfatæ Universitati Studii generalis Ferrarien., ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respective etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valeant, sine ullo

Hinc ex utroque a Pontifice erigitur universitas Generalis, cui conceduntur privilegia Universitatis Ferrarien.

ullo tamen præjudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innovatum sit, auctoritate, & tenore præfatis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem præfatam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriore data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda de novo concessa intelligi, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, & illis respective in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, & in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, dictæ Civitatis Urbinaten., aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & exprese derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VI. Aprilis MDCLXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Confirmatio relatarũ Cõstitutionum.

§.19. Nos igitur attendentes firmiora esse ea, quibus Sedis prædictæ sæpius intercedit auctoritas, ac Universitatem Studii generalis, & Collegium Doctorum præmemorata specialibus favoribus, & gratiis prosequi, & ornare volentes, motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, præinsertas Julii II., Pii IV., Urbani VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus; quinimo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus omnia, & singula in eisdem literis contenta denuo statuimus, sancimus, & ordinamus, ac ab omnibus & quibuscumque etiam speciali, ac individua nota dignis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, exacte, inconcusse, ac inviolabiliter perpetuo observari volumus, decernimus, & mandamus.

Declaratio 1. In causis ad Collegiũ spectantibus appellari non posse *hoc omisso medio*.

§.20. Præterea ad tollendas controversias pluries obortas, & in Romana Curia agitatas circa interpretationem prædictarum literarum Urbani VIII. Prædecessoris, in quibus decernitur, quod in causis appellationum tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus, ad memoratum Collegium spectantibus appellari non possit, *omisso medio*, & si appellari contigerit, nullus Judex se ingerere debeat, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; declaramus, & Apostolica auctoritate, quatenus opus sit, denuo sancimus, decernimus, ac ordinamus, omnes, & quascumque causas appellationum interpositarum a sententiis, seu decretis latis a quibuscumque Judicibus tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus omnium, & quarumcumque Civitatum, Terrarum, & locorum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen beneficialibus, ac iis, quæ juxta Tridentini Concilii dispositionem vel alias de jure sunt inappellabiles, ac iis insuper exceptis, quæ prius in Curia Archiepiscopali Urbinaten., vel ab aliis Judicibus ordinariis appellationum in locis, ubi existunt, ut præfertur, judicandæ erunt) in secundis, seu tertiis instantiis omnino devolvi debere ad prædictum Collegium Doctorum; inhibentes, ac stricte interdicentes, ne *hoc omisso medio* appellari possit ad pro tempore existentem Urbini Legatum, seu Vicelegatum, nec etiam ad Auditoris Cameræ nostræ Apostolicæ, vel quodcumque aliud quantumlibet privilegiatum, ac speciali mentione dignum Romanæ Curiæ Tribunal, aut Judicem, & si appellari contigerit, nullus Judex in ejusmodi causis se ingerere possit, nisi vigore specialis commissionis, quæ nostra, vel Romani Pontificis pro tempore existentis manu signata fuerit; Quod si absque hujusmodi commissione se ingerere præsumpserit, omnia ab eo gesta, & decreta, attentata, nulla, ac irrita sint eo ipso; quin etiam eidem Collegio, ut quacumque inhibitione non obstante, & absque alicujus pœnæ incursu, ad ulteriora in similibus causis procedere, ac ubi opus fuerit, inhibere, easque a quocumque Judice, & Tribunali reassumere, cognoscere, & prout juris esse censuerit, fine debito terminare libere, ac licite possit, & valeat, simili auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, ac indulgemus.

Declaratio 2. Loca, quæ Ducatui Urbini subjecta erant, dum a Sixto V. Rota Maceraten. erecta fuit sub ejusdem dispositione non comprehendi.

§.21. Ad hæc aliam similiter controversiam non semel excitatam, an oppida, & loca, quæ dum fel. pariter rec. Sixtus V. Prædecessor noster Tribunal Audientiæ Causarum Provinciæ Marchiæ, Rotam nuncupatam, in Civitate nostra, tunc sua, Maceratensi per literas anno millesimo quingentesimo octogesimo octavo Idibus Martii sub plumbo expeditas, instituit, ac erexit, Ducatui Urbini subjecta erant, sub earum literarum dispositione comprehenderentur, e medio tollere, ac penitus dirimere cupientes, & declarationibus alias, ac nuper, nempe diebus 23. Septembris, & 7. Octobris anno millesimo septingentesimo duodecimo per Dilectum Filium nostrum Petrum Marcellinum Tit. Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyterum S. R. E. Cardinalem Corradinum nuncupatum, tunc Pro-Auditorem nostrum, factis inhærentes, Civitates, Oppida, & Loca omnia, quæ Ducatui Urbini tempore, quo præfatæ Sixti Prædecessoris literæ emanarunt, subjecta erant, sub earumdem literarum dispositione non comprehendi, nec ullo modo comprehensa censeri; ac ita a quibuscumque Judicibus perpetuo judicari, ac definiri debere, statuimus, decernimus, & declaramus.

Declaratio 3. omnes subditos non alibi quam in Universitate Urbinaten. posse Lauream Doctoralem accipere;

§.22. Demum, cum sicut accepimus, tametsi pluribus Edictis, quorum primum a præfato Guidobaldo secundo Urbini Duce die 17. mensis Augusti anno 1565. alia vero recentiora a diversis ejusdem Civitatis pro tempore Legatis, & V. Legatis promulgata fuerunt, salubriter cautum, ac expresse vetitum fuerit, ne Subditi ejusdem Ducatus, & Legationis alibi, quam in memorato Urbinatensi Doctorum Collegio Lauream, & Gradum Doctoratus accipiant, & qui secus fecerint, ab omnibus, & quibuscumque publicis in ea Provincia muneribus, ac officiis excludantur, nec ibidem Doctoris professionem exercere umquam possint; Nihilominus ejusmodi Edictorum dispositione posthabita, quamplures Subditi ad publica munera, & Doctoratus exercitium ibidem passim admittantur, licet Doctoratus insignia in prædicto Collegio minime susceperint; Nos proinde eorumdem Edictorum executioni, ac ipsius Collegii decori, utilitati, & incremento, quantum cum Domino possumus, opportune consulere cupientes, quemadmodum illustre cæteris omnibus exemplum præbere curavimus, dum anteactis annis duos ex germano Fratre secundum carnem Nepotes nostros, nimirum Dilectum Filium nostrum Annibalem, modo S. Mariæ in Cosmedin Diaconum S.R.E. Cardinalem, & Camerarium Albanum nuncupatum, & Dilectum pariter Filium Magistrum Alexandrum Albanum in utraque Signatura nostra nunc Referendarium, & Cameræ nostræ Apostolicæ Clericum, quamvis literarum studiis in hac Alma Urbe nostra operam navassent, non alibi tamen, quam Urbini in præfato Collegio eos Doctoratus laurea insigniri voluimus; ita nunc tenore præsentium Apostolica authoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, ut in posterum, atque perpetuis futuris temporibus Subditi prædictæ Legationis, qui peracto studiorum curriculo, Doctorali Laurea ornari voluerint, eam in memorato Collegio omnino recipere teneantur, & qui alibi ipsam receperint, ad exercenda publice munera, & Officia, at que etiam ad gerendum quarumvis causarum in quocumque foro patrocinium in omnibus ejusdem Legationis locis prorsus inhabiles, & incapaces sint, ac esse intelligantur, nec illos a quoquam ad id, præterquam a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore existente habilitari, neque cum ipsis super hujusmodi defectu dispensari unquam posse motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus statuimus, decernimus, & declaramus.

A Card. Annibale Albano, & R.P.D Alexãdro Alban., Clemẽtis XI. Nepotibus ad exẽplum cæterorum in d. Universitate Doctoralis gradus susceptus fuit.

Clausulæ amplissimæ.

§.23. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod interesse in præmissis habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab iis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet qnacumque authoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio amplissima quibuscũque contrariis.

§.24. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, & quibuslibet Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua

qua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§.25. Cæterum volumus, quod earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.26. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum Confirmationis, approbationis, declarationis, mandati, ordinationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo primo, Decimoquarto Kalen. Aprilis Pontificatus nostri Anno Vigesimo Primo.

Causa præsentis constitutionis.

§.27. Ne autem de approbatione, confirmatione, innovatione, Decretis, declarationibus novis concessionibus, statutis, mandato, & voluntate Clementis Prædecessoris circa præmissa ex eo, quod ipsius Clementis Prædecessoris ob subsecutum ejus obitum, ut præfertur, Literæ Apostolicæ præinsertæ ab ipso subsignatæ, ac in forma solita expeditæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari, & ii, quorum interest, aut interesse poterit, quo modolibet in futurum, illorum frustrentur effectu, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, quod approbatio, confirmatio, innovatio, Decreta, declarationes, novæ concessiones, statuta, mandatum, & voluntas ejusdem Clementis Prædecessoris, quoad omnia, & singula, quæ in præfatis Literis continentur, integrum sortiantur effectum, perinde ac si super illis ipsius Prædecessoris Literæ confectæ, & sub plumbo juxta consuetum Romanæ Curiæ morem expeditæ fuissent, quodque præsentes literæ ad probandum, ac plene justificandum approbationem, confirmationem, innovationem, Decreta, declarationes, novas concessiones, statuta, mandatum, & voluntatem Clementis Prædecessoris hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Mandatum pro executione Constitutionis Clem. XI.

Confirmatio ejusdem Constitutionis.

§.28. Præterea ne præinsertæ Clementis Prædecessoris Literæ ullo unquam tempore a quoquam ex quovis capite impugnari, invalidari, aut in controversiam adduci, & vocari possint, sed perpetuis futuris temporibus firmæ, validæ, efficaces, ac illibatæ persistant, eas Nos tenore præsentium specialiter, & expresse approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris quam facti defectus, si qui forsan desuper intervenerint, supplemus, ac illas perpetuo valere, & observari debere volumus, & ordinamus.

Nova confirmatio eorũ omnium, quæ in præd. Clementis Constitutione cõinentur.

§.29. Insuper ad majorem, & abundantiorem præmissorum cautelam, & executionem, ea omnia, & singula, quæ in antedictis præinsertis literis ab eodem Clemente Prædecessore in commodum, favorem, ac utilitatem Universitatis Studii generalis, & Collegii Doctorum prædictorum approbata, confirmata, concessa, disposita, ac statuta fuerunt, Nos similiter tenore præsentium amplissime approbamus, confirmamus, concedimus, disponimus, atque statuimus, eaque omnia, & singula ab omnibus, ad quos spectat, vel spectabit in futurum, inconcusse, ac inviolabiliter perpetuò observari ex certa nostra scientia, & matura deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine volumus, decernimus, præcipimus, & mandamus.

Deputatio Executorum præsentis Cõstitutionis.

§.30. Quocirca universis, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Canonicis, & aliis Personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon modernis, & pro tempore existentibus Urbini Legato, & Vice-Legato, seu ejusdem Legationis Præsidi, & Cameræ Apostolicæ Auditori, ac eorumdem Archiepiscoporum, & Episcoporum Vicariis, seu Officialibus in spiritualibus generalibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi & quando opus fuerit, ac pro parte illorum, aut alicujus eorum, quos ipsæ literæ concernunt, & concernent, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant authoritate nostra omnes, & singulos, quos eædem Literæ quomodolibet concernunt, & concernent, ut præfertur, illis, & in eis contentis quibuscumque pacifice frui, potiri, & gaudere: Non permittentes eorum aliquem desuper per Locorum Ordinarios, seu alios quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, pœnas Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias illorum arbitrio imponendas, & applicandas pœnas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas prædictas, legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, & reaggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ speciales.

§.31. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfatus Clemens Prædecessor in prædictis suis literis decrevit non obstare, quæ Nos pariter, ac iterum non obstare decernimus, & mandamus, quibus omnibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, expresse, ac amplissime scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.32. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique ab omnibus habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.33. Nulli ergo omnino hominum liceat pa-

paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, statuti, decreti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo primo VII. Idus Maji Pontificatus Nostri Anno Primo.

I I.

Dat. 18. Maii. 1721. ann. 1.

Conceduntur Privilegia & gratiæ Conclavistis postremi Conclavis.

Eadem privilegia concessa fuere a Clem: XI Const. ed. 1700, Dec: 8, P. 1. Et a Bened. XIII conceduntur Const: ed: 1624, Jan: 4. P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.
URBIS.

Causæ Indulti.

Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo divina favente clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, nobis, & Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus uti familiares, & continui commensales inservientes interfuerunt; quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis,& privilegiis pro cujusque meritis exornare:

Donati scut. 10. mil. auri pro Concl.

§.1. Ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripto, vel subscripta per dilectum filium Magistrum Gasparem de Carpineo Datarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos spectan. gratiose donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos etiam nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis; itaut ipsum jus civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum militum, & nobilium, ac civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, nobilibus, militibus, & civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen., sed familiares continuos Commensales, nostrosque Comites, milites, nobiles, & cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque ac prorsus similibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rocchetum Notariorum ipsius Sedis non deferant, palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, milites, nobiles etiam originarii, ac antiquissimi cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & civi originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite, valeant, realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in Urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, ac si de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Receptio in familiares.

Notarios.

Comites.

Cives.

Nobiles creat.

Exemptio a gabellis, decimis, & oneribus.

§.2. Nosque Conclavistas prædictos a solutione, & exactione decimarum, & cujuscumque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujuscumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentis-

tissima, & inexcogitabili causa, & occasione etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerum publicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impositorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & e contra, & postquam casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus; districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum, subsidii, gabellarum, & onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscumque Ecclesiasticæ, vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumve usu possessione, vel quasi directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præsumant.

Absolutio a censuris.

§.3. Necnon omnes eosdem Conclavistas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conscientiæ tantum absolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint omnium provisionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclavistarum tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quam alias, ex quavis causa provenien. sanamus, ac hujusmodi provisiones vigore eorum privilegiorum in foro conscientiæ tantum, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujusvis Ordinis Regularium per eos respective obtentis, de novo etiam respective providemus, ac omnes, & singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus, &c, respective reservatas similiter de novo reservamus.

Remissio fructuum male perceptorũ.

§.4. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos occasione quarumcumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum ipsis, & eorum cuilibet collatorum, & reservatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occasionibus etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam, ex eo quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia divina officia, dummodo tamen non in contemptum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint; quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obstet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in susceptis per eos alias rite ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Legitimatio illegitimorũ.

§.5. Ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus feminis forsan procreati sint, etiamsi alias legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis geniture hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione, & præterquam in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus, succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstan. si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditio literarum Apostolicarũ gratis.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis commensalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis, tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur; ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

§.7. Ac

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis seu alterius militiæ.

§. 7. Ac Conclavistis prædictis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius militiæ regularis etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum conventu absentes existent, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, & commendarum eorum militiæ, seu Religionis capaces existant perinde, ac si in eadem militia, seu Religione antianitatem de justitia consequuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligen. seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis etiam ratione servitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum; etiam per prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum insignitis cum clausula tamen ex tunc prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominan. etiam quæcumque quodcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus alias tamen pensionum capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati erant etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integre persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant; præfatique translatarii in quasi possessione dictas pensiones exigen. in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore facien. existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolumus; sed cumulative concessam, vel concessas esse volumus, itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis privilegiis, hac in re concessis, uti, & frui possint.

Ampliatio.

§. 8. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum hujusmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliisque hujusmodi reservatæ fuerint obtinentes ad illas persolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam a prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatorum, & reservandarum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascenden., & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium jam contraxerint, vel post hac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & libere retinere.

Exemptio a spoliis, & facultas testandi.

§. 9. Postremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria legitime tamen ac alias licite acquisita, & acquiren. etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia spoliis minime subjaceant: sed Conclavistæ prædicti etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere, libere, & licite valeant simili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, mandantes eisdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam sæcularibus, quam regularibus cujuscumque gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernen-

nentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi facien. semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Ab insinuatione in Camera.

§.10. Nec eosdem Conclavistas: eorumque aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur conficien. in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas etiamsi motus proprius, & literæ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere; ac Motum proprium, & literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint minime comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in pristinum statum restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Comprehensio procuratoris in privilegiis.

§.11. Et insuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinosa Vicarius clericus Toletan., seu alterius Civitatis, vel Diœcesis, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Joanni, licet ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decemmillium scutorum auri hujusmodi per nos ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur distributorum, seu distribuendorum) tamquam Conclavista frui, & gaudere, & libere, & licite possit, & valeat, perinde, ac si Conclavi hujusmodi vere, & realiter interfuisset, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstan. motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa, & per viam secretam.

§.12. Et insuper Venerab. fratri nostro Francisco Ostien. & Veliternen. Cardin. Barberino nuncupato ejusdem S. R. E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis tam conjunctim, quam separatim pro singulis, quibus concessæ fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant Insuper omnia, & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet a diversis summis Pontificibus prædecessoribus nostris huc usque concessa, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

Derogatio contrariorū.

§.13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstan. consensu in pensionibus, & fel. record. Pii Papæ V. de similibus, & dissimilibus gratiis in d. Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, necnon Pictaven. Concilii, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in universalibus, & provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis universitatum etiam juramento &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac sacris Canonibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio M. A.

ET cum absolutione a censuris ad effectum &c & quod obstantiæ etiam beneficialibus Conclavistarum, & ab eis subrogati hujusmodi, & dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius necnon alterius regulæ de non tollen. jure quæsito derogatione, & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, ac

ac privilegiorum populi Romani, & Cluniacen., Cistercien., S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores &c. latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit exprimi possint, & cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi beneficia ecclesiastica etiam reservata ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod sola præsentis Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obstan., & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Dioec., patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ Nostræ, necnon Secretarius Collegii eorundem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta adnotati, & descripti, si alias ad pensiones, & beneficia hujusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

Transumptorum fides. §.14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitus, vel ostensus foret. FIAT M.A.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum quinto decimo Kalendas Junii Anno Primo.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc quæ sequuntur.

Reverendissimus Dominus Frater Augustinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pisaurensis Episcopus Targensis Sacrista.

R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus U. S. R., ac S. Collegii Secretarius.

Joannes Baptista Gambarucci Presbyter Romanus ejusdem Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Ignatius Reali Clericus Romanus ejusdem Basilicæ Beneficiatus Coadjutor.

Franciscus Bolsa Presbyter Novocomensis Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ de Rotunda.

Venantius Philippus Piersanti Presbyter Camerinen. prædictæ Insignis Collegiatæ Canonicus Magistri Cæremoniarum.

Franciscus Ignatius Ferranti Presbyter Æsinus. Matthæus Scaglioni Presbyter de Volentano Montis Falisci Dioecesis. Bartholomæus Moglia Laicus Romanus Nostri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Felix Solatius Presbyter Rossanensis, & Vicarius Generalis Ostiensis. Joseph Lamblotte Laicus Nemurcen. Dioecesis. Sebastiani Antonii Episcopi Ostiensis Tanara.

Franciscus Antonius Fini Presbyter Minerviensis Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ Archipresbyter. Nicolaus Xaverius Sancta Maria Diaconus Mansionarius prædictæ Metropolitanæ. Fratris Vincentii Mariæ Episcopi Portuen. Ursini.

Abbas Laurentius Pius Bonsius Clericus Florentinus. Franciscus Judice Laicus Hungarus Francisci Episcopi Tusculani Judice.

Livius Guarinus Laicus Foroliviensis. Bartholomæus Fantinus Laicus Mutinensis. Fabritii Episcopi Albanensis Paulutii.

Joannes Antonius Vendettuoli Presbyter Venafrensis. Jacobus Collez Clericus Leodien. Dioecesis. Franciscus Siciliani Laicus Barensis. Francisci Episcopi Sabinensis Pignattelli.

Franciscus Velli Presbyter Prænestinus Basilicæ Principis Apostolorum perpetuus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgensis. Francisci Episcopi Prænestini Barbarini Vener. Fratruum nostrorum Episcoporum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium.

Abbas Joseph Maria Benveduti Clericus Eugubinus. Marcus Mittarelli Laicus Civitatis Ducalis. Franciscus Gotti Presbyter Bononiensis. Jacobi Tituli Sanctæ Mariæ in Via Boncompagni.

Comes Philippus Raynaldus a Turre Presbyter, & Abbas Albensis Eques Commendatarius, & Receptor S. Religionis Sanctorum Mauritii, & Lazari. Jacobus Antonius Carpanus Presbyter Dertonensis. Alexander Joannes Andreazzini Laicus Romanus. Josephi Tituli Sanctæ Praxedis Sacripantes.

Bartholomæus Claricius Presbyter Anconitanus. Camillus Scola Philosophiæ, ac Medicinæ Doctor Bassanensis. Joannes Antonius Spoladori Laicus Taruisinus. Georgii Tituli Sanctorum XII. Apostolorum Cornelii.

Jacobus Leoni Presbyter Signinæ Dioecesis. Joseph Maria Cardoni Laicus Lucensis. Laurentii Tituli Sancti Petri ad Vincula Corsini.

Antonius Aga Presbyter Romanus. Andreas Campanella Laicus Balneoregensis. Franciscus Maria Serra Laicus Romanus. Francisci Tituli Sanctæ Cæciliæ de Aquaviva.

Abbas Bartholomæus Castelli J. U. D. Clericus Interamnensis. Laurentius Foschi Clericus Dioecesis Albanensis. Thomæ Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim Ruffi.

Petrus Antonius Ventura Presbyter Camerinensis Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ in Vialata. Nicolaus Carignani Laicus Lucensis. Horatii Philippi Tituli Sancti Honuphrii Spadæ.

Mauritius Jacquin Laicus Parisiensis. Antonius Lori Laicus de Prato Dioecesis Asculan. Philippi Antonii Tituli Sancti Chrysogoni Gualterii.

Cre-

Crescentius Maschi Laicus Urbinas. Antonius Maria Giulietti Presbyter Auximanus. Carolus de Rubeis Clericus Romanus. Josephi Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Vallemani.

Abbas Paulus Antonius Folsi Clericus Foroliviensis. Dominicus Alexander Bugiani Laicus Romanus. Joannis Domiuici Tituli Sanctæ Anastasiæ Paracciani.

Michael Angelus Magnoni Presbyter ex Diœcesi Sancti Miniati. Petrus Canevari Laicus Romanus. Caroli Augustini Tituli Sancti Augustini Fabroni.

Comes Livius Adrianus Presbyter J. U. D. Collegiatus Patavinus. Comes Antonius Mantua Laicus Patavinus. Petri Tituli S. Marci Priuli.

Joannes Baptista Rondoni Presbyter Bononiensis Sacræ Theologiæ Doctor, ac Perinsignis Collegiatæ Sancti Petronii Bononiæ. Jacobus Philippus Lazari Laicus Bononiensis. Ulyssis Josephi Tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem Gozzadini.

Joseph Castelluccius Presbyter Civitatis Potentiæ. Joseph Cardini Laicus ex Civitate Aretii. Joannes Baptista Innocentii Clericus Sabiensis. Ludovici Tituli Sancti Sylvestri in Capite Pici.

Antonius Leprotti Physicæ, & Medicinæ Doctor Laicus Bononiensis. Joannes Stacchini Laicus de Bonifacio Januen. Joannis Antonii Tituli Sancti Calisti de Via.

Abbas Jacobus Antonius Dassico Presbyter Januen. Hieronymus Calzi Laicus Romanus. Augustini Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Cusani.

Salvator de Rubeis Clericus Romanus. Joseph Hassuer Laicus Helvetus Sotodorenus. Julii Tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna Piazzæ.

Angelus de Gianneskys a Castroplani Presbyter Clusinæ Diœcesis Abbas Sancti Blasii. Urbanus Garofoli Laicus Romanus. Antonii Felicis Tituli Sanctæ Balbinæ Zonzedarii.

Abbas Cæsar Ondedei Presbyter Eugubinus Basilicæ Sanctorum Laurentii, & Damasi de Urbe Canonicus. Thomas Puccetti Clericus Romanus. Joannis Baptistæ Tituli Sanctæ Mariæ in Aracœli Bussi.

Thomas de Cecchottis Clericus Reatinus. Franciscus Maria Lucca Laicus Romanus. Petri Sancti Joannis ante Portam Latinam Corradini.

Michael Petit de Ravannes Presbyter Diœcesis Pariensis Abbas Commendatarius Monasterii in Arganna Diœcesis Catalaunensis. Joannes Vivant Presbyter Parisien. Diœcesis Canonicus Honorarius Ecclesiæ Metropolitanæ Parisiensis. Franciscus Soldinus Florentinus. Armandi Cardinalis de Rohan.

Comes Franciscus de Schrottempach Laicus ex Tyria. Matthias Breugeisen.. Presbyter Viennensis in Franciscus Gistel Laicus Tridentinus. Wolphangii Annibalis Tituli Sancti Marcelli Scrattempach.

Andreas Boccacani Presbyter Narnien. Diœcesis. Liborius Cagliati Florentinus Societatis Jesu Laicus. Joannis Baptistæ Tituli Sancti Stephani in Cælio Monte Ptolomei.

Abbas Antonius Sartoni Clericus Ariminensis. Cajetanus Bononi Laicus Novocomensis. Benedicti Sanctorum Nerei, & Archillei Odescalchi.

Ludovicus Guido Guerapin. de Vaureal Presbyter Senonensis Doctor Sorbonicus. Petrus Guerin de Tincin. Presbyter Gratianopolitanus Rector, & Socius Sorbonicus. Abbas Vezeliacensis Ecclesiæ Senonen. Archidiaconus major. Petrus Julien. Laicus Diœcesis Agathensis Henrici Cardinalis de Bissy.

Felix Rosa Pepe Presbyter Abelliensis Diœcesis Canonicus Aversanus. Bernardinus de Benedictis Laicus Spoletanus. Innici Tituli Sancti Thomæ in Parione Caraccioli.

Antonius Piersantes Clericus Conjugatus Camerinen. Diœcesis. Nicolaus Corbellus Laicus Romanus. Bernardini Tituli Sancti Petri in Monte Aureo Scotti.

Joseph Caracciolus Laicus Neapolitanus. Marcus Ricciatoli Laicus Romanus. Nicolaus Belarducci Laicus Capuanus. Nicolai Tituli Sancti Martini in Montibus Caraccioli.

Abbas Hieronymus Cardoni Presbyter Lucensis Basilicæ Principis Apostolorum perpetuus Beneficiatus. Joseph Frifelli Laicus Romanus. Joannis Baptistæ Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Patritii.

Comes Joannes Fabius de Braschis I. U. D. Clericus Cesenatensis. Ludovicus Mosconus Laicus Perusinæ Diœcesis. Nicolai Tituli Sancti Sixti Spinulæ.

Abbas Hieronymus Crivelli Presbyter Mediolanensis. Ioseph Fragiotti Laicus Romanus. Giberti Tituli Sancti Alexii Borromei.

Ioannes Franciscus Bassel Diœcesis Moguntinæ, ejusque Canonicus ad Gradus B. M. V.. Emericus Gabriel Comes Esterbasis Diœcesis Strigoniensis Canonicus Posoniensis Præpositus B. M. in Rath. Ioannes Ziein Diœcesis Constantiensis. Emerici Cardinalis Czakij.

Ioannes Paulus Mercantilius Clericus Romanus. Constantinus Grimaldus Laicus e Regio Lepidi. Georgii Tituli Sanctæ Agnetis Spinulæ.

Hieronymus Maresti Laicus Ferrariensis. Franciscus Quercioli Laicus Imolen. Cornelii Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Bentivoli.

Comes Ludovicus Emmanuel de Ghistel ex Marchionibus S. Floræ Abbas, & Clericus Atrebatensis. Abbas Gaspar Ruggia Clericus Romanus Basilicæ Principis Apostolorum Beneficiatus Coadjutor Philippi Thomæ de Baussu Cardinalis de Alsatia.

Vincentius Margarita I. U. D. Presbyter Brixiensis. Ioannes Danielis Laicus Cenedensis Ioannis Francisci Tituli Sanctorum Marcellini, & Petri Barbadici.

Iosephus Emidius de Grassis Clericus Asculanus. Ioannes Bianchini Clericus Asculanus. Ioannes Bianchini Clericus Mediolanensis. Ioannes Georgeus Grau Hungarus. Michaelis Friderici Tituli Sanctæ Sabinæ de Althann.

Philippus Ortensius Fabri Clericus Conjugatus Romanus. Arnoldus de Paulis Laicus Leodiensis. Ioannis Baptistæ Tituli S. Priscæ Salerni.

Gabriel Lopez Viegea Clericus Lusitanus Civitatis Elviæ. Ioannes Franciscus Verveda Clericus Barchinonensis. Alvari Cardinalis Cienfuegos Presbyterorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium.

Ioannes Baptista Filippani Presbyter Romanus. Augustinus Luppachioli Clericus Gallesi Diœcesis Civitatis Castellanæ. Franciscus Titii Laicus Vallismontanæ Diœcesis Segninæ. Benedicti Sanctæ Mariæ in Via lata Pamphilii.

Ioannes Antonius Coltrolini Clericus Conjugatus Romanus. Alexander Perazzoli Laicus Neapolitanus. Petri Sancti Laurentii in Damaso Otthoboni.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Ioannes Argenti Laicus Romanus. Iosephi Renati Sancti Georgii Imperialis.

Andreas Ianuen. Laicus Prænestinus. Petrus Buccardus Laicus Romanus. Laurentii Sancti Nicolai in Carcere de Alteriis.

Abbas Christophorus Venturelli Clericus Amerinus, Hieronymus Georgii Laicus Pisanus, Caroli Sancti Angeli in Foro Piscium Columnæ.

Carolus Ancajanus Laicus Spoletanus Eques Commendatarius Sacræ Religionis Sanctorum Mauritii, & Lazari. Franciscus Blancus Laicus Viadamen. Diœcesis Mantuanæ. Annibalis Sanctæ Mariæ in Cosmedin Albani.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinæ Diœcesis. Augustinus Cincielli Laicus Castellanæ Diœcesis. Curtii Sancti Eustachii Orighi.

Ermannus Adamus Tenantevvich. Philopolitanus. Fridericus Antonius Gunter Presbyter Moguntinus. Ioannes Georgius Mesbach Laicus Manoziavalensis Herbipolen. Diœcesis. Damiani Cardinalis Schonborn.

Marchio Ioannes Thaddæus Canalis Laicus Reatinus. Laurentius Bussonus Romanus Clericus Conjugatus. Fabii Sanctorum Viti, & Modesti Oliverii.

Ioannes Matthæus Niccioli Clericus Pisaurensis. Franciscus Gambirasi Laicus Romanus. Iulii Cardinalis Alberoni Diaconorum S. R. E. Cardinalium.

Frater Magister Hieronymus Maria de Allegris Florentinus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis.

Frater Magister Joannes Baptista Amadeus Lucensis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Sacrista.

Comes Petrus Donarellus a Ruere ex Marchionibus Orciani Laicus Anconitanus Custos Fontis, & Aquarum Conclavis.

Urbanus Bizxani Laicus Romanus cum prædicto Reverendissimo Episcopo Targensi Sacrista Joannes Oliva Presbyter Rhodiginus cum dicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario:

Vincentius de Appolloniis Presbyter Æsinus cum dicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Frater Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subsacrista.

Michael Angelus Pauli Pisaurensis. Joannes Baptista Nucarini Fulginas Medici Physici.

Victorius Masinus Florentinus.

Jacobus Mansuetus Romanus Aromatarius. Iacobus Antonius Bassius Mantuanus. Ioannes Baptista Varola Mantuanus ejus Auxiliatores.

Joseph de Ambrosiis Romanus. Dominicus Adrovizi Urbinas Barbitonsores. Dominicus Borgiassi Romanus. Hieronymus Gatti Calaber eorum Auxiliatores.

Antonius Ravasi Faberlignarius. Petrus Paulus Alfieri Fabercementarius. Franciscus Mossius a Morbegno Novocomensis Diœcesis Famulus Magistrorum Cæremoniarum.

Dominicus Fantoni.
Carolus Antonius Sala.
Ioseph Pichigno.
Petrus Giannini.
Ioseph Antonius Finiti.
Ioseph Barzotti.
Franciscus Vattani.
Stephanus Orlandi.
Constantinus Cichelli.
Angelus Davegio.
Ioannes Giorgetti.
Iacobus Boscheroli.
Bartholomæus Isola.
Cæsar Giuliani.
Franciscus Bruni.
Philippus Mezzarota.
Bernardinus Scaletta.
Ioannes Valeva.
Ioannes Baptista Ricci.
Ioannes Petrus Giorgi.
Petrus Lancetta.
Gregorius Crivelli.
Marcus Lamboni.
Andreas Giuliani.
Ioannes Baptista Goldoni.
Ioannes Franciscus Gonnella.
Paulus Bettoli.
Remigius Valena.
Paschalis Guerdi.
Marcus Antonius Guarnacci.
Martinus Dominici.
Dominicus Picchi.
Iacobus Matthias Bartolini.
Bartholomæus Pascucci.
Scopatores Conclavis.

III.

Conceduntur Privilegia & Indulta Dapiferis postremi Conclavis. Dat. 18. Maji. 1721. ann. I.

Eadem Privilegia concessa fuere ab Inn: XII Const: ed: 1691, Jul: 15, P. 1. a Clem: XI Const. ed: 1700, Dec: 8, P 1. Et a Bened: XIII conceduntur Const: ed: 1724, Jun: 4., P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

URBIS.

Causa Indulti.

Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscunque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferi creantur Commensales, & Notarii Apostol.

§.1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non

non fictos familiares, continuos commensales nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerunt, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen., comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus, temporalis dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierint, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes cives ipsius urbis, vel civitatis.

Nobiles, & cives.

§.2. Itaut ipsum jus civitatis ad quoscunque in eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus continuis commensalibus, ac Notariis nostris, comitibusque, & militibus, nobilibusque, ac civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis; tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares, continuos commensales nostros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ comites, & milites, ac nobiles originarii, & antiquissimi cives ejusdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, acsi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure. statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

Jus Civitatis in hæredes transit.

§.3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus; & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus: necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

A gabellis liberantur.

§.4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus feminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis geniturae hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§.5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcum-

Ad dignitates admitti jubet.

cumque alia officia sæcularia publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, & Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cam. Apostolicæ, quam in favore literarum Apostolicarum ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis, & incertis, ac distributionibns quotidianis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§.7. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditDuum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore: ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere.

§.8. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Urbe, ejusdem districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant: sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Bona ipsorum a spoliis liberat.

§.9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S.R.E. Came-

Eximit a molestiis.

merario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri: sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungen. in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoqam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionẽ gratiosam mãdat.

§.10. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam abbreviatorum, sollicitatorum, Secretariorum plumbi, & registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§.11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in pensionibus, ac fœlicis recordationis Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus, ac etiam consistorialiter, ac alias forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis inter alia disponen. quod beneficia Urbis nonnisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expresse professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio M. A.

Et cum absolutione a censuris ad effectum, &c. & in casibus regulæ de insordescentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint juxta notulam per ipsos seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

§.12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Volumus autem, quod sola præsentis Motus proprii nostri Signatura sufficiat, ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

Transumptorum.

Fiat M. A.

Da-

Datum Romæ Apud Sanctum Petrum Quinto decimo Kalendas Junii Anno Primo.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

MICHAEL ANGELUS DE COMITIBUS nunc INNOCENTIUS XIII. Romanus. *Abbas Cæsar Meniconi.*

EPISCOPI VI.

Sebastianus Episcopus Ostien. Sacri Collegii Decanus Cardinalis Tanara Bononiensis. Franciscus de Bic Eques S. Jacobi Bruxellensis.

Fr. Vincentius Maria Episcopus Portuen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Orsini Romanus. Balthasar Coscia Beneventanus.

Franciscus Episcopus Tusculanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Judice Neapolitanus. Camillus Marchio Penna.

Fabritius Episcopus Albanen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Paulutius Foroliviensis. Comes Nicolaus Maria Saxatellus.

Franciscus Episcopus Sabinen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pignattellus Neapolitanus. Abbas Joannes Baptista Zoli.

Franciscus Episcopus Prænestinus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Barberinus Romanus: Dominicus Gregorius Passerini de Nursia.

PRESBYTERI.

Jacobus Tituli Sanctæ Mariæ in Via Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Boncompagni Archiepiscopus Bononien. Romanus. Antonius Gabriellius Romanus.

Joseph Tituli Sanctæ Praxedis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Sacripantes Narniensis. Abbas Romualdus Risi Narniensis.

Gregorius Tituli Sanctorum XII. Apostolorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Cornelius Episcopus Patavin. Venetus. Joannes Franciscus Ruggia Romanus.

Laurentius tituli Sancti Petri ad Vincula Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Corsinus Florentinus. Philippus Acciajoli Florentinus.

Franciscus Tituli Sanctæ Cæciliæ Cardinalis de Aquaviva Neapolitanus. Marchio Mattheus Sacchettus Romanus.

Thomas Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ruffi Episcopus Ferrarien. Neapolitanus. Marius Cansacchi Amerinus.

Horatius Philippus Tituli Sancti Honuphrii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Spada Episcopus Auximan. Lucensis. Joannes Antonius Leoni Romanus.

Philippus Antonius tituli Sancti Chrysogoni Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Gualterii Urbevetanus. Fortunatus Malvezzi.

Joseph Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Vallemani Fabrianensis. Franciscus Maria della Volpe.

Joannes Dominicus Tituli Sanctæ Anastasiæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Paracciani Romanus. Comes Joseph Mastais de Ferrettis.

Carolus Augustinus Tituli Sancti Augustini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Fabronus Pistoriensis. Franciscus Bini Florentinus.

Petrus Tituli Sancti Marci Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Priuli Venetus. Commendator Franciscus Columna.

Ulysses Joseph Tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Gozzadini Episcopus Imolen. Bononien. Comes Alphonsus Servantii.

Ludovicus Tituli Sancti Silvestri in Capite Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Picus Episcopus Senogallien. de Mirandola. Abbas Dominicus de Therry Hybernus.

Joannes Antonius Tituli Sancti Calisti Sanctæ Romanæ Eclesiæ Cardinalis de Via Episcopus Ariminensis Bononiensis. Comes . . . Lignani.

Augustinus Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Cusani Episcopus Papien. Mediolanensis. Antonius Facchinetti.

Julius Tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Piazza Episcopus Faventinus Foroliviensis. Vincentius Terdotius.

Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Cardinalis Zonzedarius Senensis. Abbas Ludovicus Anguisciola.

Joannes Tituli Sanctæ Mariæ in Ara-Cœli S. R. E. Cardinalis Bussi Episcopus Anconitanus Viterbiensis. Benedictus Bussi Viterbiensis.

Petrus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Corradinus Setinus. Franciscus Buccapadulius Romanus.

Armandus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Rohan. Episcopus Argentin. Gallus. Comes Ferdinandus Bolognetti.

Wolphangus Tituli Sancti Marcelli Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Scrattempach Episcopus Olomucen. Germanus. Marchio Hieronymus Lucinus Mediolanen.

Joannes Baptista Tituli Sancti Stephani in Cælio Monte S. R. E. Cardinalis Ptolomeus Pistoriensis. Petrus Testasecca.

Benedictus Tituli Sanctorum Nerei, & Archillei Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Odescalchi Archiepiscopus Mediolanensis. Comes Aloysius Turconus Mediolanensis.

Henricus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Bissy Episcopus Meldensis Gallus. Abbas Franciscus Cajetanus Thomatus Romanus.

Innicus Tituli Sancti Thomæ in Parione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Caraccioli Episcopus Aversanus Neapolitanus. Bartholomæus Mollo Aversanus.

Bernardinus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Scotti Mediolanensis. Philippus Ernestus de Bruggen. ex liberis nobilibus Ducatus Curlandiæ.

Nicolaus Tituli Sancti Martini in Montibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Caraccioli Archiepiscopus Capuanus Neapolitanus. Jacobus Amadori olim Lamfredini Florentinus.

Joannes Baptista Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Patritii Romanus. Marchio Patritius Patritii Romanus.

Nicolaus Tituli S. Sixti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Spinula Januensis. Orlandius Eques de Catenaccia.

Gibertus Tituli Sancti Alexii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Borromeus Episcopus Novarien. Mediolanensis. Comes Constantinus Pagani Civitatis Ducalis.

Emericus S. R. E. Cardinalis Czaky Episcopus Hungarus. Philippus Jacobus Caffert Colonien. Diœcesis &c. Decanus Collegiatæ Sancti Gregorii Colonien.

Georgius S. Agnetis S. R. E. Cardinalis Spinula Januen. Thomas Isoldus Spoletan. Diœcesis.

Cornelius Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Bentivoli Ferrariensis. Abbas Joseph Ascevolinus Romanus.

Philippus Thomas S. R. E. Cardinalis de Boussu de Alsatia Archiepiscopus Mechliniensis Flandrus. Comes Joannes Petrus de Azuis.

Joannes Franciscus Tituli Sanctorum Marcellini, & Petri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Barbadicus Episcopus Brixiensis Venetus. Marchio Horatius Lancellotti Romanus.

Michael Fridericus Tituli S. Sabinæ S. R. E. Cardinalis de Althann. Episcopus Vaccien. Germanus. Julius Gabriellius Romanus.

Joannes Baptista Tituli Sanctæ Priscæ Sanctæ Romanæ Ecccesiæ Cardinalis Salerni Consentinus, Joseph Baldinucci Lucensis.

Alvarus S. R. E. Cardinalis Cienfuegos Asturianus. Cæsar Eques Herculanus.

DIACONI X.

Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata primus Diaconus S. R. E. Cardinalis Pamphylii Romanus. Michael Angelus Fagnani Romanus.

Petrus S. Laurentii in Damaso S. R. E. Cardinalis Otthobonus Venetus. Fr. Benedictus de Fabris Eques Hierosolymitanus.

Joseph Renatus Sancti Georgii S. R. E. Cardinalis Imperiali Januensis. Lauretus Barbari.

Laurentius S. Agathæ S. R. E. Cardinalis de Alteriis Romanus. Marchio Paulus de Drago Romanus.

Carolus S. Angeli in foro piscium S. R. E. Cardinalis Columna Romanus. Fabritius Sabellus Romanus.

Annibal S. Mariæ in Cosmedin. S. R. E. Cardinalis Albanus Urbinas. Philippus Baro de Scarlattis Romanus.

Curtius S. Eustachii S. R. E. Cardinalis Orighi Romanus. Canonicus Nicolaus Maria Orighi Romanus.

Damianus S. R. E. Cardinalis de Schomborn. Germanus. Willhelmus Henricus liber Baro de Bouscrodt Germanus.

Fabius Sanctorum Viti, & Modesti S. R. E. Cardinalis Oliverii Pisaurensis. Joannes Andreas Oliveri Pisaurensis Eques Sancti Stephani.

Julius S. R. E. Cardinalis Alberoni Parmensis Joannes Andreas Pieri Lucensis.

IV.

Dat. 26. Maji. 1721. ann. I.

Conceduntur Privilegia Familiaribus Sanctitatis Suæ.

Eadem Privilegia concessa fuere a Clem. XI. Const. ed. 1701., April. 5., P. 1. Et conceduntur a Benedicto XIII. Const. ed. 1724., Dec. 15. P. 1.

INNOCENTIUS PP. XIII.

Nomina Familiarium.

VEnerabilibus Fratribus Sinibaldo ab Aura Patracen. Cubiculi Nostri Præfecto, Prospero Marefusco Cæsarien. Auditori Nostro, & Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Episcopo Prophyrien. Sacrarii Nostri, ac dilectis Filii Magistris Nicolao Judice Neapolitan. Palatii Nostri Apostolici respective Præfectis, Bartholomæo Ruspulo Romano Notario Protonotario nuncupato de numero Participantium, libellorum supplicum Nobis porrectorum, Dominico Rivera Urbinaten. notarum arcanarum, & Dominico Passionei Forosempronien. Epistolarum Latinarum respective Secretariis in utraque Signatura nostra Referendariis, necnon Cæsari Menicono Perusin. Pincernæ, Joanni Philippo Bandino Camerinen., Francisco Ignatio Ferranti Massaliensi Æinæ Diœcesis Eleemosynario Secreto, Philippo Maguono Romano, Antonio Tasca Theatin. Vestiario, Matthæo Scagliono a Valentano Montis Falisci Diœcesis, Literarum nostrarum in forma Brevis, quæ ad Principes scribuntur, Secretario, Paulo Cæsio Romano, Riccardo a Balneo Mantuan., Nicolao Michelangeli Senogallien. Diœcesis Medico Secreto, Hieronymo Columnæ Forerio Majori, Andreæ Maidalchino, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle Romanis, Cubiculariis Secretis Nostris, Josepho Accorambono Spoletan. Subdatario, ac Olympio Miliani de Insula Lilii nullius Diœcesis Architriclino, ac Joanni Bortonio Nolan. Caudatario, Joanni Baptistæ Precurti Romano Crucifero, Dominico Pizzi de Ischia Aquæpenden. Diœcesis, Francisco Mariani Viterbien., Capellanis Secretis, ac Scipioni de Fabiis Romano, Dominico Rombolnio Pistorien., Francisco Pino pariter Romano, Bartholomæo Moslia itidem Romano, Hieronymo Giorgi Oppidi Liburni Pisan. Diœcesis, ac Iacobo Antonio Biancono a Capranica Sutrin. Diœcesis Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis Cubiculi Nostri Adjutoribus familiaribus continuis Commensalibus nostris, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

§. 1. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensationis providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Commendantur, & absolvuntur a censuris.

§. 2. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, & quibus personas vestras, etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censen-

sentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vos, & quemlibet vestrum respective in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, & sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites necnon auratæ Militiæ Equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., Beneventan., omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Motu proprio creantur Notarii, Comites, Equites, Nobiles, & Cives.

§.3. Vobisque, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, & immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quicquid secus per vos aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, & Sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque Literis, Instrumentis, & Scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romani, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis; ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia gentis nostræ, sive integre, sive cum vestris respective composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Exponuntur Notariorum, &c. privilegia cum quadam restrictione.

§.4. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac semoventia, necnon actiones. & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris, ac familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, perangariis, ceterisque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam Rusticis ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciarum, Terra, Mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quæcumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu Vectigalium, & Tributorum hujusmodi Redemptores, Conductores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos alias quam, ut præfertur valeatis coarctari (quandiu servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Eximuntur a Decimis, aliisque impositionibus, ea excepta pro auxilio contra Infideles.

§.5. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, & quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia seu singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Personatus, administratio, vel Officium fuerit, & ad Dignitatem, Personatum, Administrationem, vel Officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum alias canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere.

Permittitur pluralitas Beneficiorum.

§.6. Necnon etiam quandiu Nobis inservieritis tantum in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis (non tamen parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum) per vos pro tem-

Eximuntur a Residentia durante familiaritate.

tempore respective obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Ecclesiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, & Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earundem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis invite compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, ac proventus durante servitio prædicto cum ea integritare (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sive Locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare.

Facultas recipiendi Ordines extra tēpora, & sine licentia.

§.7. Ac interim, vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam a quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a jure statuta proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare.

Item audiendi, & docendi Leges, causasque tuendi.

§.8. Necnon, etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & Officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publice in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in Causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Necnon eligendi Confessarium cum ampla facultate.

§.9. Liceat quoque Vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & successoribus Nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas, (non tamen Episcopos, vel alios superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in Literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultra marino, visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Facultas trāsferendi Pensiones usque ad ducatos 300.

§.10. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu clericali Charactere insigniri volentibus, etiam eis, quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam Literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus privilegiis, Decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon

 cum

cum subrogatione in quibusvis vestris Juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. rec. Innoc. PP. XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Facultas testandi usque ad 6000. ducatos & sine solemnitatibus.

§.11. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum Vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, & fructuum, redditᵘum, & proventuum Ecclesiasticorum, loco pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, proventibus vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, nec non undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiam si in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium Ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam ipsis fructibus, redditibus, & proventibus & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) jam cumulative, cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium quorumcumque locorum piorum favorem, & usum ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia, prout, quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum aut quod in vim illarum testari seu disponere velitis, & intendatis, semel iterum aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, servari debeat, ipsaque testamenta, codicilla, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

§.12. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra Beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, ac etiam nulla subsistenti causa ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque pervenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scripta etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan a vobis, etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem Consanguineorum, & Affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc & e contra pro dicta summa sex millium Ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos Juris, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Indultum in casu Intestatæ successionis, aut minus validæ dispositionis.

Inhibitio contra Perturbatores.

§.13. Districtius inhibentes quibuscumque Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Præ-

Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant, quoquo modo, vel perturbare.

Clausulæ. §.14. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi ab humanis recedere contigerit, sub Literis rec. mem. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes septimo Kalen. Decembris Pontificatus sui Anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis ex quibuscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori data, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, & de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de Jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, ac etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus & per omnia uti, si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debuerit, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive Indultum, aut confirmationem præsentium a nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

§.15. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.16. Quo circa Venerabil. Fratribus nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet, indebite molestari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Committitur Executio.

§.17. Non obstantibus præmissis, ac pię mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui pro hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac recol. me. Alexandri PP. VII. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Came-

meræ prædictæ deberi inter alia disponente, nec non ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfixione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. mem. Urbani Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & Locorum, in quibusvis cives Originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & Locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, Civitatibus, & Locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ, Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam Decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis, nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositiones pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo, quodque ipsi Exactores, & Appaltatores Decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; quodque vos primam non feceritis in Ecclesia hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.18. Volumus autem quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini. *Adimplenda ante usu Notariatus.*

§.19. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.20. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares, continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur. *Præsentes Literæ non suffragantur Prædecessorum Familiaribus.*

Da-

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVI. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

V.

Dat. 27. Maji. 1721. ann. I.

Indicitur Jubilæum Universale initio Pontificatus Sanctitatis Suæ.

Huic simile Jubilæum indictum fuit a Clem. XI. Const: ed: 1701, Feb:25, P.1. & a Bened: XIII indicitur Const: ed: 1724, Jun:10, P.1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium à necessitate implorandi divinum auxiliũ præsertim ob timorem Epidemicæ luis.

Superni dispositione consilii, quo cælestia pariter, & terrestria inscrutabili ratione reguntur, ad Supremum Apostolatus fastigium, nullo meritorum suffragio evecti, dum serio consideramus impositi Nobis gravitatem oneris, Angelicis etiam humeris formidandi, cui collum humiliter supponere divinæ voci obsequendi Nos adegit necessitas, viriumque nostrarum infirmitatem, tum luctuosam rerum, & temporum conditionem, quotque, & quam gravissimis Respublica Christiana malorum procellis, & calamitatibus conflictetur, atque periculis exposita sit, toti contremiscimus, crebraque ex imo corde suspiria, & uberes ex oculis lacrymas fundentes, ad Dominum cum Propheta clamare compellimur: Exaltatus, humiliatus sum, & conturbatus; terrores tui conturbaverunt me; circumdederunt me, sicut aqua tota die, circumdederunt me simul. Ac nisi spes nostra in ipso bonorum omnium Largitore reposita esset, animo plane conciderenus; sed quia benignus, & misericors est Deus noster, & propitiatur omnibus invocantibus eum in veritate, nec despicit in opportunitatibus, & tribulatione, eodem Propheta monente: Revela Domino viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet, & magis ejus clementiæ, & misericordiæ confidere, quam nostræ imbecillitati diffidere constituimus, cumque nos sufficere non posse sciamus, oculos nostros ad Montem Sanctum suum, montem uberem, Montem pinguem, unde opportunum Nobis ad futurum auxilium, & enixe petimus, & devote speramus. Id ipsum, ut & vos, quibus nostra impendenda est solicitudo, conjunctis nobiscum precibus faciatis, & divinam, qua agemus opem per jejunia, & eleemosynas, aliaque pietatis opera nobis demereri sedulo studeatis, paterne requirimus, & monemus, ut scilicet totius consolationis Deus, cui proprium est infirma mundi eligere, & dexteræ suæ potentia facere fortia, confirmet, quod operatus est in Nobis, & det Nobis sedium suarum assistricem sapientiam, mittat illam de Cælis sanctis suis, & a sede magnitudinis suæ, ut nobiscum sit, & nobiscum laboret ad Divini nominis gloriam, Ecclesiæque Sanctæ utilitatem, & spiritualem omnium fidelium ædificationem, omniaque consilia nostra, & actiones dirigat secundum beneplacitum voluntatis suæ, hæreses, & in Religione dissidia extirpet, fidem Catholicam protegat, & propaget, quam mundus dare non potest inter Principes Orthodoxos pacem restituat, eorumque animos fortiter, & suaviter vinciat in vinculo charitatis, dira Epidemicæ luis flagella, quæ non procul ab Italiæ finibus, sicut cum intimo animi nostri dolore accepimus, misere sævire adhuc non cessat, ab iis, quos calamitas tenet, avertat, ab aliis vero, quos tantæ cladis metus, & pavor invasit, pericula propulset, ac nomen Christianum ab Infidelium insidiis, & incursionibus potentia virtutis suæ tueatur. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu fiant, priscum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum morem secuti, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, opportuno hoc recurrente tempore, quo Spiritus Sanctus repentino sonitu super Apostolos venit, mentesque carnalium in sui amorem permutavit, & foris apparentibus linguis igneis facta sunt intus corda inflammantia, proferre, & liberali manu erogare decrevimus.

Causa Jubilæi.

Indictio Iubilæi.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam nobis Dominus licet indignis contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui Solemni Processioni, quam feria secunda festi Pentecostes proximæ hebdomadæ, a Basilica Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sancti Spiritus in Saxia de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximæ subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio erogaverint. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubique degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum, a publicatione designationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate se-

De existentibus extra Urbem.

sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus; & elargimur.

De navigantibus, & iter agentibus.

§.2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua Corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento, detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera, commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt pariter concedimus, & indulgemus.

De Regularibus, & legitime impeditis.

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

§.3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, tam laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis Sententiis, & Censuris a jure, vel ab homine, quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliaque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De publicatione Iubilæi.

§.4. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & quibuscumque Ordinariis locorum, ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperit, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

De casibus reservatis.

§.5. Non intendimus autem per præsentes super aliaqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico Excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias, & Censuras, incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Clausulæ.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularibus, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostol. eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, see quævis alia expresio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expresis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præmissorum, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impresis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & Gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscat. die XXVII. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Con-

VI.

Dat. 28. Maji. 1721. an. I.

Mandatur continuatio Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum Urbis.

Hujusmodi Visitatio instituta fuit ab Inn: XII. Constit. ed, 1693., Jan: 11., P. 2. Et continuata a Clem. XI. Const. ed. 1701. Jan. 14., P. 1. a Benedicto XIII: iterum præcipitur ejus continuatio Const. ed. 1724., Jul. 15. P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur institutio, & cõtinuatio d. Visitationis.

CUM felic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster circa Pontificatus sui primordia pastoralem Cleri Romani, omniumque Almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere Adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit, & assumpserit, eisque quosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent; ac Secretarium, Judicem, Cancellarium, seu Actuarium Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales, & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit, variasque eisdem Cardinalibus, ac eorum, & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus, & Ministris prædictis facultates præeminentias, & indulta concesserit, & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii Prædecessoris Literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur. Et sicut accepimus memorati quidem Cardinales, Visitatores una cum Prælatis Coadjutoribus etiam piæ mem. Clementis Papæ XI. Prædecessoris Nostri jussu visitationem hujusmodi, tam in eisdem Patriarchalibus, quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam virorum quam mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus, & aliis locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis, & Decretis, ubi opus fuerit providerint; Visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac locis, & Operibus piis prædictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia, adhuc pendeant indecisa; Hinc est, quod Nos pastorali studio considerantes quantopere visitatio hujusmodi utilis, & necessaria sit, non modo ad tollendos abusus, sed etiam ad præcavendum, ne deinceps introducantur, quantumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicente Domino proventurum sit, si Visitatio ipsa continuetur, & absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum, & gloriam, animarumque salutem opportuna, & conducibilia sunt, sicut hactenus factum est in posterum quoque pie prudenterque statuantur: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam visitationem continuari, & absolvi; causasque indecisas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis, atque Justitiæ ratio suaserit, terminari, visitationes particularium Ecclesiarum, ac locorum, & Operum piorum jam inchoatas absolvi, necnon Ecclesias, ac loca, & opera pia tam hucusque visitata, quæ iteratam visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata visitari, cæteraque omnia, & singula visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac executioni demandari debere tenore præsentium decernimus, & mandamus. Ac omnes, & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta quæcumque prædictis Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & singulis Officialibus, & Ministris supradictis a memoratis Innocentio, & Clemente Prædecessoribus per suas respective Literas desuper emanatas quovis modo respective concessa, & attributa per obitum eorumdem Prædecessorum minime cessasse, sed in suis robore, & firmitate permanere, omnibusque, & singulis prædictis respective adhuc competere, & suffragari debere, decernimus pariter, & declaramus. Et quatenus opus sit, facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, ac officialibus, & Ministris prædictis in omnibus, & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio, & Clemente Prædecessoribus concessa, & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus denuo concedimus tribuimus, & impartimur.

Causæ novæ cõtinuationis præd. Visitationis.

Mandatũ cõtinuandæ Visitationis, cum nova concessione facultatum Congregationi facta.

Clausulæ.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliqui interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujuscumque status, gradus, Ordinis, & præeminentiæ, & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari: seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective

ve inviolabiliter observari, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales de Latere Legatos, ac alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ memoratus Innocentius Prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VII.

Dat. 16. Junii. 1721. an. 1.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul. de alternativa Officiorum pro Provincia S. Antonii in Lusitania Fratrum Min. de observ. Discalc.

A Clem: XI: Const. ed. 1712. Dec: 23, P. 13 revocata fuit dismembratio Conventus S. Luciæ, & Hospitii de Portici. Et hujus Pontificis Const: ed. 1722., Jun. 22., P. 2. extat commissio Nuncio Neapolis super eadem dismembratione.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Emmanuelis a Gloria, nonnullorumque fratrum expresse professorum Provinciæ S. Antonii in Lusitania Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expósito, quod ipsi pro bono pacis, & pacifici ejusdem Provinciæ regimine Alternativam Officiorum in ea cum divisione Territorii stabilire plurimum desiderabant in hunc modum, videlicet.

Divisio Territorii Provinciæ cum æqualitate numeri Religiosorū.

§.1. Primo, quod prædicta Provincia Sancti Antonii secundum Regiones, Territoria, per quæ protenditur, in duas Æquales partes dividatur quarum Ulysiponenses Civitates, Orientalem scilicet, & Occidentalem cum suis Territoriis, vulgo *Termos*, inclusive Provinciam de Alemviso, & Regiones ultra mare comprehendat, Altera vero totum id, quod a Territoriis Ulyssiponen. per Provinciam de Extremadura usque ad Villam de Canthanhede districtus Civitatis Conimbricen. inclusive includitur, & sic divisæ conserventur, ut Religiosorum numerus utriusque Hierarchiæ, Clericalis videlicet, & laicalis in unaquaque parte æqualis sit. Sed quia de præsenti numerus Ulyssiponensium in magna parte a non Ulyssiponensibus habet excedi, donec ad æqualitatem perveniant, ex Novitiis recipiendis duæ partes ex Ulyssiponensibus, & una ex aliis dumtaxat ad habitum admittatur, proportione servata inter Clericos, & Laicos, prout necessitati Provinciæ videbitur expedire, ita taliter, ut semper æqualis Fratrum numerus hinc inde valeat conservari, & hæc quantum ad divisionem.

De alternativa præcipuorum Officiorum.

§.2. Secundo: Quantum vero ad electionem Officiorum ita procedi debeat ut in uno Capitulo Minister Provincialis, & duo Definitores ex una parte, & Custos, & alii duo Definitores ex alia parte eligantur. In capitulo vero sequenti fiat viceversa. Quia tamen duodecim ab hinc annis ex non Ulyssiponensibus quatuor Provinciales Ministri sortiti fuerunt, pro aliquali compensatione cum parte Ulyssiponensi in Capitulo proxime habendo alternativa ex Ulyssiponensibus exordium servat, & ex istis Minister Provincialis, & duo Definitores, ex non Ulyssiponensibus vero Custos & alii duo Definitores eligantur. In capitulo vero sequenti res e contra se habeat.

Item reliquorum Officiorum, necnon de suffragiis.

§.3. Quod si ad electionem Vicarii Provincialis, deficiente Ministro ante completum triennium oporteat deveniri, digniore Patre Provinciæ præsidente, in absentia Superioris Generalis ex eadem Provincialis parte Vicarius eligatur. Quod etiam in electionibus tum Commissarii Provincialis, tam etiam Prominístri (impedito Provinciali) Capituli Generalis causa observandum erit, quantum scilicet ad hoc, quod electi ex eadem parte assumantur. Et sic pariter observandum erit in Guardianorum electionibus, ut æqualis numerus ex unaquaque parte assumatur; Attamen, ut æqualis Conventuum distributio fiat, hic ordo servandus erit, quod ex illa parte, ubi Provincialis fuerit, eligantur Guardiani, vel Præsidentes cum voto pro Conventibus de Corthaneyra, Casanova, Penella, Soveral, Tancos, Canthanhede, Sernachi; Ex illa vero, ubi Custos fuerit, eligantur similiter Guardiani, vel Præsidentes cum voto pro Conventibus Ulyssiponis occidentalis, Collegii Conimbricen., Cornota, Meruana, Penheyro Certeam, Convalescenza, & Pombal. At ne suffragia in Capitulis Provincialibus a parte Custodis partem alteram excedere valeant, tunc dumtaxat, & non alias Secretarius Provinciæ, & ex parte Provincialis per electionem fiat, sicuti Guardiani, & votum habeat in Comitiis Provincialibus, quoadusque Conventus dispares fuerint: Ita enim Novi Conventus, vel Hospitia sicuti Guardiani, & Præsidentes cum voto distribui debent, ut pro unaquaque parte suffragia sint æqualia: Quod si æquales existant in suffragiis hujusmodi, nec votum Secretarius Provinciæ habeat nec per suffragia, sed ad Provincialis libitum assumatur.

§.4. Ad præsidentes quoque sine voto, Vicarios, Novitiorum Magistros, Ostiarios, & alia hujusmodi Officia cum æqualitate quantum fieri possit, Religiosi ex unaquaque parte assumantur, & qui in uno triennio fuerint ex una parte pro eisdem officiis, in alio sequenti ex altera eligantur.

§.5. Idem

§.5. Idem pariter observandum erit pro studiis tum Philosophiæ, tum Theologiæ Scholasticæ, tumque Moralis, ut Studentes, Lectores & qui Passantes vulgo dicuntur, hinc inde in æquali numero eligantur, hac tamen exceptione, quod si ex una parte sufficientes non sint, qui legere possint, & hoc a pleno Definitorio approbetur, assumantur ex aliis, qui idonei reperiuntur, & hæc de electionibus.

De subrogationibus ante completum Triennium.

§.6. Tertio in subrogationibus ita res se habeat, quod deficiente ante completum Triennium, vel promoto aliquo ex Officialibus, tum Definitori, tum etiam alio quocumque, alter ex eadem parte ejus loco substituatur. Pro Definitorio vero hic specialis ordo servandus erit, quod in subrogatione unius, aut alterius ex Definitorio, Primo Patres Provinciæ secundum eorum ordinem, secundo Excustodes, tertio Exdefinitores, quarto Exguardiani antiquiores substituantur; Cum hoc tamen, quod si multi Guardiani æquales sint a die professionis unus alterum in subrogatione præcedat; Si vero antiquior Exguardianus sit Guardianus actualiter, alter Guardianus ejusdem partis suo loco eligatur, & ipse in Definitorio subrogetur, in quo si triennium compleverit, gaudeat ac si Custos, vel Definitor in Capitulo electus fuisset, si tamen non compleverit, remaneat, acsi nullatenus subrogasset. Et quia in Regionibus ultra Mare pro Conventu de Gran Parà, ex hac Provincia Guardianus, & Commissarius Provincialis eligi solent, ita electio imposterum fieri debeat, ut Guardianus eligendus semper ex parte Provincialis sit, Commissarius vero ex parte Custodis. Et si hic postquam suo officio functus fuerit, ad Provinciam primodictam revertatur, locum immediatum post Exdiffinitores in subrogationibus obtineat. Si vero Commissarius Missionum pro eodem GranParà ex hac Provincia fieri contigerit, per triennium tantum perduret, & modo ex una parte, modo ex alia eligatur, itaut in omnibus, & per omnia æqualis officiorum distributio conservetur.

De Guardiano, & Commissariis ultramarinis.

Pœnæ in contravenientes.

§.7. Et si Religiosus aliquis de præsenti, vel in futurum impugnaverit, & contradixerit, vel retardare præsumpserit executionem Alternativæ hujusmodi, aut alicujus ex conditionibus in ipsa præinsertis, ipso facto privatus actibus legitimis in perpetuo existat.

Decretū Congregationis pro recensita alternativa.

§.8. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, auditis PP. Procuratore Curiæ, & aliis Superioribus Generalibus Ordinis referente Eminentissimo Priolo, censuit, præfatam Alternativam in omnibus juxta petita esse concedendam, prout præsentis Decreti vigore benigne concessit. Romæ 23 Maji 1721.

Preces nonnullorum Religiosorum.

§.9. Cum autem sicut pro parte eorumdem Emmanuelis, & Fratrum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§.10. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVI. Junii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VIII.

Conceduntur Privilegia Capellanis Sanctitatis Suæ.

Dat. 17. Junii. 1721. an. 1.

Eadem Privilegia concessa fuere a Clem. XI. Constit. ed. 1712. Dec. 7., P. 13.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Grata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Dominicus Miliani nullius Diœcesis Provinciæ Romanæ, Petrus Paulus Quintii Reatin. Petrus Galeazzi Montis Falisci respective Diœcesis, & Iosephus Anconitan. Canonicus Supranumerarius Ecclesiæ Anconitan. Presbyteri moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani familiares Nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus, eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis juvari percepimus; Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Exordium in quo Capellanorum nomina recensentur.

§.1. Hinc est, quod Nos, volentes illos spe-

 cia-

cialibus favoribus,&gratiis prosequi,eosque a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad supradictorum Dominici, Petri Pauli, Petri, & Josephi, vel alicujus ipsorum aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostol. Auctoritate tenore præsentium, Dominicum, Petrum Paulum, Petrum, & Josephum prædictos, & illorum singulos in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & aulæ Lateranen. Comites (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio,) necnon Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives creamus & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum necnon Palatii, & aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus.

Concessio privilegiorũ.

§.2. Ipsisque etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decretum Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferant, aut Civitates hujusmodi non incoluerint, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives originarii, etiam in dignitatum, & beneficiorum Ecclesiasticorum & sæcularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium, assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam Civitatibus prædictis, ac alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent, (citra tamen exemptiones a Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, itaut illis suprememorati Capellani familiares nostri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere, ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ & aliarum Civitatum Cives, ut libuerit inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Nobilibus, & Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expressionibus subreptitium, obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur, concedimus, & indulgemus.

Ipsorum privilegiis etiam si hab tu n nõ deferant donantur.

§.3. Et insuper illos, eorumque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regionum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque suarum usibus emenda, ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod illi, & quilibet eorum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam ut præfertur, valeant coarctari (quamdiu servitiis nostris institerint dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Exemptio a decimis, & aliis impositionibus.

§.4. Ad hæc cum eisdem, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eisque cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si eis alias canonice conferantur, aut eligantur, præsententur, aut alias assumantur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint retinere. Necnon etiam quandiu nobis inservierint tantum in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum haben., per eos pro tempore obtentis, etiam de jure,

Dispensatio.

jure, statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnesque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis), cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, vel locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare, proviso tamen per eos, ut onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumben. congrue supportentur.

Indultum docendi leges.

§.5. Necnon etiamsi presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publice in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi Confessarium.

§.6. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite, eos, & ipsorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, ac quorumcumque votorum, & Ecclesiasticorum præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodolibet reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno confessionibus illorum diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio), prædicta auctoritate Apostolica absolvere, & pro illis commissis pœnitentiam pro modo culpæ injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare possit.

Indultum transferendi pensiones.

§.7. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, ut quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumcumque ordinum Regularium etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque aliorum qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illorum loco, fructus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reservata, quandocumque simul, vel successive in toto, vel in parte, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera, de eorumdem Capellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto, vel in parte etiam in mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, seu illorum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventus, & emolumenta hujusmodi, etiam usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis etiam per eosdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu Clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis Procuratoribus, eisdem modo, & forma, quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reservari, vel assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi solvere debentium, etiamsi pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, integre persolven., reservare, constituere, & assignare.

Facultas testandi.

§.8 Necnon ut iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, vel usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium,

rium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac alias quomodolibet obtinuerint, obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, reddituum, & proventuum Eccleſiaſticorum loco penſionum annuarum, penſionumque annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reſervatarum, & aſſignatorum, ac reſervandorum, & aſſignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac alias quomodolibet ſpectantibus, & pertinen., ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, ac penſionibus annuis, necnon eorum induſtria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen, acquiſitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad eoſdem perventis, & perventuris, etiamſi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quam extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipſa exiſtentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiam ſi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus, acſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur, & denotarentur, pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipſis proventibus, ac penſionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamſi eorum ſolutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, Conſtitutione declaratoria ſuper fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forſan ad ſucceſſores in ipſis beneficiis ſpectare, & pertinere debeant, non obſtante, etiam accumulative cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis uſque ad ſummam ducentorum ducatorum auri ſimilium dumtaxat, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inſervierint, etiam ultra ſervitii meritum, ac in ipſorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & uſum, & alias pro eorum arbitrio, & voluntate abſolutis teſtari, ac teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura etiam minus ſolemni, etiam coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola eorum manu ſcripta, vel ſubſcripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipſa Curia, (non tamen extra reſidentiam) etiam in moris articulo, & non facta mentione præſentis, vel aliarum eis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velint, & intendant, ſemel, atque iterum, & pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, itaut quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu alias ab ipſis diſpoſitum fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & ſervari omnino debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, donationes, legata, & ſtatuta etiam pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere etiam libere, & licite valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

§.9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eiſque pariter indulgentes, quod ſi contigerit ipſos ab inteſtato, & ſine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra ſua beneficia aut alia loca debitæ ab eis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedere, omnia, & ſingula eorum bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon ſpolio pro dicta ſumma etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſed ad hæredes ſanguinis eorumdem integre deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ipſi ſcripto nominaverint, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione eorundem ſcriptura etiam minus ſolemni, ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Exequutores omnino exequi, & adimplere, illiſque ſeſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, donationes, legata, diſpoſitiones, & alia forſan, alias ab ipſis, etiam nulla, aut minus ſufficienti facultate ſuffultis, de hujuſmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde ſequutis, ac etiam ea, quæ per ipſos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra pro dicta ſumma ducentorum ducatorum dumtaxat, approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti, ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, & ſpecifica de ipſis mentio habenda eſſet, ſupplemus. Supplementū defectuum.

§.10. Non obſtantibus præmiſſis, ac Lateranen. Concilii noviſſime celebrati de certo Notariorum numero etiamſi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de conſenſu præſtando in penſionibus, & quibuſvis aliis, etiam per nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in poſterum edendis Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, & ſtylo in ſimilibus hactenus ſervato, ac piæ mem. Alexandri PP. VI. etiam prædeceſſoris noſtri tertiam partem bonorum Eccleſiaſticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia diſponente, necnon ejuſdem Bonifacii PP. VIII. etiam prædeceſſoris noſtri, per quam conceſsiones de fructibus, in abſentia percipiendis ſine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, & quibuſvis aliis Apoſtolicis, ac univerſalibus Conciliis editis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives ordinarii creati ſunt, Contraria omnia removet.

ac

ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo, ipsi Capellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel imposterum eos præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ officialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplationem in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiamsi in iis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum vero partium beneficia, nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri non possint; & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, seu etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideat; quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione non indultum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis, sæcularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis præfatis, etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioresque, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demum Magistri, & Conventus præfatorum ad id expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptæ, ac ei, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in hujusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus præfatorum, & non alias, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto, etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore, & firmitate permansuris, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum specialiter, & expresse, Motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.11. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides tam in Judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

§.12. Quodque præfati antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, professionem fidei juxta articulos pridem a Sede præfata propositos emittere, & solitum fidelitatis juramentum omnino præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVII. Junii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Sta-

I X.

Dat. 5. Julii. 1721. an. 1.

Statuimus, ut Fratres Laici de Observ:, Reform:, ac Tertii Ordinis in Regno Siciliæ præstent juramentum cedendi præcedentiam Clericis.

De hac præcedentia extat Urb: VIII Const: ed: 1642, Nov: 16. Clem: XI Const: ed: 1714, Oct: 6, P. 14 confirmatum fuit quoddam Decretum de primatu in Provincia Bætica. Et Bened: XIII Const: ed: 1728, Dec: 16, P. 5 præcipitur executio Constitutionis Urb: VIII.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urb. VIII. ventum fuit sub excommunicationis pœna, ne Laici præcederent Clericos Min: de Observ.

Dudum fe: re: Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 16. Novembris 1642. Motu proprio expeditas literas, ne de cætero ulli Fratres Laici, seu Conversi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia reformatorum nuncupatorum quovis sub prætextu, quæsito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris suæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissæ professionis, seu cujusvis consuetudinis Fratres clericos ejusdem Ordinis in quibusvis functionibus publicis, quam privatis præcedere, & ne quicumque Superiores Ordinis prædicti id deinceps quoquo modo permittere auderent, seu præsumerent sub excommunicationis pœna ipso facto per contrafacientes incurrenda sub certis modo, & forma tunc expressis Apostolica auctoritate statuit, ordinavit, & prohibuit, & alias prout in prædictis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces præd. Fratrum Regni Siciliæ pro observ: Constitutionis Urban. VIII.

§.1. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Ordinis Minorum de Observantia, & Reformatorum, necnon Tertii Ordinis ejusdem S. Francisci Regni Siciliæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi prædictarum literarum ejusdem Urbani Prædecessoris observantiam Superioribus Generalibus Ordinum hujusmodi per Nos præcipi summopere desiderent, quemadmodum ab aliis omnibus regularibus, & ipsis ordinibus extra dictum Regnum servari asseritur: Nobis propterea dicti Exponentes quo graves perturbationes, lites, ac controversiæ hac in re exortæ de medio tollantur, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationes dilectorum, etiam filiorum Commissarii Generalis Curiæ tam de Observantia, quam Procuratoris Generalis Reformatorum, & Tertii Ordinis hujusmodi viderunt, consilio, ut Superiores Regulares Ordinis prædicti imposterum Laicos, seu Conversos quoscumque ad professionem admittere nequeant, nisi antea coram Testibus emittant votum, vel juramentum cedendi clericis præcedentiam, injuncta superioribus contrafacientibus privationis officii, & vocis activæ, & passivæ pœna ipso facto incurren. Laicis vero, seu Conversis sine prædicto voto, seu juramento profitentibus nullitatis professionis; & interim Superiores ejusmodi Laicos, seu Conversos ad observantiam prædictarum literarum Urbani Prædecessoris hac de re emanatarum, ut præfertur cogant, dicta auctoritate tenore præsentium ibidem statuimus, decernimus, & ordinamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Statutum de observantia d. Constitutionis, & de juramento præstando a laicis sub certis pœnis.

Clausulæ.

§.3. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum ordinum etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die V. Julii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Con-

X.

Dat. 8. Julii. 1721. an. I.

Confirmantur Constitutiones Urbani VIII., & Alexandri VII. super exemtione Hospitalium Fratrum Ordinis S. Joannis Dei ab Ordinariorum jurisdictione pro Congregatione Hispaniæ.

Hic de re vide hic relatas Constitutiones Pauli V ed: 1619, Mar: 16. Urb: VIII. ed: 1638., Jul. 9, P. 15. Alex: VII. ed: 1658, Nov: 6, P. 4. Et 1659, Nov: 5, P. 5. ab Inn: II. Const: ed: 1693, Maji 20, P. 2. concessa fuit exemtio a processionibus. Et Bened. XIII Const: ed: 1724, Sept. 13, P. 1. confirmantur Privilegia concessa ab Urb. VIII, & nova conceduntur.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis cælitus Pastoralis officii sollicitudo nos admonet, ut ea, quæ ad Sacrarum Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei ad illius laudem, & gloriam, pauperumque solamen & subsidium proferre jugiter satagentium favorem ex hujus S. Sedis providentia emanata noscuntur, quo firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis præsidio roboremus.

A Paulo V. exempta fuit d. Congregatio ab Ordinariorum jurisdictione.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Congregationis Hispaniæ Ordinis S. Joannis Dei, quod dudum felicis re: Paulus PP. V. Prædecessor noster inter alia dietam Congregationem, omnesque & singulas ejus Domos, Superiores, etiam majorem, & fratres, ac personas, & ministrantes tam in Italia, quam in Hispaniis, aliisque Mundi partibus consistent, ac tam eatenus fundatas, quam de cætero fundandas, in his dumtaxat, quæ Regularia instituta juxta ejus Constitutiones a Sede Apostolica approbatas, & confirmatas concernebant, a superioritate, visitatione, correctione, & etiam obedientia Ordinariorum locorum, itaut Religiosi dictæ Congregationis regularibus Institutis suis sese conformare deberent, salvis in reliquis tam Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decretis, quam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum tunc suorum literis in favorem ordinariorum emanatis, quibus nullatenus derogare, quinimo eas in suo robore, & firmitate permanere intendebat penitus, & omnino perpetuo exemit, absolvit, & liberavit, ac eos in præmissis dumtaxat ab omnimoda Ordinariorum locorum jurisdictione perpetuo exemptos fore, & esse declaravit, ipsisque Ordinariis, & eorum cuilibet, etiamsi Cardinalatus honore præfulgerent, ne deinceps in illis, quæ observantiam, disciplinam, & Instituta Regularia Congregationis hujusmodi, ut præfertur concernebant, præterquam in Casibus in Sacris Canonibus, & Concilio Tridentino, ac literis Apostolicis prædictis quomodolibet contentis se immiscere, & intromittere valerent, seu præsumerent, districte præcepit, & inhibuit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 16. Martii 1619. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus uberius continetur.

§. 2. Et subinde re: me: Urbanus PP. VIII. etiam Prædecessor noster per alias suas itidem in simili forma Brevis expeditas literas, ut quoad dictæ Congregationis Conventus, & Hospitalia in quibus essent duodecim Religiosi, Episcopi nullatenus se ingererent, declaravit, & decrevit, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper confectis, quarum tenor est, qui sequitur videlicet:

Urbani VIII. Constitutio, qua Conventus, ubi non sunt 12. Religiosi, Ordinariorũ jurisdictioni in nonnullis dũtaxat subjiciuntur.

§. 3. *Urbanus PP. VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum sicut alias dilectus filius Angelicus Rampuela Congregationis B. Joannis Dei Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit per quamdam fel: rec: Pauli V. prohibeatur expresse ne plures ad habitum, & professionem per fratres dictæ Congregationis suscipi, & emitti solitam admittantur quam infirmorum, & miserabilium personarum necessitas exigat, ac per aliam constitutionem Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum statuatur, ut quidquid Congregatio hujusmodi fratres acquirunt non sibi, exceptis dumtaxat victu, & vestitu, sed pauperibus infirmis, & Hospitalibus, ad quorum servitium particulari Instituto, ac voto obstringuntur acquirant, indeque pateat dictam Congregationem non parum ab aliis Religionibus circa libertatem, & facultatem duodecim Religiosos in singulis ejus Conventibus, & Hospitalibus deputandis differre. Nobis propterea dictus Angelicus supplicari fecit, ut prædictam congregationem minime comprehensam esse sub Decreto auctoritate nostra hac de re die 21. Junii 1625. inter Decreta de celebratione Missarum §. *Deinceps* edito declarare, ac alias, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Angelicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Consilio, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac decernimus, ut quod dicta Congregatio, Conventus, & Hospitalia, in quibus erunt 12. Religiosi Episcopi nullatenus se ingerant, & quoad illos Conventus, & Hospitalia, in quibus erit minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possint insimul cum Provinciali, vel alio majori ejusdem Congregationis superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo prorsus se immisceant. Non obstantibus prædictis Decreto, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis super numero Religiosorum in quolibet Monasterio, aut Conventu constituendo, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud

S. Ma-

S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Julii 1638. Pontificatus nostri Anno Decimo quinto.

§.4. Ac postmodum similis me: Alexander Papa VII. itidem Prædecessor noster ex eo, quod sibi tunc existentes Fratres Congregationis hujusmodi se ejusdem Urbani Prædecessoris literarum tenore indigere, significari fecerant, ipse Alexander Prædecessor easdem Urbani Prædecessoris literis in forma provisionis nuncupat. toto illarum tenore inserto de verbo ad verbum transcribi mandavit, prout in ejusdem Alexandri Prædecessoris literis, in hunc, qui sequitur modum.

Alexan. VII. Constitutio in qua refertur relata Urbani Constitutio, eique omnem fidē præstandam esse, mandatur.

§.5. *Alexander PP. VII. Ad futuram rei memoriam*. Provisionis nostræ debet provenire subsidio, ut justum unicuique conservetur proinde Nos tenore quarumdam literarum in forma Brevis fe: re: Urbani PP. VIII. in favorem fratrum Congregationis S. Joannis Dei emanatarum, & in Secretaria Nostra tunc ipsius Urbani Prædecessoris repertarum de verbo ad verbum transcribi, & præsentibus adnotari fecimus, ex eo, quod fratres Congregationis hujusmodi se tenore prædicti indigere Nobis nuper significari fecerunt, qui quidem tenor talis est, videlicet. Urbanus PP. VIII. ad perpetuam rei memoriam. Cum sicut alias dilectus filius Angelicus Rampullus Congregationis B. Joannis Dei Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit per quamdam fe: re: Pauli V. prohibeatur expresse ne plures ad habitum & professionem per fratres dictæ Congregationis suscipi, & emitti solitam admittant, quam Infirmorum, & miserabilium personarum necessitas exigat, ac per aliam Constitutionem Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum statuatur, ut quidquid Congregatio hujusmodi fratres acquirunt non sibi, exceptis dumtaxat victu, & vestitu, sed Pauperibus infirmis, & Hospitalibus, ad quorum servitium particulari Instituto, ac voto obstringuntur, acquirant, indeque pateat dictam Congregationem non parum ab aliis Religionibus circa libertatem, & facultatem 12. Religiosos in singulis ejus Conventibus, & Hospitalibus deputandi differre Nobis propterea dictus Angelicus supplicari fecit, ut prædictam Congregationem minime comprehensam esse sub Decreto auctoritate Nostra hac de re die 21. Junii 1625. inter Decreta de celebratione Missarum §. *Deinceps* edita declarare, ac alias, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Angelicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, & decernimus, ut quoad dicta Congregationis Hospitalia, & Conversos in quibus erunt 12. Religiosi, Episcopi nullatenus se ingerant, & quoad illos Conventus, seu Hospitalia, in quibus erit minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possint in simul cum Provinciali vel alio majori ejusdem Congregationis superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo prorsus se immisceant. Non obstantibus prædictæ Congregationis ac quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis super numero Religiosorum in quolibet Monasterio, aut Conventu constituendo, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Julii 1638. Pontificatus Nostri Anno XV. Cæterum, ut tenor hujusmodi sic insertus omnimodam rei, seu facti certitudinem faciat, volumus, ut illud idem robur, eamdemque vim, & eumdem vigorem in judicio, vel alibi ubicumque fuerit ostensus in omnibus, & per omnia habeat, quem haberent originales literæ prædictæ, ac illis pariter stetur, sicut eisdem literis staretur si forent exhibitæ, & ostensæ; per præsentes autem nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, sed antiquum tantummodo conservari. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Novembris 1658. Pontificatus nostri Anno Quarto. G. Gualterius.

Constitutio Urbani VIII. iterum refertur.

§.6. Ac successive idem Alexander Prædecessor per alias pariter suas in eadem forma Brevis expeditas literas confirmavit Decretum per Congregationem tunc existentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum editum, per quod eadem Cardinalium Congregatio, propositis in ea nonnullis dubiis, censuerat earumdem Urbani Prædecessoris literarum dispositionem in omnibus observandam esse, prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis dicti Decreti confirmatoriis tenoris sequentis videlicet.

§.7. *Alexander Papa VII. Ad futuram rei memoriam*. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Paulus Paganus Congregationis Fratrum Beati Joannis Dei Procurator Generalis, quod licet dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis literas 9. Julii 1638. expeditas de tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio declaraverit, ac decreverit, ut quoad dictæ Congregationis Conventus, & Hospitalia, in quibus forent 12. Religiosi, Episcopi nullatenus se ingererent, & quod illos Conventus, seu Hospitalia, in quibus foret minor Religiosorum numerus, idem Episcopi possent insimul cum Provinciali, vel alio majori ejusdem Congregationis Superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo se immiscerent. Venerabilis nihilominus Frater Archiepiscopus Calaritanus Superioritatem in Hospitalia Congregationis prædictæ intra fines Diœcesis Calaritanensis existentia, illaque tum quoad alia quæcumque sibi subjecta esse prætendit, hacque occasione nonnullas dubitationes per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. Congregationis Concilii Tridentini Interpretum resolvi petiit, super quibus emanavit Decretum ejusdem Congregationis Cardinalium, prout conti-

Alex. VII. altera Constitutio, in qua refertur Decretum Congregationis Conc: de servanda Constitutione Urbani VIII. illudque confirmatur.

tinetur in Scriptura tenoris, qui sequitur, videlicet: Calaritana. Supplex petiit Archiepiscopus Calaritanus infrascriptas dubitationes per hanc Sacram Congregationem resolvi. Primo An Fratres B. Joannis Dei a Magistratu Civitatis vocati, & addicti servitio Hospitalis, cujus se ipse Magistratus protectionem gerere prætendit, sint exempti a visitatione Archiepiscopi in his, quæ versantur circa administrationem, & rationem bonorum reddendam. Secundo. Quomodo procedendum contra dictos Religiosos se opponentes dictæ visitationi virtute privilegiorum. Tertio. An dicti Religiosi prætermissa juxta formam Sac.Concilii licentia Ordinarii in prima eorum fundatione, & receptione sint nihilominus exempti a jurisdictione Archiepiscopi circa regularem observantiam, & Personarum maxime dilapidando bona Hospitalis, vel scandalose vivendo. Die 27. Septembris 1659. Sacra Congregatio EE. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit servandam in omnibus dispositionem Brevis Urbani VIII. editi 9. Julii 1638. F. Cardinalis Paulutius Præfectus. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Paulus Decretum hujusmodi pro firmiori illius robore, & efficacia Apostolicæ Confirmationis nostræ Præsidio communiri summopere desideret. Nos ipsum Paulum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 5. Novembris 1659. Pontificatus Nostri anno Quinto. S. Ugolinus.

Decretum d. Congregationis.

§.8. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præmissa a memoratis Urbano, & Alexandro Prædecessoribus tametsi provido, prudentique fuerint constituta consilio, nihilominus nonnulli Hispaniarum Archiepiscopi, & Episcopi non attentis præmissis, aliisque Romanæ Curiæ resolutionibus, Decretis, & Decisionibus, Domos, & Hospitalia Congregationis S. Ioannis Dei hujusmodi abusum, intrusionem, & possessionem illa visitandi, allegantes, visitare præsumant. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut literas præinsertas pro firmiori eorum subsistentia nostri muniminis præsidio fulcire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos ipsis exponentibus specialem gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui votum bo. me. Ioannis Dominici ejusdem S. R. E. Cardinalis Paracciani nuncupati, dum vixit dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectoris viderunt, ac relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis eisdem Cardinalibus factam audiverunt consilio præinsertas Urbani, & Alexandri Prædecessorum literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Causa confirmandi recensitas Constitutiones, & preces Fratrũ Congregationis Hispaniæ.

Confirmatio Constitutionũ Urb. VIII, & Alex. VII.

§.9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.10 Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dicti Urbanus, & Alexander Prædecessores in suis respective literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.11. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Con-

XI.

Dat. 24. Julii. 1721. anno I.

Confirmantur Constitutiones Gregorii XV. Urbani VIII., Clementis IX., & X., ac Innocentii XI. quibus concessa, & confirmata fuere Hospitali B. M. Theutonicorum Privilegia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

Hujusmodi Constitutiones editæ fuerunt 1622., Dec. 23., 1624., Jan. 19., 1668., Jun. 19., 1670. Aug. 30., & 1677., Jan. 8., P. 1. Hujus Pontificis Const. ed. 1721., Nov. 10., P. 1., confirmatur Constitutio Pii V. de quibusdam aliis privilegiis.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INscrutabili Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ arcano in Apostolicæ dignitatis fastigio constituti, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris in favorem Ordinum Militarium ad Christiani nominis tutelam pie, salubriterque institutorum fideli dispensatione, prudentique liberalitate emanarunt, ut firma semper, atque stabilia persistant, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur libenter roboramus.

A Gregorio XV. concessa fuerunt præd. privilegia, & ab aliis relatis Pontificibus confirmata.

§.1. Dudum siquidem felic. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster omnia, & singula privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & gratias tam per se, Sedemque Apostolicam, quam per re. me. Leonem X., Clementem VII., Paulum III., Pium IV., Pium V., Gregorium XIII., Sixtum V., Gregorium XIV., Clementem VIII., & Paulum V. Romanos Pontifices similiter Prædecessores Nostros dilectis filiis Magno Magistro, & Conventui Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, illiusque Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus militibus, Subditis, Vassallis, Colonis, & Presbyteris curam animarum exercentibus concessa, & respective confirmata, Hospitali Domus Beatæ Mariæ Theuthonicorum, ejusque Magistro, Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus, Militibus, Subditis, Vassallis, Colonis, ac Presbyteris curam animarum exercentibus concessit, decernens Hospitale Beatæ Mariæ Theutonicorum, illiusque Magistrum, Priores, Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres, Milites, Subditos, Vassallos, Colonos, & Presbyteros nullis aliis privilegiis, gratiis, & Indultis, quatenus in hujusmodi concessione non comprehenderentur quovis prætextu, & ex quacumque causa uti, frui, & gaudere posse, nec debere, quinimo illa omnia cessare, ac irrita, & nulla, nulliusque roboris, & momenti esse, & fore, prout in dictis Gregorii Prædecessoris in forma Brevis desuper sub die 23. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, plenius continetur. Et subinde piæ mem. Urbanus VIII., Clemens IX., Clemens X., & Innocentius XI. Romani Pontifices, etiam Prædecessores Nostri per suas pariter in forma Brevis die 19. Januarii 1624., & die 19. Junii 1668., ac die 30. Augusti 1670., nec non die 8. Januarii 1677. respective expeditas literas, quarum tenores præsentibus itidem haberi volumus, pro expressis, jam dictas Gregorii Prædecessoris literas sub certis modo, & forma tunc expressis confirmarunt, & approbarunt.

Preces Magni Magistri, & Fratrum Militum.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius Noster Damianus Hugo S. R. E. Cardinalis de Schonborn. nuncupatus Ecclesiæ Spiren. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul pro parte dilectorum filiorum Magni Magistri, & fratrum Militum dicti Hospitalis B. Mariæ Theutonicorum, cujus dictus Damianus Hugo Cardinalis, & Præsul ex simili concessione, & dispensatione Magnus Præceptor, seu Commendatarius existit, Nobis nuper exposuit, præfatæ quidem Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX., & Clementis X., ac Innocentii XI. Prædecessorum literæ in viridi sint observantia, quia tamen firmiora sunt ea, quæ frequentiori Sedis Apostolicæ præsidio roborantur, iidem Magnus Magister, & fratres milites literas hujusmodi Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsorum Magni Magistri, & fratrum Militum votis quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX. Clementis X., & Innocentii XI. Prædecessorum literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio recensitarum Constitutionum.

Clausulæ particulares, cum executorum deputatione.

§.3. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint notari impugnari, vel invalidari ullatenus posse, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Quo circa Venerabilibus fratribus Moguntin., & Salisburgen. Archiepiscopis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Magistri, & Militum, ac fratrum d. Hospi-

pitalis Beatæ Mariæ Theutonicorum fuerint requisiti, solemniter publicantes; eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per Ordinarios præfatos, aut quoscumque alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando. Interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio Brachii secularis.

§.5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ dicti Gregorius, & Urbanus, Clemens IX., Clemens X., & Innocentius XI. Prædecessores in suis literis prædictis respective voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, & excommunicari non posse nisi per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Eorumdem autem Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, volumus, quod Pii V. xxii Septembris anno Sexto & Gregorii XIII. sub annulo Piscatoris 25. Novembris Anno Nono, necnon Gregorii XV. Prædecessorum prædictorum sub datum Nonis Februarii anno Secundo Pontificatuum suorum expeditis literis in suo robore, & efficacia permanentibus, præsentes literæ non comprehendant, neque Ecclesias, neque personas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus Decreta Concilii Tridentini, ac in prædicta Gregorii XV. Constitutione contenta omnino servari debeant; Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis in judicio, & extra illud ubique locorum plena, & indubitata, eademque prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXI. Pontificatus nostri Anno Primo.

X I I.

Dat. 1. Sept. 1721. an. 1.

Conceduntur Exprovincialium Privilegia Fratribus de Observ: Reformat: Pœnitentiariis Minoribus S. Joannis in Laterano de Urbe.

Eadem privilegja concessa fuere Missionariis in Æthiopia a Clem. XI Const: ed: 1704. Jan: 2. P. 5.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex omnium Christifidelium curæ suæ divinitus commissorum, & præsertim illorum, qui in Ecclesia Dei strenue laborant, merita æqua lance librans, congrua singulis laborum præmia constituere studet, sicut justitiæ, & æquitati consentaneum esse in Domino arbitratur.

Preces Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, & causa præsentis concessionis.

§.1. Cum itaque, sicut Venerabilis frater Noster Fabritius Episcopus Albanen. S. R. E. Cardinalis Paulutius nuncupatus, qui alias Majoris Pœnitentiarii Officium obivit, necnon dilectus filius Noster Bernardus Maria ejusdem S. R. E. Cardinalis de Comitibus etiam nuncupatus noster secundum carnem Germanus Frater in eodem Officio successor Nobis nuper exposuerunt, æquum non videatur, ut Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum per Nos, & dictum Bernardum Mariam Cardinalem nunc, & pro tempore existentem Majorem Pœnitentiarium ex diversis prædicti Ordinis Provinciis, Linguis, & Nationibus, ad munus Minorum Pœnitentiariorum in Ecclesia Sancti Joannis in Laterano de Urbe pro suo quisque idiomate exercendum assumpti, qui assiduam, laudabilemque ibidem pro animarum salute operam exhibent, majoremque vitæ partem in eorum Officiis traducunt, quoscumque gradus, & dignitates in ejusmodi provinciis consequendi spe frustrati remaneant, cupiantque propterea iidem Fabritius Episcopus, & Bernardus Maria Cardinales Fratribus Minoribus Pœnitentiariis prædictis opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri. Nos eorumdem Fabritii Episcopi, & Bernardi Mariæ Cardinalium Majoris Pœnitentiarii, qui votum dilectorum filiorum Officialium Signaturæ Officii Pœnitentiariæ Apostolicæ super præmissis audiverunt, desiderio, & precibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabilem assensum præbere cupientes, ac etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero Fratres Pœnitentiarii Minores ex diversis Provinciis, Linguis, & Nationibus, sicut præfertur, assumpti, & pro tempore assumendi, qui laudabilem vitam in eorum Collegio vixerint, & servitium, ac ministerium hujusmodi in prædicta Ecclesia Sancti Joannis in Laterano Sedi Apostolicæ juxta Ordinationes, & statuta Collegii dictorum Pœnitentiariorum per Cardinales Majores Pœnitentiarios Prædecessores edita, vel pro tempore existentem Cardinalem Majorem Pœnitentiarium edenda decennii spatio præstiterint (de quorum tamen adimplemento, & requisitis idem pro tempore existens Cardinalis Major Pœnitentiarius pro ejus arbitrio, & conscientia superioribus ipsius Ordinis testimonium exhibeat) reversi deinde ad proprias Provincias de licentia ejusdem Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, & præcedentiis, quibus Fratres Ordinis prædicti, qui Ministri Provinciales fuerunt, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si Provincialatus munere perfuncti fuissent, ita tamen, ut inter ipsos minores Pœnitentiarios Apostolicos, & Exprovinciales servetur æqualitas, & quoad ordinem præcedentiæ sola

Concessio præd. etiam motu proprio facta Pœnitentiariis decennalibus sub nonnullis cōditionibus.

sola prioritas, sive antianitas Paternitatis attendatur, tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Ordinis, & Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die I. Septembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIII.

Dat. 13. Sept. 1721. an. I.

Conceditur Custodi & Guardiano S. Sepulchi facultas conferendi Sacramentum Confirmationis.

Inn: XI Const: ed: 1678, Maji 25, P. 2. designatus fuit Conventus ubi Neapoli morari debeat Commissarius Terræ Sanctæ. Et Bened: XIII Const: ed: 1727, Mar: 3, P. 3. confirmantur privilegia & indulgentiæ coucessa Fratribus Terræ Sanctæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis concessionis.

CUM ad infrascriptam Cardinalium Congregationem delatum fuerit dubium = An Custos & Guardianus Sancti Sepulchri Domini Nostri Jesu Christi ex speciali hujus Sanctæ Sedis delegatione, & vigore nonnullorum privilegiorum per dilectos filios superiores Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum exhibitorum, necessarias facultates habeat conferendi Sacramentum Confirmationis. Nos pro commissa Nobis cælitus Pastoralis Officii cura omnes difficultates, ac in posterum dubitandi hac in re occasionem tollere cupientes, ac dilectum Filium Joannem Philippum a Mediolano Fratrem expresse professum dicti Ordinis, ac Custodem, & Guardianum dicti Sancti Sepulchri specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, auditis votis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum auctoritate Apostolica specialiter deputatorum, eidem Joanni Philippo Custodi, & Guardiano ejusdem Sancti Sepulchri durante ejus Officio, & pro locis Terræ Sanctæ tantum, ubi non erunt Episcopi Ritus Latini, in propria Diœcesi residentes potestatem, & facultatem conferendi Sacramentum Confirmationis hujusmodi Oleo, & Chrismate etiam antiquis, si nova haberi non possint per Catholicum Antistitem gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habente, benedictis, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & delegamus; salua tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Concessio prædd. Joanni Philippo Custodi S. Sepulchri facta pro locis ubi non sint Episcopi Latini.

§.1. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIV.

Dat. 10. Nov. 1721. an. I.

Confirmatur Constitutio Pii V. de exemtione ab oneribus ad instar Militum Hierosolymitanorum pro Militibus Theutonicis.

Const. ed. 1721. Jul. 24., P. 1. confirmata fuerunt quamplurima al a privilegia.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

MIlitantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus divina dispositione præsidentes inter cæteras Apostolicæ servitutis curas in eam peculiari studio invigilamus, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris in favorem Militarium Ordinum ad Sanctæ Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem pie, salubriterque institutorum provide emanasse noscuntur, quo solidius perennent, Apostolici Muniminis præsidio cum id a Nobis petitur libenter corroboramus, aliasque disponimus, prout conspicimus in Domino rationi esse consentaneum.

§.1. Dudum siquidem a Sa. me. Pio PP. V. Prædecessore Nostro emanarunt literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicet. *Pius Papa V. Ad futuram rei memoriam.* Promere-

Pii V. Constitutio, qua

Milites Theutonici eximuntur ab oneribus, quibus non sunt subjecti Milites Jerosolymitani.

meretur fides, & devotio dilectorum filiorum Magistri, & Fratrum Militum Militiæ Beatæ Mariæ Theutonicorum, ut eos specialibus favoribus, & gratiis quantum cum Domino possumus, libenter prosequamur. Hinc est, quod Nos precibus Magistri, & Militum Militiæ hujusmodi Nobis per dilectum filium Nobilem Virum Comitem Prosperum ab Arcu ejusdem Militiæ Commendatorem, & Serenissini Maximiliani electi Imperatoris apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem humiliter porrectis inclinati, Magistro, & Militibus Theutonicis prædictis, ut ipsi posthac eadem privilegia Indulta, Immunitates, & exemptiones, quas, & quæ dilecti filii Magister, & Fratres Milites Militiæ, seu Ordinis Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, in quibuscumque impositionibus Decimarum, subsidiorum, seu aliorum quorumcumque onerum per Nos, & Sedem Apostolicam quomodolibet ex quibusvis etiam urgentissimis causis pro tempore impositorum quoquo modo habent, & eis utantur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, seu habere, uti, potiri, & gaudere possint, & debeant authoritate Apostolica tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus, mandantes quibusvis impositionum hujusmodi Exactoribus, & Collectoribus, ne eosdem Magistrum, & Milites Theutonicos super solutione Decimarum, Subsidiorum, & aliorum quorumcumque onerum prædictorum contra tenorem præsentium molestare, aut perturbare audeant, vel præsumant, sed Nostras hasce literas eis inviolabiliter observent, & ab omnibus firmiter observari curent, & faciant. Nos enim irritum decernimus, & inane quidquid secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis quibusvis statutis, & Consuetudinibus, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet in contrarium forsan concessis, & confirmatis, seu imposterum concedendis, & confirmandis Quibus omnibus eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 13. Martii 1568. Pontificatus Nostri anno tertio.

Preces Cardinalis Magni Præceptoris.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius noster Damianus Hugo S. R. E. Presbyter Cardinalis de Schonborn nuncupatus frater Miles, ac Magnus Præceptor, seu Commendatarius Hospitalis primodictæ Militiæ Nobis nuper exposuit, ipse præinsertas Pii Prædecessoris literas, quo serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ præsidio communiri, ac alias opportune ut infra a Nobis indulgeri summopere desideret. Nos ipsius Damiani Hugonis Cardinalis, & Magni Præceptoris, seu Commendatarii votis hac in re favorabiliter annuere volentes, ejus supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & Romanæ Curiæ Prælatorum a Nobis specialiter deputatæ, consilio, præinsertas Pii

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, hac tamen adiecta declaratione, ut sicuti in impositionibus, si non sunt expresse nominati fratres milites dicti Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, non censentur comprehensi, ita etiam fratres milites Theutonici nunquam censeantur comprehensi nisi sint specialiter nominati.

§.3. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præinsertis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die X. Novembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

X V.

Confirmatur Decretum Definitorii Gen. Eremitarum S. Augustini de reductione Magistrorum Provinciæ Castellæ. Dat. 18. Nov. 1721. an. 1.

Auctus fuit numerus Magistrorum in Provincia Peruviana a Clemente XI. Const. ed. 1720., Oct. 20 P. 20. Et ab hoc Pontifice augetur in Provincia Chilen. Const. ed. 1723., August. 7. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ, & modus redigendi Magisteria ad 34.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti filii fratres Provinciæ Castellæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in dicta Provincia numerus quadraginta Magistrorum in Sacra Theologia, qui cum a Priore Generali Ordinis hujusmodi ex gratia, & absque designato numero provideantur, reperiatur, ad majorem quantitatem etiam multiplicari possunt, per dictum vero numerum dictæ Provinciæ maximum gravamen, & præjudicium inferatur, Definitorio generali in ultimis generalibus Comitiis celebratis pro ejus reductione usque ad triginta Magisteria in eadem Sacra Theologia, & quatuor de Pulpito, itaut ejusmodi numerus imposterum excedi, & alterari minime possit, sup-

supplicavit; Quandoquidem Provincia ipsa tantas vires sufficientes non habet pro subministrandis vestiariis Magistris prædictis ultra dictum numerum triginta quatuor, & rursus, quia in celebratione Capitulorum Provincialium major erit numerus eorumdem Magistrorum, quam Priorum votum habentium, cum omnes Conventus non sint, quam numero triginta novem taliter, quod in Provincialibus Comitiis factio eorumdem Magistrorum Prioribus minime consideratis, prævalebit. Bene tamen verum est, quod cum omnes Magistri ascendant, ut præfertur, ad quadraginta, insuper in eadem supplicatione petitum fuit, quod idem Prior Generalis alium instituere nequeat usquedum numerus ad triginta quatuor Magisteria redactus non fuerit; exceptis tamen quatuor de Pulpito tantummodo, quæ prædicta Provincia pro unica vice modo institui posse instabat, ne, donec petitus numerus reducatur, verbi Dei Prædicatores, qui necessariis requisitis præditi sunt, debita remuneratione ob impensum laborem frustrentur; reductione vero secuta, alius non admittatur, nisi in casum obitus, seu vacationis, & juxta modum, & formam a Constitutionibus Ordinis prædicti Apostolica auctoritate confirmatis præscriptum cum ea ponderatione, quod eatenus necessaria quoque est institutio circa dicta quatuor Magisteria de Pulpito, quia cum plurimi experiantur, nullum posse assequi optatum præmium, libenter verbi Dei prædicationi non incumbunt, adeoque ut omni conatu ad ejusmodi pium exercitium accendantur, spe præmii allici debent etiam cum assecutione Magisterii, ad quod tamen promoveri nequeant, nisi prius per sexdecim annorum cursum, quorum duodecim in principalioribus ejusdem Provinciæ Conventibus, Verbum Dei prædicaverint, prævio Examine coram Examinatoribus in Conventu Sancti Philippi Ordinis prædicti Oppidi Matriti Toletanen. Diœcesis juxta ordinatum in eisdem Constitutionibus pro Lectoribus subeundo. Definitorium autem Generale his rationibus auditis edidit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet = Decretum Capituli Generalis, ut sequitur =

Decretū Definitorii Gen. pro d. reductione a Patribus Provinciæ petita.

Ego infrascriptus Secretarius Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Patris Augustini fidem facio qualiter in Diffinitorio Capituli Generalis nuper celebrati exhibitus fuit libellus supplex nomine Provinciæ Castellæ, quo petebatur, numerus Magistrorum præfatæ Provinciæ redigeretur ad triginta in Sacra Theologia, & quatuor de Pulpito, itaut hujusmodi numerus in posterum excedere, & alterari minime possit. Cumque in præsenti omnes Magistri ascendant ad quadraginta, petebatur. Quod P. Reverendissimus Generalis non possit alium instituere usquedum numerus non fuerit redactus ad triginta quatuor Magisteria exceptis tamen Lectoribus Salmaticensibus, & exceptis quatuor de Pulpito, quæ Provincia Oratrix petit pro unica vice modo institui posse, ne Prædicatores, qui sua habent requisita, sua defraudentur remuneratione. Cui supplici libello Diffinitorii Generalis Patres albos calculos adjecerunt, & in præscriptum numerum triginta quatuor Magistrorum cum præfatis conditionibus consenserunt. In quorum fidem &c. Datum in Conventu S. Patris Augustini de Urbe die 26. Junii 1721. -- Magister Frater Hieronymus Augustinus Zazzeri Aretinus Ordinis Secretarius. -- loco † Sigilli.

Preces PP. Provinciæ.

§.1. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat ipsi Exponentes Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent, Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationes dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam, viderunt consilio, Decretum præinsertum Capituli, seu Definitorii generalis reductionis numeri Magistrorum d. Provinciæ ad triginta quatuor, intra quem numerum prima quatuor loca vacatura Concionatoribus requisita necessaria habentibus assignentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Novembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Con-

XVI.

Dat. 21. Nov. 1721. an. 1.

Confirmatur Constitutio Urbani VIII. pro necessitatibus Locorum Terræ Sanctæ.

Alia Hujus Constitutionis Confirmatio extat Clem. XI Const: ed: 1701, Nov: 18, P. 1. Et Bened. XIII. Const: ed: 1727, Mar. 11, P. 4. confirmantur, privilegia, & indulgentiæ concessa personis Terræ S.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAlvatoris, & Domini Nostri, qui pro humani generis redemptione se ipsum exinanivit, factus obediens usque ad mortem, vices, licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, in eam præcipue pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam salubris mysterii monumenta, quæ in Civitate Hierusalem, & locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur.

Ab Urb. VIII. injunctū fuit Ordinariis, & Superioribus Religiosis, ut saltem bis in anno commé dari curarent necessitates Terræ Sanct.

§. 1. Cum itaque alias felic. rec. Urbano Papa VIII. Prædecessori nostro exposito, quod Ecclesiæ, & alia loca pia in Civitate Hierusalem, & aliis locis Terræ Sanctæ existentia fere diruta erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria ære alieno ob impiam Turcarum, hæreticorum, & Schismaticorum Tyrannidem, & pro Sanctæ fidei Catholicæ in eisdem locis conservatione contracto admodum gravata reperiebantur, idem Urbanus Prædecessor Patriarchis, Archiepiscopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus & singulis quorumvis Ordinum Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit, & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadragesimæ temporibus, tam per Verbi Dei Prædicatores in suis sacris Concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis necessitates eorumdem sacrorum monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & alias prout in ipsius Urbani Prædecessoris Literis desuper in simili forma Brevis die 3. Februarii 1634. expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus uberius continetur; & sicut pro parte dilecti filii Emanuelis Fernandez del Rio Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Lectoris Jubilati, ac Excustodis Provinciæ Burgensis, necnon totius Sacræ Custodiæ, ac Familiæ Terræ Sanctæ in Romana Curia Commissarii, & Procuratoris Generalis Nobis nuper expositum fuit ipse quo prædictæ Urbani Prædecessoris Literæ, quæ a recolen. me. Innocentio X., Clemente etiam X., Innocentio XI., Alexandro VIII., Innocentio XII., ac Clemente pariter XI. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris confirmatæ fuerunt exactius observentur, illas per Nos pariter confirmari, & innovari desideret: Nos eorumdem Sacrorum monumentorum conservationi, & manutentioni consulere volentes, prædictas Urbani Prædecessoris Literas Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illasque innovamus, & observari mandamus. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status Ecclesiarum suarum, quando visitabunt limina Apostolorum, facienda, referant, se prædictis Urbani Prædecessoris, & præsentibus Nostris Literis paruisse; contrariis, non obstantibus quibuscumque.

Preces Procuratoris Gener. Terræ S. pro confirmatione d. Constitutionis jā pluries confirmatæ.

Confirmatio præd. Constitutionis.

§. 2. Volumus insuper, ut earumdem præsentium Literarum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XII. Novembris MDCCXXI. Pontificatus nostri anno Primo.

XVII.

Confirmatur assignatio Loci a Clem: XI. facta in Rota Maceraten. uni ex Civibus Civitatis Urbini.

Dat. 27. Nov. 1721. an. 1.

Hujusmodi assignatio facta fuit a Clem: XI an: 1705. Aug: 18, P. 5. Et Const: ed: 1706, Jan: 30, P. 6. concessus fuit Locus in Rota Perusina. Ab hoc Pontifice Const: ed: 1721, Maji 9, P. 1. confirmata fuit Constitutio Clem: XI. super privilegiis Universitatis, & Collegii Urbinaten.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ÆQuum arbitramur, & congruum, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu literæ desuper confectæ minime fuerint, suum debitum sortiantur effectum.

Causæ ob quas a Clem. XI. facta fuerit d. assignatio.

§. 1. Alias siquidem felic: record: Clemens Papa XI. Prædecessor noster, quanta olim studiorum, & liberalium artium laude, & quibus insignium virorum ingeniis, & gloria Civitas Nostra, tunc sua Urbinaten., Patria ejus dilectissima floruit, summa cum animi sui jucunditate recolens, ea recordatione, ac sinceræ fidei, & devotionis affectu, quem dilecti filii Communitas, & homines dictæ Civitatis erga eumdem Clementem Prædecessorem, & Sedem Apostolicam gerere comprobantur, merito inductus fuit, ut quemadmodum Agricola ei solo, cujus ubertatem agnoscit, culturam, & semen impendit, ita idem Clemens Prædecessor in eamdem Civitatem Apostolicæ beneficentiæ suæ munera, quibus liberalium artium hujusmodi, ac præsertim legum, quas non solum ornamenta Civitatum, sed etiam præsidia esse constat, studia foverentur, & reviviscerent, quam libentissime conferret. Accepto igitur per eumdem Clementem Prædecessorem, quod dudum recol. mem. Sixtus Papa V. pariter Prædecessor Noster, tunc suus, in Civitate Nostra, tunc sua Maceraten., unum Tribunal Audientiæ causarum Rotam nuncupatum, quod constare deberet quinque judicibus Auditoribus nuncupatis, ad causarum, & litium Provincialium

A Sixto V. instituta fuit Rota Macerat. quinque judicum, ex quibus 4. essent nominā di a Romano Pontifice.

lium Provinciæ Marchiæ expeditionem, perpetuo erexerit, & instituerit, quatuor vero ex quinque Auditoribus hujusmodi, dum illorum officia pro tempore vacare contigerit, a Romano Pontifice pro tempore existente deputandi sint, dictus Clemens Prædecessor in prædicta Civitate Urbinaten. pristinum ingeniorum, & animorum ad literarum, & præsertim Legum studia vigorem, & alacritatem propositis honorum præmiis excitare, simulque perpetuum aliquod Patriæ suæ erga eam benevolentiæ monumentum extare cupiens & literarum dicti Sixti Prædecessoris super erectione dicti Tribunalis emanatarum tenorem, & datam etiam veriorem, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habens, Motu proprio, non ad Communitatis, & hominum præscriptorum, aut cujusvis alterius sibi super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine sub data videlicet die 18. Augusti 1705. Pontificatus sui anno quinto, deinceps unum ex Officiis hujusmodi cum omnibus, & singulis illius facultatibus, auctoritatibus, honoribus, præeminentiis, antelationibus, obventionibus & emolumentis uni ex Civibus originariis Civitatis Urbinaten., qui in illius studii generalis Universitate, ad doctoratus lauream in utroque jure promoti, necnon Collegio etiam generali, ut vocant, Doctorum ipsius Civitatis adscripti fuissent, ac cæteroqui qualitatibus juxta formam dictarum Sixti Prædecessoris literarnm præditi reperirentur, a dicto Collegio generali pro tempore nominandis, perpetuo concessit, & assignavit, ita scilicet, ut idem Collegium tres Cives Originarios Urbinatenses, sicut præmittitur, promotos, adscriptos, & qualificatos, quos non favore, gratia, precibus, aut quavis alia ambitione, seu corruptela, sed uniuscujusque merito mature considerato magis idoneos, & aptiores in Domino judicasse, ad dictum Auditoratus Officium, quod ad quinquennium concedi consuevit ex tunc, & perpetuis futuris temporibus quinquennio in quinquennium recurrente, seu alias quomodolibet, & quandocumque contingente illius vacatione nominare; unus vero ex tribus sic nominatis per eumdem Clementem Prædecessorem, & Romanum Pontificem pro tempore existentem ad officium hujusmodi assumi respective deberet, nec unquam idem officium a prædicto Clemente Prædecessore, ut præfertur, concessum, & assignatum, aliis, quam Civibus originariis Urbinatensibus, sicut præmittitur, nominandi, concedi, & assignari, vel de eo in aliorum, quam Civium originariorum hujusmodi sic nominandorum favorem disponi ullatenus posset, aut deberet: Decernens quascumque collationes, concessiones, assignationes, aut alias dispositiones de eodem Auditoratus Officio in aliorum, quam Civium originariorum prædictorum favorem, ut præfertur quomodocumque, & qualitercumque pro tempore faciendis nullas, irritas, & inanes nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, ac nulli prorsus suffragari, sed literas desuper conficiendas, & in eis contenta, ac inde cæteroqui legitime secutura quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam specifica, & individua

A Clem. XI. assignatū fuit Motu proprio officiū præd. uni Civi Vrbinaten. originario, in Vniversitate laureato, & Collegio Doctorum adscripto ex tribus a d. Collegio nominatis a Rom. Pontifices eligendo.

Clausulæ amplissimæ, & particulares.

mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, aut auditi, neque causæ propter quas eædem Literæ emanassent, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuissent, aut alia etiam quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis suæ, aut interesse habentium consensus aliove quolibet etiam quantumvis magno, ac substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, vel modificari ad viam, seu terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas Literas conficiendas semper firmas, validas, & & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectasset in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, cæterosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definire debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus prædicti Sixti Prædecessoris literis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, tunc sui de una & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate earumdem literarum in judicium non traheretur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis Maceraten., & Tribunalis, prædictorum, ac quibuscumque aliis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Civitati, & Tribunali, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribas, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita for-

forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur literis conficiendis hujusmodi pro plene, & sufficienter expresis, & insertis habens, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum ea vice dumtaxat specialiter, & expresse derogavit, ac plenissime, & amplissime derogatum esse voluit, cæterisque contrariis quibuscumque.

Confirmatio, & nova concessio recensitæ Gratiæ super qua expeditæ non fuerant Literæ Apost.

§.2. Ne autem de concessione, & assignatione perpetua Auditoratus Rotæ Maceraten. uni ex Civibus originariis dictæ Civitatis Urbinaten. a prædicto Clemente Prædecessore facta, ac decreto, derogatione, cæterisque prædictis pro eo, quod super illis ipsius Clementis Prædecessoris literæ confectæ minime fuerint, valeat quomodolibet hæsitari, ac Cives originarii prædicti illarum frustrentur effectu, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod concessio, assignatio, decretum, derogatio aliaque prædicta memorati Clementis Prædecessoris a dicta die 18. Augusti 1705. suum sortiantur effectum, perinde acsi super illis ipsius Clementis Prædecessoris literæ sub ejusdem diei data confectæ fuissent, prout superius enarratur, quodque præsentes nostræ literæ ad probandum plene concessionem, assignationem, decretum, derogationem, cæteraque prædicta ejusdem Clementis Prædecessoris ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur, & nihilominus quatenus opus sit omnia, & singula præmissa motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus iterum, & ex integro tenore præsentium concedimus.

Clausulæ cũ Deputatione executorum.

§.3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Ostien., & Portuen. Episcopis, ac dilecto Filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Collegii Generalis fuerint requisiti, solemniter publicantes, eique in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra illud earumdem præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere non permittentes illud desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ dictus Clemens Prædecessor voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVII. Novembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XVIII.

Creantur 50. Pueri Honorarii occasione solemnis Equitatus in Comites Palatinos, & auratæ Militiæ Equites. Dat. 15. Dec. 1721. ann. I.

Dilecto Filio Alexandro Casali Romano.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

EX Romani Pontificis beneficentia provenire dignum est, ut qui erga illum devotionis, & obsequii signa demonstrant, iidem ab ipso Romano Pontifice honoribus, & gratiis decorentur.

Causa hujusmodi Creationis.

§.1. Cum itaque nuper in solemni equitatione, qua nos insigni S. R. E. Cardinalium, Antistitum, Procerum, ac Officialium, Ordinumque Romanæ Curiæ comitatu pompa celebri, & multorum Adolescentulorum nobilium, seu puerorum honorariorum ad latus nostrum adstantium, corona stipati, lectica e Palatio nostro Vaticano, ad Ecclesiam Sancti Ioannis Lateranen., ut moris est, processimus, Tu unus ex Adolescentulis, seu pueris honorariis hujusmodi extiteris, Nos propterea ut aliquod paterni nostri affectus in familia tua extet monimentum, Te peculiari benevolentiæ Nostræ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera liberalitate Nostris, Te auratæ militiæ Equitem, ac Aulæ Lateranensis, & Palatii Apostolici Comitem, tenore præsentium facimus, & creamus, Teque aliorum Equitum, & Comitum hujusmodi numero, & consortio favorabiliter aggregamus. Tibique, ut Torquem aureum, & Ensem, & aurata Calcaria gestare, necnon omnibus, & singulis privilegiis gratiis, & indultis, exemptionibus, & prærogativis, quibus alii Equites, & Comites hujusmodi de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas) uti, frui, & gaudere libere, & licite valeas, earumdem tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Creatio præd. motu proprio facta.

Clausulæ.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XV. Decembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Similis pro singulis aliis pueris honorariis jux-

juxta Notulam introclusam. Datum ut in praecedenti.

Nomina aliorum Puerorum honorariorum.

Franciscus Olivieri Miles nondum Professus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani.
Joannes Hieronymus Olivieri Frani Miles Militiæ SS. Mauritii, & Lazari.
Comes Franciscus Simonetti.
Fantuzzi.
Cajetanus Terzi.
Dominicus de Effectibus.
Franciscus Eleonori.
Ruggerius Falsacappa.
Bernardinus Bernardini.
Ludovicus Casali Nobilis Romanus.
Innocentius Muti Nobilis Romanus.
Vincentius Muti Nobilis Romanus.
Cosmus de Angelis.
Bonacorsius Bonacorsi.
Marius Orsini.
Paulus Ciogni.
Cajetanus Rita.
Paulus Costa.
Hieronymus Mignanelli.
Comes Andreas Piazza.
Joannes Baptista Justiniani.
Michael Angelus Magnoni.
Franciscus Narici.
Joannes Crivelli.
Antonius Crivelli.
Hieronymus Ercolani.
Nicolaus del Majo Frater Miles nondum professus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani.
Carolus Bentivolo.
Felix degl'Atti.
Carolus Pozzi.
Joannes Guglielmus Valignani.
Horatius Amadei.
Ermінegildus del Cinque.
Philippus Antomori.
Dominicus Papetti.
Michael Narici.
Alexander Orsini.
Alexander Sarazzani.
Paulus Benedetti.
Octavius Carletti.
Diomede Cerichelli.
Felix Sandali.
Dominicus Simonetti.
Tiberius Astalli.
Joannes Maria Torri.
Comes Franciscus Piazza.
Franciscus Gerardini.
Paulus Hieronymus Torre.

XIX.

Statuitur, ut Festum S. Antonii de Padua sit de Præcepto in Hispaniarum, & Americæ Regnis. Dat. 27. Janu. 1722. ann. I.

A Clemente XI. Const. ed. 1708., Dec. 6., P. 9. mandatum fuit ut Festum Conceptionis B. M. ubique de præcepto servaretur.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpet. rei memoriam.

Exordium. Creditæ Nobis Cælitus dispensationis ratio exigit, ut piis Orthodoxorum Regum, & Principum pietatis, aliarumque Christianarum virtutum decoribus multipliciter fulgentium votis ad augendam in Terris Sanctorum cum Christo in Cælesti Hierusalem regnantium qui tradita sibi talenta non defoderunt in Terram, sed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt, venerationem laudabiliter tendentibus favorabilem assensum paterna benignitate præbeamus.

Preces Regis Catholici, & causæ statuti. §. 1. Cum itaque sicut pro parte Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis nuper expositum fuit, ipse Philippus Rex pro singulari sua, Subditorumque suorum in Hispaniarum, & Americæ Regnis eidem Philippo Regi subjectis degentium erga Sanctum Antonium de Padua Confessorem devotione, festum ejusdem Sancti Antonii in dictis Regnis de præcepto servari plurimum desideret. Nos devota, grataque animi intentione considerantes quot idem Sanctus illustria Sanctitatis Suæ monimenta reliquerit, & quot miraculis, quæ Divina bonitas, ejus intercessione operari dignata est eximie claruerit, ac proinde piis, enixisque memorati Philippi Regis precibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut perpetuis futuris temporibus festum ejusdem Sancti Antonii de Padua in memoratis Regnis, & Dominiis tamquam de præcepto servetur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Statutũ prædi

Clausulæ. §. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die XXVII. Januarii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XX.

Dat. 27. Mart. 1722. anni. 1.

Declaratur nullum Edictum Senatus ac Magistratus Lucernæ super moderatione subsidiorum dotalium, livellorum, aliarumque expensarum, Monialium, cum nonnullis Ordinationibus.

A Clem. XI. Const. edit. 1718., Dec. 10., P. 19. nullus declaratus fuit Tractatus Pacificationis inter Abbatem S. Galli, & Magistratus Bernen. & Tigurin. Et a Bened. XIII. Const. ed. 1726., Febr. 14., P. 2. nulla declarantur gesta a Sæculari Potestate in Sabaudia, & Pedemontio adversus Monasterium Magnum S. Bernardi.

Venerabili Fratri Episcopo Constantien.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

Romanus Pontifex in sublimi Apostolicæ Sedis specula cum potestatis plenitudine a Domino constitutus, Ecclesiæ Jura ubique sarta tecta tueri, ac adversus quæcumque per quæ illis aliquid detrimenti inferri dignoscitur, tradita sibi Divinitus auctoritate vindicare tenetur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque Ordini consentaneum esse in Domino arbitratur.

Epitomes Edicti, in quo determinantur Monialiū subsidia Dotalia, Livella aliæque expensæ ab earum consanguineis facienda.

§. 1. Ad Nostri siquidem Apostolatus notitiam non sine gravi animi nostri molestia pervenit, quod nomine Moderni Prætoris, & Senatus, necnon Magistratus C. centum nuncupat. Oppidi Lucernæ istius Constantien. Diœces. prodierit quoddam Decretum, sive edictum non ita pridem evulgatum, quo inter alia Superiorissis Monasteriorum Monialium in eodem Oppido ejusque Dominio consistentium modus, & forma indicitur, quem de cætero in admissione, & receptione earumdem Monialium sequi, & servare debeant, ac subsidiorum, seu Eleemosynarum dotalium quantitas deinceps solvenda præscribitur, aliaque circa livellos, annuasque præstationes ipsis Monialibus assignandas, & expensas occasione earum Monachationis faciendas non minus temere, quam nulliter statuuntur, & ordinantur, prout in memorato Decreto, sive edicto, cujus tenorem non quidem illud approbandi, sed prorsus reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expresso & inserto haberi volumus plenius dicitur contineri.

Causæ sequentis declarationis.

§. 2. Cum autem præmissa, ad quæ iidem Prætor, & Senatus, ac Magistratus manum in messem alienam extendentes, damnabiliter devenerunt, Ecclesiasticam libertatem, ac jurisdictionem Dei Ordinatione, & Canonicis Sanctionibus constitutam aperte læserint, & lædant nec ullo modo perferri, aut dissimulari valeant. Hinc est, quod Nos ex debito Pastoralis officii quod humilitati nostræ meritis licet, & viribus longe impari commisit Divina Dignatio prædictæ Ecclesiæ jura a perniciosis hujusmodi laicorum conatibus illæsa, & illibata conservare cupientes, Decretum, sive edictum præfatum, sicut præmittitur, promulgatum, aliave quæcumque in præmissis, seu eorum occasione in præjudicium libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ quovis modo acta, gesta, & ordinata cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & a non habentibus potestatem attentata, & de facto præsumta, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse & perpetuo fore auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus; Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus.

Declaratiō nullitatis recensiti Edicti, cum illius revocatione.

Mandatur hujus Constitutionis publicatio, & observantia sub pœna Interdicti.

§. 3. Districtius propterea, ac in virtute Sanctæ obedientiæ mandantes omnibus, & singulis Abbatissis, Priorissis, ac quocumque alio nomine nuncupentur Superiorissis Monasteriorum Monialium hujusmodi, ipsisque Monialibus, aliisque eorumdem Monasteriorum Superioribus, Æconomis, administratoribus, & personis, ad quas ea res spectat, & pro tempore spectabit, etiam speciali mentione dignis, ne juxta præfati Decreti, seu Edicti tenorem puellas, aliasque Mulieres ad habitum, aut professionem Regulares recipiant, & admittant, vel alias eidem Decreto, seu Edicto quoquo modo pareant, sub Interdicti Ecclesiarum ipso facto absque alia declaratione per transgressores incurrenda pœna, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, ac proinde fraternitati tuæ per easdem præsentes iniungimus, quatenus hanc nostram declarationem, annullationem, & prohibitionem, cæteraque præfata Abbatissis, Priorissis, Superiorissis, Monialibus, aliisque personis prædictis quamprimum pronunciari, & ad earum notitiam pervenire cures, ipsarumque præsentium literarum exemplum authenticum in actis Curiæ tuæ Episcopalis ad perpetuam rei memoriam registrari, & servari mandes.

Tribuitur Episcopo Cōstantien. facultas moderandi recensitas expensas.

§. 4. Cæterum cum sicut etiam accepimus, nonnulli in Puellarum, & Mulierum prædictarum receptione ad habitum, & professionem hujusmodi in dictis Monasteriis abusus ob excessivam subsidiorum, seu eleemosynarum dotalium livellorum, annuarumve præstationum, aliarumque expensarum ea occasione fieri solitarum quantitatem, quibus in hisce præsertim rerum, & temporum difficultatibus illarum Parentes, & Consanguinei ægre subvenire valent, irrepserint, pro paterna, quam in omnes Christifideles gerimus cura, & solicitudine opportunum desuper remedium adhiberi volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, & Religionis zelo plurimam habentes in Domino fiduciam, eidem fraternitati tuæ harum serie committimus, & mandamus, ut singulorum Monasteriorum Oppidi, & Dominii prædictorum redditibus, & oneribus prius diligenter inspectis, numero Monialium in quolibet Monasterio per Decreta Sacri Concilii Tridentini præscripto, præsentiumque temporum conditione mature consideratis, eadem subsidia, seu eleemosynas do-

dotales in uno quoque ex Monasteriis hujusmodi tametsi ab Ordinariorum jurisdictione exempta, & dictæ Sedi immediate subiecta forent, imposterum contribuenda, pro tuo arbitrio, & conscientia auctoritate nostra prædicta statuas, taxes, & determines; livellis quoque, annuisve præstationibus Monialium, in iisdem Monasteriis deinceps recipiendarum, quatenus necessariæ, atque Religionis usu receptæ sint modum imponas, ac certam, & moderatam taxas constituas; expensas vero, seu contributiones, quas cum Moniales ad habitum, vel professionem admittuntur, sive pro conviviis, sive in utilitatem Sacristiæ, aut ipsorum Monasteriorum, non sine gravi earum Parentum, & Consanguineorum dispendio, & incommodo hactenus fieri mos invaluit, pro tuo pariter arbitrio, & conscieutia modereris, seu reformes. Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem, & potestatem tibi auctoritate, & tenore prædictis tribuimus, & impertimur.

Clausulæ. §.5. Decernentes sic, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque. & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædictorum Monasteriorum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, illorumque Superiorissis Monialibus, & aliis quibusvis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVII. Martii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXI.

Publicantur Literæ Processus die Cœnæ Domini. Dat. 2. April. 1722. ann. 1.

Eedem Literæ publicatæ fuere a Clem. XI Const. ed. 1701, Mar. 24, P. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, & sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet, nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur, in ædificationem, atque ita divina gratia adjuvante, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes. (Exordium a Pontificia sollicitudine servandi unitatē fidem, & pacem in Ecclesia.) (Excommunicantur.)

§.1. Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Wichelphistas, Luteranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & a Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt. (Hæretici cujuscumque sectæ, & eorum fautores libros legentes, tenen., & imprimen.)

§.2. Item excommunicamus, & anathematiza- (Appellantes a Pont. ad futurum Conc.)

tizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates vero, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

§.3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipue a monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

§.4. Item excummunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuscumque maris Regionibus, & litoribus, subripuerint, itaut nec ob quodcunque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumqne prætextum excusari possint.

§.5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova pedagia, seu gabellas, præterquam in casibus sibi a jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsarii literarũ Ap. ab habente auctoritat. signat.

§.6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S.R.E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falso publicantes literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

§.7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos, deferunt seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum, ferri stamnum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam alia quacunque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christiauos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, nec non Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

§.8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadantes eos, qui victualia, seu alia ad usum Rom. Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§.9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam, a nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temere vendicantes, similia, contra morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

§.10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

§.11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes: necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales.

§.12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel seculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, Advocatos, Procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant; seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

§.13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam sæculares cujuscumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione liter. Apost. etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentium: necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ, Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, in-

Appellantes a gravamine, seu futura executione liter. Apostol. etiam in forma Brevis ad Cur. Sæcul.

instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, & literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi literarum, & processuum exequutione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & subsequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publice, vel occulte, quive alias quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrent; seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt.

§.14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum pretextu beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, a censuris, & pœnis in illis contentis absolvi, per statutum, vel alias, compellunt, vel exequutionem literarum Apostolicarum, seu exequutorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad nos informandos, ut dicunt supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Consiliarii, Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum sæcularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Judices sæculares trahentes personas Ecclesiast. ad sua Trib., vel alios Ecclesiasticam libertatem quomodolibet lædentes.

§.15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque, personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte, quovis quæsito colore: necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, & ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet directe, vel indirecte, tacite, vel expresse præjudicatur.

§.16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directe, vel indirecte carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut alias impediunt, quo minus sua jurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & Sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut alias fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Auxilia præstan. usurpantibus Sedis Apostol. vel Ecclesiarum jurisdictiones.

§.17. Quive jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

§.18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Romani Pontificis, speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita; etiam a sponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti: innovantes decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam aliis Con-

Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales sæculares se interponentes in causis capitalibus contra Ecclesiasticas personas.

§.19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, exequutores, subsequutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

§.20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venaysinum, Sabinen., Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediate, vel immediate subjecta: necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus a nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omnino sortiri.

Hæc Constit. quoscumque liget.

§.21. Cæterum a prædictis sententiis nullus per alium quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis ordinum etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

§. 22. Quod si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus processuri.

§.23. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis, cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta, fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus locis, aut libris in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel successorum nostrorum quamcumque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apost., ac S.R.E. undecumq; & quandocumque quæsitis, vel quærendis nullatenus præjudicare posse, aut debere.

Papæ absolutio non comprehendit eos qui a præmissis non destiterint.

§.24. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi utpræmittitur Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate: vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis a prædicta Sede, ex quavis causa etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, & nominibus, propriis cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

§.25. Quæ omnia, quoad hoc, rerum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.26. Ut vero præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ S. Jo: Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§.27. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo

fiant

fiant notoria, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, vel alios præsentes literas postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Quicunq; audiunt confessiones apud se has literas habeant.

§.28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Transumptorum fides.

§.29. Volentes earumdem præsentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem prorsus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§.30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo secundo Quarto Nonas Aprilis Pontificatus nostri Anno Primo.

XXII.

Dat. 24. Apr. 1722. ann. 1.

Conceduntur sex gradus Magisterii pro Provincia Peruan. Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

Item auctus fuit numerus in d. Provincia a Clemente XI. Const. ed. 1720., Oct. 20., P. 20. Et hujus Pontificis Constitutione sequenti augetur numerus in Provincia Mexicana.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ præsentis Concessionis.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Peruanæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in Definitorio Generali ejusdem Ordinis novissime celebrato decretum fuerit, ut in eadem Provincia, quæ viginti quatuor in Sacra Theologia Magistrorum Indulto fruitur, & in qua mille, & amplius Religiosi, necnon ex his ducenti jubilati, & in Cathedris, ac Lecturis se exercentes una cumque Collegiis, quæ Studii Generalis Universitates existunt, numerantur, eorumdem Magistrorum numerus ad tricenarium augeretur, si tamen desuper Nostra, & hujus S. Sedis facultas accederet, ipsi Exponentes plurimum expedire existimant, ut tricenarius ejusmodi Magistrorum numerus statuatur, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus factam, attenderunt, consilio, Provinciæ Peruanæ prædictæ sex gradus perpetuos Magisterii de numero nuncupat., pro sex verbi Dei Prædicatoribus, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio 6. graduum pro Concionatoribus.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis Manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Con-

XXIII.

Dat. 24. Apr. 1722. ann. I. Conceduntur octo gradus Magisterii pro Provincia Mexicana Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

De augmento graduum in Provincia Pervana, & Machoacen. vide Constitutiones præcedentem, & sequentem.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ augendi numerum Magistrorum ad 24. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Mexican. Ordinis Eremitarum S. Augustini, quod cum in dicta Provincia duodecim in sacra Theologia Magistri, & quadraginta quinque Conventus, ac quinquaginta quinque Parochiæ, cum nominatione Doctrinarum, quæ pro erudiendis illarum partium Populis in Catholica Fide, destinatæ sunt, necnon mille circiter Religiosi, ac inter hos centum Jubilati, ac Lectores numerentur, ipsi exponentes eorundem Magistrorum numerum ad vigintiquatuor juxta Decretum Definitorii Generalis Ordinis hujusmodi novissime celebrati augeri posse summopere desiderant, quemadmodum alias Provinciæ Peruanæ Ordinis prædicti concessum fuisse memoratur Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

§.1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, primodictæ Provinciæ Mexican. octo gradus perpetuos Magisterii, quatuor videlicet pro Lectoribus, & alios quatuor pro verbi Dei prædicatoribus, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. (Concessio 8. graduum, 4. pro Lectoribus & 4. pro Concionatoribus:)

Clausulæ. §.2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & innane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIV.

Conceduntur sex gradus Magisterii pro Provincia Mechoacan Fratrum Eremitarum Sancti Augustini. Dat. 24. Apr. 1722. ann. I.

De concessione graduum pro Provincias Mexicana vide Constitutionem præcedentem. Et Const: ed: 1723, Aug: 7, P. I. conceduntur sex gradus pro Provincia Chilien.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Mechoacan Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in prædicta Provincia sex tantum in Sacra Theologia Magistri reperiantur, ac in ea triginta tres Conventus, & trecenti circiter Religiosi, & ex iis triginta lectores, cum quinque Collegiis, quorum unum Universitas studii generalis existit, quæ prima in Indiis institutio fuit numerentur, ipsi Exponentes senarium hujusmodi Magistrorum numerum ad duodenarium juxta Decretum Definitorii Generalis Ordinis prædicti novissime celebrati augeri posse plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. (Preces Provinciæ, & causæ præsentis Concessionis.)

§.1. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, &

consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Moderni Procuratoris Generalis Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, prædictæ Provinciæ Mechoacan sex petitos gradus Magisterii in eadem sacra Theologia, tres videlicet pro Lectoribus, & alios tres pro verbi Dei Prædicatoribus auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in premissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio 6. graduum, tres pro Lectoribus, & tres pro Concionatoribus.

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXV.

Dat. 9. Maji. 1722. an. 2.

Declaratur, Canonicos Regulares S. Augustini Superioris Germaniæ gaudere Indulgentiis plenariis Canonicis Lateranen. concessis.

De communicatione præd: Indulgentiarum pro Canonicis Windesien. vide Clem: XI Const: ed: 1718, Jul: 30, P: 18.

INNOCENTIUS PP. XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Referuntur Indulgentiæ plenariæ Canonicorum Lateranen.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis S. Augustini Collegiatarum Ecclesiarum seu Monasterialium Beyrbergen, Beyhardinge, Bernrieden, Diessen, Dietram, Zell, Inderstorff, Poling, Raittenbuech, Ranshovien, Roren, Sehlechdorff Weyaren, & SS. Andreæ, & Magni Ratisbonen., Frisingen., Passavien., & Augustan. Diœces. in Germania superiori, quod in dictis Collegiatis, seu Monasterialibus Ecclesiis Indulgentiæ plenariæ, quæ in Sanctorum Augustini, Monicæ, Patritii, Frigidiani, ac Ubaldi festivitatibus, necnon die quinta Martii, qua omnium Sanctorum ejusdem Ordinis Commemoratio fieri consuescit, Ecclesiis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranen. dicti Ordinis a re: me: Innocentio PP. XII. Predecessore nostro concessæ sunt, solent, & solitæ sunt publicari, verum quia ab inquietis, & Christianæ pacis æmulis pervulgatur, primo dictas Ecclesias, tametsi illæ Congregationi Lateranen. aggregatæ sint, non gaudere dictis Indulgentiis, eo quia ipsi Exponentes jurisdictioni ordinariorum locorum subiacent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Canonicorum, & Causa præsentis Declarationis.

§.1. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum, Consilio, Ecclesias primodictas in prædictis Diœcesibus existentes Indulgentiis, quibus Ecclesiæ Canonicorum Regularium Congregationis Lateranen. hujusmodi fruuntur, & gaudent, revera frui, & gaudere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Declaratio præd:

§.2. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IX. Maji MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXVI.

Conceditur Carolo VI. Romanorum Imperatori Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum Terra citra Pharum in Feudum.

Dat. 9. Junii 1722. ann. 2.

A Clem. XI. Const: ed: 1714, Feb: 26, P. 14. confirmata fuit electio, & Coronatio Caroli VI. in Regem Romanorum futurum Imperatorem.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabili illius, per quem Reges regnant, & legum conditores justa decernunt providentia, ad supremi Apostolatus fastigium, meritis

Exordium a studio servandi bona temporalia Ecclesiæ.

ritis licet imparibus evecti, sicuti Spiritualibus Dominici Gregis Nobis divinitus commissi utilitatibus, atque incrementis promovendis jugi studio, assiduisque laboribus incumbere non desinimus, ita etiam oculos mentis nostræ ad temporalia Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sponsæ nostræ, ac Sedis Apostolicæ Jura sarta tecta tuenda, & præsertim Regnorum, & Dominiorum, quæ ad illam pertinent proprietatem, debitamque subjectionem conservandam convertere, iisque more Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum opportuna ratione consulere compellimur, prout in Domino expedire arbitramur.

A Jul: II. cōcessum fuit Ferdinando Aragoniæ Regi, ejusque descendentibus etiam fœminis prædd. Regnum ad S. Sedem devolutum, Civitate Beneventana excepta, in Feudum cum annuo censu, & sub certis conditionibus.

§. 1. Dudum siquidem felic. record. Julius Papa II. Prædecessor Noster Regnum Siciliæ, & Hierusalem, cum tota terra, quæ est citra Pharum, usque ad confinia Terrarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Civitate nostra, tunc sua Beneventana cum ejus Territorio, & pertinentiis dumtaxat excepta, ad jus, & proprietatem ejusdem Ecclesiæ pertinentia, & tunc ad ipsum Prædecessorem, & dictam Ecclesiam devolutum, quovis modo, & ex quavis causa illud ad eamdem Ecclesiam devolutum esset: aut alias ejus dispositio ad prædictum Prædecessorem pertineret, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis clar: mem: Ferdinando Aragoniæ, & utriusque Siciliæ, ac Hierusalem Regi pro se, suisque in dicto Regno Aragoniæ Successoribus, & Hæredibus tam masculis, quam fœminis ex eo recta linea descendentibus, certo tunc expresso modo natis, & nascituris in Feudum perpetuum pro annuo censu, & sub diversis conditionibus, modis, formis, adjectionibus, permissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus, etiam tunc expressis, sine tamen præjudicio Juris ipsi Ferdinando Regi alias in eodem Regno forsan competentis, cui tunc noluit derogari de fratrum suorum consilio pariter, & assensu, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessit, & elargitus fuit, dictam Civitatem Beneventanam cum ejus Territorio, Districtu, & pertinentiis per ipsum Prædecessorem, seu Romanum Pontificem distinctis, seu distinguendis, cum eorum Incolis, prout illam sibi dudum antea præfata Ecclesia retinuerat, & reservaverat sibi, & Sedi Apostolicæ specialiter reservando, prout in ipsius Prædecessoris desuper confectis literis, in quibus idem Prædecessor inter alia voluit, quod dictus Ferdinandus Rex, & sui in dicto Regno Siciliæ, cum Terra intra Pharum Hæredes, & Successores darent Prædecessori, & Ecclesiæ præfatæ eorum Privilegium aurea Bulla bullatum, in qua proprio Juramento faterentur, & recognoscerent expresse Regnum Siciliæ, & Hierusalem, & totam eorum Terram, quæ est citra Pharum, usque ad confinia ejusdem Ecclesiæ, excepta Civitate Beneventana præfata cum Territorio, Districtu, & pertinentiis suis ex sola gratia, & mera liberalitate Sedis, & Prædecessoris præfatorum sibi, suisque Hæredibus, & Successoribus fuisse concessum, ac eos recepisse, & tenere Regnum Siciliæ, & Terram hujusmodi a Prædecessore, & Ecclesia prædictis, sub pactis, modis, & conditionibus tunc, ut præfertur, expressis, plenius continetur.

A Leone X. concessū fuit Carolo Imperatori additis novo censu 7000. ducatorum de Camera, novisque conditionibus.

§. 2. Et deinde piæ mem. Leo Papa X. etiam Prædecessor Noster Regnum Siciliæ cum Terra citra Pharum clar. mem. Carolo Romanorum Imperatori semper Augusto, tunc Romanorum, & Hispaniarum Regi Catholico, in Imperatorem electo, in Feudum eisdem modo, & forma, quibus per dictum Julium Prædecessorem præfato Ferdinando Regi concessum fuerat, & prædictis, quæ tunc per eamdem Sedem remissa non apparerent, & certis aliis, tunc expressis conditionibus de novo concessit, & de eo etiam ipsum Carolum Imperatorem investivit; & dictus Carolus Imperator per quondam Joannem Emanuelem aurei velleris Equitem tunc in humanis agentem, & ipsus Caroli Imperatoris apud Leonem, & Sedem præfatam Oratorem, & Procuratorem specialem promisit, & se, & omnes Regnum ipsum Siciliæ vigore illius concessionum tam per Julium, quam per Leonem Prædecessores hujusmodi factarum pro tempore obtinentes obligavit ad inviolabiliter observandum, & adimplendum omnia in literis Julii Prædecessoris contenta, super quibus de dispensatione, aut illorum remissione per eamdem Sedem non constaret, seu appareret, & solvendum singulis annis in perpetuum Cameræ Apostolicæ septem mille Ducatos auri de Camera in festo Beati Petri, ultra solitum censum Parafreni albi pro recognitione veri, & directi Dominii ipsius Regni Siciliæ, & ad Leonis Prædecessoris, & Cameræ prædictorum requisitionem delinquentes in Terris eidem Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis ad dictum Regnum, & illius Civitates, Terras, & loca confugientes capi, & ad Urbem, vel alium locum remitti faciendum, sub pœnis in Literis Julii Prædecessoris hujusmodi contentis, dummodo idem Leo Prædecessor, & Successores sui Romani Pontifices, ac præfata Camera ad ipsius Caroli Imperatoris, & Officialium suorum requisitionem delinquentes in Terris, & locis dicti Regni ad Terras, & loca Ecclesiæ confugientes pariter ad eos remitterent, prout in Instrumento publico desuper confecto, & in certis ipsius Leonis prædecessoris Literis de verbo ad verbum inserto plenius continetur.

A Julio III. ob renunciationem Caroli, concessum fuit Philippo II. Angliæ Regi, & Hispaniarū Principi, ejusque descendentibus etiam fœminis Aragoniæ Regibus sub prædictis conditionibus

§. 3. Ac successive recol. me. Julius Papa III. Prædecessor etiam Noster, prævia renunciatione dicti Caroli Romanorum Imperatoris semper Augusti dictum Regnum Siciliæ, & Hierusalem, cum tota Terra citra Pharum usque ad confinia Romanæ Ecclesiæ, excepta Civitate Beneventana cum ejus Territorio, & districtu, ut supra, inclytæ mem. Philippo II. tunc Angliæ Regi, & Hispaniarum Principi, pro se, suisque Hæredibus, & successoribus Aragoniæ Regibus tam masculis, quam fæminis, & ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascituris, ac aliis personis in concessionibus Julii, & Leonis comprehensis, & per eos vocatis in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille Ducatorum auri de Camera, & unius Parafreni albi solvendo, & sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in Literis Julii, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quæ per eamdem Sedem remissæ non apparerent similiter concessit, & de eo ipsum Philippum Regem investivit; Et dictus Philippus Rex per quondam Ferdinandum Franciscum Avalos de Aquino Marchionem Piscariæ tunc in humanis agentem, & ipsius Philippi Regis apud Julium Prædecessorem, & Sedem prædictam Procuratorem specialem, obedientiam, homagium, & Juramentum fidelitatis consuetum præstitit,

stitit, prout in ipsius Julii Prædecessoris Literis plenius continetur. Quæ omnia, idem Philippus Rex successive per Bullam suam auream sub Datum Bruxellis Anno Domini 1555. die prima Octobris manu sua subscriptam approbando, & & acceptando confessus fuit, & recognovit.

A Clem. VIII, defuncto Philippo II., concessum fuit eodem modo Philippo III. Regi Catholico.

§.4. Postea vero felic. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster, eodem Philippo II. viam universæ carnis ingresso Regnum ipsum Siciliæ, & Hierusalem, cum tota Terra prædicta citra Pharum usque ad confinia Terrarum ejusdem Romanæ Ecclesiæ, excepta Civitate Beneventana cum ejus Territorio, Districtu, & pertinentiis per se, seu ejus, & Nostros Prædecessores Romanos Pontifices distinctis, ac eorum Incolis, quam sibi, & eidem Ecclesiæ specialiter retinuit clar. mem. Philippo III. etiam Hispaniarum Regi Catholico pro se, suisque hæredibus, & successoribus Aragoniæ Regibus, tam masculis, quam fæminis ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascituris, & aliis personis in concessionibus utriusque Julii, & Leonis Prædecessorum hujusmodi comprehensis, & per eos vocatis, in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille Ducatorum similium, & unius Parafreni albi, ut præfertur, solvendo, & sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in Literis utriusque Julii, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quorum remissionem per Sedem prædictam factam fuisse non appareret; præstitis tamen prius eidem Clementi Prædecessori, & Sedi & Ecclesiæ præfatis nomine ipsius Philippi III. Regis per bon. mem. Antonium de Cardona, & Corduba Ducem Svissæ, Sornæ, & Venæ, Comitem Cabræ, & Palamos, Vicecomitem de Ubregar, & ipsius Philippi III. Regis Consanguineum, & Consiliarium apud eumdem Clementem Prædecessorem, & Sedem prædictam Oratorem, & Procuratorem, ac mandatarium suum specialem, & per eumdem Clementem admissis obedientia, atque homagio, & juramento fidelitatis, sub certa tunc expressa forma pariter concessit, & elargitus fuit, ac Regnum ipsum præfato Philippo III. Regi modo, & forma præmissis infeudavit, prout in prædicti Clementis Prædecessoris sub Plumbo sub datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ 1599. quinto Idus Septembris Pontificatus sui Anno Octavo expeditis Literis plenius continetur.

A Greg. XV, ob mortem Philippi III, concessu fuit Philippo IV. eadem forma & cum nova reservatione Terræ Pontis Curvi.

§.5. Subinde autem defuncto Philippo III. Gregorius XV. Prædecessor etiam Noster idem Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra præfata citra Pharum usque ad confinia Terrarum Ecclesiæ Romanæ, excepta Civitate Beneventana cum ejus Territorio, districtu, & pertinentiis per se, seu ejus, & nostros Prædecessores Romanos Pontifices distinctis, ac loca Pontis Curvi, ejusque Territorio, quæ sibi, & eidem Ecclesiæ specialiter retinuit clar. mem. Philippo IV. etiam Hispaniarum Regi Catholico pro se, suisque Successoribus Aragoniæ Regibus, tam masculis, quam fæminis ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascituris, ac aliis personis in concessione utriusque Julii, & Leonis, ac Clementis Prædecessorum hujusmodi comprehensis, & per eos vocatis in feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille Ducatorum similium, & unius Parafreni albi solvendo, ut supra, & sub conditionibus, modis, & formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in Literis dictorum Julii II. & III. ac Clementis quarum remissionem per Sedem Apostolicam factam fuisse non appareret; præstitis tamen, prius eidem Gregorio Prædecessori, & Sedi, & Ecclesiæ prædictis nomine ipsius Philippi IV. Regis per quondam Franciscum de la Cueva Ducem de Alburquerque, apud eum, & Sedem præfatam Oratorem, & Procuratorem, ac mandatarium suum specialem, & per eumdem Gregorium admissa obedientia, atque homagio, & Juramento fidelitatis, sub certa tunc expressa forma concessit, & elargitus fuit, ac Regnum hujusmodi præfato Philippo IV. Regi modo, & forma præmissis infeudavit, prout in prædicti Gregorii XV. Prædecessoris sub plumbo sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum quinto Kalendas Decembris 1621. sui Pontificatus Anno Primo expeditis Literis plenius continetur. Quæ omnia idem Philippus IV. Rex successive, per Bullam suam auream sub Datum Matriti 5. Novembris 1622. manu sua subscriptam approbando, & ampliando confessus fuit, & recognovit.

Tandem ab Alex. VII. e vivis sublato Philippo IV. concessu fuit Carolo II. Regi Catholico eodem modo, cum eadem reservatione Terrarum, & sub iisdem conditionibus.

§.6. Postremo vero dicto Philippo IV. Rege ab humanis erepto piæ mem. Alexander Septimus Prædecessor itidem Noster præfatum Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citra Pharum usque ad confinia Terrarum ejusdem Ecclesiæ Romanæ, excepta prædicta Civitate Beneventana cum ejus Territorio, & Districtu, & pertinentiis per se, seu Romanos Pontifices distinctis, una cum Terra Pontis Curvi, ejusque Territorio, quæ sibi, & eidem Ecclesiæ specialiter reservavit clar. mem. Carolo II. Hispaniarum Regi Catholico tunc in minori ætate constituto, pro se, suisque Hæredibus, & Successoribus Aragoniæ Regibus tam masculis, quam fæminis ex eo recta linea descendentibus natis, & nascituris, ac aliis personis in concessionibus utriusque Julii, Leonis, Clementis, ac Gregorii Prædecessorum hujusmodi comprehensis, & per eos vocatis in feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille Ducatorum similium, & unius Parafreni albi, ut præfertur, solvendo, & sub conditionibus, modis, formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, & Ordinationibus in Literis utriusque Julii, Clementis, ac Gregorii, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quarum remissionem per Sedem præfatam factam fuisse non appareret, concessit, & elargitus fuit, ac Regnum ipsum eidem Carolo Regi infeudavit, eumque de illo investivit, & dictus Carolus Rex mediante clar. mem. Marianna ab Austria Regina Hispaniarum ejus Matre Tutrice, atque Gubernatrice per bon. mem. Fridericum, dum viveret, Tituli Sancti Petri ad Vincula Cardinalem Sfortiam Procuratorem, & Mandatarium suum specialem eidem Alexandro Prædecessori, ac Sedi, & Ecclesiæ prædictis obedientiam, homagium, & Juramentum fidelitatis præstitit, prout in ipsius Alexandri Prædecessoris Literis pariter sub plumbo apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1666. 13. Kalendas Junii Pontificatus sui Anno XII. emanatis, uberius continetur. Quæ omnia idem Carolus II. Rex postmodum tam per suam Bullam

lam auream sub datum Matriti 29. Martii 1667. a memorata Marianna Regina ejus Matre, Tutrice, ac Gubernatrice subscriptam, quam per aliam similem Bullam sub datum pariter Matriti 7. Aprilis 1676. proprio ipsius Caroli Regis interim majoris, ac sui juris effecti manu signatam approbando, & ampliando confessus fuit, & recognovit.

Causæ ab quas a Clem: XI. post mortem Caroli II. præd. Regnũ nulli concessum fuerit in feudum.

§.7. Cum autem, sicut Deo placuit, jam tunc ab anno millesimo septingentesimo dicto Caroli II. Rege sine liberis e vivis erepto Europa ferme tota inde in partes divisa diuturno Bello conflagravit, ac fælic. recordat. Clemens Papa XI. Prædecessor etiam noster justis, & gravissimis causis adductus, ab infeudatione, atque investitura dicti Regni Siciliæ, & Hierusalem cum tota terra citra Pharum concedenda, tametsi pluries oblato etiam censu præfato ad id requisitus fuisset inter sævientis Belli ejusmodi motus supersedendum esse duxerit, salvis tamen, & illæsis remanentibus Juribus sibi, & dictæ Sedi super eodem Regno competentibus, quæ per plura Chirographa propria ejus manu signata, in quibus itidem cautum fuit tempus, & tempora non currere, luculenter præservavit, prout etiam Nos per simile Chirographum anno superiore præservavimus.

Preces Caroli VI Imperatoris, & obedientia per Cardinalem de Althann præstita.

§.8. Nunc vero charissimus in Chisto Filius Noster Carolus VI. Hispaniarum Catholicus, & Romanorum Rex in Imperatorem electus, qui in dicto Regno Siciliæ, & Hierusalem, ac tota Terra citra Pharum successit, & illud de præsenti possidet, volens debitam obedientiam, ac fidelitatis, & homagii juramentum in manibus nostris præstare, & ea, quæ ratione ipsius feudi tenetur, adimplere, dilectum Filium nostrum Michaelem Fridericum Tituli Sanctæ Sabinæ Cardinalem de Althan Procuratorem, & Mandatarium suum specialem fecerit, constituerit, & deputaverit specialiter, & expresse ad se nomine prædicti Caroli VI. Regis quoties opus fuit, coram Nobis humiliter, & cum omni reverentia præsentandum, ac a Nobis Investituram Regni hujusmodi petendam, eamque acceptandam, necnon Nobis nomine ejusdem Caroli Regis pro præfato Regno Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citra Pharum debitam obedientiam exhibentes, ac etiam fidelitatis, & homagii juramentum ratione Feudi dicti Regni præstandum, quod requisitum necessarium, & opportunum foret ex ipsius Feudi natura, & quemadmodum illud præstitum fuerat a Carolo II. Rege, atque ab aliis Prædecessoribus suis in eodem Regno solitum fuerat præstari, & dictus Michael Fridericus Cardinalis ab Althan Procurator, in vim constitutionis, & deputationis hujusmodi, ad præmissa omnia, & singula nomine prædicti Caroli Regis peragenda, & exequenda coram Nobis humiliter, & cum omni reverentia sub die 17. Mensis Maji proxime præteriti se præsentavit, & in Generali venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregatione sub hac die Martis nona Mensis Junii præsentis anni, quæ coram Nobis in Palatio nostro Apostolico Montis Quirinalis ad hoc specialiter convocata, & habita fuit compluribus Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Prælatis ibi Assistentibus, nomine ipsius Caroli Regis Nobis, & Sedi Apostolicæ, ac Romanæ Ecclesiæ prædictis obedientiam, atque homagium, & juramentum fidelitatis sub forma inferius adnotata, præstiterit.

Causæ præsentis Concessionis.

§.9. Nos considerantes ipsius Caroli Regis hæreditariam regnandi consuetudinem, & quod sciet, & volet commissos sibi Populos in pacis amænitate, & Justitiæ cultu confovere, ac Nos, & Romanam Ecclesiam ipsius Regni Proprietarios, ac directos Dominos grata devotione, fide sincera recognoscere; Nec diutius nolentes a concessione investituræ, & infeudationis præfatæ, ac directi dominii nostri usu, & exercitio abstinere, sed potius novis, ac justissimis ex causis, ita suadentibus, præsentique rerum, & temporum statu accurate perpenso, Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærendo, nostra, & ejusdem Sanctæ Sedis Jura, per novam concessionem hujusmodi asserere, & conservare intendentes, habita super his cum eisdem venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Carhinalibus, prius in eodem Consistorio, & deinde etiam in alia simili Congregatione generali ad hoc nominatim habita sub die Sabbathi sexta ejusdem præsentis mensis Junii in eodem Palatio nostro, ibique Mandato Procurationis ipsius Caroli Regis in Imperatorem electi publice, & alta voce perlecto, & diligenter inspecto, deliberatione matura de ipsorum fratrum consilio pariter, & assensu, & ex certa nostra scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Obedientiam ab eodem Cardinale de Althann Procuratore nomine ipsius Caroli Regis Nobis, & Sedi, & Cameræ prædictis, ut præmittitur præstitam, itemque homagium, & Juramentum fidelitatis hujusmodi læto, atque hilari animo admittimus, ac Regnum ipsum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra prædicta citra Pharum usque ad confinia Terrarum ejusdem Ecclesiæ Romanæ, excepta prædicta Civitate Beneventana cum ejus Territorio, & Restrictu, & pertinentiis per Nos, seu Romanos Pontifices distinctis, ac eorum Incolis, quam Nobis, prout illam sibi dudum prædicta Ecclesia specialiter reservamus, eidem Carolo Hispaniarum Catholico, & Romanorum Regi in Imperatorem electo, cui per nostros in forma Brevis pridie expeditas Literas concessimus, ut dictum Regnum Siciliæ, & Hierusalem, ac totam Terram citra Pharum una cum Imperio, & Romanorum, seu Theutoniæ Regno quoad vixerit, retinere libere, & licite possit, & valeat tametsi in utriusque Julii, Leonis, Clementis, Gregorii, & Alexandri prædictorum, & ante eos diversorum aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Literis id expresse, & distincte prohiberetur, pro se, suisque Hæredibus, & Successoribus tam masculis, quam fæminis ex eo recta linea descendentibus, natis, & nascituris, servata inter ipsos Descendentes prærogativa sexus, ita quod masculi ex masculis omnibus fæminis, earumque descendentibus maribus, & fæminis cujuscunque lineæ sint, aut gradus semper præferantur, & inter ipsos masculos primogenituræ ratio, & lineæ prærogativa prævaleat, & observetur, quæ prærogativa locum quoque habeat, & prævaleat inter dictas fæminas; earumque Descendentes in casu deficientiæ omnium descendentium masculinorum ex masculis in Feudum perpetuum pro solito annuo censu septem mille Ducatorum si-

Concessio præd: Regni Carol. VI. facta in feudum ejusque descendentibus et a fœminis, eodem modo, cum eadem reservatione, & sub iisdem conditionibus ut supra.

similium, & unius Parafreni albi, ut præfertur solvendo, & cæteroquin in omnibus, & per omnia sub conditionibus, modis formis, adjectionibus, promissionibus, clausulis, cautelis, voluntatibus, & ordinationibus in Literis utriusque Julii, Clementis, Gregorii, & Alexandri, & concessione Leonis Prædecessorum hujusmodi contentis, quarum remissionem per Nos, & Sedem prædictam factam fuisse non apparebit omni meliori, quo possumus, modo concedimus, & elargimur, ac Regnum ipsum prædicto Carolo Regi modo, & forma præmissis infeudamus, eumque de illo per ipsius Michaelis Friderici Cardinalis Procuratoris ad osculum pedum nostrorum admissionem investimus.

Ab eodem Carolo infra annum tradenda est Bulla aurea recognitionis supremi Domini S. Sedis.

§.10. Volentes, & intendentes, ut infra annum data præsentium computandum, idem Carolus Rex Privilegium suum Bulla aurea Bullatum, in quo proprio juramento fateatur, & recognoscat expresse Regnum Siciliæ, & Hierusalem, ac totam Terram eorum, quæ est citra Pharum usque ad confinia Terrarum ipsius Ecclesiæ Romanæ, exceptis Civitate Beneventana & Loco Pontis Curvi, cum illius Territoriis, Districtibus, & pertinentiis, quæ eidem Ecclesiæ remaneant, præfato Carolo Regi suisque Hæredibus, & Successoribus dicti Regni Siciliæ Regibus ex sola gratia, & mera liberalitate Sedis Apostolicæ & Nostra fuisse concessa, eosque recepisse, & tenere Regnum Siciliæ, & Terram hujusmodi a Nobis, & dicta Romana Ecclesia sub pactis, modis, & conditionibus supradictis, Nobis, seu Romano Pontifici pro tempore existenti dare, & tradere teneatur. Per præmissa autem non intendimus juribus quibuscumque in aliquo præjudicare.

Idem Carolus liberatur a solutione censuum decursorum.

§.11. Demum, ut idem Carolus Rex in Imperatorem electus eo magis ad sinceræ illius, quam in Nos, & hanc Sanctam Sedem profitetur devotionis, & observantiæ debita argumenta Nobis, & eidem Sedi exhibenda excitetur, quo Nos, & Romanam Ecclesiam in eum pro pensiores, & munificentiores invenerit, scientia, & potestatis plenitudine paribus ipsi Carolo Regi omnes, & singulos census ratione supradicti Regni hactenus decursos, & non solutos ex speciali dono gratiæ liberaliter remittimus, & condonamus, ipsumque de illis absolvimus, quietamus, & plenarie liberamus, & ex causa dictorum censuum hucusque decursorum a quocumque nullatenus molestari posse decernimus, dummodo tamen in proximo festo Sancti Petri, & sic successive perpetuis futuris temporibus singulis annis ipse Carolus Rex, ejusque Hæredes, & Successores præfatum censum nobis, & successoribus Nostris cum solitis solemnitatibus integre persolvere omnino debeant.

Forma autem juramenti per dictum Cardinalem præstiti, talis est:

§.12. Ego Michael Fridericus Cardinalis de Althann Serenissimi Domini Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem Electi, Dei gratia Regis Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citra Pharum Procurator ad hæc omnia specialiter constitutus speciali modo per dictum Carolum Regem sub die X. mensis Augusti anni proxime elapsi coram Archiepiscopo Valentino, Comite Philippo de Sizendorf, & Marchione de Rofrano ipsius Consiliariis, & respective Secretariis subscripto, plenum homagium, Ligium, & Vassallagium nomine dicti Caroli Regis faciendum vobis Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XIII., & Ecclesiæ Romanæ pro Regno Siciliæ, & Hierusalem, ac tota Terra, quæ est citra Pharum, usque ad confinia Terrarum ipsius Ecclesiæ, excepta Civitate Beneventana, & toto Territorio, & omnibus Districtibus, & pertinentiis secundum antiquos fines Territorii pertinentiarum, & districtus Civitatis ejusdem per Romanum Pontificem distinctos, & in posterum distinguendos, in animam dicti Serenissimi Caroli Regis principalis mei juro, quod idem Serenissimus D. Carolus ab hac hora in antea fidelis, & obediens erit Beato Petro, & vobis Domino Innocentio XIII., vestrisque Successoribus Romanis Pontificibus canonice intrantibus, sanctæque Romanæ Ecclesiæ Apostolicæ. Non erit in consilio consensu, vel facto, ut vitam perdatis, seu perdant, aut membrum, seu capiamini vel capiantur mala captione, consilium veri quod sibi credituri estis per vos, aut Nuncios vestros, vel per Literas, ad vestrum, vel eorum damnum scienter nemini pandet, etsi sciverit fieri, vel tractari, seu procurari aliquod, quod in vestrum, vel eorum damnum cedat, illud pro posse impediet, & si hoc impedire non poterit, illud vobis, vel eis significare curabit. Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri, tam in Regno Siciliæ prædicto, quam alibi consistentia adjutor vobis, vel eis erit ad defendendum, vel restituendum, ac recuperandum, & recuperata manutenendum contra omnem hominem vestras, & singulas conditiones supradictas, & quascumque alias in literis felic. record. Julii Papæ II. super ipsius Regni, & Terrarum infeudatione, sive investitura confectis contentas, ac omnia, & singula, quæ in eis continentur, plenarie adimplebit, & inviolabiliter observabit, & nullo unquam tempore veniet contra ea, nec procurabit per se, vel alium, seu alios quoquomodo ut assumatur, vel nominetur in Dominum Lombardiæ, seu Thusciæ, excepto tamen, quod Regnum Siciliæ, & Hierusalem cum tota Terra citra Pharum una cum Imperio, & Regno Romanorum, seu Theutoniæ, quoad vixerit, retinere possit juxta concessionem, quam a vobis desuper obtinuit, etsi assumptionem, vel nominationem ad Dominium Lombardiæ, & Thusciæ, aut majoris partis eorumdem fieri contingat nullum hujusmodi assumptioni, seu nominationi assensum præstabit, nec intromittet se modo aliquo de eorum, vel alicujus eorum regimine, nec de Civitate Benevantana, & suis Territoriis, districtibus, & pertinentiis, seu Campania, neque de Maritima, Ducatu Spoletano, neque Marchia Anconitana, Patrimonio Beati Petri, & Thusciæ, Massa, Trebaria, Romandiola, Alma Urbe, in Civitate Perusina, Civitatibus Castelli, Bononiensi, Ferrariensi, Avenionensi, & Comitatu Venaissino, seu aliis Terris quibuscumque vestris, & Feudis ipsius Ecclesiæ ubilibet constitutis ex successione, vel Legato, seu donatione, aut venditione, seu alio quovis titulo, vel contractu nihil unquam sibi acquiret, seu vindicabit, vel poterit acquirere, seu quomodolibet vindicare, & nihil unquam recipiet, vel habebit, seu retinebit, vel poterit recipere, habere vel etiam retinere in illis nec ullam Potestariam, Capitaniam, vel Rectoriam, nul-

nullumque aliud Officium recipiet, seu recipere poterit in eisdem, seu ipsorum aliquo, nec etiam occupabit, vel occupari permittet, seu faciet præmissa, vel partem aliquam eorundem, neque illam offendet, aut molestabit, neque etiam Romanam Ecclesiam quoquomodo sub censuris, pœnisque spiritualibus, & temporalibus in conditionibus, & infeudatione præfatis contentis, quas hic haberi volo in singulis suis partibus alias pro specifice expressis, & repetitis. Schismatico, aut Hæretico cuicumque vel a fide devio, ab ipsa Ecclesia præciso, ejusque sequacibus, ac dantibus ei auxilium, consilium, vel favorem, non dabit quovis modo per se, vel alium, seu alios directe, vel indirecte publice, vel occulte auxilium, consilium, vel favorem, nec ab aliis quantum in eo erit, si impedire poterit dari permittet, sed eos juxta posse suum donec convertantur, persequetur, & impugnabit. Et ulterius promitto, quod ipse Carolus Rex infra annum, omnia & singula mediante aurea Bulla ratificabit, sic dictum Carolum Regem Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia. Juravi ut supra, Ego Michael Fridericus Cardinalis de Althann.

Clausula. §.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ reservationis, admissionis, concessionis, elargitionis, infeudationis, investituræ, voluntatis, vel intentionis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo secundo quinto Idus Junii Pontificatus nostri Anno Secundo.

✠ Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✝ *Ego Joannes Episcopus Tusculanus Cardinalis Judice.*
✝ *Ego Joannes Episcopus Albanensis Cardinalis Paulutius.*
✝ *Ego Joannes Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*
✝ *G. Cardinalis Marescottus.*
✝ *Ego Joseph Tituli Sanctæ Praxedis Præsbyter Cardinalis Sacripantes.*
✝ *Ego Laurentius Tituli Sancti Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Corsinus.*
✝ *Ego Philippus Antonius Tituli Sancti Chrysogoni Presbyter Cardinalis Gualterius.*
✝ *Ego Joseph Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Cardinalis Vallemanus.*
✝ *Ego C. A. Tituli Sancti Augustini Presbyter Cardinalis Fabronus.*
✝ *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
✝ *Ego Petrus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
✝ *Ego Joannes Baptista Tituli Sancti Stephani in Monte Cælio Presbyter Cardinalis Tolomeus.*
✝ *Ego B. Tituli Sancti Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
✝ *Ego Nicolaus Tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝ *Ego Giorgius Sanctæ Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula Cardinalis Sanctæ Agnetis nuncupatus.*
✝ *Ego Josephus Tituli Sanctæ Susannæ Cardinalis Per yra de la Cerda.*
✝ *Ego Michael Fridericus Tituli Sanctæ Sabinæ Presbyter Cardinalis de Althann.*
✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Salernus.*
✝ *Ego Alvarus J. Sancti Bartholomei in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
✝ *Ego B. M. I. Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
✝ *Ego B. Sanctæ Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
✝ *Ego Petrus Sancti Laurentii in Damaso Diaconus Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vice-Cancellarius.*
✝ *Ego J. R. Sancti Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
✝ *Ego L. S. Agathæ in Montibus Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Annibal Sanctæ Mariæ in Cosmedin Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius.*
✝ *Ego Curtius Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*
✝ *Ego Fabius Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*
✝ *Ego Alexander Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Albanus Cardinalis Alexander nuncupatus.*
P. Card. Pro-Datarius.
F. Cardinalis Oliverius.

Visa de Curia J. G. Archiepiscopus Amasenus.
L. Martinettus.

Die Lunæ 15. Junii 1722. suprascriptæ Literæ Apostolicæ in plena Camera Apostolica exhibitæ, & præsentatæ fuerunt, illæque Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Guidoni de Palagio ejusdem Cameræ Apostolicæ Clerico commissæ cum facultate admittendi; deinde vero sub die 26. ejusdem Mensis, citato desuper Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Joanne Carolo Piancastello dictæ Cameræ Commissario Generali ex Decreto ipsius Cameræ idem Illustrissimus, & Reverendissimus Dominus de Palagio Cameræ Apostolicæ Clericus, & Judex Com-

deputatus admisit, & registrari mandavit, & registratæ fuerunt in libro signaturarum Sanctissimi.

XXVII.

Dat. 22. Junii. 1722. ann. 2.

Committitur Nuncio Neapolis executio Constitutionis Clem: XI de reunione Cœnobiorum S. Luciæ de Monte, ac de Portici Provinciæ Neapolitanæ Fratrum de Observant: Discalc: Hispaniæ.

Laudata Constitutio ed: fuit 1712, *Dec:* 23. *P.* 13. *sed alia Dismembrationis extat Const: ed:* 1702, *Sep:* 15, *P.* 2. *Et Bened: XIII Const: ed:* 1726, *Jan:* 28, *P:* 2. *agitur de erectione Cœnobii in Provincia Valentiæ.*

Venerabili Fratri Hieronymo Archiepiscopo Tessalonicen. Nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Neapolis Nuncio.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

A Clem. XI. dismembrata fuere prædd: Cœnobia & unita Provinciæ Castellæ.

Alias per recol. mem. Clementem Papam XI. Prædecessorem Nostrum accepto, quod inter tunc existentes fratres Neapolitanos & Hispanos Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum plures controversiæ exortæ reperiebantur, fierique nequibat, ut dicti fratres habitatione, & rerum communione conjuncti animis, & contrariis studiis non dissiderent, ac proinde expediebat eos ab invices segregari; idem Clemens Prædecessor Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Conventum Sanctæ Luciæ de Monte nuncupatum Civitatis Neapolis, & Hospitium dicti Sancti Petri de Alcantara loci de Portici dictæ Provinciæ Neapolitan. Diœcesis ab eadem Provincia perpetuo separavit, & dismembravit, illaque in separata, & dismembrata Provinciæ ejusdem Sancti Petri de Alcantara Regni Castellæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis itidem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit volens, & ordinans, ut in illis Religiosi Hispani, qui deinceps Ministro Provinciali secundo dictæ Provinciæ pro tempore existenti subjecti essent, habitarent, & collocarentur; alii vero primodictæ Provinciæ Conventus, qui octo tunc numerabantur, Religiosis Neapolitanis, & Italis tantum remanerent, ac eadem Primodicta Provincia octo hujusmodi Conventus constans in futurum Ministro Generali, seu Commissario Generali Italiæ Ordinis prædicti pro tempore pariter existenti subjaceret, & alias prout in ejusdem Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 15. Septembris 1702. expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Sed postea ab eodem Clemente statutum fuit, ut Religiosi tam Hispani, quam Itali promiscue morarentur in omnibus Cœnobii Provinciæ.

Et successive memorato Clementi Prædecessori exposito, quod ob bellorum motus tunc exortos, interdictumque commercium, & communicationem inter Castellæ, & Neapolis Regna, Conventus Sanctæ Luciæ de Monte, & Hospitium S. Petri de Alcantara prædicta, & Religiosi in eisdem degentes a Ministris Provincialibus dictæ Provinciæ Regni Castellæ pluribus annis visitati minime fuerant, & valde dubitandum erat, quod cessantibus etiam bellis propter magnam dictorum Regnorum ad invicem distantiam non raro sine debita visitatione, & correctione remanere poterant, cum magno Ecclesiasticæ disciplinæ, & regularis observantiæ detrimento; idem Clemens Prædecessor Congregationem particularem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus tunc suis S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis super prætensa reunione Fratrum Discalceatorum Hispanorum Sancti Petri de Alcantara Ordinis hujusmodi Conventus Sanctæ Luciæ de Monte, & alterius Conventus Sanctæ Mariæ de Portici cum aliis fratribus Italis dictæ Provinciæ Regni Neapolitani ejusdem Ordinis, & Instituti deputavit, quæ quidem Congregatio die 27. Augusti 1711. coadunata per suum Decretum censuit consulendum esse prædicto Clementi Prædecessori pro deputatione alterius Religiosi gravis in Commissarium, & Visitatorem Apostolicum ad ejusdem Clementis Prædecessoris, & Sedis Apostolicæ beneplacitum tam prædictorum Conventuum Nationis Hispanicæ, & Sancti Petri de Alcantara, quam aliorum Conventuum fratrum Italorum memoratæ Provinciæ Regni Neapolis ejusdem Instituti, cum facultate, quatenus in Domino sibi expediens visum fuisset, collocandi fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, & viceversa collocandi Religiosos Hispanos eorumdem duorum Conventuum in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiscue cum aliis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam Provinciam Castellæ, & cum aliis facultatibus necessariis, & opportunis, Literis suis minime obstantibus aliisve quibusvis Indultis, seu Ordinationibus etiam Apostolicis in contrarium facien. In electionibus vero ad Prælaturas eadem Congregatio particularis censuit servandam esse dispositionem Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum, atque ejusdem Ordinis, & alias prout in prædicto Decreto uberius dicitur contineri; factaque subinde, nempe die 5. Mensis Septembris subsequentis per tunc existentem Secretarium Congregationis prædictæ de præmissis dicto Clementi Prædecessori relatione illius sententiam benigne approbavit, & desuper Literas Apostolicas in forma Brevis expediri mandavit. Verum ex rationabilibus tunc motivis idem Clemens Prædecessor per quasdam suas desuper pariter in eadem forma Brevis die 23. Septembris 1712. de prædictæ Congregationis consilio, ac etiam Motu proprio Literas suas prædictas revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuavit, ac proinde Conventum Sanctæ Luciæ de Monte, & Hospitium Sancti Petri de Alcantara prædicta a Secundo d. Provincia perpetuo pariter separavit, & dismembravit, illaque sic separata, & dismembrata primodictæ Provinciæ S. Petri de Alcantara itidem perpetuo reunivit, reannexuit, & reincorporavit, ac in pristinum, & eum in quo antequam primodictæ suæ Literæ emanassent quovis modo erant

Imo unita iterum fuere præd: Cœnobia Provinciæ Neapolitanæ.

erant, statum, restituit, reposuit, & plenarie reintegravit, ac tam illa, quam omnes alios Conventus ejusdem Primo dictæ Provinciæ S. Petri Alcantara unico Ministro Provinciali, qui Commissario Generali familiæ Cismontanæ dicti Ordinis subjectus esset, subjecit, & alias, prout in secundo dictis Clementis Prædecessoris Literis, quarum omnium executionem fraternitati Tuæ toto illarum tenore inserto per quasdam Nostras die 20. Januarii proxime præteriti in eadem forma Brevis emanatas Literas, executionem demandavimus, plenius continetur. Hinc est, quod Nos in præmissis opportune pro cura Nostra pastorali providere volentes, de prædictæ particularis Congregationis Cardinalium consilio, ac etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, eidem Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut ad executionem dictæ Reunionis, & incorporationis a memorato Clemente Prædecessore in secundo dictis suis Literis demandatæ, & a Nobis approbatæ, ut præfertur, cæterorumque contentorum in prædicto Decreto (excepta tantummodo deputatione alicujus Religiosi pro Commissario Visitatore) auctoritate Nostra Apostolica procedas, cum facultate scilicet collocandi fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, & viceversa collocandi Religiosos Hispanos Conventuum hujusmodi in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiscue cum Religiosis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam Provinciam Castellæ. In electionibus vero Prelatorum, dispositionem Sacri Concili Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum eadem auctoritate servari mandes. Nos enim ad præmissa quascumque necessarias, & opportunas facultates Tibi harum serie tribuimus, & impartimur.

Commissio exequendi præd: novam Clementis ordinationem.

Clausulæ.

§.1. Decernentes ipsas præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in premissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corporis juris clauso, etiam, enormis, enormissimæ, & totalis læsionis ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac quoad ea, quæ præsentibus sunt, vel dici possent contraria prædictis Clementis Prædecessoris, & Nostris Literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam in fundatione dictorum Conventuum, & Hospitii, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVIII.

Confirmatur ampliatio numeri Magistrorum pro Provincia Aprutina Fratrum Prædicatorum.

Dat. 13. Julii 1722. an. 2.

Inn. XII Const: ed: 1695. Sept. 22, P. 5 reductus fuit numerus Magistrorum, ac Graduatorum.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Graduati Provinciæ Aprutin. Ordinis Prædicatorum, quod anno 1612. in eadem Provincia numerus duodenarius Magistrorum in Sacra Theologia præfixus a fe: re: Paulo PP. V. Prædecessore nostro per quasdam suas literas Apostolicas confirmatus fuit, & subinde post

Causæ ampliandi numerum 12. ad 15.

unius seculi, & amplius spatium cum eadem Provincia agnovisset numerum duodenarium Magistrorum hujusmodi usque ad quindenarium tum ob prædictam Provinciam Religiosis virtute præditis, studiisque formalibus auctam, quam ob illius majus bonum, ac utilitatem ampliari opus esse, ipsi exponentes in Novissimo Capitulo Provinciali, quod anno proxime præterito die 11. Maji in Conventu Sancti Severi Majoris Neapolitan. dicti Ordinis celebratum fuit, institerunt, ut præfatæ ampliationis supra ejusmodi præfixum duodenarium numerum petitio fieret, quam quidem petitionem rationi consonam, & justissimam a Capitulo Generali memorati Ordinis in Alma Urbe nostra die 11. Junii ejusdem Anni habito recognosci, & approbari obtinuerunt.

Preces Graduatorũ Provinciæ.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel Causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes: & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attenta relatione dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus facta, præfatam ampliationem præfixionis numeri duodecim Magistrorum in prædicta Provincia usque ad numerum quindenniorum a pleno Capitulo Generali Ordinis hujusmodi nuper celebrato decretam, ut præfertur pro arbitrio, & conscientia dilecti pariter filii Augustini Pipia Magistri Generalis Ordinis prædicti auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio præd: ampliationis.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XIII. Julii MDCCXXII Pontificatus Nostri anno secundo.

XXIX.

Confirmantur quædam Statuta Congregationis S. Hippolyti Charitatis in Indiis Occident: cum nonnullis declarationibus.

Dat. 7. Aug. 1722. an. 2.

Ab Innoc: XII Const: ed: 1700., Jun: 21, P. 9. confirmatæ fuere Constitutiones.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Mexican.

INNOCENTIUS PAPA XIII

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus frater Major Congregationis Charitatis sub titulo Sancti Hippolyti in Civitate Mexican., aliisque partibus Indiarum Occidentalium, in Religionem erectæ, tam suo, quam Diffinitorii ipsius Congregationis nomine, quod alias postquam fælic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster dictam Congregationem in Religionem erexerat, illius Constitutiones toto illarum tenore inserto per quasdam suas Literas desuper in simili forma Brevis die 21. Junii 1700. expeditas ad supplicationem dilecti pariter filii Joannis de Cabrera tunc temporis ejusdem Congregationis Procuratoris Generalis sub certis modo, & forma tunc expressis confirmavit, & approbavit, & alias prout in prædictis Innocentii Prædecessoris Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Verum quia experientia compertum fuit, prædictas Constitutiones, seu earum aliquas paci, & bono Regimini Congregationis hujusmodi minime profuisse, sed illas reformatione, clariori explicatione, ac etiam nova additione indigere, idem Frater Major una cum eodem Diffinitorio pro prospero statu, ac fælici gubernio memoratæ Congregationis Decreta, seu statuta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet:

Ab Inn: XII. erecta fuit d. Congregatio in Religioné, & ejus Constitutiones approbatæ.

Causæ præsentium statutorum.

Primo. Quod in posterum Officium Fratris Majoris Generalis, & Officia quatuor ejusdem Consiliariorum durare debeant ad sexennium; ita tamen, quod in fine primi Triennii tam Generalis, quam Consiliarii teneantur eligere Fratres Majores Locales, & reliquos Officiales Religionis, vel confirmando illos antiquos pro evidenti utilitate, vel de novo alios eligendo pro majori augumento Instituti: Attento quod cum idem Generalis teneatur visitare omnes Domus fundatas, & alias, quæ dietim in Regione tam vasta fundantur, expertus fuit,

Generalis & Cõsiliarii sint sexennales, & reliqui Officiales triennales.

fuit, quod in spatio solius triennii, quo durabat Generalatus Officium, tales visitationes expleri non valeant in magnum præjudicium Congregationis.

Augetur numerus suffragiorum pro electione Generalis.

Secundo. Quod reformetur modus practicandus circa electionem fratris Majoris Generalis, dum in præfatis Constitutionibus mandatur, quod quolibet triennio convocentur viginti antiquiores in professione, qui tamen scribere, & legere sciant, & quod cum istorum suffragiis tantum deveniatur ad talem electionem; hæc enim restrictiva ad viginti antiquiores in Professione, peperit usque nunc graves abusus, dum facti isti proprietarii, & Domini absoluti vocis activæ, & passivæ, occuparunt absque ullo merito omnes gradus Congregationis, & inter se diviserunt præeminentias, coarctando electiones; unde pro opportuno remedio erit inposterum statuendum, quod in locum præfatorum viginti antiquiorum in Professione, subrogentur alii viginti habiliores, & capaciores in Religione, seligendi ex illis, qui exercuerunt Officia Generalis, & Consiliariorum, necnon ex fratribus Majoribus Localibus ex antiquiore Sacerdote, ac Novitiorum Magistris, ac Procuratore Generali, & quatenus ex his non posset expleri numerus viginti, compleatur ex Magistris in Chirurgia antiquioribus in professione, qui sic selecti de sexennio in sexennium eligant Generalem in Capitulo Generali convocato.

Quomodo, & qui seligendi ad reliqua Officia.

Tertio. Quod inviolabiliter observetur Constitutio, in qua mandatur, quod Frater Major Generalis noviter electus, insimul cum ejus Consiliariis debeant providere alia Officia Religionis in Personis zelantibus Institutum, & quod tam in hoc, quam in reliquis aliis actibus præfati Consiliarii habeant votum consultiuum, ac decisivum æquale cum Generali, & quod in omnibus stetur majori parti suffragiorum. Ulterius vero declaretur prædictos Consiliarios non posse in se ipsis applicare nominationem ad dicta Officia, prout usque ad præsens applicarunt, eos in posterum inhabilitando ad ea posse consequi, sanciendo, quod debeant esse contenti solo Officio Consiliariorum, quousque illo funguntur.

Sacerdotes privantur voce passiva.

Quarto. Cum principalis scopus Religionis sit attendere Operibus Misericordiæ Corporalibus versus Pauperes infirmos convalescentes, mente captos, aliosque egenos, quod exercitium solum competit Laicis, ideo in Constitutionibus privantur voce passiva Sacerdotes, & hoc iterum confirmari debet cum ulteriori explicatione, quod censeantur etiam privati voce passiva illi Sacerdotes, qui promoti fuere antequam Congregatio erigeretur in Religionem.

Generalis sibi eligat Domū.

Quinto. Quod reformetur dispositio, quæ mandat Fratrem Majorem Generalem cum suis Consiliariis debere habitare in Conventu Sancti Hippoliti sito extra mænia Civitatis Mexicanæ, stante quod, cum dictus Conventus plurimum distet a dicta Civitate, ineaque, & illius Tribunalibus quasi continuo debeant Generalis, & Consiliarii prædicti esse presentes ob tractanda negocia Religionis, cum summo eorum incommodo, & plerumque cum præjudicio Religionis, quia non valent horis debitis interesse; ideo permittitur in posterum Generali eligere habitationem in illa Domo, vel Civitate, quam magis congruam reputaverit pro reparandis necessitatibus, quæ de tempore in tempore imminebunt Religioni, durante Officio sui Generalatus.

Generalis cōfirmet electiones Provincialium, & Provincias visitet.

Sexto. Quod spectet, ac pertineat ad Fratrem Majorem Generalem approbare, & confirmare electiones Provincialium, qui eligentur in quacumque Provincia, ad quam Religio propagaretur; Et quod præfatus Generalis teneatur de triennio in triennium una vice visitare qualemcumque Provinciam, in qua fundatio fieret, existentem in Regno Novæ Hispaniæ, Guatemalæ, Nicaraguæ, aliasque circumvicinas: Et casu, quo fundationes sequerentur in Regno Peruano, vel in aliis Partibus remotioribus, quod idem Generalis possit nominare visitatorem delegatum pro facienda tali visitatione ad ea Loca tam distantia, ad quæ non de facili potest personaliter se conferre, ut munus visitationis adimpleat.

Qui, & a quibus eligēdus Præsidens Capituli.

Septimo. Pariformiter pro progressu Religionis abolenda est illa coarctata circa electionem Præsidentis Capituli, ubi injungitur, quod talis Præsidens esset debeat Frater Major Sancti Hippoliti, dum ex hoc graves abusus orti sunt tam circa Vocales, quam circa redditionem rationis suæ administrationis ab illo faciendam habito respectu ad Dominium Præsidentiæ, quod in ipsius personam debet omnino cadere; Ideoque pro opportuno remedio tradatur facultas Fratri Majori Generali, ejusdemque Consiliariis pro electione Præsidentis per eos facienda triduo ante celebrationem Capituli Generalis, & quod electio cadat in personam, quæ non exerceat ullum Officium, ex quo impedita remaneat rectitudo Præsidentiæ; ac ulterius declaretur, quod dictus Præsidens non possit eligi in Generalem in eo Capitulo, cui præsidet, nisi in casu, quo esset electus cum plenis omnium Vocalium suffragiis, ac eorum nemine discrepante.

Quid, si Generalis gubernare non possit, vel Generalatus vacet.

Octavo. In Constitutionibus mandatur, quod in casu diuturnæ infirmitatis, aut necessariæ absentiæ Fratris Majoris Generalis possit iste subrogare Præsidentem, qui durante dicto impedimento Congregationem regat, & gubernet, & iste esse debebit primus Consiliarius; & in casu obitus, aut depositionis illiusmet Fratris Majoris Generalis, idem met primus Consiliarius succedere debebit in gubernio illius pro toto eo tempore, quod supererit ad celebrationem Capituli Generalis; At quia in expressis casibus illa necessitas primi Consiliarii non solum videtur exosa, sed etiam inductiva Voti captandæ mortis, ac dissentionum promotrix: ideo statuendum venit in posterum, quod in casu necessariæ absentiæ, aut infirmitatis diuturnæ Generalis nominet unum Commissarium Generalem, qui ipsius nomine Religionem gubernet; In casu vero mortis, depositionis, aut renunciationis dicti Fratris Majoris Generalis, quod Gubernium Religionis stet penes Diffinitorium; ita tamen, quod primus Consiliarius debeat quamprimum convocare Vocales pro electione Vicarii Generalis, nisi tempus celebrationis Capituli Generalis sit valde proximum, qui Vicarius Generalis sic electus gubernet Religionem usque ad tempus Capituli Generalis.

Qui eligēdus in Secretarium.

Nono. Declaretur etiam, quod Secretarius Capituli Generalis debeat eligi de numero Vocalium.

Preces Generalis pro confirmatione.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Frater Major statuta, seu decreta hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & exactiori observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos ipsius Majoris votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relatione dilecti Filii Nostri Bernardi Mariæ ejusdem S.R.E. Presbyteri Cardinalis de Comitibus nuncupat. Nostri secundum carnem fratris germani prædictæ Congregationis Charitatis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem Cardinalibus factam viderunt consilio Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, audito tamen prius Capitulo Generali supradictæ Congregationis ad præinsertorum statutorum confirmationem auctoritate Nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & prudentia procedas, juxta sequentem modum, & additas declarationes, videlicet, quod primum ita tamen, ut vim habere incipiat, postquam modernus Generalis, & quatuor Consiliarii ab Officio cessaverint. Ad secundum sine præjudicio Religiosorum, qui jam in eadem Congregatione admissi fuerunt, itaut statutum procedat quoad Religiosos in futurum admittendos. Ad quartum sed non censeantur privati voce passiva illi Sacerdotes, qui promoti fuere antequam ipsa Congregatio in Religionem eligeretur. Ad septimum ita tamen, ut Præsidens in Capitulo, nisi cum duabus ex tribus partibus suffragiorum eligi nequeat; salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Confirmatio relatorum statutorum cum nonnullis declarationibus.

Clausula.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictæ Congregationis Charitatis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXX.

Erigitur Universitas Studii Generalis in Civitate S. Jacobi de Leon de Caracas Indiarum Occident.

Dat.19.Aug. 1722. an.2.

Erecta fuit Universitas in Civitate Guatimala ab Inn.XI Const: ed: 1687, Jul:18, P.11. Et a Bened.XIII. Const: ed: 1727, Jul:1, P.4 erigitur Universitas in Civitate Camerinensi.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a studio promovendi disciplinas præsertim sacras.

INescrutabili Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis arcano ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini, meritis licet imparibus evecti, sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine mentes veritatis luce illustrantur, & non minus Catholicæ fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, quam justitiæ administrationi, aliisque Reipublicæ commodis, & ornamentis, privatorumque utilitatibus consulitur, ubique locorum, & præsertim in remotissimis ab hac Sancta Sede partibus, quantum nobis ex alto conceditur, promovere, ac incitare, & confovere studemus, sicut omnibus matura consideratione perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac spiritualem, temporalemque Christi fidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Laudes Collegii d. Civitatis.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt venerabilis frater Modernus Episcopus & Gubernator Civitatis Sancti Jacobi de Leon de Caracas, quod Caracæ Populi sunt Americæ Meridionalis in parte Australi Regni Peruani versus Mare pacificum,& Regnum Chilense intra Montes, & Dominio Charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici subsunt; in ea autem Regione dicta Civitas, & in illa magnificum Collegium extructa reperiuntur, nec deest ampla Bibliotheca, quodque notabilius est, novem Cathedræ in eo, & signanter Philosophiæ, Sacræ Theologiæ tam Scholasticæ, quam Moralis, Juris Canonici, & Civilis, ultra Cathedram Latinitatis, & Rethoricæ, aliasque pro recto studiorum instituto necessarias, cura potissimum, & expensis ejusdem Episcopi erectæ existunt, magnusque propterea adest Studentium concursus, itaut annis præteritis sexaginta sex in Matricula descripti fuerint, ut a Schola Rethoricæ, ad illam Philosophiæ transirent, secutaque vacatione Cathedræ Latinitatis, & Rethoricæ hujusmodi pro illa obtinenda undecim oppositores comparuerint.

Causæ erigendæ Universitatis, & preces Episcopi ac Gubernatoris.

§.2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, completo studiorum curriculo, illi, qui studuerunt, vel Lauream Doctoratus recipere nequeant, vel cum evidenti vitæ discrimine, & cum maxima impensa ad eam recipiendam, vel in Universitatem studii Generalis Sancti Dominici, aut Sanctæ Fidei accedere teneantur, proindeque ab ipsis Exponentibus eidem Philippo Regi supplicatio exhibita fuerit pro impetranda a Nobis facultate memoratum Collegium in Universitatem studii Generalis erigendi, ac Lauream

ream doctoralem concedendi adinstar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ, itaut sic erigendæ Universitati Prælati, Canonici Cathedrales Ecclesiæ, Rector Collegii, & scientiarum in eo professores, cum retentione graduum, quos ipsi in aliis Universitatibus jam receperunt, adjungi valeant. Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, qui ad dubium eis propositum, an esset consilium Nobis præstandum pro præfata erectione Collegii in Universitatem, & facultate conferendi gradus adinstar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispanicæ, necnon pro Gratia ut Prælati, & Cathedralis Canonici, ac Rector, & Magistri actu docentes in Collegio aggregari possint ad novam Universitatem una cum gradibus, quos in aliis Universitatibus receperunt, in casu &c. affirmative responderunt consilio, & attento, quod ejusmodi instantia ejusdem Philippi Regis nomine commendata fuit, Collegium Sancti Jacobi de Leon de Caracas in publicam Studii Generalis universitatem adinstar prædictæ Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ auctoritate Apostolica tenore præsentium sine cujusquam alterius Universitatis studii Generalis præjudicio erigimus, & instituimus, & ad eam sic erectam ut Prælati, Canonici Cathedralis, Rector Collegii, & scientiarum hujusmodi in eo professores cum retentione eorumdem graduum, quos ipsi in aliis studiorum generalium Universitatibus jam receperunt, ut præfertur, aggregari queant auctoritate, & tenore præfatis concedimus. Ac eidem universitati Studii Generalis, sic per præsentes erectæ, & institutæ, illiusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, cæterisque Officialibus, Ministris, & personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, Libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus prædicta Universitas studii Generalis Sancti Dominici, illius Rector, Magistri, Doctores, Lectores, Præceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Nuncii, cæterique Officiales, Ministri, & personæ quæcumque respective tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere. Rectori autem ipsius universitatis per præsentes erectæ, & institutæ pro tempore existenti, ut illos, quos in eadem universitate per debitum tempus studuisse ac scientia, & moribus idoneos esse repererit, in prædictis facultatibus, sive scientiis, quæ in ipsa Universitate docebuntur, seu legentur, ad Baccalaureatus etiam formati, licentiaturæ, ac Doctoratus, & Magisterii gradus, servata tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, & alias juxta laudabilem supradictæ Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ consuetudinem promovere, solitaque graduum hujusmodi Insignia eis conferre, & exhibere; Ipsis vero ad eosdem gradus per illum sic promotis, ut postea publice, privatimque, etiam in omnibus aliis Universitatibus studiorum generalium facultates, sive scientias prædictas respective alios docere, & interpretari de iis disputare, aliosque actus quoscumque eorum gradibus convenientes exercere libere, & licite possint, & valeant respective earumdem tenore præsentium indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Erectio d. Universitatis adinstar illius S. Dominici cũ omnibus privilegiis.

§.4. Decernentes ipsas præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo,

Con-

XXXI.

Dat. 22. Aug. 1722. an. 2. Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. de Alternativa Vicariatus Generalis servanda inter tres Provincias Fratrum B. M. de Mercede Excalceatorum.

Inn. XI. Const. ed. 1687., Apr. 19., P. II. extat Decretum de pecuniis mutuo accipiendis. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jan. 28., P. 4. præcipitur Cantus Gregorianus in Choro.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Justà de causà instituta, & confirmata fuit hujusmodi alternativa inter Provincias Bæticæ, Castellæ, & Siciliæ a sequentibus Capitulis Generalibus.

NUper pro parte dilectorum filiorum moderni Vicarii Generalis, Diffinitorum, & Fratrum Provinciarum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Excalceatorum nuncupat, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositæ exposito, quod excrescentibus in dies scissuris, & inordinationibus in Capitulis generalibus dicti Ordinis ob potentiam prævalentem unius ex partialitatibus, inter quas nempe Bethicæ, utriusque Castellæ, ac utriusque Siciliæ tresProvincias distinctas corpus integrum Religionis constituitur, adeout per continuata sexennia semper Vicarius Generalis de una factione in detrimentum distributive aliarum electus fuerat; ex tali autem gravamine adeo excreverant turbolentiæ, ut ad ultimum excidium per divisiones Religionem traherent, eaque de causa ad occurrendum his malis provide unanimi consilio in Capitulo Generali Anno 1696. celebrato ab omnibus Provinciis stabilitum fuerat, ut alternatim per turnum ex tribus partialitatibus Bethicæ, Castellæ, & Siciliæ Provinciarum hujusmodi Vicarius Generalis Ordinis prædicti eligeretur, ut ex particula actorum Capitularium habetur tenoris, qui sequitur videlicet.

1. Statutum Capituli anni 1696. §. 1. Decreta, & Statuta Capituli Generalis celebrati die 20. Decembris anni 1696. n. 10. Primo statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, ut Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo extant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicariatu Generali servetur; ita quod nullus ex Provincia cujus filius in hoc Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in duobus sequentibus assumi possit ad illam; sed jus subiecti eligibilis maneat in duabus aliis Provinciis, servata inter eas prioritate antiquitatis; taliter quod Bethica, que prior est tempore, sit etiam prior in immediata dignitatis successione. Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures; non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo stantes; ita quod unum integrum sexennium tantum ad Bethicas, aliud ad Castellanas, & aliud tantum extendatur ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam. Ut autem hanc Alternationem cum æquali honore, & fructu unaquæque Provincia possideat statutum etiam est, quod vacante quovis modo possibili Vicariatu Generali extra Capitulum tunc Provincialis Provinciæ, ex qua assumptus fuerat Vicarius Generalis, qui ab officio decessit, convocet quatuor diffinitores, & Procuratorem Generalem, necnon Exgenerales & Exprovinciales, & Exvicarios Provinciales, qui fuerint per biennium ejusdem tantum Provinciæ, qui omnes intra unius mensis spatium, & non ultra, vel quamprimum fuerit possibile eligant canonice successorem Vicarii Generalis, ex eadem Provincia, qui universam Recollectionem gubernet, integrumque impleat sexennium a die electionis sui Prædecessoris computandum, & statim ac fuerit electus, teneatur illico confirmatus, in qua Congregatione præsideat Provincialis convocans, qui in simili eventu Præses Generalis Religionis constituitur a Lege usque ad electionem futuram.

§. 2. Quæ quidem dispositio fuit pariter a Capitulo Generali coadunato de anno 1703. confirmata cum Decreto tenoris sequentis, videlicet = Secundo statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias quæ modò extant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicariatu Generali servetur, ita quod nullus ex Provincia cujus filius in hoc, & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam, sed Jus subiecti eligibilis solum ratione prædictæ Alternativæ in Provincia Sicula maneat, cui de jure in Capitulo Generali sequenti competit alternatio. = Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo extantes, ita quod unus Generalis tantum ad Bethicas, alius ad Castellas, & alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam extendatur. 2. Statutum Capituli ann. 1703.

§. 3. Accedente postmodum alia confirmatione habita in Capitulo Generali de anno 1709. ex actis Cepitularibus tenoris sequentis, videlicet = Tertio statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur sit ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo stant, & prædicti corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicarium Generalem servetur, ita quod nullus ex Provincia, cujus filius in hoc, & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad Dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam, sed jus subiecti eligibilis solum rationæ prædictæ Alternativæ in Provincia Castellæ maneat, cui de jure in Capitulo Generali sequenti competit Alternatio = declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures non ideo debent augeri alternationes, sed semper restringendæ sint ad tres Provincias modo stantes, ita quod unus Generalis tantum ad Bethicas, alius ad Castellas, & alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam extendatur; imo in eo in exequutionem Alternativæ electus remansit Vicarius Generalis de partialitate Siciliæ, 3. Statutum Capituli ann. 1709.

liæ, & postremo in Capitulo Generali habito de anno 1717. in exequtionem Alternativæ in Generalem nominatus fuit modernus unus ex tribus de Provincia Castellæ, & confirmata pariformiter extitit Vicariatus Generalis alternativa ex Decreto Capitulari tenoris sequentis, videlicet = A toto pleno Capitulo declaratur, quod Clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Prouincias, quæ modo stant & prædicti Corporis æqualia sunt membra Alternativa successio in Vicariatu Generali servetur, ita quod nullus ex Provincia, cujus filius in hoc & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam = Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas partes, vel plures, non ideo debent augeri Alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo stantes; ita quod unus Generalis tantum ad Castellas, alius ad Bethicas, alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam extendatur.

4. Statutum Capituli ann. 1717.

Causæ sequentis Decreti.

§.4. Et in eadem Expositione subjuncto, quod experientia plurium annorum, & Vicariorum Generalium electionum compertum extiterat, quod omnia per prædictam Alternativam apud Religionem in pace composita fuerat unicuique, quod suum erat per distributionem assignatum, omnesque Provinciæ, & onere, & honore perfruebantur, cumque penes idem Capitulum generale non solum de jure, sed etiam ex suprema hujus Sanctæ Sedis specifica confirmatione Constitutionum potestas condendi Statuta, & Leges resideat, quæ per tria Capitula generalia continuata confirmata, tanquam Constitutiones sint observandæ, ideoque eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut ne in posterum sic extinctæ factiones reviviscant, & aperiatur via scissuris per Alternativam prædictam sublatis, sed futuris cum perpetuo remedio consulatur, Alternativam hujusmodi juxta modum a memoratis Capitulis generalibus dispositam confirmaret. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur videlicet = Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negociis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione P. Procuratoris Generalis referente Eminentissimo Belluga, censuit, & decrevit, suprascriptam Alternativam esse approbandam, & confirmandam, prout præsentis Decreti vigore approbat, atque confirmat. Romæ 10. Julii 1722. = F. Cardinalis Paulutius = F. Archiepiscopus Damascenus Secretarius =

Decretum Congregationis pro confirmatione alternativæ.

Preces Provinciarum.

§.5. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri plurimum desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti Congregationis.

§.10. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Ann. Secundo.

XXXII.

Confirmantur Decreta Congregationis Episc. & Regul. super quarta Funerali, & ingressu Parochorum cum Stola & Cruce in Ecclesias Regularium.

Dat. 24. Aug. 1722. an. 2.

De delatione Cadaverum ad Ecclesias Regularium vide hic laudatas, & Inn. XI Const: ed: 1676, Dec: 2, P. I. De quarta vero funerali vide Bened. XIII. Const: ed: 1725, Aprilis 28, P. I.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Emanarunt nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

§.1. Parmen. Funerum. Ab immemorabili in dicta Civitate viget consuetudo stabilita, etiam ex Constitutionibus plurium Summorum Pontificum signanter fa: me: Julii II, ac Clem. VIII. & comprobata per Constitutiones Synodales, & Canonizata in contradictorio Judicio, ac per varia Decreta hujus Sacræ Congregationis de an-

Decreta præd. quæ edita fuere a: 1720. & 1721. pro Parochis contra Patres Minores Strict: Observ: Civitatis Parmen:

annis 1671. & 1675., non solum, quod occasione funerum Regularibus pateret ingressus cum stola, & Cruce in Ecclesias Sæcularium absque tamen aliquo exercitio, & idem practicaretur a Parochis intra Ecclesias Regularium, sed etiam, quod omnes præfati Regulares persolverent, prout semper persolverunt quartam eisdem Parochis. = Quia vero PP. S. Francisci strictioris observantiæ nuper acciti ad dictam Civitatem, postquam jam itidem ipsi acceptaverunt dictas laudabiles consuetudines, renuerunt admittere Parochos ad ingressum in eorum Ecclesias cum stola, & Cruce occasione associandi Cadavera, & similiter eisdem Quartam persolvere. Habito deinde desuper a Collegio Parochorum ipsius Civitatis recursu ad hanc Sacram Congregationem negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam. Eadem Sacra Congregatio visa relatione Episcopi Parmen., Partibus auditis, & informantibus, ad relationem Sanctissimi D.N.PP. Innocentii XIII. tunc Causæ Ponentis, censuit, & Decrevit, servandam esse consuetudinem favore Parochorum in omnibus sub die 21. Martii 1720. Non acquiescentibus Partibus Adversariis hujusmodi resolutioni, reproposita causa ab Eminentissimo Priolo in locum Sanctitatis Suæ in Ponentem suffecto: Ipsamet Sacra Congregatio stetit in Decisis sub dicta die 21. Martii 1720. Romæ 14. Novembris 1721. F. Cardinalis Paulutius. J. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Parochorum.

§.2. Cum autem sicut dilecti filii Parochi dictæ Civitatis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorũ Decretorum.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes, literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari; & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXXIII.

Confirmatur Decretum Camerale, ejusque ampliatio pro Inquilinis tempore Anni Sancti.

Dat. 1. Janu. 1723. an. 2.

Auctoritate Pauli III. hujusmodi Decretum editum fuit an: 1549, Apr. 29. Ampliatio vero auctoritate Greg. XIII. an: 1573, Feb. 20. Bened. XIII. Const: ed: 1724, Jun. 4, P. 1. suspenduntur omnes Indulgentiæ d. Anno Sancto.

Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Albanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

IN favorem Inquilinorum, & Subinquilinorum hujus Almæ Urbis respectu Anni Sancti, seu Jubilei quandocumque hujusmodi Annus venisset, de mandato felic. record. Pauli Papæ III. Decretum Camerale, & subinde de pari mandato etiam felic. record. Gregorii Papæ XIII. dicti Decreti confirmatio, & ampliatio emanarunt hujusmodi sub tenore videlicet.

§.1 Aloysius Tituli Sancti Marci Presbyter Cardinalis Cornelius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius. Invenimus alias Decretum in Camera Apostolica in favorem Inquilinorum factum tenoris sequentis videlicet = Guido Ascanius Sforzia Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis de Sancta Flora Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius = Nuper Nobis in Camera Apostolica non sine animi nostri displicentia pro parte Inquilinorum, & subinquilinorum Urbis querelantium expositum fuit, quod ipsi a Dominis Domorum per eos ad pensionem annuam conductarum respectu Anni Sancti, sive Iubilei, tam sub augumento pensionis fictos oblatores majorem pensionem offerentes inducentibus, quam etiam super earum evacuatione, etiam locatione durante, asserentibus Domos prædictas pro eorum usu habere velle, quotidie molestantur, & ex Domibus per eos conductis contra formam juris expelluntur: nihilominus expulsis Inquilinis, sive subinquilinis Domos prædictas pro majori pretio in grave damnum Inquilinorum, seu subinquilinorum contra formam Decreti Cameralis, eorum promissionis, obligationis, & juramenti alteri locant. Nos, ut tenemur, ex debito nostri Camerariatus Officii, tranquillitati Curialium, Inquilinorum, & subinquilinorum, ac malitiis, calumniis, litibus, & controversiis, quæ inter dominos Domorum ex una, ac Inquilinos, & subinquilinos partibus ex altera quotidie exinde oriuntur, quantum possumus providere cupientes, ne Decretum alias per Antecessores nostros, & Cameram Apostolicam in favorem Inquilinorum factum, in damnum, & præjudicium ipsorum retorqueatur; idcirco de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ vivæ vocis Oraculo nobis desuper, ac ex Decreto in Camera Apostolica matura consideratione facto statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, vel Iubilei, quandocumque hujusmodi annus venerit per annum antea, & pro dicto Anno Sancto, vel Jubilei Inquilinis pensio Domus per eos conductæ a Dominis ipsius augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit: insuper pro majori Curialium, Inquilinorum, & subinquilinorum quiete ad lites, & contro-

Decretum præd: , quo justis de causis præcipitur.

Ne per annũ antea, & in ipso anno Sãcto augeatur pensio domus conductæ.

troversias evitandas, ut præfertur, oraculo, & Decreto similibus declarando Decretum in favorem Inquilinorum per Antecessores nostros, & per Cameram Apostolicam alias factum in perpetuum statuimus, & ordinamus, quod ex nunc in posterum durante locatione Inquilini, tam ipse Inquilinus, quam Subinquilinus ejusdem ex Domo ab eisdem conducta sive subconducta a Domino ipsius asserente Domum suam pro suo habere velle, expelli non posse, nisi juxta formam juris communis; *finita vero locatione quocumque modo finiatur*, si Dominus pro usu suo Domum habere intendit: tunc utroque casu Inquilinus expelli non possit, nisi prius Dominus juraverit, & sub pœna amissionis pensionis duorum annorum Domus, de qua agitur de non locando alteri Domum prædictam, vel partem ipsius, sed eam totam per se ipsum *per annum inhabitando in ampliori forma Cameræ Apostolicæ cum censuris, & mandatis executivis se obligaverit, etsi Dominus contravenerit, statim in pœnam prædictam incidat, quæ pœna, si non intervenerit accusator pro medietate Fisco pro pœna periurii, pro alia vero Inquilino, vel subinquilino respective in casu suo applicanda*; sed si in dictis casibus intervenerit accusator, tertia pars pœnæ prædictæ unicuique ipsorum applicetur. *Declarantes*, quod *Subinquilinus finita locatione sui auctoris quocumque modo finiatur etiam de consensu Domini, & Inquilini hujusmodi Inquilinorum privilegio non gaudeat, sed Domino volente teneatur eam liberam, & expeditam relaxare, nisi ab ipso Domino reconductam habeat*; & si Notarius obligationem, & promissionem per Dominos Domorum faciendam contra formam præsentis nostri, & Cameræ Apostolicæ Decreti rogare præsumpserit, ad pœnam supradictam teneatur, & statim docto summarie per duos Testes de contraventione Domini Domorum, vel Notarii, tam contra eosdem Dominos, quam contra Notarium censuræ, sive mandatum executivum, tam ad instantiam Fisci, quam Inquilini, Subinquilini, & Accusatoris parte citata per Rev. Præsidem Viarum per *Cameram Apostolicam deputatum, & pro tempore deputandum relaxetur*; inhibentes omnibus, & singulis Almæ Urbis Judicibus, tam Ecclesiasticis, quam sæcularibus, ne viso præsenti nostro & Cameræ Apostolicæ Decreto sub majoris excommunicationis, suspensionis a Divinis respective, ac sub aliis arbitrii nostri, & successorum nostrorum pœnis contra illius formam judicare, vel sententiare audeant, sive præsumant, nec quilibet ipsorum audeat, vel præsumat, sed omnia in præsenti Decreto contenta, toties, quoties opus fuerit futuris temporibus perpetuo inviolabiliter observare, ac observari facere teneantur, & debeant, & quilibet ipsorum teneatur, & debeat, quocumque alio Decreto in contrarium forsan desuper facto, cæterisque in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque, si secus super his fiet, irritum, & inane declarantes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate. Et ut prædicti DD. Judices, Fiscus, Notarii, Inquilini, Subinquilini, Accusatores, & alii Curiales de omnibus contentis in præsenti nostro, & Cameræ Apostolicæ Decreto plenam notitiam habeant Decretum hujusmodi in Libris Cameræ Apostolicæ registrari, imprimi, in locis publicis solitis, & consuetis affigi ac publice vendi, transumptoque ejusdem impresso, manu unius ex Notariis Cameræ Apostolicæ subscripto tam in judicio, quam extra, indubitatam fidem adhiberi volumus, & mandamus. Datum Romæ in Camera Apostolica anno a Nativitate 1549. Indictione septima, die vero 29. Aprilis, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Divina Providentia Pauli Papæ III. = Guido Ascanius Cardinalis Camerarius = Visa = Hieronymus Baren. Cameræ Apostolicæ Decanus. = Visa = Italius Gonzaga Cameræ Apostolicæ Clericus = Visa Antonius Bononien. Cameræ Apostolicæ Clericus = Visa = Hieronymus Torcellanus Cameræ Apostolicæ Clericus = Visa = Franciscus Soderinus Cameræ Apostolicæ Clericus, & Viarum Præses = Visa = Antonius Florenus Cameræ Apostolicæ Clericus = Alexander Peregrinus. Cum vero ad Sanctissimum Dominum Nostrum magnis Inquilinorum querelis perlatum est, Dominos Domorum suppositis fictis oblatoribus hoc anno pensiones ita augere cepisse, ut non modica inde eorum perturbatio, & præjudicium sequatur, idcirco idem Sanctissimus Dominus vivæ vocis oraculo nobis injunxit, ut pro commisso nobis Camerariatus Officio super ea re mature provideremus. Nos itaque volentes Apostolicis, ut par est, obedire mandatis, simulque considerantes, quod Anni Sancti appropinquantis lætitia, atque devotio ab omnibus cum benedictione suscipi, non in occasionem lucri cum aliena calamitate fieri debeat, eodem vivæ vocis oraculo, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii, supradictum Decretum confirmantes, & innovantes, illudque insuper ampliantes, statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, seu Jubilæi, quandocumque is Annus venerit per duos annos antea, & ipso Anno Sancto, Inquilinis pensio Domus, sive Apothecæ per eos conductæ a Dominis ipsius, nec augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit, sive veteres Inquilini in conducta Domo, vel apotheca movere velint, sive novi conducant sub pœna in supradicto Decreto contenta, & ut præmissa omnia ad quorumcumque notitiam deducantur; Volumus, & eadem auctoritate decernimus præsens nostrum Decretum, & statutum in Libris ejusdem Cameræ registrari, & in locis solitis, & consuetis ejusdem Urbis affigi, & publicari, illiusque transumpto impresso, & manu unius ex dictæ Cameræ Notariis subscripto, tantam fidem in judicio, & extra adhiberi, qualis, & quanta eisdem præsentibus originalibus Literis adhiberetur, si in medium exhiberentur. Datum Romæ in Camera Apostolica die 20. Mensis Februarii 1573. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Gregorii Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo. Aloysius Cornelius Cardinalis Camerarius = Antonius Guida Auditor = Andreas Martini.

Nec inquilinus, & subinquilinus expellatur ante completam locationem, nisi juris ordine servato.

Completa vero locatione uterque expelli poterit, si Dominus se obligaverit sub certis pœnis ad eam inhabitandã.

Pœnæ in cõtravenientes Judices.

Causæ confirmationis & ampliationis relati Decreti.

Confirmatio, & ampliatio recensiti Decreti ad alterum annũ ante Jubilæum, & ad novos inquilinos, si veteres discesserint.

§. 1. Quod quidem Decretum, & illius ampliatio, postea per san: me: Clementem Octavum, Gregorium XV., Innocentium X., Clementem etiam Decimum denuo confirmari, & servari mandatum fuit per publica Edicta diversorum Cardinalium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerariorum Prædecessorum nostrorum, in actis Bronori, & Cameræ Apostolicæ Secretariorum respective diebus 22. Maji 1598., 9. Maji 1623., 14. Januarii 1648., prima Januarii 1673., & pri-

Præd: Decretum, ejusque ampliatio quater confirmata fuere.

prima Januarii 1698. respective edita.

Causæ præsentis Confirmationis.

§. 2. Et volens modo Sanctissimus Dominus Noster Dominus Innocentius Divina Providentia Papa XIII. suorum Prædecessorum vestigia insequendo, pro tranquillitate Curialium, & dictorum Inquilinorum, & Subinquilinorum, ut Decretum, & ejus ampliatio hujusmodi omnino servetur; Nobis ut Decretum, & ampliationem ipsam confirmaremus, & observari mandaremus specialiter injunxit: Nos itaque mandata Apostolica, ut par est, exequi volentes, & ut proximus futurus Annus Sanctus, sive Jubilæi in remissionem peccatorum, & Christi fidelium Animarum salutem institutus, ea, qua decet pietate, & devotione, atque lætitia, non autem in occasionem lucri suscipiatur, & nemini ex causa habitationum, & usus Domorum, & Apothecarum ejusdem nobis litigandi materiam, vel aliquod aliud afferat incommodum, opportune providere, ac Prædecessorum Nostrorum vestigia in his insequi volentes, de expresso ordine, & mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Innocentii XIII. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii præinsertum Decretum Camerale, necnon illius confirmationis, innovationis, & ampliationis literas omniaque, & singula in eis contenta, & expressa quæcumque tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relati Decreti, ejusque ampliationis.

Clausulæ.

§. 3. Ac prædictis Inquilinis, & Subinquilinis Decretum, & Literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta quæcumque a Domorum, & Apothecarum Dominis, ac aliis, ad quos spectat perpetuo, & plenarie inviolabiliter, & ad unguem, etiam sub pœnis in illis contentis observari, & adimpleri; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & subdelegatos judicari, & diffiniri debere de mandato, & auctoritate similibus earumdem tenore præsentium decernimus, & mandamus, irritum nihilominus decernentes, & inane quidquid secus fiet, contrariis non obstantibus quibuscumque.

§. 4. Volumus insuper, pariterque decernimus, quod præsentium transumptis, etiam impressis unius ex quatuor dictæ Cameræ Apostolicæ Secretariis, & Cancellariis manu subscriptis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ originalibus ipsis adhiberetur, si in medium exhiberentur. In quorum fidem &c.

Datum Romæ in Camera Apostolica Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1723. Indictione prima, die vero prima Mensis Januarii Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Innocentii, Divina Providentia Papæ XIII. Anno Secundo.

A. Cardinalis S. Clementis Camerarius.
J. Amadorius olim de Lanfredinis Auditor.
Antonius Cajetanus Frosius Cameræ Apostolicæ Secretarius, & Cancellarius.

Die, mense, & anno, quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, & in locis solitis, & consuetis Urbis ut moris est, per me Antonium Placentinum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

XXXIV.

Eduntur Decreta pro restauranda Ecclesiastica Disciplina in Regnis Hispaniarum. Dat. 13. Maji 1723. ann. 2.

Constitutiones spectantes ad hujusmodi Decreta hic suis locis laudantur. Inn: XII Const: ed: 1697, Aug: 4, P. 8. confirmata fuit Congregatio super Disciplina Regulari. Et Bened: XIII Const: ed: 1724, Sep. 23, P. 1. confirmatur præsens Constitutio.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a solicitudine servanda, ac restauranda Ecclesiasticam disciplinam.

Apostolici Ministerii, quod Nobis licet immerentibus, imposuit superni dispositio Consilii, ratio præcipue exigit, ut Ecclesiasticæ Disciplinæ in iis, qui in sortem Domini vocati sunt, aut servandæ aut ubi opus fuerit, restaurandæ, juxta Sacrorum Canonum instituta, & Sanctissimas Ecclesiæ leges, & Ordinationes omni studio advigilemus; post enim primi Parentis lapsum semper ad inferiora nos deprimit humanæ mortalitatis infirmitas, & carnis fragilitate observantiæ vigor paulatim relaxatur; unde & de mundano pulvere religiosa etiam corda sordescere, & in ipso Agro Domini spinas, ac tribulos itidem germinare quotidiana experientia edocemur; quod si noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non est, quin uberior, benedicente Domino, electi sanctorum operum frumenti messis exurgat, omnisque Populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur.

Decreta hujusmodi edita fuere precibus Regis Catholici, Episcoporum, & Cardinalis Belluga, a quo Pontifici expositi fuerunt abusus in Hispaniam introducti.

§. 1. Cum itaque Dilectus Filius Noster Ludovicus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Muncada nuncupatus, Ecclesiæ Carthaginen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul, in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, Nobis exposuisset nonnulla Ecclesiasticæ Disciplinæ rationibus, ac saluberrimis Sacri Œcumenici Concilii Tridentini Decretis haud quaquam consentanea sensim in diversis inclytæ Nationis Hispanicæ locis obrepsisse, iisque, ut opportunum remedium adhiberetur a Nobis, quibus est commissa plenitudo solicitudinis, nedum ipse Ludovicus Cardinalis, & Præsul, sed alii Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Regnorum Hispaniarum humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia, ac vota Charissimus in Christo Filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus pro ejus singulari pietate, & eximio Christianæ Religionis zelo, datis hac de re ad Nos pluribus Literis, conjunxisset: Nos Congregationi particulari nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus a Nobis deputatorum rem omnem sedulo examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipsa Congregatione Cardinalium ea, qua par erat, maturitate præstitum, illiusque sententia ad Nos per ejusdem Congregationis Secretarium relata fuerit, de memoratorum Cardinalium consilio, congruum, & opportunum duximus ea, quæ infra sequuntur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ in-

instaurationem, & spiritualem Regnorum Hispaniarum ædificationem, hac nostra perpetua valitura Constitutione statuere, decernere, & declarare.

Ad primam Tonsuram ad mittantur ii dumtaxat, qui bus statim sit conferendum beneficium, vel qui ratione studiorum videantur veluti in via ad omnes Ordines, vel quos exigit necessitas Ecclesiæ.

§.2. Primum igitur, cum a Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante spiritu, sapientissime animadversum fuerit, quantum Christianæ Reipublicæ intersit accuratum haberi delectum circa eos, quibus sacra ministeria committenda sunt, & in quorum vitam cæteri fideles jugiter oculos conjicientes sumpturi inde sunt exemplum, quod imitentur, propter-eaque provide ab iisdem Patribus cautum fuerit Ecclesiasticæ Militiæ per primam Tonsuram adscribendos nonnisi illos esse, qui probabilem præbeant conjecturam, se non sæcularis judicii declinandi consilio, sed sincero animo præstandi fidelem cultum, ac servitium Deo, hoc vitæ genus elegisse: volumus, & pro tutiori ipsius Conciliaris sanctionis executione, ab omnibus Regnorum Hispaniarum hujusmodi Archiepiscopis, & Episcopis, non alii ad primam Tonsuram in posterum admittantur, quam quibus Ecclesiasticum aliquod Beneficium statim conferendum sit, aut quos constiterit Literarum studio operam sic dare, ut quasi in via ad Ordines, tum Minores, tum etiam deinde majores suscipiendos versari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio deputari.

Nemo ad primam Tonsuram, vel Ordines promoveatur, qui Ecclesiæ utilis, aut necessarius non sit, quique alicui Ecclesiæ non adscribatur. Promoti vero & non adscripti, adscribantur.

§.3. Et tam in his, qui ad primam Tonsuram, quam in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam minores optaverint, omnino servetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita: nimirum, ut nullus ordinetur, qui judicio sui Episcopi, non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quique illi Ecclesiæ, aut pro loco, pro cujus utilitate, aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi re ipsa functiones muneri suo consentaneas exerceat. Quod si qui modo reperiantur, vel Clericali Tonsura jam initiati, vel ad Ordines, sive minores, sive majores jam promoti, qui nulli certæ Ecclesiæ, vel loco pio adscripti fuerint Episcopi ad inscriptionem hujusmodi, vel a se ipsis, vel a Prædecessoribus suis omissam, statim suppleant, non minus quoad omnes in majoribus Ordinibus, etiam Presbyteratus, constitutos, quam quoad eos, qui vel sola prima Tonsura, vel minoribus Ordinibus initiati, Beneficium tamen Ecclesiasticum possident. Ex reliquis autem, ut præfertur, vel sola prima Tonsura insignitis, vel in minoribus Ordinibus constitutis, sed Beneficio carentibus, nonnisi eos adscribant, quos Ecclesiis suis utiles, vel necessarios esse judicaverint. Cæterum antedictæ adscriptionis executionem differri posse per aliquod temporis spatium, quod ipsis Episcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui a Diœcesi, in qua Tonsuram, vel Ordines susceperunt, causa edisccendi Literarum scientiam in aliqua publica Universitate, vel Gymnasio, sive ex alia rationabili causa a suo Episcopo approbata, vel approbanda, absentes reperiantur.

Clerici in Seminariis diebus festis tantum inserviãt Ecclesiæ, & solis Processionibus generalibus intersint.

§.4. Cum autem Clerici, qui in Episcopalibus Seminariis educantur, ut commodius ad literarum, sacrarumque rerum studium operam conferre, aliisque a Concilio Tridentino præscriptis addiscendis magis assidue incumbere possint, teneantur juxta ejusdem Concilii Decretum diebus tantum festis Cathedrali, aliisque locis Ecclesiis inservire: hanc quidem servitii per eos obeundi rationem servari in omnibus Hispaniarum Diœcesibus, necnon ipsos generalibus dumtaxat totius Cleri supplicationibus, sive Processionibus interesse volumus, & mandamus; sublata quacumque majoris servitii consuetudine, etiam immemorabili, postpositaque etiam quacumque appellatione, aut inhibitione. Si quod autem Seminarium reperiatur, in cujus fundatione aliter cautum esset ob adjectam gravioris servitii legem ab illo, qui Seminarium ipsum fundaverit, seu dotaverit, vel piam aliquam largitionem contulerit; Episcopi ad Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem id referant, ut desuper opportune providere valeant.

Promovendi ad sacros Ordines, qua scientia pollere debeant.

§.5. Præterea, cum maxime deceat eos, qui propius ad sacratissima Mysteria accessuri sunt, ultra cætera requisita, congruenti etiam pollere scientia, qua præditi viam salutis indicare aliis Christifidelibus possint; Episcopi non nisi eos ex Clero tam sæculari, quam regulari ad sacros Ordines admittant, quos ob scientiam, aliasque qualitates eo gradu vere dignos per diligentem inquisitionem compererint, adeout satis non sit illos qui promoveri ad Ordines prædictos optant, linguam latinam intelligere, Catechismo instructos esse, atque apte respondere quæsitis circa Ordinem suscipiendum sibi in examine propositis. Qui vero ad Presbyteratus erunt assumendi, idonei prius, per accuratum similiter examen comprobentur ad ministranda Sacramenta, & ad Populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem; quod quidem, ut recte præstari possit eosdem Episcopos in Domino hortamur, ut quantum fieri potest, eos tantum ad Sacerdotium assumant, qui saltem Theologiæ moralis competenter periti sint.

Ab Episcopo Beneficii nemo ordinari potest sine Episcopi Domicilii testimonialibus super ejus scientia.

§.6. Quod si Domicilium in una Diœcesi habentes, Beneficium vero in altera, ordinari ad ejusdem Beneficii titulum optaverint ab Episcopo, in cujus Diœcesi Beneficium hujusmodi situm est, Episcopus domicilii debeat eos, si in suam Diœcesim reversuri sunt super scientia, vel idoneitate examinare ante concessionem Literarum Testimonialium super eorum natalibus, ætate, moribus, & vita juxta Constitutionem felic. record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: *Speculatores* obtinendarum: addito quoque compertæ idoneitatis testimonio in iisdem Literis: neque concedi nullatenus debeant, si antedicto examine tanquam habiles approbati non fuerint, iisque juxta præmissam formam non impetratis, minime possint ab alio Episcopo, cui etiam ratione obtenti Beneficii subjecti sint, ad Ordines promoveri, sique secus fiat Ordinans quidem a Collatione Ordinum per annum, Ordinatus vero a susceptorum Ordinum executione quandiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis pro modo culpæ, Nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subjaceat.

Et Beneficium debet esse congruum juxta Taxam, vel cõsuetudinem loci domicilii.

§.7. Cumque etiam juxta memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem ratione, ac titulo Beneficii in aliena Diœcesi obtenti non ali-

aliter liceat Ordines ab Episcopo ejusdem Diœcesis suscipere, quam si Beneficium prædictum sit ejus redditus, ut ad congruam vitæ sustentationem, detractis oneribus, per se sufficiat; declaramus, sufficientiam hujusmodi præfiniendam esse, non juxta Taxam Synodalem, sive morem pro promovendis ad sacros Ordines erigentem in loco prædicti beneficii (nisi tamen illud continuam, & præcisam residentiam requirat), sed juxta Taxam, vel ea deficiente, juxta morem in alio loco Domicilii vigentem.

Quibus pœnis subjiciendi Clerici in habitu, & Tonsura non incedentes, vel suo muneri non satisfacientes, vel vetita a sacris Canonibus patrantes.

§.8. Porro ad sartam, tectamque servandam Ecclesiasticam Disciplinam non minus momenti habet, quod Clericali militiæ nomen dare non permittatur iis, qui haud satis idonei sint, quam quod eidem militiæ jam adscripti laudabilem vivendi rationem sectentur, eamque morum exhibeant innocentiam, quæ Sanctitati suscepti Instituti respondeat, multoque magis, quod abstineant iis, quæ a Sacris Canonibus jure meritoque vetita sunt, uti prorsus indigna hominibus Tabernaculum Domini inhabitantibus, & venerando Altaris ministerio dedicatis; statuimus propterea, atque decernimus, quod, si qui sunt Clerici, aut prima Tonsura, aut Ordinibus minoribus initiati, nullumque Ecclesiasticum Beneficium possidentes, qui, neglectis Concilii Tridentini Decretis, habitum Clericalem, ac Tonsuram non deferant, vel si etiam deferant, non tamen certæ Ecclesiæ, aut loco Pio, cui ex mandato Episcopi adscripti fuerint, inserviant, sive in Seminario Ecclesiastico, vel in aliqua Schola, aut Universitate de licentia sui Ordinarii non versentur; Episcopi, nulla etiam præmissa monitione eos Privilegio Fori privatos declarent, eorumque adscriptionem servitio certæ Ecclesiæ antea factam deleri jubeant. Sique ii meliorem vitæ rationem non inierint, aut etiam si alii sint, quos ex propria culpa efficiendos idoneos promotioni ad sacros Ordines sperari nequeat; iidem Episcopi, servata forma a Sacris Canonibus tradita, ad privationem aliorum Clericalium Privilegiorum contra ipsos procedant. Ubi vero reperiantur Clerici Capellanias, vel Beneficia cujuscumque etiam redditus, obtinentes, quorum improba vita aliis offensionem præbens destruat potius, quam ædificet, vel Concubinarii, aut fœneratores, vel ebrietati, ludisve alearum dediti, vel satores rixarum, vel negotiatores, vel arma gestantes, vel incertis sedibus vagantes, vel Clericalem habitum, Tonsuramque non deferentes, vel Ecclesiastica immunitate in fraudem tributorum, & vectigalium a Laicis non exemptis solvendorum temere abutentes, vel qui demum similia, aut majora crimina patrantes, numero magis, quam merito ad Ecclesiam pertinere visi fuerint; Episcopi, præmissis tamen necessariis monitionibus, servatisque aliis de jure servandis, conrra ipsos, ad pœnas a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris & a Sacris Conciliis impositas, & etiam ad privationem Beneficiorum, Capellaniarum, & Ecclesiasticorum Officiorum in omnibus illis casibus, in quibus prædicta privatio a Sacris Canonibus imposita est, humanis quibuscumque rationibus postpositis, procedant, memores seipsos neglectæ subditorum emendationis condignas Deo vindice, pœnas persoluturos.

Clerici omnes in suis Eccle-

§.9. Sed & cum Personæ Ecclesiasticæ nunquam satis in obsequii supremo numini exhibendis, iisque præstandis, quæ eorum statui consentanea sunt, exerceri valeant, plurimum in Domino commendamus pium morem in plerisque Hispaniarum Diœcesibus vigentem, ut Clerici tam in minoribus, quam in majoribus Ordinibus constituti, atque etiam Presbyteri, tametsi Beneficia, vel Officia Ecclesiastica non habentes superpelliceo induti in Ecclesiis, quibus adscripti fuerint, Missæ Conventuali cum Cantu celebratæ, necnon primis, & secundis Vesperis Officii diebus Dominicis, aliisque festis assistant. Quinimo enixe hortamur, ut Episcopi aliarum Diœcesum, in quibus mos ille institutus hactenus non fuerit, id in posterum servari curent in omnibus, ac insuper satagant, ut omnes Ecclesiastici prædicti etiam collationibus habendis coram Parochis suis, vel aliis ab Episcopo deputatis super casibus conscientiæ forum concernentibus, & super ritibus, ac cæremoniis sacris intersint.

siis induant superpelliceum, & Ecclesiasticis collationibus intersint.

Beneficia, & Capellaniæ sine certo proventu supprimantur, quæ vero habent minorem tertiam congruæ partem conferantur sine prima Tonsura.

§.10. Et quoniam in prædictis Hispaniarum Regnis reperiri intelleximus Beneficia, & Capellanias etiam de jurepatronatus, vel Ecclesiasticorum, vel Laicorum, nullo tamen certo proventu instructas, vel adeo, ut non ad dimidiam, nec ad tertiam partem congruæ pro Clericis ad sacros Ordines promovendis necessariæ ascendant; malis haud quidem levibus inde erumpentibus occurrere cupientes, statuimus, & mandamus, quod Episcopi ad Beneficiorum, & Capellaniarum, quæ nullum certum redditum habent, suppressionem statim deveniant. De aliis vero Beneficiis, & Capellaniis, quarum certus annuus fructus ad memoratam saltem tertiam congruæ partem non ascendit, decernimus nulli in posterum conferendam esse primam Tonsuram ratione juris assequendi aliquod ex dictis Beneficiis, & Capellaniis. Utque Patronatuum jura, quantum fieri possit, salva remaneant, liceat Patronis tam Ecclesiasticis, quam Laicis ad dicta Beneficia, & Capellanias nominare, non tamen veluti ad Beneficia Ecclesiastica requirentia nominandis primam Tonsuram, sed tanquam ad legata pia; & nominati tametsi primam Tonsuram non habentes, ea retinere possint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera a fundatoribus injuncta.

Curam animarum gerentes saltem festis diebus populum erudire debent per se, per alios vero si idonei non sint, sed eorum expensis

§.11. Non sine gravi animi nostri dolore etiam accepimus, quod, quamquam Tridentina Synodus decreverit omnes, qui Parochiales, vel alias curam Animarum annexam habentes Ecclesias quocumque modo obtinent, debere diebus saltem Dominicis, & festis solemnibus plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascere salutaribus verbis, docendo ea, quæ Christifideles ad salutem scire oportet, ac explicando Divinæ Legis præcepta, Fideique dogmata, puerosque ejusdem fidei rudimentis imbuendo, & brevi, facilique sermone vitia denuntiando, quæ declinare, & virtutes, quas sectari oporteat; nihilominus nonnulli Parochialium Ecclesiarum Rectores, hæc, quæ suarum partium adeo sunt, prætermittunt, culpam hujusmodi amoliri nitentes, vel prætextu immemorabilis, sed quidem pravæ consuetudinis, vel quia hæc ab ipsis præstare necesse non videatur, suppetente nimirum copia aliorum habentium sacras Conciones in aliis Ecclesiis, itemque imbuentium pueros Mysteriis Fidei, vel in scho-

scholis, vel in computis. Ne itaque sub inani istarum, aliarumque similium excusationum prætextu tanta Christianæ Reipublicæ pernicies struatur, districte præcipimus singulis Hispaniarum Archiepiscopis, & Episcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui Animarum curam gerunt, munia prædicta per seipsos, vel, si legitime impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si vero aliqui non satis habiles ad illa obeunda reperiantur; iidem Archiepiscopi, & Episcopi per alios a se deputandos sumptibus Parochorum minus idoneorum opportune suppleri curent; & in posterum Beneficia, quibus Animarum cura imminet, nonnisi vere idoneis ad memorata Officia per seipsos adimplenda conferantur.

Explicantur verba Constitutionis Pii V. *Vicariorum perpetuorum portio.*

§.12. Præterea, ne Constitutionis Sancti Pii V. etiam Prædecessoris Nostri, in qua taxatur congrua fructuum portio Vicariis perpetuis Animarum curam exercentibus assignanda, interpretationem ab ejus sententia alienam fieri contingat; declaramus Constitutionem illam pertinere dumtaxat ad Vicarios perpetuos illarum Ecclesiarum Parochialium, quæ aliis Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis Piis unitæ sint: necnon portionem annuam fructuum, quæ ibidem statuitur assignanda ipsis Vicariis in summa non majori, quam centum nec minori, quam quinquaginta scutorum, intelligi debere de scutis argenteis juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet scuto.

Qui, & a quibus eligendi Vicarii Temporarii, necnon quæ portio iis assignanda.

§.13. Quoties itaque in aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ, ut præfertur, unitæ non sint, oportuerit ex aliqua justa causa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporarios; curæ erit Episcopis pro data sibi a Tridentina Synodo potestate partem fructuum prædictis Coadjutoribus, aut Vicariis assignandam determinare in ea quantitate, quæ pro suo prudenti arbitrio, & conscientia conveniens videbitur, ratione videlicet habita redditruum, & emolumentorum Ecclesiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, necnon inspectis conditionibus Loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impensarum, quas commissi Officii necessitas postulaverit. Quod si Parochi ab Episcopis moniti, congruo iisdem termino præfixo, Coadjutores, seu Vicarios temporarios, quoties opus fuerit, assumere neglexerint; poterunt ipsi Episcopi eos, quos huic muneri idoneos censuerint auctoritate propria deputare cum assignatione antedictæ portionis fructuum. Et nihilominus, ubi etiam prædicti Coadjutores, aut Vicarii temporarii a Parochis nominati, vel assumpti fuerint, de eorum idoneitate Episcopis constare per examen debeat, antequam ad exercitium admittantur; nec satis sit, quod ad confessiones audiendas antea fuerint approbati, nisi aliis etiam qualitatibus ad Curam Animarum recte exercendam opportunis prædíti noscantur. Quibus si careant, nec Parochi deinde intra alium similem terminum ab Episcopis præfigendum alios vere idoneos nominaverint: tunc pariter ad ipsos Episcopos libere spectet deputatio cum dicta congruæ assignatione; nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuscumque Judicis inhibitio executionem deputationis, & assignationis certæ partis fructuum in casibus præmissis suspendere possit, itemque non obstante qualibet contraria consuetudine, etiam immemorabili.

Constituantur Ecclesiæ Vicariæ, vel novæ Parochiæ.

§.14. Verum, quia non satis Animarum curæ, & necessitatibus quandoque consultum est per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alii Sacerdotes Parochis adjungantur; sed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempe ob locorum distantiam sive itineri difficultatem Parochiani sine magno incommodo pro Sacramentis percipiendis, Divinisque Officiis audiendis accedere ad Ecclesiam Parochialem nequeant tunc quidem meminerint Episcopi licere sibi pro suo arbitrio, invitis etiam Rectoribus, vel intra easdem Parochias destinare alias Ecclesias in quibus Sacerdotes Parochorum Coadjutores Sacramenta ministrent, & Divinum cultum exhibeant, vel novas Parochias, novasque Parochiales Ecclesias a veteribus distinctas constituere, iisque novos Parochos præficere assignata ex redditibus ad veterem Parochialem Ecclesiam quomodocumque pertinentibus convenienti portione ad victum eorum, qui, vel tamquam Coadjutores in dictis aliis Ecclesiis deputati, vel tanquam distincti, & independentes Parochi curam Animarum exercuerint; nulla ad præmissa impedienda suffragante appellatione, aut inhibitione.

Ubique & semper concedendus Episcopis primatus.

§.15. Cum ad præscriptum quoque Tridentinæ Synodi Episcopis is honor tribuendus sit, qui eorum dignitati convenit, eisque in Choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis primus locus esse debeat, & præcipue omnium rerum agendarum auctoritas; mandamus id religiose, ac perpetuo observari in omnibus actibus adeo justæ hujusmodi praeeminentiæ, & auctoritati consentaneis, non obstantibus privilegiis etiam ex fundatione competentibus, consuetudinibus etiam immorabilibus, sententiis, juramentis, & concordiis, quæ suos tantum obligent Auctores.

Religiosarum personarū numerus correspondeat Domorum redditibus.

§.16. Præterea, ut Claustralis quoque disciplinæ vigor illibatus permaneat, Pontificiæ nostræ solicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientia compertum fuerit quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad Religiosum habitum admittantur, quam vires redditaum patiantur: moderno, ac pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, ut curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præscriptum memorati Concilii Tridentini in Monasteria, Conventus, & Domos, tam Virorum, quam Mulierum, sive bona immobilia possideant, sive non possideant, major numerus recipiatur, quam qui, vel ex proventibus propriis ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, vel ex consuetis eleemosynis, aliisque quibuscumque obventionibus, in commune tamen conferendis, commode possit sustentari.

Ad quem Episcopum dirigendæ Literæ dimissoriales Religiosorum promovendorum. Et Episcopi per se conferant Ordines.

§.17. Quoties vero Regulares ad Ordines erunt promovendi, servetur omnino Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum a pię mem: Clemente Papa VIII. Prædecessore etiam nostro confirmatum die 15. Martii 1596., quo sancitur non ad alium quam ad Episcopum Diœcesanum literas Dimissorias pro eorumdem Ordinum susceptione a suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu quo Diœcesanus a Diœcesi abesset, vel Ordinatio-

tiones non esset habiturus, quo etiam casu in Literis Dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Episcopi Dioecesani absentia, vel de illa alia causa, videlicet, quod Ordinationes non sit habiturus: exceptis tamen quoad prædicta Regularibus illis, quibus per speciale privilegium a Sede Apostolica post Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut a quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint, super quo indulto nihil per præsentes innovare intendimus. Noverint autem Episcopi se debere per semetipsos, secluso ægrotationis casu, Ordines conferre, & sacrorum Ordinum collationem statutis a jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & adstantibus Canonicis, publice habendam esse, vel si in alio Dioecesis loco, semper tamen in Ecclesia quantum fieri poterit digniori, ac præsente Clero ejusdem loci. Ne vero incertitudo, an ipsi ordinationes sint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis, varia Dioecesis loca inhabitantibus; per mensem ante singulis vicibus publico Edicto ab iisdem Episcopis denuntietur, se Ordinationes esse habituros, adeout quoties denuntiatio hujusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant Regulares, Episcopum Dioecesanum Ordinationes ea vice minime esse habiturum, sibique idcirco licitum futurum Ordines ab alio Episcopo suscipere cum literis dimissoriis a suorum Superiorum ad eum directis, servata in iis forma superius expressa.

Episcopi invigilent in Monialiū clausuram.

§.18. Episcopi in omnibus Mulierum Monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero exemptis auctoritate Sedis Apostolicæ inconcusse observari curent, quæ circa sanctimonialium clausuram, vetitumque in dicta Monasteria ingressum, tam in Decretis Tridentinæ Synodi, quam in Constitutione similis memoriæ Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris nostri edita Idibus Januarii anni Millesimi quingentesimi septuagesimi quinti provide ordinata sunt.

Confessarii approbādi omnino sunt ab Episcopis Dioecesanis.

§.19. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ in primis expedire, ut ministerium, ac potestas clavium in remittendis, retinendisque peccatis recte exerceatur; declaramus Sacerdotes, tam Sæculares, quam Regulares, qui ab Episcopis obtinuerint licentiam audiendi Confessiones limitatam, vel quoad locum, vel quoad genus personarum, vel quoad tempus, non posse poenitentiæ Sacramentum administrare extra tempus, vel locum, vel genus Personarum ab ipsis Episcopis præscriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, competente nullatenus suffragaturo. Cumque idem Innocentius Prædecessor per suas die decima nona Aprilis anni Millesimi septingentesimi expeditas Literas decreverit Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus non licere confessiones eorum, a quibus ex Indulto prædictæ Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, absque præcedenti approbatione Ordinarii illius loci, in quo ipsi Poenitentes degunt, & Confessores eligunt, etiamsi ab Ordinariis aliorum locorum antea approbati fuissent, ac etiamsi Poenitentes Ordinariis illis, qui Confessores electos approbassent, subditi essent; necnon Confessiones aliter factas, ac respective exceptas, nullas fore, irritas, & invalidas, & Confessores ipso Jure suspensos esse; Nos eamdem Constitutionem approbantes, confirmantes, & innovantes declaramus insuper prædictis Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus ad confessiones excipiendas, vel ex vi prædictæ Bullæ Cruciatæ, vel ex quocumque alio Privilegio electis suffragari minime etiam posse, quod approbati alias fuerint ab Episcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius Loci, in qua Confessiones audiendæ sint, sed talis tunc temporis amplius non existat, vel quia ab humanis excesserit, aut Episcopatui renuntiaverit, vel quia ad aliam Ecclesiam auctoritate Apostolica translatus reperiatur, sed necessariam omnino esse illius, qui actualiter, & pro tempore Ordinariam Jurisdictionem in ea Dioecesi exerceat approbationem. Hæc tamen suffragetur etiam tacita, eaque adesse censeatur, quousque præcedens licentia, sive approbatio duret, & revocata ab eo non fuerit; in quo Casu nova, & expressa impetranda erit, si illa præcedenter obtenta, vel per temporis adscripti lapsum expiraverit, vel per posteriorem revocationem sublata fuisset.

Etiamsi sint Regulares respectu Monialium sibi subiectarum.

§.20. Meminerint quoque Regulares se excipere non posse Confessiones Monialium, tametsi eorum regimini, & gubernio subiectæ sint, nisi ultra licentiam suorum Prælatorum Regularium præcedat examen coram Episcopo Dioecesano faciendum, ejusque specialis quoad Confessiones dictarum Monialium approbatio; remota quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili.

Qui, & quoties deputandi in Confessarios Extraordinarios Monialium.

§.21. Cumque ex eodem Concilio Tridentino Confessor extraordinarius bis, aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confessiones audiat; si in posterum superiores Regulares quoad Monasteria ipsis subjecta toties prædictum extraordinarium Confessorem deputare neglexerint, vel si etiam ex proprio eodem Ordine semper deputaverint, nec saltem semel in anno ad id munus elegerint sacerdotem aut Sæcularem, aut Regularem alterius diversi Ordinis Professorem: in his Casibus Episcopi pro suo arbitrio, & conscientia deputationem hujusmodi facere possint, nec illa quoquis titulo, aut prætextu a Superioribus Regularibus valeat impediri.

Episcopi observare faciāt Cæremoniale, Rituale, & Rubricas.

§.22. Episcopi insuper abusus omnes, qui in Ecclesiis aut Sæcularibus, aut Regularibus contra præscriptum Cæremonialis Episcoporum, & Ritualis Romani, vel Rubricas Missalis, & Breviarii irrepserint, studeant omnino removere. Et si adversus ea, quæ in dicto Cæremoniali statuta sunt, consuetudinem etiam immemorabilem allegari contingat; postquam recognoverint, aut eam non satis probari, aut etiam probatam suffragari, utpote irrationabilem, de jure non posse; executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali constituta sunt, diligenter incumbant, nec ulla suspensiva appellatio admittatur.

Item Sess. 22. de celebratione Missarum.

§.23. Sedulo pariter curent iidem Episcopi, ut eliminentur abusus, si qui forsan, tam quoad Ecclesiasticos Sæculares, quam quoad Regulares inducti fuerint adversus Concilii Tridentini Decretum de observandis, & evitandis in celebratione Missarum Sess. 22., & contra Regulares, si opus fuerit, procedant ex Apostolica delegatione in eo decreto ipsis Indulta, postposita quacumque appellatione suspensiva, sed solum reserva

servata in devolutivo super quocumque dubio, quod excitari contigerit, declaratione Congregationis pro tempore existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium memorati Concilii Interpretum.

Necnon Decretum Clem. XI. de Missa in privatis Oratoriis, ac Altare portatili.

§.24. Cumque circa Missarum celebrationem in privatis Oratoriis, necnon circa usum Altaris gestatorii, a recolen. memor. Clemente Papa XI. Prædecessore etiam nostro opportunum Decretum promulgatum fuerit die 15. Decembris anni 1703. Episcopi dent operam, ut omnia ibidem statuta etiam in Regnis Hispaniarum serventur, idemque Decretum in suis respective Diœcesibus, ut facilius omnibus innotescat, publicari faciant, addita etiam prohibitione ne in privatis Regularium Cellis, sive Cubiculis erigatur Altare pro re sacra ibidem facienda, & contra quoscumque contravenientes censuris etiam Ecclesiasticis procedant, adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apostolicæ in memorato Decreto ipsis delegata, remotaque quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod cum in prædicto Decreto statuatur, non licere Episcopis extra Domum propriæ habitationis in Domibus Laicis erigere Altare, ibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare, seu celebrari facere; hujusmodi prohibitio intelligenda non sit de Domibus etiam Laicis, in quibus ipsi Episcopi forte occasione Visitationis, vel itineris hospitio excipiantur, ut nec etiam quando Episcopi in casibus a jure permissis, vel de speciali Sedis Apostolicæ licentia absentes a Domo propria ordinariæ habitationis, moram idcirco faciant in aliena Domo per modum similis habitationis: his enim casibus licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis, non secus, ac in Domo propriæ ordinariæ habitationis.

Abolentur omnia Privilegia relatis contraria.

§.25. Præcipimus quoque accurate attendi, ac adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem Generalis Synodi Sess.25. de Regularibus, & Monialibus, cumque in Capitulo 25. amplissime derogetur omnibus contrariis Privilegiis sub quibuscumque formulis verborum conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Constitutionibus, & Regulis etiam juratis, atque etiam consuetudinibus vel Præscriptionibus, etiam immemorabilibus; sciant omnes derogationem hujusmodi non ad ea tantum referri, quæ in prædicto Capitulo continentur, sed etiam ad alia, quæ in singulis superioribus Capitibus ejusdem Sessionis constituta sunt.

Quæ ratio servanda in judiciis Criminalibus.

§.26. Ad hæc ut recta in Judiciis ratio servetur præcipimus, quod ubi in Causis Criminalibus Ordinarii Locorum in Regnis Hispaniarum processerint ex Officio hoc est non ad ullius querelam, sive accusationem, si ab eorumdem Ordinariorum sententiis appellatio, vel ad Sedis Apostolicæ Nuntium, vel ad Metropolitanos interposita fuerit: tunc (ne alioquin, si nullus Actoris partes gerat, delinquentes pœnam suis criminibus debitam effugiant) Procuratores Fiscales Tribunalis Nuntiaturæ Apostolicæ, & respective etiam Curiæ Metropolitanæ, instantias, aliosque actus desuper necessarios peragant, & prosequantur, ut prædictæ Ordinariorum sententiæ justam confirmationem, & executionem obtineant. Quod si dictis Procuratoribus Fiscalibus non citatis, & inauditis, contrarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit, istæ prorsus nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis, nullumque sortiri debeant effectum: quinimmo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, proinde ac si appellatio ab iis interposita nullatenus fuisset.

Item in Appellationibus, & Inhibitionibus,

§.27. Cæterum cum generaliter circa appellationes, & inhibitiones, satis provisum fuerit per Constitutionem piæ memor. Innocentii Papæ IV. Prædecessoris etiam nostri in Capit. *Romana*, ac etiam per Decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16. Octobris 1600. a Congregatione negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, & a præfato Clemente VIII. Prædecessore confirmata; ac denique etiam alia promulgata tempore Pontificatus similis memor. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem nostri, die videlicet 5. Septembris 1626., volumus, & mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Constitntionibus, & Decretis statuitur, diligentissime per omnes iis comprehensos observetur in Causis ad Curias Ecclesiasticas pertinentibus in Regnis Hispaniarum: quacumque consuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut stylo concedendi etiam quasdam inhibitiones nuncupatas temporarias penitus excluso.

Necnon in Causis Civilibus.

§.28. Quo vero ad Judices Conservatores, & modum, ac facultatem procedendi in Causis Civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolate custodienda erit norma præscripta in Constitutionibus felic. record. Innocentii IV., Alexandri IV. Bonifacii VIII., Gregorii XV., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum hac de re editis, necnon in Decretis Concilii Tridentini, sub pœnis ibidem contentis, quas præsenti nostra Constitutione innovamus, & confirmamus: hoc etiam addito, ut iidem Iudices Conservatores, & mandatorum suorum Executores exhibere debeant Episcopis, aliisque Locorum Ordinariis Literas suæ deputationis, quorum vigore procedere intendant.

Decretà omnia Concili Tridentin. inviolabiliter observentur.

§.29. Enixe denique, & ex intimo Paterni cordis Nostri sensu omnes e Religiosissima Hispanica Natione monemus, ut memores sint teneri se exacte, firmiter, & cum effectu observare etiam omnia, & singula in cæteris omnibus ejusdem Tridentini Concilii Decretis sancita. Et ne eorum executio posthac ullo modo impediatur, aut retardetur, decernimus, & declaramus nullum pro impedienda, aut suspendenda executione Conciliarium sanctionum ejusmodi, aut Decretorum, quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quæ in ipso Concilio statuta sunt, suffragari posse, ac debere contrarium Privilegium, quod ante prædicti Concilii promulgationem a Sede Apostolica obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum Concilium fuerit in forma specifica ab eadem Apostolica Sede confirmatum, vel noviter concessum, itemque obstare non posse ullum statutum, vel concordiam quæ a prædicta Apostolica Sede specialiter confirmata non sit, neque quemcumque longævum non usum, aut contrariam consuetudinem, vel præscriptionem etiam centenariam, vel immemorabilem, nisi forsan præfatæ consuetudinis, aut præscriptionis materia capax sit, & insuper consuetudo, aut præscriptio imme-

me-

morabilis probata jam sit, & admissa a competenti Judice per tres sententias conformes, vel per unam, quæ in judicatum transierit, nec demum quamcumque appellationem, sive inhibitionem etiam temporariam; reservato dumtaxat recursu in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejusdem Concilii Interpretum; quibus etiam tanquam Executoribus in præsentium nostrarum Literarum, non solum committimus, & mandamus, ut eas ipsarumque Decreta, & Ordinationes omnes perpetuo, & inviolabiliter observari faciant cum eadem potestate, quæ iisdem Cardinalibus a Sede Apostolica tributa est pro executione Decretorum memorati Concilii, sed etiam privative facultatem impertimur, quandocumque opus fuerit, interpretandi, duplicandi, ac declarandi eamdem Nostram Constitutionem, omnesque, & singulas Ordinationes in ea contentas (exceptis his, quæ ad Cæremoniale Episcoporum, & Rituale Romanum, & Rubricas Missalis, & Breviarii pertinent) quatenus illis dubietas aliqua, aut difficultas emerserit; non retardata tamen interim illarum executione, adeo ut ante hujusmodi executionem, nec ullus recursus ad eamdem Congregationem Cardinalium, nec ulla super quovis dubio consultatio promoveri possit. Decretis vero Declarationibus a prædicta Congregatione faciendis, postquam nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis approbatio accesserit; statim quæcumque reclamatio, aut consultatio omnino cessare perpetuumque silentium desuper impositum censeri debeat.

Clausulæ.

§.30. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari debere: sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpetrandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.31. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; ac præscriptionibus quantuncumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis prædictis, illorumque respective superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam Motu, scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.32. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Maji MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXXV.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Minorum de Observ., & Reformat. in perenne grati eorundem in Sanctitatem S. animi testimonium.

Dat. 3. Junii 1723. ann. 3

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncti Nobis Divinitus pastoralis officii debito, illa, quæ a Christi fidelibus Altissimi obsequiis sub suavi Regularis Disciplinæ jugo mancipatis uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre jugiter satagentibus, pio unanimique constituta esse noscuntur consilio, ut perpetua firmitate perennet, libenter Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, roboramus.

A Summis Pôtificibus de Comitibus plurimi semper factus est Ordo Minorum, & ab hoc Pontifice præsentia decorarum fuit Capitulũ Gen.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Minister Generalis, & Diffinitores, etiam Generales Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tam de Observantia, quam Reformatorum nuncupatorum, quod ipsi aliique ejusdem Ordinis Fratres in eorum Capitulo Generali novissime in Conventu S. Mariæ de Ara cæli Almæ urbis nostræ celebrato simul congregati, ac secum reputantes peculiarem illum paternæ charitatis affectum, quo universum Ordinem prædictum in humilitate quippe, & paupertate fundatum, ac præclaris in Catholicam religionem, & hanc S. Sedem meritis fulgentem pri-

prisco gentis nostræ, pluriumque de sanguine, & familia Nostra Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui eumdem Ordinem, illiusque fratres plurimi semper fecerunt more, & instituto complectimur, necnon recolentes recentia, atque luculenta Pontificia Nostræ benevolentiæ argumenta, quæ eis, vel maxime perhibuimus occasione memorati eorum Capituli Generalis, quod non modo coram Nobis convocavimus, sed præsentia etiam nostra decorari voluimus, ac propterea aliquod grati, & devoti illorum in Nos animi testimonium exhibere ac perpetuum monumentum extare cupientes communibus suffragiis Decretum ediderunt, & promulgarunt, tenoris, qui sequitur videlicet: Decretum. Cum Sanctissimus Dominus Noster Innocentius, Divina Providentia Papa XIII. egregiam in Nostrum Ordinem voluntatem a majoribus suis, etiam ad Apostolicam Sedem evectis, jure quodam sanguinis, ac indita suæ Genti pietate in se derivatam, singulari beneficientiæ, atque amoris argumento comprobare volens, universæ familiæ Nostræ, comitiis idibus Maji in ædibus Sanctæ Mariæ de Aracæli celebratis, dignatus sit interesse, ac præsidere tanta optimi Principis humanitate, ac Majestate simul, ut erumpentes præ gaudio lacrymas coram Apostolico Throno vix revocandi Nobis potestas fieret, ne tam illustris Beneficii memoria ulla unquam temporum injuria, aut asperitate Nostrorum mentibus excidat, Generale Capitulum gratum animum, ut per Franciscanam Paupertatem licet, exhibere cupiens, proponente Reverendissimo P. Ministro Generali, approbantibusque Diffinitorii Patribus statuit, atque decernit, ut faustus ille Dies, qui tanta, ac sua insigni Clementissimi Principis dignatione honestatus est, inter festivos, & toti Ordini sacros perpetuis futuris temporibus habeatur, singulisque annis, eodem ipso recurrente Die, in omnibus utriusque familiæ Conventibus pro longæva, prosperave Sanctitatis Suæ, atque inclytæ Nobilissimæquæ suæ Domus incolumitate, ac sospitate, sacrum solemne peragatur, atque ab omnibus universi Ordinis utriusque sexus Fratribus, & Sororibus eadem pro re crebræ ad Deum preces fundantur. Ne autem hæc grati animi testificatio una cum vita Sanctitatis Suæ, quam Deus Opt. Max. ad Christianæ Reipublicæ felicitatem, & nostri Ordinis compendium diu multumque servare dignetur, finem aspiciat, idem Capitulum Generale proponente eodem Reverendissimo P. Generali Ministro, probantibusque eisdem Deffinitorii Patribus, statuit, ac mandat, ut cum Sanctitas Sua viam universæ carnis ingressus Mortales hasce exuvias reliquerit, pro ejus animæ requie omnes, & singuli universi Ordinis Sacerdotes tres Missas celebrent, & in singulis Conventibus solemnis missa cum integro Defunctorum officio decantetur, Clerici vero, & Laici, Monialesque omnes, ac respective singuli, & singulæ, tres, ut ajunt, coronas B. M. Virginis, & duas stationes recitent, atque insuper, ut monimento nunquam interituro tanti Pontificis memoria consignetur, in omnibus universi Ordinis Conventibus perpetuo pro anima ejus fiat Anniversarium. Id autem in omnes Tabulas Ordinis inscribi, ac inferri, & per universum Franciscanum orbem promulgari, idem Capitulum Generale cavit, sanxit, ac Decretum voluit in Comitiis Generalibus Aracælitanis hac die 17. Mensis Maji, Anno Domini 1723. = Pater Laurentius a S. Laurentio Minister Generalis Fr: Joseph Garzia Exminister Generalis Fr: Joannes de Soto Commissarius Generalis, & Indiarum Fr: Cherubinus a Nardo Excommissarius Generalis Fr: Deodatus a Roma Excommissarius Reformat Fr: Franciscus ab Altamura Excommissarius Generalis Observantium Fr: Antonius Blanch Discretus perpetuus Ordinis Fr: Joannes Cosmus a Monte Miniani Discretus perpetuus Ordinis Fr: Joannes a Petrafitta ex vice Commissarius Generalis.

Decretum prædictũ quo dies anniversarius d. Capituli festivus declaratur, & instituuntur perpetua suffragia pro anima Pontificis, ac preces pro ejus familiæ incolumitate.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat ipsi Exponentes Decretum hujusmodi a Nobis approbari, & quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent, Nos sinceram Fratrum Ordinis præfati in Nos, & Sedem Apostolicam devotionem attendentes, plurimumque in Domino commendantes enixis, ac iteratis supplicationibus eorundem exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica harum serie approbamus, & confirmamus, ratumque & acceptum habemus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Preces Definitorii.

Confirmatio relati Decreti

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit præfati Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXXVI.

Dat. 12. Julii 1723. an. 3.

Confirmatur Constitutio Innoc: XI. de Coenobio Thorunensi aggregando Provinciæ Poloniæ Majoris Fratrum Min: de Observ:

Variæ Constitutiones pertinentes ad hujusmodi Cœnobium hic referuntur. Et Constitutio Inn: XI edita fuit 1685, Maij 12, P. 9.. De divisione Provinciæ S. Antonii in Hispania vide Inn: XII. Const: ed: 1694. Maji 19, P. 3.. Et Benedicti XIII Const: ed: 1728. Mar: 7. P. 5. extat prohibitio erigendi Cœnobia in Hispaniis.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recensentur fundatio, eversio, reædificatio, & aggregatio d. Cœnobii memoratæ Provinciæ.

ALias fel: rec: Innocentio PP. XI. Prædecessori Nostro pro parte tunc existenti Ministri Provincialis Poloniæ Majoris Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum exposito, quod dudum in vim quarumdam literarum rec: mem: Pauli PP. II. Prædecessoris pariter nostri anno Incarnationis Dominicæ 1467. sexto decimo Kal. Februarii Pontificatus sui Anno IV. expeditarum tres Conventus dicti Ordinis, nempe Thorunensem, Dioecesis Culmensis, Gedanensem Dioecesis Uladislaviensis, & Civitatis Novæ, & Elbingensem Germanicæ Dioecesis Vormiensis sub gubernio tunc etiam existentis Ministri Provincialis Provinciæ Saxoniæ fundati fuerant. Verum sub inde iidem tres Conventus una cum reliquis ejusdem Provinciæ Saxoniæ Conventibus ab Hæreticis destructi fuerant, dictaque Provincia Saxoniæ solo titulo Ordini prædicto remanserat. Porro sub Pontificatu piæ mem: Clementis PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri cum dictos Conventus Civitatis Novæ seu Elbingi Germanice, & Thorunensem recuperandi, & reædificandi spes aliqua effulsisset, idem Clemens Prædecessor per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 12. Julii 1603. emanatas hos duos Conventus Provinciæ Poloniæ Ordinis prædicti aggregaverat, & supposuerat, verum nihil quidem tunc temporis effectum fuerat, sed subinde spes prædicta revixerat sub Pontificatu piæ mem. Urbani VIII. etiam Prædecessoris nostri, cui cum expositum fuisset dictam Provinciam Poloniæ pro majori gubernii commoditate in duas nempe Poloniæ Majoris, & Poloniæ Minoris Provincias divisam fuisse ipse Urbanus Prædecessor quasdam suas itidem in forma Brevis die 12. Novembris 1642. expeditas literas eosdem duos Conventus dictæ Provinciæ Poloniæ Majoris aggregaverat, Deoque favente de manibus hæreticorum recuperatus fuerat dictus Conventus Civitatis Novæ, seu Elbingi Germanice, qui gubernio primodicti Ministri Provincialis exponentis tunc subjacebat, & jam sperabatur Conventum quoque Thorunensem prædictum pariter recuperaturum fuisse cura, & studio bon: mem: tunc etiam existentis Episcopi Culmen., qui pro recuperandis ex hæreticorum manibus suæ Dioecesis locis intrepide laborabat. Et in eadem expositione subjuncto, ut dicti Conventus Thorunensis recuperatio ad favorem supradictæ Provinciæ Poloniæ Majoris cum majori quiete, & securitate fieret, primodictus, Minister Provincialis exponens gratias a Memoratis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem dicti Ordinis, concessas, ut præfertur ita scilicet, ut idem Conventus Thorunensis uti a Fratribus Minoribus de Observantia Ordidinis præfati in vim supradictarum Pauli Prædecessoris literarum fundatus penes eumdem Ordinem & dictæ Provinciæ Majoris Poloniæ juxta præfatas Urbani Prædecessoris literas aggregatus remaneret ab eodem Innocentio Prædecessore confirmari plurimum desiderabat, dictus Innocentius Prædecessor memorato prædicto Ministro Provinciali petitam confirmationem sub certis modo, & forma tunc expressis concessit, & alias prout in dicti Innocentii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 12. Maij 1685. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Ab Innoc. XI. cōfirmata fuit aggregatio præfacti Cœnobii.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius modernus minister Provincialis dictæ Provinciæ Poloniæ Majoris Nobis nuper exponi fecit, firmiora sint ea, quibus Sedis Apostolicæ auctoritas iterato accedit: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Preces Provincialis.

§. 2. Nos igitur ipsum modernum Ministrum Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti pariter Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, prædictas Innocentii Prædecessoris literas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Confirmatio Constitutionis Innocent. XI.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Innocentius Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XII. Julii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Con-

XXXVII.

Dat. 14. Julii 1723. ann. 3. Conceditur Carmelitis Provinciæ Portugalliæ Magistris facultas suscipiendi Lauream Doctoratus in Coimbricen: Collegio.

Ab Vrb: VIII. Const: ed: 1624, Aug: 26. concessa fuit facultas suscipiendi d: Lauream in Collegio Salmanticen. Clem: XI Const: ed: 1720, Jan: 13, P. 20. abolita fuit alternativa. Et hujus Pontificis Const: ed: 1723, Dec. 23, P. 3. conceditur eadem facultas Provinciæ Bahiæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urb. VIII concessa fuit Provinciis Hispaniæ, & Lusitaniæ facultas suscipiendi d. Lauream in Collegio Salmanticen.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis & Diffinitorium, aliique fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fe: rec: Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 26. Augusti 1624. expeditas indulsit, atque concessit quon. Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali dicti Ordinis, ac Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ Professoribus Ordinis hujusmodi, ut iidem, qui absolutis per cursum Lecturis, vel exercitiis literarum juxta regularia Ordinis prædicti instituta requisitis, ac servatis alias servandis per eumdem Priorem Generalem in eadem sacra Theologia Magistrum juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, Lauream Doctoratus in Collegio S. Teresiæ Salmanticen. memorati Ordinis ad formam in prædictis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur, & hoc ideo concessum fuit, ne prædictus Ordo, seu Religio inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateretur intolerabilium expensarum, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctoratus Laurea in publica Universitate erogandæ forent, & alias prout in prædictis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces Definitorii & Causa petitionis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat præfatum indultum eo tempore, quo Rex Hispaniarum, etiam Lusitaniam possidebat Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatisque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire non amplius permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsenti remaneat, propter diversum rerum, & dominiorum, quod viget sistema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime existimet, ac proinde, ne ipsa, ejusque professores commoditate ejusmodi Lauream suscipiendi sine ea magna, ac intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata Universitate requiritur, priventur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus factam, attenderunt consilio, ut omnes, & singuli Professores Provinciæ, & Ordinis prædictorum, quos modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in Theologia Magistros servatis servandis instituerit, & creaverit Lauream Doctoratus prævio rigoroso examine coram Priore Provinciali dictæ Provinciæ Portugalliæ, & quatuor in sacra Theologia Magistris, sive coram Rectore Collegii Coimbricen. Ordinis prædicti, & illius Regentibus, ac Magistris, illorumque approbatione servatis cæteroqui conditionibus per statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Priore Provinciali, sive prædicti Collegii Rectore suscipere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium, — Cōcessio prædictæ facultatis.

§. 2. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. — Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscat. die XIV. Julii MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXXVIII.

Dat. 7.Augusti 1723.an.3.

Conceditur Eremitis S. Augustini Provinciæ Chilen. augmentum sex Magistrorum pro Verbi Dei prædicatoribus.

Const: ed: 1722., Apr:24, P.1. auctus fuit numerus graduum in Provincia Machoan. Et Ben. XIII. Const: ed: 1725, Maji 6, P.2 conceditur facultas creandi 50. Magistros in Provinciis Italiæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ petitionis.

CUm sicut dilecti filii Fratres Provinciæ Chilen. in America Meridionali Ordinis Eremitarum S. Augustini Nobis nuper exponi fecerunt in dicta Provincia decem Conventus, & trecenti Religiosi, ac duodecim in Sacra Theologia pro Lectoribus Magisteria numerantur, ipsi Exponentes unum Religiosum Provinciæ hujusmodi ad hanc Almam Urbem nostram miserunt, qui prævio Capituli Generalis ejusdem Ordinis Mense Junio 1721. in dicta Urbe celebrati consensu ab infrascripta Congregatione Cardinalium augmentum Magistrorum in eadem Sacra Theologia, etiam pro Verbi Dei Prædicatoribus, qui in prædicta Provincia decem continuo existunt laborumque suorum cursum peregerunt, obtineret, ideoque illis, ne præmio destituti remaneant opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderent, quemadmodum tribus aliis Peruan., Mexican., & Mechoacan. respective Provinciis ab hac Sancta Sede concessum fuisse memoratur.

§.1. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectorum pariter filiorum Modernorum Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi relationes super præmissis eisdem Cardinalibus factas, viderunt consilio, ut in prædicta Provincia Chilen. sex Magisteria pro memoratis Verbi Dei Prædicatoribus ad formam Constitutionum prædicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatarum ultra duodecim pro Lectoribus statuta, constituantur, & augeantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Concessio prædd. Magisteriorum præter 12. pro Lectoribus.

Clausulæ.

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non prædictorum Ordinis, & Provinciæ Chilen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Augusti MDCCXXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XXXIX.

Conceditur Indulgentia plen: perp: pro Ecclesiis Ordinis S. Birgittæ in ejus Festo die.

Dat. 13.Aug. 1723.anno 3.

Clem: XI Const: ed: 1714:, Sep.22, P. 14. extat alia Indulgentia.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjunctæ Nobis Divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in cœlis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque, & fovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Proæmium.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis S. Birgittæ nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Conventuum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam inposterum quandocumque erigen., ac ubicumque locorum existentibus Die festo ejusdem Sanctæ Birgittæ prædicti Ordinis fundatricis a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis

Preces Procuratoris Gen.

Cõcessio præfatæ Indulg.

gulis

gulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Augusti MDCCXXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XL.

Dat. 26. Sept. 1723. ann. 3.

Moderatur pro Eremitis S. Augustini Discalceatis Constitutio Clem. XI. de voto Fratrum Consanguineorum in primo, vel secundo gradu in Capitulis.

Laudata Clem: XI Constitutio edita fuit 1702, Novemb. 24 P. 2. Bened: XIII Const: ed: 1727, Feb: 27., P. 2 extenditur alternativa in Congregatione SS. Conceptionis B. M.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Epitome Cōstitutionis Clemen. XI. qua declaratum fuit, Discalceatos comprehendi in Decreto de voto consanguineorum edito a Priore Gen., & confirmato a Clem. VIII.

Alias pro parte dilecti filii Clementis a S. Bernardino tunc temporis Conventus Jesu, & Mariæ de Urbe Congregationis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupatorum fe: re: Clementi PP. XI. Prædecessori nostro exposito, quod dudum nempe die 16. Februarii 1596. quoddam decretum a q. Andrea Fivizano, dum viveret Priore Generali dicti Ordinis inter alia emanaverat & subinde die 28. ejusdem mensis a re: me: Clemente PP. VIII. Prædecessore pariter nostro per quasdam suas in simili forma Brevis literas, quarum initium est; *Universalis Ecclesiæ &c.* confirmatum fuerat, quo prohibebatur expresse, ne duo Fratres Ordinis prædicti in primo, vel secundo gradu consanguinei, vel affines in ejusdem Capitulis, aut Congregationibus Capitularibus ullatenus simul convenirent, & votare possent, & in eadem expositione subjuncto, quod sæpius dubitatum fuisset, an dictum Decretum Congregationem præfatam, quæ tunc initium sumpserat, & postmodum a similis me; Urbano VIII. & Clemente X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris membrum dicti Ordinis declarata fuerat, ac in Italia, & Germania propugnata reperiebatur, sub prohibitionis hujusmodi generalitate complecteretur, nec istius dubii resolutio ab hac S. Sede eatenus petita fuisset, licet illa sive pro liberandis ab anxietate Religiosorum conscientiis, sive pro tollendis abusibus facile irrepentibus necessaria foret; Eædem vero causæ propter quas prohibitio præfata in d. Ordine edita fuerat, concurrere viderentur, ut illa ad dictam Congregationem extenderentur. Idem Clemens Prædecessor supplicationibus supradicti Clementis a Sancto Bernardino sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus memoratam Congregationem sub prohibitione præfata in futurum comprehendi debere auctoritate Apostolica declaravit, & alias, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis desuper in pari forma Brevis die 24. Novembris 1702. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Preces Prioris Generalis pro moderatione declarationis Clem. XI. tanquam subreptitie impetratæ.

§.1. Cum autem sicut dilectus filius Guglielmus a Sancto Nicolao Procurator Generalis ejusdem Congregationis Nobis nuper exponi fecit, antequam ejusmodi declaratio emanaret, mos in dicta Congregatione ab ipsius origine invaluisset, ac supra centum annos inconcusse servatus fuisset, ut fratres Consanguinei, seu Affines in primo, vel secundo gradu præfato in illius Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus absque ulla dubitatione simul convenirent, & ad votum ferendum admitterentur, neque rationes, ob quas id vetitum fuerat in Ordine prædicto, in quo ejus fratres firmas, & stabiles filiationes, sive Conventualitates habent locum sibi vindicent in Congregatione præfata, ubi ejusmodi adfiliationum, sive Conventualitatum usus minime viget, sed Religiosi in Conventibus sibi per Superiores suos Regulares pro tempore assignandis degere tenentur, ac proinde prætensum fuerit enarratam declarationem per dictum Clementem a Sancto Bernardino privato suo nomine absque ulla prævia cum Definitorio Generali Congregationis præfatæ communicatione contra formam illius Constitutionum auctoritate Apostolica confirmatarum nulliter, & subreptitie impetratum fuisse; Ex illius vero observantia plura incommoda, ac perturbationes in eadem Congregatione enata fuerint, dum Fratres ante dictam declarationem professi in memorato gradu consanguinei, seu affines, vel voto in Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus, vel Consanguineorum, & Affinium suorum in eisdem Conventibus contubernio contra consuetudinem, quæ tempore suæ professionis servabatur, privari moleste ferebant, & multoties contingit adolescentes bonæ indolis, & spei, qui eamdem Congregationem propter Consanguineos, & Affines hujusmodi in ea existentes ingrediendi desiderio tenebantur, ne voto, seu contubernio prædictis privati remanerent, illam minime ingressi fuerint in grave ejusdem Congregationis, quæ Religiosorum penuria laborat, detrimentum, adeout plures, imo prope omnes dictæ Congregationis Provinciæ adversus eamdem declarationem reclamaverint.

Causæ ad impellendū Pontificem.

Quibus in novissimo Capitulo generali ejusdem Congregationis anno proxime præterito in prædicto Conventu Jesu, & Mariæ de Urbe celebrato, cui dilectus filius noster Josephus Renatus S. R. E. Cardinalis Imperialis nuncupatus Ordinis eorumdem fratrum Eremitarum Sancti Augustini apud Nos, & Sedem prædictam Protector noster, & ejusdem Sedis nomine præsedit, mature consideratis vigore Decreti ab eodem Capitulo generali communibus suffragiis editi, Procuratori Generali ejusdem Congregationis inibi eligendo injunctum fuit, ut pro aliqua moderatione dictarum Clementis Prædecessoris literarum apud Nos instaret. Quare dictus Guglielmus Nobis humiliter

ter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur eumdem Guglielmum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & attenta relatione per ipsum Josephum Renatum Cardinalem, & Protectorem Nobis super iisdem præmissis facta, præfatas Clementis Prædecessoris literas auctoritate Apostolica tenore præsentium ita moderamur, ut deinceps duo fratres dictæ Congregationis in primo, vel secundo gradu sanguine, seu affinitate conjuncti in Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus ejusdem Congregationis, in quibus vocales non sint numero pauciores, quam duodecim, tres autem fratres sic coniuncti in illis Capitulis, & Congregationibus, in quibus octodecim vocales reperiantur, ipsis Consanguineis, vel Affinibus utroque casu comprehensis simul convenire, ac votum habere libere, licite, & valide possint, & valeant.

Moderatio præd. quæ cōceditur votū consanguineis Fratribus in quibusdam Capitulis.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, cofirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die XX. Septembr. MDCCXXIII. Pontificatus Nostri anno Tertio.

XLI.

Conceditur Indulgentia plen. perpet. pro Ecclesiis Monachorum d. S. Hieronymi Congregationis Lombardiæ die festo S. Paulæ.

Dat. 13. Oct. 1723. ann. 3.

A Clem: XI Const: ed: 1701., Feb: 1, P 1. concessum fuit Officium hujus Sanctæ pro toto Ordine.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injunctæ Nobis Divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensationi Nostræ a Domino creditos fideliter erogemus cum id ad augendam in Terris Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium venerationem excitandamque, & fovendam erga illa fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Exordium.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Lombardiæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei Misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum dictæ Congregationis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus die festo Sanctæ Paulæ Viduæ Romanæ a primis Vesperis, usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Preces Procuratoris General.

Concessio præd.

§.2. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XIII. Octobris MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Con-

XLII.

Dat. 23. Dec. 1723. ann. 3.

Conceditur Carmelitis Provinciæ Bahiæ in Braſilia Magiſtris facultas ſuſcipiendi Lauream Doctoratus a Provinciali.

Eadem facultas conceſſa fuit Provinciæ Portugalliæ Conſt: ed: 1723, Jul: 14, P. 3. Et Conſtitutione ſequenti conceditur Provinciæ Fluminis Januarii.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urb. VIII. conceſſa fuit Provinciis Hiſpaniæ, & Portugalliæ facultas ſuſcipiendi Laureã in Collegio Salmaticen.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, ac Diffinitorium, aliique Fratres Provinciæ Bahiæ in Braſilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fel: rec: Urbanus PP. VIII. Prædeceſſor Noſter per quaſdam ſuas in ſimili forma Brevis literas die 26. Auguſti 1624. expeditas indulſit, atque conceſſit quon. Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali dicti Ordinis, ac Provinciarum Hiſpaniæ, & Luſitaniæ Profeſſoribus Ordinis hujuſmodi, ut iidem qui abſolutis per curſum lecturis, vel exercitiis literarum juxta Regularia Ordinis prædicti inſtituta requiſitis, ac ſervatis alias ſervandis per eumdem Priorem Generalem in ſacra Theologia Magiſtri juxta ejus facultates inſtituti, & creati fuiſſent Lauream Doctoratus in Collegio S. Tereſiæ Salmanticen. memorati Ordinis, ad formam in prædictis literis præſcriptam ſuſcipere poſſent, ne pro ea ſuſcipienda aliquam approbatam ſtudii Generalis Univerſitatem adire tenerentur, & hoc ideo conceſſum fuit, ne prædictus Ordo, ſeu Religio inter Mendicantes pauperrima detrimentum pateretur intolerabilium expenſarum, quæ pro obtinenda hujuſmodi Doctoratus Laurea in publica Univerſitate erogandæ forent, & alias prout in prædictis Urbani Prædeceſſoris literis, quorum tenorem præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſo, ac ad verbum inſerto haberi volumus uberius continetur.

Preces Provinciæ, & cauſæ petitionis.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat prædictum indultum eo tempore, quo Rex Hiſpaniarum Catholicus, etiam Luſitaniam poſſidebat, Religioſis utriuſque Nationis æque profuerit, ſeparatiſque Dominiis reſpectu Luſitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire non amplius permiſſum fuit, ſine ullo effectu, & utilitate remanſerit, & adhuc de præſenti remaneat, propter diverſum rerum, & Dominiorum quod viget ſiſtema, eaque de cauſa dicta Provincia commodum, atque utile ſuos Religioſos pro ſuſcipienda ibi Laurea Doctoratus hujuſmodi tranſmittere minime exiſtimet, & proinde ne ipſa, ejuſque Profeſſores commoditate ejuſmodi lauream ſuſcipiendi ſine ea magna, ac intolerabili expenſa, quæ in aliqua approbata Univerſitate requiritur, priventur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum deſideret, quemadmodum a Nobis Provinciæ ac Diffinitorio, aliiſque Fratribus Provinciæ Portugalliæ ejuſdem Ordinis per quaſdam Noſtras literas pariter in ſimili forma Brevis die 14. Julii proxime præteriti expeditas conceſſum fuit.

§. 2. Nos ipſos exponentes ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ſuper præmiſſis eiſdem Cardinalibus factam attenderunt, conſilio, ut omnes, & ſinguli profeſſores Provinciæ, & Ordinis prædictorum, quos modernus, & pro tempore exiſtens Prior Generalis ejuſdem Ordinis in ſacra Theologia Magiſtros ſervatis ſervandis inſtituerit, & creaverit, Lauream Doctoratus prævio rigoroſo examine coram Priore Provinciali d. Provinciæ Bahiæ, & quatuor in eadem ſacra Theologia Magiſtris, ſeu Regentibus, illorumque approbatione ſervatis cæteroqui conditionibus per ſtatuta, ſeu Conſtitutiones Ordinis prædicti præſcriptis ab ipſomet Priore Provinciali ſuſcipere libere, & licite poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus pariter, & indulgemus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Conceſſio præd. facultatis.

§. 3. Decernentes præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§. 4. Non obſtantibus prædictis Urbani Prædeceſsoris literis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſsorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſsorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſse derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIII. Decembris MDCCXXIII. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Con-

XLIII.

Dat. 23. Dec. 1723. ann. 3.

Conceditur Carmelitis Provinciæ Fluminis Januarii in Brasilia Magistris facultas suscipiendi Lauream Doctoratus a Provinciali.

Eadem facultas concessa fuit Provinciæ Bahiæ. Constitutione præcedenti. Et Bened: XIII Const: ed: 1725, Aug: 30, §. 2. conceditur Provinciæ Aragoniæ.

INNOCENTIUS PP. XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Provinciis Portugalliæ, & Hispaniæ concessa fuit ab Urb. VIII. facultas suscipiendi Laureā in Collegio Salmanticen.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Provincialis, ac Diffinitorium, aliique Fratres Provinciæ Fluminis Ianuarii in Brasilia Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fe: re: Urbanus PP. VIII. Prædecessor noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 26. Augusti 1624. expeditas literas indulsit, atque concessit quondam Theodoro Statio, tunc existenti Priori Generali, ac Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ professoribus dicti Ordinis, ut iidem, qui absolutis per cursum lecturis, vel exercitiis literarum juxta regularia Ordinis prædicti instituta requisitis, ac servatis alias servandis per eumdem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, Lauream Doctoratus in Collegio Salmanticen. memorati Ordinis ad formam in prædictis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur, & hoc ideo concessum fuit, ne prædictus ordo, seu Religio inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateretur intolerabilium expensarum, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctoratus Laurea in publica Universitate erogandæ forent, & alias, prout in prædictis Urbani Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces Provinciæ, & Causæ petitionis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, prædictum indultum eo tempore, quo Rex Hispaniarum Catholicus, etiam Lusitaniam possidebat, Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatisque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire amplius non permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsenti remaneat, propter diversum rerum, & Dominantium, quod viget sistema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime existimet, ac proinde ne ipsa, ejusque Professores commoditate ejusmodi Lauream suscipiendi sine ea magna, ac intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata universitate requiritur, privetur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, quemadmodum a Nobis Provinciæ, ac Definitorio, aliisque Fratribus Provinciæ Portugalliæ ejusdem ordinis per quasdam nostras literas pariter in simili forma Brevis 14 Iulii proxime præteriti expeditas concessum fuit.

Concessio præd. facultatis.

§. 2. Nos ipsos exponentes, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii Moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, ut omnes, & singuli Professores primodictæ Provinciæ Fluminis Ianuarii, quos Modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in eadem Sacra Theologia Magistros servatis servandis, instituerit, & creaverit, lauream doctoratus, prævio rigoroso examine coram Priore Provinciali prædictæ Provinciæ Fluminis Januarii, & quatuor in eadem Sacra Theologia Magistris, sive Regentibus, illorumque approbatione, servatis cæteroquin conditionibus per statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, pariter, & indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Decembris MDCCXXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Con-

XLIV.

Dat. 14. Jan. 1724. Ann. 3. Confirmatur, & innovatur Constitutio Clementis VIII. prohibens Judæis novarum rerum mercaturam.

Laudata Constitutio edita fuit 1592, Feb: 28, P. 1. quæ hic refertur cum Constitutionibus super eadem re Pauli IV ed: 1556, Iul: 14, P. 1. Et Pii V ed: 1566, Apr: 18, P. 1. Et Bened: XIII Const: ed: 1728, Mar: 26, P. 5. confirmatur præsens Constitutio.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad gentis Judæorum Christiano nomini jugiter infensæ perfidiam, & cupiditatem coercendam provido consilio emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio libenter constabilimus, ac alias desuper opportune providemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Epitome Constitutionis Clementis VIII. in qua confirmantur Constitutiones Pauli IV. & Pii V super eadem re.

§.1. Dudum siquidem per fel. rec. Clementem PP. VIII. Prædecessorem Nostrum accepto, quod Judæi quarumdam super confirmatione Constitutionis piæ mem: Pauli PP. IV. similiter Prædecessoris Nostri, per quam inter cætera sanciebatur, ut iidem Judæi in Urbe, & reliquis S. R. E. Civitatibus, Terris, & Locis degentes sola arte Strazzariæ, seu Cenciariæ, ut vulgo dicitur, contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariam facere nequirent, a san: mem: Pio PP. V. Prædecessore Nostro editarum literarum observantiam aliqualiter relaxare præsertim in locis ab eadem Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu Nostris tunc suis Venayssini in desuetudinem trahere dignoscebantur, idem Clemens Prædecessor literas, & Constitutionem prædictas, ut par erat, inviolate observari volens, illas auctoritate Apostolica confirmavit, ac omnibus, & singulis, quos literæ, & Constitutio hujusmodi concernebant, sub pœnis in eis contentis injunxit, ut illas, & in eis disposita observarent, & observari curarent; Ac nihilominus suis, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris, signanter in Civitate Avenionen., & Comitatu Venaysini prædictis pro tempore existentibus, districte præcipiendo, mandavit, ut literas, & Constitutionem præfatas in Civitatibus, Terris, & Locis quibuscumque, præsertim dicti Comitatus, & Legationis Avenionen. omnino observari facerent, & inter alia Judæi ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantum modo ipsas res veteres vendere aut mercari præsumerent, expresse prohiberent, in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo, & alias prout uberius continetur in ipsius Clementis Prędecessoris literis in simili forma Brevis cum eorumdam Pii, & Pauli Prædecessorum literarum, & Constitutionis prædictarum insertione desuper expeditis tenoris, qui sequitur videlicet:

Clem. VIII. Constitutionis initium.

§.2. *Clemens VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum sæpe accidere possit, ut vel temporum injuria, vel hominum negligentia, aut alias ea, quæ a Romanis Pontificibus provide sanciuntur, paulatim in desuetudinem abeant, ideo expedit quandoque eorum memoriam adhibito confirmationis, & innovationis remedio per eosdem Romanos Pontifices renovari, ut illa perpetuo firmiora persistant Dudum siquidem a fel: rec; Pio PP. V. Prædecessore Nostro emanarunt literæ Confirmatoriæ Constitutionis piæ mem: Pauli PP. IV. similiter Prædecessoris Nostri contra Judæos editæ tenoris subsequentis videlicet:

Pii V. Constitutionis initium.

§.3. *Pius Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Romanus Pontifex Christi Vicarius in Terris nonnunquam ea, quæ pro zelo religionis a cæteris Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis concessa dicuntur, ut illibata persistant approbat, & confirmat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Dudum fel: rec: Paulus PP. IV. Prædecessor Noster zelo fidei Christianæ motus certum modum vivendi, & habitandi Judæis præscripserit, prout in quadam ejus Constitutione, cujus tenor sequitur, & est talis, videlicet:

Pauli V. Constitutionis initium.

§.4. *Paulus Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum nimis absurdum, & inconveniens existat, ut Judæi, quos propria culpa perpetuæ servituti submisit, sub prætextu, quod pietas Chistiana illos receptat, & eorum cohabitationem sustineat, Christianis adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent dominatum vindicare procurent, Nos ad quorum notitiam nuper pervenit eosdem Judæos in alma Urbe nostra, & nonnullis S. R. E. Civitatibus, Terris, & Locis in id insolentiæ prorupisse, ut non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias nulla intercedente habitus distinctione cohabitare, verum etiam Domos in melioribus Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus degunt vicis, & Plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac nutrices, Ancillas, aliosque servientes Christianos mercenarios habere, & diversa alia in ignominiam, & contemptum Christiani nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Judæos tolerare in testimonium veræ fidei Christianæ, & ad hoc, ut ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate allecti, errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, ut quam diu in eorum erroribus persistant effectu operis recognoscant se servos, Christianos vero liberos per Jesum Christum Deum, & Dominum Nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filii liberæ filiis famulentur ancillæ, volentes in præmissis quantum cum Deo possumus, salubriter providere, hac nostra perpetua valitura Constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam in dicta Urbe, quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & Locis Judæi omnes in uno, & eodem, ac si ille capax non fuerit, in duobus vel tribus, aut tot, quot satis sint contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus sejunctis per Nos in Urbe, & per Magistratus Nostros in aliis Civitatibus Terris, & Locis prædictis designandis vicis,

A Paolo IV Romæ, & aliis S: R. E. locis assignantur Iudæis Vici ab habitationibus Christianorũ sejuncti unica conceditur Synagoga, prohibentur bona immobilia: si-

gnum patens imponitur: interdicitur cōversatio cum Christianis: item alia lingua a latina, vel italica in negotiationibus: necnon computus alius à Romano: & sola ars *Cenciaria* permittitur, omnia vero præcipiuntur sub crimine læsæ Majestatis.

vicis, ad quos unicus tantum ingressus pateat, & quibus solum unius exitus detur, omnino habitent, & in singulis Civitatibus, Terris, & Locis, in quibus habitaverint unicam tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam de novo construere, aut bona immobilia possidere possint, quinimo omnes eorum Synagogas præter unam tantum demolire, & devastare, ac bona immobilia, quæ ad præsens possident infra tempus eis per ipsos Magistratus præfigendum Christianis vendere. Et adhoc ut pro Judæis ubique dignoscantur masculi Birretum, Fœminæ vero aliud signum patens, itaut nullo modo celari, aut abscondi possit glauci coloris palam deferre teneantur, & adstricti sint, nec super non delatione birretti, aut alterius signi hujusmodi prætextu cujusvis eorum gradus, vel præeminentiæ excusari, aut per ejusdem Ecclesiæ Camerarium, vel Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes personas, aut Sedis Apostolicæ Legatos, vel eorum vice Legatos quovis modo dispensari, aut absolvi possint: Nutrices quoque, seu Ancillas, aut alias utriusque sexus servientes Christianos habere, vel eorum Infantes per Mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere, seu Dominicis, vel aliis de præcepto Ecclesiæ festis diebus in publico laborare, aut laborari facere, seu Christianos quoquo modo gravare, aut contractus fictos, vel simulatos celebrare, seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedere, vel familiaritatem, seu conversationem habere nullatenus præsumant, nec in libris rationum, & computorum, quæ cum Christianis pro tempore habent aliis quam latinis literis, & alio quam vulgari italico sermone uti possint, & si utantur, libri hujusmodi contra Christianos nullam fidem faciant, Judæi quoque præfati sola arte *Strassariæ*, *seu Cenciariæ*, ut vulgo dicitur contenti aliquam mercaturam Frumenti, vel Hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariarum facere, & qui ex eis medici fuerint etiam vocati, & rogati ad curam Christianorum accedere, aut illi interesse nequeant, nec se a pauperibus Christianis Dominos vocari patiantur. Et menses in eorum rationibus & computis ex triginta diebus completis omnino conficiant: & dies qui ad numerum triginta non ascendunt, non pro mensibus integris, sed solum pro tot diebus in effectu fuerint, computentur, & juxta ipsorum dierum numerum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant, ac pignora eis pro conventione pecuniarum suarum pro tempore consignata, nisi transactis prius a die, quo illa eis data fuerunt decem, & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam menses prædicti effluxerint, si ipsi Judæi pignore hujusmodi vendiderint omnem pecuniam, quæ eorum credito superfuerit Domino Pignorum consignare, & statuta Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus, pro tempore habitaverint, favorem Christianorum concernentia inviolabiliter observare etiam teneantur. Et si circa præmissa, in aliquo quomodolibet defecerint juxta qualitatem delicti in Urbe per Nos, seu Vicarium Nostrum, aut alios a Nobis deputandos in Civitatibus, Terris, & Locis prædictis per eosdem Magistratus etiam tanquam Rebelles, & criminis læsæ majestatis rei, ac toto Populo Christiano diffidati nostro, ac ipsorum Vicarii, ac Deputandorum, & Magistratuum arbitrio puniri possint. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantiis, seu privilegiis, & Indultis Apostolicis eisdem Judæis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Sedem prædictam, aut illius Legatos, vel ipsius Romanæ Ecclesiæ Camerarios, & Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma servanda esset, tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto. Pridie Idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

A Pio V. relata Pauli IV. Constitutio motu proprio confirmatur, declaratur, quoad signum deferendum, & extenditur ad quoscumque Judæos ubicumque existentes.

§.5. Nos igitur cupientes, ut Constitutio, Statuta, & Ordinationes hujusmodi perpetuis futuris temporibus observentur, Motu proprio, & ex certa scientia, & non ad alicujus alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione, Constitutionem, statuta, & Ordinationes hujusmodi, & prout illa concernunt omnia, & singula in dicti Prædecessoris literis contenta, & inde sequuta quæcumque auctoritate Apostolica præsentium tenore approbamus, innovamus, & confirmamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus, ac volumus sub interminatione Divini Judicii præcipimus ea omnia imposterum observari firmiter non solum in Terris, & Dominiis Nobis subjectis, & etiam ubique locorum, & ad omnes circa colorem Birreti per masculos, & signi per fœminas deferendum hujusmodi submovendam hæsitationem declaramus dictum colorem esse, qui vulgo *giallo* dicitur. Mandantes in virtute S. Obedientiæ omnibus, & singulis Venerabilibus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis quatenus in Civitatibus, & Diœcesibus propriis præsentes nostras literas publicari, & observari faciant, & omnes Principes seculares, & alios Dominos, Magistratus temporales rogamus, & obsecramus, per viscera Misericordiæ Jesu Christi eisdem in remissionem peccatorum nihilominus injungentes, quod in præmissis omnibus, eisdem Patriarchis, & Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum favorem, & auxilium præstent, ac contra facientes pœnis etiam tempo-

poralibus afficiant. Non obstantibus omnibus, quæ idem Paulus Prædecessor in supradictis literis voluit non obstare, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis per rec: mem: Pium IV. Romanum Pontificem Prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam, etiam forsan consistorialiter, ac per viam generalis legis, & statuti, ac in vim stipulati contractus ex quavis, etiam urgentissima & onerosa causa, ac Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis disponeretur, & caveretur expresse, quod ad delationem birreti glauci coloris hujusmodi in itinere, ac quod non ut præmittitur in loco clauso habitare tenerentur, quod bona stabilia usque ad certam summam acquirere, ac societatem cum Christianis super rebus ad annonam spectantibus inire, ac conversationem cum eisdem Christifidelibus habere, ac pignora alias quam præscripto modo distrahere, ac plures Synagogas retinere possent, indulserit, aut alias quomodolibet eis dictas literas Pauli Prædecessoris in favorem Hebræorum prædictorum limitaverit. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, & alia exquisita forma servanda foret, & in eis caveatur, quod nullatenus derogari possit, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, necnon modos, formas ad id servandas pro individuo servatis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ac literas ejusdem Pauli Prædecessoris, & omnia in eis contenta observari in omnibus, & per omnia mandamus, perinde ac si literæ Pii similiter Prædecessoris Nostri non emanassent, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentes literæ in Cancellaria, & in acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones, & extravagantes perpetuo valituras conscribantur. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæque loca deferri, volumus, ac etiam declaramus, quod rerum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides ubicumque adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, confirmationis, decreti, præcepti, mandati, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto tertio decimo Kal. Maii Pontificatus Nostri Anno Primo. Cæ. Glorierius.

A Clem. VIII recensitæ Cōstitutiones Pauli IV. & Pii V confirmantur & innovantur quoad prohibitionem artis rerum novarum.

§. 6. Cum autem ut liquido apparet præinsertarum literarum observationem ipsi Judæi aliqualiter relaxare præsertim in locis ab Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu Nostris Venaysini, & in desuetudinem trahere dignoscantur, Nos volentes literas, & Constitutiones prædictas ac omnia, & quæcumque perpetuo, ut par est inviolate observari debere, easdem, literas, & Constitutionem perpetuo confirmantes, & approbantes, nostræque Apostolicæ confirmationis perpetuæ munimine roborantes, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus & mandamus omnibus & singulis, quos literæ, & Constitutio prædictæ concernunt sub pœnis in eis contentis, ut ea omnia, & singula inviolabiliter perpetuo observent, ac observari curent, & faciant. Et nihilominus dilectis filiis nostro, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris quibuscumque nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu nostris Venayssini prædictis nunc, & pro tempore existentibus districte præcipiendo mandamus, ut literas, & Constitutionem prædictas in Civitatibus, Terris, & Locis quibuscumque præsertim Comitatus prædicta, & seu legationis Avenionen. omnino observari faciant, & inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres, ut in ipsis literis disponitur vendere, aut mercari præsumant, expresse prohibeant in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo, Et ita in præmissis per ejusdem Civitatis & Comitatus Legatos, seu Vicelegatos, ac alias quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, quæ in ipsis literis expressum est non obstare cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVIII. Februarii MDXCII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Causæ præsentis confirmationis.

§. 7. Cum autem, sicut ex dilectorum filiorum Mercatorum Civitatis Avenionen., & Comitatus Venayssini prædictorum ad Apostolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeo creverit Judæorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifestum præinsertarum literarum, eisque adjectarum prohibitionum, & pœnarum spretum, quam in grave eorumdem mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo Cocconi, o boccia Christianis emere, & mercari, ac sericum texere, pannosque sericos conficere non ita pridem præsumpserint, & etiam num præsumant. Nos ipsorum mercatorum indemnitati prospicere, simulque effrænatam dictorum Judæorum licentiam, cohibere volentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, quibus inter alia Judæis præfatis quodvis rerum novarum mercimonium prohibetur, iisque solum permittitur artis Strazzariæ, seu Cenciariæ exercitium, sicut præmittitur, ac in eisdem literis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac

Confirmatio relatæ Constitutionis Clementis VIII. præsertim circa prohibitionem Iudæis mercaturæ rerum novarum

 qua-

quatenus opus sit illa omnia, & singula innovamus & exacte, & inconcusse in Civitatibus, præsertim Terris, & Locis Legationis Avenionen, & Comitatus Venayssini præfatorum perpetuo servari mandamus, & præcipimus. Præterea sub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitione tam texturam, & confectionem serici cujuscumque generis, vel speciei, quam emptionem, & venditionem etiam indirectam novi serici, sive contexti, sive non contexti, ac folliculorum Bombycinorum, quos Gallico idiomate Cocon, italice vero Coccone, seu Boccio appellant, comprehendi, & comprehensas esse auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Clausulæ. §.8. Volentes, & eadem auctoritate pariter decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Vicelegatos, & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in iisdem Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Januarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

X L V.

Dat. 9. Febr. 1724. Ann. 3.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum super Recitatione Officiorum SS. propriorum juxta Ritum Breviarii Romani, pro Canonicis Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ.

Clem. XI Const. ed. 1705, Maii 30, P.5 est de habitu, & Breviario. Et Bened. XIII Const. ed. 1725, Iun. 18, P.2 confirmatur huic simile Decretum.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur videlicet = Ordinis Canonicorum Præmonstratentium Congregationis Hispaniæ = Ad supplices Canonicorum Ordinis Præmonstratentium Congregationis Hispaniæ instantias, Sacra Rituum Congregatio declaravit, atque decrevit, ut a Canonicis præfatæ Congregationis ad formam Indulti sub die 28. Novembris 1722. ipsis concessi, Officia Sanctorum propriorum eorumdem Ordinis, juxta Ritum Breviarii, ac Missalis Romani recitari valeant. Die 11. Decembris 1723. = F. Card. Paulutius Præfectus. = N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Decretū prædictum 1723. editum.

Preces Canonicorum. §.1. Cum autem, sicut dilecti filii Canonici Regulares Congregationis, & Ordinis prædictorum nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IX. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

X L V I.

Statuitur ut Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus bona sua integre reserventur.

Dat. 10. Febr. 1724. Ann. 3.

Clem. XI Const. ed. 1704, Mar. 3, P.4. confirmata & ampliata fuere privilegia Neophytorum quoad temporalia. Et Bened. XIII. Const. ed. 1727, Feb. 14, P 2 Confirmatur Decretum de Hebræis declarantibus animum suscipiendi Baptisma.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

ÆTerni Pastoris, qui misericors, & miserator existit, nec vult mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat, vices, licet immeriti, in terris gerentes, iis etiam, qui a fide Christi aliquando aberrant, pietatis, & misericordiæ, januam reseramus, ac pœnas quas juris severitas in eos statuit, Apostolicæ Sedis clementia moderamur, ut ejusdem sedis benignitate allecti, suis abjuratis erroribus ad Christi ovile, & pascua salutis reducantur. Exordium a clementia Sedis Apostolicæ

§.1. Cum itaque, sicut Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Rutheni cum S.R.E. uniti nobis nuper exponi fecerunt, ipsi nil adeo Ruthenos Schismaticos, quo minus ad veræ, & Orthodoxæ fidei unitatem revertantur, detinere, ac morari compererint, quam metum privationis, & amissionis bonorum suorum tempora- Metu privationis bonorum detinebātur Rutheni, quominus ad unitatem redirent.

poralium, quæ ad gremium S. R. E. revertentibus ex causa schismatis, in quod delapsi fuerant, multoties etiam per vim auferri consueverunt, & si istiusmodi pœna, quæ in illis partibus invaluit, e medio tolleretur, ac bona temporalia ad fidei Catholicæ unitatem redeuntibus reservarentur, futurum sperent, ut Rutheni Schismatici facilius, lubentiusque schisma, ejusque errores abjiciant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos animarum saluti quantum cum Domino possumus consulere cupientes, ipsorumque Archiepiscoporum, & Episcoporum votis hac in re favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod deinceps omnibus, & singulis Ruthenis utriusque sexus tam Laicis, quam Clericis sæcularibus, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularibus cujuscumque status, gradus, Ordinis, vel conditionis existant, etiamsi Pontificali, aut alia quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgeant, qui schismate, ejusque erroribus abjuratis, ad ejusdem S. Romanæ, & Universalis Ecclesiæ unitatem sincero corde revertentur (dummodo tamen relapsi non fuerint) bona, res, jura, & actiones tam active, quam passive, quæ ad eos etiam ante tempus, ac tempore eorum lapsus in schismate, & errores hujusmodi quomodolibet legitime spectabant, seu spectare, eisve competere poterant, integre reserventur, ac reservata, & reservatæ esse intelligantur, ita quod post suam reversionem ad ejusdem Ecclesiæ communionem illa retinere, illisque frui, & potiri libere, & licite possint, nullusque eos desuper ex causa schismatis molestare, vel perturbare, iisque damnum, vel minimum præjudicium adferre audeat, seu præsumat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & declaramus.

Preces Episcoporum cum S. R. Ecclesia unitorum; & causæ præsentis Statuti.

Statutum reservandi bona legitime spectantia Ruthenis non relapsis.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, ac in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus; legibus quoque Imperialibus, & municipalibus, ac consuetudinibus, etiam immemorabilibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die X. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLVII.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de cultu immemorabili B. Andreæ de Comitibus.

Dat. 15. Febr. 1724. Ann. 3.

Clem: XI Const: ed: 1713, Sep: 12, P. 13. confirmatum fuit huic simile Decretum pro B. Gregorio. Et Bened: XIII: Const: ed: 1724. Iun. 4. P. 1. promulgatur Canonizatio Beati Ioannis a Capistrano.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolicæ servitutis officium, quod inscrutabilis divinæ sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati nostræ credere dignata est, ad specialem fidelium ædificationem salubriter exequi, adspirante superni favoris auxilio, jugiter satagentes, servorum Dei, qui, despecta sæculi vanitate, jugum Domini in sancta humilitate assumserunt, & virtutum omnium præsidio muniti, decurso feliciter mortalis vitæ stadio, immarcescibilem gloriæ coronam in Cælis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in terris libenter promovemus, sicut Dei gloriæ, populorumque pietati convenire conspicimus.

Proœmium a promovendo cultu Servorum Dei.

§.1. Cum itaque alias ad relationem Venerabilis Fratris Nostri Fabritii Episcopi Albanen. S. R. E. Cardinalis Paulutii nuncupati commissio introductionis causæ Beatificationis, & Canonizationis Venerabilis Servi Dei Andreæ de Comitibus Beati nuncupati Sacerdotis professi Ordinis Minorum Sancti Francisci in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum habita die 25. Septembris proxime præteriti, admissa, & a Nobis postmodum signata fuisset; subinde vero instante dilecto Filio Joanne Baptista Lamberto de Aste Fratre expresse professo Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum in sacra Theologia Magistro hujusmodi causæ Postulatore Processus in Curia Episcopali Anagniæ super cultu ab immemorabili tempore ipsi Beato præstito, sive super casu excepto a Decretis felic. record. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri in Congregatione Sanctæ Inquisitionis editis, auctoritate ordinaria constructus, in quo Venerabilis Frater Joannes Baptista Episcopus Anagnin. sententiam super prædicto cultu protulerat in eadem Congregatione Cardinalium die 11. Decembris novissime elapsi, examinatus, simulque a dicto Fabritio Episcopo, & Cardinale propositum fuerit dubium: An sententia prædicti Joannis Baptistæ Episcopi Anagnini, lata super casu excepto a Decretis ipsius Urbani Prædecessoris, sive super cultu publico, ab immemorabili tempore dicto Beato præstito, esset confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agebatur? auditoque desuper tam in voce, quam in scriptis dilecto Filio Magistro Prospero Lambertini in utraque Signatura nostra Referendario, ac

Decreto prædicto Congregationis confirmata fuit sententia Episcopi Anagnini de d. cultu immemorabili.

ac Fidei Promotore, necnon omnibus in enarrato casu excepto diligenter examinatis, ac mature discussis, memorata Congregatio Cardinalium rescribendum censuerit affirmative. Hinc est quod Nos piis, atque enixis ejusdem Joannis Baptistæ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum a memorata Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, quod scilicet de casu excepto a Decretis prædicti Urbani Prædecessoris, sive de cultu publico ab immemorabili tempore dicto Beato Andreæ præstito constet, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Preces Patris Magistri Conventualis Postulatoris.

Confirmatio præfati Decreti.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari,

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut ipsarum literarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XV. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Finis Constitutionum Innocentii XIII.

BE-

BENEDICTUS XIII. PONTIFEX CCXLIX. ANNO CHRISTI MDCCXXIV.

BENEDICTUS XIII. Romanus, Frater Vincentius Maria Ursinus antea vocatus, Ferdinandi Ducis Gravinæ Filius, S.R.E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Sixti, primum Episcopus Sipontinus, deinde Cæsenatensis, demum Portuensis, & Archiepiscopus Beneventanus, Summus Pontifex electus fuit die 29. Maji Anni 1724. Coronatus vero die 4. Junii, creavitque Cardinales 29. Vixit annos 81., dies 20., sed in Pontificatu annos 5., Menses 8., dies 23. Obiit die 21. Februarii Anni 1730., sepultusque est in Ecclesia S. Mariæ super Minervam. Vacavit Sedes menses 4., dies 21.

I.

Dat. 4. Junii 1724. Ann. I.

Promulgatur Canonizatio B. Isidori Agricolæ a Gregorio XV. in Sanctorum tabulas relati.

Alia huic similis Constitutio edita fuit a Clem: XI 1712, Maij 22, P. 12. Et ab hoc Pontifice numero sequenti. Peracta fuit Canonizatio an: 1622, Mar: 11, P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut quæ olim Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejus Pontificis obitum, literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum. Summus rerum Opifex suæ virtutis potentiam ostensurus, nostræque saluti causam acturus fideles suos, quos coronat in Cœlo, sæpe etiam honorat in mundo ad eorum memorias signa, & prodigia faciens, per quæ pravitas hæretica confundatur, & Fidei Catholicæ veritas confirmetur.

Expositio facti, & Vitæ Vener: Isidori Beatis Viris a Paulo V. adnumerati.

§. 1. Hinc piæ recordationis Romani Pontifices antecessores nostri, quum olim audissent luculentis indiciis patefieri apud hanc Sanctam Apostolicam Sedem Beatum Isidorum Agricolam inter mortales degentem magnis vitæ meritis, & virtutibus excelluisse, ac postea viventem in Cœlo multis miraculis coruscasse, inde ex

ex venerandis S. R. E. Constitutionibus, & regulis, certum ejus Sanctitatis argumentum propterea duxerunt, cum & merita vera præcessissent, & miracula clara consueta essent, unde Romana Ecclesia ad ejus venerationem induceretur, quem Deus meritis præcedentibus, & subsequutis miraculis venerandum ostenderat. Quare fel: me: Antecessor noster Gregorius Papa XV. ad universalis Ecclesiæ regimen evectus postquam ex frequenti relatu coram se habito eximias virtutes, & signa quamplurima ejusdem B. Isidori intellexit, quem oblongam, generalem, & assiduam Sanctitatis famam, & cultum viro Dei per multa secula constanter exhibitum Gregorii, nostrique Antecessor Paulus PP. V. Rege Catholico Philippo III. per Oratores suos vehementissime flagitante Beatis viris adnumerandum rite sanciverat, de eodem post maturam deliberationem per longas, & complures discussiones hac de re habitam, in Sanctorum Canonem more majorum provide referendo cogitavit.

Ejus ortus, & cultus ei tributus.

§.2. Mantuæ Carpetanorum Sede Regum Hispaniæ, quæ alias *Metritum* vocatur in Diœcesi Toletana, humilibus quidem, sed piis, Catholicisque Parentibus natus floruit Isidorus Seculo decimosecundo, cujus nomen tanquam probatissimi hominis, vitæque mira innocentia, & signorum gloria illustris, indeusque ad Seculum decimumseptimum, uno omnium Hispanorum ore, celebratum est universis honoribus eo palam tributis, quæ in Ecclesia Catholica unis Beatis, & Sanctis viris tribuuntur. Christianas virtutes a tenerioribus annis ita coluit Isidorus, ut adultior factus cæteris artibus, quibus vitam aleret, propterea Agriculturam prætulerit, quod humilior, laboriosior, animæque saluti comparandæ aptior, & tutior ei videretur. Hanc toto vitæ suæ tempore ita exercuit, ut vel minima pietatis, & religionis officia, quæ semel susceperat, nulla unquam die causa ejus prætermitteret. Ad agrum colendum nunquam accessit, quin prius audito Sacrosanctæ Missæ Sacrificio, precibusque ad Deum, ac Beatam Virginem ex imo pectore fusis divinum auxilium implorasset, quod illi sæpe numero præsto fuit, ubi præsertim apud herum cujus agrum curabat: propterea accusatus est, quod pietatis operibus plus æquo occupatus, agri opus negligere videretur. Herus enim irarum plenus, ut de Isidoro pœnas sumeret in agrum, quem incultum putabat profectus trino illum boum jugo arari conspexit, unum, & alterum gemini juvenes albis induti regebant, tertium vero Isidorus. Duo illi hero accedente disparuerunt, atque ita factum, ut herus vera esse intelligeret, quæ ei sæpe affirmaverat Isidorus, horas nimirum, quas divino obsequio impendisset, nequaquam perire. Rursus Isidoro divinæ orationi in sacra æde vacanti nunciatur ejus jumentum a lupo, nisi citus accurreret jamjam devorandum, ipso tamen ob id se ab oratione evelli non passo, absolutaque oratione, ex æde egresso jumentum incolume reperitur; lupus vero prope ipsum exanimis Deo pro Isidori precibus vicariam operam ei rependente.

Ejus ars agricultura, & peculiaris in Deum pietas, in cujus gratiam signa cœlitus edita fuere.

Eximia in pauperes charitas: signumque a Deo patratum.

§.3. Tanta fuit Isidori charitas erga proximum, ut sibi pauperi, egenis, & pauperibus profuturus necessaria subtraheret. Quum omnia in eos aliquando erogasset, alius quidem stipem deprecaturus advenit, Isidoro mœrente, quod nihil pauperi dandum suppeteret, piissime conjux semel, atque iterum ei obsequutura ollam vacuam scrutatur, quam tandem cibo plenam reperit, quo pauper esuriens abunde reficeretur. Eadem Beati Isidori conjux Maria a capite nuncupata virtutum, & morum Sanctitate venerabilis, viroque suo plane persimilis apud Hispanos habita est. Hinc ejus antiquissimus cultus a piæ me: Decessore nostro Innocentio XII. Anno Christi Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo probari meruit, in examen adductus per Venerabiles Fratres S. R. E. Cardinales, referente Joanne Francisco Diacono Cardinali S. Adriani Albano nuncupato mox ejusdem Innocentii in Cathedra Beati Petri Successore fel: rec: Clemente XI. Antecessore nostro magnam Isidori charitatem, non tantum erga homines, sed erga ipsa animantia, Cælique volatilia Deus pergratum sibi esse manifestavit. Quandoquidem asperrima hyeme dum omnia nivibus, & glacie concreta rigerent, Isidorus triticum mola frumentaria terendum advehens palumbas fame confectas arboribus mæste insidentes conspicatus, quod nive omnia tegente deesset unde alerentur, ipse terram nive detersit, tantum tritici spargens, quantum Palumbis alendis satis esse arbitraretur. Factum displicuit Socio Isidori, ab eo propterea correpti, Deo tamen nequaquam displicuit, qui triticum, quod supererat, ita auxit, ut postea nihil a sacco extractum videretur.

B. Isidori Conjux morum sanctitate clara.

Ejusdem vel erga animantia benignitas Deo pergrata.

Injuriarum tolerantia, &c.

§.4. Injuriis quibuscumque se inconcussum semper ostendit, deque fraudata opera, licet falso accusatus, hoc ægre non tulit, quin potius pacate respondit accusatorum arbitrio se hero suo satisfacturum. Probi viri fiducia in Deum tanta fuit, ut omnia licet magna, & difficilia certo speraret. Quamplurima præcellentis hujus virtutis exempla occurrunt, ex quibus unum silentio non præteribimus. In sacra æde orationis dulcedine captus, ad Socios pium de more convivium instruentes sero descendit, neque ipse unus, sed pauperum, qui eum, ut Patrem sequebantur, grege stipatus descendit, nihil ex convivio præter portionem seorsum pro eo servatam supererat ob multitudinem esurientium tristes socios bono animo esse jussit Isidorus suam portionem viritim inter eos dividendam. Mox Isidori portio tam copiosa reperitur, ut non modo præsentes affatim, sed absentes etiam pascere potuerit; sed alii quoque multis, & magnis miraculis per Isidori etiam num viventis merita, & Sanctitatem Deus patefecit. Hero enim in agro, quem Isidorus arabat, sitienti aquam in loco sicco, & undique arido, percussa terra manantem aperuit, quæ hactenus manat perennis, nullis unquam Solis ardoribus exsiccata. Et vis divina inesse dignoscitur, Deusque per Isidori intercessionem in agris ad eam confluentibus assidua signa operatur.

Spes in Deū præcipua, pluribus miraculis comprobata.

Ejus obitus 1130.. & multo post tempore corpus integrum reperit ut.

§.5. His, aliisque quamplurimis Dei servus per omnem Hispaniam celebris, & illustris pie obiit circa annum Christi Domini millesimum centesimum trigesimum, postquam præeunte Sacramento Pœnitentiæ, humilique confessione suos ad veram pietatem, & charitatem ferventi efficacia cohortatus, Corpus Domini cum summa religione suscepisset. Servi Dei corpus sub diu totos quadraginta annos in cœmeterio depositum

situm jacuit imbrium injuriis, quasi in cloacam per Scrobem in sepulturam ejus confluentium expositum, elapso quadragesimo anno Dei monitu corpus e cœmeterio in ædem ad honorem B. Andreæ Apostoli Dei sacrum transferendum effoditur, quod integrum, atque incorruptum velaminibus pariter integris, & incorruptis contectum, suavique odore fragrans repertum est. Tandem Anno Christi Domini millesimo sexcentesimo decimotertio ex novo, & honorifico sepulcro ubi antea conditum fuerat rursus extractum eadem integritate, & suavi fragrantia spectandum omnibus patuit. Isidori sacras exuvias innumeris miraculis Deus illustravit, cæci enim, surdi, claudi, aliique non pauci variis morbis laborantes pulvere sepulturæ usi convaluerunt, sacrum ædium Mantuæ Carpetanorum æs Campanum, atque Organum tandiu nemine pulsante sonuerunt, quandiu supplex, & publicus translationis Processus duravit. Ad unum omnia ob Servi Dei invocationem in ægris sanitati restituendis acta prodigia longum esset enumerare. Omnia in actis apud Apostolicam Sedem sufficienter, & legitime probata fuerunt, perpetuoque pro luculentis, & apertissimis testimoniis summi Dei habebuntur, qui ad plenam Fidem de Isidori sanctitate faciendam, quasi testis speciatim invocatus, & rogatus accessit.

Plura signa ad ejus sacras exuvias cælitus patrata.

§.6. Hæc triennali spatio per S.R.E. Cardinales coram piæ mem: Antecessoribus nostris Romanis Pontificibus Paulo V., & Gregorio XV. solemni examine, post illum Beatorum Canoni adscriptum, discussa fuerunt omnibus in eam sententiam abeuntibus, ut ejusdem S. R. E. legitimo Ritu Isidorum Agricolam in Sanctorum Confessorum tabulas referendum esse censuerunt jamdiu id vehementer post Philippum III. Regem Catholicum, etiam Philippo IV. ejus filio, & successore, immo, & tota Hispania apud Sedem Apostolicam flagitantibus. Quare Gregorius ex veteri Ecclesiæ Romanæ disciplina in tribus Consistoriis coram se habitis, tota re denuo in consilium adducta, jejuniisque, eleemosynis, & orationibus divino ad id auxilio implorato, Decretum condidit de Isidoro inter Sanctos publice referendo. Ad hæc idem Pontifex universis quæ ex sacris Constitutionibus, & S. R. E. consuetudine agenda erant, rite peractis quarto Idus Martias Anno Christi Domini millesimo sexcentesimo vigesimosecundo Pontificatus secundo in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum maximo apparatu, & frequentia profectus in plenario Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum Conventu repetitis pro Isidoro in Sanctorum Canonem referendo, ferventissimis ad Deum precibus, Sanctique Spiritus gratia humiliter implorata ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fideique Catholicæ exaltationem auctoritate Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, totius ejusdem plenarii Conventus consilio, unanimique consensu Beatum Isidorum Agricolam Hispanum, de cujus vitæ sanctitate, fidei sinceritate, & miraculorum excellentia plene constabat una cum Beatis Confessoribus Ignatio Loyola, Francisco Xaverio, Philippo Nerio, Sacraque Dei Virgine Teresia a Jesu Sanctum esse pronunciavit, Sanctorum Confessorum Catalogo in universa Ecclesia adscribendum esse decrevit, ab omnibus Christifidelibus tanquam vere Sanctum colendum, & honorandum esse definivit, in ejus honorem sacras ædes, atque aras, ubi incruentum Deo Sacrificium offeratur, construi, & consecrari posse, & singulis annis Idibus Maij ejusdem festum, ut Sancti Confessoris celebrari sancivit, quem postea piæ mem: Urbanus Papa VIII. in tabulas Martyrologii Romani sub die sexta Idus Majas referendum curavit; Gregorius eadem quoque Apostolica auctoritate omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem festo die sepulcrum, ubi Isidori corpusculum requiescit devote invisissent, annum unum, & quadragenam, iis, qui in festi octava, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit. Postremo gratiis cum lætitia Deo actis, quod Sanctum Isidorum Agricolam cum cæteris Confessoribus, & Virgine Deo sacra in conspectu omnium gentium honorificasset, suamque Ecclesiam perinsigni hoc lumine illustrari voluisset cantata in ejusdem Isidori, & cæterorum solenni oratione in ara maxima supra Confessionem Beati Petri Missam cum ejusdem commemoratione celebravit, omnibusque Christifidelibus, qui tantæ cæremoniæ aderant, plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem largitus est.

Post examen triennale ad preces Philippi III, & IV Hispaniarum Regum Sanctorum Catalogo adscriptus fuit una cum 4 aliis Sanctis a Gregor. XV.

Ejus Festum 15 Maij, & in eo ac per octavam Indulgentiæ ab Urbano vero VIII in Martyrologiū relatus fuit.

§.7. Ne vero de hoc Decreto Apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, statuto, concessione, cæterisque præmissis, propterea, quod de illis per eumdem Gregorium XV. perque Successores piæ me: Urbanum PP. VIII., Innocentium X., Alexandrum VII., utrumque Clementem IX., & X., Innocentium XI., Alexandrum VIII, Innocentium XII., Clementem XI., atque Innocentium XIII. Antecessores nostros, literæ decretales de more conscriptæ & promulgatæ non fuerint, unquam possit in posterum quomodolibet hæsitari, Nos qui iisdem Romanis Pontificibus disponente Domino in Cathedra Beati Petri, licet immeriti tandem successimus, volumus, & Nobis tradita Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, definitio, sanctio, adscriptio, relatio, statutum, concessio, cæteraque hactenus recensita ab jam dicta die quarto Idus Martias anni millesimi sexcentesimi vigesimisecundi suum undequaque consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Gregorio revera literæ Decretales eadem die conscriptæ, & promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Causæ hujus Constitutionis.

Promulgatio Canonizationis B. Isidori.

§.8. Volumus autem, ut præsentes nostræ ad probandum Decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

Clausulæ.

§.9. Præterea quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa manu publici Notarii subscripta, sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitæ, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent sicuti eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infrin-

infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimo Quarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

SOLVO QUOD NON RAPUI EX-

SANCTVS PETRVS SANCTVS PAVLVS

BENE DICT. PP. XIII.

✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Card. Barberinus.*
✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculan. Cardinalis Corsinus.*
✝
✝ *Ego Joseph Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Sacripantes.*
✝
✝
✝ *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Gualterius.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
✝
✝
✝ *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadari.*
✝
✝ *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Mariæ Transtyberim Bresbyter Cardinalis Corradinus.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Pulignac.*
✝
✝
✝
✝

✝ *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
✝
✝
✝ *Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
✝ *Ego Josephus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.*
✝ *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
✝
✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
✝ *Ego Vincentius Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis Marefoschi.*
✝
✝ *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
✝ *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
✝ *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*
✝ *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*
✝ *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.*
✝ *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
✝
✝ *Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.*
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiscopus Ancyran.
L. Martinettus.

Pro-

II.

Dat. 4. Junii 1724. An. I.

Promulgatur Canonizatio B. Andreæ Corsini Ordinis Carmelitarum, in Sanctorum numerum ab Urbano VIII. relati.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio ann: 1629, Apr. 22, P. 6.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario conventu Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & vitæ B. Andreæ.

§.1. Jamdudum piæ recordationis Antecessor Noster Urbanus PP. VIII. ob divinitus sibi traditam totius Ecclesiæ administrationem de Populi sibi commissi æterna salute, & summi Dei gloria maxime solicitus, utrique augendæ plurimum expedire secum animo reputavit, si eorum memoriam solemni laude ubique recolendam curaret, quorum assiduis precibus grex Christianus in cælis adjuvari posset. Quare de pia conversatione, & eximiis vitæ meritis Beati Andreæ Episcopi Fesulani optime edoctus, quem ob signorum quoque præstantiam sub piæ memoriæ decessoribus Romanis Pontificibus Clemente VIII., & Paulo V. celebrari, ejusdemque gesta ex S.R.E. disciplina, & regulis, majorumque traditionibus sæpe in examen vocari, & undequaque probari olim audierat, eum rite Sanctorum Canoni adscribere statuit.

Ejus ortus 1302.

§.2. Andreas die festo recurrente Beati Andreæ Apostoli, unde in Baptismo nomen accepit, Florentiæ Tuscorum pridie Kalendas Novembres anno Christi Domini 1302. claro in primis Corsinorum genere ortus est, quum ejus Parentes jam steriles in Sacra æde Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo primum fructum ex se proditurum, Deo, & Matri ejus vovissent. Adolescens de hoc monitus, deque lupo in candidum agnum convertendo, quem Mater sibi parere visa fuerat, eorumdem Fratrum Carmelitarum Ordini nomen dedit, nullis retro Mundi illecebris se revocari passus. Susceptis Regulæ insignibus, & professione facta, nihil antiquius habuit, quam ut Institutum, cui se dicaverat, accurate observaret. In Christianis Virtutibus, præsertim humilitate, se vir Dei maxime exercuit, viliora Cœnobii opera obeundo, inque pensis diurnis, nocturnisque persolvendis summe solicitus, vitis sermentorum acervo pro lectulo usus, asperimoque cilicio, & catena; jejuniis etiam præter communia non paucis corpus castigans, itaut aquam ipsam, & panem, quibus parce aleretur metiri consueverit. Ad sacros ordines promotus, primumque Missæ sacrificium celebraturus, Deiparam Virginem sibi loquentem audiri meruit, superis adeo gratus, ut per ejus preces infirmi, nulla ope humana sanabiles, cunctis mirantibus, pristina salute donarentur. Sacris literis imbuendus triennium Lutetiæ transegit, ubi a condiscipulis cæcus, surdus, & mutus propterea nuncupatus, quod omnes sensus ab impudicitiis frænaret. Inde redux visum cæco, aqua lustrali consperso, Avenione restituit. In patriam reversus hydropem sanat, digito in nomine Jesu ori ejus injecto, unde mox aquæ cadus effluxit. Andreæ virtutum hoc pacto, & signorum fama resonante, Ecclesiam Fesulanam suo Pastore viduari contingit, cui totius cleri, populique suffragio ipse sufficitur: qui tamen, nuncio electionis audito, clam in Carthusiæ Florentinæ secessum aufugit, Dei Matrem exorans, ut se ab ea dignitate liberaret. Illo diu quæsito, nec reperto, de Præsulis electione mutanda Clerus, & Populus Fesulanus consilium ineunt. Sed puer trimus cœtum electorum ingressus, Andream Episcopum probe renunciatum, nequaquam mutandum exclamat: inter Carthusianos orantem delitescere; unde ad Fesulanam Ecclesiam, de onere pontificali subeundo ipse quoque visu monitus, perducitur. A beatæ memoriæ Urbano PP. V. decessore Nostro in pastorali munere confirmatus, oves suas omni pietatis officio pascere satagit.

Carmelitarũ ordinem ingreditur.

Singularis humilitas; corporisque castigatio.

Ad sacros ordines promotus variis claruit signis.

Ad Ecclesiam Fesulanã mirabiliter evectus.

In egenos benignitas; & in componendis dissidiis studium.

Suis ipse manibus stipem egenis viritim porrigere solitus, singulorum nomina in codice seorsum sibi descripsit; quumque aliquando annonæ caritas ingrueret, quotidie escam pauperibus ipse erogabat: qua deficiente, numeroque pauperum aucto, panis ubertim in arca multiplicatur. Florentinorum Republica in partes scissa, funestis, perpetuisque discordiis laborante, Fesulanus Episcopus sacris concionibus pacis unitatem Civium animis inserere studet, dæmonesque corvorum specie in aere præliantes ostendens, omnes ab intestinis, & Civilibus odiis deterret. Hinc idem, quem memoravimus, beatæ memoriæ Urbanus PP. V. cognito divinæ gratiæ dono, quo Fesulanus Episcopus in componendis Populorum discordiis pollebat, Legatum Bononiam mittit, ut dissidentia pectora mitigaret, ferocesque Civium animos flecteret, Andreas Pontificis jussis obtemperans, illuc proficiscitur, ubi tumultuantes venerandi Præsulis auctoritate, & verborum dulcedine capti, mox depositis armis in concordiam reducuntur, paucis, qui adversabantur, atroci morbo correptis: qui tandem meritis Beati Andreæ liberati, ab omni odio quieverunt. Ita vir Dei, negocio confecto, magna omnium laude, & plausu Fesulas remeavit, ubi in memoriam Christi Domini qualibet feria quinta pauperum pedes lavare solitus, cujuspiam tibias plagis graveolentibus, & putredine infectas ab se lotas, lacrymisque conspersas, osculatus, undequaque curavit. Die mortis appropinquante, eam ipsa nocte Natalis Christi Domini summo gaudio antequam primam Missam celebraret, sibi nocte Epiphaniorum adventuram, a Deipara Virgine accepit; qua, psalmis, & catholicæ fidei siymbolis sibi prælectis, verbisque Simeonis prolatis: *nunc dimittis*, ad gloriam æternam evolavit VIII. idus Januarias anno Dominicæ Incarnationis 1373. ætatis 72. ab ingressu ad Religionem 55. Episcopatus 12. Ex ejus corpusculi in paleis strati suavi odore, perplures infirmi, multi etiam ex ejus tactu, statim convaluerunt. Deus quoque ad

Ejus obitus 1713, & post illum miracula.

idem corpusculum, Florentiam translatum, atque instar viventis in cathedra sedens, plurima signa patefecit. Anno vero 1440. piæ memoriæ decessore Nostro Eugenio PP. IV. Florentiæ commorante, externoque milite agrum Florentinum crudeliter depopulante, atque ipsi Civitati ob eventuram cladem perterrefactæ, incubante, Deus per Beatum Andream, ad quem miraculis clarum populus in tanta calamitate sibi impendente consuebat, adolescenti revelavit, in proximo die natali Beati Petri Apostolorum Principis, Romanæ Ecclesiæ prædonem, & Florentinorum hostem devictum iri: qua quidem re Civitatis decemviris jussu beati viri per adolescentem nunciata, prælioque inito, hostes fusi sunt, & Florentinorum Respublica cum rebus Eugenii Pontificis, & Ecclesiæ Romanæ a tyrannide liberata. Quare ad ædem Carmelitarum maxime supplicatio indicta est, ubi Papa Eugenius, S. R. E. Cardinalibus ibidem præsentibus, & Clero, Senatu, populoque Florentino flagitantibus, corpus Beati Andreæ inter accensa funalia, & thurificationis palam ostendi concessit; quo ex tempore Andreas, ut relatus in Sanctorum Canonem, habitus est. In rei memoriam Magistratus Florentinorum quotannis sacram ædem, ubi pii viri corpus requiescit, magna religione invisere consueverunt.

Per ejus preces Florentiæ, & Eugenii IV hostes fusi sunt.

Hinc singularis in eundem publicus cultus.

§.3. Hinc eximiis, & probatissimis viri Dei virtutibus, & signis per eum patratis, cultuque publico aucto, Clerus, & Respublica Florentinorum a felicis memoriæ Paulo PP. II. antecessore nostro Andream ritu solemniori in Sanctorum canonem referendum poposcit, negociumque ab eodem Paulo II. atque etiam a piæ memoriæ successore ejus Sixto IV. aliquot S.R.E. Cardinalibus commissum est. Sed hominum, & temporum vices rem alio traxerunt. Interim felicis recordationis Gregorius XIII. Antecessor noster Missam, & Officium ejus primum, secundum Missale, & Breviarium Ordinis Fratrum Carmelitarum pro die 14. Januarii oraculo suo comprobavit, alias ab antiquo tempore Florentiæ in Ecclesia Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, inque tota Diœcesi Fesulana celebrari solita. Tandem sub piæ memoriæ Antecessore nostro Clemente Papa VIII. Christianissimo Rege Francorum Henrico IV., & Maria Regina, Ferdinando quoque in Etruria sibi subjecta Magno Duce, aliisque enixe postulantibus, de Andrea Sanctorum canoni adscribendo actum est. Clemente autem viam universæ carnis ingresso, sedente felicis recordationis Paulo PP. V. iteratis eorumdem Virorum principum; aliorumque precibus, de hoc pariter actum. Sed Paulo, & successore ejus Gregorio XV. deinde etiam sublatis, tandem recolendæ memoriæ Urbanus PP. VIII. qui in Cathedra Beati Petri utrique successerat, post servi Dei vitam, gesta, virtutes, & miracula, ex antiquo Romanorum Pontificum Instituto, sibi compluries, de more enarrata, inque tribus Consistoriis, coram se, ad Apostolicarum Constitutionum Regulas, habitis magna solemnitate discussa, atque omnium suffragio comprobata, eumdem Beatum Andream Episcopum Fesulanum Sanctorum canoni adscribere statuit. Itaque indicta die 10. Kalendas Majas anno 1629. universis, quæ agenda erant, ad Sanctorum Patrum traditiones, sacrorum canonum instituta, & S. R. E. venerandos ritus, & disciplinam rite peractis, idem Urbanus PP. VIII. in Sacrosanctam Beati Petri Apostolorum Principis Basilicam magno apparatu, & celebritate processit, ubi in plenario Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum Conventu pro Beato Andrea in Sanctorum Canonem referendo, repetitis summa religione ad Deum precibus, imploirataque Spiritus Sancti gratia, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, plenarii ejusdem Conventus Consilio, unanimique acclamatione, & suffragio, beatæ memoriæ Andream Corsinum Florentinum Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Episcopum Ecclesiæ Fesulanæ, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate constiterat, Sanctum esse decrevit, inque Sanctorum Confessorum Pontificum Canonem retulit, & referendum esse pronunciavit, eundemque ab universis Christifidelibus, ut vere Sanctum, ubique colendum, honorandumque; in ejus honorem Sacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construi ac dicari posse definivit, & quotannis octavo idus Januarias, quo ad Cœlestem patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sancti Confessoris Pontificis, pie coli sancivit: quem etiam, ut talem, anno insequenti Martyrologio Romano octavo idus Januarias inserendum curavit. Postremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Andream in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloria Ecclesiam suam decorari voluisset, idem Urbanus Pontifex omnibus, quæ ad Beatum Andream in Sanctorum Canonem referendum pertinebant, sancte adimpletis, hymnisque cantatis, divinoque præsidio ex viri Dei meritis, peculiari collectæ in ejus honorem, implorato, sacrosanctum Missæ sacrificium in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum solemni ritu celebravit, atque omnibus Christifidelibus, qui tantæ cæremoniæ intererant, plenariam peccatorum Indulgentiam ad Dei laudem, & Beati Andreæ honorem largitus, cunctis vere pœnitentibus, & confessis, ejus anniversario die ad locum depositionis accessuris, annum unum, & 40. dies, in octava autem 40. dies de injunctis pœnitentiis misericorditer relaxavit.

A Greg. XIII ejus officium, & missa approbata pro die 14 Jan:

Ab Urb: VIII ad preces Henrici IV Francorum Regis, & Ferdinandi M. Ducis Etruriæ, Sanctorum albo adscriptus est.

Item in Martyrologio descriptus. & in die festo Indulgentiæ concessæ.

§.4. Ne vero de hujusmodi Urbani VIII. Decreto Apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, statuto, concessione, cæterisque præmissis, propterea quod super his ab eodem Urbano, aut ab ejus successoribus piæ memoriæ Romanis Pontificibus decessoribus nostris Innocentio X. Alexandro VII. utroque Clemente IX., & X. Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI., & Innocentio XIII. literæ decretales de more conscriptæ, & promulgatæ non fuerint, unquam possit quomodolibet hæsitari: Nos qui iisdem, licet immeriti, disponente Domino in Cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, sanctio, relatio adscriptio, cæteraque hactenus recensita a jam dicta die 9. Kal. Majas anni 1629. suum undequaque, & plenum consequantur effectum, ac si ab eodem Urbano VIII. literæ decretales revera eadem die con-

Causæ hujus Constitutionis.

Promulgatio recensitæ Canonizationis B. Andreæ.

conscriptæ, & de more promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Clausulæ. §.5. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa, ubique omnino sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§.6. Præterea, quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earundem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto. Pridie nonas Junias Pontificatus Nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✝

✝

✝ *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*

✝

✝

✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

✝

✝ *Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*

✝

✝

✝ *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Picus de Mirandula.*

✝

✝

✝ *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

✝

✝ *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*

✝

✝

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Georgius Tit: S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*

✝ *Ego Joseph Tit: S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

✝

✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.*

✝

✝ *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

✝

✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

✝ *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefuscus.*

✝

✝ *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

✝ *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*

✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

✝ *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*

✝ *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*

✝ Ego

✝ *Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis de Marinis.*
✝ *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
✝ *Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotunda Diaconus Cardinalis Judice.*
✝
✝
✝
✝

P. Cardinalis Prodatarius.
F. Cardinalis Oliverius.

VISA
De Curia I. Archiep. Ancyranus.

III.

Dat. 4. Junii 1724. ann. 1.

Promulgatur Canonizatio B. Philippi Benitii Ordinis Servorum B. M. V. a Clem. X. Sanctorum albo adscripti.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio anno 1671, Apr. 12, P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpet. rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & Vitæ B. Philippi.

§.1. Jamdudum piæ me. Antecessor noster Clemens Papa X. Dei Servos, quos summarum virtutum, & signorum præstantia in variis Religiosorum Ordinum cœtibus, olim fulsisse cognoverat omnium Christifidelium imitatione exprimendos præpositurus inter cæteros unum elegit Venerabilem virum Philippum Benitium ex Familia Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quem ob Sanctitatem, ex ritu S. R. E. probatam, atque recognitam, ubique colendum, honorandumque decerneret.

Ejus ortus 1233.

§.2. Philippus Florentiæ Tuscorum anno Christi Domini 1233. dum annua festa agerentur Beatæ Mariæ Virginis in Cælum assumtæ a qua eum parentes precibus impetraverant, Familiæ Fratrum Servorum ejusdem Virginis, eodem die, atque anno institutæ magnum ipse ornamentum futurus, in lucem editus est. Lutetiæ, & Patavii studiis Sacrarum literarum absolutis, hoc assiduis jejuniis, & orationibus a Domino obtinuit, ut Ordo Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, cui nomen daret, sibi præmonstraretur: cujus Ordinis vestem in Classe Laicorum ob modestiam, indutus, aliquamdiu solitariam vitam in Montis Senarii Eremo supra Florentiam traduxit.

Familiæ Servorum B. M. V. nomen dedit & in Eremo vixit.

Postmodum ex obedientia ad Presbyteratum evectus, terrenisque rebus ob Cælestium contemplationem despectis, verbo Dei promulgando se totum addixit, suæque familiæ generalis præfectus in unam hanc curam ardenter incubuit, ut per se, suosque variis linguis instructos, Christi Domini Euangelium ubique prædicandum curaret: quod ipse, salutis animarum percupidus, nullisque periculis territus, sedulo, tantaque alacritate agere consuevit, ut ejus fama permotus piæ memoriæ Clemens PP. IV. Decessor noster eum sibi Apostolicum Concionatorem adlegerit Peccatores ad Deum conversurus, Galliam, Germaniam, Frisiam, & Sarmaticam peragravit, eodemque pio instituto Pistoriensem Civitatem, funestis Gibellinorum, Guelforumque odiis laniatam, Christianæ concordiæ restituit; unde factum, ut plures Dei Virum imitaturi, res suas Pauperibus erogarent, ipsique primarii Gibellinæ factionis duces ad cor redeuntes, Religiosum Philippi Institutum amplecterentur.

Ad Presbyteratum evectus suæ familiæ præficitur.

Salutis animarum percupidus.

Summæ ejus charitatis fervor eluxit, ubi eleemosynam flagitanti, interiorem vestem sibi detractam Viterbii largitus est: qua Pauper contectus e morbo lepra convaluit.

Charitas in pauperes.

Magnum quoque Deo gratissimum Christianæ lenitatis argumentum edidit, dum Liviensis Populi in Æmilia crimina, & mores pro concione corripiens, virgis cæsus, saxisque impetitus, pro persecutoribus tanto spiritu Deum exoravit, ut ex his unum Peregrinum ad pœnitentiam traxerit, qui Philippi Religionem ingressus, Sua, & Civium peccata delevit, postea, & ipse eximiis virtutibus, & miraculis florens, propterea per Nos ipsos, favente Deo, quamprimum in Sanctorum Canonem referendus.

Injuriarum patiens.

Philippus veterum Anachoretarum mores æmulari studens, in cryptam Montis Senarii, Deo liberius vacaturus, quadriennium secessit. Cæteris ejus virtutibus par fuit cordis humilitas, qua patriæ Ecclesiæ Episcopatum respuit, Viterbium inde properans post piam dormitionem Decessoris Nostri Clementis PP. IV. ubi per Ottobonum S.R.E. Diaconum Cardinalem Sancti Hadriani, suique Ordinis patronum, sibi oblata Pontificia dignitate, palam se indignum professus, in solitudinem remeavit, ipsum Ottobonum ad tantum fastigium evehendum, sed brevi eo potiturum, vaticinatus. Is fuit Antecessor Noster piæ memoriæ Hadrianus PP. V. sed Philippus religiosæ solitudinis amore captus, quum iterum tres menses in crypta Montis Senarii latitasset, ab alio inclytæ recordationis Decessore Nostro Honorio Papa IV. Perusiæ Pontificali benedictione munitus, Tudertum petiit, ubi ad Populum, qui magna frequentia ei obvius advenerat, concione habita, lethali morbo decubuit, summæque pietatis, & Religionis argumentis, pœnitentiales Davidis psalmos non sine profusis lacrymis recitans, migravit ad Dominum anno salutis 1285. X. Kal. Septembris dum solemnia absolverentur octava Beatæ Virginis in Cælum assumtæ, quibus in lucem prodierat.

Episcopatum respuit, & iterum Eremum petit.

Ejus obitus & post illum miracula.

Ad ejus corpus sex dies palam expositum populi maxima frequentia venerationis ergo confluere visi sunt, Missæque Sacrificium, Episcopo, Clero, & tota Civitate præsentibus; non pro defuncto, sed de beato Confessore nutu Dei celebratur. Mox vir justus prodigiis claruit. Ad ejus enim corpus, & sepulchrum claudi gressum,

ſum, cæci viſum, ipſique mortui vitam receperunt.

Beatorum numero a Leone X. adſcribitur.

§.3. Quibus, aliiſque rite cognitis, & perſpectis felicis memoriæ Anteceſſor Noſter Leo Papa X. Philippum beatorum numero adſcripſit, Officium, Miſſamque in ejus honorem a Fratribus Ordinis Servorum, Beati viri Anniverſario die recurrente celebrari permiſit, ad id poſtmodum accedente etiam auctoritate diplomatum Sanctæ memoriæ Deceſſorum noſtrorum Clementis VIII., & Pauli V. Quare ex S. R. E. regulis, & ritualibus Conſtitutionibus per Romanos Pontifices editis, de more cognita, & compluries in examen adducta, etiam ſub felicis recordationis itidem Deceſſore Noſtro Urbano VIII. ſemperque probata Viri Dei ſanctitate, perinſignibus ejus virtutibus, ſigniſque teſtata, ad pias preces per Viros Principes ad hanc Sanctam Apoſtolicam Sedem vehementiſſime repetitas, præſertim vero ab illuſtris memoriæ Leopoldo Romanorum Imperatore electo, & Coſmo III. olim in Etruria ſibi ſubjecta Magno Duce, idem Clemens Papa X. Philippum Benitium, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine diſerte conſtiterat, in Sanctorum Confeſſorum Canonem referendum pronunciavit. Itaque indicta die, nimirum Dominica ſecunda poſt Chriſti Domini Reſurrectionem, pridie Idus Apriles anni 1671. Pontificatus ſui Primo, Cum in Sacroſanctam Beati Petri Apoſtolorum Principis Baſilicam, tantam cæremoniam ſolemni ritu peracturus proceſſiſſet, ſemel, iterum, & tertio iteratis ad Deum Precibus in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum pro Philippo Benitio in Sanctorum Confeſſorum Canonem referendo, unanimi omnium acclamatione, & ſuffragio, poſt Sacros hymnos, preceſque ad Deum perfuſas, & Paracliti Spiritus gratiam enixe invocatam ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem fidei Catholicæ, Chriſtianæque Religionis amplificationem, idem Clemens Papa X. auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli Beatum Philippum Benitium una pariter cum Beatis Confeſſoribus non Pontificibus Franciſco Borgia, Caietano Thieneo, Ludovico Bertrando, & Virgine non Martyre Roſa a Sancta Maria Sanctum eſſe decrevit, & definivit, in Sanctorum Confeſſorum Canonem retulit, eumdemque inpoſterum ab univerſis Chriſtifidelibus tanquam vere Sanctum, colendum, invocandum, honorandumque ſancivit: ad ejus honorem Sacras ædes, atque Altaria, in quibus Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium Deo offeratur, conſtrui, ac dicari, & quot annis X. Kal. Septembres, quo die Vir Sanctus obdormivit in Domino, illius memoriam prout Sancti Confeſſoris non Pontificis: pie coli poſſe pronunciavit. Mox gratiis cum plurimo gaudio Deo actis, præcipuaque oratione per Beati Philippi merita ad Dominum recitata, ad aram maximam ſupra Confeſſionem Beati Petri, cum ejuſdem Philippi, cæterorumque commemoratione Miſſam celebravit, Univerſis Chriſtifidelibus qui aderant, plenariam peccatorum Indulgentiam, & remiſſionem largitus.

A Clem. X. ad preces Leopoldi Imperatoris, & Coſmi III. M. Ducis Etruriæ, in Sanctorum album relatus eſt cum 4. aliis Beatis.

Cauſæ hujus Conſtitutionis.

§.4. Ne verò de hujuſmodi Clementis Papæ X. decreto Apoſtolico, definitione, ſanctione, adſcriptione, relatione, conceſſione, cæteriſque præmiſſis, propterea quod ab eodem Clemente, aut ab ejus Succeſſoribus Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ me. Romanis Pontificibus Anteceſſoribus noſtris, literæ decretales de more conſcriptæ non fuerint, deinceps unquam poſſit quomodolibet hæſitari, Nos, qui meritis licet imparibus diſponente Domino in Cathedra Beati Petri iiſdem ſucceſſimus, volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, ſanctio, relatio, adſcriptio, conceſſio, cæteraque hactenus memorata a jam dicta die pridie Idus Apriles anni 1671. ſuum undequaque, & plenarium conſequantur effectum, ac ſi ſuper illis ab eodem Clemente Papa X. literæ Decretales revera eadem die conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Promulgatio relatæ Canonizationis S. Philippi.

§.5. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, ſanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum, conceſſionem, cæteraque præmiſſa, ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

Clauſulæ.

§.6. Præterea quia difficile foret, has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impreſſa, manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloque alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent, ſicuti eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtri Decreti, diſſinitionis, Sanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimo quarto, Pridie Nonas Junias Pontificatus Noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
†

† Ego

✝ *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*

✝

✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

✝

✝ *Ego Joseph Tit. S. Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*

✝

✝ *Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Rufus.*

✝ *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Ludavicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

✝

✝

✝ *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

✝

✝ *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*

✝

✝

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*

✝ *Ego Joseph Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

✝

✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Cardinalis Salernus.*

✝

✝ *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

✝

✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

✝ *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefuscus.*

✝

✝ *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

✝ *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*

✝ *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ega Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

✝ *Ego Curtius Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*

✝ *Ego Fabius Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*

✝ *Ego Carolus S. Mariæ in Aquiro Diaconus Cardinalis de Marinis.*

✝ *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

✝ *Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotunda Diaconus Cardinalis Judice.*

✝

✝

✝

✝

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

IV.

Promulgatur Canonizatio B. Francisci Borgia Societatis Jesu, jamdiu a Clemente X. peracta. Dat. 4. Junii 1724. An. I.

Similes sunt huic constitutiones præcedens & sequens Peracta fuit Canonizatio an. 1671., April. 12. P. I.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ olim Romanus Pontifex in plenario Conventu Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio comunicato sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum, literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum. Romana Ecclesia cui nullis exigentibus meritis nostris, ineffabile Dei Consilium præesse Nos voluit, ex veteri Disciplina, & ex Constitutionibus Apostolicis in Sanctorum Canonem eos solemni ritu, referre consuevit, qui suarum virtutum exemplo Christifideles ad viam salutis Exordium.

tis per majorum vestigia alacrius incurrendam accederent.

B. Francisci encomia.

§.1. Quumque multi peculiari aliquo vitæ genere, ut plurimum excelluerint, unus Franciscus Borgia seculo decimosexto repertus est, quem in variis, multisque ordinibus constituti, ut certum salutis ducem sequi possent; Optimates enim, & Viri Principes, quique rem publicam gerunt in eo habent, quæ sibi in omni vitæ suæ cursu imitanda proponant, magna quoque habent, qui Regum gratia florentes in summarum Dignitatum fastigio positi sunt conjugio societati æque, ac eodem soluti adolescentes pariter, Juvenesque Viri Deo dicati, Cœtibus quoque Religiosis præpositi. Hi ad unum omnes in Francisco tenent, quæ ubertim, & tuto moribus, & actibus suis exprimere possint; Etenim ille, Deo volente singulas has personas mira vitæ sanctimonia comitibus miraculis repræsentavit, unde factum, ut viri Dei virtutum, & signorum constanti fama quotidie aucta felicis recordationis Romani Pontifices Antecessores Nostri Paulus V., atque Urbanus VIII. de illo Sanctorum Confessorum Canoni adnumerando consilium inierint, permoti etiam Catholicorum Regum Hispaniæ ferventibus votis huic Sanctæ Sedi Apostolicæ expositis, quod tandem piæ memoriæ Decessor Noster Clemens Papa X. ad canonicos ritus veteri traditioni, & Pontificia auctoritate receptos, tota Ecclesia plaudente, complevit.

Ejus vita, & mores, in primisque ortus an. 1500.

§.2. Inter præcipuos Hispaniarum Dynastas Gandiæ Duces, quæ est gens Borgia, numerantur, eam multiplices dignitates claram, & percelebrem reddiderunt, clarior tamen evasit, ex quo Magnus Dei Servus Franciscus parentibus Joanne Gandiensium Duce III. & Joanna ex Alphonso Ferdinandi Regis Catholici filio progenita in lucem prodiit anno Christi Domini millesimo quingentesimo, decimoquinto Kalendas Novembris, quem diem Beati Apostoli Simon, & Judas martyrio nobilitarunt, Francisci locus natalis fuit Gandia Borgiæ Domus avitum Oppidum ad oram Balearici Maris in Conseranis Populis Hispaniæ Tarraconensis in Diœcesi, & Regno, quæ a Valentia principe Civitate appellantur: Pia Mater, quod præsenti ope Seraphici Confessoris Beati Francisci vitæ discrimen in filio pariendo evasisset, Franciscum in Baptismate dici voluit, quod nomen tunc primum in Domo Borgia fausto omine futuræ ejus Sanctitatis auditum est.

A propinquis pie, ac religiose educatur.

Patris Soror, & Mater, quæ erat Ferdinandi Regis Catholici Consobrina inter clarissimas Virgines eximia pietatis laude conspicuæ animo adolescentis Christianæ perfectionis igniculos injecerunt, qui puerilibus annis Domi traductis, & cum iisdem Dei Sponsis ex prædonum manibus ereptus apud Avunculum Archiepiscopum Cesaraugustanum Alphonsum Aragonium, & Catherinam Joannæ Reginæ filiam postea Joanni III. Lusitaniæ Regi nuptam liberaliter educat.;

In aula Caroli V se immaculatum servavit, & uxore ducta æque pietatem coluit.

inde in Aulam Caroli V. Augusti profectus salutis animæ suæ memor se undequaque immaculatum servavit, matronas officii causa, nonnisi aspero cilicio præcinctus adire solitus; Caroli Conjuge Isabella Augusta adnitente Eleonoræ a Castro lectissimæ Virgini Lusitanæ de sanctioris vitæ instituto, nihil unquam remittens, matrimonio sociatur. Pulchra, & copiosa prole donatus ab ea, quam inierat pietatis regula animum Domi, forisve nunquam avertit Cælestibus meditandis diu, noctuque occupatus Sacra Synaxi, quolibet octiduo, non sine lacrimis muniri solitus.

Isabellæ Augustæ defunctæ deformitate territus, mundum deserere statuit.

Sublatæ Isabellæ Augustæ Granatam funeris deducendi Francisco onus imponitur, cujus Cadaveris, ut publica fide recognosceretur nudata facies diformitate sua tantum ei terrorem incussit, ut Divina luce illustratus de terrenis rebus si coniugi superesset omnino deserendis apud se constituerit, postmodum dicere solitus mortem Augustæ sibi vitam attulisse.

Cataloniæ præfectus benignitate in omnes, caritate in pauperes, singulari in Deum pietate claruit.

Cataloniæ cum imperio præfectus eam cogitationem ardentiùs fovit, ibique Populorum felicitati ita studuit, ut Patris Patriæ elogio tanquam Rei publicæ bono natus honestari meruerit, magnam auri vim in pauperes erogavit, piam Sacrarum Virginum, & Virorum familias eleemosynis auxit; sed & in primis, qui ex summa fortuna ad extremam inopiam devenissent clam aluit: Consilio pridem animo insitum sæpe recogitans, atque uni Deo meditando inhærens diluculo quinis horis de genu quotidie orare frequenti Divinæ mensæ accubitu jejuniis vacare recreari consuevit. Tunc ei Beatum Ignatium regularium Presbyterorum Societatis Jesu, cui postea nomen dedit parentem, & Conditorem prima occasio de tantis rebus scripto consulendi cælitus data est.

Patre, & uxore orbatus, plurima caritatis, & pietatis testimonia dedit.

Patre optimo, atque ipsa Conjuge piarum omnium exercitationum socia orbatus, & domum redux suorum Gandiensium solatio, & securitati prospexit, Nosocomia instauravit, Cœnobia construxit, Gymnasia pro Mauris Christiane educandis erexit, sacras ædes vasis aureis, argenteisque pro dignitate locupletavit.

Divinitus in Societatem Jesu se rapi sensit, & Cardinalatum respuit.

Deque veteri vitæ proposito perficiendo secum animo statuens salubria in hoc sibi consilia divinitus dari per bonorum hominum preces flagitavit, Deus tandem Servi sui votis arrisit, inque Societatem Jesu se rapi sensit: Quod enim recens orta Religio, & ab origine ardentior vulgo etiam, adhuc ignota esset, nullusque in ea ambitiosis hominibus dignitatum locus pateret, Francisco summos honores fugienti aptissima visa est orationi intentus, hæc animo agitans septem totos dies tiaram capiti suo imminentem aspexit, veritusque, ne Ecclesiæ dignitatem portenderet Deum enixe obtestari non destitit, ne honores, quos fugeret alibi offenderet. Post defunctos duos fratres suos S. R. E. Cardinales, cum eamdem sacram Dignitatem per Antecessores Nostros Romanos Pontifices ultro oblatam abse repulisset, tiara illa Propositi munus in sacra sua familia indicatum, postea cognovit.

Vota religiosa nuncupat, & disciplinis ediscendis operam dat.

Adhuc Gandiæ Dux per fel. re. Paulum PP. III. Decessorem Nostrum Beato Ignatio deprecante permissus est, ut paucis consciis religiosa vota nuncuparet. Quadriennium rebus suis componendis a Pontifice præfinitum, disciplinis gravioribus sacro homine dignis singulari modestia publice perdiscendis impendit, quo elapso, & per fel. re. Julium PP. III. Anno Jubilæi Christianis indicto, Franciscus limina Apostolorum frequentaturus, utque Ignatii invitantis alloquiis frueretur, & Caroli V. beneficam erga se voluntatem declinaret suis valedicens Romam eo animo cogitavit, ut natale solum deinceps nunquam repeteret, qui ad aliam Patriam cælestem nimirum summa contentione properaret, idque sancte servavit, etiam sedente Antecessore Nostro Pio PP. V. in legatione Cardinalis Alexandrini

Romam, suis valedicto, proficiscitur, ut S. Ignatii alloquiis fruatur.

drini ad Catholicum Hispaniarum Regem Philippum II. illuc digressus. In sacro itinere ad Urbem, quod assidue preces, divinique sermones minuebant juxta, ac Romæ positus ignorari, quam honorifice excipi maluisset, ingentem in eo pietatem submissumque spiritum, qui Beati Ignatii complexui amplissima, & magna quæque postponeret. Urbs tota suspexit Menses quatuor lustrandis Basilicis Deo sacris, omnique pietatis genere cum Ignatio Romæ transegerat, cum de se Cardinalium Senatui adscribendo apud Julium agi subodoratus eodem Ignatio auctore Pontificis oculis propere se subducens in Hispaniam reversus est, ubi Caroli V. propositum ejus laudantis auctoritate rebus, & titulis suis Gandiensibus universis Carolo filio transcriptis se penitus abdicavit, regularem Societatis Jesu Clericum induens, & Davidicum illud lætus ingeminans *Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis* Presbyteratu initiatus, primum Deo sacrificium Loyolæ in Cantabria Ignatii patriæ, & pietati hoc tribuens privatim obtulit, mappis Ludovicæ sororis acu pictis in ara usus. Quia vero Julius Pontifex hoc speciatim indulserat, ut cum primum publice sacris operaretur, quotquot peccatorum confessione rite expiati ex ejus manu Corpus Domini sumpsissent, plenariam veniam perciperent, Vergeræ oppido id factum, quo tot homines rei fama ducti advenerunt, ut sacra æde licet magna nequaquam eos capiente in ara sub dio excitata celebrare debuerit tot ad sacram Mensam accedentibus, ut meridiana hora longe transierit. Postea Concionem habuit, & Clero, ac Populo suppliciter procedente Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum gestavit. Ad Socios inde reversus majori sane Sanctitati excolendæ operam dedit precandi studio horas octo quotidie largitus, vilissima quæque munia ultro subire non dedignatus, stipem vicatim, & ostiatim nudo capite, & pedibus palam mendicans, & pauperibus, ac Nosocomiis distribuens, humi quoque, vel in tabulis cubans. Fama tantæ pietatis Aulas Regias pervagante quamplurimi illum adire, deque salutis negocio consulere visi sunt, complures pariter Summates præsertim Francisci exemplum secuti Religiosis familiis se devoverunt: Sed Julius Pontifex, & Carolus V. tantam virtutem in Cantabris delitescere indignum rati consilium de illo inter S. R. E. Cardinales cooptando certatim incassum tamen, quod postea sæpe numero quoque factum inierunt. Ignatius, qui Sociis aditum ad honorem legibus latis obstruxerat, Julij pedibus advolutus, ne invito, atque inscio honorem deferat, neve oblatum capere cogat, nascenti Sodalitati hoc saltem benignus tribuat libello supplice, & lacrymis coram exorat, & permagna Francisci lætitia impetrat, qui, & grati animi testes literas ad Pontificem dedit. Non autem illum Ignatius latere permisit; Viri enim singulari prudentia in lucrandis Deo animabus, & Sanctitate perspecta, sacras Conciones habiturum varias Civitates, & regiones adire, & multarum Provinciarum, quas licet incommoda valetudine usus, pedes obivit cum amplissima facultate Commissarii Generalis officio fungi mandavit, quæ omnia magno rei Christianæ bono peracta sunt. Postquam vero Carolum V. morbo languentem Misericordiæ Dei commemoratione erexisset, & defunctum funebri sermone laudasset suæ voluntatis, quam

Pontificis beneficam in se voluntatem declinavit.

A Pontifice plenaria Indulgentia conceditur iis, qui ab eo Presbyteratu initiato corpus Domini susciperent.

Quum Societati nomen dedisset, pietatis, & Christianæ humilitati operam præcipuã dedit.

Iterum, ac tertio oblatam a Pontifice, & Carolo V Cardinalatus dignitatem repulit.

Varias Provincias pro lucrandis Deo animabus lustravit.

ratam haberi vellet exequendæ supremis tabulis per eum nominatus a re. me. Antecessore nostro Pio Papa IV. Romam advocatur, ubi Societatis Præposito Generali Jacobo Lagnio ad Tridentinum Concilium ire jusso Vicarii Generalis munus Francisco imponitur. Mox Jacobo ad Urbem reverso Assistens pro Hispania, & Lusitania eligitur, postea Lagnio e vivis sublato, iterum Vi carius Generalis, & demum totius Ordinis Præpositus magna suffragiorum consensione invitus renunciatur, quo in munere Societatem septennio sanctissime rexit, inque obsequiis Apostolicæ Sedis vitæ cursum, quod maxime optaverat, consummavit. Pius enim Papa V. Cardinalem Alexandrinum in Hispaniam, Lusitaniam, & Galliam pro re Christiana tuenda ad sacrum fœdus in Turcas percutiendum mittens consiliorum ei comitem, & participem Franciscum adjungi voluit, & Pontifici jubenti vir pius, quamvis laboribus asperrimis pœnitentiis, & morbis prope confectus alacriter paruit, Romam redux oculis, & manibus in Cœlum sublatis, lætus exclamavit, *Nunc dimittis servum tuum Domine*. Mox biduum a reditu longa ægrotatione, multisque incommodis fractus, quæ tamen illum impedire non potuerunt, quin Romam ad supremum, & jam imminentem mortalis vitæ suæ terminum festinaret susceptis præsenti animo, & summa Religione Ecclesiæ Sacramentis, ac Pontificia Gregorii XIII. fe. me. Antecessoris nostri benedictione munitus plenus virtutum, & meritorum inter sodalium amplexus piissimam animam Cælo reddidit Anno Christi Domini Millesimo Quingentesimo Septuagesimo secundo Kalendis Octobribus. Dei Servus a beatis, & spectatissimis Viris Ignatio Loyola, Pio Papa V., Carolo Borromeo, Francisco Salesio, Sacra Virgine Teresia a Jesu, aliisque quamplurimi factus magnam ubique virtutis, & Sanctitatis famam reliquit.

§.3. Miracula etiam multa subsequuta sunt; quæ precibus accedentibus Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, & magnorum Præsulum, atque Academiarum Hispaniæ Paulum Papam V. permoverunt, ut ob tantum Dei famulum in Sanctorum Canonem referendum summarum ejus virtutum, & eorumdem miraculorum examen rite instituti posse concederet, quo absoluto, Urbanus VIII. eum Beatorum Ordini adscribendum sancivit, largitus quoque, ut de illo Missa, & Officium omnes Societatis Jesu Religiosi, ubique recitare possent, ac mox ut in eorum Ecclesiis idem omnibus Presbyteris agere liceret. Interim sub aliis inclytæ me. Antecessoribus Nostris Innocentio X., Alexandro VII., & Clemente IX. signa post Francisci Beatificationem patrata in examen ex Constitutionibus Apostolicis adducta, & undequaque probata sunt. Decretum tamen de illo in Sanctorum tabulas referendo, quod Clemens IX. morte præreptus vulgare non potuerat, ejus Successor Clemens X. rite vulgavit exorantibus illustris me. Leopoldo electo Romanorum Imperatore cum Conjuge Augusta, Carolo II. Hispaniarum Rege Catholico, aliisque viris Principibus Ecclesiasticis, & Secularibus. Quare idem Clemens X. gestis omnibus Beati Francisci de veteri more Apostolicæ Sedis in tribus Consistoriis coram se rite discussis, & comprobatis, eum statuta die in Sanctorum fastos referendum pro-

Quibusdam in Societate perfunctus muneribus, tandem Præpositus Generalis renunciatur.

Consiliorum comes, & particeps Cardinali Alexandrino Legato Apostolico adjunctus est a Pio V.

Romam reversus diem suum obiit 1572.

Ab Urb. VIII Beatorum ordini adscriptus fuit.

A Clemente X exorantibus Leopoldo Imperatore, Carolo II Rege Catolico, in Sanctorum fastos relatus est una cum 4 aliis Beatis.

pronunciavit. Itaque Dominica secunda post Christi Domini resurrectionem pridie Idus Aprilis Pontificatus sui Anno Primo cum in Sacrosanctam Basilicam Beati Petri Principis Apostolorum solemni ritu ceremoniam peracturus processisset, semel iterum, & tertium iteratis ad Deum precibus in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum pro Francisco Borgia Sanctorum Confessorum Canoni adscriben. unanimi omnium acclamatione, & suffragio post sacros Hymnos, precesque ad Deum pie fusas, & Paracliti Spiritus gratiam enixe invocatam ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, Christianæque Religionis amplificationem auctoritate Omnipotentis Dei Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Beatum Franciscum Borgiam Societatis Jesu Presbyterum Hispanum, de cujus Sanctitate, fidei sinceritate, omniumque virtutum magnitudine, ac miraculorum excellentia cumulate constiterat una cum Beatis Confessoribus non Pontificibus Philippo Benitio, Cajetano Thieneo, Ludovico Beltrando, & Virgine non Martyre Rosa a Sancta Maria Sanctum Confessorem esse decrevit, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscripsit, atque inposterum ab universis Christifidelibus tamquam vere Sanctum colendum, invocandum, honorandumque statuit, & definivit ad ejus honorem sacras ædes, atque Altaria, ubi incruentum Sacrificium Deo offeratur construi, & dicari, quotannis quinto Nonas Octobris illius memoriam, ut Sancti Confessoris non Pontificis pie coli, atque officio, & Missa ritu S.R.E. honorari pronunciavit ad hoc eadem sua Apostolica auctoritate universis, & singulis Christifidelibus, qui dicta die ejusdem Sancti Confessoris Sepulcrum, & Corpusculum devote visitassent annos septem, & totidem quadragenas, infra vero octavam quadraginta dies de injunctis, seu debitis pœnitentiis misericorditer relaxavit. His peractis Deum Patrem æternum, Regemque Gloriæ Christum Dominum Patris sempiternum Filium, Sanctumque Paraclitum Spiritum unum Deum, atque unum Dominum hymnis, & laudibus veneratus peculiari oratione in honorem Beati Francisci Borgiæ ad Deum cantata Missa in Ara maxima super Confessionem Beati Petri cum ejusdem Francisci commemoratione celebravit, omnibus Christifidelibus tantæ ceremoniæ præsentibus peccatorum Indulgentiam largitus.

Et ab eodem concessæ Indulgentiæ in ejus die festo.

Causæ hujus Constitutionis.

§.4. Ne vero de hujusmodi Clementis PP.X. Decreto Apostolico, Definitione, Sanctione, Relatione, Concessione, cæterisque præmissis; propterea quod ab eodem Clemente, & ab ejus Successoribus Innocentio XI, Alexandro VIII, Innocentio XII, Clemente XI, & Innocentii XIII piæ mem: Romanis Pontificibus Decessoribus nostris literæ decretales de more conscriptæ, & promulgatæ non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet hæsitari. Nos, qui meritis licet imparibus disponente Domino in Cathedra Beati Petri iisdem successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, relatio, adscriptio, concessio, cæteraque hactenus memorata a jam die pridie Idus Aprilis Anni millesimi sexcentesimi septuagesimi primi, suum undequaque, & plenarium consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente Papa X literæ Decretales revera eadem die conscriptæ, & de more promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio recensitæ Canonizationis S.Francisci.

Clausulæ.

§.5. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur. Præterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset adferri, volumus, ut earundem exempla etiam typis impressa manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitæ, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicuti eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relaxationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✝
✝
✝
✝ *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Card. Barberinus.*
✝
✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculan. Cardinalis Corsinus.*
✝
✝ *Ego Joseph Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Sacripantes.*
✝
✝
✝ *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Gualterius.*

✝
✝
✝
✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
✝
✝
✝ *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadari.*
✝
✝ *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Mariæ Translyberim Presbyter Cardinalis Corradinus.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Pulignac.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
✝
✝
✝ *Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
✝
✝
✝
✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
✝ *Ego Josephus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
✝
✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.*
✝
✝ *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
✝
✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
✝ *Ego Vincentius Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis Marefoschi.*
✝ *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*
✝
✝
✝
✝
✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
✝ *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
✝ *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*
✝ *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*
✝ *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.*
✝ *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
✝
✝ *Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiscopus Ancyran.

L. Martinettus.

V.

Promulgatur Canonizatio B. Laurentii Justiniani Venetiarum Patriarchæ, jampridem ab Alexandro VIII. in Sanctorum album relati. Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

Similes sunt huic Constitutioni præcedens & sequens. Peracta fuit Canonizatio ann. 1690. Oct. 16, P: 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut quæ olim Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & diffinivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & Vitæ B. Laurentii.

§. 1. Patris Eterni Filius Redemptor Noster conditionis humanæ gloriam peccatis obrutam conspicatus, assidue providere non cessat, ut propterea in exilio positos ad libertatis patriam per famulos suos, signis ac virtutibus claros, revocet. Hoc tribus ab hinc sæculis & eo amplius per Beatum Laurentium Justinianum maxime egit, qui Pontificali apice inclytus, non solum Venetis suis atque Italis universis, sed toti, quaqua patet, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ perspicua vitæ sanctimonia, & Miraculis se spectabilem reddidit, unde factum, ut Duce & Dominio Venetorum ferventissime flagitantibus, piæ memoriæ decessores nostri Romani Pontifices Xystus IV. Leo X. Hadrianus VI. Clemens VII. Paulus V. Gregorius XV., & Urbanus VIII. de Laurentio Sanctorum titulis honestando consilium inierint, quod omnium, tandem fidelium

lium acclamatione, & plausu felicis recordationis Antecessor Noster Alexander Papa VIII. universis, quæ tantæ rei peragendæ necessaria erant, rite dispositis, ad optatum finem perduxit.

Ejus ortus, pia educatio, & Religiosum Vitæ institutum.

§.2. Anno Christi Domini millesimo trecentesimo octogesimo primo ipsis Kalendis Juliis, qua die, insigni ad Clodiam parta victoria, Civitas Venetiarum publicis ad Deum supplicationibus, omnique lætitiæ genere perfusa gestiebat, Laurentius ex prænobili Justiniana familia in lucem editus est, ipse aliquando virtutibus suis patriæ gaudium, præsidiumque apud Deum futurus. Sublato Bernardo patre; Quirina Mater eum sancte educavit, donec anno ætatis undevicesimo sacri Instituti amore captus, divinæque sapientiæ alloquio dignatus, ut nuptias sibi paratas vitaret, ad Marinum matris suæ consobrinum, Canonicum sæcularem Congregationis Beati Georgii in Alga, quæ est Insula, alias Cœnobium Instituti Augustiniani prope Venetias, alacriter convolavit, ubi calcatis honoribus, & fortunæ bonis, toto vitæ suæ tempore uni Deo militare constituit. Primum certamen corporis illecebris strenuus Christi miles indixit, ratus nihil illis indulgendum, sed quasi in teterrimum hostem, jejuniis, vigiliis, & asperrima pœnitentia contra illas pugnandum. Sitim tam patienter tulit, ut si quando ea per jejunium, manuum laborem, peregrinationem, aut valetudinem se torreri sentiret, nunquam potum deposceret, sibi eum offerentibus ignorare se dicens, quo pacto purgatorii calores esset laturus qui sitim ferre non posset. Viridarium relaxandi animi caussa, ut fit, nunquam intravit, corpus, morbo affectum, nunquam liberalius fovere voluit. Nocturnas vigilias ita servavit, ut primus ad divinas laudes canendas properaret, ultimus inde recederet, illuc, ceteris quiescentibus, rediturus. Quanvis, ut naturæ imbecillis, frigus immodice pateretur, nunquam tamen rigente hieme ad ignem accessit. Psallens, nunquam, læva, aut dextera sed sedilibus hæsit, semper gradu nixus stetit, etiam ægrotus. Strumarum peracerbo morbo in gutture graviter læsus, sectioni, ustionique generose succubuit, timentem medicum hortatus, ut audacter incideret, cujus novacula Martyrum laminas non superaret. Cœnobio præfectus, infima quæque munia obivit, se increpari, contemni & despici cupiens.

Vitæ durities.

Aliæ Christianæ virtutes.

§.3. Tanta fuit viri Dei in proposito constantia, ut postquam suis valedixisset fraternam, maternamve domum nunquam, nisi pietatis causa ter solum intraverit. Stipem ex Ordinis instituto foris petens, nunquam ingressus est; inque maxima frequentia mendicans, saccum panibus plenum ab alio ferri minime voluit, quod Mater, filii, immodico pondere gravis, miserta aliquando conata est. Hujus dormitioni Laurentius interfuit, sed plorantibus aliis, ipse, dono lacrymarum alias maxime instructus, morientem siccis oculis vidit. Amicus illum a proposito, sacroque instituto blanditiis, & vi retrahere molitus, ejus verbis, æternæ vitæ plenis, in cœnobium trahitur, una cum Laurentio, & vivere, & mori se velle testatus. Quantopere servum suum Deus probaret, dono prophetiæ illi tradito manifestavit. Etenim Fantino Dandulo, viro in Republica Senatori, de alio vitæ statu minime cogitanti, qui ad Beatum Georgium officiis pietatis liberius vacaturus secesserat, in summo capite sacros cineres, perituræ humanitatis nuncios ex ejus manibus suscipienti, præcipuas Ecclesiæ dignitates prædixit: ad quas paulo post recolendæ memoriæ Decessor Noster Eugenius Papa IV. Dandulum, apud se pro patria Oratorem erexit, Legatione Bononiensi, & Episcopatu Patavino auctum, Marcum, & Leonardum fratres, ab utroque mutua charitate quotidie invisus, nunquam invisit nec etiam rogatus, licet diu nec sine vitæ periculo, diverso tempore, uterque decumberet. Iterum se dixit, ubi tempus id postularet. Ultro adiit tandem quum spiritus discessioni jam esset paratus: gaudioque significato ob Laurentii fratris inexpectatum adventum, inter ejus amplexus uterque suaviter expiravit. Viri Dei humilitas eluxit, dum Eugenius Pontifex magnis Laurentii virtutibus captus animum induxit, ut eum Venetis Episcopum daret. Etenim Francisco Maripetro ex Castellano Civitatis Venetiarum Episcopatu ad Cathedram Vicetinam translato, successorem Laurentium pronunciavit. Qui tamen fugam mente agitavit, & pastorale onus pro sua modestia deprecatus; semel atque iterum pontifici jubenti humillime restitit, literis ingenui pudoris, sinceræque probitatis ac sanctimoniæ plenis ad eundem conscriptis. Laurentii collegæ inter se jejuniis & precibus indictis, Eugenium, ne sibi patrem eripiat, vehementer obsecrant. Bis ad illum mittunt, bis rescribit Eugenius, dulcissimis eos verbis solatus. Quare Laurentius Pontifici ter jubenti obtemperavit. Noctem, qua Episcopatum nulla pompa, & fratribus etiam remotis, iniit, insomnem duxit, precibus & lacrymis Dei præsidium in tanto munere implorans. Familiam curis parem delegit, sibi alias grandem esse, cujus studio premeretur, dicere solitus, pauperes Christi significans. Ædium ornatus, argentumque omnino sprevit. In mensa non sordida, sed munditie plena, nihil appetens aut improbans, fictilibus usus est. In cubili angusto ex palea & centone laneo conquievit, inde omnibus semper exclusis, quo liberius lacrymis & orationi vacaret. Suæ Ecclesiæ pontificali pro dignitate excolendæ primam operam dedit; sed & reliquis sacris ædibus in solitudinem ferme redactis probe consuluit. Mox cleri mores adortus, saluberrimis eum constitutionibus instauravit; pari studio sacrarum Virginum Monasteria prosequutus, nec minori vigilantia ceterarum ovium sedulam curam gerens. Pecuniam, ut Episcopum decet, summe contemsit. Episcopium universis, omne penu egenis patere voluit; non tamen Fratribus suis, a quibus contra non semel grandi pecunia adjutus est. Amoris fraterni hoc signum retinuit, ut tribus festis diebus, Paschatis, Nativitatis Domini, atque Apostolorum Petri & Pauli, duobus panibus ex farinæ flore confectis eos donaret. Demortuis duobus, uni superstiti eos semper pependit. Rationes procuratore adferente, quid deesset, quid superesset tantum adspexit; nefas ratus, si lucro animarum præfectus sederet ad calculos. In occultis pauperibus indagandis fuit summe solicitus, iis præcipue, qui ex opulentis inopes evasissent; malens aliquando decipi, quam scrupulosius examinare. Si quando in alterutrum offendendum esset, potius cui non oporteret dare cupiit, quam non dare cui oporteret. Res tamen

Dono prophetiæ claruit.

Venetiarum Episcopatum iubente Eugenio IV Pontifice invitus obit.

Laurentii virtutes, & curæ Episcopales.

In pauperes benignitas, ut decet Episcopum.

tamen humano usui necessarias libentius, quam pecuniam erogabat: libentius quoque plures summas, quam majores, ut nimirum in tanto populo communior esset beneficentia. Sæpenumero servi sui votis Dei providentia mirifice adfuit, pecunia multis de locis ad eum insperato veniente. Viri justitia inde patuit, quod nihil unquam ab illo judicatum, rescissum est, ejusdemque sententiæ inappellabiles habitæ sunt. Quid vero æque mirum dici potest, ac hominem, qui vix prima literarum elementa a præceptore didicisset, de omnibus in sacra Scriptura disputatis, gravissime respondere potuisse, plurimaque Deo plena, literis consignasset? Nimirum scientia potius divinitus infusa, quam humanitus acquisita instructus apparuit. Calumnias & contumelias magno animo devoravit, nec auctores scire voluit. Dominus tamen, cujus negocium agebatur, ipsi adfuit, auctores ipsos impunes abire non sinens. Spirituum, & cogitationum discretio nusquam major, quam in Laurentio visa est. Immo hoc etiam illi a Cœlo datum, ut Sacræ Virgini absenti ipse Missarum solemnia ad Populum celebrans, extra se raptus, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum administraret.

Scientia divinitus infusa claruit.

Contumeliarum patiens.

§.4. Crescente in dies tanti præsulis fama, Eugenius Pontifex eum apud se identidem habere se velle significavit, semperque Laurentius excusationes prætendit. Bononiam tamen vocatus, Alpium incommodis atque itineris longitudine, quæ erant excusationum caussæ, cessantibus, Pontificem adiit, a quo in S.R.E. frequenti Senatu hoc perhonorifico elogio exceptus est: *Salve decus, & gloria Præsulum.* Pontifice eum apud se retinere cupiente, corporis imbecillitatem caussatus, ad suam Ecclesiam lætior rediit, quam inde discesserat. Eum pari animi significatione amplexus est Eugenii successor proximus piæ memoriæ Antecessor Noster Nicolaus Papa V., qui in tanto præsule ornando cum Eugenio plane certans, Laurentium, tametsi reluctantem, Patriarcham esse voluit, sicut Eugenius Episcopum esse voluerat. Etenim Dominico Michaelio Gradensi Patriarcha demortuo, Nicolaus dignitatis amplitudini, civitatisque Venetiarum splendori consulturus, ex Grado modica Insula juxta veterem Aquilejam, unde sub adventum Longobardorum Gradensis Patriarchatus, novæ Aquilejæ nuncupatus, multorum caussa dissidiorum, emerserat, hunc Venetis una cum omni honore suo transtulit, extincto Venetæ Civitatis Episcopatu, eidem Gradensi Patriarchatui antea subjecto: qui quidem Episcopatus a loco Sedis, Olivolensis primum, mox Castellanus est dictus. Hinc factum, ut nomen Patriarchæ Gradensis, quem exinde Venetum appellaverunt, olim invidiosum, in Laurentio gratissimum esse cœperit.

A Nicolao V P. M. fit Primus Patriarcha Venetiarum.

§.5. Novi Patriarchæ sanctitatis præconio longe lateque resonante, quicunque Venetias adpellebant, Laurentium videre in primis cupierunt. Non vulgus tantum ad eum, veluti ad Angelum de cœlo lapsum, conspiciendum per vicos & compita certatim currere; sed viri Principes domi eum invisere, intimos Episcopi recessus venerationis caussa lustrare, vimque auri pauperibus dispertiendam ad illum adferre. Advenæ Pannones, Germani, Galli, Hispani ad limina Apostolorum vel ad Christi Domini sepulcrum peregrinantes, se felices putabant, ubi Laurentii benedictione accepta discederent; adeoque in maximis periculis Respublica Venetorum ad Laurentii precationes, tanquam ad oraculum, confugere consuevit; Deusque ipse quam gratæ sibi essent Laurentii pro ea preces, procul apud Corcyram prodigio comprobavit, ubi in mediis rupibus & speluncis, vir a triginta annis solitarius, uni Deo vacans, & prophetiæ spiritu insignis, an res Venetorum in bello cum Duce Mediolanensi perituræ essent, consultus, omnino ait perituras, nisi eorum præsulis lacrymæ apud Deum intercederent. Laurentius tamen solitario illi juxta ac omnes fere mortales, inauditus & incognitus erat.

Magnæ apud omes pietatis fama, & veneratio.

§.6. Jam Venetus Patriarcha annum quartum supra septuagesimum exegerat, vigiliis, susceptisque ultro incommodis attritus, quum se libenter hinc abiturum, si Domino placeret, aliquando pronunciavit. Paucos post dies febri correptus decumbit; lectumque molle sibi parari commotus est, quum Christus Dominus in durissimo ligno cubitasset. Pecunias, quibus pro ejus salute non parcebatur, in pauperes aptius erogari monuit. Migrationis diem advenisse intelligens, prope esse sponsum ait, eidemque obviam eundum. Quare susceptis Ecclesiæ Sacramentis, deque mortis utilitate sermone habito, populoque suo, proceribus, & viris sacris ad se confluentibus bene precatus, & multis, quæ eventura erant, prædictis, obdormivit in Domino sexto idus Januarias, anno Domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo quinto, Episcopatus anno decimo nono, Patriarchatus quarto, quum se nulla pompa supremis tabulis inter Canonicos Sancti Georgii in Alga sepeliendum mandasset, qui eum, optime de se meritum, deinceps, quasi auctorem & parentem suum, coluerunt.

Pie obiit 1455.

§.7. Tantus omnium Ordinum universæ Civitatis concursus ad Laurentii corpusculum tactus est, ut ex Episcopo ad sacram ædem ob multitudinis oculos depascendos, mox illud deferri oportuerit, ubi turba se se comprimente, feretrum a gradibus chori ad valvas Ecclesiæ raptum est. Discissæ vestes, sublati calcei, omnia ad venerationem direpta. Ob ejus sanctitatis ubique vulgatam opinionem Urbani sodalitiorum processus magna celebritate ad funus accurrerunt, nullo tamen funebri signo, ut in mortuorum elationibus fieri solet, sed omni honoris & lætitiæ significatione ultro & publice instructi. In funere ipso suavissimi cantus, & modulationes auditæ, Angelicæ, non humanæ. Sacrum pignus inter utrosque Canonicos, Patriarchales, & Beati Georgii de eo dando & retinendo contentione orta, quasi litis exitum expectaturum, in Ecclesiæ Cathedralis Secretario repositum est, ubi altero ac tertio die nec corruptum, nec fœtens, immo nec quinto, nec sexto repertum, genis rubescentibus & vivo simile visum est. Tota Civitate effusa ad prodigium, octava die palam in ædem sacram adfertur. Interim sacræ exuviæ, aliis instantius eas postulantibus, aliis diligentius custodientibus, iterum in Secretarium allatæ, ubi per dies quadraginta incorruptæ & integræ permanserunt, quamplurimis ad illas venerationis caussa affluentibus, donec tandem totius Populi & Civitatis suffragio Canonicis Patriarchalibus illas adjudicante, septimo die supra

Post obitum pro Viro Sancto ab omnibus colitur.

pra sexagesimum Sepulturæ in Basilica Patriarchali decimo sexto Kalendas Aprilis traditæ sunt officiis & honoribus, non quibus ceteris solent, de quorum virtutibus & meritis ambigitur; sed quasi viri Sancti Reliquiæ. Non solum ex Italia, sed ex Illyrico etiam, atque Epiro multi ad prodigium profecti: quod Medici omnes nulla naturæ vi, præsertim quum Laurentius putrida febre laborasset, fieri potuisse, testati sunt.

Miraculis etiam post mortem clarus evasit.

§.8. Quæ & quanta deinde miracula divinam opem ad Laurentii Sepulcrum implorantibus acciderint, difficile dictu est. Hæc felicis recordationis Antecessorem Nostrum Xystum Papam IV. permoverunt, ut ad Ducis & Dominii Venetorum summas preces, ob eum in Sanctorum canonem referendum, acta, rei tantæ necessaria, conscribenda curaret. Sed quum eadem acta Patriarchalis ædis conflagratione periissent, alter piæ memoriæ Decessor Noster Leo Papa X. ad negocii inquisitionem rursus jussit. Post Leonem hoc pariter egit Successor ejus similis memoriæ Hadrianus Papa VI. Quo deinde sublato, Clemens Papa VII. literis Apostolicis in forma Brevis ad Antonium Contarenum Civitatis Venetiarum Patriarcham, Duce & Dominio Venetorum pie deposcentibus, concessit, ut pro æterni Regis laude & gloria, ac ipsius Beati Laurentii Pontificis & Confessoris reverentia, Sanctæ Ecclesiæ decore & Catholicæ Fidei splendore, populorumque dicti Dominii devotione, singulis annis in die, qua Beatus Laurentius migravit ad Dominum, Festum & officium de eodem cum oratione unius Pontificis & Confessoris sub nomine Beati Laurentii Patriarchæ in ejus & aliis ædibus Deo sacris Dominii Venetorum, ab omnibus celebraretur. Hoc pacto Clemens Laurentium Beatorum Catalogo adscripsit.

A Clem. VII. ejus festum, & officium permittitur.

§.9. Postmodum recolendæ memoriæ Xystus Papa V. plenariam indulgentiam, die Festo Beati Laurentii ædem sacram, ubi ejus Corpus adservabatur, devote invisentibus largitus est: quod similis recordationis Clemens Papa VIII. semel atque iterum indulsit, adprobatis lectionibus propriis, in ejusdem instituti Congregationibus Beatorum Georgii in Alga & Joannis Euangelistæ in Lusitania, cum ejus Officio recitandis. Mox piæ recordationis Paulus Papa V. iisdem Canonicis Beati Georgii in Alga indulsit, ut, quintis cujuscunque hebdomadæ feriis non impeditis, illud idem Officium recitarent. Idem postea Paulus æque ac ejus Successor Gregorius Papa XV. ac subinde Urbanus Papa VIII. piæ quoque memoriæ Antecessores Nostri, de magnis virtutibus & miraculis, per intercessionem Beati Laurentii patratis, acta & commentarios pro eo in Sanctorum Canonem solemni pompa referendo, iterum conscribi jusserunt, de ejus Corporis translationibus atque aris Deo in ejusdem honorem auctoritate Apostolica erectis, mentionem facientes: quo tempore hujus Beati Confessoris & Pontificis summæ sanctitatis famam etiam in regno Siciliæ ita percrebuit, ut Senatus Panormitanus ob Civitatem a contagionis morbo Laurentii patrocinio divinitus liberatam, eum sibi præcipuum patronum elegerit, impetratam etiam a jam dicto Urbano Papa VIII. Apostolica facultate, ut in Ecclesiis Panormitanis Officium & Missa de eodem Beato viro, tanquam de patrono, celebrarentur.

Ab aliis Pontificibus Indulgentiæ, aliisque gratiæ ad augendum ejus cultum conceduntur.

§.10. Tot, tantisque monumentis, apud Apostolicam Sedem comprobata Viri Dei Sanctitate, quam Christianæ virtutes, & complura miracula illustraverant, is tandem, quem supra memoravimus Alexander Papa VIII. ad Summum Pontificatum evectus, de Laurentio cum aliis Beatis Viris ubique celeberrimis, ex Romanorum Pontificum auctoritate, Ritualibus, Constitutionibus, Canonibus, & Decretis, rite servatis, in Sanctorum tabulis, Duce, & Dominio Venetorum orantibus, describendo provide cogitavit, ideoque gesta omnia Beati Viri in novum examen adducta sunt: quo ex veteri more Apostolicæ Sedis in tribus Consistoriis, ac plenario conventu Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe præsentium coram se rite peracto, Beatum Laurentium statuta die in Sanctorum Canonem per se referendum pronunciavit. Quare decimo septimo Kalendas Novembres anno salutis millesimo sexcentesimo nonagesimo, sui Pontificatus secundo in sacrosanctam beati Petri Principis Apostolorum Basilicam, summa celebritate totius Ecclesiæ Romanæ Laurentium maxima cæremonia inter Sanctos numeraturus Alexander profectus est, ubi in plenario conventu eorumdem Venerabilium Fratrum S.R.E Cardinalium Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum semel, iterum, & tertio iteratis pro Laurentio Justiniano in Sanctorum fastos referendo ad Deum precibus, unanimi omnium acclamatione, & suffragio idem Alexander Papa VIII. post gratiam Paracliti Spiritus summa religione invocatam, auctoritate Omnipotentis Dei, & Domini nostri Jesu Christi, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac sua, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis; exaltationem fidei Catholicæ, & Christiani nominis incrementum, Beatum Laurentium Justinianum Venetum Confessorem, & Pontificem, de cujus virtutibus, & miraculis antea constiterat, & tunc satis constabat, una cum aliis Beatis Viris Johanne de Deo, & Paschale Baylonio Confessoribus non Pontificibus, Sanctum Confessorem Pontificem esse decrevit, & definivit, in Sanctorum Confessorum Pontificum Catalogum, & Canonem retulit, eumdemque impposterum in tota Ecclesia, tamquam vere Sanctum, colendum, invocandum, honorandumque sancivit: ad ejus honorem sacras ædes, atque Altaria, in quibus Sacrosanctum Missæ Sacrificium Deo offeratur, construi, ac dicari; Sexto idus Januarias, quo die migravit ad Dominum, illius memoriam, ut Sancti Confessoris Pontificis, ab omnibus pie coli posse pronunciavit. Insuper eadem auctoritate omnibus vere pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in illius dormitionis die ad ejusdem sepulcrum religiose accessissent, annum & quadraginta dies; accedentibus vero infra octavam, quadraginta dies de injunctis seu quomodolibet debitis canonicis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit.

Ab Alexandro VIII. Sanctorum numero adscribitur una cum 4 aliis Beatis.

Ab eodem Indulgentiæ ejus die festo conceduntur.

§.11. Mox Deum Patrem æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum ejus sempiternum filium; Sanctumque Paraclitum Spiritum in trinis Personis unum Deum, & Dominum Alexander magna Religione veneratus, & peculiari oratione per Beati Laurentii Justiniani Confessoris, & Pontificis merita precatus, cum

ejus,

jus, & ceterorum commemoratione in Ara maxima supra confessionem Beati Petri solemnem Missam celebravit, universis Christifidelibus, qui tantæ cæremoniæ aderant, plenariam peccatorum indulgentiam, & remissionem largitus.

Causæ hujus Constitutionis.

§.12. Ne vero de hujusmodi Alexandri Papæ VIII. decreto Apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, concessione, cæterisque præmissis, propterea quod ab eodem, aut ab ejus Successoribus Innocentio XII. Clemen. XI. & Innocentio XIII. piæ me. Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris, literæ decretales de more conscriptæ non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet hæsitari, Nos, qui meritis licet imparibus disponente Domino in Cathedra Beati Petri iisdem successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, sanctio, relatio, adscriptio, & reliqua hactenus recensita a jam dicta die decimo septimo Kalendas Novembres anni 1690. suum undequaque, & plenarium consequantur effectum, ac si ab eodem Alexandro VIII. literæ Decretales revera eadem die conscriptæ, & de more promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio recensitæ Canonizationis.

Clausulæ.

§.13. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, Sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa, ubique omnino sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§.14. Præterea quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§.15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostri Decreti, diffinitionis, Sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimo quarto, Pridie Nonas Junias Pontificatus Nostri Anno Primo.

✠ EGO BENEDICTUS CATHOLICÆ ECCLESIÆ EPISCOPUS.

✝

✝ *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*

✝

✝ *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Othobonus S. R. E. Vicecancellarius.*

✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

✝

✝ *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*

✝

✝

✝ *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

✝ *Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Petri in Vinculis Presbyter Cardinalis de Via.*

✝

✝ *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

✝ *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Card. Corradinus.*

✝

✝

✝ *Ego Curtius Sancti Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*

✝ *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

✝

✝

✝

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝

✝

✝ *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝ *Ego Cornelius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Bentivolus.*

✝

✝

✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga.*

✝ *Ego Joseph Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

✝

✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.*

✝

✝ *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

✝ *Ego Bernardus Maria Tit. S. Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*

✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

✝ *Ego Prosper Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis Marefuscus.*

✝ Ego

✝ *Ego Frater Augustinus Tit. S. Xisti Presbyter Cardinalis Pipia.*
✝ *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*
✝
✝
✝ *Ego Nicolaus Maria Tit. Sanctor. Joannis, & Pauli Presbyter Cardinalis Lercarius.*
✝ *Ego Fr. Laurentius Tit. S. Mariæ de Aracæli Presbyter Cardinalis Cozza.*
✝
✝
✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
✝ *Ego Laurentius Sanctæ Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Carolus Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
✝ *Ego Fabius Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*
✝ *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
✝ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝
✝

P. Cardinalis Prodatarius.
F. Cardinalis Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiscopus Ancyranus.
L. Martinettus.
Registrata in Secretaria Brevium.

VI.

Dat. 4. Junii 1724. an. 1.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis a Capistrano Ord. Minorum de Observ. ab Alexandro VIII. jampridem peracta.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio an: 1690, Oct. 16, P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RATIONI congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejus Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & Vitæ B. Joannis.

§. 1. A largitore omnium bonorum in summo Ecclesiæ fastigio constitutus felicis recordationis Antecessor Noster Alexander Papa VIII. pro sua pastorali vigilantia illud unum præ omnibus sibi incumbere animadvertit, ut pro Domo Israel Speculatoris officium impendens, populos sibi commissos duceret in vias Domini. Hoc autem se præstiturum putavit, si ex ritu, & disciplina S. R. E. recognitis, & comprobatis eorum virtutibus, qui vitæ Sanctimonia cæteris antea præluxerant, pietatis ardorem eo magis in Christifidelium cordibus accenderet, quo vitam, a Viris justis pie actam, in Universa Ecclesia luculentius spectandam aperiret. Itaque cum aliis Dei Servis, qui moribus vere Christianis jamdudum venerandi habebantur, Joannem a Capistrano Ordinis Fratrum Minorum B. Francisci, qui a regulari observantia nuncupantur, multis magnisque virtutibus, & signis ubique percelebrem, rite in Sanctorum Canonem sibi referendum existimavit.

§. 2. Capistrani Marsorum Oppido in agro Aquilano, inque Episcopatu Sulmonensi ortus est Ioannes anno Christi Domini 1385. In gymnasio Perusino Christianis, & liberalibus disciplinis instructus, aliquando rempublicam gessit; sed postea Dei monitu ad sanctius ministerium vocatus, in eadem Civitate Ordinem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui a Regulari observantia nuncupantur, abse ferventissimis votis expetitum, quamvis repulsus durisque, & publicis quoque experimentis probatus, maxime alacris amplexus est anno Christi Domini 1414. In divinis literis magistro usus est beato Confessore Bernardino Senensi, quem prò Sacratissimo nomine Jesu calumniis traductum coram piæ memoriæ Antecessore Nostro Martino Papa V. in Basilica Beati Petri principis Apostolorum strenue defendit: eumdemque ipse, & Sodalis Jacobus a Marchia per inclytæ recordationis decessorem Nostrum Nicolaum V. in Sanctorum Confessorum Canonem posteà referendum curavit, uterque deinceps in eumdem Sanctorum Canonem, & Jacobus quidem a Nobis quamprimum favente Domino referendus Joannis doctrinæ, asperrimæ pœnitentiæ, & Sanctitatis fama in dies crescente, ad multas, variasque Provincias, Italiam, Germaniam, Sarmaticam, Pannoniam Christianos mores, disciplinamque verbo, & scriptis, quæ plurima edidit, instauraturus, ab Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus ablegatur. Idem quem diximus, Martinus V. ad compescendam verbo, & scriptis Fraticellorum sectam illum unà cum Jacobo a Marchia Inquisitorem instituit; de quibus Joannem feliciter triumphantem, contra omnes hæreticos generalem Inquisitorem creat. Reatinos, & finitimos populos inter se odiis, armisque certantes eloquii suavitate componit. In terris S. R. E. citra Pharum, Joanna II. Regina flagitante, Judaici fenoris pravam licentiam evellit. Decessorum Nostrorum, Martini dormitionem, piæque memoriæ Eugenii IV. Successionem prædicit, a quo pro magnis Ecclesiæ negociis ad Insubres, Siculos, & alios mittitur. Recusato Aquilano Episcopatu, munus prædicandi Euangelium obire non cessat, inque plenario Florentinorum Patrum Conventu, velut sol quidam fulget. Romæ Judæorum Synagogæ Magistrum cum quadraginta Sectatoribus ad veritatis professionem reducit. Ut hæreticos in sinum Ecclesiæ, & Principum animos in concordiam redigat, Friderico III. Imperatore postulante, in Germaniæ partes a prædicto Nicolao V. mittitur.

Ejus ortus 1385.

Religionem ingreditur.

In varias Provincias a Romanis Pontificibus ablegatur.

Fraticellorum secta delevit.

In componendis dissidiis & futurorum scientia clarus.

Episcopali dignitate recusata, munus prædicandi Evangelium obivit.

§.3. In Germania, Bohemia, Sarmatica, & Pannonia sexennali peregrinatione Hussitis, Adamitis, Taboritis, Hebræisque innumeris ad Christianam veritatem, doctrinæ, sanctitatis, & miraculorum luce conversis, Dei gloriam mirifice auget. Ægros quamplurimos sanat, mortuos suscitat, mutis loquelam restituit. Denique totam Christianorum Rempublicam periclitantem ab immanissimo Turcarum Tyranno defensurus, se pro Domo Israel murum opponit, dum piæ memoriæ Decessor Noster Calistus Papa III. Joanne potissimum deprecante, Christianorum militum, signo Crucis illustrium expeditionem in Turcas Europæ incubantes decernit statimque Joanne Pannoniam, Transilvaniam, Moldaviam, Vallachiam, instar fulgoris pervolante, septuaginta millia Christianorum conscribuntur, Crucisque vexillum ipso parma fidei protecto præferente, de centum, & viginti millibus hostium toto Orbe mirante, victoria reportatur: cujus Nuncio Romam allato VIII. Idus Augustas, idem Calistus ejus diei memoriæ solemnia Transfigurationis Christi Domini perpetuo consecravit.

Ejusdem monitu decreta a Callisto III. expeditione in Turcas, eodemque Crucis vexillum præferente, victoria reportata est.

§.4. Joannes his, atque aliis sempiterna memoria dignissimis præclare gestis, ex corporis fatigatione lethali morbo contracto Villacum Pannoniæ inferioris Opidum in agro Sirmiensi defertur, ubi a Ladislao Rege aliisque viris principibus visitatur, sanctisque Ecclesiæ Sacramentis maxima Religione susceptis, & multis, quæ superventura erant, prænunciatis, principes viros Ladislaum Regem, Matthiam Corvinum, aliosque ad tuendam Religionem Christianam hortatus vir Apostolicus, & voluntate Martyr pie in Domino obiit anno salutis 1456. X. Kalendas Novembres; defuncto triduanæ exequiæ in Pannonia, Germania, atque Italia Universa persolvuntur. Post obitum æque, ac in vita multis magnisque miraculis claruit.

Ejus Obitus 1456., & post ipsum miracula.

§.5. Pro eo in Sanctorum Canonem referendo ad Sedem Apostolicam undique scriptum est; ab Italiæ Civitatibus Bononia, Patavio, Tarvisio, Asculo, Fridericus III. Augustus, & Casimirus Poloniæ Rex a Pio II. felicis memoriæ Antecessore Nostro id postulaverunt; qui quidem Pius, adhuc Æneas Silvius, perinsignium Joannis virtutum locuples testis, eodem Friderico III. rogante illum a Nicolao V. in Germaniam mittendum impetraverat. Ad hæc Joannes, & Sigismundus Comites Palatini ad Rhenum, Rupertus Dux Bavariæ, Albertus Marchio Brandenburgicus, Corradus Dux Silesiæ, Petrus S. R. E. tituli S. Vitalis Presbyter Cardinalis, Augustanus nuncupatus, in Universa Germania Apostolicæ Sedis Legatus; Episcopi Misnensis, Eystettensis, aliique, Mathias Rex, & Elisabeth Pannoniæ Regina, plurimæque illarum partium Civitates, ab Apostolica Sede idem poposcerunt. Quare tot tantisque Viri Dei præconiis una voce ad Sanctam Romanam Ecclesiam undique allatis, & confluentibus permotus felicis memoriæ Antecessor Noster Leo Papa X. per Bernardum S. R. E. Diaconum Cardinalem Sanctæ Mariæ in Porticu, Bibienam nuncupatum, concessit anno salutis 1515. ut Joannis piæ dormitionis dies festus perpetuis futuris temporibus a Clero Seculari, & Regulari apud Capistranenses quotannis celebretur.

A Leone X. cōcessum fuit, ut ejus dies festus celebraretur.

§.6. Postmodum alius Decessor Noster felicis quoque memoriæ Gregorius Papa XV. Beatorum fastis Joannem scripsit, in quo ejus die natali officium duplex, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium in ejusdem honorem, toti Ordini regularis observantiæ beati Francisci, & Sæculari etiam Clero in dicti Ordinis Ecclesiis celebrari permisit. Mox sub piæ memoriæ alio Antecessore Nostro Urbano Papa VIII. eximiis, & multis Viri Dei virtutibus, & miraculis ad Apostolicarum Constitutionum ritus, & Canones in examen vocatis, & quæ omnium approbatione, & præconio receptis, etiam sub felicis memoriæ Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus Innocentio X., Alexandro VII. & Clemente X. tandem a Sanctæ memoriæ Decessore itidem Nostro Innocentio XI. de Beato Viro in Sanctorum Canonem referendo sancitum est, repetitis precibus id etiam postulantibus illustris memoriæ Leopoldo electo Romanorum Imperatore, Carolo II. Hispaniarum Rege, & Cosmo III. in Etruria sibi subjecta magno Duce.

A Gregorio XV. Beatorū fastis adscriptus est.

§.7. Quum autem re infecta idem Innocentius jubente Domino, ex hac vita pie migrasset, felicis memoriæ Alexander Papa VIII. eidem suffectus, ex Romanorum Pontificum auctoritate, ritualibus Constitutionibus, Canonibus, & Decretis rite servatis, de Joanne Sanctorum Canoni adscribendo provide cogitavit. Quare XVII. Kalendas Novembres anno salutis MDCXC. sui Pontificatus secundo, in Sacrosanctam Beati Petri Principis Apostolorum Basilicam summa celebritate totius Ecclesiæ Romanæ profectus est, ubi semel, iterum, & tertio in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum iteratis pro Joanne in Sanctorum Canonem referendo ad Deum precibus, unanimi omnium acclamatione, & suffragio post gratiam Paracliti Spiritus summa religione invocatam, idem Alexander VIII. auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, & Christiani nominis amplificationem, beatum Joannem a Capistrano Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, a regulari observantia nuncupatorum, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate constiterat, una cum aliis beatis viris Laurentio Justiniano Confessore, & Pontifice, Joanne a Sancto Facundo, Joanne de Deo, & Paschale Baylonio Confessoribus non Pontificibus, Sanctum Confessorem esse decrevit, & definivit in Sanctorum Confessorum Catalogum, & Canonem retulit, eumdemque imposterum in tota Ecclesia, tanquam vere sanctum, colendum, invocandum, honorandumque sancivit: ad ejus honorem Sacras ædes, atque Altaria, in quibus Sacrosanctum Missæ Sacrificium Deo offeratur, construi, ac dicari, & quotannis X. Kalendas Novembres, quo die vir Sanctus obdormivit in Domino, illius memoriam ut Sancti Confessoris non Pontificis, pie recoli posse pronunciavit. Mox Deum Patrem æternum, regemqne Gloriæ Christum Dominum ejus sempiternum filium, Sanctumque paraclitum Spiritum in trinis personis unum Deum, & Dominum Alexander magna religione veneratus, & peculiari oratione per Joannis Confessoris merita precatus, cum ejus, & cæterorum commemoratione ad Aram Maximam supra Con-

Ab Alexandro VIII, nōnullis Europæ Principibus postulantibus, in Sanctorum fastos relatus est una cum 4. aliis Beatis.

Confessionem Beati Petri solemnem Missam celebravit, universis Christifidelibus, qui aderant tantæ cæremoniæ plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem largitus.

Causæ hujus Constitutionis.

§.8. Ne vero de hujusmodi Alexandri Papæ VIII. Decreto Apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, concessione, cæterisque præmissis, propterea quod ab eodem, aut ab ejus Successoribus Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ memoriæ Romanis Pontificibus Antecessoribus Nostris de more literæ decretales conscriptæ non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet hæsitari;

Promulgatio relatæ Canonizationis.

Nos, qui meritis licet imparibus disponente Domino, in Cathedra Beati Petri iisdem successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, sanctio, relatio, adscriptio, cæteraque hactenus, recensita a jam dicta die XVII. Kalendas Novembres 1690. suum undequaque, & plenarium consequantur effectum, ac si ab eodem Alexandro VIII. literæ Decretales revera eadem die conscriptæ, & de more promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Clausulæ.

§.9. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraquæ præmissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur. Præterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ Nostræ obtinerent, sicuti eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto, Pridie nonas Junias Pontificatus Nostri Anno Primo.

✠ EGO BENEDICTUS CATHOLICÆ ECCLESIÆ EPISCOPUS.

†
†
† *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Card. Barberinus.*
†
†
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculan. Cardinalis Corsinus.*
†
† *Ego Joseph Tit. S. Praxedis Presbyter Card. Sacripantes.*
†
†
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Gualterius.*
†
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
†
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadari.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Joannis ante portam latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Pulignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Josephus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefoschi.*
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*
†

✝
✝
✝
✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
✝ *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
✝ *Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
✝ *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*
✝ *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*
✝ *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.*
✝ *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
✝ *Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.*
✝
✝
✝
✝

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiscopus Ancyran.

L. Martinettus.

VII.

Dat. 4. Junii 1734. ann. I. Promulgatur Canonizatio B. Catharinæ a Bononia Clarissæ, jam antea a Clemente XI Sanctarum Virginum albo adscriptæ.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio an: 1712, Maji 22 P. 12.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario conventu Venerabilium Fratrum S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & vitæ B. Catharinæ. §.1. Jampridem piæ mem: Antecessor noster Clemens Papa XI rem Apostolatu suo maxime dignam reputans, Dei famulis olim Christianarum virtutum perfectione excellentibus summos honores in Catholica Ecclesia decernere, post intellectam Sacræ Deo Virginis Beatæ Catharinæ a Bononia Ordinis Minorum Beati Francisci, quæ Clarissæ appellantur, præclaram, & laudabilem vitam insignium quoque miraculorum serie illustratam, quæ in Sanctis suis mirabilis Deus, per ejusdem suæ Virginis merita operari voluerat, justum, & summe decens existimavit, Dei electam ancillam, ut vere Sanctam, in Militanti Ecclesia, secundum receptos Ecclesiæ Romanæ ritus auctoritate sibi divinitus tradita, honorandam sancire, ejusque virtutes tanquam eximias, & præcellentes, omnibus Christianis imitandas proponere, ut ad summi Dei cultum ipsius exemplo se componentes, in necessitatibus patronam, & deprecatricem apud Dominum habere mererentur.

§.2. Anno Christi Domini 1413. 6. Idus Septembris, Bononiæ primaria Beati Petri, atque Italiæ Civitate, unde huic Sacræ Virgini cognomen adhæsit, ex Patre Ferrariensi, & Matre Bononiensi, non sine prodigiis, futuram ejus Sanctitatem præmonstrantibus, Catharina orta est. Ex Margaritæ Atestinæ aula, ubi triennium vixerat, ætatis suæ anno 14. Ferrariæ in Monasterium Corporis Christi sub Regula Ordinis Minorum Beati Francisci, quæ Clarissæ appellantur, Cælesti Sponso ancillatura, confugit, ubi omnium rerum humanarum, ut uni Deo vacaret, cogitatione deposita, ex humani generis hoste, orationis, & divinæ gratiæ clypeo munita, Victrix semper evasit, immo ipsa, alias latine docta artem de eo triumphandi Italiæ exposuit, libro *de septem spiritualibus armis* inscripto, quod humilitatis Institutum ab se igni traditum, mox novo Dei monitu iterum literis consignavit. Tam coram vitæ innocentia se superis reddidit, ut Deus, qui arcana Cælestia, ei non semel patere voluit, eam pariter, sibi uni propria scientia futurorum, instruxerit, qua præceteris patriæ suæ de hoste victorias, & Orientalis Imperii, ob Græcorum impietatem, & Schisma funestam cladem prænunciavit.

[Marginal notes: Ejus ortus 1413. — Clarissarum Monasterium ingreditur. — Librum quemdā conscripsit. — Futurorum scientia clara extitit.]

§.3. Piæ Virginis fama longe, lateque diffusa, patriæque Oratoribus Coloniam Sororum ejus sibi concedi flagitantibus, novum suæ Regulæ Monasterium excitatura, Bononiam Natale solum, ire jubetur. Ad Ferrariensium turbas, discessum ejusmodi ægre ferentium, vitandas, iter cum Oratoribus, sacrisque Beati Francisci alumnis, noctu dispositum est. Catharina autem, uti erat viribus fracta, alienis brachiis, instar cadaveris, extra Monasterium, educta, mox ita convaluit, ut currum quo ad flumen Rhenum perducta est, sola, & nullius opis indiga adscenderit. Bessarionem Basilicæ Duodecim Apostolorum S.R.E. Presbyterum Cardinalem, Bononiæ pro Apostolica Sede Legatum, & Philippum Civitatis Episcopum, pariterque S.R.E. Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyterum Cardinalem Calandrinum nuncupatum, nedum patrium Senatum, magnamque Civium frequentiam, Catharina, & reliquæ ei comites traditæ Sacræ Virgines obvios habuerunt. Earum Collegii postmodum absoluti, Dei jussu præfecturam suscepit, sociasque vere Sanctarum Virginum Chorum suæ pietatis exemplo constituit.

[Marginal note: Bononiæ novum Monasterium excitat, cui & præfuit.]

§.4. Jam per annos duodeviginti variis, & multis ægritudinibus, vitæque incommodis Bononiensem Virginem, nihil omittentem, quod munus suum spectare videretur, Dominus exercue-

[Marginal note: Multa adversæ valetudinis incommoda diu æquo animo pertulit.]

cuerat quum eam, quibusvis cruciatibus alacriter pro Deo tolerandis paratam, lethales morbus invasit. Tunc pro charitatis æstu, quo summe flagrabat, nihil prius habuit, quam, ut Sororibus suis quasi ultimum vale dictura, æternæ salutis monita patefaceret, maximaque religione susceptis Ecclesiæ Sacramentis, se, quod tamdiu anhelaverat, in divini Sponsi occursum ituram disposuit, sed toto Virginum cœtu Deum exorante, ne filias mœrore confectas tantæ Matris solatio viduaret, Catharina mentis excessum passa e lectulo incolumis surgit, consuetoque præfecturæ muneri, ut antea obeundo solicitam operam navat, anno, quo supervixit, diu, noctuque Christianis virtutibus toto pectore excolendis, unisque cælestibus, ad quæ non sine lacrymis adspirabat, meditandis intenta.

Supremum diem vaticinata obiit 1463 virtutibus omnibus prędita.

§.5. Majoris hebdomadæ tempus advenerat, quum de more ablutis Sororum pedibus, semel, atque iterum vehementibus, & aptissimis verbis eas ad amorem Crucis hortatur, resolutionis suæ tempus instare vaticinata. Hoc tamen a Sororibus non statim animadversum, Catharina hilari vultu, vicinam mortem non indicante, sed vitæ suæ cursum se consummasse dicenti, nuncius proximæ discessionis erupit. Mox acerbis doloribus correpta decubuit, quibus forti animo toleratis, sumptisque miro pietatis studio Sacramentis, atque oculis in Crucifixi imaginem sæpe conversis, piissimos hymnos ab se compositos recitavit. Sorori vices suas post dormitionem obituræ cæteras pias Virgines intimo animi sensu commendavit, deque Cælestibus, & Christianis rebus eas allocuta, post dulcem Sanctissimi Nominis Jesu iteratam invocationem, spiritum Deo reddidit 3. Idus Martias anno salutis 1463. ætatis suæ quinquagesimo.

Signa ejus Sanctitatis post obitum cælitus edita.

§.6. Defuncta longe pulchrior, quam viva, adolescentulam plane dormientem referre visa est. Post ejus animam in Cælum receptam, & corpusculi depositionem, multis illius patrocinio apud Deum se commendantibus, quum duo de viginti dies effluxissent, incorruptum, & suavem spirans odorem, sepulcro eruitur, septemque dierum spatio omnium undique confluentium oculis exponitur, quod sedens instar viventis hactenus magno cum honore ibidem colitur.

A Clem. VIII cultus publicus eidem Sanctæ Virgini una cum Indulgentiis concessus fuit, & a Clem. VIII. in Martyrologij tabulas relata.

§.7. Felicis recordationis Antecessor noster Clemens PP. VII. annos septem, & sexaginta a Catharinæ decessu, sacri corporis incorruptionem, manu tractabilem, coram miratus Monasterii Sororibus facultatem indulsit, quotannis Catharinæ anniversarii obitus die recurrente sacras preces in ejus honorem ritu Ecclesiastico recitandi; tum diebus singulis inter horas canonicas ejusdem nomen commemorandi; Indulgentiam quoque iis concessit, qui pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramentis pie susceptis, sacram ædem, ubi Virgo Dei requiescit, annuo festo ejus inviserent. Postmodum ad sacras quoque Ferrarienses Virgines earumdem precum recitandarum facultas extensa est; tum Missa propria ad ejus honorem in Ecclesiis Sanctimonialium utriusque Civitatis, Sacerdotibus, qui eis essent a sacris Confessionibus, Apostolica largitate permissa. Crescente Dei Ancillæ virtutum, & meritorum fama, inclytæ memoriæ Antecessor noster Clemens Papa VIII. nomen ejus in sacras tabulas Martyrologii Romani referendum curavit: Postea sedente alio Decessore nostro fel: me: Innocentio Papa X. ad alterius Decessoris Urbani Papæ VIII. Decretorum normam, de Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda actum, deque omnium ejus virtutum perfectione in gradu summo plene constare, decretum est. Hoc felicis quoque memoriæ Innocentius Papa XI. Antecessor noster confirmavit, novaque miracula, quibus post permissam ab Apostolica Sede Ancillæ suæ venerationem, Deus sanctitatem ejus patefecerat, auctoritate sua pariter comprobavit.

A Clem. XI. predicta Beata Catharina Sanctorū Virginum albo adscripta est una cum tribus aliis Beatis.

§.8. Hinc tandem factum, ut idem piæ me: Clemens Papa XI. universis, quæ ex S.R.E. disciplina, & ritu, Decessorumque nostrorum Pontificum Romanorum Constitutionibus Apostolicis, sacrisque Canonibus in Catharinæ eximiis virtutibus, & miraculis examinandis, & comprobandis servanda erant, sancte servatis, magnæ solemnitatis diem Dominicam, Sanctissimæ Trinitati sacram XI. Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis 1712. sui Pontificatus XII. futuram indixerit, qua Catharinam Sanctarum Virginum Canoni adscriberet, quod Reges, Principes, Virique insignes Ecclesiastici, & Seculares plurimis, & urgentissimis precibus ab Apostolica Sede antea flagitaverant. Clemens ergo indicta die in Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Basilicam magno apparatu descendit, ubi in plenario S.R.E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum conventu repetitis pro Beata Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda humillimis ad Deum precibus, Sanctique Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, Fideique Catholicæ amplificationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, totius ejusdem Conventus consilio, unanimique consensu, beatæ memoriæ Catharinam a Bononia de cujus Sanctitate, virtutumque, ac prodigiorum magnitudine plene constiterat, una cum Confessore, & Pontifice Pio Papa V., cæterisque Confessoribus non Pontificibus, Andrea Avellino, & Felice a Cantalicio, Sanctam pronunciavit, inque Sanctarum Virginum non Martyrum Canonem referendam esse decrevit, eamdemque a cunctis Christifidelibus, tanquam vere Sanctam, colendam, honorandam, invocandamque definivit, in ejus honorem sacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, construi, ac dicari posse, & quotannis VII. Idus Martias, qua ad Cælestem Patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sanctæ Virginis pie coli sancivit. Postremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctam Virginem cum cæteris confessoribus in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloria Ecclesiam suam decorari voluisset, in ejusdem Virginis, Sanctorumque Confessorum laudem, solemni oratione cantata in ara maxime supra confessionem Beati Petri Apostolorum Principis cum eorumdem Sanctorum commemoratione Missæ Sacrificium celebravit, singulisque Catholicis, qui aderant, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem largitus est.

Causæ hujus Constitutionis

§.9. Ne vero de hujusmodi definitione, & sanctione Apostolica, cæterisque præmissis, propterea quod super illis ab eodem Clemente, aut

ab ejus Successore fel: mem: Innocentio PP. XIII. Decesso,ibus nostris, literæ decretales conscriptæ non fuerint, unquam possit in posterum quomodolibet hæsitari: Nos, qui utrique, disponente Domino, licet immeriti, in Cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, definitio, sanctio, adscriptio, relatio, concessio, cæteraque hactenus recensita, a jam dicta die XI. Kalendas Junias Anni 1712. suum consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente revera literæ decretales eadem die conscriptæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio Canonizationis B. Catharinæ.

Clausulæ.

§.10. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa, undequaque sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§.11. Præterea, quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimo Quarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
†
† *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*
†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Card. Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
†
† *Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*
†
† *Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Rufus.*
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
† *Ego Annibal Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Calixti Presbyter Card. de Via.*
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
† *Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tit: S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joseph Tit: S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefuscus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*
†
†

† Ego

✝

✝

✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

✝ *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*

✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

✝ *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*

✝ *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*

✝ *Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis de Marinis.*

✝ *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

✝ *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

✝

✝

✝

✝

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martinettus.

Reg. in Sec. Brevium.

VIII.

Dat. 4 Junii 1724. ann. 1.

Promulgatur Canonizatio B. Felicis a Cantalicio Ordinis Capuccinorum, olim a Clem. XI. in Sanctorum numerum adscripti.

Constitutio præcedens est huic similis. Uti & alia ed. 1726., Dec.10., P.3. Peracta fuit Canonizatio an.1712., Maji 22., P.12.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & Vitæ B. Felicis.

§.1. Recolendæ memoriæ Antecessor Noster Clemens PP. XI. ut frigescentem Christianorum pietatem ad Domini cultum accenderet, Servorum Dei exempla, qui virtutum magnitudine olim claruerant in summo Romanæ Ecclesiæ candelabro lucentia pro sua pastorali solicitudine exponere statuit, Beatique Felicis a Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, gestis omni præconio memorandis, & signis, quæ Deus ob ejus merita ediderat, in examen vocatis de illo Sanctorum fastis adscribendo provide cogitavit.

§.2. Felix, ineunte Sæculo 16. circa annum Christi 1513. in finibus Reatinorum humili loco natus, ab ipsa adolescentia futuræ virtutis argumenta, in dies animum ejus ad summi Dei cultum excitantia, manifestavit. Literarum plane rudis, agrisque colendis deditus, ex sibi prælectis veterum Patrum gestis austerioris vitæ, qua illi excelluerant, amore captus, Institutum eorumdem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, voto suo complendo aptissimum censuit, cui plurimo gaudio in Laicorum ordine nomen daturus, Romam ex Patria sua Cantalicio profectus est. Hic Religionem ingressus anno millesimo quingentesimo quadragesimo tertio toti Urbi per quadraginta, & eo amplius annos summe Christiana morum innocentia, & simplicitate, asperrimæque pœnitentiæ, & vitæ genere se admirandum exhibuit. Rigidum sui Ordinis Institutum per omnia observasse nequaquam contentus, plurima alia ultro sibi servanda pro Dei amore, quo flagrabat, diu, noctuque proposuit. Conscientiæ viri Dei moderatores Dominici corporis sumptionem ter illi singulis hebdomadis peragere solito, per totos quindecim ante dormitionem annos, ob ejus ardentissimum charitatis fervorem, quotidianam divinæ mensæ perceptionem concedere, sanctum existimarunt: ad quam sine uberrimo lacrymarum imbre nunquam accessit. Lasso corpori nullam requiem indulsit, illud jejuniis præter suam regulam, supraque communem usum sibi præscriptis, durisque flagellis castigans. Nudis pedibus per Urbem eleemosynas pro Fratribus reficiendis quotidie corrogaturus, incedere; ferreis quoque annulis ad lumbos præcinctus celebriores Urbis Basilicas obire consuevit; palam etiam visus cum Beato Confessore Philippo Nerio sui contemtu, & humilitate certare. Vitæ suæ termino semel atque iterum prænunciato, visaque inter cœlitum choros Deipara Virgine, plenus dierum, & meritorum in Cœnobio ad radices Quirinalis sancte, suaviterque spiritum Deo reddidit decimo quinto Kalendas Junias Anni millesimi quingentesimi octogesimi secundi, tota Urbe ad Servi Dei cadaver in sacra æde expositum confluente, per ejus preces divinam opem imploratura, vel ob jam acceptam per ejus merita, Deo grates actura. Ipsi quoque sanctæ memoriæ Antecessores nostri Romani Pontifices Xystus V., & Gregorius XV., ut beati viri precibus se apud Deum commendarent, ad ejus sepulcrum invisendum palam accedere visi sunt.

Ejus ortus 1513.

Cum Religioni nomen dedisset; morum pœnitentia clarus extitit.

Ardentissimus in Eucharistiam fervor.

§.3. Tantæ Sanctitatis fama Dei nutu in dies magis prodeunte, piæ recordationis Antecessor Noster Urbanus Papa VIII., qui novam disciplinam ob Dei servos in Beatorum, & Sanctorum canonem referendos veteri addiderat, Beatum Felicem novæ subesse noluit, ejusque virtutes ad receptam Sanctionem Apostolicarum nor-

Ejus nomen ab Urb. VIII in tabulas Martyrologij relatum est.

normam cum miraculis ob ejus invocationem patefactis, rite probavit: servique Dei nomen in sacras tabulas Martyrologii Romani pontificio diplomate relatum est, Missa pariter, & Officio in Felicis honorem celebrari permissis. Postmodum per alios felicis memoriæ Romanos Pontifices Antecessores nostros, Innocentium X., & Clementem XI. novis miraculis, quæ post felicem beatorum numero adscriptum contigerant comprobatis, idem Papa Clemens Beatum Virum in Sanctorum Canonem statuta die referendum Apostolica auctoritate pronunciavit. Quare universis, quæ ex sanctæ Romanæ Ecclesiæ Constitutionibus, Ritibus, Canonibus, & Decretis, in Beati Felicis virtutum, & miraculorum examine, & approbatione agenda erant, sancte peractis, idem Clemens magnæ solemnitatis diem Dominicam, Sanctissimæ Trinitati sacram undecimo Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis Millesimi septingentesimi duodecimi, sui Pontificatus duodecimi, tanto actui & cæremoniæ perficiendæ futuram esse voluit: quem actum, omnium maxime solemnem, Regum, & Principum obsecrationes ab Apostolica Sede obsequentissime tanto antea popòscerant.

A Clem. XI. Sanctorũ numerus ejus nomine, & aliorum triũ Beatorum auctus est.

§.4. Itaque Clemens præstituta die in Sanctam Beatorum Petri, & Pauli Basilicam, magno apparatu, & celebritate processit: ubi in plenario Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum conventu, repetitis pro Beato Felice in Sanctorum Canonem referendo humillimis ad Deum precibus, & Paracliti Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, fideique, & religionis Catholicæ amplificationem, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, toto eodem conventu uno ore adprobante, & consentiente, beatæ memoriæ Felicem a Cantalicio, de cujus sanctitate, virtutumque Christianarum, & signorum magnitudine cumulate constiterat, una cum Confessore, & Pontifice, Pio Papa V. Confessore non Pontifice Andrea Avellino, Virgineque non Martyre Catharina a Bononia, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum esse definivit, eumdemque Felicem Sanctorum Confessorum Canoni adscriptum deinceps ab universis Christifidelibus, ut vere Sanctum ubique colendum, honorandum, invocandumque decrevit; in ejus honorem sacras ædes, & altaria, ubi incruentum sacrificium Deo offeratur, construi, & dicari; & quotannis decimo quinto Kalendas Junias, quo die obdormivit in Domino, solemnem ejus memoriam, ut Sancti Confessoris pie recoli posse sancivit.

§.5. Denique gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Confessorem Felicem cum cæteris jam memoratis in conspectu omnium gentium honorificari, & militantem Ecclesiam tam insigni gloria decorari voluisset, in ejusdem Confessoris, & ceterorum laudem solemni oratione cantata in Ara maxima supra Confessionem Beati Petri Apostolorum Principis, unacum eorumdem Sanctorum commemoratione, Missæ Sacrificium celebravit, singulisque catholicis, qui tantæ cæremoniæ intererant, plenariam peccatorum indulgentiam, & remissionem largitus est.

Causæ hujus Constitutionis.

§.6. Ne vero de hujusmodi solemni definitione, & Sanctione Apostolica, ceterisque præmissis, propterea quod de illis per eumdem Clementem, aut ejus Successorem felicis memoriæ Innocentium XIII. Decessores nostros literæ decretales conscriptæ non fuerint, unquam possit imposterum quomodolibet hæsitari; nos, qui utrique, disponente Domino licet immeriti, in cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, definitio, adscriptio, relatio, concessio, ceteraque hactenus memorata, a jam dicto die undecimo Kalendas Junias anni millesimi septingentesimi duodecimi suum consequantur effectum, ac si de illis ab eodem Clemente revera literæ decretales eadem die conscriptæ, & promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio Canonizationis B. Felicis.

Clausulæ.

§.7. Volumus etiam, ut præsentes literæ nostræ ad probandum decretum, sanctionem, definitionem, adscriptionem, relationem, concessionem, ceteraque præmissa undequaque sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis & solemnitatis adminiculum ad id amplius requiratur.

§.8. Ceterum quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, & concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., pridie nonas Junias, Pontificatus Nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✝
✝
✝ *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*

✝ *Ego*

✝

✝ *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Card. Ottobonus S.R.E. Vicecancellarius.*

✝ *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

✝

✝ *Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*

✝

✝ *Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Rufus.*

✝ *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Annibal Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S.R.E. Camerarius.*

✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*

✝ *Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Calixti Presbyter Card. de Via.*

✝

✝ *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*

✝

✝ *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*

✝

✝

✝ *Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Georgius Tit: S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*

✝

✝

✝

✝ *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*

✝ *Ego Joseph Tit: S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

✝

✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.*

✝

✝ *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*

✝

✝ *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*

✝ *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefuscus.*

✝

✝ *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*

✝

✝

✝

✝

✝ *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*

✝ *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*

✝ *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*

✝ *Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*

✝ *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*

✝ *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*

✝ *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.*

✝ *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

✝ *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*

✝ *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*

✝

✝

✝

✝

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiscopus Ancyran.

L. Martinettus.

Reg. *in Secr. Brevium.*

IX.

Conceduntur Privilegia Conclavistis postremi Conclavis. Dat. 4. Junii 1724. An. I.

Eadem Privilegia concessa fuerunt ab Innocent. XIII Const. ed: 1721., Maji 18., P. 1. Et a Clem. XII. Const. ed: 1730. Jul. 16., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

URBIS.

Motu proprio &c. Nos volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo, Divina favente Clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, ut familiares, & continui commensales inservientes interfuerunt; quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujusque meritis exornare: Causæ Indulti.

§. 1. Ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione Donati scut. 10. mil. auri pro Concl.

sione subscripto, vel subscripta per dilectum filium Magistrum Gasparem de Carpineo Datarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos spectan. gratiose donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius, ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subiectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, etiam nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis; itaut ipsum jus civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum militum, & nobilium, ac civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen., sed familiares continuos Commensales, nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationum antelationibus prerogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite, valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint perinde, ac si de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & in eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Receptio in familiares. Notarios. Comites. Cives. Nobiles creat.

§.2. Vosque Conclavistas prædictos a solutione, & exactione decimarum, & cujuscumque pedagii, subsidij, gabellæ, & cujuscumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerum publicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impositorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & e contra, & postquam casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus; districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum subsidii, gabellarum, & onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscumque Ecclesiasticæ, vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumve usu possessione, vel quasi directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præsumant. Exemptio a gabellis, decimis, & oneribus.

§.3. Necnon omnes eosdem Conclavistas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conscientiæ tantum absolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint omnium provisionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclavistarum tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quam alias, ex qua- Absolutio a censuris.

vis causa provenien., sanamus, ac hujusmodi provisiones vigore eorum privilegiorum in foro conscientiæ tantum, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus; & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujusvis Ordinis Regularium per eos respective obtentis, de novo etiam respective providemus, ac omnes, & singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus &c. respective reservatas similiter de novo reservamus.

Remissio fructuum male perceptorum.

§.4. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos occasione quaruncumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum ipsis, & eorum cuilibet collatorum, & reservatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occasionibus etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, dummodo tamen non in contemtum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint; quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obstet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in susceptis per eos alias rite Ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare etiam libere, licite valeant, dispensamus.

Legitimatio illegitimorũ.

§.5. Ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus feminis forsan procreati sint, etiamsi alias legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis geniture hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, aliorum Consanguineorum, seu Cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione, & præterquam in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus, succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstan. si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditio literarum Apostolicarũ gratis.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis commensalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis, tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur; ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis seu alterius militiæ.

§.7. Ac Conclavistis prædictis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius militiæ regularis etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum conventu absentes existant, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, & commendarum eorum militiæ, seu Religionis capaces existant perinde, ac si in eadem militia, seu Religione antianitatem de justitia consequuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligen. seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis etiam ratione servitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum; etiam per prædictæ S.R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint

rint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum insignitis cum clausula tamen ex tunc prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominan. etiam quæcumque, quodcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus alias tamen pensionum capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati erant etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integre persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant; præfatique translatarii in quasi possessione dictas pensiones exigen. in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore facien. existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolumus sed cumulative concessam, vel concessas esse volumus, itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis privilegiis, hac in re concessis, uti, & frui possint.

Ampliatio. §.8. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum hujusmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliisque hujusmodi reservatæ fuerint obtinentes ad illas persolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam a prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatorum, & reservandorum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascenden., & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium jam contraxerint, vel post hac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & libere retinere.

§.9. Postremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria legitime tamen ac alias licite acquisita, & acquiren. etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia spoliis minime subjaceant: sed Conclavistæ prædicti etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere, libere, & licite valeant simili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, mandantes eisdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam sæcularibus, quam regularibus cujuscumque gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & condicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi facien. semper, & perpetuo validas, & efficaces fore. Exemptio a spoliis, & facultas testandi.

§.10. Nec eosdem Conclavistas: eorumque aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur conficien. in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas etiamsi motus proprius, & literæ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere; ac Motum proprium, & literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint minime comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in pristinum statum restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri. Ab insinuatione in Camera.

§.11. Et insuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinosa Vicarius clericus Toletan., seu alterius Civitatis, vel Diœcesis, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, Comprehensio procuratoris in privilegiis.

tu, volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Joanni, licet ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decemmillium scutorum auri hujusmodi per nos ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur distributorum, seu distribuendorum) tamquam Conclavista frui, & gaudere, & libere, & licite possit, & valeat, perinde, ac si Conclavi hujusmodi vere, & realiter interfuisset, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstan. motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa, & per viam secretam s

§ 12. Et insuper Venerab. fratri nostro Francisco Ostien. & Veliternen. Cardin. Barberino nuncupato ejusdem S.R.E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis tam conjunctim, quam separatim pro singulis, quibus concessæ fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant Insuper omnia, & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet a diversis Summis Pontificibus Prædecessoribus Nostris huc usque concessa, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

Derogatio contrariorum

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorundem Notariorum numero etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstan. consensu in pensionibus, & fel. record. Pii Papæ V. de similibus, & dissimilibus gratiis in d. Camera infra tres mensis præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, necnon Pictaven. Concilii, ac Nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in Universitatibus, & Provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum etiam juramento &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac sacris Canonibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio V.M.

ET cum absolutione a censuris ad effectum &c & quod obstantiæ etiam beneficialibus Conclavistarum, & ab eis subrogati hujusmodi, & dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius necnon alterius regula de non tollen. jure quæsito derogatione, & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, ac privilegiorum populi Romani, & Cluniacen., Cistercien., S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores &c. latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit exprimi possint, & cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi beneficia ecclesiastica etiam reservata ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod sola præsentis Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obstan., & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœc., patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ Nostræ, necnon Secretarius Collegii eorundem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta adnotati, & descripti, si alias ad pensiones, & beneficia hujusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

§. 14. Volumus autem, quod literarum super Transumptorum fides.

per præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis, eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitus, vel ostensus foret. FIAT V.M.

Datum Romæ apud S. Petrum Pridie Nonas Junii Anno Primo.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc quæ sequuntur.

REverendissimus D. Fr. Augustinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pisaurensis Episcopus Porphyriensis Sacrista.

R.P.D. Dominicus Rivera Urbinas Protonotarius Apostolicus de numero Participantium Supranumerarius, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus, ac Sac: Collegii Secretarius.

Joannes Baptista Gamberucci Presbyter Romanus, ejusdem Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Ignatius Reali Presbyter Romanus, ejusdem Basilicæ pariter perpetuus Beneficiatus.

Franciscus Bolsa Presbyter Novocomensis, Canonicus insignis Collegiatæ S. Mariæ ad Martyres.

Venantius Philippus Piersanti Presbyter Camerinen. prædictæ insignis Collegiatæ Canonicus.

Placidus Eustachius Ghezzi Presbyter Romanus memoratæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus: Magistri Cæremoniarum.

Nicolaus Coscia Presbyter Beneventanus, J.V.D. Abbas infulatus, Archipresbyter Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ, ejusdemque Civitatis Nobilis. Nicolaus Xaverius Sancta Maria J. V. D. Presbyter Mansionarius prædictæ Metropolitanæ, & Nobilis ejusdem Civitatis, nostri, dum Cardinalatus honore fungebamur.

Abbas Carolus Antonius de Ambrosiis Clericus Anagninus. Joseph Lamblotte Laicus Namurcen. Diœcesis. Franciscus Bassius Camerinen.. Sebastiani Antonii Episcopi Ostiensis Tanara.

Abbas Laurentius Pius Bonsius Clericus Florentinus. Deodatus Fallii Laicus Leodiensis. Francisci Episcopi Tusculani Judice.

Livius Guarinus Laicus Foroliviensis. Bartholomæus Fantinus Laicus Mutinensis Fabritii Episcopi Albanensis Paulutii.

Comes Joannes Troglioni Clericus Anconitanus. Urbanus Petrecca Presbyter Isernien. Diœcesis. Petrus Dalmatius Laicus Vicentinus Francisci Episcopi Sabinensis Pignatelli.

Franciscus Velli Presbyter Prænestinus præfatæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgensis. Francisci Episcopi Prænestin. Barberini. Ven. Fratrum nostrorum Episcoporum S.R.E. Cardinalium.

Petrus Ubaldus Dionysius Clericus Ariminen. Joseph Beltramius Presbyter Florentinus. Marcus Mittarellius Laicus Civitatis Ducalis. Iacobi tituli S. Mariæ in Via Boncompagni.

Comes Philippus Rainaldus a Turre Presbyter, & Abbas Albensis Eques Commendatarius, & Receptor S. Religionis SS. Mauritii, & Lazzari. Jacobus Antonius Carpanus Presbyter Derthonensis Canonicus Collegiatæ Fini Comen. Diœcesis. Alexander Joannes Andreazzini Laicus Romanus. Joseph tit. S, Praxedis Sacripantes.

Abbas Jacobus Leoni Presbyter Segninæ Diœcesis. Joseph Maria Cardoni Laicus Lucensis, Laurentii tit. S. Petri ad Vincula Corsini.

Antonius Aga Presbyter Romanus. Andreas Capanella Laicus Balneoregiensis. Franciscus Maria Serra Laicus Romanus. Francisci tit. S. Cæciliæ de Aquaviva.

Abbas Bartholomæus Castelli J.V.D. Clericus Interamnensis. Laurentius Foschi Clericus Diœcesis Albanensis. Joannes Maria de Speranzinis Clericus Æsinus. Thomæ S. Mariæ Transtyberim Ruffi.

Petrus Antonius Ventura Presbyter Camerinensis, Canonicus insignis Collegiatæ S. Mariæ in Via Lata. Nicolaus Carignani Clericus Lucensis. Horatii Philippi tit. S. Honuphrii Spadæ.

Maturinus Jacquin. Laicus Parisiensis. Antonius Lori Laicus de Prato Diœcesis Asculan. Philippi Antonii tit. S. Chrisogoni Gualterii.

Paris Ignatius Fuiten. Presbyter Tridentinus. Carolus de Rubeis Clericus Romanus. Bartholomæus Isola Laicus Januensis. Josephi tit. S. Mariæ Angelorum Vallemani.

Michael Angelus Magnoni Presbyter ex Diœcesi S. Miniati. Peteus Canevari Laicus Romanus. Caroli Augustini Fabroni.

Comes Livius Adrianus Presbyter J. V. D. Collegiatus Patavinus. Petrus Cleton Clericus Romanus. Petri tit. S. Marci Prioli.

Abbas Joannes Baptista Rondoni Presbyter Bononiensis. Abbas S. Joannis de Liverniano S. Theologiæ Doctor, & perinsignis Collegiatæ Basilicæ S. Petronii Bononiæ Canonicus. Jacobus Philippus Lazzari laicus Bononiensis. Ulyssis Josephi tit. S. Crucis in Hierusalem Gozzadini.

Michael Angelus Paoli Laicus Pisauren. Medicus. Franciscus Blancus Laicus Vitellianensis. Annibalis tit. S. Clementis Albani, Cardinalis S. Clementis nuncupati.

Joseph Castelluccius Presbyter Civitatis Potentiæ. Joseph Cardini Laicus Aretinus. Joannes Baptista Innocenti Laicus Sabinen. Diœcesis. Ludovici tit. S. Silvestri in Capite Pici.

Antonius Leprotti Physicæ, & Medicinæ Doctor Laicus Bononiensis. Joannes Andreas Stacchini Laicus de Bonifacio Januen. Cæsar Laurentius Monte Maggi Presbyter Ariminen. Joannis Antonii tit. S. Calixti de Via.

Abbas Joseph Mombelli Presbyter Papiensis. Hieronymus Descalzi Laicus Romanus. Petrus Mangiagallo Laicus Mediolanen.. Augustini tit. S. Mariæ de Populo Cusani.

Abbas Joannes Baptista Malpeli Clericus Faventinæ Diœcesis. Franciscus Antonius Perfelder Laicus Viennensis in Austria. Julii tit. S; Laurentii in Pane, & Perna Piazza.

Abbas Ludovicus Anguisciola Clericus Placentinus. Ludovicus de Grandis Laicus Venetus. Antonii Felicis tit. S. Balbinæ Zondadarii.

Joannes Petrus Querenghi Clericus Anconita-

nitanus J. V. D. Thomas Puccettus Presbyter Romanus. Ioannis Baptistæ tit. S. Mariæ in Aracæli Bussi.

Thomas Ceccotti Clericus Reatinus. Franciscus Maria Lucca Laicus Romanus. Petri tit. S. Joannis ante Portam Latinam Corradini.

Joannes Vivant Presbyter Parisinus, Doctor Sorbonicus, Decanus Regalis, & Collegiatæ Ecclesiæ S. Germani Parisiis, ac Metropolitanæ Ecclesiæ Canonicus Honorarius. Basilius Laurentius le Barbier Clericus Parisiensis Prior Commendatarius S. Roberti d'Andri Dioec. Antissiodorensis. Francus Sordini Laicus Florentinus. Armandi tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio de Rohan.

Dominicus Nicolai Presbyter Terræ Arcidoxi Clusinæ Diœcesis. Philippus de Romanis Laicus Romanus. Joannis Baptistæ tit. S. Stephani in Monte Cælio Ptolomæi.

Ferdinandus Antonius Campeggi Presbyter Bononien. Cajetanus Bononi Laicus Novocomensis. Benedicti tit. SS. Nerei, & Achillei Odescalchi.

Ludovicus Guido Guerapin. de Vaureal Presbyter Senonensis Doctor Sorbonicus. Fridericus Hieronymus de Roye de la Rochefoucauld Diaconus Parisiensis, sacræ facultatis Parisiensis Licentiatus Theologus Abbas B. Mariæ de Belloportu, & S. Romani de Blavia. Petrus Julien Laicus Diœcesis Agathensis. Henrici tit. SS. Quirici, & Julitæ de Bissii.

Felix Rosapepe Presbyter Avellinæ Diœcesis Canonicus Aversanus, Jacobus Philippus Verde Presbyter Albinganensis Diœcesis. Bernardinus de Benedictis Clericus Conjugatus Spoletanus. Innici tit. S. Thomæ in Parione Caraccioli.

Carolus Thomasius Clericus Conjugatus Patritius Anconitanus. Nicolaus Corbellus Laicus Romanus. Bernardini tit. S. Petri in Monte Aureo Scotti.

Abbas Hieronymus Cardoni Presbyter Lucensis, Basilicæ Principis Apostolorum perpetuus Beneficiatus. Ioseph Trifelli Laicus Romanus. Joannis tituli SS. Quatuor Coronatorum Patritii.

Comes Joannes Fabius Braschi Clericus Cæsenatensis J.V.D. Ludovicus Mosconus de Marsciano Clericus Perusinæ Diœcesis. Nicolai tit. S. Sixti Spinulæ.

Abbas Hieronymus Franciscus Crivelli Presbyter, & Nobilis Civis Mediolanensis. Angelus Dominicus Federici Presbyter Novariensis Giberti tit. S. Alexii Borromei.

Abbas Ubaldus Petruccius Clericus Romanus. Franciscus Xaverius Ressi Laicus Mediolanensis. Georgii tit. S. Agnetis Spinulæ, Cardinalis S. Agnetis nuncupati.

Abbas Didacus Mauri Clericus Neapolitanus. Laurentius Ratta Clericus Ferrariensis. Cornelii tit. S. Hieronymi Illyricorum Bentivoli.

Abbas Marcus Antonius Campana Presbyter Brixiensis J.V.D. Joannes Dianeli Clericus Conjugatus Cænetensis. Joannis Francisci tituli SS. Petri, & Marcellini, Barbadici.

Abbas Joseph de Saporitis, & Serrano Presbyter Hispanus Gadicensis Sacræ Theologiæ, & J.V.D. ex Marchionibus de Castro Zolaschi. Joseph Rosati Laicus Interamnensis. Ludovici tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ Bellugæ.

Joannes Alvares a Costa Ulyssiponensis, Eques militaris Ordinis Jesu Christi, in utroque jure graduatus. Comes Antonius Sartonius Clericus Ariminen. Emanuel Rubelo Laicus Lusitanus Diœcesis Colimbrien. Josephi tit. S. Susannæ Pereyra.

Philippus Hortensis Fabri Clericus Conjugatus Romanus. Antonius Fridt Laicus Boemus. Joannis Baptistæ tit. S. Priscæ Salerni.

Joseph de Ochoa Hispanus Laicus Diœcesis Pampilonensis. Anielus Nipho Laicus Neapolitanus. Joannes Joseph Saforcada Hispanus Laicus Cæsaraugustanæ Diœcesis. Caroli tit. S. Pudentianæ Borgia.

Josephus Emigdius Grassi Asculanus Eques Hierosolymitanus. Franciscus Galante Presbyter Toletanus. Joannes Fernandez Laicus Ovetensis Alvari tit. S. Bartholomæi ad Insulam Cienfuegos.

Abbas Aloysius Pagni Clericus Senensis. Franciscus Maria de Fabiis Laicus Romanus. Bernardinus Tarozzi Laicus Romanus. D. Bernardi Mariæ tit. S. Bernardi de Comitibus Presbyterorum S.R.E. Cardinalium.

Carolus Casanova Presbyter Vintimiliensis. Augustinus Lupacchioli Clericus Conjugatus Civitatis Castellanæ Diœcesis. Franciscus Titii Laicus Segninæ Diœcesis. Benedicti S. Mariæ in Via Lata Pamphilii.

Joannes Antonius Coltrolini Clericus Conjugatus Romanus J.V.D. Regii, & Militaris Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, ac S. Lazari Hierosolymitani Eques. Alexander Perazzoli Laicus Neapolitanus. Petri S. Laurentii in Damaso Otthoboni.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus. Josephi Renati S. Georgii Imperialis.

Andræas Jannensi Laicus Prænestinus. Petrus Buccardus Laicus Romanus. Laurentii Sanctæ Agathæ Gothorum de Alteriis.

Abbas Christophorus Venturelli Clericus Amerinus. Joannes Labusiera Laicus Romanus. Caroli S. Angeli in Foro Piscium Columnæ.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinæ Diœcesis. Carolus Gessi Laicus Urbinas. Curtii S. Eustachii Orighi.

Carolus d'Orleans Rothelin Presbyter Parisinus Sacræ facultatis Parisiensis Doctor Theologus Claudius Ludovicus de la Chastre Presbyter Parisinus, Sacræ facultatis Parisiensis Licentiatus Theologus, Abbas S. Michaelis de Ulteriori portu Diœcesis Rothomagensis. Dionysius le Blond Clericus Diœcesis Venetiarum Prior Commendatarius Montis Desiderii Ordinis Sancti Benedicti Diœcesis Ambianensis. Melchioris Cardinalis de Polignac.

Comes Bonaventura Antonelli Laicus Eugubinæ Diœcesis. Joannes Antonini Laicus Romanus. Fabii SS. Viti, & Modesti Oliverii.

Leo Dulcius Clericus Montis Falisci Sacræ Theologiæ, ac J.V.D. Abbas Joseph Ferdinandus Bilancinus Clericus Montis Falisci J.V.D. Caroli S. Mariæ in Aquiro de Marinis.

Comes Philippus Anguisciola Clericus Placentinus. Carolus Angelettus Laicus Romanus. Julii Cardinalis Alberoni.

Antonius Baldanus Clericus Romanus. Franciscus Baccius Laicus Balneoregiensis. Alexan-

xandri S. Mariæ in Cosmedin Albani. Diaconorum S.R.E. Cardinalium.

Confessarius. Fr. Antoninus Seraphinus Camarda Messanensis Ordinis Prædicatorum.

Subsacrista. Fr. Magister Fridericus Amadeus Urbevetanus Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Custos Fontium. Abbas Nicolaus Xaverius Albinus Beneventanus, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus, Custos Fontium, & Aquarum Conclavis.

Abbas Joannes Franciscus de Valentinis Presbyter Verulanæ Diœcesis cum prædicto Reverendissimo Episcopo Porphyriensi Sacrista.

Auditores in Secretaria. Abbas Joseph Levizzani Clericus Mutinensis cum præfato R.P.D. Rivera Sac. Collegii Secretario.

Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subsacrista.

Medici. Joannes Thomasi Messanensis: Joannes Baptista Nucarini Fulginas Medici Physici.

Chirurgi. Victorius Massinus Florentinus.

Jacobus Mansuetus Romanus Aromatarius. Jacobus Antonius Bosius Mantuanus Patritius de Henricis Arpinas, ejus auxiliatores.

Barbitonsores. Joseph de Ambrosiis Romanus. Philippus Roberti Romanus Barbitonsores. Joannes Marcellus Golt Germanus Colonien. Diœcesis. Petrus Collarelli Romanus eorum auxiliatores.

Fabri. Joseph Tondi Faber lignarius. Franciscus Alfieri Faber Cæmentarius.

Franciscus Mossius a Morbegno Novocomensis Diœcesis, Famulus Magistrorum Cæremoniarum.

Scopatores.
Petrus Tomasi.
Joannes Antonius Stendardi.
Petrus de Franceschi.
Remigius Valena.
Andreas Juliani.
Joannes Togniacci.
Joseph Borsotti.
Constantinus Cichelli.
Basilius Grimaldi.
Franciscus Barberi.
Joseph Pichignò.
Antonius Massi.
Paulus de la Bitta.
Cajetanus Corallo.
Joannes Baptista Guldoni.
Philippus Mezzarota.
Joannes Petrus Giorgi.
Gregorius Crivelli.
Augustinus Bianchetti.
Carolus Galli.
Petrus Valeno.
Dionysius Sabbatini.
Paschalis Idetti.
Joseph Canillis.
Antonius Agniolucci.
Nicolaus Solari.
Joannes de Sanctis.
Paschalis Guardi.
Bernardinus Scaletta.
Remigius de Bernardis.
Joseph Albonetti.
Joannes Baptista Ricci.
Angelus Pozzi.
Franciscus Zavaglia.
Joseph Bartolini Scopatores Conclavis.

X.

Conceduntur Privilegia Dapiferis postremi Conclavis. Dat. 18. Maii 1721. ann. I.

Eadem Privilegia concessa fuere ab Inn. XIII. Const. ed: 1721, Maji 18., P: 1. Et a Clem. XII Const. ed: 1730, Jul: 26, P: 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

URBIS.

Causa Indulti. Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscunque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferi creantur Commensales, & Notarii Apostol. §. 1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commensales nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen., comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierint, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes cives ipsius urbis, vel civitatis. Nobiles, & cives.

Jus Civitatis in hæredes transit. §. 2. Itaut ipsum jus civitatis ad quoscunque in eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus. & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium; & in illius tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus continuis commensalibus, ac Notariis nostris, comitibusque, & militibus, nobilibusque, ac civibus dein-

deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis; tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares, continuos commensales nostros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, qui bus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ comites, & milites, ac nobiles originarii, & antiquissimi cives ejusdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, acsi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

A gabellis liberantur.

§.3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum. & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus; liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus: necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§.4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus feminis forsan procreati sint; etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitates admitti jubet

§.5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ; & Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in favore literarum Apostolicarum ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus,

cipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicùmque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus.

§.7. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore: ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere:

§.8. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Urbe, ejusdem districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant: sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus. *Bona ipsorum a spoliis liberat.*

§.9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus; ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri: sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungen. in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Eximit a molestiis.*

§.10. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Com- *Expeditionem gratiosam mandat.*

& Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam Abbreviatorum, Solicitatorum, Secretariorum plumbi, & registri absque alia pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat. §.11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in pensionibus, ac fœlicis recordationis Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus, ac etiam consistorialiter, ac alias forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis inter alia disponen. quod beneficia Urbis nonnisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expresse professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum: non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio V. M.

Et cum absolutione a censuris ad effectum, &c. & in casibus regulæ de insordescentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualites, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint juxta notulam per ipsos seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

§.12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Volumus autem, quod sola præsentis Motus proprii nostri Signatura sufficiat, ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante. Transumptorum.

Fiat V. M.

Datum Romæ apud S. Petrum, pridie Nonas Junii Anno Primo.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

FRATER VINCENTIUS MARIA URSINUS ORDINIS PRÆDICATORUM nunc BENEDICTUS XIII. Romanus.

Comes . . . . Vitellus Beneventanus.

EPISCOPI V.

Sebastianus Antonius Episcopus Ostiensis, & Veliternensis S. Collegii Decanus Cardinalis Tanara Sac. Congregationis Immunitatis Præfectus Bononiensis. Franciscus Gothifredus Romanus.

Franciscus Episcopus Tusculanus S.R.E. Cardinalis Judice Archiepiscopus Montis Regalis Neapolitanus. Marchio Nicolaus della Penna Sacerdos Perusinus.

Fabritius Episcopus Albanensis S. R.E. Cardinalis Paulutius Sanctissimi Domini Nostri Papæ Vicarius, ac Sacrarum Congregationum Episcoporum, & Regularium, & Rituum Præfectus Foroliviensis. Abbas Cornelius Herculanus Clericus Foroliviensis.

Franciscus Episcopus Sabinensis S. R. E. Cardinalis Pignatellus Archiepiscopus Neapolitanus. Abbas Baptista Zola Clericus . . . :

Franciscus Episcopus Prænestinus S. R. E. Cardinalis Barberinus S. Congregationis Aquarum Præfectus Romanus. Joseph Sebastianus Fontana ex Comitibus Scagnelli Clericus Parmensis.

PRESBYTERI XXXVII.

Jacobus tit. S. Mariæ in Via S.R.E. Cardinalis Boncompagni Archiepiscopus Bononiensis. Julius Gabriellius Romanus.

Joseph tit. S. Praxedis S. R. E. Cardinalis Sa-

Sacripantes Sac. Congregationis Propagandæ fidei Præfectus Narniensis. Joannes Franciscus Sacripantes Romanus.

Laurentius tit. S. Petri ad Vincula S.R.E. Cardinalis Corsinus Florentinus. Abbas Marcellus Passarus Juris Utriusque Doctor Sacerdos Arianensis.

Franciscus tit. S. Cæciliæ S. R. E. Cardinalis Acquaviva Neapolitanus. Thomas de Vibina Sacerdos.

Thomas tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Cardinalis Ruffus Episcopus Ferrariensis Neapolitanus. Fr. Bartholomæus Catenaccius Eques Hierosolymitanus Amerinus.

Horatius Philippus tit. S. Honufrii Cardinalis Spada Episcopus Auximanus Lucensis. Abbas Fulvius Camillus Sinibaldus Clericus Auximanus.

Philippus Antonius tit. S. Chrysogoni S.R.E. Cardinalis Gualterius Urbevetanus. Comes Hieronymus Dandinus Cæsenas.

Joseph tit. S. Mariæ Angelorum S.R.E. Cardinalis Vallemanus Fabrianensis. Advocatus Franciscus Memmius Clericus Florentinus.

Carolus Augustinus Tit. S. Augustini S.R.E. Cardinalis Fabronus S. Congregationis Indicis Præfectus Pistoriensis. Abbas Faustus Cosattus Clericus Senensis.

Petrus Tit. S. Marci S.R.E. Cardinalis Priolus Episcopus Bergomensis Venetus. Fr.... Columna Eques Hierosolymitanus Romanus.

Ulysses Joseph Tit. S. Crucis S. R. E. Cardinalis Gozzadinus Episcopus Imolensis Bononiensis. Alphonsus Servantius....

Anibal Tit. S. Clementis S. R. E. Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius Archipresbyter Basilicæ Vaticanæ, & S. Congregationis R. Fabricæ S. Petri Præfectus Urbinas. Eques Joannes Franciscus Sempronius Clericus Urbinas.

Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite S. R. E. Cardinalis Picus Episcopus Senogalliæ, & S. Congregationis Indulgentiarum Præfectus de Mirandula. Abbas Thomas de Vulpe Clericus Imolensis.

Joannes Antonius Tit. Sancti Calisti S. R. E. Cardinalis de Via Episcopus Ariminensis Bononiensis. Abbas.... Scortia.

Augustinus Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Cardinalis Cusanus Episcopus Papiensis Mediolanensis. Comes Ignatius Michael Crivellus Clericus Mediolanensis.

Julius Tit. S. Laurentii in Pane, & Perna S.R.E. Cardinalis Piazza Episcopus Faventinus Foroliviensis, Co. Fabritius Ilorinus Clericus Foroliviensis.

Antonius Felix Tit. S. Balbinæ S.R.E. Cardinalis Zondadarius Senensis. Advocatus Marius Soccinus Clericus Senensis.

Joannes Baptista Tit. Sanctæ Mariæ in Ara Cæli S.R.E. Cardinalis Bussius Episcopus Anconitanus Viterbiensis. Joannes Antonius Kreayter de Corvinis Sacerdos Sardus.

Petrus Marcellinus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam S.R.E. Cardinalis Corradinus Setinus. Comes Virgilius Montecatinus Sacerdos Ferrariensis.

Armandus Gasto Tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio S.R.E. Cardinalis de Rhoan de Soubize Episcopus Argentinensis Gallus. Abbas Foliguan Clericus.

Joannes Baptista e Societate Jesu Tit. S. Stephani in Monte Celio S. R. E. Cardinalis Ptolomeus Pistoriensis. Advocatus Joannes Franciscus Ingenuus Clericus Neapolitanus.

Benedictus Tit. SS. Nerei, & Achillei S.R.E. Cardinalis Odescalcus Archiepiscopus Mediolanensis. Comes Gabriel Ferrettus Sacerdos Anconitanus.

Henricus Tit. SS. Quirici, & Julittæ S.R.E. Cardinalis de Thyard de Byssi Episcopus Meldensis Gallus. Comes Franciscus Baschius Urbevetanus.

Innicus Tit. S. Thomæ in Parione S. R. E. Cardinalis Caracciolus Episcopus Aversanus Neapolitanus. Dominicus Marturfus Sacerdos Neapolitanus.

Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo S.R.E. Cardinalis Scottus Signaturæ Justitiæ Præfectus Mediolanensis. Comes Joseph Atto de Aptis Romanus.

Joannes Tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Cardinalis Patritius Romanus, Marchio Tiberius Astallius Clericus Romanus.

Nicolaus Tit. S. Sixti S.R.E. Cardinalis Borromeus Episcopus Novariensis Mediolanensis..... Cerronus.

Georgius Tit. S. Agnetis extra mœnia S. R. E. Cardinalis Spinula Januensis. Abbas Victorianus Monresa Clericus.

Cornelius Tit. S. Hieronymi Illicorum S.R.E. Cardinalis Bentivolus Ferrariensis. Eques Petrus Franciscus Pandulphinus Pisanus.

Joannes Franciscus Tit. SS. Petri, & Marcellini S. R. E. Cardinalis Barbadicus Episcopus Brixiensis Venetus. Ludovicus Tabarella Eques S. Stephan. Patavinus.

Ludovicus Tit. S. Mariæ Transpontinæ S.R.E. Cardinalis Belluga, & Moncada Episcopus Cartaginensis Hispanus. Andreas Retz Clericus.

Joseph Tit. S. Susannæ S. R. E. Cardinalis Pereyra de Lacerda Episcopus Pharaonensis Lusitanus. Fr. Theresius Cassuolus Eques Hierosolymitanus Regiensis.

Joannes Baptista è Societate Jesu S.R.E. Cardinalis Salernus Cosentinus. Abbas Franciscus Micellus Sacerdos Rheginensis.

Carolus Tit. S. Pudentianæ S. R.E. Cardinalis Borgia Patriarcha Indiarum Hispanus. Abbas Joseph Beatia Clericus.

Alvarus e Societate Jesu Tit. S. Bartholomæi in Insula S. R.E. Cardinalis Cienfuegos Episcopus Casaniensis Hispanus. Joannes Augustinus Geminianus.

D. Bernardus Maria Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis Tit. S. Bernardi S.R.E. Cardinalis de Comitibus major Pœnitentiarius Romanus. Abbas Dionysius della Penna Clericus Perusinus.

DIACONI XI.

Benedictus S. Mariæ in Via Lata primus Diaconus S. R. E. Cardinalis Pamphilius Signaturæ Gratiæ Præfectus Romanus. Abbas Felix Pollastri Clericus Camerinensis.

Petrus Tit. S. Laurentii in Damaso S. R. E. Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vicecancellarius, Archipresbyter Basilicæ Liberianæ Venetus. Marchio Franciscus Andreas de Monte S. Mariæ Anconitanus.

Joseph Renatus Tit. S. Gregorii S. R. E. Cardinalis Imperialis Congregationis boni Regiminis, & Disciplinæ Regularis Præfectus Januensis. Abbas Thomas Cansaccus Clericus Amerinus.

Laurentius Tit. S. Agathæ Gothorum S. R. E. Cardinalis de Alteriis Romanus. Abbas Hieronymus Petronius Canonicus Basilicæ Vaticanæ Romanus.

Caro-

Carolus Tit. S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. Cardinalis Columna Romanus. Franciscus Lagarola Viterbiensis.

Curtius Tit. S. Eustachii S. R. E. Cardinalis Origus S. Congregationis Concilii Tridentini Praefectus Romanus. Abbas Martius Cincius Clericus Romanus.

Melchior Tit. . . . . . S. R. E. Cardinalis de Polignac Gallus. Abbas . . . . . de S. Germano Clericus.

Fabritius Tit. SS. Viti, & Modesti S. R. E. Cardinalis de Abbatibus Oliverius Pisaurensis. Abbas Joannes Franciscus de Abbatibus Oliverius Eques S. Joannis Hierosolymitani Clericus Pisaurensis.

Carolus Tit. S. Mariae in Aquiro S. R. E. Cardinalis de Marinis Januensis. Abbas Franciscus Visettus Patritius Alvetius Dioecesis Comensis.

Julius Tit. S. Adriani S. R. E. Cardinalis Alberonus Placentinus. Abbas Alexander Caroldus Clericus Placentinus.

Alexander Tit. S. Mariae in Cosmedin S. R. E. Cardinalis Albanus Urbinas. Abbas Joseph Nagat, & Salinos Clericus Barchinonen.

XI.

Dat. 10. Junii 1724. Ann. I.

Indicitur Jubileum Universale initio Pontificatus Sanctitatis Suae.

Huic simile Iubileum indictum fuit ab Innoc. XIII: Const: ed: 1721, Maij 27, P. I. & a Clem: XII Con. ed: 1730, Sep: 9, P. I.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus praesentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a necessitate implorādi Divinum auxilium pro salutari universalis Ecclesiae regimine.

CUM inscrutabilis divini consilii altitudo humilitatem Nostram ad Universae Ecclesiae regimen evocare, Nobisque Vicariam sui in Terris potestatem committere sit; Nos tametsi nihil magis desideraremus, quam, ut immensam illam curarum Pontificiarum molem, cui ferendae infirmitatem nostram longe imparem agnoscimus, defugere possemus, delatamque propterea dignitatem, quantum licuit, toto animo, ac sincero corde detrectaverimus, assidue Deum obsecrantes, ut calicem illum a Nobis tranferret. Nihilominus ne supernae voluntati, cui non est, qui resistat, nimium obluctari videremur, imposito Nobis jugo collum ex charitatis necessitate humiliter submisimus, firma spe, ac fiducia in Domino freti, ut qui Nobis Apostolici ministerii auctor fuit, mitteret auxilium de sancto, & de Sion tueretur Nos. Verum dum assumpti oneris Angelicis etiam humeris formidandi gravitatem serio perpendimus, miseramque temporum conditionem, ac luctuosum Christianae Reipublicae statum contemplamur, anticipaverunt vigilias oculi Nostri, atque inter moerores, & suspiria timemus, ne cum Regio Propheta exclamare cogamur: Veni in altitudinem Maris, & tempestas demersit me, dolemus siquidem, & graviter angimur Nos in ea tempora incidisse, quibus refrigescere charitatem multorum videmus, neque Sanctae Dei Ecclesiae faciem, qua multiplicatis in Regione dissidiis laceram, qua filiorum suorum excessibus deformatam sine intima animae nostrae amaritudine intueri possumus: Non tamen deficimus animo, sed omnem spem Nostram in eum convertimus, qui sperantes in se confundi non patitur, & gratiae suae sustinet, ac confovet praesidio; Quod ut cum omnium Ecclesiarum, quarum Nobis credita est solicitudo, utilitate demereri, ac consequi valeamus, ad vestrum omnium, quibus curam Pastoralem impendere, preces ex pio, ac laudabili Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum more confugiendum duximus, merito confidentes Clementissimum Dominum Nostrum ad providum Ecclesiae militantis gubernium necessario Nobis Caelestia dona largiturum, si vos Nobiscum unanimes scindatis corda vestra, & deposito peccatorum pondere revertamini ad eum, qui multus est ad ignoscendum, & orationes vestras, jejunii, atque eleemosynae viribus roboratas ad Altare Patris misericordiarum jugiter offeratis. Accedamus ergo ad Deum in sanctitate animae, castas, & impollutas manus ad illum elevantes. Adeamus cum fiducia ad Thronum gratiae, ut misericordiam consequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Praestabilem super hominum malitia, Dei bonitatem imploremus, ut qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt, fortitudinem, & robur multiplicat, confirmet quod operatus est in Nobis, nosque confortet in potentia virtutis suae, ac repleat agnitione suae voluntatis in omni sapientia, & intellectu, effundens super Nos spiritum consilii, quo inter tot rerum, ac temporum difficultates agnoscamus, quid agere debeamus, oculisque ac mente semper in Deum intentis, quae recta sunt, salubriter perficiamus. Haec autem ut majori spiritus ardore, uberiorique fructus incremento fiant, Caelestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostrae commisit Divina dignatio, reserare, & liberali manu erogare decrevimus.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui solemni Processioni, quam Dominica tertia post Pentecostes ab Ecclesia Sanctae Mariae super Minervam, ad Ecclesiam Beatae Mariae de Vallicella nuncupat. de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Praelatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiae, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctae Mariae Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximae subsequentis hebdomadae saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex praefatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, Indictio praedicti Jubilaei.

nam,

nam, prout unicuique suggeret devotio erogaverint. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubique degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum, a publicatione designationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimus.

De existentibus extra Urbem.

§.2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento, detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera, commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt pariter concedimus, & indulgemus.

De navigantibus, & iter agentibus.

De Regularibus, & legitime impeditis

§.3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, tam laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis Sententiis, & Censuris a jure, vel ab homine, quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliaque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

§.4. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & quibuscumque Ordinariis locorum, ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

De publicatione Jubilæi.

§.5. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico Excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias, & Censuras, incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

De casibus reservatis.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularibus, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exposita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præmissorum, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.7. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate con-

constitutæ munitis, ubique locorum, & Gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris die X. Junii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XII.

Dat. 20. Junii 1724. Ann. I.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul. pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Fratrum Min. Discalc. strict. Observ: Castellæ Veteris.

De erectione Seminariorum pro Familia Hispanica vide Innoc. XI Const: ed: 1686. Jun. 2. P.10., & hujus Const. ed: 1727. 3. Apr. P.2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio d. Congregationi facta pro erectione Seminarii immediate subjiciendi Ministro Provinciali, & Definitorio juxta Constitutiones Inn: XI. de Seminariis Familiæ Hispanicæ.

NUper pro parte dilecti filii Joannis Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lectoris, ac Patris Provinciæ Fratrum Excalceatorum S. Didaci in Bethica, & Procuratoris Generalis in Romana Curia eorumdem fratrum Discalceatorum, & recollectorum Ordinis Sancti Francisci Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod cum Provincia S. Pauli Fratrum Discalceatorum hujusmodi strictioris observantiæ ejusdem S. Francisci Veteris Castellæ animabus Sanguine Agni redemptis proficere cupiens humiliter eidem Congregationi supplicasset, quatenus eidem Provinciæ unum ex illius Conventibus per fratres Diffinitorii Provincialis designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum, qui Apostolicis Missionibus unice essent dediti, facultatem erigendi concederet, cujus quidem Conventus Guardianus, aliique fratres, pariterque ipsum Seminarium strictissimis prædictæ Provinciæ Constitutionibus gubernarentur, ac Ministro, & Diffinitorio Provinciali immediate subditi essent, cui etiam competeret electio Guardiani dicti Seminarii pro tempore necnon receptio Novitiorum, sicut in aliis totius Provinciæ Conventibus observabatur non autem subjicerentur immediate Ministro Generali, sicut in literis fe: rec: Innocentii Papæ XI. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis expeditis pro Collegiis Missionariorum sitis in Provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponebatur, prohibendo simul expresse, quod dummodo erectum esset in dicta Provincia Sancti Pauli prædictum Seminarium, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnis titulo Missionum ad alia Missionariorum Collegia extra ipsam Provinciam existentia transire posset, concedendo his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædecessoris contenta, quibusque alia Missionariorum etiam Regularis observantiæ Seminaria gaudebant, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Ministri Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis tamen immediata subiectione, electione Guardiani, ac receptione Novitiorum, quæ sicut præmittitur ad Ministrum, & Definitorium Provinciale spectare deberent; emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet = Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita visa relatione Eminentissimi Corsini prædicti Ordinis apud S. Sedem Protectoris, & Patris Procuratoris Generalis referente Eminentissimo Fabrono benigne indulsit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris existentibus narratis fundationem prædicti Seminarii Missionariorum sibi, & Diffinitorio Provinciali in uno ex Conventibus ejusdem Provinciæ beneviso juxta formam, prærogativas, privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus sa. me. Innocentii XI. pro suo arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniat. Immediata tamen Jurisdictione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reservatæ intelligantur eidem Provinciali modo supra descripto, & cum expressa etiam conditione, ut Religiosi istiusmodi Provinciæ, seu Seminarii de uno ad alind Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & superioritatibus debitis, & competentibus Patri Ministro Generali Ordinis. Non obstantibus &c. Romæ 20. Augusti 1723. - F. Cardinalis Paulutius. F. Archiepiscopus Damascenus Secretarius

Decretum Congregationis juxta relatam petitionem an. 1723 editum.

§.1. Cum autem sicut dictus Joannes Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse privilegia, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos specialem ipsi Ioanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Discalc., & Recollect.

Confirmatio relati Decreti

§.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Da-

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Iunii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XIII.

Dat.26. Junii 1724. Ann.I

Indicitur Universale Jubilæum Anni Sancti 1725.

Ultimum Jubilæum Anni Sancti 1700. indictum fuit ab Innocentio XII. Const. ed: 1699. Maji 17 P.8. Extat aliud Jubilæum hujus pro initio sui Pontificatus Const. ed: 1724., Jun. 10. P. 1. Et Clem. XII. Const. ed. 1730. Septembris 9. P. 1. pro sui Pontificatus initio.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium à necessitate implorandi celeste auxiliū, ut a SS. facilius, & felicius regi possit universalis Ecclesia in minus prospero rerum statu.

REdemptor, & Dominus Noster Iesus Christus, Unigenitus Dei Filius, cujus inscrutabili providentia pariter, ac terrena omnia sapientissime disponuntur, immensam suam erga Nos bonitatem clarissimo testimonio patefecit, cum ad regimen Universalis Ecclesiæ pretioso suo Sanguine acquisitæ post diuturnam Apostolicæ Sedis vacationem, humilitatem nostram vocare, suamque in Terris Vicariam potestatem Nobis committere dignatus est. Et Nos quidem impositam Sacrosancti Apostolatus sarcinam, etsi viribus nostris longe imparem, quin etiam ipsis Angelicis humeris formidandam, suspiria inter, & lacrymas, nec tam immerentes, quam inviti suscepimus, ut Divinæ vocis imperio, quemadmodum par erat, humiliter obsequeremur. Verum, dum luctuosum Christianæ Reipublicæ, gravium malorum procellis tot per annos agitatæ, & graviorum adhuc periculis expositæ, statum attente circumspicimus, susceptique oneris magnitudinem, & rerum, ac temporum conditionem serio Nobiscum reputamus: timor, & tremor venerunt super Nos, & vigilias anticipaverunt oculi nostri, meritoque veremur, ne impendenti Nobis gravissimæ curarum moli infirmitas nostra succumbat. Non tamen concidimus animo; sed omnem pro salute crediti Nobis e Cælo Gregis laborem alacriter subire parati, in bonorum omnium largitore Deo, qui sperantes in se confundi non patitur, firmam collocamus fiduciam fore, ut qui Nobis extitit honoris auctor, ipse fiat administrationis adjutor, & virtutem largiatur, qui contulit Dignitatem. Id porro Nos a Divina Clementia supplici, devotaque humilitate assidue precari non desinimus, & ab universis etiam Christifidelibus, quibus Apostolica solicitudo a Nobis impendenda est, unanimi studio flagitari maxime cupimus; ut exoratus communibus precibus benignus, & misericors Dominus, qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt fortitudinem, & robur multiplicat, brachio sancto suo confortet, ac roboret Nos, mentemque nostram lumine suæ claritatis illustret ad cognoscendum, faciendumque semper, quod bonum est in oculis suis: tribuat Nobis spiritum sapientiæ, & intellectus, spiritum consilii, & fortitudinis, ut Pastorale officium salubriter exequi valeamus ad Divini nominis gloriam, Ecclesiæ Sanctæ utilitatem, ac spiritualem omnium Fidelium ædificationem: præsentibus Christiani Populi necessitatibus propitius adsit: pericula propulset: hæreses, ac in Religione dissidia extirpet: Fidem Catholicam protegat, & propaget: Orthodoxis Principibus arctam, & indissolubilem animarum concordiam, Sanctæque Religionis propugnandæ, atque ab insidiis, & detrimentis liberandæ zelum præbeat: eorumque consilia, & vires ad Christiani nominis tutelam, & amplificationem unire, sociare, regere, & roborare dignetur.

Præstantia Anni Sancti.

§.1. Id autem, ut a Vobis, Dilecti Filii, ferventiori pietatis studio, uberiorique fructu peragatur, Sacros Indulgentiarum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, proferre, ac liberali manu erogare decrevimus hoc maxime opportuno tempore, quo appropinquat Annus Christiano Populo in primis optabilis, atque jucundus Sanctissimi Iubilæi: Annus universæ Catholicæ Ecclesiæ peculiari modo sacer, ac venerabilis: Annus expiationis, & veniæ, remissionis, & gratiæ, quo cunctis fidelibus ad Almam hanc Urbem nostram confluentibus, & sacra Apostolorum Limina, præscriptasque Basilicas pie, ac devote visitantibus, ut Antiquorum habet fida traditio, amplissimæ peccatorum Indulgentiæ propositæ sunt. Licet enim nulla temporis momenta decurrant, quæ Divinis non sint plena muneribus, & nunquam ad misericordiam Dei per ipsius gratiam Nobis aditus præcludatur: eo tamen Anno a Divina largitate singularia speranda sunt beneficia, ac tanto ampliora, quanto majori fervore mentes Fidelium ad universa religiosæ pietatis opera incendi convenit, ac inflammari. Audite igitur hæc omnes Gentes, quæ orthodoxam profitemini Religionem: auribus percipite, qui habitatis Orbem, Reges terræ, & omnes Populi; Dum Nos Iesu Christi vices, quamvis immeriti, gerentes in terris, annunciamus Vobis, & euangelizamus Annum Domini placabilem, Annum redemptionis, & veniæ peccatorum, ac pro paterna, qua cunctos Christifideles in Domino complectimur, charitate, vos omnes ad jucundissimam Sacrosancti hujus Iubilæi solemnitatem concelebrandam vocamus, ac excitamus. Quod si olim quinquagesimus Annus ex Divina ordinatione a filiis Israel summo plausu, & incredibili gaudio excipiebatur; quanto magis decet Christianum Populum sacro Iubilæi anno recurrente gaudere, ac lætari. Non enim, ut quondam Judaica Natio, ad distractorum prædiorum recuperationem, sed ad æternæ possessionem hæreditatis invitamur: non a colendæ terræ laboribus eximimur, sed fructus, quos Christi Domini, Deiparæ Virginis, & Sanctorum merita protulerunt, uberrimos percipimus; non a pecuniarum debito, vel ab humana servitute, sed a peccatorum vinculis, & pœnis absolvimur; non ab exilio terrenam Patriam repetere Nobis licet; sed ad cælestem illam Patriam, unde exulantes in hac lacrymarum valle misere pererramus, tutum nobis iter præmonstratur, & panditur.

Indictio præd. Anni cum forma lucrandi Indulgentias.

§.2. Quod itaque vetus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ consuetudo, & Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum exempla Nos admonent,

net, illorum vestigiis inhærentes, eorumque pium, ac saluberrimum institutum retinentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium assensu, universalis, & maximi in hac Alma Urbe nostra Jubilæi celebrationem in Annum proximum millesimum septingentesimum vigesimum quintum a primis Vesperis Vigiliæ Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime futuræ inchoandam, & per totum Annum ipsum finiendam, auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, quanto maximo possumus cordis nostri gaudio, & exultatione, ad ipsius Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, ac totius Christiani Populi sanctificationem indicimus, & promulgamus. Quo sane Iubilæi Anno durante, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Sancti Ioannis Lateranensis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Basilicas semel saltem in die per triginta continuos, aut interpolatos dies, si Romani, vel Incolæ Urbis; si vero Peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim saltem dies devote visitaverint, & pro Sanctæ Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, ac totius Christiani Populi salute, & tranquillitate, plenas ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam misericorditer in Domino concedimus, ac impertimur. Et quoniam contingere potest, ut ex iis, qui hac de causa iter agressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, ægritudine, vel alia legitima causa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac nequidem fortasse inchoato, præmissa exequi, & dictas Basilicas visitare nequeant: Nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benigne favere cupientes, eosdem vere pœnitentes & confessos prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus, acsi dictas Basilicas diebus a Nobis præscriptis re ipsa visitassent.

Invitatio ad Annum S., & hortatio ad pia opera.

§.3. Impigra igitur, piaque devotione, Filii Dilectissimi, & alacri animo suscipite annunciati Vobis Anni Sancti celebritatem, quem ideo religiosa ejusmodi appellatione Maiores, ut nostris, insignivere, quia Divino cultui, Sanctorum operum exercitationi specialius dicatus est. Alatur esuriens, vestiatur nudus, adjuvetur oppressus, foveatur ægrotus. Odia transeant in dilectionem, inimicitiæ convertantur in pacem, tranquillitas extinguat iram, mansuetudo remittat injuriam, jejunium carnis desideria conterat, oratio spiritum a terrenis rebus avocatum in cælestium contemplatione defigat, & ad amorem, ac spem immortalium gaudiorum attollat. His porro Christianarum virtutum exemplis, & bonorum operum meritis instructi ad hanc Sanctam Civitatem, tot Sanctorum Martyrum memoria inclytam, ac Beatorum præsertim Apostolorum Ecclesiæ Principum, doctrina eruditam, & glorioso sanguine consecratam, religiosa animi alacritate concurrite. Festinate ad Locum, quem elegit Dominus: ascendite ad hanc Hierusalem novam, unde ab ipso Ecclesiæ nascentis exordio Lex Domini, & Lux Euangelicæ veritatis in universas Nationes effluxit: Urbem tot, tantisque a Deo beneficiis auctam, tot muneribus cumulatam, ut Civitas Sacerdotalis, & Regia in superbiam sæculorum posita, Civitas Domini, Sion Sancti Israel, jure optimo prædicetur. His vere confitebimini Deo in Ecclesia magna, in populo gravi laudabitis eum. Quandoquidem hæc ipsa Catholica, & Apostolica Romana Ecclesia, per Sacram Beati Petri Sedem Caput Orbis effecta, Mater est cunctorum credentium, fida Divinitatis Interpres, & Magistra omnium Ecclesiarum. Hic intemeratum fidei depositum, hic fons Sacerdotalis unitatis, hic Claves Regni Cœlorum, & summa ligandi, atque solvendi potestas, hic demum inexhaustus ille Thesaurus Ecclesiæ Sacrarum Indulgentiarum, cujus dispensator est Romanus Pontifex, custoditur.

Votum pro prospero itinere & reditu hæreticorum ad Catholicam Eclesiam

§.4. In viam pacis, & prosperitatis dirigat gressus vestros Omnipotens Dominus, & tribuat Vobis iter prosperum, tempusque tranquillum, quatenus cum salute, & gaudio pervenire possitis ad Pastorem Vobis in Terris divinitus constitutum, ut qui unum corpus sumus in Christo, unanimes glorificemus Deum, ac in Sanctæ Ecclesiæ unitate, & Communione invicem collætemur. Utinam vero comites sese vobis adjungerent, & sacram hanc peregrinationem una vobiscum aggrederentur Filii olim nostri, nunc autem desertores, & transfugæ, quorum Progenitores, veterum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum tempore, ad Sanctam ejusmodi celebritatem ex omni Populo, & Natione frequentissimos convenisse antiqua monumenta testantur. Nihil enim Nobis optatius, neque jucundius accidere posset, quam ut ipsi ad fidem Patrum suorum, a qua infeliciter cum manifesto æternæ salutis discrimine desciverunt, reverterentur, adeoque Nobis paterni amoris in sinu eos excipere, & pari Pontificiæ charitatis sensu complecti liceret. Qua ratione, & miserum errantium statum jugibus lacrymis deflemus, & pro Pastorali nostra solicitudine assiduis, enixisque votis a Divina Clementia flagitare non desistimus, ut ipsis veritatis suæ lumen ostendere non dedignetur, quatenus hæretica pravitate deposita orthodoxam suscipiant Religionem, abruptoque divisionis laqueo, Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, extra quam non est salus, unitatem, & communionem sincero corde amplectantur.

Præceptum Locorum Ordinarii, ut annuncient annum S. & doceant modum Indulgentias consequendi

§. . Vos autem, Venerabiles Fratres Nostri Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in consortium nostræ solicitudinis advocati, Pastores, & Magistri populorum, nunc potissimum exaltate, quasi tuba, vocem vestram, annunciate Dominico Gregi tempus acceptabile, dies æternæ salutis, Annum ad redimenda peccata, ad salvandas animas institutum, ut sanctificetur, & Divina opitulante gratia disponatur ad ea cælestia munera rite suscipienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis suæ per ministerium humilitatis nostræ destinavit. Docete omnes, si unquam alias, nunc maxime oportere, ut abjiciant opera tenebrarum, & induantur arma lucis; Vitia fugiant, Virtutes sectentur, & unusquisque recedat a via sua mala, & revertatur ad Dominum in corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta, Docete insuper Sacros Indulgentiarum thesauros consequendi spem omnem inanem esse, nisi contrito, & humiliato corde unusquisque se præparet, & congruis Christianæ pietatis operibus Divinam misericordiam sibi propitiare contendat. Qui vero

 sub-

substantiam hujus Mundi habent, Vobis admonentibus, discant facere sibi amicos de mammona iniquitatis; Pauperum inopiæ subveniant, & Peregrinos præcipue Romam venientes subsidiis adjuvent, hospitio excipiant, omnibusque humanitatis, & Christianæ Charitatis officiis prosequantur. Omnes autem (quod vetus Ecclesiæ consuetudo, Apostolica voce laudata, Nos admonet) orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut Omnipotens Deus, Rex Regum, & Dominus Dominantium, illis plenam in utroque homine felicitatem, & pacem, veramque concordiam largiri dignetur. Eos porro, qui sacram hanc peregrinationem susceperint, paternis adhortationibus, & monitis instruite, qua cordis devotione, & modestia, quave fraternæ pacis observatione ubique se gerere debeant, ut Christi bonus odor sint in omni loco: Non seculi curiosa sectentur; non vanis intendant fabulationibus, sed Divinarum rerum colloquiis, hymnis etiam, & canticis spiritualibus viarum labores, & incommoda levare studeant. Avertant in itinere oculos suos, ne videant vanitates, nec illicitis cupiditatibus, aut secularibus desideriis a suscepto pietatis proposito se avocari patiantur. Sic bonas faciant vias suas, & ambulantes in semitis justitiæ digni fient, Angelo Dei Comite, ad hanc S. Civitatem cum exultatione deduci, ubi adorabunt Dominum in Atrio Sancto ejus; Intrabunt portas ejus in confessione, portas Justitiæ, quibus facilis ad Divinam misericordiam præstatur accessus, & ad cælestium benedictionum thesauros acquirendos felix aditus aperitur. In omnibus autem, Venerabiles Fratres, præbete vos ipsos, & omnem Clerum exemplum bonorum operum, & formam Gregis ut vestræ virtutis, ac religionis veluti sale, cæteri condiantur; Dumque in Vos, tamquam in speculum, oculos conjiciunt, ex actionibus vestris sumere possint, quod imitentur.

Admonitio Potentatibus, ut opem suam conferant.

§.6. Postremo Charissimos etiam in Christo Filios Nostros Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos hortamur; & in Domino obsecramus, ut quo plura, & magis illustria beneficia ab Eo, per quem Reges regnant acceperunt, tanto ardentius, ut par est, ad Dei gloriam promovendam, & Sanctam ejus Ecclesiam propugnandam, pio zelo excitentur; præcipue vero Venerabilium Fratrum Nostrorum Episcoporum, & Superiorum Antistitum Pastoralem sedulitatem, ac vigilantiam adjuvent, & a suis quoque Magistratibus, ac Ministris adjuvari mandent. Maxime autem erga Peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla perditorum hominum vexatione perturbentur; Sed hospitalibus Domibus, & publicis hospiciis amanter excepti, & commeatu, rebusque ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione, & injuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in Patriam revertantur.

§.7. His enim hostiis Reges potissimum, & Principes Deum sibi propitium reddent, ut diu in terris felicem, & tranquillam vitam agant, ac demum in æterna Tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

Clausulæ.

§.8. Ut vero præsentes literæ ad Omnium Fidelium, quibuscumque in locis existentium, notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eamdem prorsus adhiberi fidem, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Indictionis, promulgationis, Concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., Sexto Kalendas Julij Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA
De Curia I. C. Archiepiscopus Amasenus.

Loco ✻ Plumbi.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicationes Anni Sancti.

Anno a Nativitate Domini Millesimo Septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die vero vigesima nona Junii Festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Benedicti Divina providentia PP. XIII. anno primo, præsentes literas Apostolicas in Atrio Sacrosanctæ Basilicæ Vaticanæ de Urbe, adstante Populo, legi, & solemniter publicavi.

Ego I. C. Archiep. Amasenus Abbreviator de Curia.

Anno a Nativitate Domini millesimo septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die vero 29. Junii Pontificatus SS. D. N. Benedicti Papæ XIII. Anno primo, supradictæ literæ Apostolicæ in Atrio Basilicæ Principis Apostolorum, ut supra, publicatæ, ad valvas ejusdem Basilicæ affixæ fuerunt, ac eædem postea publicatæ in Basilicis S. Pauli, Lateranensi, & Sanctæ Mariæ Majoris, & ad earum valvas affixæ fuerunt, prout similiter ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, & Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, dimissis copiis, ut moris est, per Nos Joannem Trifellium, & Ioannem del Rè SS. D. N. Papæ Cursores.

Petrus Romolatius Mag. Curs.

Iterum eisdem anno, & Indictione, die vero decima septima Mensis Decembris, Dominica tertia Adventus Domini, Pontificatus præfati Sanctissimi Domini Nostri Anno primo, supradictæ literæ Apostolicæ apud Portam Majorem Palatii Pontificii Vaticani lectæ, & publicatæ fuerunt per Nos infrascriptos Subdiaconos Apostolicos.

Joan-

Joannes Benedictus Gentilott. Sac. Rotæ Auditor.
Federicus Cornelius Sac. Rotæ Auditor.

Eisdem vero, Indictione, & die, supradictæ literæ Apostolicæ præ foribus Basilicarum Sanctorum Petri, & Pauli, necnon Lateranensis, & Liberianæ, prout ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, & Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, aliisque locis consuetis Urbis publicatæ, & affixæ de more fuerunt per Nos Ioannem Trifelium, & Ioannem del Rè SS. D. N. Papæ Cursores.

Idem Trifellius Curs. Mag.

XIV.

Dat. 4. Julii 1724. An. 1.

Conceditur Indulgentia plen. perpet. Visitantibus Ecclesias Monasteriorum Ordinis Cisterciensis die festo S. Stephani Tertii Abbatis Cistercii.

De Indulgentiis totius Ordinis Cistercien. & Monasteriorum Germaniæ Super:, Monachis Provinc: Silesiæ communicatis vide Clem: XI. Cost: ed: 1716. Oct. 8. P. 16. Ne confirmatione omnium Privilegiorum totius Ord: vide Const: ed: 1728. Januarii 25. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensationi Nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in Terris, Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium venerationem excitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris Generalis pro concessione dictæ Indulgentiæ.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die festo S. Stephani Tertii Abbatis Monasterii Cistercii, & ejusdem Ordinis legislatoris a primis vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio prædicta.

Clausulæ.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV Julii MDCCXXIV, Pontificatus nostri Anno Primo.

XV.

Dat. 6. Julii 1724. Ann. 1

Suspenduntur quæcumque Indulgentiæ, vertente Anno Universalis Jubilæi Millesimo Septingentesimo Vigesimo Quinto.

Dictum Jubilæum indictum fuit Const: ed: 1724. Junii 26. P. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis suspensionis.

CUm Nos nuper Sancti Jubilæi celebrationem a Vigilia Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime futuræ inchoandam, & usque ad finem sequentis anni duraturam universo Populo Christiano, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium assensu, indixerimus, ac omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Sancti Joannis Lateranensis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Basilicas visitaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam concesserimus, prout in nostris desuper confectis literis plenius continetur; Cupientes ut Christianæ Nationes ex omnibus Terrarum Orbis locis in Alma Urbe nostra in Fidei, ac Religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis spiritu Basilicas prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubilæo, visitent, & frequentent multorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum exemplo adducti, omnes, & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates, & Indulta absolvendi, etiam a casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum, Universitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tam Secularibus, quam quorumvis, etiam Mendicantium Ordinum Regularibus personis, Coronisque, Granis, Imaginibus, & Numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tam singulariter, quam universaliter per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Imperatori, Regibus, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna, fulgentibus, etiam ad instar Jubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibusvis causis, & occasio-

Suspensio prædicta Indulgentiarum.

fionibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac alias quomodolibet concessas, & concessa; quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præsentibus pro expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate, de eorundem Fratrum consilio, & assensu, ac potestatis plenitudine, suspendimus, & suspensas, ac suspensa esse declaramus, easque, & ea, eodem anno durante, nulli prodesse, aut suffragari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca per præsentes auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ, quam indicti a Nobis prædicti Jubilæi, Indulgentiæ sive publice, sive privatim, quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium sub excommunicationis eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis publicentur, vel nuncientur, aut in usum demandentur. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Universitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, ejusque Legatos, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, & ex quibusvis causis concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi in illis caveatur expresse, quod sub similibus, vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur, nisi de illis specialis, & individua mentio fiat, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmissum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Et quia difficile nimis esset præsentes quocumque ubi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis, etiam impressis Notarii publici manu, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suspensionis, declarationis, Decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Clausulæ derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimo quarto, Pridie Nonas Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

XVI.

Declaratur, & ampliatur Constitutio Innocentii XII. de exemtione Præsulum Regni Neapolis a Spoliis Cameræ Apostolicæ debitis, cum quibusdam Ordinationibus.

Dat. 11. Julii 1724. An. I.

Laudata Constitutio ed: fuit 1693, Jan: 30, P. 3. Et hac de re vide Pii IV Constit: ed: 1564, Nov. 25, P. 5.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum DEI.

Ad perpet. rei memoriam.

Sacrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ Divina dispensatione commissum salubriter exequi satagentes ad ea potissimum, per quæ Ecclesiarum quarumcumque decori, commodis, ac utilitati prospicitur, providoque consilio ad illarum favorem disposita a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris sartatecta, ac inviolata custodiuntur, vel etiam, ubi rerum locorum, ac temporum conditio ita postulet, declarantur, & ampliantur, Pastoralis solicitudinis nostræ curas libenter convertimus, susceptique Ministerii partes propensa charitate desuper interponimus, prout omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§ 1. Sane alias felic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor noster animo secum reputans in Regno Neapolitano ingentem extare numerum Metropolitanarum Cathedralium, & aliarum quibus Prælati inferiores seu dignitates quasi Episcopalem jurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentes præsunt, Ecclesiarum, congruis pro majori parte carentium redditibus, adeoque illa, quum Dei Domus exposceret, majestate, & eleganti structura, necnon decenti supellectile Sacra, & Ministris Ecclesiasticis sufficientibus, ac idoneis, cæterique Divino cultui necessariis ob earum inopiam, vel non opulentiam, ut plurimum destitutarum: simulque considerans multiplices angustias, & graves molestias, quibus Venerabiles Fratres earumdem Ecclesiarum Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & aliquando etiam in extremis laborabant, a Subcollectoribus spoliorum, sub prætextibus assecurandi jura ad Cameram nostram Apostolicam pertinentia, identitem vexari, ac perturbari consueverant: a spolio, & quocunque alio jure ejusdem Cameræ Apostolicæ exigendi, & percipiendi pecunias, res, effectus, mobilia, semoventia, & alia bona, etiam stabilia, cujuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis, & quantitatis per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni ex redditibus suarum Ecclesiarum quomodocumque acquisita, necnon fructus naturales a solo separatos, & civiles tempore mortis perceptos, seu exactos ex redditibus præfatarum Ecclesiarum, etiam inconsuntos, & incommixtos, non tamen pendentes, seu inexactos, ex speciali dono gratiæ, perpetuis futuris temporibus, dictos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni præfati omnino exemit, & liberavit

Epitomes præd. Constitionis Innocentianæ.

ravit ad effectum tamen, & non alias, aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad antedictas Metropolitanas, aliasque Cathedrales, & reliquas, quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores præfuerint, illisque non indigentibus quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores præfuerint, illisque non indigentibus ad Parochiales Ecclesias eorum Regimini commissas spectare, ac ad earumdem favorem, beneficium. & utilitatem prorsus cedere, converti, & erogari deberent; pluraque alia statuit, atque dissolvit, quæ in Constitutione a memorato Innocentio Prædecessore desuper edita anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, tertio Kalen. Februar., Pontificatus sui anno Tertio, quæ incipit = *Inscrutabili* = plenius, ac uberius continetur.

An in ipsa comprehenderentur Præsules extra Diœcesim decedentes. addubitatum est

§.2. Cum autem, sicut accepimus postquam ejusmodi Constitutio promulgata fuit, debitæque executioni demandari cœpit, Dilecti filii prædictæ Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis, & Commissarius itidem Generalis, necnon spoliorum in memorato Regno Neapolitano Collectores, & Subcollectores, prætenderint sub eadem Constitutione minime comprehendi, nec comprehensa censeri debere spolia bonorum, & fructuum quorumcumque, spectantium ad Archiepiscopos, Episcopos, & alios Præsules inferiores decedentes extra fines Ecclesiarum, & Diœcesum, apud quas personalem residentiam facere tenebantur; Eo quia præfatus Innocentius Prædecessor in antedicta Constitutione non modo expresse, quemadmodum opus erat, non derogaverit, sed nec ullam prorsus mentionem fecerit literarum Apostolicarum rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris etiam nostri, quarum initium est = *In suprema* = editarum anno Incarnationis Dominicæ 1564. VII. Kalendas Decembris, Pontificatus sui anno Quinto, quibus bona omnia ad Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos, ac alios quoscumque Beneficiatos, extra residentiam defunctos pertinentia, tanquam spolia, ad Cameram Apostolicam legitime spectare aperte decernitur, & cavetur; adeoque cum post obitum memorati Innocentii Prædecessoris nonnulli Archiepiscopi, & Episcopi præfati Regni Neapolitani extra residentiam ex hoc seculo migraverint, & in controversiam vocari contigerit, an eorum bona spolio subjici deberent, discusso rite, ac ordine dubio in Congregatione nostra spoliorum nuncupata, resolutiones prodierint eidem Cameræ favorabiles, & in executionem ejusmodi resolutionum in præfatis casibus spolium subinde factum, ac prædictæ Cameræ re ipsa applicatum fuerit.

Causæ præsentis Declarationis, & ampliationis.

§.3. Nos itaque animadvertentes memorato Innocentio Prædecessori in præfata Constitutione non aliam fuisse mentem, atque Consilium, nisi ut Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Ecclesiarum prædictarum angustias sublevaret, quæ nobis etiam ipsis abunde notæ sunt, atque perspectæ, cum in eodem Regno non modo nati, ac diu versati simus, verum etiam ibidem, dum Cardinalatus fungeremur honore, Sipontinæ primum, ac deinde Beneventanæ, Metropolitanis Ecclesiis, priori scilicet per triennium, & posteriori triginta octo circiter annorum spatio, quousque ad Apostolicæ Dignitatis fastigium Divina Clementia nos extulit, præfuerimus: & potissimum opportune provideret, ea quæ Sacris supellectilibus, & reparationibus indigerent, congruumque subsidium ab earum Prælatis viventibus non accepissent, saltem post illorum obitum ex eorum bonis juvari, reparari, ornari, rebusque ad Divinum præsertim cultum necessariis instrui possent; ac proinde æquum esse censentes, ut nullum in hac materia constituatur discrimen inter Prælatos extra residentiam, vel in residentia decedentes, cum eorum factum obesse minime debeat Ecclesiis, quarum favor, utilitas, & beneficium in eadem Innocentiana Constitutione principaliter consideratum, atque Pontifici, quemadmodum ex toto illius tenore manifeste colligitur, propositum in primis fuit; Hinc igitur est, quod nos omnem de cætero controversiarum, ac litium occasionem e medio auferre, præfatarumque Ecclesiarum quieti, & tranquillitati, & commodo, quantum in Domino possumus, consulere cupientes, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Nobis attributæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, decernimus, & declaramus memoratas literas Apostolicas Innocentii Prædecessoris suum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, & executionem in posterum sortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolitano, perpetuis futuris temporibus, etiam in casibus, in quibus Archiepiscopos, Episcopos, & inferiores Prælatos supradictos extra residentiam obire contigerit; & quatenus opus sit, easdem literas Apostolicas ad omnes, & singulos ejusmodi, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus extendimus, & ampliamus; præfatisque Pii IV. Prædecessoris de spoliis Prælatorum, & Clericorum extra residentiam decedentium, ac omnibus aliis aliorum Romanorum Pontificum, si quæ sint Constitutionibus, etiam peculiari, & individua nota dignis, ea tantum parte, in qua præsenti nostræ Constitutioni adversari dignoscuntur, illis alias in sua firmitate, ac robore permansuris, specialiter, & expresse, ac amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus.

Declaratio, & ampliatio præd. ex motu proprio pro Præsulibus extra Residentiam decedentibus.

Ordinationes præd.

§.4. Per præsentes tamen casibus, qui hucusque evenerunt, normam præscribere, & spolia hactenus facta, dictæque Cameræ Apostolicæ in executionem resolutionum memoratæ Congregationis spoliorum, ut præfertur, applicata irritare, seu revocare non intendimus; quin etiam ea legitime facta, & recte applicata fuisse decernimus, & sancimus, mentemque, ac voluntatem nostram esse, ut hæc nostra dispositio in futuris tantum casibus locum habeat, & observetur, expresse declaramus.

Ex Spoliis fiant Dotes applicandæ duntaxat Ecclesiarum Fabrice a Præsulæ cum Capituli consilio.

§.5. Præterea cum ob rationes superius expositas probe compertum, exploratumque habeamus antedictas Archiepiscopales, Episcopales, & alias præfati Regni, quæ ab inferioribus Prælatis reguntur, Ecclesias (excepta tantum Metropolitana Beneventana, cui nos ipsi, regiminis nostri tempore, Dotem annui redditus mille ducatorum monetæ ejusdem Regni ex propriis nostris pecuniis in fundis, & Capitalibus fructiferis pro perpetua illius fabricæ reparatione, ac manutentione constituimus, & assignavimus),

mus), omni penitus carere dote, fundo, seu alio congruo subsidio, cujus annuo proventu illarum ædificia opportune reparari, & conservari, ac ubi necessitas id exposcat, etiam reædificari, pristinumque in statum restitui valeant; ac propterea, æquum justumque, immo etiam necessarium existimemus, ut miseræ earum conditioni, & indigentiæ aliquo modo prospiciatur; motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus statuimus, sancimus, & decernimus, ac insuper in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut ex spoliis, quæ memoratis Præsulibus dicti Regni tam in Residentia, quam extra eam, ut præfertur, decedentibus, nemine prorsus excepto, in posterum fieri contigerit, quidquid in reparationem Ecclesiarum, aut alios pios, & necessarios in prædicta Innocentiana Constitutione, præscriptos usus, vel in alia a defunctis Præsulibus, juxta facultatem illis in eadem Constitutione traditam, designata pia, & congrua opera erogatum expensumque non fuerit, a Successoribus eorumdem Præsulum, cum suorum Capitulorum scientia, & consilio, ex integro inveniatur, & & collocetur in fundis, seu Capitalibus tutis, securis, atque fructiferis pro Dote Fabricæ singularum Ecclesiarum prædictarum, ac ejusmodi Dotium annuus proventus non in alium usum, quam reparationis, & manutentionis Fabricæ earumdem Ecclesiarum ab uniuscujusque Præsulibus, cum scientia pariter, & consilio suorum Capitulorum, in occurrentibus casibus, erogetur: Et quotiescumque dictas Ecclesias reparatione non indigere constiterit, annui etiam fructus, & fructuum fructus Dotium prædictarum in aliis Fundis, & Capitalibus tutis, atque fructiferis eodem prorsus modo reinvestiantur, & collocentur, ad hoc, ut ipsæmet dotes majora in dies, benedicente Domino, suscipiant incrementa, adeoque earum redditus supportando reparationis Fabricæ ipsarum Ecclesiarum oneri satis esse possint. Quæ sane reinvestimenta pro Dote Fabricæ earumdem Ecclesiarum nedum utiliora, sed magis etiam consentanea, atque conformia intentioni memorati Innocentii Prædecessoris fore arbitramur, quam si quidquid supererit ex prædictis spoliis, in emptionem supellectilis voluptuosæ, vel non necessariæ, vel Ecclesiæ qualitatem excedentis, quemadmodum hactenus ob male intellectam prædictæ Constitutionis mentem non semel evenisse comperimus, erogaretur. Cæterum super præmissis omnibus, ac præsertim super iis, quæ rectam, & fidelem præfatarum Dotium administrationem respicient, eorumdem Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum inferiorum, atque etiam Capitulorum conscientiam districte oneramus.

Clausulæ.

§.6. Decernentes easdem præsentes Literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod supradicti, & alii quicumque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interessæ habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ præfatæ Thesaurarium Generalem, & Præsidentes Clericos, Congregationem Spoliorum nuncupatam, nostrum, & Sedis Apostolicæ in dicto Regno Neapolitano pro tempore Nuncium, & Collectorem, aliosque quoscumque qualibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus quibuscumque, ac præfati Pii IV. de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus intra certum inibi expressum tempus exhibendis, & registrandis, itaut easdem præsentes literas ibidem exhiberi, & registrari nunquam necesse sit, aliisque quibuscumque Apostolicis, & in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum præfatarum, ac Nunciaturæ Neapolis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Statutis, Decretis, usibus, stilis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, & Indultis, ac Literis Apostolicis sub quibusvis tenoribus, & formis cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & irritantibus, aliisque Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, & innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Vo-

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, ampliationis, extensionis, mandati, sanctionis, & derogationis infringere, vel ei auso temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto, quinto Idus Julii Pontificat. nostri Anno Primo.

XVII.

Dat. 12. Julii 1724. An. I. Instituitur Promotor Generalis Fisci pro patrocinio Causarum Curiarum Ecclesiasticarum.

Clementis XI Const. ed. 1705. Ianuarii 21 P.5 deputatur Vices-gerens Iudex privativus omnium Causarum Domus Catechumenorum. & Neophitorum Vrbis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ præsentis Motus Proprii. Avendo Noi molto bene considerato, ed anche coll'esperienza quando eravamo in *minoribus* riconosciuto di qual peso insoffribile fosse alli Prelati Ecclesiastici Secolari, e Regolari il dover sostenere in questa Curia Romana le Liti, e Controversie, che dalli Rei Inquisiti si introducono con ricorso, o appellazione dalli loro Decreti, e Giudicati, talmente che li più di essi per non soggiacere a tali dispendj, che ridondano in pregiudizio delle Diocesi, e de'poveri Diocesani, e delle Religioni respettivamente lasciano correre le Cause indifese nelle seconde, ed in altre ulteriori istanze, da che ne deriva, che non dandosi alli Giudici per parte delle Curie quelle necessarie Informazioni riesce spesso alli Delinquenti di estorcere le assolutorie sentenze in publico detrimento della Giustizia, e con scandalo di quelli, che bene informati della verità nelle Diocesi, e nelle Religioni vedono andare impuniti li delitti, provenendo da ciò la perseveranza de'cattivi nel male, e la sovversione de'Boni dal ben vivere. Onde fù sempre da Noi sommamente desiderato di vedere dato opportuno riparo a tali perniciose conseguenze eversive del buon costume, e della Disciplina Ecclesiastica, per mantenimento di cui devesi ogni Superiore con tutto studio, e vigilanza impiegare. Quindi è, che essendo piaciuto alla Divina Providenza di elevarci, abbenche senza alcun nostro merito, al Supremo Apostolato, e riconoscendo Noi essere parte dell'obligo della nostra Pastoral sollecitudine l'invigilare affinche col castigo delli Delinquenti gl'altri s'emendino, e si sradichino li vizj, che sono infettivi de'boni, abbiamo, dopo una matura considerazione, determinato di dare il dovuto rimedio all'enunciate perniciose conseguenze con liberare li Prelati, e Superiori Secolari, e Regolari dal dispendioso peso di promovere in questa Curia le ragioni Fiscali in difesa de'loro Giudici, provedendo perciò alli medesimi di Ministro capace d'integrità, e di sperienza, che come Promotore Fiscale Generale debba per le sudette Curie Ecclesiastiche dedurre in Giudizio le ragioni, e fare tutto ciò, che per una buona, e Canonica difesa, sarà necessario, ed opportuno.

§.1. Volendo dunque ridurre ad effetto questa nostra determinazione di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta creamo, istituimo, e stabilimo in perpetuo l'Officio di Promotor Fiscale Generale per le sudette Curie Ecclesiast che, che debba essere esercitato da Persona da deputarsi da Noi, e da'nostri Successori, la quale abbia le sopra enunciate qualità per impiegarle con tutta l'attenzione nella difesa, e patrocinio nelle Cause Criminali per le Curie Ecclesiastiche sudette, che sono state introdotte, ed ancora si trovano pendenti, e che in avvenire s'introdurranno in grado d'appellazione, o ricorso avanti li Tribunali, e Congregazioni competenti di questa nostra Città di Roma. Ed'affinche il Promotor Fiscale Generale sudetto possa, e debba con tutta l'attenzione applicarsi a questo suo impiego gli destiniamo, & assegnamo per sua provisione, ed emolumento mestrui scudi venticinque da pagarseli di Mese in Mese dalla nostra Camera Apostolica, con ordine, e mandato del nostro Tesoriere, della qual provisione vogliamo, che debba restar contento, senza che possa pretendere dalli Prelati Secolari, o Regori alcun'altra recognizione a titolo, e per ragione di onorarj per le sue funzioni, e fatiche se non che le pure spese per il porto delle Lettere, talmente che facendo altrimente debba esser soggetto alle pene anche gravi, e gravissime a nostro arbitrio, e delli nostri successori. E perche la nostra intenzione è, che per un efficace, e valido patrocinio delle sudette Cause goda il Promotor Fiscale Generale di tutti quelli mezzi necessarj, ed opportuni, che godea il Procurator Generale del Fisco, e della nostra Camera Apostolica, vogliamo, ed ordiniamo, che debba intervenire, ed assistere nella Congregazione Criminale dell'Uditor Generale della medema nostra Camera Apostolica, nel di cui Tribunale specialmente si sogliono agitare, e giudicare simili Cause. Volendo parimente, che si debbano communicare gratis al detto Promotor Fiscale li Processi, e tutti gl'atti come appunto si communicano al Fisco, siccome eseguire gratis le Citazioni, come s'eseguiscono per l'istesso Fisco, e che alle spese necessarie delle Copie, e Stampe delle Scritture tutte facienti per dette Cause proveda la nostra stessa Camera Apostolica nella forma appunto, e secondo, che si pratica per il sudetto Fisco dal nominato Procurator Fiscale Generale. Et acciò che detto Promotor Fiscale sia udito in qualsivoglia atto, vogliamo, che debba essere in tutte, e singole sudette Cause citato in Giudizio con sottoscrivere esso le Citazioni nel modo, e forma, che si sottoscrivono dal detto Procurator Fiscale, talmente che non essendo sottoscritta alcuna Citazione, ne

Institutio prædicti Promotoris.

Cui assignantur 25. scuta menstruatim.

Necnon eadem fere jura Procuratoris Gener. Fisci.

Exceptio nonnullarũ Causarum.

nè citato detto Promotore sia l'atto soggetto al vizio di nullità per difetto di Citazione. Dichiarando però, che il presente nostro Moto proprio in tutte, e singole parti quivi disposte debba aver luogo solamente in quelle Cause nelle quali si faranno l'istanze in nome delli soli Promotori Fiscali, per debito del loro officio, e non già quando instassero in Giudizio, e volessero allegare, e scrivere in difesa delle proprie ragioni gl'aderenti al Fisco, talmente, che in questi casi non dovrà il detto Promotor Fiscale Generale esser tenuto ad alcuna opera, nè la nostra Camera Apostolica soccombere a veruna spesa, ne alcun'altro sentire qualsisia peso, o incommodo.

Clausulæ.

§.2. Vogliamo per ultimo, e decretiamo, che la Congregazione delli Vescovi, e Regolari, e l'Uditore Generale della nostra Cam. Apostolica debbano respettivamente invigilare per la piena osservanza di tutto quello, che viene da Noi disposto, e ordinato nel presente Moto proprio, e che questo da registrarsi per gl'atti del sudetto Uditore della Camera, e del Notaro della medema Congregazione de'Vescovi, e Regolari nelli suoi Libri, abbia in ogni tempo il suo pieno effetto, vigore, ed esecuzione, e contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, mancanza della nostra volontà, ed intenzione, ne qualsivoglia difetto, benchè degno d'espressa, speciale, ed individua menzione, e che non si possa diversamente interpetrare, o giudicare, dichiarando nullo, ed irrito tutto ciò, che da qualunque persona in contrario scientemente, o ignorantemente si facesse, o s'attentasse non ostanti quanto a tutte, e singole cose premesse, che non ci siano stati citati, ne sentiti chi vi avesse, o potesse avere interesse, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, le facoltà, e Privilegj conceduti a tutti li sopradetti, la Bolla della riforma di Paolo V., ed ogni, e qualunque altra Costituzione, ed Ordinazione Apostolica de'nostri Predecessori, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Usi, Stili, e Consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario alle quali tutte, e singole avendo il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto per l'effetto sudetto, e per questa volta sola pienamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certa, espressa, e determinata volontà, e mente.

Dato dal nostro Palazzo Apostol. Quirinale questo dì 12. Luglio 1724.

Benedictus PP. XIII.

XVIII.

Declaratur Mens Pontificis circa Jubilæum initio sui Pontificatus indictum.

Dat. 14. Julii 1724. An. 1.

Dictum Jubilæum indictum fuit Const: ed: 1724 Junii 10. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Refertur Jubilæum præd.

NUper per alias nostras in simili forma Brevis die 10. Junii proxime præteriti expeditas, ac in locis solitis, & consuetis Almæ Urbis nostræ affixas literas, ut devotionem vestram ad divinam opem initio nostri Pontificatus pro salubri Ecclesiæ Catholicæ regimine nobiscum implorandam excitaremus, vobis omnibus, & singulis tam in eadem Urbe, quam extra eam degentibus confessis, & sacra Communione refectis, aliaque pietatis opera in ipsis literis præscripta peragentibus, plenissimam omnium peccatorum vestrorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias concedi consuevit, auctoritate Apostolica concessimus, ac Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Ecclesiarum Prælatis, atque Ordinariis Locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, mandavimus, ut cum dictarum Literarum transumpta, aut exempla etiam impressa accepissent, illa statim per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicarent, & publicari facerent, & alias, prout in literis prædictis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ sequentis declarationis.

§.1. Cum autem Nos probe agnoscentes Pastoralem nostram curam, & solicitudinem in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda potissimum sitam esse, ac propterea licet memoratæ literæ universis Christifidelibus, quos gerimus in paterni affectus visceribus, inscriptæ, ac directæ fuerint, illarumque publicatio Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, Ordinariis, cæterisque personis supradictis demandata sit, ut præfertur, animo tamen fuerimus maxime alieni ab iisdem literis inscribendis, ac dirigendis, earumve publicatione, sive executione demandanda illis, qui a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Communione Ecclesiastica separati reperiuntur; nihilominus omnem dubitandi occasionem removere, vosque de nostra in præmissis mente, ac voluntate certiores reddere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, vobisque omnibus, & singulis notum, palamque facimus nostræ intentionis nullatenus fuisse literas præfatas inscribere, ac dirigere, earumque publicationem, seu executionem committere illis, qui per Romanos Pontifices Prædecessores nostros ab ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipsi Romanæ Ecclesiæ Communio Ecclesiastica existit, & si dictas literas per eos, qui ab ejusmodi

Declaratio præd. quanotum fuit Jubilæum respexisse fideles tantum, ejusque executionem demandatam fuisse legitimis Pastoribus.

modi Communione separati sunt, publicari, seu executioni demandari contingat, vel forte jam contigerit, vobis auctoritate præfata harum serie denunciamus id contra mentem, voluntatem, ac intentionem nostram esse, ac fuisse, quandoquidem Nos Decretis, & Constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum adversus illos editis firmiter inhærentes, sicuti semper, benedicente Domino, inhæsuri sumus, eos, nisi resipuerint a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi, ac censeri volumus, & intendimus.

§.2 Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, interptetari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausulæ. §.3. Non obstantibus literis prædictis, ac quibusvis Apostolicis, & in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, vel Ordinationibus. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Julii Pontificatus nostri Anno Primo.

XIX.

Dat. 14. Julii 1724. An. 1.

Conceditur Indulgentia plen: perp: visitantibus Ecclesias Fratrum Ordinis S.Joannis Dei Congregationis Hispaniarum die festo S. Caroli Borromæi dicti Ordinis dum vixit Protectoris.

Similis Indulgentia concessa fuit in festo S. Petri de Alcantara pro Ecclesiis Fratrum Minorum Conventualium a Clem. XI. Const: ed: 1716, Julij 19. P. 16. Et hujus Const: ed: 1724, Julii 4. P. 1. concessa itidem fuit in festo S. Stephani tertii Abbatis Cistercii pro Ecclesiis Ordin. Cisterciensis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio prædictæ Indulgentiæ.

AD augendam fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Congregationis Hispaniarum ubicumque existen. die festo S. Caroli Borromæi dum vixit dicti Ordinis Protectoris a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus: Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.1 Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præseutibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Clausulæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XX.

Decernitur continuatio Visitationis Apostolicæ Cleri Romani, Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis. Dat. 15. Junii 1724. Ann. 1.

De institutione hujus Visitationis vid. Innoc: XII. Const. ed: 1693. Jan. 11. P. 2. Pro continuatione vero, vid. Clem. XI. Const. ed. 1701. Jan. 14. P. 1. Et Innoc. XIII. Const. ed. 1721. Maji 28. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm fel: rec: Innocentius PP. XII. Prædecessor noster, circa Pontificatus sui primordia Pastoralem Cleri Romani, omniumque Almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere Adiutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum S.R.E. Cardinalium Collegio delegerit, & assumpserit, eisque quosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent, ac Secretarium, Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales, & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit variasque eisdem Cardinalibus, ac eorum, & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus, & Ministris prædictis facultates, præeminentias, & Indulta concesserit, & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus uberius continetur. Visitatio prædicta ab Innocentio XII. instituta.

§.1. Et sicut accepimus memorati quidem Car- Causa præsentis Constitutionis.

Cardinales Visitatores una cum Prælatis coadjutoribus, etiam piæ me. Clementis XI., ac Innocentii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum jussu visitationem hujusmodi tam in eisdem Patriarchalibus, quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam virorum, quam mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus, & aliis locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis, & Decretis, ubi opus fuerit providerint; visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac locis, & operibus piis prædictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia adhuc pendeant indecisa. Hinc est, quod Nos pastorali studio considerantes quantopere Visitatio hujusmodi utilis, & necessaria sit non modo ad tollendos abusus, sed etiam ad præcavendum ne deinceps introducantur, quantumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicente Domino proventurum sit, si visitatio ipsa continuetur, & absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum, & gloriam, animarumque salutem opportuna, & conducibilia sunt, sicut hactenus factum est, in posterum quoque pie, prudenterque statuantur; Motu proprio, & ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam Visitationem continuari, & absolvi, causasque indecisas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis, atque justitiæ ratio suaserit, terminari, visitationes particularium Ecclesiarum, ac locorum, & operum piorum jam inchoatas, absolvi, necnon Ecclesias, & loca, opera pia tam hucusque visitata, quæ iteratam visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata visitari, cæteraque omnia, & singula visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac executioni demandari debere tenore præsentium decernimus, & mandamus: ac omnes, & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta quæcumque prædictis Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & singulis Officialibus, & Ministris supradictis a memoratis Innocentio XII., Clemente XI., & Innocentio XIII. Prædecessoribus per suas respective literas desuper emanatas quovis modo respective concessa, & attributa per obitum eorumdem Prædecessorum minime cessasse, nec cessare, sed in suis robore, & firmitate permanere, omnibusque, & singulis prædictis respective adhuc competere, & suffragari debere decernimus pariter, & declaramus, & quatenus opus sit, facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, ac Officialibus, & Ministris prædictis in omnibus, & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio XII., Clemente XI., ac Innocentio XIII. Prædecessoribus concessa, & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus denuo concedimus, tribuimus, & impertimur.

Decernitur cõtinuatio ejusdem Visitationis.

Clausulæ peculiares.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujuscumque gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis,, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari ad terminos juris reduci, seu controversiam revocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrare, vel intentare, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Innocentius XII. Prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique locorum, tam in judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Julii MDCCXXIV Pontificatus nostri Anno Primo.

Con.

XXI.

Dat. 15. Julii 1724. Ann. I.

Confirmatur Decretum Congregationis Concilii de auctoritate Prioris S. Mariæ super Minervam in Pœnitentiarios Basilicæ Liberianæ.

Vid. hac de re Pii V. Const: ed: 1568. Sept. 1. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum prædict., in quo refertur institutio Pœnitentiariorū præsertim Fratrum Prædicatorum pro Basilica Liberiana ex redditibus cujusdam Abbatiæ alendorum.

EManarunt alias a Congregatione Ven. Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum in Causa, seu Causis inter tunc existentes ejusdem S.R.E. Cardinalem Majorem Pœnitentiarium ex una, & Provincialem Provinciæ Romanæ, & Priorem Conventus S. Mariæ super Minervam de Urbe Ordinis Prædicatorum ex altera partibus de, & super facultate constituendi, ac removendi Minores Pœnitentiarios Basilicæ Liberianæ, seu Sanctæ Mariæ Majoris Urbis, & Ordinis prædictorum, eorumque subjectione vertentibus, Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet: Romana Pœnitentiariorum Minorum Liberianæ Basilicæ. Præ ceteris curis, quibus Apostolica solicitudo premitur ea comperitur præcipua quæ circa pœnitentialem Forum versatur, adeo merito, ut Romani Pontifices, exoriente Ecclesia, eidem muneri per se ipsos sedulo incumberent, ac deinde negotiorum mole oppressi, nobiliora Ecclesiasticæ Hierarchiæ membra S.R.E. Cardinales addixerit, neque primum ab hujusmodi onere ipsi relevati fuerunt, nisi cum publicis, magnisque occupationibus eos distineri oportuit. Tum quidem probi Sacerdotes Pœnitentiario officio suffecti extiterunt, qui Fidelibus undequaque ad Sacra limina confluentibus præsto essent sub cura, & Jurisdictione unius ex S.R.E. Cardinalibus Majoris Pœnitentiarii nomine nuncupati; hic sane tamquam Summi Pontificis Vicarius in Foro Fori memoratis Sacerdotibus minoribus Pœnitentiariis præsidere cœpit, eosque eligere, ac in nobilioribus Urbis Basilicis promiscue deputare consuevit, tum ex Regulari cœtu, variisque ex Nationibus, & Linguis. Perseveravit ultimo recensitus Pœnitentiariæ status, quousque S. Pius V. in meliorem partem eum vertere censuit, simulque tribus Religionibus optime meritis gratificari voluit, proindeque sub anno 1568. constituit, quod in Liberiana Basilica PP. Prædicatores eligerentur Minores Pœnitentiarii, in Lateranensi PP. Minores, ac in Vaticana ex Societate Jesu assumerentur, quin etiam præ aliis majori beneficentia prosequi volens Religionem S. Dominici sub cujus vexillo vitam ab adolescentia instituerat, non sat habuit, Correligiosis suis Jus electionis passivum decernere, quemadmodum binis recensitis Religionibus constituit, sed ulterius dispositionem eorum favore exaravit, quod sex tantum Pœnitentiarii Minores Ordinis Prædicatorum in dicta Basilica Liberiana existerent ex unica lingua Itala, & ex Provincia Romana, tributa facultate Provinciali dictæ Provinciæ sub Priori Conventus Sanctæ Mariæ super Minervam eligendi, ac removendi eosdem Minores Pœnitentiarios, ac certos exercendi actus Jurisdictionales in eos privative quoad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium exceptis respicientibus curam Officii Pœnitentiarii, ut latius ex Apostolico Diplomate sub die prima Septembris anno 1568., sed statim vix præterlapsis diebus octo, aliam edidit Constitutionem, in qua sicut Jus eligendi Provinciali Romanæ Provinciæ, sive Priori Conventus Sanctæ Mariæ super Minervam attribuit, ita onus ipsos manutenendi tamquam Religiosos ex sua Mensa, Monasterio præfato addixit, ac pro subsidio eidem Monasterio univit Abbatiam S. M. Macularum loci S. Genesii, cum eo tamen, ut ipse Prior de fructibus, redditibus, & proventibus præfatis pensionem annuam 300. scutorum auri in auro eisdem sex Pœnitentiariis, & duobus conversis annis singulis duobus terminis æqualiter in perpetuum persolvere teneatur &c. Si quid vero dicta summa 300. scutorum persoluta reliquum erit, illud omne in communes dictæ Domus usus convertatur.

Sed postea pro alimentis assignatus fuit unus Canonicatus.

§. 1. At verò f. m. Sixto V. placuit iterum statum Pœnitentiariæ Liberianæ innovare; Quandoquidem sedulo idem Pontifex animo volvens, quod inter ipsius Basilicæ Canonicatus, neque Theologalis Præbenda, neque Pœnitentiaria erecta comperiebatur juxta Sacri Concilii Tridentini Sanctiones, sed ex veteri Instituto sex Minores Pœnitentiarii Fidelibus expiandis operam dabant, proindeque congruum omnino reputans, quod ex Mensæ Capitularis fructibus, alimenta ipsis suppeditarentur, hinc memoratus Pontifex inquit = Motu proprio Canonicatum, ac Præbendam tunc vacantem supprimimus, & extinguimus, eorumque sic suppressorum fructus, & proventus, ac etiam distributiones quotidianas, emolumenta certa, & incerta ordinaria, & extraordinaria, & quæ Anniversaria Mortuorum, ac Anni Sancti, seu Jubilæi, ac quovis modo appellantur, & solis præsentibus, & Divinis Officiis, & horis Canonicis diurnis, & nocturnis personaliter interessentibus dari solita &c. Eidem Collegio, & Pœnitentiariis hujusmodi per eos, ac pro tempore existen. Pœnitentiarios Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris prædictas integre pariformiter, & æque principaliter, ac sine ulla diminutione, & differentia, acsi Canonicus pro tempore existens actu semper interesset, & quoad hoc perinde ac si suppressio ipsa facta non fuisset, ita tamen, quod ipsi Pænitentiarii Stallum in Choro, aut vocem, locumve in Capitulo non habeant, perpetuo applicamus, & assignamus &c.; ubi Collegium Pœnitentiariorum nuncupatur. Hac tamen innovatione intactum PP. Prædicatoribus Jus electionis passivum procul dubio remansit: Verum Cardinalis Major Pœnitentiarius, ut prætendit, reassumere, ac usque adhuc continuare cœpit jus activum eligendi ex tota dicta Religione Minores Pœnitentiarios, tum vigore nativæ ejus facultatis, cum evidentius ex speciali Jure ipsi nuncupato in Brevi, quod expeditum fuit a sa. me. Urbano VIII. favore Cardinalis Sancti Honuphrii Majoris Pœnitentiarii sub hac verborum periodo, Minores Pœnitentiarios, & alios quoscumque Officiales ejusdem Officii Pœnitentiariæ arbitrio tuo deputare, vel confirmare, seu a dicto Superiore Episcopo, & Cardinali Majori Pœnitentiario, dum vixit, vel etiam a fel. re. Clemente VIII Paulo V., & Gregorio XV. ad eorum beneplacitum, & alio quovis mo-

Et in ipsos concessa fuit jurisdictio Majori Pœnitentiario.

modo deputatos removere, & alios sibi benevisos in illorum locum substituere, & alia, quæcumque necessaria, & opportuna facere, licite possis, & valeas non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis = Quæ facultates Majoribus Pœnitentiariis Successoribus cum expressa subrogatione ad hæc usque tempora renovatæ fuerunt. Verum enimvero PP. Prædicatores sibi ipsis persuadentes integram, intactamque remansisse formam Brevis S. Pii V. inde a tempore, quo Apostolicum Clavum gerebat sa. me. Innocentius X. contendere cœperunt, ad Provincialem Romanæ Provinciæ, sive Priorem Conventus S. Mariæ super Minervam Jus eligendi Minores Pœnitentiarios pertinere; At vero plurium Testium usque ab Anno 1646. depositionibus formiter receptis circa quasi possessionem Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, discussaque controversia in Congregatione particulari trium S. R. E. Cardinalium ad enixas preces jam dd. Patrum deputata, nihil prorsus obtinuerunt, nec minus voti compotes effici potuerunt temporibus sa. me. Alex. VII. His tamen non obstantibus iidem Patres iterum autumantes Jus eligendi Minores Pœnitentiarios ad Regulares Superiores præmemoratos spectare, quodque plures ipsi exercuerint Jurisdictionis actus in Collegium hujusmodi Pœnitentiariorum, recursum suppliciter habuerunt ad SS. D. N., qui partibus minime refragantibus, benigniter causam remisit ad EE. PP. consessum, a quorum jussu subscriptis infra exponendis Dubiis superest in præsenti, quod solita sapientia, & prudentia decernere ipsi dignentur.

Dubia de Pœnitentiariorũ deputatione, amotione, & subscriptione.

I. An Pœnitentiarii Minores Ordinis Prædicatorum in Basilica S. Mariæ Majoris constitui debeant per Provincialem Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Prædicatorum, seu Priorem S. Mariæ super Minervam de Urbe ad formam motus proprii S. Pii V., sive potius Constitutio spectet ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium in casu &c.

II. An prædictorum Pœnitentiariorum Minorum remotio spectet ad Patrem Provincialem, seu Priorem S. Mariæ super Minervam Ordinis prædicti ad formam Motus proprii prædicti Sancti Pii V., vel potius ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium, in casu &c.

III. An prædicti Pœnitentiarii Minores subjaceant Curæ, Jurisdictioni, potestati, Visitationi, & correctioni prædicti Provincialis, seu Prioris ad formam Motus proprii prædicti Sancti Pii V., vel potius Cardinalis Majoris Pœnitentiarii in casu &c.

Resolutio in favorem Prioris S. Mariæ super Minervam.

§.2. Die 15. Decembris 1714. Sacra Congregatio Emorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad Primum respondit affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam, servata forma Constitutionum Clementis VIII., & Innocentii XII. Ad Secundum pariter affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam, servata forma dictarum Constitutionum Clementis, & Innocentii. Ad tertium affirmative quoad primam partem quoad ea, quæ concernunt observantiam Regularem tantum = Prosper de Lambertinis Secretarius.

Confirmatio relati Decreti cum extinctione litis

§.3. Nunc autem Nos controversiis hujusmodi finem imponere cupientes, Motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; Decreta præinserta, ac omnia, & singula in eis contenta, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea lites, & controversias quascumque super præmissis quovis modo exortas, & adhuc forsan pendentes (illarum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes) in statu, & terminis; in quibus de præsenti reperiuntur a quibuscumque Judicibus & Tribunalibus ad Nos motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, harum serie avocamus, illasque perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac perpetuum desuper silentium utrique parti imponimus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas quodcumque Juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu intentari nullo modo umquam posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, cæterosque quoslibet quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus quacumq; litis pendentia, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis necnon Ordinis, Provinciæ, & Conventus præfatorum, ac etiam Officii Pœnitentiariæ, & Collegii Pœnitentiariorum Minorum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque personis, atque Majori Pœnitentiario prædicto sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & for-

& forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem presentibus pro plene, & sufficienter expresis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & exprese derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die XV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXII.

Dat. 20. Junji 1724. ann. I.

Conceditur Patriarchalibus, Metropolitanis, & Cathedralibus totius Orbis Catholici Ecclesiis Altare privilegiatum pro Animabus Defunctorum.

Pro Defunctis extensa fuit quædam Indulgentia ab Innocentio XI. Const. ed. 1679., Septem. 20. P. 3. Clem. vero XI. Const. ed. 1707. Sept. 26., P.1. conceditur Indulgentia plen. perp. visitantibus Domum Lauretanam, etiam per modum suffragii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

OMnium saluti paterna charitate intenti, Sacra interdum loca Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde fidelium Defunctorum animæ Domini Nostri Jesu Christi, ejusqueSanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant. Volentes igitur omnes, & singulas Patriarchales Metropolitanas, & Cathedrales totius Orbis Catholici Ecclesias, in quibus Altare Privilegiatum quotidianum perpetuum forsan non reperitur concessum, & in eis Altare per Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos respective locorum gratiam, & Communionem Sedis Apostolicæ habentes semel tantum designandum, hoc speciali dono illustrare, auctoritate Nobis a Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis Secularis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, seu Instituti Regularis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit ad prædictum Altare celebrabit, Anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur; Itaut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus a Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus: Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio prædicta Altaris privilegiati quotidiani perpetui.

Clausulæ.

§.1. Volumus autem, quod præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub AnnuloPiscatoris die XX. Aug. MDCCXXIV Pontificatus nostri Anno Primo.

XXIII.

Dat. 27. Julii 1724. Ann. I.

Confirmatur Decretum Congregationis super disciplina regulari super reformatione in duobus Conventibus Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo.

Hac de re vide etiam hujus Const. ed. 1727. Decembr. 15. P.4. Clem. vero XI. Const. ed. 1711. Nov. 10. P.11. reducuntur studia, & gradus in Ord. Carmelitarum ad formam quorundam decretorum Capituli Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

ALias pro parte dilecti filii Clementis Castiglioni Prioris Provincialis Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina regulari specialiter deputatæ exposito, quod ipse una cum Definitorio ejusdem Provinciæ perfectam regularem observantiam, & reformationem in duobus Provinciæ hujusmodi Conventibus introducere, necnon communem vitam observare intendebat, & ad hunc effectum dilectus pariter filius Abbas Andreas Statella Marchio loci de Spaccaforno pro eo, quem erga dictum Ordinem gerit devotionis affectu redditus eorumdem Conventuum pro manutentione duodecim Religiosis augere paratus erat, ideoque pro parte prædicti Clementis Prioris Provincialis eidem Congregationi supplicato, ut quatuor sequentes conditiones pro dictæ reformationis firmitate admittere vellet. I. Quod unus quidem ex duobus prædictis Conventibus pro Novitiatu, alter vero pro Professorio, & studio assignari. II. Ut prædicti duo Conventus nunc, & pro tempore existenti Priori Generali Ordinis hujusmodi, donec, & quousque una Vicaria pro memoratæ reformationis propagatione erigeretur, immediate subjici. III. Quod Priores prædictorum Conventuum a Religiosis in illis de familia commorantibus, usque dum supradicta Vicaria erecta minime fuisset, eligi. IV. Quod ab ejusmodi Provincia quolibet triennio Religiosis reformatis usque ad totalem illius reformationem unus Conventus assignari respective deberent, conditiones vero a supradicta Congregatione Cardinalium requisitæ, quod dotatio prædictorum Conventuum a d. Andrea jam facta, & consensus a Priori Provinciali, & Definitorio præstitus fuerit, Conventu Syracusan. pro Novitiatu, & alio de Spaccaforno pro Professorio, & Studio assignatis cum redditibus sufficientibus pro duodecim religiosorum substentatione, fabricisque necessariis pro Novitiatu, & Professorio, & Studio juxta Decreta a fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro edita, adimpletæ fuerint, & demum reperiantur viginti Religiosi, qui reformationem hujusmodi amplecti desiderant, inter quos tres actuales Definitores, quinque in Sacra Theologia Magistri Provinciæ, & nonnulli alii ejusdem Ordinis Fratres, etiam simplices numerantur, præter non modicum Ecclesiasticorum, & Laicorum familiæ claritate insignium, qui Ordinis

Conditiones a Provincia requisitæ pro dictæ reformationis firmitate.

nis prædicti habitum sub prædicta reformatione suscipere intendunt. Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis videlicet: Sacra Congregatio super disciplina regulari, audito P.Generali Ordinis Carmelitarum, referente Eminentissimo Fabrono, censuit, super expositis Oratoris precibus esse annuendum juxta petita, contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ hac die 23. Decembris 1723. F.Cardinalis Paulutius F. Episcopus. . . .

Decretum Congregationis.

Preces Provincialis.

§ 1. Cum autem sicut dictus Clemens Prior Provincialis, Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsi Clementi Priori Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis, ac Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXIV.

Conceditur Ministris Provincialibus, & Definitorio Provinciarum Minorum Capuccinorum facultas vendendi, vel permutandi libros duplicatos, sive superfluos.

Dat. 8. Aug. 1724. An.1.

Urbani VIII. const: ed. 1638. Julii 20. P. 16. prohibitum fuit Capuccinis ne quovis colore libros e Bibliothecis extraherent, sed inutiles cum utilibus permutare permittit. Hoc idem Decretum fuit ab Alexandro VIII. const: ed: 1689. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupat., quod dudum fe: re: Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster ad supplicationem tunc existentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis, ne libri, Quinterni, folia sive impressa, sive manuscripta ad Bibliothecas Conventuum ejusdem Ordinis spectan. inde sub quovis quæsito colore, prætextu, vel occasione extraherentur, vel asportarentur sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacien. incurrendis sub certis modo, & forma tunc expressis interdixit, & prohibuit. Permisit tamen tunc pariter existen. Ministris Provincialibus, & Definitoribus Ordinis hujusmodi conjunctim procedentibus, ut per eorum Syndicos earumdem Bibliothecarum libros dicto Ordini inutiles cum aliis utilibus de licentia tamen illorum, qui eosdem libros, ut præfertur, donassent, aut eorum hæredum, si extitissent permutare possent, & alias, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Julii 1638. expeditis uberius dicitur contineri. Et subinde re: me: Alexander Papa VIII., etiam Prædecessor Noster per alias suas pariter in simili forma Brevis die 3. Julii 1689. expeditas literas similem prohibitionem fecit præterquam Fratribus prædicti Ordinis, qui quidem libros e Bibliothecis hujusmodi respective de Superioris, seu Bibliothecarii pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi Conventuum, & particulari Fratrum Ordinis prædicti usu in suis Cellulis, Fratribus quoque ejusdem Ordinis Verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Conventus uti possent, sed finito usu hujusmodi subito ad dictasBibliothecas sub pœnis supradictis reportare deberent, & alias, prout in prædictis Alexandri Prædecessoris literis fusius asseritur contineri.

Ab Urbano VIII. Minoribus eisdem vetitum fuit, ne libros ex Conventuum Bibliothecis ullo pacto extraherent, cũ licentia tamen inutiles cum utilibus permutandi.

Ab Alexandro VIII idem statutum fuit; cum licentia tamen, ut fratres libris extra Bibliothecas in suis cellulis uti possent.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat inter libros, qui in dictis Bibliothecis collocati existant aliquot sint duplicati, sive superflui, qui in aliis Bibliothecis ejusdem Ordinis existunt necessarii, & viceversa eveniat, quod in illis, in quibus desunt libri, qui in aliis superflui sunt, alii libri reperiantur superflui, quibus ejusmodi Bibliothecæ indigerent, dictus vero Modernus Procurator Generalis utilitati earumdem Bibliothecarum consulere cupiens, Ministris Provincialibus, & Definitorio Ordinis prædicti libros duplicatos, sive superfluos vendendi sive permutandi facultatem a Nobis concedi sum-

Causæ præsentis concessionis.

Preces Procuratoris Generalis.

summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati nunc, & pro tempore existentibus Ministris Provincialibus, & Diffinitorio conjunctim pariter procedentibus ut per eorum Syndicos libros duplicatos, sive superfluos prædictos meliori qua fieri poterit conditione vendere, & alienare, pecuniasque inde proventuras in emptionem tot librorum utilium, ac meliorum, & non in alios usus convertere, & erogare, vel ipsos libros duplicatos sive superfluos cum aliis utilioribus, & melioribus permutare libere, & licite absque ullius censuræ, vel pœnæ in supradictis Urbani, & Alexandri Prædecessorum literis quovis modo appositæ, sive comminatæ, incursu possint, & valeant, ita tamen ut libri emptione, sive permutatione hujusmodi acquirendi illico in Bibliothecis supradictis collocentur, nec inde sub pœnis prædictis extrahi, vel asportari valeant, licentiam, & facultatem auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Concessio prędicta, cum ordinatione convertẽdi pecunias ex venditione provẽturas in emtionem aliorum librorũ.

Clausulæ derogatoriæ.

§.2. Non obstantibus prædictis Urbani, & Alexandri literis, ac quatenus opus sit piæ memoriæ Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem ut librorum duplicatorum, seu superfluorum venditio, pecuniarumque inde proventurarum conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem pecuniæ ipsæ penes Montem Pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponantur, inde non amovendæ, nisi ad effectum illas, sicut præmittitur convertendi.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXV.

Dat.12. Aug. 1724. an. I.

Conceditur Ruthenis ad Ecclesiam redeuntibus facultas recuperandi, & retinendi bona sua.

Clem: XI. Const: ed: 1713. Sept: 16. P. 13. mandatur Ordinariis quamplurium nationum, & Generalibus Religionum Ordinum, ut commendari curent Populis Christifideles Captivi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ÆTerni Pastoris, qui misericors, & miserator existit, vices licet immeriti, in Terris gerentes, iis etiam, qui foris sunt, & a recta fide aberrant, pietatis, & misericordiæ januam reseramus, ac pœnas, quas Juris severitas in eos statuit, Apostolicæ Sedis Clementia interdum ita temperamus, ut ejusdem Sedis benignitate allecti ad Catholicam Ecclesiam extra quam non est salus, reducantur, & Christo Domino, qui eos proprio sanguine acquisivit, restituantur.

Preces Præsulum, & causæ præsentis concessionis.

§.1. Cum itaque sicut dilectus filius Benedictus Fruleviez Monachus expresse professus, & Procurator Generalis Ordinis Monachorum Sancti Basilii Magni Ritus Græci uniti Nobis pro parte Venerabilium fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum Ruthenorum cum S.R.E. unitorum nuper exponi fecit, inter alias causas, quæ Schismaticos a relinquendo Schismate, & amplectenda cum eadem S. R. E. unione retrahunt, ac morantur, ea præcipua sit, difficultas scilicet, quam uniti experiuntur in recuperandis Bonis, quæ tam ante Schisma, quam tempore Schismatis possidebant, & ut plurimum occupata, ac eis violenter erepta sunt, nedum ante lapsum, sed etiam tempore lapsus in Schisma prædictum, cupiantque Archiepiscopi, & Episcopi prædicti hujusmodi impedimentum ad eorumdem Schismaticorum reductionem facilius obtinendam amoveri, & opportune in præmissis a Nobis provideri. Nos Animarum saluti, quantum cum Domino possumus consulere, ipsorumque Archiepiscoporum, & Episcoporum votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, nec non prædictum Benedictum a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eorumdem Archiepiscoporum, & Episcoporum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum ex Venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis propagandæ Fidei negotiis præpositæ super rebus Ruthenorum Deputatorum consilio, ut uniti cum eadem S.R.E. sive Laici, sive Clerici Regulares, vel Seculares cujusvis status, gradus, & ordinis, etiam Episcopalis, vel conditionis fuerint, omnia bona, quæ ad eos tam ante Schisma, quam eo perdurante alias legitime pertinebant, ac quibus etiam violenter spoliati fuerunt recuperare, & possidere, illisque frui, uti, & gaudere libere, & licite possint: quin in futurum ex causa prædicti Schismatis, vel quovis sub prætextu alicui liceat bonorum ejusmodi recuperationem, illorumque pacificam possessionem, & usum ipsis unitis quoquo modo impedire, minusque eadem bona in illorum præjudicium retinere auctoritate Apostolica tenore præsentium misericorditer in Domino concedimns; & indulgemus.

Concessio præd.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas fir-

firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicq; in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque Imperialibus, & municipalibus, ac consuetudinibus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XII. Aug. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXVI.

Dat 17. Aug. 1724. An. I.

Restituitur Card. Vicario Urbis jurisdictio cumulative in omnibus Causis.

Hæc jurisdictio concessa præsertim fuerat a Clem: X Const: ed: 1671, Aug: 12 P. 2. Abolita vero ab Inn: XII Const. ed: 1692, Sept: 17 P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN supremo Apostolatus Solio meritis licet imparibus Divina dispositione constituti ex incumbenti Nobis Pastoralis Officii debito ad ea libenter intendimus, per quæ Almæ Urbis nostræ prospero statui, & felici directioni opportune consulitur, & propterea ea, quæ desuper a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus provide facta fuisse comperimus, partim approbamus, & confirmamus, partim vero aliis justis causis ita suadentibus alteramus, & immutamus, ac facultates, & jurisdictiones, etiam de novo concedimus, & indulgemus, aliasque ejusdem Officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout rerum, temporum, & personarum, illarum præsertim, quas in partem Apostolicæ solicitudinis evocavit Altissimus, qualitate pensata conspicimus in Domino salubriter expedire.

Instituitur in Vicarium Urbis ad vitam unus ex San. Rom. Eccles. Cardinalibus cum potestate in civilibus, criminalibus, cum Tribunali separato.

§.1. Sane cum sicut accepimus, alias felic. recordationis Innocentius Papa XIII. Prædecessor Noster Officium Vicariatus Almæ Urbis nostræ tunc suæ, & illius suburbiorum, & Districtus, quod etiam alias piæ memoriæ Paulus Papa Quartus etiam Prædecessor noster pro uno ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui illud per pro tempore existentem Romanum Pontificem sibi concessum absque dispensatione Apostolica ad ejus vitam obtinere, & per se ipsum, seu ab eo deputatos Vice-gerentem, & Suffraganeum, ac in Civilibus, & Criminalibus Locumtenentes exerceret, de Fratrum suorum consilio, & communi consensu erexit, & instituit, prout in erectione, & institutione hujusmodi, & seu forsan desuper confectis literis plenius continetur, quodque alias bonæ memor. Joannes Dominicus Tituli Sanctæ Anastasiæ ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Paracianus nuncupatus etiam dum viveret, obtinebat, per obitum d. Joannis Dominici Cardinalis, qui apud Sedem Apostolicam debitum naturæ persolveret, vacans ad prosperum, & felicem statum dictæ Urbis in spiritualibus dirigendum solicitis studiis intendens ad Venerabilem Fratrem nostrum, tunc suum Fabritium ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Paulutium nuncupatum tunc Episcopum Albanen. ob eximiæ circumspectionis industriam, cognitam bonitatem, singularem integritatem, atque prudentiam, fidei, ac justitiæ zelum, & in magnis, & arduis præfatæ S. R. E. cujus honorabile membrum existit, negotiis experientiam comprobatam, necnon alia multiplicum virtutum dona, quibus ejus Personam illarum largiter Altissimus insignivit, direxerit oculos suæ mentis, certam in Domino spem habens, quod idem Fabritius Cardinalis gratia ei assistente Divina Officium ipsum summa cum prudentia, fidelitate, & diligentia exercuisset, Motu suo proprio non ad ejusdem Fabritii Cardinalis, vel alterius pro eo eodem Innocentio Prædecessore super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Officium præfatum sic vacans eidem Fabritio Cardinali per eum quoad viveret, aut Vice gerentem, & Suffraganeum, necnon Locumtenentem, seu Locumtenentes suum, vel suos exercendum cum omnibus, & singulis Privilegiis, facultatibus, prærogativis, præeminentiis, immunitatibus, exemptionibus, & jurisdictionibus, necnon honoribus, & oneribus, juribus, & emolumentis solitis, & consuetis, quibus alii in dicta Urbe, suburbiis, & Districtu prædicti Vicarii in spiritualibus Romanorum Pontificum Prædecessorum suorum pro tempore fuerat, uti, potiri, frui, & gaudere potuerunt, seu etiam debuerunt, auctoritate Apostolica concesserit, & assignaverit, & alias prout in dicti Innocentii Prædecessoris in forma Brevis sub Annulo Piscatoris desuper expeditis literis etiam plenius continetur, & subinde singularum dictarum literarum, aliorumque præmissorum tenores etiam veriores, ac datas, necnon alias dicti Officii Vicariatus facultates si quæ essent pro expressis habens, antedictas officii Vicariatus hujusmodi concessionem, & assignationem, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmaverit, & approbaverit, ipsumque Fabritium Cardinalem in suum, & Urbis, ac Suburbiorum, & Districtus præfatorum Vicarium, necnon Romanæ Curiæ Judicem ordinarium denuo assumpserit, constituerit, & deputaverit, curam, regimen, & administrationem, liberumque exercitium Officii hujusmodi plenarie committendo, cum potestate omnia, & singula faciendi, disponendi, ordinandi, mandandi, & exequendi, quæ ad hujusmodi Vicariatus Officium de jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodolibet pertinere dignoscuntur, & quæ omnes alii Vicarii Urbis, ejusque Suburbiorum, & Districtus de jure, stylo, & consuetudine, vel alio quocumque modo, & titulo dice-

Ob mortem Card. Paraciani substituitur in Vicariatum Urbis Cardinal. Paulutius.

Eique conceduntur omnia jura solita, & consueta a prædecessoribus concessa.

dicere, facere, ordinare, mandare, & exequi poterant, & debebant, ac etiam vigore omnium, & quorumcumque indultorum, facultatum, & privilegiorum per felic. recordationum Paulum II., Clementem VII., Paulum III., Julium item III., Pium IV., Pium V., Clementem VIII. alioſque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, tunc ſuos conceſſorum ante Literas piæ memoriæ Pauli Papæ V., etiam Prædeceſſoris noſtri, tunc ſui ſub Datum Kalendis Martii Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexconteſimo undecimo, ſuper reformatione Tribunalium Urbis editas, cum declarationibus tamen, & reformationibus contentis in literis prædicti Pauli Papæ V., juxta quas, & reſpective ad eum ſtatum, in quo erant ante eaſdem literas præfati Pauli V., etiam felic. record. Innocentius Papa XII. ſimiliter Prædeceſſor noſter tunc dicti Innocentii XIII. in ſuis literis ſuper ſuppreſſione, abolitione, & abrogatione Tribunalium, & Judicum Urbis ex privilegiis conſtitutorum editis, & expeditis Quinto decimo Kalendas Octobris, anno ejuſdem Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexconteſimo nonageſimo ſecundo facultates, privilegia, & indulta Vicario pro tempore exiſtenti dictæ Urbis, ejuſque Diſtrictus per præfatos, & alios etiam poſteriores Romanos Pontifices conceſſa in Judicialibus dumtaxat reduxit, ſeu reformavit; quas quidem Conſtitutiones Prædeceſſorum hujuſmodi, omniaque, & ſingula indulta, facultates, & privilegia, ut præfertur, Officio Vicariatus hujuſmodi, & Vicariis præfatis in Judicialibus conceſſa, & ad ſtatum præfatum redacta, quarum, & quorum tenores idem Innocentius XIII. Prædeceſſor pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habens, ſalvas, & ſalva eſſe, ac in ſuo firmitatis robore permanere declaravit, voluit, & mandavit, necnon alias, & illa pro potiori cautela Apoſtolica auctoritate approbaverit, confirmaverit, & innovaverit, eiſdemque modis, & formis, quibus ab ipſis Prædeceſſoribus ſuis emanarunt, ſimilibus auctoritate, & tenore de novo perpetuo conceſſerit, & indulſerit, firmis quoque, & illæſis remanentibus aliis Indultis, privilegiis, & facultatibus judicialia non reſpicientibus eidem pro tempore exiſtenti Vicario, & Vicariatus Officio quandocumque etiam poſt dictam reformationem præfati Pauli V. Prædeceſſoris conceſſis, & reformatis, & quomodolibet competentibus, ipſumque Fabritium Cardinalem in præfata Urbe, ejuſque Suburbiis, & Diſtrictu Vicarium in præmiſſis, & circa præmiſſa, ſeu quolibet ipſorum competentem Judicem, & Exequutorem motu, ſcientia, & auctoritate paribus declaraverit, conſtituerit, & deputaverit, & ut Officium præfatum idem Fabritius Cardinalis melius, & liberius proſequi valeret, motu pari, deque ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus mandaverit omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat cujuſcumque ſtatus, dignitatis, ordinis, gradus, vel conditionis exiſterent, quatenus in exequendis iis, quæ ad Officium ejus præfatum, & juriſdictionem pertinere noſcebantur, omnibus poſſibilibus auxiliis, conſiliis, & favoribus opportunis aſſiſterent, eique pariter obedirent, prout ipſi Innocentio Decimotertio Prædeceſſori, dictoque Fabritio Cardinali literas præfatas in omnibus, & per omnia ſuffragari debere, illaſque, & in eis contenta quæcumque ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium facultatum, & gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, derogationibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus nullatenus comprehendi, nec per eas immutari, ſuſpendi, limitari, moderari, aut ad terminos juris reduci poſſe, ſed perpetuo validas, & efficaces fore, & eſſe, & quidquid illarum vigore a dicto Fabritio Cardinale geſtum, ſtatutum, factum, mandatum indultum, & exequutum foret, perpetuam juris, & roboris firmitatem retineret, & nullo umquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis dicti Innocent. XIII. Prædeceſſoris, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel ad terminos juris reduci, ſeu in jus, vel controverſiam revocari, ac omnes, & ſingulos Proceſſus, Sententias, quos, & quas per quoſcumque Judices, & Officiales in præjudicium attributæ, & conceſſæ ſibi juriſdictionis præfatæ haberi, & promulgari contigiſſet, nullas, nulliuſque roboris, vel momenti fore, & eſſe, & ita per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac præfatæ S.R.E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate in quavis cauſa, & inſtantia judicari, & definiri debere, & ſi ſecus ſuper his, a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate voluerit, decreverit, & ſtatuerit, ac alias prout in memorati Innocentii XIII. Prædeceſſoris ſub datum videlicet Tertio decimo Kalendas Octobris, Pontificatus ſui anno Secundo expeditis literis plenius continetur.

Ratæ tamen habentur declarationes, & reformationes Pauli V., & Innocentii XII. quibus ſupprimuntur, & abrogantur Tribunalia, & Judices ex privilegio, inter quæ erat illud Cardin. Vicarii.

§ 2. Cumque ſicut etiam accepimus, etiam alias felic. pariter recordat. Clemens Papa X. etiam Prædeceſſor Noſter bonæ memoriæ Gaſparem dum viveret ejuſdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Carpineo nuncupatum in ſuum, & dictæ Urbis, Suburbiorum, ac Diſtrictus præfatorum Vicarium, necnon Romanæ Curiæ Judicem Ordinarium ad Univerſitatem omnium, & quarumcumque Cauſarum cujuſvis qualitatis, & ſpeciei, etiam ſi eſſent mere Laicales, & profanæ, & inter mere laicos adinſtar aliorum Romanæ Curiæ Judicum Ordinariorum, itaut inter eum, & illos nulla concidere poſſet differentia, etiamſi ageretur in gradu recurſus a ſententiis tantum Judicum Urbis, & Diſtrictus, & inter quaſcumque perſonas exemptas, & ſpeciali nota dignas, & quæ ſpecialem mentionem requirerent, aſſumpſerit, conſtituerit, & deputaverit, ac alias prout in aliis ejuſdem Clementis X. Prædeceſſoris ſub Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexconteſimo ſeptuageſimo primo, pridie Idus Auguſti, Pontificatus ſui an. Secundo, expeditis literis etiam plenius continetur.

Refertur Clemen. X. Conſtitut., qua conceditur Card. Vicario cumulativa poteſtas in omnibus cauſis more Judicum Ordinariorum Roman. Cur.

§. 3. Nos igitur qui quantum cum Domino poſſumus, ad rerum omnium ſtatum ſalubriter dirigendum noſtræ conſiderationis intuitum libenter extendimus, & in iis, quæ ad illarum regimen, & gubernium profutura cognovimus, opem, & operas noſtras impendimus efficaces, eumdem Fabritium Cardinalem modernum Epiſcopum Portuen., & Sanctæ Rufinæ, dictæ Almæ

V v Urbis

Urbis nostræ, ejusque Districtus, & Suburbiorum, Vicarium in spiritualibus generalem amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ac dicti Vicariatus Officii indemnitati, ac feliciori regimini providere volentes, eumdem Fabritium Cardinalem, & Vicarium, aliosque pro tempore dicto Vicariatus Officio potituros, & gavisuros in jurisdictione Vicariatus dictæ Urbis, illiusque Suburbiorum, & Districtus, juxta præfatas Literas Apostolicas per dictum Clementem X. Prædecessorem favore memorati Gasparis Cardinalis de Carpineo dictæ Urbis, & Suburbiorum, & Districtus Vicarii in spiritualibus generalis emanatas in ea tantum parte, in qua idem Clemens X. Prædecessor disposuit, Cardinalem Vicarium Urbis, ac Districtus, & Suburbiorum præfatorum habere jurisdictionem cumulativam cum omnibus aliis Judicibus Ordinariis Urbis præfatæ in Causis Civilibus, & Criminalibus, etiam mixtis inter personas mere laicas, & in causis omnibus mere laicalibus, & profanis, Motu pari, non ad ejusdem Fabritii Cardinalis, vel alterius pro eo Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex scientia, & potestatis plenitudine similibus tenore præsentium reintegramus, & plenarie restituimus, ac jurisdictionem hujusmodi ei, & eis de novo concedimus, & indulgemus; Ita ut dictus Fabritius Cardinalis, & cæteri Urbis præfatæ, ac Districtus, & Suburbiorum hujusmodi Vicarii, qui pro tempore erunt, eorumque Vice-gerentes, & Suffraganei, ac Locumtenentes, aliique Judices ab eis deputati, ac pro tempore deputandi jurisdictione cumulativa cum omnibus aliis Judicibus Ordinariis Urbis præfatæ, ut supra, libere, & licite uti possint, & valeant absque eo, quod a quoquam quavis auctoritate, prætextu, aut causa impediri quoquo modo possint, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Restituitur Card. Vicario facultas cumulativa in omnibus causis juxta tenorem dictæ Constit. Clemen. X.

Clausulæ derogatoriæ amplissimæ.

§.4. Non obstantibus dicta Constitutione præfati Innocentii XII. Prædecessoris nostri, cui quatenus opus sit in hac tantum parte, aliisque Reformationibus, & Decretis a quibusvis Judicibus quavis auctoritate fungentibus, ac etiam vivæ vocis oraculo emanatis; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam in Conciliis generalibus editis, stylo Palatii, Regulis Cancellariæ Apostolicæ prohibentibus mandata exequtiva alias, quam sub Plumbo expeditis, ac facultatibus, & jurisdictionibus præfatæ Almæ Urbis Gubernatoris, Senatori, & Populo Romano, & Causarum Curiæ Cam. Apostolicæ Generali Auditori, Præsidi, & Magistris Viarum, ac præfatæ S. R. E. Cardinalibus, ac aliis quibusvis Judicibus, & Officialibus etiam laicalibus quacumque auctoritate fungentibus, & quibuscumque aliis Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & fortioribus Decretis etiam motu scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter per nos; seu quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, etiamsi cautum sit in eis expresse, quod illis nullatenus, vel nonnisi sub certis inibi expressis, & nominatis modis, & formis derogari, seu contra illa quidquam concedi possit, quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis eorum totis tenoribus specialis specifica expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti, & forma in illis tradita observata forent præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse, nec illa eisdem præsentibus adversari, vel obstare volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus etiam, quod earumdem præsentium transumptis semper, & quandocumque stetur, & plenaria fides adhibeatur, tam in judicio quam extra illud, ac si eædem præsentes exhibitæ, vel ostensæ forent.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reintegrationis, restitutionis, concessionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auso temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto, sexto decimo Kalendas Septembris Pontificatus nostri Anno Primo.

XXVII.

Confirmantur quædam Literæ Innoc. VIII. Pauli III, & Pii IV. super Causarum cognitione Archiepiscopo Beneventano spectan., aliisque Ecclesiæ Beneventanæ consuetudinibus.

Dat. 6. Sept. 1724. An. I.

Hac de re vid. Inn: VIII Const: ed: 1491, Jun: 8 P. 7. Necnon Pauli III Const. ed: 1538, Aug. 22, P. 5. Et Pii IV Const: ed: 1560, Aug: 20 P. 2. Hujus P. Const: ed: 1724, Mart: 23, P. 1. confirmatur Const: Pii III de fructibus beneficiorum vacantium Diœcesis Beneventanæ convertendis in reparationem, et incrementum Ecclesiæ Beneventanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

In supremo Militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam nullo licet meritorum suffragio constituti, ea quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem Catholicorum

rum Antistitum, eorumque Officialium provide, atque sapienter constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata serventur, nec temerario cujusquam ausu violentur, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter roboramus.

Ab Inn.VIII. Archiepiscopo Beneventano, ejusque Vicario Generali concessum fuit, ut omnes appellationum causas, tam civiles, quam criminales, in quibus delinquentes puniendi non essent pœna corporis afflictiva; coram ipsis cognosci, & decidi deberent.

§.1. Dudum siquidem postquam fel.record. Innocentius Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die 18.Junii 1491. Pontificatus sui anno septimo expeditas, ex tunc existenti Vicario, tunc pariter existentis Archiepiscopi Beneventani in spiritualibus generali directas, Motu supplicationibus tunc itidem existentium Beneventanorum nostrorum, tunc suorum, directioni ejusdem Vicarii pro majori commoditate Beneventanorum ipsorum ad relaxandos eos laboribus, & expensis gravioribus omnes appellationum causas, tam in civilibus, quam in criminalibus, dummodo non venirent Delinquentes puniendi pœna corporis afflictiva cognoscendi; terminandi, decidendijuxta tenorem privilegii, quod sibi concessum affirmabant a piæ mem. Pio Papa II. itidem Prædecessore nostro facultatem, & potestatem Apostolica auctoritate concesserat etiam, & elargitus fuerat.

A Paulo III. dict. Civitatis Beneventanæ Gubernatori nonnullæ variæ facultates elargitæ fuere.

§.2. Subinde Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster per alias suas desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1538. decimo Kalen. Septembris, Pontificatus sui Anno Quinto expeditas literas bo. me. Francisco, dum vixit Archiepiscopo Beneventano directas q. Ludovico Bozzuto dum vixit, Civi Neapolitano Civitatis nostræ, tunc suæ, Beneventanæ Gubernatori contra, & inter quoscumque sibi ratione Gubernii sui quovis modo Subditos, si de tali causa agerent, ex qua Civitatis status perturbari potuisset, quoties sibi visum fuisset, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, juris ordine prætermisso, & alias manu Regia procedendi, necnon meram, & mixtam omnimodam gladii potestatem in ea exercendi, necnon quascumque pœnas criminales ubi de ultimi supplicii, aut de mutilatione membrorum pœna non ageretur (habita prius per eos, qui deliquissent ab offensis, vel eorum hæredibus pace) in pecuniarias pœnas commutandi, statutum, & ordinationem dudum per rec. mem. Clementem Papam VIII. etiam Prædecessorem nostrum super substitione Procuratoris Fiscalis in qualibet Civitate Sedi Apostolicæ immediate subjecta, & aliis tunc expressis facta, & edita in dicta Civitate Beneventana, in omnibus, & singulis eorum Capitulis observari, & executioni demandari, ac alia tunc expressa faciendi plenam, & liberam per alias suas in forma Brevis literas facultatem concessit. Necnon ut causæ Civiles Civitatis, & Diœcesis prædictarum, quarum cognitio in secunda instantia ad Archiepiscopum Beneventanum pro tempore existentem, seu ejus Vicarium, ex antiqua, & approbata eatenus pacifica observata consuetudine devolvi consueverat, celeriter terminarentur, statuit, & ordinavit, quod exinde de cætero nisi Archiepiscopus, aut Vicarius prædicti causas prædictas infra tres menses a die, qua procedere incæpissent, ipsas causas expedissent, causæ prædictæ ad Abbatem Monasterii Sancti Modesti Beneventani Ordinis S.Benedicti devolverentur, & devolutæ esse censerentur, prout in dictis literis plenius dicebatur contineri, & in petitione eidem Paulo Prædecessori pro parte ejusdem Archiepiscopi facta subjuncto, quod præmissa cognitio causarum hujusmodi ad ipsum, & pro tempore existentem Archiepiscopum Beneventanum ex inveterata consuetudine semper observata spectan. a sua Curia limitabatur, & abdicabatur, & ad inferiorem ipso eo devolvebatur.

Necnon Statutum, ut causæ in secunda instantia ad Archiepiscopum seu illius Vicarium devolutæ; Nisi intra tres menses expedirentur; ad AbbatemMonasterii S.Modesti Ordinis S. Benedicti devolverentur.

Ab eodem postea per alias literas præd. omnia revocata: & Archiepiscopus, atque Ecclesia prædicta in pristinum statum restitutus.

§.3. Idem Paulus Prædecessor, qui in minoribus constitutus Ecclesiæ Beneventanæ præfuerat, de præmissis plene informatus, eandem Ecclesiam, quam in visceribus gerebat charitatis in suis juribus conservari volens, ejusdemque Archiepiscopi, qui unum ex Officiis scriptorum literarum Apostolicarum, ex concessione Apostolica obtinebat, ejus in hac parte supplicationibus inclinatus literas prædictas, & inde secuta quæcumque, quoad ea, quæ causarum hujusmodi cognitionem, decisionem, terminationem, illarumque devolutionem, & Statuti prædicti observantiam concernebant auctoritate Apostolica revocavit, & annullavit, illaque nullius prorsus roboris, vel momenti fuisse, & esse, ac pro penitus infectis, quoad omnia haberi voluit, & decrevit, necnon eumdem Archiepiscopum, & præscriptam Ecclesiam in pristinum, & eum, in quo antequam literæ ipsæ ab eodem Paulo Prædecessore emanassent, quomodolibet erant, statum restituit, reposuit, & plenarie reintegravit, ac repositos, restitutos, & reintegratos existere, necnon quæ in causis appellationum hujusmodi, tam in Civilibus, quam in Criminalibus, ac quibuscumque aliis, ac quoad exactionem procurationis a Suffraganeis dictæ Ecclesiæ, & quibuscumque aliis personis Visitationi subjectis ratione Visitationis hujusmodi debitis in pecunia numerata juxta solitum, necnon quascumque alias dictæ Ecclesiæ consuetudines, quæ eatenus in viridi observantia fuerant approbavit, confirmavit, & innovavit, illaque prout ante concessionem literarum hujusmodi servata fuerant, in posterum servari debere, necnon suam, & ejusdem Ecclesiæ ordinariam Jurisdictionem in eisdem causis, & consuetudinibus illibatam remanere, & causas ipsas per se, vel suum in spiritualibus Vicarium Generalem pro tempore existentem decidi debere, & licite posse, nec per dictum Gubernatorem prætextu literarum prædictarum, seu quoscumque alios etiam quacumque dignitate fungentes expedire posse; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon quidquid secus attentari contigisset irritum, & inane decrevit.

A Pio IV. denique idem circa cognitionem causarum in secunda instantia eid. Archiepiscopo concessum.

§.4. Ac demum rec.me. Pius PP.IV. etiam Prædecessor noster per quasdam pariter suas literas in forma Brevis, die 20. Augusti 1560. expeditas, & bo.mem. Jacobo S. R. E. Cardinali Sabello, dum vixit, Archiepiscopo Beneventano inscriptas cum per alias suas literas quond. Paulum Odescalcum, dum etiam vixit Notarium, & utriusque Signaturæ Referendarium, & in Regno Neapolitano Nuncium suum in Civitate nostra, tunc sua Beneventana, ejusque Districtu, necnon quorumcumque Magistratuum,

tuum, Locumtenentium, & aliorum Officialium, & Justitiæ Ministrorum, simulque Civium, & Incolarum in illis tunc, & pro tempore existentium in temporalibus Superintendentem Generalem auctoritate Apostolica ad beneplacitum suum fecisset, constituisset, & deputasset, dans eidem plenam, & liberam potestatem, & facultatem quascumque causas civiles, criminales, & mixtas ratione superintendentiæ hujusmodi ad illum expectantes, ac inter, & contra quoslibet ex supradictis pro tempore motas per se ipsum, vel alium ab ipso deputandum audiendi, cognoscendi, & fine debito, prout juris fuisset, summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura Judicii terminandi, & prout latius in eisdem literis sub Datum sub Annulo Piscatoris die 19. Junii 1560. Pontificatus sui anno Primo plenius continebatur; Et deinde, sicut acceperat, quod omnium, & quarumcumque causarum tam civilium, quam criminalium, & mixtarum coram Gubernatore, seu Locumtenente, ac Vicario Curiæ temporalis, & aliis Magistratibus, Judicibus, & Officialibus quibuscumque dictæ Civitatis pro tempore motarum, & vertentium in secunda instantia per appellationem ad eumdem Jacobum Cardinalem, qui Ecclesiæ Beneventanæ ex dispositione Apostolica præerat, seu ad Officiales, & ad Vicarium suum Generalem, ex antiqua approbata consuetudine sub privilegiorum desuper concessorum vigore, aut alias quomodolibet omnimoda jurisdictio, & cognitio spectabat, & pertinebat declaravit, & per easdem literas attestatus fuit suæ intentionis non fuisse, nec esse præscriptum Paulum Nuncium, & Superintendentem suum præscriptos Jacobum Cardinalem, & Archiepiscopum, ac Officialem, seu Vicarium suum, vigore sibi attributæ, & concessæ jurisdictionis, & commissionis molestare, inquietare, ac perturbare quomodolibet potuisse, seu posse, nullumque per literas suas præscriptas jurisdictioni, & cognitioni eidem Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, ut præcipitur spectan., & pertinen. factum fuisse, ac in futurum fieri posse, vel debere præjudicium, quominus illam exercere posset, eisdem modo, & forma quibus ante datam dictarum literarum idem Jacobus Cardinalis, & Archiepiscopus, aut ejus Vicarius exercere consueverant, ac præscriptis Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, Vicarioque facultatem, & auctoritatem tam eidem Nuncio, quam aliis quibuscumque quatenus, & quibus opus fuisset, sicut ante exercere consueverat, inhibendi, nec in futurum in causis coram eodem Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, seu ejus Vicario Generali, tam in prima, quam in secunda instantia ratione devolutionis, ut supra, spectantibus, & pertinentibus quovis modo, & quæsito colore se intromittere, sub pœnis, & censuris Ecclesiasticis, & aliis pœnis quoad ipsum Nuncium arbitrio ejusdem Pii Prædecessoris, quo vero ad alias arbitrio ejusdem Jacobi Cardinalis, & Archiepiscopi, vel ejusdem Vicarii sui imponendis, auctoritate præscripta concessit, & impertitus fuit, prout idem Pius Prædecessor eidem Nuncio, & aliis præscriptis inhibuit sub iisdem pœnis, & censuris Ecclesiasticis incurrendis, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigisset attentari decrevit, & alias prout in eorumdem Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum nostrorum literis respective expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, fusius continetur.

§.5. Nunc autem Nos, qui ante nostram ad supremum Apostolatus apicem assumptionem triginta octo annorum, & aliquorum mensium spatio, quo antedictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ præfuimus, hujusmodi consuetudinem in viridi observantia fuisse, & esse comperimus, & experti sumus, pro debito Pastoralis Officii præfatas literas etiam imposterum observari volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, easdem literas dictorum Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum, omnes, & singulas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis harum serie approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque omnibus, & singulis inviolabils Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus, eaque omnia in eis contenta, & expressa sub iisdem pœnis perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcusse observari præcipimus, & mandamus.

Confirmatio prædictarum Innoc:, Pauli, & Pii literarum motu proprio facta, cum Statuto ut illæ perpetuis futuris temporibus observentur.

§.6. Decernentes easdem præsentes, & præfatas Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, aut alii etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis forsan jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, pia, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite: etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali ac incogitato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes, & prædictas Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios; & integros effectus sortiri, & obtinere ac pro tempore existenti Archiepiscopo Beneventano, ejusque Vicario in spiritualibus Generali in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque, præeminentia, & potestate fungentes, & fun-

Clausulæ.

functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in supradictis Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXVII.

Dat. 7. Sept. 1724. Ann. I

Decernitur Decanatum Sacri Cardinalium Collegii ad Episcopum Card. antiquiorem, licet absentem, pertinere aliæque controversiæ hac super re de medio tolluntur.

Hac de re vid: Pauli IV Const: ed: 1555, Sept: 21: P: 1. quæ hic refertur. Hujus vero Const: ed: 1724, Aug: 17: P. 1. restituta fuit Card. Vic. Urbis Jurisdictio cumulativa in omnibus causis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpet. rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis circumspecta vigilantia ea, quæ certis etiam, & rationabilibus ex causis a Prædecessoribus suis olim provide sancita fuerunt, ubi dissidiis, & contentionibus, præsertim inter eos, qui sublimi Cardinalatus dignitate in Sancta Dei Ecclesia præfulgent, aliisque insuper gravioribus malis occasionem tribuere dignoscuntur, ipsa rerum experientia suadente, nonnunquam moderatur, ac immutat, & ad æquitatis, ac justitiæ normam redigit, ut sublatis e medio litium, malorumque seminibus, fraterna charitas, atque concordia, quam inter eosdem Cardinales maxime vigere decet, inviolata servetur, & publico simul bono consultum sit; Eumque in finem Apostolicæ auctoritatis, & providentiæ partes libenter interponit, prout matura deliberatione præhabita in Domino conspicit salubriter expedire.

Refertur Constit. quædam Pauli IV qua sancitur Decanatum Collegii Cardinalium ad Episcopum Cardin. antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, pertinere.

§.1. Dudum siquidem a fel. rec. Paulo Papa IV. Prædecessore nostro emanavit constitutio tenoris sequentis, videlicet = Paulus Episcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam = Cum Ven. Fratres nostros S. R. E. Cardinales in partem solicitudinis vocentur, ut pro tempore existenti Romano Pontifici assistant, ipseque Romanus Pontifex eorum consilio agenda disponat, & iidem Cardinales sint pars corporis, & membra ipsius Romani Pontificis, ac diversis Almæ Urbis nostræ Parochialibus Ecclesiis, pro eorum Cardinalatus titulo, seu denominatione præficiantur, & in eis Episcopalem jurisdictionem habeant, & propterea in Romana Curia residere debeant, præsentesque in dicta Curia magis digni, & privilegiati existant, quam absentes, & in optionibus titulorum, ac sex Ecclesiarum Cathedralium, quibus Cardinales pro eorum Cardinalatus titulo præfici solent, absentibus etiam ante eos in Cardinales assumptis præferantur, & si uni ex dictis Ecclesiis Cathedralibus præfecti fuerint, expost semper alios non Episcopos Cardinales in quibusvis actibus, & sessionibus præcedant; Nos ex præmissis, & diversis aliis causis animum nostrum moventibus, & inter cætera, ut eosdem Cardinales absentes ad residendum in Curia aliquibus uberioribus favoribus, & prærogativis alliceremus, Decanatu Collegii Cardinalium hujusmodi, quem nos, dum in minoribus constituti essemus, obtinebamus, & ad quem propter nostram continuam in eadem Curia residentiam ante alios Cardinales nobis in Cardinalatu antiquiores tunc ab ipsa Curia absentes perveneramus, per nostram ad Summi Apostolatus fastigium assumptionem vacante, habita super his cum Fratribus nostris in Consistorio nostro secreto deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi assensu, Venerab. Fratrem nostrum Joannem Episcopum Ostien. S. R. Eccl. Cardinalem de Bellayo nuncupatum, de nobis, & Sede Apostolica optime meritum, Decanum Collegii hujusmodi declaravimus, eumque ipsius Collegii Decanum vocavimus, & Decanatum ipsum sibi concessimus, prout etiam per præsentes declaramus, vocamus, & concedimus. Et insuper ne in posterum Decanatus prædictus, illius occurrente vacatione, in aliquem Cardinalem ex voluntate sua, & non ex causa publica absentem, & propter absentiam suam hujusmodi quandoque de negotiis dictæ Sedis minus informatum, in injuriam aliorum Cardinalium tunc præsentium, & Romano Pontifici assistentium, ac propterea de negotiis prædictis melius informatorum deveniat, aut super eodem Decanatu aliquæ controversiæ, seu dissensiones inter ipsos Cardinales oriantur, providere volentes; motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod Decanatus hujusmodi de cætero perpetuis futuris temporibus nonnisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum, devenire possit. Et quod Episcopus Cardinalis antiquior in Curia præsens aut, ut præfertur, absens, & extra Curiam destinatus, postquam Decanatus hujusmodi ad eum devenerit, omnes alios Cardinales, etiam antiquiores, semper in quibusvis sessionibus, & aliis actibus publicis præcedat, nec per alios Episcopos Cardinales, etiam antiquiores, tunc absentes, etiamsi postmodum incontinenti ad eamdem Curiam se conferant, & in ea continuo resideant, super ipso Decanatu, aut illius sessionibus, vel aliis actibus, seu negotiis ad eum pertinentibus impediri, aut molestari valeat. Decernentes sic, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices, & Commissarios quavis, etiam Apostolica auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eorumdem Cardinalium Collegium in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan-

stantibus Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, ac stylo Consistorii nostri, necnon ipsius Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c. Si quis &c. Datum Romæ apud S.Marcum an. Incarnationis Dom.MDLV. Undecimo Kal. Sept., Pontificat. nostri anno Primo.

Sed postea sub Clem.XI, quum idem Decanatus vacaret, dubitatum fuit, præd.Constitutio servanda esset necne.

§.2. Postmodum, anno scilicet 1719., occasione obitus bo.mem. Nicolai S.R.E. Cardinalis Acciajoli Episcopi, dum viveret, Ostiensis, & Veliternensis, Sacrique Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium Collegii Decani dubitatio emersit, an prædicta Constitutione adversus Cardinales a Curia Romana absentes lata comprehenderentur, vel potius excluderentur Cardinales promotione antiquiores, qui eveniente Decanatus ejusdem Sacri Collegii vacatione a præfata Curia quidem abessent, sed apud illas Metropolitanas, seu Cathedrales Ecclesias residerent, quibus eos una cum aliqua ex iis Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, quæ ipsis Cardinalibus antiquioribus pro suis titulis, seu denominationibus assignari solent, præesse contingeret. Cumque ejusmodi dubitatio nullis antea S.Sedis deficientibus discussa, ac dirempta esse videretur, rec.mem. Clemens Papa XI. Prædecessor itidem noster eam expendendam, librandamque committere decreverat, sive Dilectis Filiis Rotæ Romanæ Auditoribus, sive aliis ejusdem Curiæ Præsulibus integritate, doctrinaque præstantibus quorum audita sententia id, quod rationi, & æquitati consentaneum illi visum fuisset, statuere posset. Verum dum in ea deliberatione versaretur, Nos, quos potissimum, tamquam eo tempore Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Episcopum Portuensem, & Archiepiscopum Beneventanum, cæterisque Collegis promotione priores (memorata Pauli IV. Constitutione seposita) tam ad Decanatus dignitatem, quam ad præfatas Ostiensem, & Veliternensem Ecclesias, antiquitatis jura vocabant, animo reputantes rem hanc absque aliqua contentione transigi minime posse, probeque memores verborum Apostoli Timotheum suum admonentis = *Servum Dei non oportet litigare* = firmiter constituimus super istiusmodi negotio a quavis concertatione, seu litis specie prorsus abstinere; adeoque datis primum ad eumdem Prædecessorem nostrum literis ex suburbano secessu S. Pastoris, & mox etiam apertis verbis illi coram explicavimus, atque obtestati fuimus, ut quacumque nostri ratione posthabita, dignitatem Decanatus Cardinali Episcopo ex residentibus in Romana Curia antiquiori deferre vellet, eidemque Ecclesiarum Ostiensis, & Veliternensis Optionem permitteret, ea tamen adjecta declaratione, ut simili in posterum occurrente Decanatus vacatione, salva, & illæsa remanerent jura Cardinalium Episcoporum, qui Cardinalatu quidem essent antiquiores, sed extra Romanam Curiam in propriis suis Episcopatibus tunc residerent. Attenta itaque hujusmodi nostra obtestatione, atque cessione, vacans Sacri Collegii Decanatus una cum Ostiensi, & Veliternensi Ecclesiis a memorato Pontifice in Consistorio secreto habito die 26. Aprilis 1719. bonæ mem. Fulvio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Astallio tunc Episcopo Sabinensi, qui ex Episcopis Cardinalibus in Curia degentibus antiquior erat, cum speciali tamen jurium quorumcumque tam Episcoporum Cardinalium extra Curiam apud priores suas Ecclesias residentium, quam aliorum Episcoporum Cardinalium in eadem Curia commorantium, præservatione delatus fuit.

Verum nihil immutatum, ob cessionem ejusdem Decanatus factã ab hoc Pontifice, tunc Archiepiscopo Beneventano, & Cardinale antiquiore, sed a Romana Curia absente

§.3. Deinde vero cum præfatus Cardinalis Astallius Decanus, inscrutabili Divinæ providentiæ dispositione, ab hujusmodi omnium opinione celerius decessisset, & alia non absimilis controversia inter Venerabiles Fratres Nostros bonæ mem. Cardinalem Sebastianum Antonium Tanarium tunc Episcopum Tusculanum, & Cardinalem Franciscum Judicem, tunc pariter Episcopum Prænestinum in Romana Curia præsentes (Nobis omnino silentibus, & a quacumque petitione prorsus abstinentibus) excitata fuisset, memoratus Clemens Prædecessor septem ejusdem Curiæ Præsules doctrina, & integritate præstantes deputavit, illisque commisit, ut probe, ac mature perpensis rationum momentis, qui hinc inde afferri poterant, & de quibus eos plene instrui curavit, suum circa verum sensum antedictæ Constitutionis Pauli IV. judicium proferrent, quod postea in hunc, qui sequitur, modum protulerunt = *Die* 28. *Februarii* 1721. *Habita fuit Congregatio Particularis in Mansionibus R.P.D. Auditoris Sanctissimi super Causa Decanatus Sacri Collegii Cardinalium, cui interfuerunt RR.PP.DD. Petra, Marafuschus Auditor Sanctissimi, Lancetta, Cerreus, Herrera, Ansideus, & Lambertinus ejusdem Particularis Congregationis Secretarius: Omnesque unanimiter responderunt: Consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur Decanatum Sacri Collegii Cardinalium devenisse vigore Bullæ quintæ san. mem. Pauli IV. ad Eminentissimum D. Card. Tanarium, uti Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem tempore vacationis dicti Decanatus sequutæ per obitum Card. Fulvii Astallii, exclusis Episcopis Cardinalibus Antiquioribus extra Curiam tempore dictæ vacationis commorantibus, non ex publica causa, & destinatione Romani Pontificis, etiamsi residerent in Ecclesiis, quarum administrationem ex dispensatione Apostolica retinent, & ita servandum esse perpetuis futuris vacationibus. Quoad aliam vero controversiam inter EE. DD. Cardinalem Tanarium antiquiorem in Episcopatu, & juniorem in Cardinalatu, & Cardinalem Judicem juniorem in Episcopatu, sed antiquiorem in Cardinalatu, causa non fuit proposita, attenta cessione suo juri facta ab eodem Cardinali Judice, Dominique unanimiter dixerunt consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur ex hujusmodi cessione nullum in futuris Decanatus vacationibus censeri irrogatum fuisse præjudicium Cardinalibus similia jura foventibus. Factaque eadem die per me infrascriptum Secretarium de præmissis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua Congregationis sententiam quoad utramque partem benigne approbavit, & perpetuis futuris temporibus observari mandavit. Prosper de Lambertinis Secretarius* = Idem vero Clemens Prædecessor non modo antedictorum Præsulum votum, seu consilium, ut præfertur, benigne probavit, perpetuisque futuris temporibus observari mandavit, verum etiam illud in Consistorio Secreto subinde, nempe die 3. Martii 1721., habito palam recitari, & inter Acta ejusdem Consistorii ad perpetuam rei me-

Paulo verò post quum similis controversia, vacante denuo Decanatu, excitata fuit: eaque commissa cuidam Congregationi particulari ab ea sequens judicium prolatũ est, quod & ab eodem Clem.XI. approbatum.

memoriam asservari, atque custodiri praecepit.

Causae praesentis Constitutionis.

§.4. Cum autem, seclusa Paulina Constitutione, maxime aequum, & rationi consonum videatur, ut Cardinales Episcopi antiquiores praefati, quamvis tempore vacationis Decanatus Sacri Collegii a Romana Curia absint, & apud priores sibi commissas Ecclesias personaliter resideant, ad eundem Decanatum assequendum admitti debeant: tum quia ipsi re vera a Curia non absunt ex voluntate sua, sed ex formali necessitate, cum ex divinarum, canonicarumque Sanctionum, & Concilii potissimum Tridentini praescripto, apud priores Ecclesias jugiter residere cogantur; quin etiam ab eis discedere absque Sedis Apostolicae licentia non possint, nec ab hoc apud ipsas residendi onere exempti sint, quamvis in Urbe, vel in Ecclesiis suburbicariis, qui illis in titulum sunt assignatae, commorari vellent, quemadmodum expresse sub gravissimis poenis cavetur peculiari Constitutione piae mem. Urbani Papae VIII. Praedecessoris pariter nostri cujus tenor est, qui sequitur, videlicet. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sancta Synodus Tridentina sub recolendae mem. Paulo Papa III. Praedecessore Nostro, ad Disciplinam Ecclesiasticam restaurandam, provide statuit, ut omnes quacumque Dignitate, gradu, & praeminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis quibuscumque quovis nomine, & titulo praefecti, apud eas personaliter residere deberent: alias, si per sex menses continuos abessent, amissionis quartae partis fructuum unius anni poenam ipso jure incurrerent: quod si per alios sex menses in absentiam perseverarent, tunc aliam quartam fructuum hujusmodi eo ipso amitterent: crescente vero contumacia Romanus Pontifex suprema ejus auctoritate in ipsos absentes animadvertere, & Ecclesiis ipsis de Pastoribus utilioribus providere posset. Deinde sub fel. rec. Pio IV. etiam Praedecessore Nostro, eadem Synodus declaravit omnes eisdem Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis praefectos, etiam si Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales forent, obligari ad personalem residentiam in sua Ecclesia, vel Dioecesi faciendam; nec abesse posse, nisi ob legitimas causas in scriptis approbandas. Et in eorumdem Concilii decretorum executionem idem Pius IV. Praedecessor per suas sub plumbo sub dat. VII. Kalend. Decembris MDLXIV. expeditas literas monuit eosdem praefatis Ecclesiis praefectos, in virtute sanctae obedientiae, ac ultra poenas in eodem Concilio contentas, sub privationis eorum a regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum, ac amissionis facultatum testandi, & disponendi, aliisque poenis suo, & Romani Pontificis arbitrio imponendis, mandavit eisdem, ut in Ecclesiis praefatis omnino personaliter residere deberent: Denique certior factus, quod multi eorumdem praefectorum erant inobedientes, Motu suo proprio commisit Camerae Apostolicae Auditori Generali, ut contra illos usque ad sententiam procederet, & sibi deinde referret, ad effectum in eos privationis, & depositionis sententiam in suo Consistorio secreto pronunciandi. Successive alii etiam Romani Pontifices contra non residentes diversa Edicta publicari fecerunt; ac piae mem. Gregorius XIII. etiam Praedecessor

Refertur Constitutio Urbani VIII., qua sub gravissimis poenis S.R.E. Cardinalibus residentia injungitur: nec illi ab hoc residendi onere eximuntur; quamvis in Urbe, vel in Ecclesiis suburbicariis, qui illis in titulum sunt assignatae, commorari vellent.

Noster per suum Decretum Consistoriale declaravit, decreta ejusdem Concilii de personali residentia in Ecclesiis praedictis facienda etiam in Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus locum habere, quocumque titulo illis praeessent; itaut a reatu, & poenis in dicto Concilio statutis non excusarentur, nisi absentiae causa in scriptis approbata foret; scientiaque, vel tolerantia non excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam Praedecessor Noster per simile Consistoriale Decretum pro observantia residentiae personalis, ab eodem Concilio ordinatae, addidit poenam inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclesias obtinendas; prout in praefatis Concilii, ac Literis Apostolicis, Consistorialibusque Decretis latius continetur. Cumque etiam Nos Edicta contra non residentes saepius publicari fecerimus, & tamen praeteritis mensibus aliqui, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis ex concessione Apostolica praefecti, suae obligationis ad personalem residentiam in eis faciendam immemores, in grave Animarum suarum detrimentum, ac ovium sibi creditarum praejudicium, ab eisdem Ecclesiis abesse continuarent, etiam sub praetextu suorum titulorum Cardinalatus, praesertim Episcopalium, prope Urbem, seu in Urbis districtu respective consistentium, & quod in eadem Urbe in conspectu, & praesentia nostra moram traherent: Nos pro nostro Pastorali debito, nedum Animarum praefatarum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati providere volentes, in Consistorio nostro secreto declaravimus eosdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, qui aliis Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus praeerant, & apud eas non resederant, nec residebant, nec fecisse, nec facere illarum fructus suos, etiam sub praetextu, quod alicui ex dictis Ecclesiis Episcopalibus, quibus Cardinales in ordine priores praeesse solent, praesideant, & ibi, vel in Urbe commorentur, aut cujusvis tolerantiae vel facultatis, propter quam per Breve speciale nostrum, vel Romani Pontificis pro tempore existentis, sibi concessae: Ideoque eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad residentiam hujusmodi statim se conferrent, sub amissionis fructuum eo ipso incurrendo, & aliis canonicis poenis, animo etiam procedendi ad ulteriora, si non paruissent, & prout in Decreto nostro Consistoriali plenius habetur. Quia vero ab inde citra non omnes, prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos ut omnino debitum suum agnoscant, & animabus subjectis, quantum Nobis ex Alto conceditur, magis consultum sit, ulterius providere volentes, Concilii Tridentini Decretis, & Literis Apostolicis, Motuique proprio, ac Consistorialibus Decretis praefatis inhaerentes, illorumque tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plene insertis, & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque potestatis plenitudine, praefata Concilii Decreta, literasque Apostolicas, ac primodictum Motum proprium, Decretaque Consistorialia praefata, & in eis contenta quaecumque hac nostra Constitutione perpetua confirmamus, & approbamus, & quatenus foret opus, adversus quemcumque praetensum non usum, vel contrarium usum, innovamus, & plenissime restitui-

tuimus. Insuperque omnes, & singulos, Ecclesiis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus, quocumque nomine, seu titulo præfectos etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, a præfatis suis Ecclesiis absentes, & in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub interdicti ingressus Ecclesiæ, amissionisque tam fructuum earundem Ecclesiarum pro tempore, quo absentia duraverit, quam facultatem testandi, & disponendi de bonis suis, a Sede Apostolica sibi alias concessarum eo ipso absque alia declaratione incurrendis, necnon privationis a regimine, & administratione suarum Ecclesiarum hujusmodi, aliisque pœnis nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis, arbitrio infligendis, districte præcipiendo monemus, ut omnibus postpositis, quanto citius, in Romana Curia videlicet moram trahentes intra unum, extra eam vero in Italia intra duos, extra vero Italiam existentes intra quatuor menses a die publicationis præsentium in locis infrascriptis faciendæ computandos, quos pro tribus canonicis monitionibus peremptoriisque dilationibus, & terminis respective eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesias, seu Diœceses suas proficisci, & se personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur residere debeant. Eisdemque præfectis, postquam personaliter ad residendum se contulerint, necnon quibuscumque aliis apud suas Ecclesias quandocumque personaliter residentibus, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respective incurrendis, injungimus, ne ab eorum Ecclesiis discedant, nisi prius obtenta nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis, per Breve, seu literas missivas, licentia. Illos etiam, qui in posterum per Nos, seu Romanos Pontifices Successores Nostros, alicui præfatarum Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, Archiepiscopalium, & Episcopalium quovis nomine, vel titulo præfecti fuerint, etiamsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales quandocumque fuerint, vel sint, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respective incurrendis debeant, & quilibet ipsorum debeat intra præfatum tempus, a die eorum promotionis ad aliquam Ecclesiarum præfatarum inchoandum, quod eis pro tribus monitionibus, ut præfertur, ex nunc assignamus, pariter se itineri committere, & ad Ecclesias, sive Diœceses sibi commissas, ac personaliter in eis residere inceperint, ab illis non discedere, nisi obtenta prius a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, licentia præfata. A quarum pœnarum incursu nolumus posse aliquem se excusare prætextu, & ratione cujuscumque servitii, quomodolibet positi, & præstandi pro gerendis, & tractandis negotiis quorumcumque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerum publicarum, Regnorum, ac Provinciarum; nec ratione cujuslibet jussionis, vel mandati eorum, vel earum, quandocumque factis, vel faciendi; nec etiam ratione prosecutionis, seu defensionis quarumcumque litium, seu controversiarum etiam Ecclesiasticarum; vel ineundi fœderis, aut cujuscumque alterius negotii, etiam gravissimi, & speciali mentione digni, tractandi; vel distantiæ locorum, aut brevitatis temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apostolicæ licentia præfata, antequam a suis Ecclesiis, & Diœcesibus discedant; aut ratione cujuscumque alterius causæ, vel occasionis, etiam publicæ, vel alias favorabilis, & æque piæ, etiam cujuslibet utilitatis, sive necessitatis Ecclesiarum, & personarum: præterquam personalis interessentiæ in Synodis provincialibus, vel Congregationibus, seu Assembleis generalibus, in quibus Ecclesiastici intervenire solent, vel ratione muneris, aut Reipublicæ Officii, Episcopatibus, vel Ecclesiis majoribus præfatis adjunctis, cujus ratione ad certum tempus occupari solent: & tunc pro tempore, quo illa Synodus, Congregationes, & Assembleæ, exercitiumque muneris, seu Officii publici, ipsis Ecclesiis adjuncti, actu duraverint, quibus finitis, recto tramite ad Ecclesias præfatas, sibi commissas, se conferre debeant. Nec etiam prædicta residentia, & pœnarum præfatarum incursu volumus excusari Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales nunc, & pro tempore existentes alicui præfatarum Ecclesiarum præfectos, seu præficiendos, etiamsi, tamquam in ordine priores, aliquem ex dictis titulis Episcopalibus prope Urbem, vel in ejus districtu consistentibus, obtineant, & in posterum obtinuerint, & in prædictis Episcopatibus titularibus Urbi proximis resederint, vel in Romana Curia in suis titulis respective, etiam Nobis, ac Romanis Pontificibus Successoribus Nostris, scientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint; itaut nulla nostra, ac Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum conniventia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicorum, & solemnium celebrationem, receptione, & admissione, unquam tueri se possint. Et pro præmissorum, & infrascriptorum inviolabili observatione committimus, & mandamus dilecto filio Cameræ Apostolicæ Generali Auditori nunc, & pro tempore existenti, quatenus contra omnes, & singulos prædictos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in suis Ecclesiis, seu Diœcesibus non residentes per affixionem ad valvas Basilicæ Sancti Petri, ac in Acie Campi Floræ, & quoad præsentes in Romana Curia ad abundantiorem cautelam, etiam domi dimissa copia procedat: Et constito sibi, quantum sufficere videbitur, summarie simpliciter, & de plano, sola veritate inspecta, & manu Regia, de contraventione, & inobedientia præfatis, usque ad sententiam exclusive procedat, & deinde Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti referat, ut nos, ac Romanus Pontifex pro tempore existens, in Consistorio ad sententiam declarationis incursus pœnarum, ac respective privationis, seu depositionis, aliarumque punitionum præfatarum inobedientiam, valeamus, & ipse Pontifex Romanus pro tempore existens valeat procedere. Volumus tamen Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas etiam S.R.E. Cardinales, citra Montes, vel Mare existentes per quatuor, alios vero ultra Montes, vel Mare degentes per septem menses continuos a residentia in præfatis Ecclesiis facienda, ad effectum visitandi Limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli juxta Sacros Canones, ac Apostolicas Constitutiones, pro qualibet visitatione excusari: ita tamen, ut tunc illis durantibus visitationis hujusmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus se diver-

vertant. Cardinalibus vero, nunc, & pro tempore existentibus, qui in casu vacationis Sedis Apostolicæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere solent ad locum Conclavis ad hoc designati, concedimus licentiam discedendi ab Ecclesiis præfatis sibi commissis, habita tamen prius certa notitia vacationis ipsius Sedis Apostolicæ, & extra residentiam in loco, in quo electionem hujusmodi celebrari continget, commorandi, & permanendi usque ad peractam electionem, ac etiam postea per duos menses, postquam Romanus Pontifex Coronationis suæ insignia susceperit: quo tempore elapso præfati Cardinales, nisi illico, ut præfertur, ad Ecclesias præfatas, quibus præsidere eos contigerit, se contulerint, subjaceant pœnis supradictis. Præsentes quoque literas &c. Sicque & non aliter in præmissis &c. Non obstantibus præmissis &c. Volumus etiam, quod ii, qui duabus, vel pluribus Ecclesiis præfatis ex earum unione, vel alias ex concessione, seu dispensatione Apostolica, quocumque nomine, vel titulo præfecti sunt, vel pro tempore erunt, a residentia, & pœnis hujusmodi excusentur, dummodo in earum altera, in qua de jure residere debent, vere, & personaliter resideant, exceptis tamen, ut præfertur, Ecclesiis Episcopalibus Urbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent: residentia enim, si quæ apud præfatas Ecclesias titulorum Cardinalium fieret aliquam excusationem eisdem Cardinalibus, ut præfertur, non præstaret, quominus ipsi in alia, vel aliis Ecclesiis præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, residere omnino teneantur. Quodque, ut præsentes &c. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Decemb. MDCXXXIV. Pontificatus Nostri Anno XII.

Referuntur aliæ causæ hujus Constitutionis, etiam juxta Paulinam Constitutionem.

§.5. Tum etiam quia, si juxta Paulinam Constitutionem a Decanatu non repellitur Episcopus Cardinalis antiquior ex causa publica absens, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatus: ob eamdem quoque rationem repelli non debere videtur Episcopus Cardinalis antiquior, qui apud priorem Ecclesiam residet; Is enim vere a Romana Curia abesse dicitur ex causa publica, publicam scilicet particularis Ecclesiæ, cui præest, utilitatem, in qua publicum quoque universalis Ecclesiæ commodum continetur, respiciente. Præterea negari non potest, quin ipse extra Curiam per Romanum Pontificem fuerit destinatus, dum idem Romanus Pontifex non modo illi prioris Ecclesiæ regimen destinavit, sed etiam, ut commissam sibi Pastoralis sollicitudinis partem cumulatius expleret, eum ad jugiter residendum apud Ecclesiam sibi destinatam, sub gravissimis in præinserta potissimum Urbani Prædecessoris Constitutione sancitis pœnis, compulit, & obstrinxit. Accedit præmissis, quod ab ejusmodi exclusione Episcoporum Cardinalium antiquiorum extra Romanam Curiam in prioribus Ecclesiis residentium maximum illud promanat absurdum, quod alienæ mortis detestabile votum ingeritur; nam, sicut accepimus, & Nobis etiam ipsis evenisse non diffitemur, statim ac Cardinalis Sacri Collegii Decanus gravi, & periculoso morbo laborat, illico Episcopus Cardinalis antiquior absens, qui ipsi in Decanatu successurus est, amicorum literis ad Urbem quantocius repetendum incitatur, ut tempore obitus ejusdem Cardinalis Decani in Romana Curia præsens sit, adeoque ad eum ex Paulinæ Constitutionis præscripto Decanatus deferatur; Unde non sine gravi bonorum offensione, & Ecclesiasticæ disciplinæ detrimento, in Urbe conspicitur Episcopus Cardinalis antiquior, in Decanatu proxime successurus, qui Cardinalis Decani ægrotantis mortem expectat, ut ad ipsum Dignitas vacatura deveniat: contra saluberrimum Lateranensis Concilii monitum relatum in cap.2. de concessione Præbendæ, cujus verba sunt = *ne desiderare quis mortem proximi videatur, in cujus locum, & Beneficium se crediderit successurum. Cum enim in ipsis etiam legibus Gentilium inveniatur inhibitum, turpe est, & divini plenum animadversione judicii, si locum in Ecclesia Dei futuræ successionis expectatio habeat, quam ipsi etiam Gentiles condemnare curarunt.*

Decernitur ad quem Decanatus prædictus pertineat.

§.6. Nos itaque, qui deinde prædictum Sacri Collegii Cardinalium Decanatum absque ulla contentione obtinuimus ob illius vacationem retroactis mensibus secutam per obitum memorati Cardinalis Tanarii Decani, dum in Romana Curia præsentes essemus, & in Conclavi ubi, Divina sic disponente Clementia, ad summi Apostolatus fastigium evecti fuimus, reperiremur: præmissis omnibus, quantum cum Domino possumus, occurrere, & obviare, ac alias desuper opportune providere volentes: Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatis, aliisque justis, & rationabilibus caussis animum nostrum moventibus adducti, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, atque decernimus, quod Episcopus Cardinalis antiquior, qui una cum aliqua ex Cathedralibus Suburbicariis præfatis in Titulum Cardinalibus antiquioribus assignari solitis aliam retinebit Cathedralem, seu Metropolitanam Ecclesiam in administrationem, dummodo tamen apud ipsam secundo dictam Ecclesiam personaliter resideat tempore vacationis Decanatus ejusdem Sacri Collegii, de cætero ad ipsum Decanatum admitti debeat, & admittatur, perinde ac si occurrente illius vacatione in Romana Curia præsens fuisset, itaut absentia ab Urbe ad præmissum effectum ei nullatenus obesse possit: Quin etiam volumus, & declaramus ipsum Decanatum ad prædictum Episcopum Cardinalem antiquiorem absentem, & apud priorem Ecclesiam, ut præfertur, actu residentem ipso jure devenire debere eo prorsus modo, quo in Paulina Constitutione ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum devenire debere decernitur, ita quod inter eos nullum amplius discrimen, seu differentia constituatur; ac ita perpetuis futuris temporibus servari præcipimus, & mandamus.

Tollitur quædam controversia super assequutione sæpedicti Decanatus.

§.7. Præterea expedire censentes, ut e medio tollatur, ac penitus extinguatur alia pariter controversia alias, sicut præmittitur, excitata, & non definita, utrum scilicet in assecutione sæpe memorati Decanatus Cardinalis antiquior in Episcopatu Suburbicario, & junior in Cardinalatu, præferendus sit Cardinali juniori in Episcopatu, sed antiquiori in Cardinalatu, vel e contra: Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, prælationem deberi Cardinali antiquiori in Episcopatu, licet sit junior in Cardinalatu, decernimus, & declaramus, ac ita deinceps in occur-

occurrentibus Decanatus vacationibus perpetuo servari volumus, & mandamus.

Reservatur Cardinali Decano optio Ecclesiarum Ostiensis, & Veliternensis.

§.8. Quoniam vero ab antiquo tempore, ac præsertim ab edita Paulina Constitutione usque ad præsentem diem, Cardinalis Sacri Collegii Decanus Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum invicem perpetuo canonice unitarum Episcopatum semper obtinuit, adeoque sive ex præsumpta earum cum Decanatu unione, sive alio titulo, speciale jus ad ipsum favere videtur, in quo mentis, ac intentionis nostræ non est, ut eidem Cardinali Decano præjudicium aliquod inferatur: Contingere autem facile potest, quod Episcopus Cardinalis antiquior a Romana Curia absens, & apud suam priorem Ecclesiam residens, ad quem Decanatus ex præmissis in posterum deveniet, ad Urbem celeriter accedere, & primo Consistorio, in quo memoratum Ostiensem, & Veliternensem Episcopatum optare deberet, præsens interesse nequeat: Motu, & potestatis plenitudine paribus, optionem prædictarum Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum Cardinali, qui pro tempore fuerit ejusdem Sacri Collegii Decanus, specialiter reservamus, ac reservatam esse volumus, & declaramus, itaut earumdem Ecclesiarum Episcopatum nemo alius optare unquam possit, sed ad Cardinalem Decanum prædictum privative quoad alios quoscumque perpetuis futuris temporibus ejusmodi optio pertineat, ac pertinere debeat. Volumus tamen, atque decernimus, quod idem Episcopus Cardinalis antiquior a Curia absens, & apud priorem Ecclesiam, ut præfertur, residens, postquam ad eum Sacri Collegii Decanatus devenerit, quantocitius poterit, ad Urbem se conferre, Summoque Pontifici in Consistorio, ut moris est, pro optione earumdem Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum supplicare teneatur. Quod si notoria ægritudine fuerit impeditus, vel ob aliam justam, aut gravem causam a Romano Pontifice pro tempore existente probandam ad Urbem venire nequiverit: Motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, eidem Cardinali Decano, ut in prænarratis casibus per suum legitimum Procuratorem antedictas Ostiensem, & Veliternensem Ecclesias optare, & vigore optionis hujusmodi eas assequi libere, & licite possit, & valeat, non secus, ac si ipse præsens personaliter illas optasset, licentiam, & facultatem in Domino concedimus, & impertimur.

Clausulæ peculiares.

§.9. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod supradicti, & alii quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, ac auditi, & causæ, propter quas præsentes emanarunt, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam in aliquo justificatæ non fuerint, seu aliis quibusvis de causis, quantumvis urgentibus, ullo unquam tempore a quoquam de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quolibet, quantumvis magno, formali, & substantiali defectu notari, impugnari, retardari, invalidari, aut ex quovis quæsito prætextu, vel colore, in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut quempiam impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, uti nullatenus posse, nec sub quibuslibet similium, vel dissimilium Constitutionum, sive dispositionum, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores, & Successores nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere, necnon prædictis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus a Romana Curia absentibus, & apud suas priores Ecclesias, ut præfertur, actu residentibus plenissime suffragari. Ab omnibus vero aliis, ad quos spectant, & pro tempore quandocumque spectabunt, inviolabiliter, & inconcusse observari debere: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon quascumque eorumdem Cardinalium Congregationes, & quosvis alios qualibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.10. Non obstantibus præinserta Constitutione Pauli Papæ IV. Prædecessoris nostri, & præinserto similiter consilio, seu voto Congregationis septem Præsulum a fel: recor: Clemente XI. Prædecessore etiam nostro deputatorum, ab eo, ut præfertur, specialiter approbato, necnon Decretis Consistorialibus sim. mem. Pauli III., & Sancti Pii V. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum nostrorum, & Constitutione sim. me. Innocentii Papæ X. Prædecessoris itidem nostri super residentia ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium apud Sedem Apostolicam, & quibusvis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & signanter illa de jure quæsito non tollendo, & alia, quod Cardinales in Constitutionibus, & regulis per nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Consistorialibus, & aliis Decretis Consistorialibus quibuscumque, necnon dicti Sac. Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Decretis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, & indultis, ac literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumqe vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatio-

gatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quælibet alia expresio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Aliæ clausulæ

§.11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, extentionis, reformationis, moderationis, concessionis, præcepti, sanctionis, mandati, & dorogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV. VII. Idus Septembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

XXIX.

Dat. 13. Sept. 1724. An. I.

Confirmantur Privilegia ab Urbano VIII. Ordini S. Joannis Dei tradita, & nova conceduntur.

Hac de re vid: Const: huic traditam. De confirmatione vero confirmatoriarum Urb: VII. & Alex: VII. super exemptione Hospitalium Ord. S. Joannis Dei ab Ordinariorum jurisdict. pro Congregatione Hispanica, vid: Innoc: XIII. Const: ed: 1721., Jul: 8. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut ea, quæ ad favorem Christifidelium, qui regularem vitam profitentur, & præsertim ægrotis, & miserabilibus personis in eorum Hospitalibus cum assidua charitate inserviunt, ex provida Sedis Apostolicæ benignitate provenerunt, quo solidius perennet, Apostolici muneris præsidio roboremus. Dudum siquidem fel. rec. Urbanus VIII. Prædecessor noster omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, Indulgentias Ordini Sancti Joannis Dei concessa, una cum elargitione, & cum communicatione quarumcumque prærogativarum, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & signanter Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, eorumque locis, & personis concessorum, & concedendorum approbavit, per quasdam suas desuper in simili forma Brevis expeditas literas, tenoris qui sequitur, videlicet = Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sacrosancti Apostolatus Officium, quod humilitatem nostram, nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum uberes, & suaves in militanti Ecclesia fructus assidue præstantium curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, non solum approbemus, verum alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicimus salubriter expedire. Hinc est, quod Nos dilectos filios Fratres Congregationis Joannis Dei sub Regula Sancti Augustini, qui, sicut accepimus, ab ipso Congregationis prædictæ initio multiplicia, atque insignia pietatis, & Christianæ charitatis opera erga pauperes, & infirmos in eorum Hospitalibus degentes magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate exercuerunt, & in dies exercere non desinunt, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Gasparem Diaz Campomanes, istius Congregationis in Regnis Hispaniarum Procuratorem Generalem, super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia etiam per modum communicationis, & extentionis, seu alias per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma, & expressione in genere, & in specie quomodolibet concessa, ac pluries confirmata cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, aut alias desuper confectas, quatenus tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, & quosvis alios quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Et insuper ut Fratres Congregationis hujusmodi tanto ferventius divinis beneplacitis, piorumque operum hujusmodi exercitio insistant, quanto majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, conservationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæterasque gratias, præeminentias, & indulta cujusvis generis existentia spiritualia, & temporalia qualiacumque illa sint, quæ pariter sint in usu, & non sint revocata, vel

Const. Urbani VIII. de Concessione Privilegiorum di. Ordini.

vel sub aliquibus revocationibus comprehensa neque Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut Apostolicis Constitutionibus adversentur, ut præfertur, Ordinibus Mendicantium, ac Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque Conventibus, & aliis locis regularibus, necnon Ecclesiasticis, & dilectis filiis Ordinum, & Congregationum hujusmodi Generalibus, Præsidentibus, & quibusvis aliis Superioribus, Prælatis, & Capitulis, etiam Generalibus, Provincialibus, seu intermediis, eorumque Diffinitoribus, Prioribus, Novitiis, Fratribus, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum Regularibus personis tam in Urbe, quam etiam in quibusvis Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu per Nos, & Successores nostros; aut alios auctoritatem habentes concessa sunt, & concedentur, ac quibus de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, seu concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, aut alias quomodolibet utuntur; fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ad dictam Congregationem Joannis Dei, & singula illius Monasteria, Domos, Hospitalia, & alia loca regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quascumque regulares personas auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, ac suffragari volumus. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum Congregationis Joannis Dei prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eisdem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes quos concernunt pacifice frui, & gaudere.

Clausulæ amplissimæ cum derogatoriis.

§.1. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimo quidquam in contrarium attentari, vel fieri continget, omnino semper in perpetuum reponi, contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujusmodi statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores, hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Verum quia difficile foret præsentes literas ubicumque opus esset deferri, volumus & pariter auctoritate Apostolica decernimus, quod illarum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1624. Pontificatus nostri Anno Primo.

Preces Prioris Generalis pro confirmatione.

§.2. Cum autem sicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis dicti Ordinis Nobis nuper expositum fuit, ipse præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos specialem ipsi Priori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, & indulta prædicto Ordini, a memorato Urbano Prædecessore concessa, ut præfertur, emanatasque desuper ipsius Urbani Prædecessoris literas præinsertas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium pariter approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Clausulæ.

§.3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & De-

Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Urbanus Prædecessor in suis literis præinsertis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXX.

Dat. 18. Sept. 1724. ann. 1.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum circa translationem corporis Ven. Ferdinandi a S. Josepho Ordinis Eremitarum S. Augustini ad Ecclesiam quandam ejusdem Ordinis.

Hujus Const. ed. 1728. Oct. 23. P. 5. confirmatur judicium Episcopale Ticini habitum de corpore Sancti Augustini. Et Clem. XI. Const. ed. 1701. Januar. 29. P. 1. Confirmatur Decret. Congr. Rituum de facultate Eremitis Augustinianis Prov. Franciæ facta canendi Horas canonicas cum cantu Gregoriano.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congregationis.

NUper ad supplicationem dilecti filii moderni Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Japonen., seu Makaen. Beatificationis, & Canonizationis, seu declarationis Martyrii Servi Dei Ferdinandi a Sancto Josepho Sacerdotis Ordinis Eremitarum S. Augustini = Cum Patri Generali Ordinis Eremitarum S. Augustini innotuerit, quod literæ a Sac. Rituum Congregatione die 13. Septembris 1692. concessæ, & Episcopo Makaensi directæ ad effectum, ut auctoritate Sacræ Congregationis Corpus Servi Dei Ferdinandi a Sancto Josepho prædicti in Japponia Anno 1617. in odium Fidei, ut asseritur interfecti, & illinc ad Regnum de Makascar, deindeque ad Civitatem Makaensem translatum a Catharina de Noronha vidua relicta q. Francisci Viera retentum Patribus ejusdem Ordinis consignaretur, ob Navium deprædationem, aliaque varia infortunia ad Civitatem Makaensem minime pervenerunt: Cumque modo post tam longum tempus dicta Catharina de Noronha ab humanis decessisse assertum fuerit, & Corpus præfati Servi Dei retineatur a Maria de Noronha illius Sorore in Civitate Maka prius commorante, quæ postmodum una cum proprio filio Antonio de Leguiera Noronha ad Civitatem Goanam se transtulit, secum etiam asportasse Corpus dicti Servi Dei. Propterea Sacræ Rituum Congregationi modo supplicatum fuit, quatenus injungere dignaretur Rmo Archiepiscopo Goano, ut auctoritate ipsius Sacræ Congregationis idem Corpus a Domo Mariæ de Noronha, sive in casu illius mortis a quocumque alio loco, ubi quomodolibet repertum fuerit, amoveatur, & ad Ecclesiam PP. Ordinis Eremitarum S. Augustini sub titulo nostræ Dominæ vulgo de Gratia Civitatis Goanæ transferatur ad effectum illud tumulandi, & servandi absque ulla veneratione usque ad declarationem Martyrii dicti Servi Dei; Eadem Sacra Congregatio pro executione Decretorum SSmæ Inquisitionis sub die 13. Martii, & 12. Octobris 1625., ac 5. Julii 1634. super non cultu ab Urbano PP. VIII. edit., & in parvo volumine impressorum, censuit committi dicto Reverendissimo Archiepiscopo, ut verificata coram ipso identitate dicti Corporis, adhibitaque omni majori circumspectione, & cautela in hujusmodi Decreti executione, ne ulla controversia, aut scandalum oriri possit, illud consignari faciat prædictis Patribus ad effectum tumulandi in dicta eorum Ecclesia, dictaque translatio, ac tumulatio præsente Vicario Generali ejusdem Archiepiscopi, vel alia persona in Ecclesiastica dignitate constituta, eidem benevisa, secreto fiat, servatis in reliquis dictis Decretis Sa. me. Urbani PP. VIII. super non cultu editis ne unquam de illorum contraventione dubitari contingat, & adimpletis aliis latius injungendis, & exprimendis in literis expediendis, eidemque Rmo Archiepiscopo dirigendis. Die 26. Augusti 1724. F. Cardinalis Paulutius Præfectus N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

§.1. Cum autem, sicut pro parte dicti Prioris Generalis Nobis subinde expositum fuit ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ipsum Priorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratæ Cardinalium. — Preces Prioris Generalis pro confirmatione. — Confirmatio relati Decreti

§.2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. — Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

Con-

XXXI.

Dat. 23. Sept. 1724. Ann. 1.

Confirmatur Constitutio Innoc. XIII. super Ecclesiastica disciplina in Regnis Hispaniarum.

Dicta Constitutio hic inserta edita est 1723. Maij 13 P.2. Et Innoc. XII. Const. ed. 1697. August. 4. P.8. confirmata fuit Congregatio super disciplina Regulari.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IN Supremo Militantis Ecclesiæ Solio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad Ecclesiasticam disciplinam sartam, tectamque tuendam, & ubi collapsa est instaurandam provide disposita esse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter constabilimus, novisque præsidiis, ut exactius serventur, corroboramus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ decus, specialemque Christifidelium ædificationem expedire in Domino arbitramur. Alias siquidem emanarunt a fel. rec. PP. Innocentio XIII. Prædecessore Nostro literæ tenoris, qui sequitur, videlicet:

Constitutio prædicta.

§.1. Innocentius Papa XIII. = Ad perpetuam rei memoriam = Apostolici Ministerii, quod Nobis, licet immerentibus, imposuit Superni dispositio Consilii, ratio præcipue exigit, ut Ecclesiasticæ disciplinæ in iis, qui in sortem Domini vocati sunt, aut servandæ, aut ubi opus fuerit restaurandæ, juxta sacrorum Canonum instituta, & Sanctissimas Ecclesiæ leges, & ordinationes omni studio advigilemus; post enim primi Parentis lapsum semper ad inferiora nos deprimit humanæ mortalitatis infirmitas; & carnis fragilitate observantiæ rigor paulatim relaxatur; unde, & de mundano pulvere religiosa etiam corda sordescere, & in ipso Agro Domini spinas, ac tribulos identidem germinare quotidiana experientia edocemur: quod si noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non est, quin uberior, benedicente Domino, electi Sanctorum operum frumenti mellis exurgat, omnisque Populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur. Cum itaque Dilectus Filius Noster Ludovicus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupatus, Ecclesiæ Carthaginen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul, in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, Nobis exposuisset nonnulla Ecclesiasticæ disciplinæ rationibus, ac saluberrimis Sacri Œcumenici Concilii Tridentini Decretis haudquaquam consentanea sensim in diversis Inclytæ Nationis Hispanicæ locis obrepsisse, iisque ut opportunum remedium adhiberetur a Nobis, quibus est commissa plenitudo solicitudinis, nedum ipse Ludovicus Cardinalis, & Præsul, sed & alii Ven. Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Regnorum Hispaniarum humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia, ac vota charissimus in Christo Filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus pro ejus singulari pietate & eximio Christianæ Religionis zelo, datis hac de re ad Nos pluribus literis conjunxisset; Nos Congregationi particulari nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus a Nobis deputatorum rem omnem sedulo examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipsa Congregatione Cardinalium ea, qua par erat, maturitate præstitum, illiusque sententia ad Nos per ejusdem Congregationis Secretarium relata fuerit; de memoratorum Cardinalium consilio, congruum, & opportunum duximus ea, quæ infra sequuntur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ instaurationem, & spiritualem Regnorum Hispaniarum ædificationem, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuere, decernere, & declarare.

Qui ad primam Tonsuram & ad Ordines etiam Minores admittendi sint; qui etiam alicui Ecclesiæ adscribendi erunt.

§.2. Primum igitur, cum a Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante spiritu, sapientissime animadversum fuerit, quantum Christianæ Reipublicæ intersit accuratum haberi delectum circa eos, quibus Sacra Ministeria committenda sunt, & in quorum vitam cæteri Fideles jugiter oculos conjicientes sumpturi inde sunt exemplum, quod imitentur; propterea que provide ab iisdem Patribus cautum fuerit Ecclesiasticæ Militiæ per primam Tonsuram adscribendo non nisi illos esse, qui probabilem præbeant conjecturam, se non secularis judicii declinandi consilio, sed sincero animo præstandi fidelem cultum, ac servitium Deo, hoc vitæ genus elegisse: volumus, ut pro tutiori ipsius Conciliaris sanctionis executione ab omnibus Regnorum Hispaniarum hujusmodi Archiepiscopis, & Episcopis, non alii ad primam Tonsuram in posterum admittantur, quam quibus Ecclesiasticum aliquod Beneficium statim conferendum sit; aut quos constiterit literarum studio operam sic dare, ut quasi in via ad Ordines, tum Minores, tum etiam deinde Majores suscipiendos versari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio deputari. Et tam in his, qui ad primam Tonsuram, quam in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam Minores optaverint, omnino servetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita; nimirum, ut nullus ordinetur, qui judicio sui Episcopi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quique illi Ecclesiæ, aut pio loco, pro cujus utilitate, aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi re ipsa functiones muneri suo consentaneas exerceat. Quod si qui modo reperiantur, vel Clericali Tonsura, jam initiati, vel ad Ordines sive minores, sive majores jam promoti, qui nulli certæ Ecclesiæ, vel loco pio adscripti fuerint; Episcopi adscriptionem hujusmodi, vel a se ipsis, vel a Prædecessoribus suis omissam, statim suppleant, non minus quoad omnes in majoribus Ordinibus, etiam Presbyteratus, constitutos, quam quoad eos, qui vel sola prima Tonsura, vel minoribus Ordinibus initiati, Beneficium tamen Ecclesiasticum possident. Ex reliquis autem, ut præfertur, vel sola prima Tonsura insignitis, vel in minoribus Ordinibus constitutis, seu Beneficio carentibus, nonnisi eos adscribant, quos Ecclesiis suis utiles, vel necessarios esse judicaverint. Cæterum antedictæ adscriptionis executionem differri posse per aliquod temporis spatium, quod ipsis Episcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui a Diœcesi, in qua Tonsuram, vel Ordines susce-

susceperunt; causa ediscendi literarum scientias in aliqua publica Universitate, vel Gymnasio, sive ex alia rationabili causa a suo Episcopo approbata, vel approbanda, absentes reperiantur.

Statuitur, ut Clerici, qui in Seminariis educantur, diebus tantum festis Ecclesiæ inserviant.

§.3. Cum autem Clerici, qui in Episcopalibus Seminariis educantur, ut commodiùs ad literarum, sacrarumque rerum studium operam conferre, aliisque a Concilio Tridentino præscriptis addiscendis magis assidue incumbere possint, teneantur juxta ejusdem Concilii Decretum diebus tantum festis Cathedrali, aliisve loci Ecclesiis inservire: hanc quidem servitii per eos obeundi rationem servari in omnibus Hispaniarum Diœcesibus, necnon ipsos generalibus dumtaxat totius Cleri supplicationibus, sive Processionibus interesse volumus, & mandamus; sublata quacumque majoris servitii consuetudine etiam immemorabili, postpositaque etiam quacumque Apellatione, aut inhibitione. Si quod autem Seminarium reperiatur, cujus fundatione aliter cautum esset ob adjectam gravioris servitii legem ab illo, qui Seminarium ipsum fundaverit, seu dotaverit, vel ei piam aliquam largitionem contulerit; Episcopi ad Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem id referant, ut desuper opportune provideri valeat.

Præcipitur, ut ii ad Sacros Ordines admittantur, qui qui cógruenti polleant scientia.

§.4. Præterea, cum maxime deceat eos, qui propius ad Sacratissima Mysteria accessuri sunt, ultra cætera requisita, congruenti etiam pollere scientia, qua præditi viam salutis indicare aliis Christifidelibus possint: Episcopi nonnisi eos ex Clero tam seculari, quam Regulari ad Sacros Ordines admittant, quos ob scientiam, aliasque qualitates eo gradu vere dignos per diligentem inquisitionem compererint; adeout satis non sit illos, qui promoveri ad Ordines prædictos optant, linguam latinam intelligere, Catechismo instructos esse, atque apte respondere quæsitis circa Ordinem suscipiendum sibi in examine propositis. Qui vero ad Presbyteratum erunt assumendi, idonei prius per accuratum similiter examen comprobentur ad ministranda Sacramenta, & ad Populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem: quod quidem ut recte præstari possit eosdem Episcopos in Domino hortamur, ut quantum fieri potest, eos tantum ad Sacerdotium assumant, qui saltem Theologiæ Moralis competenter periti sint. Quod si Domicilium in una Diœcesi habentes, Beneficium vero in altera, ordinari ad ejusdem Beneficii titulum optaverint ab Episcopo, in cujus Diœcesi Beneficium hujusmodi situm est: Episcopus Domicilii debeat eos, si in suam Diœcesim reversuri sunt, super scientia, vel idoneitate examinare ante concessionem Literarum Testimonialium super eorum natalibus, ætate, moribus, & vita juxta Constitutionem fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Speculatores* obtinendarum; adcito quoque compertæ idoneitatis testimonio in iisdem literis: hæque concedi nullatenus debeant, si antedicto examine tamquam habiles approbati non fuerint, iisque juxta præmissam formam non impetratis, minime possint ab alio Episcopo, cui etiam ratione obtenti Beneficii subjecti sint, ad Ordines promoveri; sique secus fiat, Ordinans quidem a collatione Ordinum per annum, Ordinatus vero a susceptorum Ordinum executione, quamdiu proprio Ordinario videbitur expedire eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis pro modo culpæ, Nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio insligendis uterque subjaceat.

Declaratur qua taxa præfinienda sit sufficientia congruę pro ordinandis.

§.5. Quumque etiam juxta memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem ratione, ac titulo Beneficii in aliena Diœcesi obtenti non aliter liceat Ordines ab Episcopo eiusdem Diœcesis suscipere, quam si Beneficium prædictum sit ejus redditus, ut ad congruam vitæ sustentationem, detractis oneribus, per se sufficiat; declaramus, sufficientiam hujusmodi præfiniendam esse, non juxta Taxam Synodalem, sive morem pro promovendis ad Sacros Ordines vigentem in loco prædicti Beneficii (nisi tamen illud continuam, & præcisam residentiam requirat), sed juxta Taxam, vel, ea deficiente, juxta morem in alio loco Domicilii vigentem.

Statuuntur quę ab Episcopis peragenda sint adversus violantes Disciplinam Ecclesiasticam habitu vel operibus.

§.6. Porro ad sartam, tectamque servandam Ecclesiasticam Disciplinam non minus momenti habet, quod Clericali militiæ nomen dare non permittatur iis, qui, aut satis idonei sint, quam quod eidem militiæ jam adscripti laudabilem vivendi rationem sectentur, eamque morum exhibeant innocentiam, quæ Sanctitati suscepti instituti respondeat, multoque magis, quod abstineant iis, quæ a Sacris Canonibus jure meritoque vetita sunt, uti prorsus indigna hominibus Tabernaculum Domini inhabitantibus, & venerando Altaris ministerio dedicatis. Statuimus propterea, atque decernimus, quod si qui sunt Clerici, aut prima Tonsura, aut Ordinibus minoribus initiati, nullumque Ecclesiasticum Beneficium possidentes, qui neglectis Concilii Tridentini Decretis, habitum Clericalem, ac Tonsuram non deferant, vel si etiam deferant, non tamen certæ Ecclesiæ, aut loco pio, cui ex mandato Episcopi adscripti fuerint, inserviant, sive in Seminario Ecclesiastico, vel in aliqua Schola, aut Universitate de licentia sui Ordinarii non versentur; Episcopi, nulla etiam præmissa monitione, eos privilegio Fori privatos declarent, eorumque adscriptionem servitio certæ Ecclesiæ antea factam deleri jubeant. Sique ii meliorem vitæ rationem non inierint, aut etiam si alii sint, quos ex propria culpa efficiendos idoneos promotioni ad Sacros Ordines sperari nequeant; iidem Episcopi, servata forma a Sacris Canonibus tradita, ad privationem aliorum Clericalium Privilegiorum contra ipsos procedat. Ubi vero reperiantur Clerici Capellanias, vel Beneficia, cujuscumque etiam tenuis redditus, obtinentes, quorum improba vita aliis offensionem præbens destruat potius, quam ædificet, vel concubinarii, aut fœneratores, vel ebrietati, ludisve alearum dediti, vel satores rixarum, vel negotiatores, vel arma gestantes, vel incertis sedibus vagantes, vel Clericalem habitum Tonsuramque non deferentes, vel Ecclesiastica Immunitate in fraudem tributorum, & vectigalium a Laicis non exemptis solvendorum temere abutentes, vel quid demum similia, aut majora crimina patrantes, numero magis, quam merito ad Ecclesiam pertinere ausi fuerint; Episcopi, præmissis tamen necessariis monitionibus, servatisque aliis de jure servandis, contra ipsos, ad pœnas a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & a Sacris Conciliis impositas, & etiam ad privationem Beneficiorum Capellaniarum, & Ecclesiasticorum Officiorum in omnibus illis casibus, in quibus prædicta privatio

Sa-

Sacris Canonibus imposita est, humanis quibuscumque rationibus posthabitis procedant, memores seipsos neglectæ Subditorum emendationis condignas, Deo vindice, pœnas persoluturos.

Commendatur mos vigens in quibusdam Diœcesibus, ut Ecclesiastici Beneficiis carentes Officiis, & Missis publicis sæpe adsint atque ad id cæteri excitentur.

§.7. Sed & cum Personæ Ecclesiasticæ nunquam satis in obsequiis Supremo Numini exhibendis, iisque præstandis, quæ eorum statui consentanea sunt, exerceri valeant: plurimum in Domino commendamus pium morem in plerisque Hispaniarum Diœcesibus vigentem, ut Clerici tam in minoribus, quam majoribus Ordinibus constituti, atque etiam Presbyteri, tametsi Beneficia, vel Officia Ecclesiastica non habentes superpelliceo induti in Ecclesiis, quibus adscripti fuerint, Missæ Conventuali cum cantu celebratæ, necnon primis, & secundis Vesperis Officii diebus Dominicis, aliisque Festis assistant. Quinimmo enixe hortamur, ut Episcopi aliarum Diœcesum, in quibus mos ille institutus hactenus non fuerit, id in posterum servari curent in omnibus, ac insuper satagant, ut omnes Ecclesiastici prædicti etiam collationibus habendis coram Parochis suis, vel aliis ab Episcopo deputatis super casibus conscientiæ forum concernentibus, & super ritibus, ac cæremoniis Sacris intersint.

Statuuntur quædam circa beneficia in Hispaniis existentia nullo, vel certe tenui proventu instructa.

§.8. Et quoniam in prædictis Hispaniarum Regnis reperiri intelleximus Beneficia, & Capellanias etiam de Jurepatronatus, vel Ecclesiasticorum, vel Laicorum, nullo tamen certo proventu instructas, vel adeo tenui, ut nec ad dimidiam, nec ad tertiam partem congruæ pro Clericis ad sacros Ordines promovendis necessariæ ascendat: malis haud quidem levibus inde erumpentibus occurrere cupientes, statuimus, & mandamus, quod Episcopi ad Beneficiorum, & Capellaniarum, quæ nullum certum redditum habent, suppressionem statim deveniant. De aliis vero Beneficiis, & Capellaniis, quarum certus annuus fructus ad memoratam saltem tertiam Congruæ partem non ascendit, decernimus nulli in posterum conferendam esse primam Tonsuram ratione juris assequendi aliquod ex dictis Beneficiis, & Capellaniis. Utque Patronatuum jura, quantum fieri possit, salva remaneant; liceat Patronis tam Ecclesiasticis, quam Laicis ad dicta Beneficia, & Capellanias nominare, non tamen veluti ad Beneficia Ecclesiastica requirentia in nominandis primam Tonsuram, sed tanquam ad legata pia: & nominati, tametsi primam Tonsuram non habentes, ea retinere possint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera a Fundatoribus injuncta.

Præcipitur ut animarum Rectores plebem diebus festis salutaribus verbis pascere debeant.

§.9. Non sine gravi animi nostri dolore etiam accepimus, quod quamquam Tridentina Synodus decreverit omnes, qui Parochiales, vel alias curam Animarum annexam habentes Ecclesias quocumque modo obtinent, debere diebus saltem Dominicis, & Festis solemnibus plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascere salutaribus verbis, docendo ea, quæ Christifideles ad salutem scire oportet: nihilominus nonnulli Parochialium Ecclesiarum Rectores, hæc, quæ suarum partium adeo sunt, prætermittunt, culpam hujusmodi a se amoliri nitentes, vel prætextu immemorabilis, sed quidem pravæ consuetudinis, vel quia hæc ab ipsis præstari necesse non videatur, suppetente nimirum copia aliorum habentium Sacras Conciones in aliis Ecclesiis, itemque imbuentium Pueros Mysteriis Fidei, vel in Scholis, vel in computis. Ne itaque sub inani istarum, aliarumque similium excusationum prætextu tanta Christianæ Reipublicæ pernicies struatur, distincte præcipimus singulis Hispaniarum Archiepiscopis, & Episcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui Animarum curam gerunt, munia prædicta per se ipsos, vel, si legitime impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si vero aliqui non satis habiles ad illa obeunda reperiantur; iidem Archiepiscopi, & Episcopi per alios a se deputandos sumptibus Parochorum minus idoneorum opportune suppleri curent: & in posterum Beneficia, quibus Animarum cura imminet, nonnisi vere idoneis ad memorata officia per se ipsos adimplenda conferantur.

Statuuntur nonnulla circa Vicarios Parochialium Ecclesiarum.

§.10. Præterea, ne Constitutionis Sancti Pii V. etiam Prædecessoris Nostri, in qua taxatur congrua fructuum portio Vicariis perpetuis Animarum curam exercentibus assignanda, interpretationem ab ejus sententia alienam fieri contingat declaramus Constitutionem illam pertinere dumtaxat ad Vicarios perpetuos illarum Ecclesiarum Parochialium, quæ aliis Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis Piis unitæ sint: necnon portionem annuam fructuum, quæ ibidem statuitur assignanda ipsis Vicariis in summa non majori, quam centum, nec minori, quam quinquaginta scutorum, intelligi debere de scutis argenteis juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet scuto. Quoties itaque in aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ ut præfertur, unitæ non sint, oportuerit ex aliqua justa causa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporaneos; curæ erit Episcopis pro data sibi a Tridentina Synodo potestate partem fructuum prædictis Coadjutoribus, aut Vicariis assignandam determinare in ea quantitate, quæ pro suo prudenti arbitrio, & conscientia conveniens videbitur, ratione videlicet habita redditutuum, & emolumentorum Ecclesiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, necnon inspectis conditionibus Loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impensarum, quas commissi officii necessitas postulaverit. Quod si Parochi ab Episcopis moniti, congruo iisdem termino præfixo, Coadjutores, sive Vicarios temporarios, quoties opus fuerit, assumere neglexerint, poterunt ipsi Episcopi eos, quos huic muneri idoneos censuerint, auctoritate propria deputare cum assignatione antedictæ portionis fructuum. Et nihilominus ubi etiam prædicti Coadjutores, aut Vicarii temporarii a Parochis nominati, vel assumpti fuerint, de eorum idoneitate Episcopis constare per examen debeat, antequam ad exercitium admittantur; nec satis sit, quod ad Confessiones audiendas antea fuerint approbati, nisi aliis etiam qualitatibus ad curam Animarum recte exercendam oportunis præditi noscantur. Quibus si careant, ne Parochi deinde intra alium similem terminum ab Episcopis præfigendum alios vere idoneos nominaverint: tunc pariter ad ipsos Episcopos libere spectet deputatio cum dicta congrua assignatione; nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuscumque Judicis inhibitio executionem deputationis, & assignationis certæ partis fructuum in casibus præmissis suspendere possit, itemque non obstante quali-

qualibet contraria consuetudine, etiam immemorabili.

§.11. Verum, quia non satis Animarum curæ, & necessitatibus quandoque consultum est per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alii Sacerdotes Parochis adjungantur, sed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempe ob Locorum distantiam, sive itineris difficultatem Parochiani sine magno incommodo pro Sacramentis percipiendis, Divinisque Officiis audiendis accedere ad Ecclesiam Parochialem nequeant: tunc quidem meminerint Episcopi licere sibi pro suo arbitrio, invitis etiam Rectoribus vel intra easdem Parochias destinare alias Ecclesias, in quibus Sacerdotes Parochorum Coadjutores Sacramenta ministrent, & Divinum cultum exhibeant, vel novas Parochias, novasque Parochiales Ecclesias a veteribus distinctas constituere, iisque novos Parochos præficere, assignata ex redditibus ad veterem Parochialem Ecclesiam quomodocumque pertinentibus convenienti portione ad victum eorum, qui vel tanquam Coadjutores in dictis aliis Ecclesiis deputari, vel tanquam distincti, & independentes Parochi curam Animarum exercuerint; nulla ad præmissa impedienda suffragante appellatione aut inhibitione.

Mandatur, ut Episcopi in omnibus actibus præeminentia gaudeant.

§.12. Cum ex præscripto quoque Tridentinæ Synodi Episcopis is honor tribuendus sit, qui eorum dignitati convenit, eisque in Choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis primus locus esse debeat, & præcipua omnium rerum agendarum auctoritas; mandamus id religiose, ac perpetuo observari in omnibus actibus adeo justæ hujusmodi præeminentiæ, & auctoritati consentaneis, non obstantibus privilegiis etiam ex fundatione competentibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, sententiis, juramentis, & concordiis, quæ suos tantum obligent Auctores.

Præscribitur modus servandus pro admittendis ad Religiosum habitum.

§.13. Præterea, ut claustralis disciplinæ rigor illibatus permaneat, Pontificiæ nostræ solicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientia compertum fuerit quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad religiosum habitum admittantur, quam vires redditAuum patiantur: moderno, ac pro tempore existenti Nostro, & Apostolicæ Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuntio per præsentes committimus, & mandamus, ut curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præscriptum memorati Concilii Tridentini in Monasteria, Conventus, & Domos, tam virorum, quam Mulierum, sive Bona immobilia possideant, sive non possideant, major numerus recipiatur, quam qui, vel ex proventibus propriis ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, vel ex consuetis eleemosynis, aliisve quibuscumque obventionibus, in commune tamen conferendis, commode possit sustineri.

Decernuntur quadam circa Regulares ad Ordines promovendos

§.14. Quoties vero ad Regulares Ordines erunt promovendi, servetur omnino Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini interpretum a piæ memoriæ Clemente PP. VIII. Prædecessore etiam nostro confirmatum die 15. Martii 1596., quo sancitur non ad alium, quam ad Episcopum Diœcesanum literas dimissorias pro eorumdem Ordinum susceptione a suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu quo Diœcesanus a Diœcesi abesset, vel ordinationes non esset habiturus; quo etiam casu in literis Dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Diœcesani absentia, vel de illa alia causa, videlicet, quod ordinationes non sit habiturus, exceptis tamen quoad prædicta regularibus illis, quibus per speciale privilegium a Sede Apostolica post Concilium Tridentium fuerit concessum, ut a quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint, super quo indulto nihil per præsentes innovare intendimus. Noverint autem Episcopi debere per semetipsos, secluso ægrotationis casu, Ordines conferre, & Sacrorum Ordinum collationem statutis a jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & adstantibus Canonicis, publice habendam esse, vel si in alio Diœcesis loco, semper tamen in Ecclesia quantum fieri poterit digniori, & præsente Clero ejusdem loci. Ne vero incertitudo, an ipsi ordinationes sint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis, varia Diœcesis loca inhabitantibus; per mensem ante singulis vicibus publico Edicto ab iisdem Episcopo denuntietur, se ordinationes esse habituros, adeout quoties denuntiatio hujusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant Regulares, Episcopum Diœcesanum ordinationes ea vice minime esse habiturum, sibique idcirco licitum futurum Ordines ab alio Episcopo suscipere cum literis dimissoriis suorum Superiorum ad eum directis, servata in iis forma superius expressa.

Admonentur Episcopi, ut per se ipsos Ordines conferre debeant

Præcipitur observari clausuram in Sanctimonialium Monasteriis.

§.15. Episcopi in omnibus Mulierum Monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero exemptis auctoritate Sedis Apostolicæ inconcusse observari curent, quæ circa Sanctimonialium clausuram, vetitumque in dicta Monasteria ingressum, tam in Decretis Tridentinæ Synodi, quam in Constitutione similis memoriæ Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris nostri edita Idibus Januarii 1575. provide ordinata sunt.

Præscribuntur nonnulla de Sacerdotibus Sæcularibus, vel Regularibus ad excipiendas Confessiones electis.

§.16. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ in primis expedire, ut ministerium, ac potestas clavium in remittendis, retinendisque peccatis recte exerceatur, declaramus Sacerdotes, tam seculares, quam Regulares, qui ab Episcopis obtinuerint licentiam audiendi Confessiones limitatam, vel quoad locum, vel quoad genus personarum, vel quoad tempus, non posse Pœnitentiæ Sacramentum administrare extra tempus, vel locum, vel genus personarum ab ipsis Episcopis præscriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, competente nullatenus suffragaturo. Cumque idem Innocentius Prædecessor per suas die 19. Aprilis anni millesimi septingentesimi expeditas literas decreverit Sacerdotibus tam sæcularibus, quam regularibus non licere Confessiones eorum, a quibus ex indulto prædictæ Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, absque præcedenti approbatione Ordinarii illius loci, in quo ipsi Pœnitentes degunt, & Confessores eligunt, etiam ab Ordinariis illis, qui Confessores electos approbassent, subditi essent, necnon Confessiones aliter factas, ac respective exceptas, nullas fore, irritas, & invalidas, & Confessores ipso jure suspensos esse; Nos eamdem Constitutionem approbantes, confirmantes, & innovantes declaramus insuper prædictis Sacerdotibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus ad Confessiones excipiendas, vel ex vi præ-

 di-

dictæ Bullæ Cruciatæ, vel ex quocumque alio privilegio electis suffragari minime etiam posse, quod approbati alias fuerint ab Episcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius loci in quo Confessiones audiendæ sint, sed talis tunc temporis amplius non existat, vel quia ab humanis excesserit, aut Episcopatui renuntiaverit, vel quia ad aliam Ecclesiam auctoritate Apostolica translatus reperiatur; sed necessariam omnino esse illius, qui actualiter, & pro tempore Ordinariam Jurisdictionem in ea Diœcesi exerceat, approbationem. Hæc tamen suffragetur etiam tacita, eaque adesse censeatur, quousque præcedens licentia, sive approbatio duret, & revocata ab eo non fuerit, in quo casu nova, & expressa impetranda erit, si illa præcedenter obtenta, vel per temporis adscripti lapsum expiraverit, vel per posteriorem revocationem sublata fuisset.

§.17. Meminerint quoque Regulares se excipere non posse Confessiones Monialium, tametsi eorum regimini, & gubernio subjectæ sint, nisi ultra licentiam suorum Prælatorum Regularium præcedat examen coram Episcopo Diœcesano faciendum, ejusque specialis quoad Confessiones dictarum Monialium approbatio, remota quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili. Quum ex eodem Concilio Tridentino Confessor extraordinarius bis, aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confessiones audiat; si in posterum Superiores Regulares quoad Monasteria ipsis subjecta toties prædictum extraordinarium Confessorem deputare neglexerint, vel si etiam ex proprio eodem Ordine semper deputaverint, nec saltem semel in anno ad id munus elegerint Sacerdotem, aut Sæcularem, aut Regularem alterius diversi Ordinis Professorem in his casibus Episcopi pro suo arbitrio, & conscientia deputationem hujusmodi facere possint, nec illa quovis titulo, aut prætextu a Superioribus Regularibus valeat impediri.

Excitantur Episcopi ad tollendos abusus contra cæremoniale Episcoporum, & Rituale Romanum.

§.18. Episcopi insuper abusus omnes, qui in Ecclesiis, aut Sæcularibus, aut Regularibus contra præscriptum Cæremonialis Episcoporum, & Ritualis Romani, vel Rubricas Missalis, & Breviarii irrepserint, studeant omnino removere. Et, si adversus ea, quæ in dicto cæremoniali statuta sunt, consuetudinem etiam immemorabilem allegari contingat; postquam recognoverint, aut eam non satis probari, aut etiam probatam suffragari, utpote irrationabilem, de jure non posse, executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali constituta sunt diligenter incumbant, ne ulla suspensiva appellatio admittatur.

Necnon illos, qui irepserant in celebratione Missarum.

§.19. Sedulo pariter curent iidem Episcopi, ut eliminentur abusus, si qui forsan, tam quoad Ecclesiasticos Sæculares, quam quoad Regulares inducti fuerint adversus Concilii Tridentini Decretum de observandis, & evitandis in celebratione Missarum Sess. 22., & contra Regulares, si opus fuerit, procedant ex Apostolica delegatione in eo Decreto ipsis indulta, postposita quacumque appellatione suspensiva, sed solum reservata in devolutivo super quocumque dubio, quod excitari contingeret, declaratione Congregationis pro tempore existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium memorati Concilii Interpretum.

Ac circa usu Oratorii privati, seu Altaris gestatorii.

§.20. Cumque circa Missarum celebrationem in privatis Oratoriis, necnon circa usum Altaris gestatorii a rec. mem. Clemente PP. XI. Prædecessore etiam nostro opportunum Decretum promulgatum fuerit die 15. Decembris anni 1703. Episcopi dent operam, ut omnia ibidem statuta etiam in Regnis Hispaniarum serventur, idemque Decretum in suis respective Diœcesibus, ut facilius omnibus innotescat, publicari faciant, addita etiam prohibitione; ne in privatis regularium cellis, sive cubiculis erigatur Altare pro re sacra ibidem facienda, & contra quoscumque contravenientes censuris etiam Ecclesiasticis procedant, adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apostolicæ in memorato Decreto ipsis delegata, remotaque quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod cum in prædicto Decreto statuatur, non licere Episcopis extra Domum propriæ habitationis in domibus laicis erigere Altare, ibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare, sive celebrari facere, hujusmodi prohibitio intelligenda non sit de domibus etiam laicis, in quibus ipsi Episcopi forte occasione visitationis, vel itineris hospitio excipiantur, ut ne etiam quando Episcopi in casibus a jure permissis, vel de speciali Sedis Apostolicæ licentia absentes a domo propriæ ordinariæ habitationis, moram idcirco faciant in aliena domo per modum similis habitationis, his enim casibus licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis, non secus, ac in domo propriæ ordinariæ habitationis.

Et denique circa quædam alia.

§.21. Præcipimus quoque accurate attendi, ac adimpleri quæcumque alia præscribuntur in ejusdem Generalis Synodi Sess. 25. de Regularibus, & Monialibus. Cumque in Cap.25. amplissime derogetur omnibus contrariis privilegiis sub quibuscumque formulis verborum conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Constitutionibus, & Regulis etiam juratis, atque etiam consuetudinibus, vel præscriptionibus etiam immemorabilibus; sciant omnes derogationem hujusmodi non ad ea tantum referri, quæ in prædicto capite continentur, sed etiam ad alia, quæ in singulis Superioribus Capitibus ejusdem Sessionis constituta sunt.

Statuuntur quædam, ut recta in Judiciis ratio servetur.

§.22. Ad hæc, ut recta in Judiciis ratio servetur, præcipimus, quod ubi in causis Criminalibus Ordinarii locorum in Regnis Hispaniarum processerint ex Officio, hoc est non ad ullius querelam, sive accusationem, si ab eorumdem Ordinariorum sententiis appellatio, vel ad Sedis Apostolicæ Nuncium, vel ad Metropolitanos interposita fuerit, tunc (ne alioquin, si nullus Actoris partes gerat, delinquentes pœnam suis criminibus debitam effugiant) Procuratores Fiscales Tribunalis Nunciaturæ Apostolicæ, & respective etiam Curiæ Metropolitanæ, instantias, aliosque actus desuper necessarios peragant, & prosequantur, ut prædictæ Ordinariorum sententiæ justam confirmationem, & executionem obtineant. Quod si dictis Procuratoribus Fiscalibus non citatis, & inauditis, contrarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit, istæ prorsus nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis, nullumque sortiri debeant effectum: quin immo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, perinde ac si appellatio ab iis interposita nullatenus fuisset.

§.23. Cæterum cum generaliter circa appellatio-

sationes, & inhibitiones satis provisum fuerit, per Constitutionem piæ mem. Innocentii PP. IV. Prædecessoris etiam nostri in Cap. *Romana*, ac etiam per Decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16. Octobris 1600. a Congregatione Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, & a præfato Clemente VIII. Prædecessore confirmata, ac denique etiam alia promulgata tempore Pontificatus similis mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem nostri, die videlicet 5. Septembris 1626., volumus, & mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Constitutionibus, & Decretis, statuitur, diligentissime per omnes iis comprehensos observetur in causis ad Curias Ecclesiasticas pertinentibus in Regnis Hispaniarum, quacumque consuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut stylo concedendi etiam quasdam inhibitiones nuncupatas temporarias penitus excluso.

Quoad Judices Conservatores.

§.24. Quo vero ad Judices Conservatores, & modum, ac facultatem procedendi in causis civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere possint, inviolate cnstodienda erit norma præscripta in Constitutione fel. rec. Innocentii IV., Alexandri IV., Bonifacii VIII., Gregorii XV., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum hac de re editis, necnon in Decretis Concilii Tridentini, sub pœnis ibidem contentis, quas præsenti nostra Constitutione innovamus, & confirmamus; hoc etiam addito, ut iidem Judices Conservatores, & mandatorum suorum Executores exhibere debeant Episcopis, aliisque locorum Ordinariis literas suæ deputationis, quarum vigore procedere intendant.

Monentur Episcopi, ut firmiter observent omnia, & singula Concilii Tridentini Decreta.

§.25. Enixe denique, & ex intimo Paterni cordis nostri sensu omnes e religiosissima Hispanica Natione monemus, ut memores sint teneri se exacte, firmiter, & cum effectu observare etiam omnia, & singula in cæteris omnibus ejusdem Tridentini Concilii Decretis sancita. Et ne eorum executio post hac ullo modo impediatur, aut retardetur, decernimus, ac declaramus nullum pro impedienda, aut suspendenda executione Conciliarium Sanctionum ejusmodi, aut Decretorum, quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quæ in ipso Concilio statuta sunt, suffragari posse, ac debere contrarium Privilegium, quod ante prædicti Concilii promulgationem a Sede Apostolica obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum Concilium fuerit in forma specifica ab eadem Apostolica Sede confirmatum, vel noviter concessum, itemque obstare non posse ullum statutum, vel concordiam, quæ a prædicta Apostolica Sede specialiter confirmata non sit, neque quemcumque longævum non usum, aut contrariam consuetudinem, vel præscriptionem etiam centenariam, vel immemorabilem, nisi forsan præfatæ consuetudinis, aut præscriptionis materia capax sit, & insuper consuetudo, aut præscriptio immemorabilis probata jam sit, & admissa a competenti Judice per tres sententias conformes, vel per unam, quæ in judicatum transierit, nec demum quamcumque appellationem, sive inhibitionem etiam temporariam, reservato dumtaxat recursu in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejusdem Concilii Interpretum; quibus etiam tamquam Exequutoribus præsentium nostrarum literarum, non solum committimus, & mandamus, ut eas, ipsarumque Decreta, & ordinationes omnes perpetuo, & inviolabiliter observari faciant cum eadem potestate, quæ iisdem Cardinalibus a Sede Apostolica tributa est pro executione Decretorum memorati Concilii, sed etiam privative facultatem impartimur, quandocumque opus fuerit, interpretandi, explicandi, ac declarandi eamdem nostram Constitutionem, omnesque, & singulas ordinationes in ea contentas (exceptis his, quæ ad Cæremoniale Episcoporum, Rituale Romanum, & Rubricas Missalis, & Breviarii pertinent) quatenus illis dubietas aliqua, aut difficultas emerserit, non retardata tamen interim illarum executione, adeout ante hujusmodi executionem nec ullus recursus ad eamdem Congregationem Cardinalium, nec ulla super quovis dubio consultatio promoveri possit. Decretis vero, & declarationibus a prædicta Congregatione faciendis, postquam nostra, aùt Romani Pontificis pro tempore existentis approbatio accesserit, statim quæcumque reclamatio, aut consultatio omnino cessare, perpetuumque silentium desuper impositum censeri debeat.

Clausulæ et derogatoriis.

§.26. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari debere; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuntios, aliosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.27. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis Piis prædictis, illorumque respective Superioribus, aliisque quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, seu

alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die XIII. Maji MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Causæ præsentis confirmationis.

§.28. Cum autem, sicut accepimus, tametsi præmissa a memorato Innocentio Prædecessore maturo, ac saluberrimo fuerint constituta, & ordinata consilio, illa nihilominus, nec dum plenariæ executioni, ut par erat, demandata fuerint, neque proinde optatos fructus usquequaque proferre valuerint; Hinc est, quod Nos probe considerantes nihil magis alios ad veram pietatem, & Dei cultum assidue instruere, & excitare, quam eorum vitam, & exemplum, qui se divino ministerio dedicarunt, facileque fieri posse, ut populus in via Domini prospere, & feliciter progrediatur, si Clerus illi præluceat, ac suavem in eo sanctioris disciplinæ, bonorumque operum odorem diffundat, ac propterea eorumdem præmissorum ad hunc tam pium, & salutarem finem tradentium subsistentiæ, ac paratæ executioni, sublatis quibusvis impedimentis, quantum cum Domino possumus, Pastorali nostra cura, & solicitudine consulere cupientes, præinsertas Innocentii Prædecessoris literas, & quæcumque in eis constituta, ordinata, sancita, decreta, & declarata, ac alias quomodolibet contenta, & expressa, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit, innovamus, & de novo constituimus, ordinamus, sancimus, decernimus, & declaramus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, necnon tam Dilecto Filio nostro, & Sedis præfatæ in Regnis Hispaniarum Nuncio nunc, & pro tempore existenti, quoad ea, quæ ad ipsum, ejusque Tribunal pertinent, quam Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis, & Superioribus, ac etiam dilectis Filiis utrique Clero sæculari, & regulari eorumdem Regnorum districte, ac sub interminatione divini judicii auctoritate præfata harum serie præcipimus, & mandamus, ut illa omnia, & singula omni mora, dilatione, & cunctatione sublata, debita obedientia exequantur, & accurate, & exacte servent, faciantque respective illa ab iis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum eadem auctoritate omnimodæ executioni demandari, & inviolabiliter observari.

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Clausulæ.

§.29. Decernentes pariter ita in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ prædictus Innocentius Prædecessor in literis suis præinsertis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctari, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem proesus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXXII.

Dat. 26. Sept 1724. Ann. I.

Conceditur Indulgentia perpetua & Universalis omnibus Christifidelibus recitantibus, ad signum Campanæ quod vulgo dicitur *l' Ave Maria*, antiphonam *Angelus Domini* flexis genibus.

Hujus Const: ed. 1724. *Septembris quoque* 26. *P.*1. *Conceduntur etiam nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus coronam Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis. Et Clem. XI. Const: ed.* 1701. *Sept.* 26. *P.*1. *conced. plen. perp. etiam per modum suffragii visitantibus S. Domum Lauretanam.*

Fabrizio per la misericordia di Dio Vescovo di Porto della S.R. Chiesa Cardinal Paulucci della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

Exordium

Essendo stato commesso alla suprema Apostolica autorità del Sommo Pontefice Vicario di Nostro Signor Gesù Cristo in terra il dispensare i Tesori de doni celesti, e considerando la Santità di Benedetto XIII., che sia un potente motivo per distribuire liberalmente i detti Tesori, quando si riconosce, che siano per essere molto profitevoli per accrescere la venerazione all'Augustis-

gustissima Regina de Cieli Maria sempre Vergine Madre di Dio per eccitare, e mantenere la divozione verso la medesima, e per la salute dell'Anime: Quindie, che la Santità Sua confidata nella misericordia dell'Omnipotente Iddio, e nell'autorità de' SS. Apostoli Pietro, e Paolo, concede Indulgenza plenaria, & remissione di tutti li peccati universalmente, & in perpetuo a tutti li Fedeli li quali veramente pentiti, confessati, e comunicati in un giorno di ciascheduu mese a loro elezzione recitaranno inginocchioni divotamente al suono della Campana la matina, o a mezzo giorno, o vero la sera la solita Orazione *Angelus Domini nunciavit Mariæ, & concepit de Spiritu Sancto = Ecce Ancilla Domini fiat mihi secundum Verbum tuum = Et verbum caro factum est, & habitavit in nobis*, e con la detta Orazione tre volte *Ave Maria &c.* E pregaranno il Signore per la pace, e concordia tra Principi Cristiani, estirpazione dell' Eresie, e per l' esaltazione della Santa Madre Chiesa.

Concessio prædicta Indulg. Plen. & universalis.

Aliæ Indulgentiæ conceduntur.

§.1. Nell' altri giorni poi dell' anno concede la Santità di Nostro Signore parimente in perpetuo alli Fedeli, i quali veramente contriti diranno l' Orazione come sopra, ogni volta che ciò faranno, cento giorni d' Indulgenza; come più diffusamente si legge nel Breve Apostolico spedito il di 14. Settembre 1724. Dato dalla nostra solita Residenza questo di 26. Settembre 1724.

XXXIII.

Dat.26. Sept. 1724. Ann.1.

Conceduntur nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus Coronam septem dolorum Beatæ Mariæ Virginis.

De simili concessione pro recitantibus flexis genibus Antiphonam Angelus Domini *ad signum Campanæ quod vulgo dicitur* l' Ave Maria, *vid. hujus Const. præcedentem.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi vices licet immeriti gerentes in Terris spiritualium munerum Thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus libenter erogamus, sicut ad fovendam, & incitandam fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causæ præsentis concessionis.

§.1. Cum itaque sicut accepimus dilecti filii moderni Prior Generalis, & Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis Nobis nuper exponi fecerunt in dicto Ordine juxta illius Institutum, & laudabilem, ac antiquissimam consuetudinem in recordationem septem principalium dolorum quos Beatissima Virgo Maria Patrona, & Advocata Nostra in unigeniti sui Filii vita, & obitu passa fuit. Corona eorumdem septem præcipuorum dolorum e septem septenariis Angelicarum Salutationum, septemque Dominicis orationibus una cum tribus aliis Ave Maria in honorem lachrymarum ejusdem B. M. V. composita recitari consueverit, eaque occasione præfati etiam dolores explicentur, & meditentur, Nos ad augendam Christifidelium devotionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus eorumdem Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui vere pænitentes, & confessi, seu firmum confitendi propositum habentes in singulis feriis sextis cujuslibet hebdomadæ Quadragesimæ, & festivitate Septem Dolorum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis ejusque tota octava, necnon in Ecclesiis Ordinis prædicti Coronam Septem Dolorum hujusmodi devote recitaverint ducentos dies pro qualibet oratione Dominica, & totidem pro quavis salutatione Angelica. In reliquis vero totius anni diebus centum dies, iis autem qui per se ipsos, aut cum socio, vel familiari ejusmodi coronam integre itidem recitaverint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus: Præterea prædictis Christifidelibus, qui quotidie per integrum annum memoratam Coronam pariter recitaverint, & subinde vere pœnitentes, & Confessi, ac Sacra Communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno die per unumquemque ex eis eligenda lucri faciendam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, quam etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur; Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Statuitur, ut Coronæ septem dolorum B. M. a suis Religiosis benedicantur.

§.2. Volumus autem, quod Superiores Conventuum, seu Religiosi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint, Coronas hujusmodi benedicendi facultatem habeant, & ut supradictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentiæ supradictæ cessent, nulliusque sint roboris, vel momenti, sed circa eas Decretum a fel: rec: Alexandro PP. VII. Prædecessore Nostro die 6. Februarii 1657. editum omnino servetur. Utque earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXIV.

Dat. 27.Sept. 1724. an. 1.

Conceditur Fratribus Ordinis SS. Trinitatis Redemt.Captiv. facultas nominandi Judices Conservatores in Conventibus Provinciarum Castellæ, Legionis, Navarræ, & Bethicæ.

Alias ab hoc Pontifice Const: ed: 1727. Febr. 26. P. 4. conceditur facultas Capitulo Generali ejusdem Ordinis, & Definitorio Generali ipsum celebrandi, necnon condendi Statuta & Decreta. Innoc.XIII. ed: 1722. Aug. 24., P.2. Conf. decr. Congr. Epis. & Reg. de alternativa Vicariatus Gener. inter tres Provincias dicti Ordinis.

BE-

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis concessionis.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Attilanus Perez Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in sacra Theologia Magister tam suo, quam dilectorum filiorum Fratrum Conventuum, Provinciarum Castellæ, Legionis, & Navarræ, ac Bethicæ nominibus, quod vacantibus potissimum, uti ex proprio instituto tenentur, eorum Religiosis Captivorum Redemptioni ex manibus, & dura Infidelium servitute tam in Asiæ, quam in Africæ partibus, ac in opus tam pium Christifidelium, & Magnatum largitionibus, benedicente Domino, confluentibus, sæpius contigit, & non sine maxima eorum amaritudine in dies contingere solet, ejusmodi subsidia, ac etiam animos Religiosorum distrahi ob insurgentes lites, quæ tum eamdem redemptionem, tum alia Religionis negotia concernunt, eo quia illas in diversis Tribunalibus ad instantiam partium cum maximo dispendio, & incommodo prosequi coguntur.

Preces Procuratoris Generalis.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus Attilanus Procurator Generalis nominibus prædictis, quo vexationibus, & molestiis exinde imminentibus, quos non parum præjudiciales esse, tum ipsis Religiosis, tum incremento, & piissimi Instituti propagationi experientia satis docuit, tandem occurratur præmissorum intuitu eisdem Religiosis Judicem Conservatorum imposterum pro causis occurrentibus tam activis quam passivis non solum interesse Redemptionis eorumdem Captivorum in dictis partibus, quam aliud quodcumque eorumdem Conventuum concernentibus, coram quo absque tanto strepitu, dispendio, & circuitu decidi possint, nominandi facultatem a Nobis concedi plurimum desiderent, quemadmodnm aliæ etiam religiones ex hujus S. Sedis benignitate, & signanter fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede ejusdem Redemptionis Captivorum pro diversis Provinciis indulgeri, & deinde in forma communi ad reliquas omnes ejusdem Instituti a rec.mem. Alexandro PP. VII. Prædecessore Nostro ad tenorem Constitutionum fel. rec. Clementis VIII., & Gregorii XV. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum Nostrorum indulgeri, ac Indultum hujusmodi extendi respective obtinuerunt. Nobis propterea dictus Attilanus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio præd.

Nos igitur dictum Attilanum Procuratorem Generalem aliosque prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui eumdem Attilanum Procuratorem Generalem super præmissis audiverunt consilio, ac attentis narratis eisdem Exponentibus, ut inposterum Judices Conservatores in supra citatis Conventibus ad formam Constitutionum earundem Clementis, & Gregorii Prædecessorum, & non aliter nominare possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.2. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXXV.

Conceditur Ministro Generali Minorum Conventualium facultas erigendi Confraternitates Cordigerorum in iis etiam locis, in quibus Ecclesiæ Ordinis Minorum non existunt.

Dat. 30. Sept. 1724. Ann. 1.

De Erectione Confraternitatis Cordigerorum, & facultate Ministro Generali eam in omnibus Ecclesiis Ord. Minorum erigendi, vid. Sixti V. Const. ed: 1585. Decemb. 29. P. 1. Et hujus Const: ed: 1725. Decemb. 10. P. 2. Confirmat. Const. Sancti Pii V. pro Fratribus Minoribus de participatione Privilegiorum Ordinum Mendicantium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus Ministerium, quod ineffabilis divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei altitudo humilitati nostræ nullis licet suffragantibus meritis per abundantiam cælestis misericordiæ, credidit, iugiter Nos admonet, & ut inter multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, eam peculiari solicitudine amplectamur, qua Religiosorum Virorum Ordines in Militanti Ecclesia ad Divini nominis laudem, & gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem sancte instituti, novis a Sede Apostolica privilegiis, & gratiis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

A Sixto V. Archiconfraternitas Cordigerorum Assisii in dd. Fratrum Ecclesia erecta: ac Magistro Generali facultas concessa erigendi Confraternitates ejusdem nominis in Minorum Ecclesiis.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Angelus Maria Sidori Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupator. quod dudum fel. rec. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster per quasdam suas literas desuper sub Plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1585. 3. Kal. Decembris Pontificatus sui anno Primo expeditas, in Ecclesiam Domus Fratrum dicti Ordinis Assisien., ubi Corpus S. Francisci sub Altari Majori ipsius Ecclesiæ-

clesiæ requiescit, unam Archiconfraternitatem utriusque sexus Christifidelium, qui cordam prædicti Ordinis Fratribus gestari solitam ex illorum devotione deferrent, & illa cingerentur, sub invocatione memorati Sancti Francisci perpetuo erexit, & instituit, ac insuper tunc, & pro tempore existenti Ministro Generali Ordinis prædicti quascumque Confraternitates utriusque sexus Christifidelium Cordigerorum, in quibuscumque Ecclesiis domorum tam Fratrum eorumdem Minorum Conventualium, quam Capuccinorum, & de Observantia nuncupatorum in quibuscumque Mundi partibus, & locis pro tempore erigendis, & instituendis, erigendi, & instituendi, illasque postquam erectæ, & institutæ fuissent, prædictæ Archiconfraternitati erectæ, & institutæ cum omnibus, & singulis Indulgentiis, peccatorum remissionibus, & relaxationibus aggregandi, ipsasque Indulgentias illis, & eorum Confratribus communicandi, pariterque concedendi plenam, & liberam, ac omnimodam facultatem, & auctoritatem dedit, & concessit, prout idem Sixtus Prædecessor easdem omnes Confraternitates postquam erectæ, & institutæ fuissent, ipsi Archiconfraternitati aggregavit, prædictasque Indulgentias illis, & eorum Confratribus sub certis modo, & forma tunc expressis communicavit, & concessit, & alias prout in ejusdem Sixti Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Preces Procuratoris Generalis pro cōcessione præsentis facultatis.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat erectio Confraternitarum Cordigerorum hujusmodi in secularibus, & regularibus Ecclesiis illorum locorum, & quibus Ecclesiæ dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium minime existunt, cupide exoptetur; Ipse vero Felix Angelus Procurator Generalis illas erigendi facultatem cum communicatione Indulgentiarum a Nobis concedi summopere desideret. Nos ipsum Felicem Angelum Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tunc pariter, & pro tempore existenti Ministro Generali dicti Ordinis, ut in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis ubicumque existentibus, in quibus Ecclesiæ hujus Odinis non existunt, ut præfertur, de Ordinariorum licentia Confraternitates ejusmodi Cordigerorum erigere, & instituere possit, & valeat plenam, & liberam licentiam, & facultatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus. Ac postquam erectæ fuerint, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, Indulgentiis, etiam plenariis, & peccatorum remissionibus, & relaxationibus, ac gratiis quibusvis aliis eorumdem Cordigerorum Confratribus, & Sororibus per dictum Sixtum, ac quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos, hactenus concessis, & concedendis, & quibus Confraternitates hujusmodi, earumque Confratres, & Sorores quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum, pariformiter, & æque principaliter uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si specialiter, & expresse, ac nominatim concessa fuissent, dicta auctoritate pariter concedimus, & indulgemus; ac privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessiones, Indulgentias, etiam plenarias sicut præmittitur, concessas, & concessa ad ipsas Confraternitates erigendas, illarumque Confratres, & Sorores pro tempore existentes perpetuo extendimus, & ampliamus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, vel retractari, aut revocari, ullatenus posse, nec debere, sed semper in perpetuum validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Sixtus Prædecessor in prædictis suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXVI.

Conceditur quatuor primis Patriarchis facultas gestandi Exomidem.

Dat.30.Sept. 1724. An.I.

De erectione Ecclesiæ in Palatio Regis Portugalliæ in Archiepiscopatum, & Patriarchatum Ecclesiæ Ulyssiponen. vid. Clem. XI. Const:ed:1716, Nov.7. P.17. Hujus vero Const: ed:1724, Julii 20. P.1 concessum fuit Altare Privilegiatum omnibus Cathedralibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Romanus Pontifex supremus gratiarum Dispensator illis Præsulibus, qui de benigni-ta-

tate Sedis Apostolicæ locum obtinent celsiorem, & honorabilia S.R.E. membra existunt, & libenter concedit, per quæ eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius in Ministeriorum suorum functione perseverent.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Itaque ad eximia Venerabilium Fratrum modernorum Patriarcharum Constantinopolitan., Alexandrin., Antiochen., & Hierosolymitan. in nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, illorumque Ordinem, & Dignitatem novi honoris prærogativa decorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut deinceps perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli Patriarchæ Constantinopolitani, Alexandrin., Antiochen., & Hierosolymitan. præsentes, & futuri Exomidem super amiculo breviori in quibusvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & gestare, illaque uti libere, & licite possint, & valeant tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio præd: ex motu proprio.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E.Cardinal. etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXXVII.

Dat.3.Octob. 1724.An.I.

Abrogantur privilegia omnia personalia, quæ Minoribus Ord. S Francisci in Regnis Portugalliæ concedi consueverant.

Hac de re vid: Clem: XI Constitut: ed: 1718, P. 18, ubi innovatur Const: Clem. X de revocatione privilegiorum personalium eorumdem Fratr: Pravinciæ Brasiliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAcrosanctum Apostolatus Officium humilitati nostræ per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commissum jugiter nos admonet, ut inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas illam peculiari studio amplectamur, per quam Christifideles altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati sublatis iis, quæ regulari eorum observantiæ, atque disciplinæ detrimentum adferre noscuntur, juxta laudabilia eorum instituta prospere dirigantur, illisque firmiter insistentes, optatis in dies benedicente Domino, proficiant incrementis.

Causæ præsentis abrogationis.

§.1. Cum itaque sicut accepimus in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac eorumdem Regnorum Insulis in Indiis Orientalibus, & Ultramarinis conquisitis, prædictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali subjectis abusus invaluerit, ut passim Fratribus Ord. Minorum S.Francisci de Observantia, & Reformatorum, seu Strictioris Observantiæ, ac Tertii Ordinis nuncupatorum diversa Indulta, & privilegia personalia concedantur, ex quo gravissima inconvenientia, & scandala in Ordine præfato enascuntur, & magnum relaxationi ostium aperitur: Nos qui regularem disciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationi viam præcludi summopere cupimus, de opportuno remedio, quantum cum Domino possumus providere volentes, ac fel. recordat. Urb.VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & quæcumque Indulta, seu privilegia personalia quomodocunque nuncupata, etiam extra claustra quoad Parentes, vel Consanguineos degendi quibus dicti Ordinis Fratribus in Regnis, & Insulis præfatis consisten: cujuscumque qualitatis, dignitatis, & conditionis existant (Charissimi in Christo filii nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris Theologo, Concionatore, & Confessario dumtaxat exceptis) quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cujuscumque instantiam, & supplicationem, tam a nobis, & a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & a quibusvis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationibus, quam etiam ab ipsius Sedis in eisdem Regnis Nunciis, ac a quibuslibet Ordinis hujusmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: Sicq; per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Abrogatio prædictorum privilegiorum utpote contra Ord Statuta, & Apostolic. Constitutiones.

§.2. Mandantes propterea in virtutæ sanctæ obe-

obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, pœnis eo ipso incurrendis dilectis Filiis Ministro, ac Vicario, seu Commissario Generalibus, ac Ministris Provincialibus, aliisque dicti Ordinis Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Patres, & Fratres Ordinis hujusmodi similia indulta, seu privilegia habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant; Inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis juxta regularia ejusdem Ordinis Statuta Apostolica auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo.

§.3. Non obstan. præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super concessione, seu confirmatione concessionis privilegiorum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXVIII.

Dat. 14. Nov. 1724. An. 1. Vindicatur a calumniis Doctrina SS. Augustini, & Thomæ; eaque miris laudibus effertur.

De laudibus Doctrinæ SS. Augustini, & Thomæ legantur Constitutiones Pii V, & Clem. VIII, quæ hic citantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Demissas preces, & æquissimas conquestiones vestras, quas dilectus filius Augustinus Pipia totius Ordinis Magister Generalis, Religiosæ vitæ exemplis, ac doctrina, prudentiaque commendatissimus, supplici libello ad nos detulit, ea benignitate complexi sumus, quam, & vestra in Catholicam Religionem, amplissima merita, & nostra, quam dudum professi sumus erga Ordinem Prædicatorum observantia filialis, nostræque demum humilitati impositum paternæ charitatis, & solicitudinis officium postulabant. Diriguntur Literæ Ordini Prædicatorum.

§.1. Quod igitur ægre admodum, ut par est, molesteque feratis, erroribus a fel. record. Clemente Papa XI. Prædecessore nostro per Constitutionem, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius*, saluberrimo, & sapientissimo judicio rejectis, damnatisque, Augustinianæ, & Angelicæ doctrinæ nomen obtendi: indeque audere nonnullos Apostolicæ auctoritati, ac vestræ existimationi detrahere, quod ipsa vestrarum sententiarum capita ejus Constitutionis censuris, notisque inusta esse calumnientur; justam quidem animorum vestrorum offensionem laudi damus; qua nimirum Vos germanos S. Thomæ Discipulos maxime probatis. Magisterio enim tanti Doctoris imbutos nihil decet magis, quam ut in addictissima huic Sanctæ Sedi fide, obedientiaque præcipuum Studiorum suorum fructuum, & laudem collocent; & absonas, refragantesque Apostolicis decretis opiniones, non aversentur modo, sed per arma etiam lucis, & veritatis dissipent, & evertant. Tantum tamen abest, ut vicem vestram doleamus, ut vobis potius gratulemur, quod hac etiam in parte causa vestra ab hujus Sanctæ Sedis rationibus sejuncta esse non potuerit; quodque alienæ prorsus calumniosæque interpretationes ad conflandam memoratæ Constitutioni invidiam temere excogitatæ ad injuriam quoque vestri nominis redundarint. Calumnia in doctrinam SS. Augustini, & Thomæ.

§.2. Cæterum non adeo vobis erat, aut dolendum, aut mirandum, quod cum ipsis Divinorum librorum oraculis, & Apostolicis definitionibus pro impotenti, obfirmatoque partium studio passim vis afferatur, hæc eadem contentionis, pervicaciæque licentia Angelicam Doctrinam attentare non dubitaverit. Illud potius jure mirandum, quod tam præpostero Concilio in hac causa locus esse potuerit ubi S. Thomæ exploratissimis sententiis damnati errores disertissime confutantur. Quandoquidem Omnipotentis Dei providentia factum est (*Pius V. in Bulla Mirabilis Deus* 1567.) ut Angelici Doctoris, ac veritate Doctrinæ, non solum innumeræ, quæ vel ipsius ætate, vel antea grassatæ sunt, sed multæ etiam quæ deinceps exortæ sunt hæreses, confusæ, & conjunctæ dissiparentur. Explodenda demonstratur Calumnia prædicta.

§.3. Magno igitur animo contemnite, Dilecti filii, calumnias intentatas sententiis vestris de Gratia præsertim per se, & ab intrinseco efficaci, ac de gratuita Prædestinatione ad gloriam sine ulla prævisione meritorum, quas laudabiliter hactenus docuistis, & quas ab ipsis Sanctis Doctoribus Augustino, & Thoma, se habuisse, & Ver- Laudes Doctrinæ prædictæ.

& Verbo Dei, Summorumque Pontificum, & Conciliorum decretis, & Patrum dictis consonas esse Schola vestra commendabili Studio gloriatur. Cum igitur bonis, & rectis corde satis constet, ipsique calumniatores, nisi dolum loqui velint, satis percipiant, Sanctorum Augustini, & Thomæ (Alexander VII. in Brevi incipiente *Literas*: 1661.) inconcussa tutissimaque dogmata nullis prorsus antedictæ Constitutionis censuris esse perstricta; ne quis in posterum eo nomine calumnias struere, & dissentiones serere audeat sub canonicis pœnis districte inhibemus. Pergite porro Doctoris vestri opera Sole clariora sine ullo prorsus errore (Clemens VIII. in Brevi incipiente *Dilecti Filii* 1603.) conscripta quibus Ecclesiam Christi mira eruditione clarificavit, in collecta Fest., inoffenso pede decurrite, ac per certissimam illam (Pius V. in Bulla ut supra) Christianæ Doctrinæ regulam Sacrosanctæ Religionis veritatem, incorruptæque disciplinæ Sanctitatem tueri, ac vindicare.

§.4. Hæc sunt enim, Dilecti filii, quæ Prædecessores nostri de Sancti Thomæ doctrina senserunt, & prædicarunt; quæque nos, non modo ad curarum vestrarum lenimentum, sed ad animi quoque nostri solatium libentissime usurpamus, & præconio Apostolicæ vocis efferimus. Inclytus enim Ordo iste, cui nomen dedimus, & quem expresse, Domino miserante, professi sumus, eodem Angelicæ Doctrinæ lacte nos aluit, ac licet impari institutionis fructu, ad gerendam Ecclesiarum solicitudinem eduxit; ut privato etiam diuturnoque colendarum artium experimento edicere potuerimus, quod ex Apostolatus specula per hasce literas annunciamus. Deum interea, qui pacem, & veritatem diligendam præcipit, supplices rogate, ut sincero Angelici Doctoris studio omnes in simplicitate cordis nitantur, quæ ille docuit, intellectum conspicere, atque in unitate spiritus, & charitate fraternitatis, quæ ille egit, imitatione complere. Ac vobis dilecti filii, Apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Novembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXIX.

Dat 16.Nov. 1724.An.I.

Statuuntur quædam pro restituenda, & conservanda antiqua Regulari Disciplina in Ordine Fratrum Minorum, sub directione Ministri Gen. totius Ord. viventium.

Hujus Const. ed. 1724, Oct. 3 P. 1 Abrogantur pro bono regimine omnia privilegia personalia Fratribus Provinciæ Portugalliæ concedi solita. Et Clem. XI Const. ed. 171, Aug. 20 P. 18. idem fecit pro Fratribus Provinciæ Brasiliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

UNiversalis Ecclesiæ Regimini, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, inscrutabili Divinæ Providentiæ arcano præsidentes, inter multiplices, ac sane gravissimas Pastoralis officii nostri solicitudines, quibus jugiter premimur, memores sub suavi Religionis Fratrum Prædicatorum jugo a teneris usque annis nosmetipsos Deo devovisse, illam peculiari quadam ratione curam suscipimus, per quam prisca Regularis disciplinæ observantia in Religiosis Ordinibus conservetur, atque instauretur, & ne ii, qui per emissorum in illis votorum semitam ad apicem perfectionis contendunt, a recto Institutorum suorum tramite deflectant, quæcumque felici eorum regimini, ac providæ animarum suarum directioni impedimento esse possunt, removere studemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, in Domino salubriter expedire conspicimus.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, ac nos ipsi, dum in minoribus constituti, commisso nobis a fel. rec. Clemente XI., & Innoc. XIII. Rom. Pontificibus Prædecessoribus nostris in quibusdam Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci tum de Observantia, tum Reformatorum nuncupatorum Provinciis Visitatoris Apostolici munere fungebamur, experientia didicimus, in Ordine præfatto, qui suaves, ac uberrimos in Ecclesia Dei fructus omni tempore protulit, & in dies, eo benedicente, a quo bona cuncta procedunt, proferre non desistit, nonnulli irrepserint abusus contra primitivæ illius disciplinæ formam, ad dispositionem quarumdam Apostolicarum Constitutionum, præsertim rec. mem. Urb. Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri die 23. Jun. 1633., 26. Jun. 1639., ac prima etiam Jun. 1649. respective editarum, quarum priore incipiente = *Inter cæteras* omnia privilegia personalia in eodem Ordine perpetuo abrogata fuerant, neque de cætero a quoquam concedi posse cautum erat; Altera vero, cujus initium est = *Admonemur*, adversus illius Superiores favores extra Ordinem ipsum in concessione gratiarum, graduum, officiorum, & dignitatum, ac remissione pœnarum attendentes, necnon Fratres ejusmodi favores conquirentes emanaverat; & tertia demum quæ incipit = *Militantis Ecclesiæ*, inter alia Patribus ejusdem Ordinis Jus, arbitrium, ac consuetudinem superintendendi Provinciis, Conventibus, Fratrum collocationibus, aliisque dispositionibus, quæ sibi ex officiis, quibus functi fuerant, remansisse, seu competere prætendebant, adempta, & abolita fuerunt; ob minus accuratam autem harum Constitutionum observantiam multa, & gravia in dicto Ordine adversus Regularis observantiæ nitorem incommoda oriri dignoscantur, necnon magnum relaxationi ostium pandatur, atque spiritui paupertatis, & humilitatis, quo Seraphicus ille Ordo potissimum innititur, plurimum detrahatur, non sine modica etiam Religiosæ illius Fratrum paci, & tranquillitatis perturbatione. Causæ præsentis Constitutionis.

§.3. Hinc est, quod Nos, qui Regularem disciplinam ubique vigere, omnemque illius relaxationis viam præcludi summopere exoptamus, hujusmodi malis, & incommodis de opportuno remedio, quantum cum Domino possumus, providere volentes, antiquis, ac laudabilibus dicti Ordinis Statutis per Sedem Apostolicam confirmatis inhærendo. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Abolentur quæcunque indulta personalia adversus Ordinis statuta, & Apostolicas Constitutiones concessa.

hac

hac nostra perpetuo valitura sanctione confirmantes, & expresse innovantes, quæ ab eodem Urbano Prædecessore in ternis ejus Constitutionibus supradictis, & a piæ memoriæ Clemente Papa X. Prædecessore etiam nostro per quasdam suas in pari forma Brevis die 7. Octobris 1672. super nova eorumdem privilegiorum personalium abrogatione expeditas literas disposita, & ordinata fuere, omnia, & quæcumque Indulta, seu privilegia personalia, tam Ex-Ministrorum, Ex-Commissariorum, seu Vice-Commissariorum, Ex-Procuratorum, & Ex-Diffinitorum Generalium, quam Ex-Ministrorum, Ex-Custodum, Ex-Diffinitorum Provincialium, prout etiam Ex-Generalium Prædicatorum, atque Lectorum Theologiæ supra numerum, nec non apud Parentes, vel Consanguineos, aut alibi extra Claustra habitu retento degendi, aut in uno Conventu ita determinate commorandi, ut sublata sit Superioribus facultas ad alios Conventus transferendi, & quævis alia hinc non expressa, quibuslibet Fratribus de Observantia, Reformatis, Discalceatis, Recollectis, Tertiariis, vel quocumque alio nomine nuncupatis sub regimine, ac directione Ministri Generalis dicti Ordinis viventibus, cujuscumque dignitatis, qualitatis & conditionis existant (charissimorum in Christo Filiorum nostrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Theologis, Concionatoribus, & Confessariis actualibus dumtaxat exceptis) quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cujuscumque instantiam, & supplicationem, tam a nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & a quibusvis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationibus, quam etiam ab ipsius Sedis Apostolicæ Nunciis, aut de Latere Legatis, ac quibuslibet Ordinis hujusmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter Regularia Ordinis præd. Statuta, & Apostolicas Constitutiones concessa perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque deinceps a quoquam concedi posse decernimus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis, dilectis filiis Ministro, & Commissario Generalibus, ac Ministris Provincialibus, Custodibus, aliisque ejusdem Ordinis Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Patres, & Fratres Ordinis hujusmodi similia Indulta, seu privilegia habentes, etiamsi a nobis, vel a Prædecessoribus prædictis de non completo, vel complendo integro tempore officiorum, ex quibus illa desumere prætendunt, dispensationem quoquo modo obtinuissent, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam eis in posterum uti sinant, vel permittant.

Statuitur, ne Fratres Conventus suo arbitrio eligere valeant; sed de eis sibi a superioribus provideri postulent.

§.3. Fratres vero, quibus per dicti Ordinis Constitutiones Conventus, in quibus degant, pro suo arbitrio deligere concessum est, cum ad præscriptum Regulæ, quam solemniter voverunt, *nec Domum, nec locum, nec aliquam rem in hoc Mundo sibi possint appropriare*, ex nunc, & de cætero perpetuis futuris temporibus, omni usu in contrarium penitus sublato, a Superioribus Generalibus, vel Provincialibus de Conventibus eis magis acceptis, ea qua decet humilitate sibi provideri postulent, Superiores autem pro singulorum meritis, & qualitate eos in Conventibus postulatis collocari procurent, sicut in Domino expedire viderint; exceptis tamen Almæ Urbis nostræ Conventibus, in quibus utpote numerosa familia gravatis, nec ipsos etiam Ordinis Discretos, qui non fuerint Patres Romanæ Provinciæ, sive de Observantia, sive Reformatorum, vel dictæ Sedis servitio addicti, volumus de Familia commorari posse, sed expletis eorum officiis, ad proprias Provincias, vel ad Conventus sibi a dictis Superioribus assignandos proficisci omnino teneantur, in quibus Guardianis suis juxta Divi Francisci Institutoris mentem ita illi, eorumque Socii subesse debeant, ut extra Claustra absque expressa earumdem Guardianorum qualibet vice obtinenda licentia exire non possint.

Præcipitur Superioribus, ne gratias, & dignitates ad instantiam quarumcumq. personarum Fratribus impartiantur; his que interdicitur, ne exterorum favores ad illas cõsequendas procurent: neque oblatos recipiant.

§.4. Insuper ne ad gradus, officia, & dignitates per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus, & aditus præbeatur vagis, & otiosis Fratribus per alienas Provincias errandi, vel etiam propriæ Provinciæ Conventus circumeundi ob extortas a suis Superioribus facultates per conquisitos extra Ordinem favores, similiter in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub pœna privationis officiorum nostro, ac Romanorum Pontificum Successorum nostrorum arbitrio Superioribus Generalibus ejusdem Ordinis; Provincialibus vero, & reliquis dicti Ordinis Prælatis, nunc, & pro tempore existentibus arbitrio ipsorum Superiorum Generalium præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum, tam Ecclesiasticarum, quam Laicarum, extra dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque Seculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuivis præfati Ordinis Religioso ullam gratiam impertiri, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, dignitates, & officia, & administrationes ejusdem Ordinis concedere audeant; Quinimo Fratres, qui contra præsentium tenorem, mediis, & viis hujusmodi per conquisitos favores, & suffragia extra Ordinem, aliquid sibi procuraverint, ad talia, & similia, ac etiam majora in eodem Ordine consequenda perpetuo inhabiles, & incapaces declaramus: Eos vero, qui Personarum extra Ordinem favorem, vel auctoritatem interpellaverint ad extorquendas a suis Superioribus facultates vagandi, vel de uno ad alium Conventum transeundi, pœna carceris formalis Superiorum suorum Generalium, vel Provincialium pariter arbitrio puniendos esse statuimus; ipsisque Religiosis, & Fratribus dicti Ordinis quibuscumque sub eisdem respective pœnis præcipimus, & expresse interdicimus, ut non solum in præmissis omnibus favores hujusmodi minime procurare, sed nec etiam sponte oblatos, aut ab eis minime procuratos recipere, & similiter, nec ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere præsumant.

Guardianorum nominationes, & præsentationes penitus tolluntur & abrogantur.

§.5. Præterea omne, & quodcumque prætensum jus, seu assertam consuetudinem, quæ potius abusus dici debent, Diffinitores,

vel Guardianos in ipsius Ordinis Capitulis Provincialibus, vel Congregationibus intermediis nominandi, præsentandi, seu proponendi, Provinciis, Conventibus, ac Fratrum collocationibus superintendendi, quovis titulo convenientiæ, vel directionis, seu alio qualitercumque nuncupato inducta, obtenta, & intrusa in perpetuum similiter cassamus, & abolemus, ac cassata, & abolita esse, & censeri debere, cuicumque in posterum tales nominationes, præsentationes, & propositiones, aliaque præmissa faciendi facultate penitus interdicta sub privationis vocis activæ, & passivæ, necnon inhabilitatis ad officia obtenta, & alia in futurum obtinenda ipso facto incurrendis pœnis decernimus, & ordinamus. Declarantes propterea eos, qui Superiores, vel Diffinitores Generales, Officiales Romanæ Curiæ, Provinciarum Ministri, vel qui inter ipsos juxta dicti Ordinis Statuta connumerantur, quinque Custodes etiam aut Diffinitores Provinciarum fuerint ex officiis, quibus functi sunt, nullum habere, vel prætendere posse Jus, arbitrium, superintendentiam, intelligentiam, vel quocumque alio nomine nuncupetur, præeminentiam in Provinciis, Conventibus, Fratrum collocationibus, aliisque dispositionibus, sed liberum omnino sit Provincialibus, & Diffinitoribus (nullo ad prædictos Patres habito respectu) de Conventibus disponere, Guardianos instituere, Fratres collocare, aliaque exequi, prout communi Provinciarum bono magis convenire censuerint. Ipsis etiam Provinciarum Ministris, Custodibus, ac Diffinitoribus nunc, & pro tempore existentibus sub eadem pœna privationis officiorum, quæ obtinent eo ipso quoque incurrenda districte inhibemus, ne titulo convenientiæ, vel directionis, seu alio quocumque nomine Conventus invicem partiri, in eisque Guardianos nominare, proponere, & præsentare audeant, cum intentionis nostræ sit, omnes, & quascumque ejusmodi Conventuum distributiones Guardianorum nominationes, & præsentationes penitus tollere, & abrogare.

§.6. Præcipientes omnibus, & singulis Fratribus dicti Ordinis suffragium, & vocem activam habentibus in Capitulis, & Congregationibus Provincialibus, ut priusquam ad electiones deveniant, has præsentes literas legi faciant, omnesque, & singuli observari jurent, quo scilicet depositis privatis studiis, & affectionibus, nullaque dictorum Patrum habita ratione, eos tantum in Provinciales, Custodes, Diffinitores, & Guardianos libere eligere, & approbare valeant, qui juxta Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones eligi debent, quosque prævia meritorum qualificatione digniores, ac ipsis Provinciis, & Conventibus regendis utiliores, & ad id magis idoneos dijudicaverint.

Præscribitur, ut deputatio Familiarum, & destinatio Conventuum in Capitulis, & Congregationibus Provincialibus fieri debeat.

§.7. In deputatione autem Familiarum, seu destinatione Conventuum in Capitulis, & Congregationibus provincialibus hujusmodi facienda, ut juxta Conventuum exigentiam, & Personarum merita Religiosi opportune collocentur præcipimus, & mandamus sub vocis activæ privatione, aliisque arbitrio Superiorum Generalium infligendis pœnis, ut in iisdem Capitulis, & Congregationibus Familiæ Fratrum ab integro Diffinitorio deputentur, & Conventus destinentur, Fratres vero sub pœna etiam carceris formalis arbitrio Ministri Provincialis, ad Conventus sibi assignatos se conferre, ibique commorari teneantur, nisi legitima excusentur causa ab ipso Diffinitorio approbanda, & Guardiani aliquem sine causa respuentes, privationis sui officii pœnam incurrant, at si causa subsit illum reiiciendi, eam Superioribus Provincialibus defere debeant, quæ si legitima, & rotionabilis eorum judicio probabitur, tunc Religiosum sic rejectum ad alium Conventum mittere valeant.

Revocantur in Capitulis Provinciarum particularibus quæcumque suffragia perpetua.

§.8. Quia tamen in Provinciarum regimine hec abusus tolli, sed potius augeri, nec omnimodam libertatem in electionibus, & deputationibus familiarum hujusmodi, prout par esset, pluribus ab hinc annis obtineri posse non uno experimento compertum habemus, & quod Superiores officio functi, ac ferme semper iidem Provinciarum Patres Diffinitoria ingrediantur, ibique locum, & votum habeant, perniciosis hujusmodi malis occurrere cupientes, utque Provinciarum gubernia juxta ipsius Ordinis Constitutiones singulis triennis ex integro immutentur, & nullatenus perpetua reddantur, providere volentes, cum aliquando contingat, suffragia perpetua Patrum, quos Habituales vocant votis Diffinitorum actualium æqualia esse, immo illa excedere in grave ipsarum Provinciarum præjudicium, quandoquidem ipsis dumtaxat Diffinitoribus Jus sit in Capitulis hujusmodi pro earundem Provinciarum majori bono, & felici gubernio Religiosos ad officia eligere, ac proinde in hac parte literis sanctæ memoriæ Pii V., Clementis VIII., & Gregorii XV. Romanorum Pontificum Prædecessorum itidem Nostrorum hac super re emanatis insistentes, omnia, & quæcumque perpetua suffragia, tam de Jure, quàm de consuetudine, quoquo modo in Capitulis, Congregationibus, vel Diffinitoriis particularibus Provinciarum, & Custodiarum, tam de Observantia, quam Reformatorum, Discalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel alio nomine nuncupatorum, quibusvis Fratribus hactenus quomodolibet competentia, motu, scientia, ac de potestatis plenitudine paribus harum serie etiam perpetuo revocamus, annullamus, & abrogamus, nulliusque roboris, & momenti deinceps fore, & esse declaramus: volentes proinde in Capitulis Provincialibus hujusmodi Guardianos, Diffinitores, Custodes, & Provinciales Ministros, ac Præsidentes Capitulares vocem activam pro novo Diffinitorio eligendo, ipsosque Ministros Provinciales suo tunc officio functos votum etiam consultivum, & decisivum in omnibus actibus Capitularibus una cum novo Diffinitorio, & Præsidente in futurum dumtaxat habere, in reliquis vero Diffinitoriis particularibus, & Congregationibus intermediis solos Provinciales Ministros, Custodes, & Diffinitores hujusmodi voce consultiva, & decisiva uti, & frui debere.

§.9. Cumque eadem prorsus sit ratio de Capitulis, & Congregationibus Generalibus, & ne etiam ob hanc suffragiorum perpetuitatem aliqui ex dictis Religiosis Sanctæ, & Seraphicæ humilitatis obliti, spiritu superbiæ inflentur, vel diuturnitate gubernandi allecti subesse dediscant, & alii eorum exemplo simili cupiditate accendantur, priusquam hujusmodi scandala in Ordinis, & animarum detrimentum invehantur, idipsum quod de Capitulis, & Congregationibus

Pro-

Provincialibus disposuimus, ut præfertur, ad Congregationes etiam, & Capitula Generalia dicti Ordinis extendimus. Inhibentes propterea omnibus, & singulis prædicti Ordinis Patribus, ne in Capitulis, & Congregationibus Generalibus præfatis quisquam eorum in posterum cujuscumque habitualitatis, etiam Generalatus prætextu suffragium ferre possit pro Superioribus Generalibus, vel Diffinitoriis noviter eligendis, sed illi tantum inibi votum habeant, qui juxta Ordinis Constitutiones de corpore Diffinitorii Generalis fuerint, ita tamen, ut ipsi Superiores Generales officio functi in illis Capitulis, & Congregationibus, in quibus eorum munus expleri, seu cessare contigerit, votum consultivum, & decisivum in omnibus actibus Capitularibus obtineant, quibus absolutis soli Minister, & Commissarius Generales noviter electi cum eorum Officialibus Curiæ, & Diffinitoribus universum Ordinem, vel Familiam respective, seclusis quibuscumque Ordinis Discretis valeant, & debeant moderari; ita quod Superiores Generales hujusmodi in arduis Ordinis, vel Familiæ negotiis aliquos ex Discretis, & Patribus præfatis, quos maluerint, consulere, & etiam ad ordinarios congressus, si id commode fieri poterit, vocare debeant, prout Religionis bono conducere existimaverint.

Statuuntur nonnulla de subrogatione Patrum in Capitolis tam particularibus quam generalibus.

§.10. Porro quod attinet ad subrogationem Patrum in Capitulis, & Congregationibus, sive particularibus Diffinitoriis, aut Congressibus tam Generalibus, quam Provincialibus, ea omnia servari debere mandamus, quas alias per statuta dicto Ordini præscripta reperiuntur, itaut secundum uniuscujusque gradum, & dignitatem primo Ordinis, & Familiæ Discreti, deinde Ex-officiales Romanæ Curiæ, ac Ex-diffinitores Generales postea Ex-ministri, & Provinciæ Patres respective juxta eorumdem Statutorum dispositionem substituantur, & subrogentur. Volentes tamen, quod Provinciarum Ministri officio functi, & qui inter eos ad præscriptum Constitutionum Ordinis præfati connumerari solent, sive sint Ex-guardiani Hierusalem, Ex secretarii, aut Ex-commissarii Generales in partibus Indiarum, vel Lectores jubilati de numero, ac alii hujusmodi inter se ita æqualem omnino Ordinem de cetero perpetuis futuris temporibus servent quoad substitutiones hujusmodi, ut illi primo loco subrogentur, qui prius inter Provinciarum Patres, seu Ex-ministros locum fuerunt adepti, quamvis exinde ipsos Provinciarum Ministros, qui re vera officio functi sunt, post alios non antea Ministros contingat suffragari, cum mentis, & intentionis Nostræ sit, ut hoc substituendi, & suffragandi Jus, non in aliquot tantum, sed in omnibus Patribus, quibus illud competit suum sortiatur effectum.

Commutatur Pœna excommunicationis ab Urb. VIII. in transgressores inflictam in illam privationis officiorum.

§.11. Quoniam vero in supradictis Urbani Prædecessoris Constitutionibus, non minus contra Fratres favores extra Ordinem præfatum attendentes, vel conquirentes, quam super abolitione prætensi juris, consuetudinis, vel arbitrii Patrum ejusdem Ordinis qui officiis functi fuerant, editis, pœna excommunicationis adversus transgressores ipso facto incurrenda infligitur, ne ex hoc Religiosorum dicti Ordinis conscientiæ scrupuli ingerantur, ac laquei statuantur in gravem Animarum suarum perniciem, eisdem Constitutionibus, firma remanente in reliquis earum dispositione, in hac parte tantum derogantes, pœnam excommunicationis hujusmodi in illam privationis officiorum, ut præfertur, quæ tamen non nisi a Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus Nostris relaxari valeat commutamus.

Clausulæ peculiares.

§.12. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod Superiores, & Fratres Ordinis præfati, aliique quilibet cujuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, seu ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, redargui, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, neque easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam a Nobis, & Successoribus præfatis pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, nisi de ipsis literis, earumque dispositione fiat mentio specialis, sed ab illis semper excepta, & perpetuo valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri: sicque, & non aliter in præmissis censeri, atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.13. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, & fel. rec. Gregorii XIII., ac ejusdem Urbani VIII., & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, per quas suffragia perpetua in Capitulis, & Congregationibus Provincialibus,

libus,

libus, & Generalibus Patribus Ordinis, & Provincialibus concessa fuerant, aliisque Apostolicis, ac Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non dicti Ordinis, ejusque Congregationum, Reformationum, Provinciarum, & Conventuum quorumcumque juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, ejusque Superioribus, Fratribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, ac quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.14. Volumus autem, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, seu desuetudinem abeant, ut superiores Generales, vel eorum Commissarii in Provinciarum visitatione sub iisdem privationis officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrendis pœnis, quæ non nisi a Nobis, vel Romanis Pontificibus Successoribus Nostris similiter relaxari valeant, de contentorum in hac Nostra sanctione observantia diligenter inquirant, ac transgressores in vocis activæ, & passivæ privationis pœnam incidisse, & ad officia Ordinis inhabiles eo ipso declarent; utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri Generalis, aut Notarii publici subscriptis, & sigillo officii ejusdem Ministri, aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Novembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XL.

Dat. 24. Nov. 1724. Ann. I.

Reservatur Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiæ pro ingressuris tamen dumtaxat Congregationem Doctrinæ Christianæ in Regno Neapolis.

Hujus Const. ed. 1725. Septembris 28. P. 2. unitur Congregatio Neapolitana Doctrinæ Christianæ, cum Congregatione Avenionensi. Et Clem. XI. Const. ed. 1714. Jun. 11. P. 14. Conceditur suffragium deliberativum Definitori adjuncti ejusdem Congregationis Galliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti fili Presbyteri Congregationis Doctrinæ Christianæ in Regno Neapolis, quod pro augenda, & conservanda eorum Congregatione valde expediat, ut nomen eidem Congregationi dare volentes post probationis annum votum perpetuæ stabilitatis, cujus dispensatio Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti reservata sit, emittere teneantur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, dispensationem super dicto voto perseverantiæ pro ingressuris tantum prædictam Congregationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat auctoritate Apostolica tenore præsentium reservamus, & quatenus e memorata Congregatione egrediantur, ab exercitio suorum Ordinum suspensi remanere debeant.

Preces Congregationis prædictæ.

Reservatio dispensationis præfatæ.

§.1. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam Juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Novembr. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Con-

XLI.

Dat. 15. Dec. 1724. An. I.

Conceduntur Privilegia Familiaribus Sanctitatis suæ.

Ab Innocentio XIII. concessa fierunt Const. ed. 1721 *Maij* 26. *P.* 1. *Et a Clem. XII. conceduntur Const. ed.* 1731. *Julii* 25. *P.*2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpet. rei memoriam.

Diriguntur Literæ Familiaribus eisdem.

VEnerabilibus Fratribus Nicolao Mariæ Lercario Nazianzen. Cubiculi nostri Præfecto, Prospero Marefusco Cæsarien. Auditori Nostro, Nicolao Coscia Transanapolitan. Libellorum supplicum Nobis porrectorum, Camillo Merlini Iconien. Notarum arcanarum, & Carolo Majella Emessen. Literarum nostrarum in forma Brevis, quæ ad Principes scribuntur respective Secretariis, ac Josepho Accorambono Philippen. Archiepiscopi Subdatario, Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Porphyrien. Sacrarii nostri Præfecto, Francisco Antonio Fini Avellin., & Dominico de Rubeis Vulturarien. Episcopis, necnon dilectis filiis Philippo Coscia Vicario in Civitate, & Diœcesi Beneventan. a Nobis deputato, Nicolao Albini Vestiario, & Eleemosynario Secreto, ac Nicolao de Simone Beneventan. Nicolao Xaverio Sancta Maria Salernitan. Joanni Vincenti Reatin., Bernardo Pizzella Triventin., Francisco Pacca Neapolitan., Januario Vitelli Pincernæ, & Francisco Ascolensi Beneventan. Architrilino; Hieronymo Columnæ Forerio Majori, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle, & Philippo Astallio Romanis Cubiculariis intimis seu Secretis, Michaelli Angelo de Paulis Pisauren., & Joanni Baptistæ Nuccarini Fulginaten. Medicis Secretis, Dominico Prati Brittinorien., Ignatio Clementi, & Januario Genovese Beneventan., Paschali Ferrari Nolan., Ignatio Philippo Piersanti Camerinen., Nicolao Schinosi Beventan., & Michaeli Angelo Troysi Minervien. Capellanis Secretis, Josepho Longo Beneventan., & Januario Sancta Maria Nolan. Clericis Capellæ nostræ Secretæ, Dominico Eustachi Beneventan., Dominico Martino Firman., Donato Antonio Civitella, & Antonio Ferri Beneventan., Andreæ Joannis Prænestin., & Andreæ Coppola Beneventan. respective Civitatum, vel Diœcesum Cubiculi nostri adjutoribus, ac Julio Silvaggio Romano Magistro Domus nostræ, Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis familiaribus continuis commensalibus nostris salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Causæ præsentis concessionis.

§.1. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos, & quemlibet vestrum respective in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii; & Aulæ Lateranen. Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus, vobisque etiamsi Habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut, ne dum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon Sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, ex-

Concessio prædictorum privilegiorũ

exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, eum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia gentis nostræ sive integre, sive cum vestris respective composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eximuntur eorum beneficia a quibusvis oneribus.

§.2. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, Prædia, Domos, Possessiones, & Bona Patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus, reditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, ceterisque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima Causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiù servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Dispensatur pluralitas Beneficiorum.

§.3. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut Dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem personarum administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum alias canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ac illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere; necnon etiam quamdin Nobis inservieritis tantum, in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam Curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura Animarum Parochianorum) per vos pro tempore respecti ve obtentis, etiam de jure statuto fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis (cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam a quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora, a quo jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, nec non, etiamsi Presbyteri fueritis, ac Dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publice in Scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Et residentia in eis.

Necnon super receptione Ordinum, quoad tempora, & Ordinarium

Conceditur eisdem electio Confessariis, & huic amplæ facultates.

§.4. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgres-

gressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talionis, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; In reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis Liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, Castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indulgentur nonnulla super translationibus pensionum.

§.5: Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu aligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, qnandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris Juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. record. Innocentii PP. XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Conceditur facultas testandi de fructibus Beneficiorum

§.6. Nec non etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac Juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annualium super similibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis; ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, reddi-

 tibus

tibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulative, cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funeribus, quam etiam pro remuneratione illorum, vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & usum, ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis scriptura etiam minus solemni, coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quidquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Statuuntur nonnulla eorumdem favore, si eos contigerit ab intestato decedere.

§.7. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditruum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra Beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, nec non spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis Successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scriptura etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan a vobis, etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus Clericis ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existenbus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoque modo, vel perturbare.

Clausulæ peculiares.

§.8. Decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intra curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias, & Beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis rec. memor. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes septimo Kalen. Decembris Pontificatus sui An. Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis ex quibuscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & Divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam a nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori data, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plena-

narios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos, ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium a nobis, vel Successoribus Nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse: Et sic in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§. 9. Quocirca Venerab. Fratribus Nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & Dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis, super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ speciales.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris etiam nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii Papæ VIII., per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris etiam nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in d. Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. memor. Urbani Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & Locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædeces-

decessores nostros, ac etiam nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia, nisi per personas Illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis Sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quavis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possint, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus. Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipiuntur quædam ab eis exequutioni demandanda.

§. 11. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra, facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei, juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in Judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares continui Commensales erant concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XV. Decemb. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul., quo statuitur, ut Visitator Provinciæ Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum de Observantia, quando Commissarius Indiarum ad eandem non vult accedere, ex eadem Provincia eligatur.

Dat. 20. Decembr. 1724. An. 1.

Clem. XI. Const. ed. 1717. Sept. 7. P. 17. Concessa fuit facultas eligendi Commissarios Visitatores ex eadem Provincia pro Provincia Concept. B. M. Fulminis Min. de Observant. Januen. Et hujus Const. ed. 1726. Jan. 28. P. 2. Confirm. Decr. Episcoporum, & Regularium super lite de erectione Conventus in Provincia Valentiæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponuntur causæ, longinquitas nimirum Provinciæ, & intollerabiles sumptus, quæ Congregationem prædictam ad hoc decernendum impulerunt.

NUper pro parte dilecti filii Francisci Idalgo Proministri, ac Procuratoris Provinciæ Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod facto recursu anno 1708. nomine dictæ Provinciæ ad eamdem Congregationem, præter alia quamplurima, supplicatum fuerat, quod Commissarius Visitator dictæ Provinciæ, a Superioribus, ad quos spectabat, ex Religiosis benemeritis ejusdem Provinciæ eligeretur, & ad hunc effectum Provincialis, ac Diffinitorium pro tempore existentes ad ipsos Superiores notulam omnium Religiosorum tali munere dignorum transmittere tenerentur, ut illi, quem mallent, pro sui justitia, & æquitate eligere possent, cujus supplicationis ratio fundamentalis fuit, maxima paupertas, & distantia quoad longitudinem, & latitudinem ipsius Provinciæ, in qua tam Domorum, quam Ecclesiarum ædificia nullum altum habent, imo solum ex luto acerato constructa existunt, adeoque intolerabiles sumptus

sumptus accessus, & recessus extranei Commissarij Visitatoris sufferre minime valebant, eaque de causa ab Exministro Generali Biesma mediis suis literis Patentalibus die 17. Februarii 1701. Matriti expeditis hoc idem observari mandatum fuerat, cum decreto quod præfatæ literæ patentales usque ad Capitulum Generale observarentur; dicta vero Congregatio super dictis precibus, auditis prius relatione, & voto tunc existentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis rescripserat, quod exquireretur Votum Capituli Generalis, quod super hoc puncto Commissarii Visitatoris favorabile fuit, ideoque eidem Congregationi supplicato, ut attento favorabili voto memorati Capituli Generalis, tam Commissarius Generalis Indiarum, quam Peruanus, quando per se ipsos eamdem Provinciam Tucumanensem visitare nolebant, vel nequibant unum ex Religiosis idoneis ejusdem Provinciæ deputare, & nominare, & ad hunc effectum Provincialis, & Definitorium pro tempore notulam omnium Religiosorum ad id munus visitandi dignorum, ad eosdem Superiores mittere tenerentur, & respectiue deberent, sicque in futurum inviolabiliter observari mandarent. Emanavit a præfata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet = Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita visa relaxatione Eminentissimi Corsini prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, ac enuntiato voto Capituli Generalis, referente Eminentissimo Nostro Spinula censuit, & decrevit idem Decretum Capituli Generalis esse approbandum, & confirmandum, ut infra, videlicet. = Quod stante summa egestate præfatæ Provinciæ Tucumanen, quæ intollerabiles sumptus adducendi estraneum Commissarium Visitatorem sufferre non potest, quando Indiarum Commissarius per se ipsum non vult accedere ad eandem Provinciam ad Capitulum celebrandum, tunc ex eadem Provincia Commissarium Visitatorem debeat assignare, & ad hunc effectum suo tempore Provincialis, & Diffinitorum notulam Religiosorum tali munere dignorum ipsimet Indiarum Commissario transmittere teneantur: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis, ac aliis quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus. Romæ 22. Septembris 1724. = F. Card. Paulutius = V. Archiepiscopus Damascenus Secretarius = Loco ✠ Sigilli.

Decretum prædictum.

§.1. Cum autem sicut dictus Franciscus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Preces Procuratoris Provinciæ.

Confirmatio relati Decreti.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die XX. Dec. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLIII.

Conceduntur Indulgentiæ omnes præsentis Anni Jubilæi Monialibus, Oblatis, Puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monasteriis degentibus, ac Anachoretis, Eremitis, Infirmis, & in Carcere detentis.

Dat. 12. Januarii 1725. An. 1.

Pro omnibus aliis hic non exceptis suspensæ fuerunt quæcumque Indulgentiæ vertente hoc Anno Jubilæi 1725. Const. hujus P. ed. 1724. Jul. 6. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pontificia solicitudo quamvis omnium Christifidelium saluti prospiciat, præcipue tamen spiritualibus Sanctimonialium profectibus paternæ charitatis affectu studet providere, ipsæ enim sunt filiæ, quæ oblitæ Populum suum, & Domum Patris sui, animi splendore cælestem Regem oblectant: ipsæ sunt Prudentes Virgines, quæ lampades suas charitatis flamma succensas prouide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cælitus petitam ducunt, non modo sibi ipsis ad Cælum viam sternunt, sed jejuniis, vigiliis, & orationibus, cæteris quoque Christifidelibus eam aperire student, Quare summopere optandum est,

Prœmium.

est, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat, constantissime retineant, ac dent operam, ut sicuti præclaros hic agunt de carne triumphos, ita post hujus vitæ certamina in Cælesti Patria feliciter coronentur.

Causæ præsentis concessionis.

§.1. Quoniam autem consimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut supernarum rerum contemplationi securius vacent laudabiliter elegerunt Spiritualibus quoque ipsorum incrementis paternis visceribus, maxime ducimus consulendum. Cum igitur tam ipsi, quam præfatæ Sanctimoniales perpetua vivant clausura mancipati, & multæ Puellæ, & Mulieres seculares educationis, vel alia ex causa de licentia Sedis Apostolicæ in Monasteriis degant, ibique clausuræ leges observent, multæque etiam reperiantur Oblatæ, quarum institutum a Sede Apostolica approbatum existit, & quæ in Domibus, seu Conservatoriis in communi vivunt, necnon multi (ut accepimus) vtriusque sexus Christifideles partim Carceribus detenti, partim vero diuturna infirmitate præpediti non solum in Alma Urbe Nostra, & Italia, sed aliis etiam Regionibus, Provinciis, & Locis reperiantur, qui, & quæ respective impedimentis hujusmodi remotis pro percipiendis præsentis Anni Jubilæi fructibus ad Almam Urbem Nostram omnino venirent, & Basilicas, Ecclesiasque ad id deputatas benedicente Domino indubitanter visitarent; verum ob prædicta impedimenta ad Urbem hujusmodi minime venire, neque respective Basilicas, & Ecclesias ipsas visitare valeant. Nos pro pastoralis officii Nostri debito, paternaque charitate illorum omnium Animarum saluti, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, omnibus, & singulis Sanctimonialibus quorumcumque Monasteriorum, etiam illorum, quæ ab ordinaria jurisdictione exempta, & Sedi Apostolicæ præfatæ immediate subjecta sunt, vel esse asseruntur, necnon Oblatis præfatis, ac Puellis, & Mulieribus Secularibus Monasteriis hujusmodi de ejusdem Sedis licentia degentibus, & Anachoretis, atque Eremitis hujusmodi, ac utriusque sexus Christifidelibus tam Carceratis, quam Infirmis prædictis tantum, & qui alias impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis cessantibus ad hanc Almam Urbem pro Thesauris Spiritualibus hujusmodi consequendis venturi fuissent, vere pœnitentibus, & confessis, quod in Locis ubi eos esse contigerit, pia Christianæ pietatis, & charitatis opera, iuxta formam ab Ordinariis Locorum, seu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujusmodi Superioribus, vel de eorum mandato a prudente Confessario; In Alma vero Urbe a Dilecto Filio Nostro Vicario, seu ejus Vicesgerente tantum præscribendam pro cujuslibet statu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita exercendo, & alia in nostris Literis Indictionis Anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones etiam plenissimas consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si in hoc præsenti Anno Jubilæi diebus ad id statutis quatuor ad id deputatas Basilicas, & Ecclesias Almæ Urbis, & extra illius muros, pro quibus visitandis Jubilæum, & Indulgentiæ prædictæ concessæ sunt, personaliter visitarent, & eorum quilibet visitaret: Eisdemque Sanctimonialibus, ac Oblatis, Puellis, & Mulieribus Secularibus, necnon Anachoretis, atque Eremitis, & Christifidelibus impeditis hujusmodi, ut ad effectum præsentium Confessarios Presbiteros Seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares ab iisdem Ordinariis Locorum ad id probatos, qui confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia salutari absolvere possint, eligere valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicta Indulgentiarũ pro omnibus præfatis, quibuscumque in locis eos esse contigerit.

Clausulæ.

§.2. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium Literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Jan. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLIV.

Abrogantur quæcumque Privilegia personalia Monachis Ordinis S. Benedicti Congregationis Portugalliæ alias concessa.

Dat. 27. Januarii 1725, An. 1.

Hujus etiam Constit. ed. 1724. Octobris 3. P. 1. Abrogata fuerunt Privilegia omnia personalia, quæ Minoribus Ord. S. Francisci in Regno Portugalliæ concedi consueverunt.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

In suprema militantis Ecclesiæ specula meritis licet imparibus, divina dispositione collocati in eam præcipue curam solicitis studiis intendimus, ut Religiosorum Virorum sub suavi vitæ Monasticæ jugo altissimi obsequiis mancipatorum Congregationes salubriter dirigantur, laudabilibusque institutis suis quocumque sublato impedimento inhærentes, felicibus in dies benedicente Domino, proficiant incrementis. Cum itaque (sicut accepimus) in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac Insulis in Indiis, & Ultramarinis conquistis ipsorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali subiectis Monachis Congregationis Portugalliæ Ordinis S. Benedicti diversa Iudulta, & Privilegia personalia, prærogativæ, immunitates, atque exemptiones concessa reperiantur, unde gravissima in prædicta Congregatione scandala enasci, magnumque Monasticæ in ea disciplinæ, & observantiæ relaxationi ostium pandi experientia ipsa compertum est. Nos præmissis quantum cum

Causæ præsentis abrogationis.

cum Domino possumus de opportuno remedio providere, salubrique, ac prosperæ ipsius Congregationis Monachorum directioni consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & quæcumque privilegia, & Indulta personalia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quibusvis dictæ Congregationis Monachis, & personis cujuscumque Dignitatis, qualitatis, & conditionis existant quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cujuscumque Instantiam, & supplicationem tam a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & a quibusvis S. R. E. Cardinalium Congregationibus, quam etiam a Sedis Apostolicæ in eisdem Regnis Nuntiis, ac quibuslibet Congregationis Monachorum hujusmodi Superioribus hactenus quoquo modo contra, & præter Regularia Congregationis, & Ordinis prædictorum instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurren., dilectis filiis Generali, aliisque dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Monachos Congregationis hujusmodi similia Indulta, privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones habentes illos eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant, inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis juxta Regularia Congregationis, & Ordinis prædictorum Statuta Apostolica Auctoritate confirmata omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo.

Abrogatio prædicta motu proprio facta.

Mandatur exequutio harum literarum.

§.1. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Literis Apostolicis super concessione, seu confirmatione Indultorum, Privilegiorum, prærogativarum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ cum derogatoriis.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Januarii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Pimo.

XLV.

Declaratur irrita electio, & consecratio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum Ultrajectinum.

Dat. 21. Februarii 1725. An.I.

Alia Const. hujus ed. 1725. Aug. 13. P. 2. Declaratur nulla electio Cornelii Berchaman in Archiepiscopum Ultrajectinum cum indictione Excommunicationis latæ Sententiæ audentibus illum consecrare.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Qua sollicitudine ad Animarum Vestrarum salutem hæc S. Sedes advigilet, quove studio curet, & nitatur, ut aduersus insidias Diaboli nulla vobis desint sanæ doctrinæ, salutaris disciplinæ, & vigilantiæ pastoralis præsidia, jam assiduis hactenus argumentis exploratum Vobis esse non dubitamus. Hæc ipsa tamen doloris acerbitas, qua gemitus Nostros ad Vos deferre, mœrorisque causas iteratis questubus replicare, & recentibus scandalis obviam ire compellimur, novum Vobis, nec obscurum esse debet paternæ Nostræ charitatis testimonium.

Literæ diriguntur ad Catholicos in Federato Belgio.

§.1. Nostis autem dilecti Filii, quibus artibus pravæ doctrinæ semina spargere molientes dissensionis Filii, non solum catholico nomine, sed pastoralium etiam munerum inducta larva, & confictis Ecclesiastici Ministerii titulis abutentes, ad Animarum curam, & Sacramenta administranda obrepere, aut irrumpere tentaverint. Sed superbia eorum, quæ ascendit semper, eo demum temeritatis evasit, ut postquam a septem Clericis, qui Canonicorum nomen jactabant Ultrajectini Capituli, quod jam ante annos ab hinc plures supra centum intercedit, perperam, ac temere facta esset die 27 mensis Aprilis anno 1723. Electio Cornelii Steenoven turbolentæ factionis antesignani,

Expositio facti.

ni, & Ecclesiasticis censuris obstricti in Archiepiscopum Ultrajectinum, quanquam ab hac Sancta Sede rejectam ejusmodi Electionem certo, & palam rescivissent; curarunt tamen, atque effecerunt, ut eidem Cornelio die 15. mensis Octobris anno 1724. Apostolica auctoritate, & Sacrorum Canonum contemptis regulis, per detestabilem, ac sacrilegam manuum impositionem Episcopalis consecrationis munus traderetur. Ne autem factiosorum conatus ulla pravitate vacarent, consecratio peracta est a Dominico Maria Varlet Episcopo Babylonensi jam ab exercitio Episcopalis Ordinis suspenso, ejus suspensione per literas Sacri Cardinalium Collegii apud vos typis impressas publice denunciata; sed ad hæc inde etiam cumulus perversitatis accessit, quod memoratus Episcopus Babylonensis, minime assistentibus ex præscripto Sacrorum Canonum duobus aliis Episcopis, nullaque Apostolica dispensatione suffultus, solus antedictum Cornelium consecrare ausus fuerit.

Declaratio prædicta irritæ electionis: cum inhibitione eidem Cornelio, ut abstineat ab exercitio Ordinis Episcopalis.

§.2. Ut igitur pro nostræ servitutis officio opportuna remedia tantis scandalis adhibeamus, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus, tam electionem ejusdem Cornelii in Archiepiscopum Ultrajectinum fuisse irritam, ac prorsus nullam; quam ejus consecrationem fuisse omnino illicitam, & execrandam, ac proinde ipsum temere, nulloque jure electum Cornelium omni Ecclesiastica, & Spirituali jurisdictione pro Animarum regimine carere; atque illicite consecratum ab omni exercitio Episcopalis Ordinis esse suspensum. Mandamus propterea, districteque interdicimus memorato Cornelio sub pœna Excommunicationis ipso facto sine alia declaratione incurrendæ, ne audeat Pastores, Missionarios, Ministros, aut alios quocumque nomine nuncupentur, ad Animarum curam, & Sacramentorum administrationem quovis etiam necessitatis prætextu constituere, ac deputare. Simul etiam palam edicimus, & declaramus, omnes, & singulas prædictorum officiorum deputationes pro Animarum regimine quocumque nomine factas, aut fortasse faciendas, cum omnibus inde secutis, prorsus irritas esse, ac nullius roboris, & momenti. Rursus eidem Cornelio præcipimus, & inhibemus, ne sub simili Excommunicationis pœna audeat illicite Sacramentum Confirmationis, aut Ordines conferre, aut quoquo pacto Ordinem Episcopalem a quo suspensus est, exercere.

Injungitur eisdem Catholicis, ne prædictum Cornelium in Archiepiscopum agnoscant.

§.3. Vobis autem, dilecti Filii graviter injungimus, ac vetamus, ne antedictum Cornelium pro vero Archiepiscopo Ultrajectino habeatis, & agnoscatis, neve cum eodem ullo pacto, præsertim in Divinis, communicetis; aut ab ipso, vel ab aliis per ipsum perperam, & inaniter deputatis Sacramenta, aut Ordines accipiatis. Noverit enim, qui Ordinibus initiatus ab ipsis fuerit, suspensionis se vinculo constrictum, atque irregularitati præterea obnoxium, si susceptos Ordines exercuerit. Reliquum est, ut paternis curis nostris filialis obedientiæ, fideique vestræ officia respondeant. Nullum enim jucundius dolori nostro solatium afferri potest, quam ut intelligamus, Vos caute ambulantes, non vocem alienorum audire, sed Pastorem sequi, & domum ædificare supra firmam petram. Ac Vobis, dilecti Filii Apostolicam benedictionem, quam cælestis præsidii pignus, atque aduersus potestates tenebrarum arma, & scutum esse optamus, peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Februarii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno primo.

XLVI.

Declaratur, quasdam Indulgentias in generali Indulgentiarum suspensione, Anno Jubilæi durante, indicta, minime comprehendi: & quædam alia Indulgentia conceditur. Dat. 2. Martii 1725. An. 1.

Inter alias excipiuntur Indulgentiæ concessæ ab Inn. XI. Const. ed. 1678. Oct. 1. Comitantibus S.S. Viaticum, quæ confirmatæ, & ampliatæ fuerunt ab Inn. XII. Const. ed. 1695. Jan. 5. P. 4. Et alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. Fit facultas Christi Fidelibus consequendi etiam suspensas Indulgentias, in suffragium tamen Animarum Purgatorii.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christi-Fidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem quarumdam Indulgentiarum, & gratiarum Spiritualium concessiones, quæ ad Divini cultus incrementum, & ad augendam Fidelium devotionem, Animarumque salutem promovendam peculiariter impertiri dignoscuntur, ab indicta Anno Jubilæi generali earundem Indulgentiarum suspensione excipere, ne circa eas, aliquibus dubitandi occasio præbeatur.

Enumeratio Indulgentiarum, quæ sub prædicta suspensione minime comprehenduntur.

§.1. Quum itaque Nos nuper sub generali suspensione hujusmodi, nec Indulgentias Altarium privilegiatorum pro Fidelibus Defunctis, nec alias quascumque eodem modo pro solis ipsis Defunctis concessas venire, sed quas Vivi sibi lucrari possunt cum facultate illas per modum suffragii Animabus eorumdem Fidelium Defunctorum in Purgatorio existentibus applicandi suspensas esse, minusque Indulgentias concessas in articulo Mortis in facultate illas aliis communicandi cessare, neque a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium de Latere Legatis, & Apostolicæ Sedis Nunciis, ac Episcopis in usu, seu exercitio Pontificalium, aut in impartienda Benedictione, aliave forma consueta concedi solitas; sicuti etiam perdurare facultates Tribunalis Officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem, auctoritate Apostolica instituti, ejusque Officialium, Missionariorum quoque, & Ministrorum, qui ab eodem Tribunali, seu a Congregatioue Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præposita, vel alias a Sede prædicta ad id deputati fuerint, & præsertim facultates absolvendi ab hæresi illos, qui abjuratis

tis eorum erroribus, capaces ejusmodi absolutionibus redduntur; Insuper Indulgentias a fel.rec. Innocentio XI., & Innocentio XII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die prima Octobris 1678., & die prima Julij 1695. respective expeditas Literas Christi Fidelibus, qui Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, dum ad Infirmos deferri contigerit, devote comitati fuissent, aut legittimo impedimento detenti personaliter comitari nequivissent, sed tamen lumen, seu facem per alios ea occasione deferendum, seu deferendam misissent, prout etiam à Nobis per nostras in pari forma Brevis Literas die 14. mensis Septembris proxime præteriti emanatas, mane, aut meridie, seu vespere ad pulsum Campanæ flexis genibus Salutationem Angelicam recitantibus concessas, sub præfata suspensione Indulgentiarum minime comprehendi auctoritate Apostolica declaraverimus.

Declaratio prædicta.

§.2. Nunc autem universos Christifideles de nostra in præmissis mente, & voluntate certiores reddere, & ad Indulgentias, & gratias Spirituales ejusmodi lucrifaciendas, quacumque submota dubietatis occasione, alacrius excitare cupientes; Omnibus, & singulis Christi-Fidelibus prædictis declarationem a Nobis, sicut præmittitur, editam, quod scilicet memoratæ Indulgentiæ, & gratiæ Spirituales, durante Anno Jubilæi lucrifieri possint in omnibus, & per omnia, perinde acsi generalis suspensio præfata non emanasset, tenore præsentium denuntiamus, ac edicimus, palamque, & notam facimus.

Conceduntur Indulgentiæ iis, qui fuerint Orationi 40. horarum ubicumque.

§.3. Præterea ad fovendam, ampliandamque eorumdem Fidelium erga Sanctissimum, Augustissimumque Corporis, & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum prædictum, pietatem, atque devotionem illis omnibus, & singulis Christi-Fidelibus ubicumque extra Urbem degentibus Confessis, ac Sacra Communione refectis, vel saltem vere contritis, & cum firmo proposito confitendi, qui in Ecclesiis ubi Oratio quadraginta horarum, durante præsenti Anno Jubilæi, indicta fuerit, devote eo temporis spatio, quod illis commodum fuerit, oraverint, toties, quoties id egerint Septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta, dicta auctoritate relaxamus, prout eidem Orationi quadraginta horarum in Ecclesiis Almæ Urbis Nostræ institutæ interessentibus novissime concessimus.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus suspensione hujusmodi, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die II. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLVII.

Interdicitur Regularibus omnibus, ad quascumque dignitates Ecclesiasticas promotis, ne secum extra Cœnobia ulla bona adsportare audeant.

Dat. 7. Marti 1725. An. 1.

Similis interdictio pro F. F. Minoribus Conventualibus facta est ab Alex. IV. Const. ed. 1255. Decemb. 5. P. 1. Et pro F. F. Prædicatoribus a Clem. IV. Const. ed. 1268. Jun. 9. P. 4. Quæ Constitutiones hic referuntur, & extenduntur ad omnes ordines Regulares.

BENEDICTUS PAPA XIII.

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Postulat humilitati Nostræ Divina dispensatione commissum Sacrosancti Apostolatus officium, ut quæcumque respiciunt bonum, tranquillitatem, & commodum Ordinum Regularium, unde plurimum omni tempore non modo splendoris, ac ornamenti, verum etiam utilitatis, atque præsidii Catholicæ Ecclesiæ accessisse, ac in dies magis accedere satis omnibus notum est; & quorum in Cœtu, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipsos olim fuisse, pluriumque annorum spatio versatos esse in Domino gloriamur, propensis studiis, paternaque charitate, & solicitudine promovere non omittamus; ac ea præsertim, quæ ad tollendos abusus, arcendam proprietatis labem, & inviolatum custodiendum in eisdem Ordinibus paupertatis Votum, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris provido, justoque consilio sancita fuisse noscuntur, ut serventur exactius, Apostolicæ confirmatiotis Nostræ munimine roboremus, & alias desuper concessæ Nobis cælitus auctoritatis partes interponamus, prout rerum, ac temporum conditio exigit, & Nos omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad majorem Omnipotentis Dei gloriam, prosperum prædictorum Ordinum Regularium statum, ac Animarum pretiosissimo Christi Sanguine redemptarum salutem, expedire in Domino arbitramur.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Alexander Papa IV. Prædecessor Noster, cum expositum illi fuisset aliquando contingere, ut Fratres Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci ad Episcopalem, & alias Superiores, seu inferiores Dignitates promoti secum adsportare, propriisque usibus applicare præsumerent Libros, & alia, quæ tempore suæ promotionis haberent, tametsi non ad eos, quibus nihil proprium habere licet, sed ad Ordinem pertinerent; ad ejusdem abusum submovendum, & consulendum præfati Ordinis indemnitati, quasdam suas desuper promulgavit Literas Apostolicas tenoris sequentis, videlicet: Alexander Episcopus Servus Servorum Dei. Generali, & Provincialibus Minoris Ordinis Fratrum Minorum. Ex parte vestra Nobis fuit intimatum, quod, cum contingat interdum ad

Refertur quædam Constitutio Alexandri IV., qua idem injungitur singulis

tim Minoribus Conventualibus.

Episcopalem, & alios superiores, seu inferiores Dignitates, aliquos de Fratribus vestri Ordinis promoveri, ipsi libros, & alia, quæ tempore suæ promotionis habent, licet non ad eos, cum proprium eis habere non liceat, sed ad Ordinem pertineant memoratum, propriis usibus applicare præsumunt in suarum perniciem Animarum: Quare suppliciter postulastis a Nobis, ut providere super hoc salubriter curaremus. Nos igitur eorundem Fratrum saluti, & indemnitati vestri Ordinis paterna volentes solicitudine providere, ut libros, & alia quæ ipsos promotionis suæ tempore habuisse, seu habere constiterit, Tibi, Fili Generalis Minister, vel tuis Provincialibus Ministris, submota qualibet dilatione, resignent ipsis Fratribus jam præmotis in virtute obedientiæ, illis autem, quos promoveri contigerit, ne resignare differant, auctoritate præsentium duximus injungendum, nisi forsan Vos ipsorum usus eis ad tempus concesseritis de gratia speciali. Datum Laterani Anno Incarnationis Dominicæ MCCLV. Nonis Decembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Alia Constitutio Clementis IV. ad eundum abusum ex Ordine Predicatorum submovendū.

§.2. Deinde, cum memoratus abusus in Ordinem quoque Fratrum Prædicatorum irrepsisset, recol: mem: Clemens Papa IV. Prædecessor itidem Noster pro suo Pastorali zelo eum extirpandum curavit per suas consimiles Literas Apostolicas, quarum tenor hic subjicietur: Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis Filiis Magistro, & universis Prioribus, & Fratribus Ordinis Prædicatorum salutem, & Apostolicam Benedictionem. Providentia laudabilis, & salubris in cunctis vestris haberi debet operibus, ut exinde claritatem nominis in conspectu Dei, & hominum habeatis. Cum itaque (sicut asseritis) contingat interdum, quod illi ex vobis, qui de Ordine vestro ad Archiepiscopatus, & Episcopatus, & alias Prælaturas Ecclesiasticas assumuntur, non considerantes, quod ex professione in ipso emissa Ordine nihil habent proprium, quod sibi specialiter valeant retinere, libros, & alia, quæ apud eos hujusmodi tempore promotionis habent, usibus propriis applicare, secumque portare præsumant in propriæ salutis dispendium, & dicti Ordinis non modicum detrimentum: Nos præsumptioni hujusmodi volentes salubriter refragari, universis Fratribus dicti Ordinis ad hujusmodi Archiepiscopatus, Episcopatus, & Prælaturas de cætero assumendis, auctoritate præsentium districtius inhibemus, ne consecrationis munus quoquo modo recipiant, antequam libros, & bona contingentia Ordinem memoratum, quæ apud eos tempore suæ promotionis habere contigerit, Prioribus, & Conventibus, de quibus assumpti fuerunt, cum integritate resignent, nisi forsan iidem Priores, de consensu ipsorum Conventuum, usum illorum ad certum tempus eis duxerint concedendum: alioquin eo ipso ab executione Pontificalis Ministerii noverint se suspensos. Inter hujusmodi autem libros non intelligimus comprehendi quaternulos, & alias cartulas, vel membranas, in quibus dicti Fratres sibi certa notabilia cum aliquibus privatis sermonibus collegerunt. Nulli ergo &c. Datum Viterbii Anno Incarnationis Dominicæ MCCLXVIII. quinto Idus Junii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Confirmatio relatarum Constitutionum.

§.3. Quamvis autem præinsertarum Apostolicarum Literarum tenorem a memoratis Regularibus, pro quibus emanarunt, religiose hactenus observatum fuisse, & adhuc observari minime vereamur. Nihilominus nonnullis justis, & gravibus adductis rationibus, ad obstruendum fraudibus, quæ forsan in posterum committi possent, quemcumque aditum, easdem Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis confirmandas, & innovandas esse duximus; prout Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione illas, & in eis contenta quæcumque (iis tantum exceptis, quæ eidem Nostræ Constitutioni adversantur, vt infra) amplissime confirmamus, approbamus, ac innovamus, & quatenus opus sit, adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, pristinum in statum reponimus, ac plenarie integramus.

Extensio earundem ad omnes alios Regularium Ordines.

§.4. Præterea, etsi satis constet saluberrimam prædictam Literarum dispositionem non ad eos dumtaxat, de quibus loquitur, sed ad universos etiam alios Regulares Ordines pertinere, cum ratio Voti solemnis paupertatis, cui illa unice innititur, vigeat, locumque habeat generatim absque ulla prorsus differentia in omnibus Ordinibus, quorum Professores eodem paupertatis Voto æqualiter obstringuntur: adeoque sicut iidem Professores indiscriminatim nihil proprium possident, nec possidere possunt, & quidquid acquirunt, Monasterio, & Ordini acquirunt, ita sane absque ullo discrimine, quando ad Prælaturas Ecclesiasticas assumuntur, bona, quæ ante earum assecutionem habebant, secum asportare propriosque in usus convertere nequaquam possunt, sed Monasterio, & Ordini, cui acquisita sunt, ex integro relinquere, ac resignare tenentur; Nihilominus ad quamcumque ambiguitatem submovendam, ac penitus è medio tollendam, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, memoratas Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas tenore præsentium expresse extendimus, ac ampliamus ad omnes etiam, & singulos alios Catholicæ Ecclesiæ Ordines, Congregationes, ac Instituta Regularia, Monastica, & alia quocumque nomine, & titulo nuncupata, nullo prorsus excepto, a quibus, & ab eorum Professoribus deinceps illas in omnibus, & singulis, quæ præsenti Constitutioni non adversantur, exactissime observari volumus, præcipimus, & mandamus, perinde acsi ipsæmet Literæ a præfatis Prædecessoribus Nostris pro singulis aliis Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis prædictis, eorumque Professoribus quibuscumque editæ, & promulgatæ fuissent, & non alias, nec alio modo.

Idem denuo omnibus inhibetur ab hoc Pontifice.

§.5. Cupientes insuper, ut omnis ansa, & occasio quibuscumque alienis, extraneis, aut subdolis prædictarum Literarum interpretationibus præcidatur, Ordinumque Regularium quorumcumque præfatorum indemnitati plenius etiam, atque uberius consultum sit: motu,

tu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, omnibus, & singulis Regularibus Personis cujuscumque Ordinis, Congregationis, ac Instituti, ut præfertur, quæ a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore existente ad Patriarchatus, Archiepiscopatus, Episcopatus, vel quascumque alias Prælaturas, & Dignitates Ecclesiasticas in posterum assumentur, tenore præsentium strictissime interdicimus, ac inhibemus, ne secum adsportare, propriisque usibus applicare audeant libros, pecunias, credita, deposita, & bona mobilia, seu immobilia cujuscumque generis, & speciei, quæ eos tempore suæ promotionis penes se, vel alios habere contigerit, *exceptis dumtaxat Scriptis, propriis indumentis, & Breviario*; sed ea omnia, statim ac suæ promotioni consenserint, & antequam Consecrationis munus suscipiant, Superiori Locali, & Capitulo Cœnobii, Conventus, aut Domus, ubi degunt, integra, & intacta absque ulla prorsus diminutione, cum eorum Notula, seu Inventario bona fide confecto, resignare teneantur, ut illi postmodum Cœnobio, Conventui, vel Domui applicari possint, ac debeant, cui juxta Constitutiones, & consuetudines cujusque Ordinis, Congregationis, ac Instituti applicanda esse constiterit. Quod si secus fecerint, & huic nostræ Ordinationi non obtemperare præsumpserint, contrafacientes, ultra pœnam suspensionis ab exercitio Pontificalis Ministerii in præfatis Clementis IV. Literis constitutam, suspensionis insuper a Divinis pœnam ipso facto incurrant, cujus relaxationem Nobis tantum, & Romano Pontifici pro tempore existenti (sublata ceteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apostolicæ Officio, & Majori Pœnitentiario, eam, etiam ad tempus, relaxandi facultate) specialiter, & expresse reservamus, ac reservatam esse volumus, & mandamus.

Adimitur Superioribus Ordinum facultas concedendi promotis eisdem ad tempus usum librorum, aliorumque.

§.6. Postremo, cum æquum, & salutare, imo etiam necessarium arbitremur, ut occurratur, ac opportunum adhibeatur remedium præjudiciis, & detrimentis, quæ actenus illata fuisse novimus, ac etiam de cetero inferri posse animadvertimus Ordinibus Regularibus, Cœnobiis, Conventibus, ac Domibus prædictis ex facultate, quæ ab Alexandro Prædecessore Ministro Generali, & Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci, & a Clemente itidem Prædecessore Ministro Generali, ac Prioribus Ordinum Fratrum Prædicatorum, ut præfertur, tributa fuit concedendi promotis ad Episcopalem, & alias Ecclesiasticas Dignitates, usum ad tempus Librorum, aliorumque bonorum, quæ tempore suæ promotionis habebant; Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium nedum præfatis, sed etiam omnibus, & singulis aliis Superioribus quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, ac Institutorum Regularium prædictorum, ad quæ præinsertas Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas, ut supra extendimus, & ampliamus, etiamsi Abbates, Magistri, Ministri, & Præpositi Provinciales, aut Generales fuerint, vel quacumque alia denominatione, ac titulo Ordinibus, Congregationibus, & institutis antedictis præfuerint, necnon eorumdem Cœnobiorum, Conventuum, Domorumque Superioribus Localibus, & Capitulis quibuscumque, prædictam facultatem concedendi ad tempus usum Librorum, aliorumque mobilium præfatorum prorsus adimimus auferimus, & abrogamus, ac pro adempta, sublata, & prorsus abrogata ab omnibus in posterum haberi volumus, statuimus, & declaramus, itaut perpetuis futuris temporibus ejusmodi facultate uti amplius non possint, nec debeant, perinde acsi ipsis a præfatis Prædecessoribus Nostris nunquam tributa, & concessa fuisset, & non alias, aliter, nec alio modo: sub pœna, si secus fecerint, suspensionis a Divinis eo ipso incurrenda, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, privative quoad omnes alios, reservamus, & reservatam esse statuimus, præcipimus, ac mandamus.

Clausulæ.

§.7. Decernentes præsentes Literas semper validas, firmas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§.8. Non obstantibus præinsertis Alexandri IV., & Clementis itidem IV. Prædecessorum Literis, & de jure quæsito non tollendo, ac certis Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ordinum prædictorum, etiam juramento confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Professoribus quibuscumque sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis,

tis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Aliæ clausulæ.

§.9. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generali in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ confirmationis, approbationis, innovationis, reintegrationis, decreti, declarationis, statutorum, voluntatum, mandatorum, Constitutionis, assignationis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. nonis Martii Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. M. Card. Prodatar.

LXVIII.

Dat. 12. Martii 1725. An. I.

Conceduntur duabus Facultatibus utriusque Juris, & Artium liberalium in Oppido Palen. Provinciæ Bearniæ nuper erectis Privilegia omnia Universitatibus Studiorum Generalium Regni Galliarum concessa; ac pariter Studentibus, & ad gradus Scholasticos in eis promotis.

Inn. XIII. Const. ed. 1721. Maji 9. P. 1. Confirmatur, & innovatur concessio Privilegiorum Universit. Stud. gen., & Collegio Doctorum Civit. Urbini a Clem. XI. facta. Et hujus Const. ed. 1727., Jul. 1. P. 4. erigitur Universitas Studiorum in Civitate Camerinensi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Duas facultates prædictas nuper erectas fuisse refertur.

NUper pro parte Charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis expositum fuit, quod cum dilecti filii Clerus, & Populus Provinciæ suæ Bearniæ ei exposuissent grave incommodum, & dispendium quod Incolæ Provinciæ prædictæ in amandandis Juvenibus ad Studiorum Generalium Universitates utpote multum inde dissitas sentiebant, ipseque Ludovicus Rex eorumdem Incolarum commoditatibus, ac utilitati prospicere cupiens erectioni duarum facultatum in Oppido Civitate nuncupato Palen., quod dictæ Provinciæ caput existit, utriusque nempe Juris Canonici, & Civilis, ac Artium liberalium assensum suum præbuisset, quæ postmodum inibi erectæ, & institutæ fuerunt; Nunc autem memoratus Ludovicus Rex duabus facultatibus sic erectis prærogativas Universitatibus Studiorum generalium intra Regni sui Galliarum fines consistentibus concessas impertiri, eos vero, qui eisdem facultatibus pro tempore studuerint, ac exacto Studiorum cursu ad Doctoratum, aliosve gradus Scholasticos in utroque, vel altero Jurium prædictorum, seu ad Magisterium Artium prædictarum promoti fuerint, eisdem Privilegiis quibus in ipsis Universitatibus Studiorum generalium dictis facultatibus vacantes, aut ad Doctoratum, gradus, & Magisterium hujusmodi in eis promoti ex concessionibus Apostolicis fruuntur, donari, ac similiter frui posse plurimum desideret. Nobis propterea idem Ludovicus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Ludovici Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui narrata attenderunt, consilio, petitum Indultum auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur, itaut qui supradictæ juris facultati studuerint, quive Doctoratum, Baccalaureatum, aliosve gradus Scholasticos servatis servandis in eodem jure receperint, omnibus, & singulis Privilegiis etiam habilitationis ad Beneficia Ecclesiastica assequenda, quibus alii, qui juri student, aut dictos gradus in præfati Regni Galliarum, & signanter Tholosan Studiorum generalium Universitatibus recipiunt ex quibusvis concessionibus Apostolicis quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere debant, & valeant.

Preces Ludovici Regis Galliarum pro concessione prædictorum Privilegiorum eisdem facultatibus.

Concessio privilegiorum prædictorum.

Clausulæ cum derogatoriis.

§.1. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritae scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.2. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit, quibusvis etiam

Jura-

Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLIX.

Dat. 21. Martii 1725. An. I.

Confirmatur Constitutio Sixti V., qua, juxta declarationem Pii V. hac super re, decernitur, ut omnes obtinentes Commendas, & Beneficia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ad solutionem jurium communis Ærarii prædicti Hospitalis teneantur.

Dicta Sixti V. Constitutio hic inserta edita fuit 1585. Maji 1. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Pastorale fastigium meritis licet imparibus Divina dispositione evecti, ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & Apostolicæ Sedis benignitate in favorem Militiarum, & Hospitalium quorumcumque ad Omnipotentis Dei gloriam, suæque Ecclesiæ Sanctæ exaltationem, illius vero hostium profligatione pie, provideque institutorum processerunt, quo majoris validitatis munimine subsistant Apostolicæ confirmationis patrocinio, cum id a Nobis petitur constabilimus.

§. 1. Dudum siquidem fe: re: Sixtus PP. V. Prædecessor Noster omnes, & singulos Prioratus, Bajulatus, Castellanias, Præceptorias, & alia Beneficia, & pensiones Militiæ S. Joannis Hierosolymitani, etiam ex Sedis Apostolicæ provisione obtinentes ad solutionem jurium communis Ærarii Hospitalis dicti Sancti Joannis Hierosolymitani omnino teneri, Receptoresque ejusdem Hospitalis, fructus, redditus, & proventus ejusmodi Præceptoriarum, & Beneficiorum propria auctoritate exigere, ac illorum possessionem apprehendere, ac de illis disponere posse decrevit, & declaravit per suas desuper literas in simili forma Brevis in forma rationi congrua expeditas, tenoris qui sequitur videlicet = Sixtus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam. Æquum arbitramur, & congruum, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu literæ desuper confectæ non fuerunt suum debitum consequantur effectum. Dudum siquidem felicis re: Pius PP. V. Prædecessor Noster solicita considerationis indagine perscrutans

Constitutio prædicta Sixti V.

quantis periculis, quantisque bellorum turbinibus tunc agitata fuerat Insula Melevitan., menteque recolens quam indefesse, & viriliter dilecti filii Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Milites in illa a Christianæ fidei hostibus defendenda se præstiterant. Dignum quin potius debitum reputavit, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus illis liberaliter concessa fuerant, non solum confirmationis suæ munimine roborarentur, verum etiam illa, quæ suam utilitatem, & commodum concernerent, si minus generaliter facta viderentur, ita extenderet, ut propter illa omnis imposterum dubitandi materia tolleretur. Accepto igitur per eumdem Prædecessorem, quod licet alias stabilimentis, usibus, & naturis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani hujusmodi, seu Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Hospitali, & dilectis filiis illius Magistro, & Conventui concessis expresse cautum fuerat, quod etiam Apostolica auctoritate etiam per resignationem in manibus pro tempore existentis Romani Pontificis factam provisi, ac provisiones, Commendas, seu alias dispositiones etiam Apostolicas de Præceptoriis, seu aliis Beneficiis dicti Hospitalis sibi pro tempore factas prosequentes certa jura vacantia, seu mortuaria, aut alias nuncupata forsan duplicata communi Hospitalis prædicti Thesauro, seu alias persolvere, ac quædam alia tunc expressa onera subire tenerentur. Quodque de redditibus, & proventibus hujusmodi Præceptoriarum primo, & secundo, ac forsan aliis annis provenientes disponere, seu illos percipere minime possent, sed illi dicto Thesauro, ac alias in usum, & utilitatem Hospitalis, ac illius Militum, seu Mensæ applicari, pro illius necessitatibus sublevandis, ac tuitione fidei adversus Turcas Christiani nominis hostes distribui deberent, ac insuper Prioratus Bajulatus, Castellanias, Empostas, Præceptorias, & alia illius Beneficia quæcumque pro tempore qualitercumque obtinentes, certas responsiones, ac ordinarias, & extraordinarias impositiones eidem communi Thesauro annis singulis solvere tenerentur, ipsisque Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, & Beneficiis per obitum, seu resignationem etiam in manibus prædicti Romani Pontificis, aut alias quomodolibet pro tempore vacantibus illorum fructus, redditus, & proventus, si per resignationem, juxta vero novam reformationem usque ad Festum Sanctorum Jacobi, & Philippi de mense Maji, ex tunc immediate sequentis pro mortuorio, & vacantibus ab eodem Festo usque ad aliud proximum ejusdem Sancti Joannis Baptistæ, seu ut præfertur Sanctorum Jacobi, & Philippi de dicto mense respective eidem Thesauro cederent. Cum tamen sæpe contingeret nonnullorum petentium ambitionem, ita se extendere, ut Sedis Apostolicæ liberalitate non contenti, etiam ea, quæ in magnum dictæ Religionis præjudicium tendere conspiciebant a Sede prædicta extorquere, Romanumque Pontificem ob ejus innumeras occupationes ad aliquas gratias sibi concedendas impellere non erubescerent, quas si plene cognovisset, eas profecto illis non concessisset. Attendens itaque dictus Prædecessor quanta,

Jampridem stabilimentis, seu Privilegiis Apostolicis cautum fuisse refertur; ut Commendas, aliaque Beneficia dicti Hospitalis obtinentes, ejusdem Thesauro certa jura solvere tenerentur.

Deinceps vero nonnullos, cum contraria Privilegia a Sede Apostolica extorsissent, prædicta jura eidem Thesauro solvere recusasse.

quanta, & quam gravia discrimina dicta Insula passa fuerat, & quam graves Magister, & Conventus prædicti tam in illa defendenda, quam in Civitate nova per eos constructa munienda, & reparanda subierant expensas, & incommoda, quod si ipsi, qui pro expensis hujusmodi supportandis certa jura, quæ super quibuscumque dicti Ordinis Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, & aliis Beneficiis prædictis exigere consueverant, ab illorum exactione desisterent, illorum vires non parum debilitarentur, consideransque quod postquam piæ me: Pius PP. IV. etiam Prædecessor Noster, tunc suus, unam Sancti Jacobi in Platea Nursiæ Spoletan., & alteram Sanctissimæ Trinitatis Tudertin. respective Diœcesis dicti Hospitalis Præceptorias tunc certo modo vacantes tunc dilecto filio Simoni Brombillæ Clerico Bergomen. sub certis modo, & forma commendaverat, & seù de illis per suas literas providerat, dictusque Simon sub earumdem, seu aliarum literarum prætexu per quas stabilimentis, usibus, naturis, Privilegiis, & Indultis prædictis per eumdem Pium IV. Prædecessorem derogatum esse prætendebat, fructus earumdem præceptoriarum, & jura illarum ratione dicto communi Thesauro, vt præfertur debita, solvere, & relaxare recusaverat, & recusabat; eumdem Pium IV. Prædecessiorem Motu proprio, non ad Magni Magistri, aut Conventus, seu Hospitalis Fratrum prædictorum sibi pro eis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex suis certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine per suas in simili forma Brevis desuper confectas literas declarasse per derogationem hujusmodi aliquod, vel minimum Thesauro hujusmodi præjudicium afferri noluisse, & alia fecisse, prout in ipsius Pii IV. Prædecessoris literis plenius continetur. Idem Pius V. Prædecessor tam Pii IV. Prædecessoris hujusmodi vestigiis inhærens, quam præmissis de causis motus, omnia, & singula in ejusdem Pii IV. Prædecessoris literis contenta approbans, & confirmans, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjiciens, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsan intervenissent in eisdem supplens, nec non quarumcumque litium, etiam inter Venerabiles Fratres Nostros tunc suos S.R.E. Cardinales, & Religionem præfatam pendentium status, & merita, & in qua pendebant instantiam pro expressis haberi volens, motu, & scientia similibus, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine sub datum videlicet 12. Kal. Aprilis Pontificatus sui Anno Secundo decrevit, & declaravit omnes, & singulos Prioratus, Bajulatus, Castellanias, Præceptorias, & alia Beneficia hujusmodi, seu illorum membra, & ab illis dependentia obtinentes, & ab illis regressus, accessus, coadjutorias, & alias gratias tam a Sede Apostolica, quam quavis auctoritate concessas habentes, necnon illorum fructus, & proventus, aut alia jura loco pensionis annuæ, seu pensiones ipsas super eorumdem fructibus, redditibus, & proventibus quavis de causa impositas, & imponendas, percipientes pro rata fructuum, & pensionum eorumdem de omnibus, & singulis annatis vacan. Mortuariis, & aliis quibuscumque juribus per eos dicto communi Thesauro quomodolibet debitis satisfacere, nec quascumque literas statutorum, stabilimentorum, usuum, & privilegiorum, Indultorum etiam quod Præceptoriarum fructus, redditus, & Proventus, & aliorum dicti Hospitalis Beneficiorum pro primo, & secundo annis, vel alias communi Thesauro dicti Hospitalis pro Mortuariis, seu aliis causis applicati essent, & esse censerentur, seu applicari deberent. Dictiqui Hospitalis Præceptores, seu Receptores, aut alii pro eis Agentes illos propria auctoritate exigere, & percipere, ac interim possessionem Præceptoriarum, & Beneficiorum prædictorum nomine dicti Hospitalis apprehendere, & retinere, ac hujusmodi fructus de facto exigere, & alias de illis certis modo, & forma tunc expressis disponere possent, vel aliis illorum totali insertione, vel cum Decreto, quod pensiones ipsæ a quocumque onere, Mortuario, & passagio, vel alias quomodolibet nuncupato quavis etiam Apostolica, seu Magni Magistri dicti Hospitalis pro tempore existentis auctoritate exempti essent, vel titulares Beneficiorum ratam partem ipsos Pensionarios tangentem pro solutione pensionis hujusmodi sibi retinere valerent, & ad solutionem pensionis hujusmodi minime tenerentur, ac alias hujusmodi titulares renunciassent, onusque illam solvendi in se suscepissent, in quibuscumque gratiis, Commendis, provisionibus regressibus, accessibus, ingressibus, coadjutoriis, cæterisque dispositionibus de Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, ac aliis Beneficiis hujusmodi quovis modo, etiam apud eamdem Sedem vacantibus, necnon fructuum, & pensionum hujusmodi reservationibus per eum etiam motu simili, & quorumvis etiam Imperatoris, vel Regum intuitu, ac etiam quibusvis eatenus factis, ac in posterum faciendis quibusvis personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis, & præeminentiæ existentibus, etiam forsan Cardinalatus honore, & officio fulgentibus per eum quomodolibet eatenus concessis, & imposterum concedendis derogatorias, ac desuper confectas, & pro tempore conficiendas literas Apostolicas etiam quascumque generales, vel speciales etiam derogatoriarum derogatorias, & efficaciores, & insolitas clausulas, necnon irritantia Decreta super quacumque verborum expressione in se continentia, personas quibus Prioratus, Bajulatus, Castellaniæ, Præceptoriæ, seu ab illis dependentia Beneficia prædicta, aut illorum membra collata, seu ad vitam commendata fuerant, seu fructus, redditus, & proventus, aut pensiones annuæ reservatæ, & assignatæ fuerant, aut in quorum favorem de illis dispositum extiterat, vel illæ commendarentur, seu conferrentur, aut fructus, vel pensiones reservarentur, & assignarentur, vel alias disponeretur a solutione, & præstatione fructuum, Censuum, passagiorum, annatarum, vacantium, & Mortuariorum, aut aliorum quorumcumque jurium, seu responsionum, aut ordinariarum, vel extraordinariarum impositionum vigore dictorum stabilimentorum, & privilegiorum debitorum in toto, vel in parte eximere, vel libe-

Quibus de causis primum a Pio IV. præ dictis omnibus derogatis, nullum eidem Thesauro præjudicium afferri velle declaratum fuit.

Tum a Pio V. omnia in prædicti Pii IV. literis contenta approbata fuere.

Necnon Motu proprio ab eodem decretum, ac declaratum; ut omnes obtinentes præpedictas Commendas, & Beneficia quæcumque dicti Hospitalis, juribus ejusdem communi Thesauro debitis satisfacere deberent.

Atque ab eodem Pio V. ordinationes quædam emanatæ pro his omnibus executioni mandandis, cum clausulis amplissimis, derogatoriis, & irritantibus.

liberare, aut alias communi Thesauro Hospitalis hujusmodi, seu illius Juribus in aliquo præjudicasse, nec per illas præjudicatum, seu præjudicium aliquod generatum fuisse, vel esse, vel imposterum fore, sed derogatorias ipsas ad effectum validitatis collationum commendarum, & aliarum dispositionum hujusmodi dumtaxat processisse, & suffragari debuisse, illasque inquantum communi Thesauro, & illius Juribus in aliquo præjudicassent, aut præjudicarent, a se, & Sede Apostolica per occupationem, & circumventionem præter, & contra voluntatem suam extortas, ac nullius roboris, vel momenti fuisse, & esse, & imposterum fore. Illisque non obstantibus omnes, & singulas hujusmodi derogationes tunc, & pro tempore habentes, & prosequentes etiamsi a Jurisdictione Magni Magistri, & Conventus prædictarum, & aliorum quorumcumque Judicum Apostolica auctoritate prædicta exempti, ac ei, & Apostolicæ Sedi immediate subjecti essent ad exhibitionem & relaxationem fructuum, ac pensionum hujusmodi, ut præfertur eidem communi Thesauro faciendam teneri, & adstrictos fore in omnibus, & per omnia perinde ac si provisiones Commendarum, regressus, accessus, coadjutoriæ, & aliæ dispositiones, necnon fructuum, & pensionum reservationes non a Sede Apostolica, sed a Magistro, & Conventu prædictis emanassent, & ad id etiam per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia cogi, & compelli posse, literasque tunc desuper conficiendas, & in eis contentaque cum quo nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis suæ, defectu notari, vel impugnari minus sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, & limitationibus similium, vel dissimilium gratiarum comprehendi ullatenus posse, sed quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antequam illas emanarent statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque data per Magistrum, & Conventum benevisa, toties, quoties opus esset concessas esse censerentur: sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Commissarios, etiam S. R. E. Cardinales, ac Causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, diffiniri, & interpretari debere, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contingeret, irritum, & inane decrevit. Et nihilominus pro potiori cautela supradictas, & alias derogatorias clausulas in quibuscumque literis appositas in quantum communi Thesauro hujusmodi, quo ad præmissa præjudicare videbantur, revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, ac toties quoties concessa essent quoad Jura vacantia & Mortuaria ratione gratiarum per eum, & quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, tunc suos concessa, quod ea, quæ suum tempus nondum effluxerant tantum toties pro nullis, & infectis habere, nullamque prorsus in Judicio, vel extra fidem facere, vel effectum sortiri debere, & Constitutionem suam de non tollendo Jure quæsito adversus tunc conficiendas literas prædictas, locum sibi vindicare non posse, ac illis minime suffragari voluit. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsorum Prioratuum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris ea vice dumtaxat specialiter, & expresse derogavit, cæterisque contrariis quibuscumque. Ne autem de cætero, declaratione, revocatione, cassatione, irritatione, annullatione, voluntate, & derogatione dicti Pii Prædecessoris pro eo, quod super illis, ipsius Prædecessoris ejus superveniente obitu, literæ confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari, ac Magnus Magister, Conventus, & Fratres, seu milites Hospitalis prædicti illarum frustrentur effectu; Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod Decretum, declaratio, revocatio, cassatio, irritatio, annullatio, voluntas, & derogatio dicti Pii V. Prædecessoris a dicta die 12. Kal. Aprilis suum sortiantur effectum, perinde ac si super illis ipsius Prædecessoris literæ sub ejusdem diei data confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentes literæ ad probandum plene Decretum, declarationem, revocationem, cassationem, irritationem, annullationem, & derogationem dicti Pii V. Prædecessoris ubique sufficiant, nec ad id probationes alterius adminiculum requiratur. Quo circa venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Toletan., & Episcopo Parisien., sive eorum Officialibus, ac dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæ valere decernentes, ac pro tempore existenti Magno Magistro, Conventui, & Fratribus prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra, præmissa omnia ab omnibus, quos illa concernunt integre, & inviolabiliter observari, illosque eis pacifice, & quiete uti, frui, & gaudere. Non permittentes eos, aut eorum aliquem contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita compescendo, invocato, etiam ad hoc si opus fuerit Brachii Secularis auxilio. Non obstantibus omnibus supradictis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die prima Maji 1585. Pontificatus Nostri Anno Primo. A. Peregrinus. = Cum autem, sicut pro parte dilectorum Filiorum Magni Magistri, & Fratrum Militum Hospitalis prædicti Nobis nuper expositum fuit, ipsi præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio roborari plurium desiderent: Nos eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ec-

Decernitur a suprad. Sixto V. ut Decretum, & declaratio ejusdem Pii V hac super re suum in omnibus sortiatur effectum.

Committitur quibusdam exequutio prædictorum.

Preces Magni Magistri Hospitalis prædicti pro horum confirmatione.

Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis, occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae estituunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, praeinsertas Sixti Praedecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique perpetuae, & inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatae Sixti Quinti Constitutionis.

Clausulae.

§. 1. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictae que Sedis Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in praeinsertis Sixti Praedecessoris literis concessa sunt non obstare caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

L.

Dat. 24. Mart. 1725. ann. I.

Confirmatur Constitutio quaedam Pii II. quoad primos medios fructus Beneficiorum Ecclesiae Beneventanae; & latius declaratur.

Laudata Constit: edita est anno 1459. Septemb. 5. P. 2. Hujus vero Const: ed. 1725. Apr. 28. P. 1. demandatur solutio mediae annatae beneficiorum providendorum per totam Italiam, & Insulas adjacentes in favorem febricae Ecclesiarum Matricum.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex aequi bonique supremus Assertor inter gravissimas, multiplicesque Apostolicae servitutis curas in eam peculiari studio jugiter incumbit, ut Ecclesiarum omnium, praesertim Archiepiscopali nomine insignitarum reparationes fabricae, & augmentationes assiduis favoribus, & gratiis promoveantur; & quae propterea a Praedecessoribus suis iisdem de causis facta, & decreta dignoscuntur, ut ab omnibus perpetuo inviolabiliter observentur, Apostolicae confirmationis patrocinio corroborat, aliaque statuit, & declarat, prout earundem Ecclesiarum indigentiis, commodis, & utilitatibus conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Alias siquidem fel. recor. Pius Papa Secundus Praedecessor Noster per quamdam ejus Constitutionem ab eo editam favore Ecclesiae, & Civitatis Beneventanae, sub Datum Mantuae anno Incarnationis Dominicae millesimo quadringentessimo quinquagesimo nono Nonis Septembris Pontificatus sui Anno Secundo, inter caetera statuit, dispusuit, & decrevit, quod omnes primi medii fructus beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium Ecclesiae Beneventanae (cujus adhuc Archiepiscopus existimus) qui a pro tempore existente Archiepiscopo Beneventano percipiebantur, in reparationem, fabricam, & augmentationem dictae Ecclesiae Beneventanae juxta ejusdem pro tempore existentis Archiepiscopi, ac unius ejusdem Ecclesiae Beneventanae Canonici arbitrium converti debeant.

A Pio II. declaratum fuit omnes primos medios fructus beneficiorum Ecclesiae Beneventanae, in reparationem d. Ecclesiae convertendos esse.

§. 2. Nos considerantes praefatam Pii Praedecessoris Constitutionem, commodum, utilitatem, & incrementum praefatae Ecclesiae Beneventanae summopere concernere, ac cupientes illam perpetuis futuris temporibus semper, & inviolabiliter observari, ac Pii Praedecessoris praefati Constitutionis desuper editae hujusmodi tenores, etiam veriores praesentibus pro expressis habentes motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera scientia, deque Apostolicae potestatis plenitudine, dispositionem, & decretum hujusmodi Apostolica auctoritate tenore praesentiun perpetuo confirmamus, & approbamus, illique perpetuae, & inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus; ac dispositionem, & decretum hujusmodi comprehendere omnia beneficia Ecclesiastica, tam collationis Archiepiscopi, quam Capituli, & Canonicorum dictae Ecclesiae Beneventanae, vel Abbatis de Paduli nuncupati, aut alterius cujuscumque inferioris Collatoris pro tempore existentium, ad eis conferenda cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis; non tamen beneficia Ecclesiastica dispositioni Apostolicae reservata, vel affecta, dicta Apostolica auctoritate declaramus.

Confirmatio praed. Constitutionis; cum ejusdem latiori declaratione.

§. 3. Praesentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostrae, aut quovis alio defectu, quamtumvis magno, inexcogitato, & substantiali, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, praetextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris clausa, quamtumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate Nostra hujusmodi, aut aliis superius expressis relatis in literis alibi appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad vim, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiae, vel justitiae remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse,

Clausulae peculiares.

posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, & limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis acceptas, ac perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet in quocumque judicio, & in quavis instantia aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ. §.4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, necnon etiam in Synodalibus, universalibus, & provincialibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Dictæque Ecclesiæ Beneventanæ Statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis etiam Motu, & de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, ac aliis decretis concessis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ confirmationis, approbationis, declarationis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentessimo vigessimo quinto Nono Kalendas Aprilis Pontificatus Nostri Anno Primo.

LI.

Dat.29.Mart. 1725. Ann.I. Publicantur literæ Processus die Cœnæ Domini.

Similes literæ publicatæ fuerunt ab Inn: XIII: Constit: ed:1722, April:9 P.1. Et a Clem: XI Const: ed:1701 Mart:24 P.1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a consuetudine prædecessorũ Pontificum.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem Fidei, & agnitionis Filii Dei in Virum perfectum, neque se in hujus vitæ Societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionẽ præbeant, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub CHRISTO capite, ejusque in Terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita divina gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices Prædecessores nostri hodierna die, quæ Anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria Justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, cui nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & Justitiam, Deo auctore tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes:

Excommunicantur Hæretici omnes, eis credentes, eorum defensores; & libros ipsorum legentes.

§.1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, quoscumque Hussitas, Wiclefistas, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabatistas, Trinitarios, & a Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumque Sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa, publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Necnon appellantes ad futu um Concilium.

§.2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu Mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: nec non eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

 §.3. Item

Pariter Piratæ discurrentes Mare ditionis Ecclesiæ Romanæ.

§.3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipue a Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum Fautores, Receptatores, & Defensores.

Item surripientes bona Christianorũ, quorum Naves tempestate jactatę fuerint.

§.4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque Navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquo modo naufragium passis, sive in ipsis Navibus, sive ex eisdem ejecta in Mari, vel in littore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuscumque Maris Regionibus, & Littoribus surripuerint, itaut nec ob quodcumque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

Deinceps novas Gabellas imponentes.

§.5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova Pedagia, seu Gabellas, præterquam in casibus sibi a Jure, seu speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis, imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsarii pariter literarum Apostolicarum.

§.6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios Literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac supplicationum, gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S.R.E. Vice-Cancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signaturam, necnon falso publicantes Literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vice-Cancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes etiam bellica instrumenta ad Christiani nominis hostes.

§.7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus Sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica Instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Romanæ Reipublicæ concernentibus in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant, non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis per nos, & Sedem prædictam hactenus concessis de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Necnon impedientes, ne victualia ad Rom. Curiam adducantur.

§.8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, vel Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Item aliquid perpetrantes adversus venientes ad Sedem Apostol.

§.9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui Jurisdictionem ordinariam, vel delegatam a nobis, vel nostris Judicibus non habentes illam sibi temere vindicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Sive adversus Cardinales, aliosque Ecclesiastica dignitate fulgentes.

§.10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel ostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

Vel adversus recurrentes ad Rom. Curiam super eorum causis.

§.11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel Sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negociorumque Gestores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione Causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Necnon omnes a Sedis Apostol. Decretis ad Laicalem potestatem recurrentes; sive literar. Apostolicar. exequutionem impedientes.

§.12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam Sæculares cujuscumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione Literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentium, necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias Sæculares, & Laicalem potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive alia simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi Literarum, & Processuum executione, Instrumenta, vel acta conficere, aut confecta Parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam Partes, seu eorum Agentes, Consanguineos, Affines, Familiares, Notarios, Exequutores, & Subexecutores literarum, citationum Monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus,

bus, locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios publice, vel occulte, quive alias quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel alias apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt.

Omnes pariter causas spirituales a Judicibus Ecclesiasticis ad se avocantes.

§.13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque qui per se, vel alios auctoritate propria ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu beneficiales, & Decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumque cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tamquam Judices interponunt; quive Partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, ad faciendum, vel consentiendum eis contra quos tales inhibitiones emanarunt, a censuris, & pœnis in illis contentis absolvi, per statutum, vel alias compellunt, vel exequutionem Literarum Apostolicarum, seu Exequutorialium, Processuum, ac Decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad nos informandos, ut dicunt supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vice-Cancellarii, Consiliarii Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum Sæcularium, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Quique Ecclesiast. personas ad suum Tribunal trahunt; & quoquo pacto Ecclesiarum juribus præjudicant.

§.14. Quive eorum prætensio officio, vel ad Instantiam Partis, aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quorumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte quovis quæsito colore, necnon qui Statuta, Ordinationes, Constitutiones, Pragmaticas, seu quævis alia Decreta in genere, vel in specie ex quavis causa, ex quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, sed nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum Juribus quomodolibet directe, vel indirecte tacite, & expresse præjudicatur.

Omnesque impedientes quominus Ecclesiast. Prælati sua jurisdictione utantur.

§.15. Necnon, qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos Ordinarios quomodolibet hac de causa, directe, vel indirecte carcerando, vel molestando eorum Agentes, Procuratores, Familiares, necnon Consanguineos, & Affines, aut alias impediunt quominus sua Jurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & Sac. Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum Generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcumque sententias, & Decreta, aut alias fori Ecclesiastici Judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias Sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia, Ordinariis, & Delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Usurpantes etiam redditus Ecclesiasticorum.

§.16. Quive Jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Necnon onera personis Ecclesiasticis, eorumque bonis imponentes.

§.17. Quive Collectas, Decimas, Talleas, præstantias, & alia Onera Clericis, Prælatis, & aliis Personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam a sponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per se, vel alios, directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes Decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam aliis Conciliis Generalibus edita, cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Item omnes contra personas Ecclesiasticas sententias proferentes, vel exequentes.

§.18. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra Personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias

alias illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vice-Cancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Denique invadentes, aut perturbantes loca quæcunque ad Rom. Eccles. pertinentia.

§.19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alios, directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint, in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium B.Petri in Thuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venaisynum, Sabinen., Marchiæ Anconitanæ, Massæ Træbariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & Loca, & Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & & alias Civitates, Terras, & Loca, vel Jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjecta, necnon Supremam Jurisdictionem in illis nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

Præcipitur exequutio prædictorum.

§.20. Volentes præsentes nostros Processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque illi hujusmodi Processus a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur durare, suosque effectus omnino sortiri.

Utque a prædictis sententiis nemo a quoquam nisi a Rom. Pontifice absolvi possit.

§.21. Cæterum a prædictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo, cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & Indultorum quibuscumqe Personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alias majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & Locis Piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii Decreta, verbo, literis, aut alia quacumque Scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

Excommunicatur, qui id præsumserit.

§.22. Quod si forte aliqui contra tenorem prædictum talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expediri noverimus, processuri.

Statuitur, quid absolvendi perficere prius debeant.

§.23. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & Decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus Locis, aut Libris, in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocunque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apostolicæ, ac S.R.E. undecunque, & quandocunque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari posse, aut debere.

Clausulæ cum derogatoriis peculiaribus.

§.24. Non obstantibus privilegiis, Indulgentiis, Indultis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præfertur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu Locis a prædicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgentiis, & Indultis hujusmodi, ac de Ordinibus locis, nominibus propriis, cognomibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros Processus, ac sententias, quo minus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri, quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Decernitur publicatio prædicti Processus.

§.25. Ut vero præsentes nostri Processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, Valvis Basilicæ S. Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi facient, ut ii, quos Processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur. Insuper, ut Processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta, eo fiant notoria, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & Locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute Sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu alios præsentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam semel in anno, aut si expedire viderint, etiam plu-

pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major Populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri Sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas Peccatorum Confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

§.26. Volentes earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis Ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.27. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, IV. Kal. Aprilis Pontificatus nostri Anno Primo.

LII.

Dat. 4. April. 1725. an. 1.

Statuitur, ut Regulares Apostatæ ad suos Ordines impune reverti possint.

Pro Regularibus quorumdam Regnorum a Clem. XI. Const. ed. 1719. Sep. 7. P. 19. revocata fuerunt privilegia a Nuncio concessa. Et hujus Const. ed. 1725. Maji 6. P. 1. præcipimus omnibus Abbatibus Regularibus perpetuis, ut infra annum ab electione Episcopalem benedictionem recipiant.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoris æterni vices licet immeriti gerentes in terris, paternæ charitatis Nostræ partes esse reputamus, ut Oves quas Sathanæ versutia a caulis Domini abduxit, ad easdem opportunis rationibus reducere, & ne in perpetuum pereant, quantum Nobis ex alto conceditur, providere studeamus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Itaque in præsenti anno Jubilæi, anno scilicet remissionis, & gratiæ, quem ad totius Catholicæ Ecclesiæ consolationem, atque ædificationem, apertis, atque largiter prolatis spiritualium gratiarum dispensationi Nostræ divinitus creditarum thesauris, indiximus, & benedicente Domino, maximo cum animi Nostri gaudio celebramus, pietatis Nostræ viscera erga Regulares professionis suæ desertores aperire, eosque ad Christi Ovile, suos videlicet cujusque Ordines, extra quos Luporum rapacium insidiis, atque periculis expositi mirabiliter vagantur, quantum divina benignitas largiri dignabitur, ut ad salutarem vitæ normam, quam amplexi fuerant, velut postliminio reversi vota sua Domino reddere studeant, revocare cupientes, ac fel. rec. Urbani VIII., Clementis X., & Innocentii XII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui annis Jubilæi tunc instantibus, seu currentibus ejusmodi Regularium desertorum reductioni provide consuluerunt, vestigiis inhærentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium misericorditer indulgemus, ac statuimus, & decernimus, ut Regulares Apostatæ, & fugitivi, cujuscumque sint Ordinis, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam necessario exprimendi, qui citra Montes intra quatuor, ultra Montes vero intra octo menses a publicatione earundem præsentium literarum inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierint, tunc pœnarum omnium ipsis propter Apostasiam hujusmodi inflictarum, vel infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur; Ita tamen, ut debeant a suo quisque respective superiore humiliter petere absolutionem, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri, & viceversa Superior benigne illos teneatur ab hujusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate complecti, cui propterea, ad effectum præmissum dumtaxat, quatenus opus sit, omnem facultatem necessariam dicta auctoritate harum serie impertimur.

Statutum prædictum.

Quid redeuntes efficere debeant.

§.2. Non obstantibus præmissis, necnon Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, stylis, & usibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis etiam Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis hujusmodi, illorumque Generalibus, & aliis Superioribus, ac personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac Consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum in genere, vel in specie concessis, & quantiscumque vicibus iteratis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ cum derogatoriis.

§.3. Ut

Mandatur publicatio harum literarũ. §.3. Ut autem eædem præsentes literæ omnibus facilius innotescant, volumus illarum exempla ad dilectos filios nostros, & Apostolicæ Sedis Nuncios, ac Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Ecclesiarum Prælatos, & Locorum Ordinarios transmitti, qui illas quantocitius publicare studeant. Ipsarum vero præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eamdem omnino fidem in judicio, & extra illud ubicumque locorum haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Primo.

LIII.

Dat. 10. Apr. 1725. An. I. Conceditur Fratribus Prædicatoribus nonnullarum Provinciarum, ut Processionibus Sanctissimi Rosarii, sine Parochi interventu, & licentia Ordinarii, peragere possint.

Clem. XII. Const. ed. 1733. Apr. 10. P. 3. Confirmatur facultates celebrandi Pocessiones Sanctissimi Corporis Christi, & Rosarii cum confirmatione & declaratione Brevis Ben. XIII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. IN supra militantis Ecclesiæ Solio meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti exortas inter catholicos Antistites, aliasque personas Ecclesiasticas & religiosos viros controversias opportunis rationibus dirimere studemus, sicut in Domino conspicimus salubriter expedire.

Facti expositio. §.1. Exposuit siquidem Nobis nuper dilectus Filius Noster Augustinus S. R. E. Cardinalis Pipia nuncupat. Ordinis Fratrum Prædicatorum Administrator Generalis, quod cum in variis dicti Ordinis Provinciis nonnullæ lites cum modico secularium exemplo, circa Processionem Sanctissimi Rosarii qualibet prima Dominica Mensis Octobris fieri consuetam exortæ fuerint prætendentibus Ordinariis locorum, & Parochis perturbare antiquam (in qua Fratres earumdem Provinciarum reperiuntur) possessionem faciendi dictam Processionem sine Parochi assistentia, Ordinarii licentia, etiam ingrediendi limites Parochiæ, & allegantibus Jus commune id prohibens, necnon quamdam resolutionem Congregationis tunc existentium S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum anno 1628. emanatam, ac a fel. recor. Urbano PP. VIII. Prædecessore Nostro confirmatam, per quam immemorabilis consuetudo sublata fuit, ipse Augusti- (Preces Magistri Generalis.) nus Cardinalis, & Administrator Generalis attento, quod in diversimode, & omnino insubsistens declaratum fuit, ut inposterum ejusmodi inordinationibus, & perturbationibus, quæ ex pia Processione hujusmodi generantur, finis imponatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderat.

Concessio prædicta. §.2. Nos ipsius Augustini Cardinalis, & Administratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ejus supplicationibus Nobis super humiliter porrectis benigne inclinati, Fratribus Provinciarum, & Ordinis Prædictorum ut ipsi decætero memoratam Processionem Sanctissimi Rosarii qualibet prima Dominica Mensis Octobris ingrediendo limites cujuscumque Parochiæ, Ordinarii licentia minime requisita, & absque assistentia Parochi, ac cum omni pompa peragere libere, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die X. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LIV.

Dat. 11. Apr. 1725. Ann. I. Statuitur motu proprio, ut decem ex Clero Cæsenaten. in Collegio Juristarum ejusdem Civitatis admitti debeant.

De erectione, & Privilegiis dicti Collegii videantur sequentes Constitutiones, Julii II. Const. ed. 1504 Jun. 24. P. 2. Clem. VII. Const. ed. 1524. Fabr. 10 P. 1. Pauli V. Const. ed. 16 0. Sept. 3. P. 6. Alex. VIII. Const. ed. 1657. Decemb. 3. P. 4., & Clem. X. Const. ed. 1675. Sept. 28. P. 6. Et hujus Const. sequenti erigitur Collegium Theologorum in eadem Civitate Cæsenaten.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ECclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem longe, lateque diffusæ, regimini, ineffabili Divinæ Sapientiæ abundantia præpositi, in his, per quæ personarum Ecclesiasticarum honori, & commodis, ac uberiori in bonarum literarum scientia, laudabilibusque disciplinis progressui opportune consulitur, Pastoralis curæ nostræ partes libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§.1. Cum itaque sicut accepimus in Universitate

Refertur erectio d. Collegii, ac facultates eidem concessæ.

sitate studii Generalis Cæsenaten., quæ in tota Provincia nostra Romandiolæ unica existit, Collegium Juristarum, viginti Doctoribus constans, dudum erectum reperiatur, ac eidem Collegio fel. rec. Julius Papa II. Prædecessor Noster, per suas lileras die 24. Junii 1504. expeditas, Notarios creandi, & rec. mem. Clemens Papa VII. similiter Prædecessor Noster per suas Literas 10. Februarii 1524. emanatas, duos ad id idoneos quotannis ad gradum Doctoratus in utroque Jure, servatis servandis promovendi facultatem respective concesserint: hæcque facultas a Clemente Prædecessore concessa, ad alios duos annis singulis Doctoratus Laurea decorandos, a pia mem. Paulo Papa V. Prædecessore pariter Nostro, per suas die 3. Septembris 1610. desuper editas literas ampliata; & omnes gratiæ supradictæ a simil. rec. Alexandro VII., & Clemente X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus quoque Nostris per eorum Literas die 3. Decembris 1657., & die 28. Septembris 1675. expeditas, cum concessione Indulti, non solum prædictos quatuor, sed etiam quoscumque alios idoneos similiter promovendi, per eundem Clementem X. Prædecessorem facta confirmatæ fuerint. Necnon piæ mem. Paulus Papa III Prædecessor etiam Noster per suas die 30. Decembris 1535. conditas Literas, omnia Statuta, Privilegia, Ordinationes, & Decreta dicto Collegio Juristarum eatenus concessa, confirmaverit.

Necnon lites inter Clerum, & Collegium prædictum.

§.2. Verum cum Clerus Cæsenaten. gravius semper tulisset, ac pluries conquestus fuisset, quod ipse a collegio ejusmodi excluderetur, nec unquam obtinere valuerit, ut in eo admitteretur; quinimo anno 1713. lite adversus Juristas Laicos in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & Controversiis Iurisdictionalibus præposita, ad Jurium suorum tuitionem desuper mota, contrariam resolutionem passus fuerit, binis potissimum innixam fundamentis; primo nimirum, quod per statuta dicti Collegii, a memorato Paulo III. Prædecessore confirmata, personarum Ecclesiasticarum admissio in eodem Collegio prohibeatur; & altero, quod idem Collegium institutum fuerat, ut exinde haberi possent Jurisperiti ad diversa officia sæcularia, cum statu Ecclesiastico incompatibilia exercenda.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.3. Sed sicut postmodum per eumdem Clerum animadversum fuit, statuta prædicta nonnisi in forma communi, ut vocant, & cum clausula, *quatenus licita, & honesta, sacrisque Canonibus non contraria, neque contra libertatem Ecclesiasticam existerent*, confirmata fuerint; prout ex ipsius Pauli Prædecessoris Literarum tenore apparet. Officium autem Prætoris, quem Potestatem ibi appellant, cujus vices, dum eumdem Prætorem abesse, vel aliquo impedimento detineri contingit, Prior ejusdem Collegii pro tempore existens gerere solet, quicquid olim fuerit, hodie non amplius præferat potestatem judicandi in causis Criminalibus, in quibus agitur de poena Sanguinis infligenda, quæ personis Ecclesiasticis nusquam congrueret, quemadmodum pro earum exclusione in enarrata lite adductum fuerat; Sed Causarum Criminalium hujusmodi cognitio ad Civitatis Cæsenaten. Gubernatorem, vel Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem in Provincia Romandiolæ, & Exarchatu Ravennaten. Apostolicæ Sedis de Latere Legatum pro tempore existentes privative nunc spectare dignoscitur.

Prædictus Motus proprius favore Cleri Cæsenaten.

§.4. Hinc est, quod Nos, qui ab eo jam tempore, quo in Minoribus constituti, Ecclesiæ Cæsenaten. præeramus ipsius Cleri querimonias Nobis interdum latas desuper audivimus, ipsumque a Collegio prædicto arceri, necnon personas Ecclesiasticas, quas non minore Literarum scientia, ac doctrina, quam Laicos pollere decebat, in Universitatibus studiorum Generalium Ditionis Ecclesiasticæ deterioris esse conditionis; quam in similibus Universitatibus in Principum Sæcularium Dominiis consisten., ubi libenter, passimque admittuntur, indigne ferebamus; ejusdem Cleri Cæsenaten., quem peculiari paternæ Charitatis semper complexi fuimus, & adhuc complectimur affectu, Votis hac in re, quantum cum Domino possumus, annuere, illiusque utilitati, ac decori in præmissis prospicere volentes, *Motu proprio*, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum seriem statuimus, & ordinamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus, prædictum Collegium Juristarum viginti Doctoribus Collegialibus de numero participantibus constare debeat; quorum decem ex Clero, seu Cœtu Ecclesiastico Cęsenaten. Civitatis, vel Dioecesis, sive inde originem ducentes, sive exteri, qui tamen ibidem domicilium contraxerint, vel Dignitatem, Canonicatum, aliudve Beneficium Ecclesiasticum, vel Officium residentiæ inibi obtinuerint, & totidem laici qualitatibus, quæ hactenus requiri consueverunt, præditi existant; ita tamen quod omnes Doctores Laici, qui de præsenti in eodem Collegio reperiuntur, in eo remaneant, donec per obitum, cessionem, vel absentiam ad denarium numerum redacti fuerint: omnesque viginti Doctores prædicti, tam Ecclesiastici, quam Laici Collegium Juristarum inter se constituant, & emolumenta ipsi Collegio obvenientia inter se æquis portionibus partiantur.

Deputatur Episcop. Cæsenaten. in Priorem, seu Præsidem ejusdem Collegii; cum quibusd. Ordinationibus.

§.5. Præterea Venerabilem Fratrem Modernum, ac pro tempore existentem Episcopum Cæsenaten. in Priorem, seu Præsidem ejusdem Collegii, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium perpetuo similiter facimus, constituimus, & deputamus; Volentes, ac mandantes, ut Collegium prædictum in posterum in Episcopio convocetur, & celebretur, Ecclesiasticis scilicet a dextris, juxta cujusque Dignitatis Ordinem, & laicis Doctoribus a Sinistris ipsius Episcopi sedentibus: idem vero Episcopus omnes illas functiones peragat, quæ a Priore laico dicti Collegii huc usque expleri consueverunt: assignando nempe ad Doctoratum promovendis puncta examinis, ac postquam examen vitæ, & collegialiter expletum, & promovendi per pluritatem suffragiorum Doctorum ibi præsentium, tam Ecclesiasticorum, quam Laicorum, approbati fuerint, Episcopus prædictus, tanquam Caput, ac nomine Collegii prædicti professionem fidei Catholicæ per ipsos promovendos emittendæ, recipiat, deinde illos laurea doctorali insigniat, & ad Doctoratus gradum in utroque Jure promoveat, eisque consuetas patentes literas, a se subscriptas, suoque, & ejusdem Collegii sigillo munitas, desuper expediat, & relaxet, servato in reliquis, nihilque immutato more, ac ritu in motionibus ad Doctora-

Doctora-

ctoratum hujusmodi, per idem Collegium hactenus servari consuetis. Sede autem Episcopali Cæsenaten. vacante, Vicarius Capitularis ipsius Ecclesiæ Cæsenaten. tunc legitime deputatus, ejusdem Episcopi vices in omnibus præmissis gerat, & sustineat. Porro cum Prior Laicus supradicti Prætoris absentis, vel impediti, partes supplere antehac consueverit, ut præfertur; quod de cætero Doctor Laicus antiquior ejusmodi officio fungatur: Sicuti etiam secundus in Ansianitate, Judicis appellationum munus exerceat, quatenus usus appellandi ad Doctorem dicti Collegii vigeat: ac tertius Doctor in negotiis aquarum, viarum, & aliarum rerum similium jus dicendi facultatem habeat, si, & dummodo alicui Doctori ejusdem Collegii competat; Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus earumdem tenore præsentium statuimus itidem, & ordinamus.

Clausulæ:

§.6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti Doctores Laici, seu alii quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarunt, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & Capite etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de surreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, aut ad terminos Juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato etiam Motu, scientia, & Potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sed ipsas præsentes literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quandocumque, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari, & illis respective plenissime suffragari. Sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet, quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum deputatione Executoris.

§.7. Quocirca Venerabili Fratri Hieronymo moderno, ac pro tempore pariter existenti Archiepiscopo Revennaten., per præsentes Motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios, præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse in præmissis habentium, seu alicujus eorum fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præsentium Literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere: non permittens illos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Et derogatoriis.

§.8. Non obstantibus Lite, & Cardinalium resolutione supradictis, ac fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris etiam Nostri de una, & Concilii Generalis, de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur, necnon Pauli III. Literis prædictis, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, acquatenus opus sit, Collegii prædicti, aliisque quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, eidem Collegio, ejusque personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, Scientia, & Potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LV.

Dat. 20. Apr. 1725. Ann. I.

Erigitur Collegium Theologorum in Civitate Cæsenaten. cum quibusdam facultatibus.

Inn. XIII. Const. ed. 1722. Aug. 19. P. 2. Erecta fuit Universitas studii generalis in Civ. S. Jacobi de Rem de Caracas in Ind. Occid. Et hujus Const. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur in Civit. Cameri. nensi.

BE.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis solicitudinis munere, sacrarum literarum, & præsertim Theologicæ facultatis studia inter Christifideles potissimum in sortem Domini vocatos, ac Nobis, & huic Sanctæ Sedi in temporalibus Subditos opportunis rationibus excitare, & promovere satagimus, ac ut debitus virtuti honor rependatur libenter providemus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præsidium cognoscimus in Domino expedire.

Causæ præsentis Erectionis. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Cathedralis Ecclesiæ, ac Universus Clerus Civitatis, & Diœcesis Cæsenaten., quod cum in Civitate Cæsenaten. ultra Universitatem studii Generalis dudum inibi vigentem, in qua Sacra Theologia, Jus Canicum, & Leges Civiles, Philosophia, Logica & Medicina publice docentur, præleguntur duo Collegia unum nempe Juristarum, & alterum Physicorum, & Medicorum, quæ ex antiqua Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum concessione privilegio conferendi lauream doctoralem in suis respective facultatibus fruuntur, erecta reperiantur, solumque Collegium Theologorum desit; Ipsi Exponentes Sacræ Theologiæ studia Ecclesiæ Dei, ac personis Ecclesiasticis in primis necessaria esse animadvertentes, ejusmodi Collegium Theologorum, quorum sufficiens copia in dicta Civitate nunc habetur, duodecim Doctoribus, seu Magistris constans institui, ipsique Collegio pro majori etiam eorum, & præcipue pauperum, qui dictæ Sacræ Theologiæ sedulam operam navaverint, commoditate, personas idoneas ad Doctoratus, seu Magisterii, aliosque gradus in eadem Sacra Theologia promovendi facultatem tribui plurimum desiderent. Preces Capituli Cæsenaten. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur, qui in minoribus constituti Ecclesiæ Cæsenaten. Regimini sex annos præfuimus, & ex eo tempore illam, ac Clerum, Civitatem, & Diœcesim Cæsenaten. propensiori semper respeximus, & etiamnum respicimus paterni amoris affectu, & ad ea, quæ publicæ illorum utilitati, ac decori conducibilia fore prospicimus favorabiliter intendentes, ipsorumque Exponentium votis in præmissis peculiari charitate annuere volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Erectio prædicta. unum in prædicta Civitate Cæsenaten. Collegium Theologorum, quod duodecim personis Ecclesiasticis in Sacra Theologia Magistris, octo nimirum secularibus, & quatuor cujusvis Ordinis, Societatis, Instituti Regularibus, de quorum numero Canonicus Præbendam Theologalem in Ecclesia Cæsenaten. obtinens, ac Sacræ Theologiæ in dicta Universitate Lector publicus nunc, & pro tempore existentes semper esse debeant, constituatur, atque jugiter constet, auctoritate Apostolica tenore præsentium sine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & instituimus.

§.3. Præterea præfato Theologorum Collegio, ut quoscumque, qui peracto studiorum Sacræ Theologiæ curriculo, ac prævio rigoroso examine habiles, & idonei ad id reperti fuerint, ac servatis servandis ad Doctoratus, seu Magisterii, aliosque gradus scholasticos in eadem Sacra Theologia promovere, eisque solita graduum hujusmodi insignia conferre libere, & licite possit, & valeat, itaut sic promoti, & graduati omnibus, & singulis gratiis, prærogativis, ac privilegiis fruantur, & gaudeant, quibus gaudent, & fruuntur, qui in publicis Universitatibus ad eosdem gradus promoti sunt, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Concessio quorundam facultatum.

§.4. Porro Venerabilem Fratrem modernum & pro tempore existentem Episcopum Cæsenaten. in ejusdem Collegii Theologorum Caput, & Præsidentem cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis, etiam professionem fidei a promovendis, seu graduandis hujusmodi juxta articulos a Sede Apostolica propositos emittendam per se, seu suum in Spiritualibus Vicarium Generalem recipiendi dicta auctoritate harum serie facimus, constituimus, & deputamus, statuentes, ut Sede Episcopali Cæsenaten. vacante Vicarius Capitularis præfatæ Ecclesiæ Cæsenaten. pro tempore legitime deputatus ejusdem Episcopi vices in præmissis suppleat. Deputatur Episc. Cæsenaten. Præses ejusd. Collegii

§.5. Ac decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Civitatis, & Universitatis prædictarum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis, alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Cum derogatoriis.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LVI.

Dat. 21. Apr. 1725. An. I.

Confirmatur Decretum quoddam Consultæ Generalis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, pro Hispaniæ Provincia.

Inn. XII. Const. ed. 1693. Maji 13. P. 2. Confirmatur erectio novæ Provinciæ Hispan. eorumdem Clericorum cum redintegratione Provinciæ Benon.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Pecrez Moreno Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis pro Provincia Hispaniæ Consultor Generalis, quod Religiosi dictæ Provinciæ fere ab initio ejus fundationis usque ad hæc tempora consueverunt, & quasi pro lege incumbere fideliter doctrinæ Sancti Thomæ Aquinatis, & ob id Provinciæ hujusmodi studiosi multorum annorum spatio scholas publicas Ordinis Fratrum Prædicatorum in Universitate studii generalis complecten. frequentarunt, & quia in his novissimis temporibus aliqui ex dictis Religiosis Scholam Thomisticam ad effectum amplectendi contrariam deserere moliebantur, dictus Franciscus ab ejus superiore Generali una cum consulta Decretum, per quod cum præcepto formali injungitur omnibus prædictæ Provinciæ Religiosis ut eorum laudabilem morem addiscendi religiose eamdem Doctrinam S. Thomæ retineant, formari obtinuit, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§. 2. *Reperitur in actis Consultæ Generalis Clericorum Regularium ministrantium Infirmis Decretum sequens. Nobis exploratum sit aliquem ex nostris in Hispania a Scholis ex Doctrina Angelici Præceptoris discessum moliri; Nos quibus cordi est ea, quæ ad studiorum incrementum, & felicitatem pertinent pro viribus adimplere, illamque doctrinam illic addisci, & doceri, quam nostri tum Collegiales, tum Lectores e solis D. Thomæ Fontibus hactenus ebiberunt; His aliisque gravissimis causis permoti, & ne quis sub quovis prætextu audeat, contra laudabilem Priscorum consuetudinem, ibi adhuc vigentem, alio divertere: omnibus, & singulis ex Nostris Philosophiæ, & Theologiæ studiis operam navantibus præsentibus, & futuris districte mandamus, etiam sub formali præcepto Sanctæ obedientiæ, cujus violationis absolutionem soli Reverendissimo P. Nostro Generali pro tempore reservamus, ut inposterum ad prædictam dumtaxat Doctrinam incumbant, & sive in nostris, sive in cujusque Universitatis Scholis illam unice doceant, addiscant, & defendant. Mandantes insuper Provinciali aliisque quibuscumque pro tempore Hispaniarum Superioribus quacumque dignitate fulgentibus, ut executioni præsentis hujus Nostri Decreti omnino studeant, neque illi quoquo modo contraveniri permittant sub pœna suspensionis a suis respective officiis ipso facto incurrendæ, aliisque Nobis arbitrariis; Illudque de more in omnibus illius Provinciæ Domibus publicari, affigi, & registrari curent. Datum Romæ in ædibus Nostris Sanctæ Mariæ Magdalenæ die 3. Aprilis 1723. = Ita est Philippus Ruffi Secretarius Generalis.*

Preces Consultoris Generalis pro d. Provincia.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Franciscus præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac ipsum Decretum observari mandamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Provinciæ prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenæ, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LVII.

Statuitur, ut in Italia, eique adjacentibus Insulis, Parochis Defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium Sepulturam elegerint, quarta funeralis persolvi debeat.

Dat. 28. Apr. 1725. An. I.

Hac de re vide Innoc. XIII. Const. ed. 1722. Aug. 26. P. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex æqui, bonique supremus Assertor, auctoritatem a Christo per Beatum Petrum Apostolum culmen sibi traditam intelligens, ut ex Agro Dominico pro temporum necessitate noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, ac ædificet, ea interdum, quæ a Prædecessoribus suis ob rationabiles, & justas causas olim

olim sancita fuerunt, ubi in grave aliorum præjudicium, & detrimentum redundare cognoscit, atque dissidiis, & contentionibus fomentum præbere animadvertit, maxime inter Dei, & Ecclesiæ Ministros, quorum est euangelizare pacem, & quibus a Domino non aliud frequentius, neque enixius commendatur, quam ut pacem, ac unitatem diligant, moderari, & immutare, aliasque Pastoralis Officii sui partes desuper interponere solet, prout rerum, locorum, temporumque circumstantiis mature pensatis, discordiarum extinctioni, Ecclesiasticorum Ministrorum quieti, fidelium Animarum saluti, divinoque cultui conspicit salubriter expedire.

Alias Regularibus concessum ne hujusmodi quartam funeralium partem Parochis persolvere teneantur.

§. 1. Sane quamplures Romani Pontifices Prædecessores Nostri multiplicia, ac plane insignia considerantes merita Ordinum Regularium, qui militantem in terris Ecclesiam fortissimis omni tempore auxerunt præsidiis. Viris nempe vitæ sanctitate, doctrinæ laude, ac Orthodoxæ Religionis zelo præstantibus, eidemque in Cœlis triumphanti eximii fulgoris lumina addiderunt, ipsos Ordines, eorumque Professores, plurimis satis amplis indultis, & privilegiis benigne decorarunt, ac inter alia iis illud concesserunt, ut canonicam portionem, seu quartam funeralium emolumentorum partem pro personis, quæ in eorum Ecclesiis Sepulturam sibi eligerent, Parochis persolvere minime tenerentur; ac ad majorem ejusmodi Privilegii firmitatem, sanctioni etiam a fel.rec. Clemente V. Prædecessore Nostro editæ in Concilio Viennensi, & relatæ in Clementina = *Dudum de Sepultur.*, = necnon Concilii Tridentini decreto relato in *Cap.13. Sess.25. de Refor.*, prædictam Quartam Funeralium Parocho aperte reservantibus, non semel amplissime derogarunt; Unde non acerbæ modo Parochorum querelæ, sed innumeræ etiam contentiones, atque lites inter eos, & Regulares super solutione ejusdem Quartæ diversis temporibus excitatæ fuerunt, quæ coram Ordinariis Locorum, & deinde in variis quoque almæ Urbis nostræ Tribunalibus, præsertim vero in Auditorio Palatii Nostri Apostolici, & in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium præfati Concilii Tridentini Interpretum magno Partium studio, nec minori sumptuum incommodo discussæ, sicut accepimus, aliquando ad favorem Parochorum, aliquando autem ad favorem Regularium, pro diversis causarum circumstantiis, atque vario Judicantium sensu, decisæ, ac definitæ fuerunt. Hæc porro Judicatorum, sententiarumque diversitas, cum nullam certam, ac determinatam constituerit regulam in evenientibus casibus observandam, magnum plane fomentum, & ansam relinquit, imo & latam sternit viam ulterioribus inter prædictos Regulares, & Parochos litibus, & controversiis, ex quibus ipsi, qui in domo Dei ambulare debent cum consensu, novis de cetero perturbari dissidiis, novisque prægavari dispendiis possunt, cum Divini Cultus detrimento, & scandalo plurimorum.

Hinc ortæ lites, variæ definitæ.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Quocirca Nos maxime expedire censentes, ut ejusmodi controversiæ, & Lites ab Ecclesia Dei penitus arceantur, ac insuper, licet universos Ordines Regulares, in quibus, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipsi plurimum annorum spatio versati sumus, speciali paternæ charitatis affectu prosequamur, eosque, uti de Ecclesia, Catholica Fide, & Sede Apostolica optime meritos, præcipuo semper in honore, ac pretio, habuerimus, & habeamus; nihilominus considerantes exemptionem a solutione Quartæ Funeralis præfatis Ordinibus a dicta Apostolica Sede concessam modo vergere in maximum Parochorum præjudicium, tum propter multiplicationem Conventuum, & Monasteriorum Regularium, tum etiam propter auctam devotionem, & consuetudinem Fidelium Sepulturam eligendi in Ecclesiis prædictorum Regularium, ac proinde non modo consentaneum, sed etiam necessarium arbitrantes, ut eorumdem Parochorum, quibus ceteroquin Sacri Canones, & prisca Ecclesiæ disciplina aperte suffragantur, indemnitati opportune consulatur, & antedicta Apostolica Privilegia ad æquitatis limites reducantur.

Privilegium præd. Regularium exemptionis nempe a solutione quartæ funeralis abrogatur.

§. 3. Hinc igitur est, quod Nos omnia, & singula memorata Privilegia exemptiva a solutione Quartæ Funeralis quibusvis Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis Regularibus ab Apostolica Sede, ut præfertur, quandocumque, & quomodocumque concessa præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, ac de eorum tenore, & substantia satis superque instructi, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquot etiam Romanæ Curiæ Prælatorum a Nobis, ad id specialiter deputatorum consilio, suadentibus etiam Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis in præsenti Sacro Concilio congregatis, ac insuper Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione, præmissa omnia privilegia quoad Quartam Funeralem tantum pro locis infra exprimendis moderamur, reformamus, ad vitam juris reducimus, & quatenus opus sit, etiam revocamus, & abrogamus, neque cuiquam deinceps suffragari posse, vel debere decernimus.

Statuitur, ut supra, Parochorum favore; cum quibusdam explicationibus.

§. 4. Præterea motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus sancimus, statuimus, & mandamus, ut in Italia, eique adjacentibus Insulis, a die publicationis præsentis Constitutionis in futurum Parochis Defunctorum, qui in Ecclesiis quorumcumque Regularium prædictorum tumulabuntur, persolvatur, & cum effectu tradatur Quarta pars omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti Cadaver in itinere ad Ecclesiam tumulantem associabitur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus in die funeris accendentur. A prædicta tamen Quarta Funerali exceptæ intelligantur, & sint Candelæ, quas Sacerdotes, etiam Regulares, vel piarum Sodalitatum Confratres funus associantes, manualiter per viam accensas deferent. Quod si funus non fieret in die tumulationis, sed ad diversam diem, vel ad aliud longius tempus differetur, Parocho nihilominus assignetur Quarta Pars omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ ipsamet peracti funeris die in Ecclesia, ubi Defunctus humatus fuit, circa Cenotaphium, seu Tumulum honorarium, atque etiam in Altaribus ejusdem Ecclesiæ, accensa fuerint. Hæc porro omnia locum

cum habeant, & exacte in posterum observentur, quotiescumque Defunctus extra suam Parochialem Ecclesiam tumuletur, vel exponatur sive quia in Ecclesia tumulante, vel exponente Beneficium obtinuerit, sive quia ibidem Sepulcrum habuerit gentilitium, sive tandem quia in ea Sepulcrum elegerit. Ceterum sub prædicta Quarta Funerali comprehendi non intendimus, imo expresse ab ea excipimus, legata Missarum, & Aniversariorum, hisque similia pia relicta ad favorem Ecclesiæ Tumulantis, vel exponentis a Defuncto disposita; Circa quæ, ac omnia, & singula alia, de quibus in præsenti Constitutione mentio facta non fuerit, Privilegia prædictis Regularibus Ordinibus ab Apostolica Sede concessa, salva prorsus, illæsa, ac inviolata perpetuo permanere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse, ac irrefragabiliter observari debere volumus, decernimus, & mandamus. Ubi vero consuetudines legitimæ probatæ, conventiones, concordiæ, vel statuta vigerent, quæ præfatis Parochis magis faverent, illisque pinguiorem prædicta Quarta emolumentorum funeralium portionem assignarent, ea in iis, in quibus vigent, locis inconcusse ab omnibus observari, motu scientia, & potestatis plenitudine paribus, sancimus, præcipimus, & jubemus.

Clausulæ. §.5. Decernentes pariter præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædictorum Ordinum Regularium Superiores, vel quicumque alii in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu alias justificatæ non fuerint, vel etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut alio quovis prætextu, & ex quocumque capite, colore, & causa, etiam necessario exprimenda, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, in toto, vel in parte rescindi, retractari, invalidari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aut quodcumque aliud juris, vel facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu eo impetrato quemquam uti, seu se juvare in judicio, vel extra nullatenus posse: sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere, & ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari debere: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum dicti Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §.6. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Sinodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, necnon quorumvis Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus: Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros eisdem Ordinibus, ut præfertur, illorumque Superioribus, & Professoribus quibuscumque sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & Decretis irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet, & in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Mandatur publicatio præsentium Literarum.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum voluntatis, declarationis, reformationis, moderationis, concessionis, assignationis, præcepti, sanctionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto, quarto Kalendas Maji Pontificatus Nostri Anno Primo.

Con-

LVIII.

Dat. 28.Apr. 1725. An.I.

Conceditur Christifidelibus facultas applicandi Indulgentias, Anno Jubilæi durante suspensas, per modum suffragii animabus defunctorum.

Dicta suspensio facta fuit Const. ed.1724. Jul.6. P.1. Et Const. ed.1725. Mart.2. P.1. declaratur quasdam Indulgentias in dicta suspensione non comprehendi.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

SAlvatoris, & Domini nostri Jesu Christi, qui de sinu Patris ad infima Mundi descendens, & formam Servi accipiens in ara Crucis pro humani generis redemptione pretiosissimum Sanguinem suum effundere dignatus est, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ad ea libenter intendimus, per quæ fidelium Defunctorum animæ, hoc potissimum tempore, expiationis scilicet, & veniæ, remissionis, & gratiæ, ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum uberius consequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant.

Alias ab eodem Pontifice Indulgentiæ omnes, Anno Jubilæi durante, suspensæ fuere.

§.1. Cum itaque nos occasione præsentis Anni Jubilæi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones quomodolibet concessas dicto Anno durante, sub certis modo, & forma tunc expressis per nostras sub plumbo expeditas literas suspenderimus; ac postmodum sub generali suspensione hujusmodi, neque Indulgentias Altarium Privilegiatorum pro fidelibus Defunctis, nec alias quascumque eodem modo pro solis Defunctis concessas venire, sed quas vivi sibi lucrari possent cum facultate illas per modum suffragii Animabus ipsorum Defunctorum in Purgatorio existentibus applicandi comprehensas esse, inter alia declaraverimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 2.Mensis Martii proxime præteriti confectis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Concessio prædicta.

§.2. Nunc vero fidelium devotioni, Animarumque eorumdem Defunctorum refrigerio peramplius consulere cupientes, ac declarationem a nobis, sicut præmittitur, editam ampliantes, & extendentes, omnibus, & singulis Christifidelibus, quod quascumque Indulgentias, & peccatorum remissiones, ut præfertur, suspensas (injuncta tamen in illarum concessionibus pietatis opera peragendo, ac firma remanente pro vivis earum suspensione) ad effectum illas Animabus fidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii hoc anno Jubilæi durante directe applicandi, etiamsi eas sic applicandi facultas in concessionibus prædictis concessa non fuerit, consequi libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si suspensio præfata a nobis non emanasset, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§.3. Non obstan. suspensione hujusmodi, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4 Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscat. die XXVIII. April. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LIX.

Dat. 29.Apr. 1725. An.I.

Statuitur, ut per Italiam, & Insulas adjacentes, provisi de Beneficiis mediam annatam solvere teneantur Fabricæ suarum respective Ecclesiarum.

Inn.XI. Const. ed.1683. Septem.27. P.8. indicuntur quædam decimæ super fructibus, & Beneficiis Ecclesiasticis in Italia, & Insulis adjacentibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PIus, & misericors Dominus, qui dum pro peccatis nostris irascitur, misericordiæ recordatur, Templa Dominica construi, & divinis precibus consecrari voluit, & præcepit, in quibus cum hominibus habitat, ut plebs fidelis per oblationes, & pacificas hostias devotæ orationis, iram Judicis mitiget, ipsius clementiam humiliter postulando. Ne igitur Domos Dei, quas decet sanctitudo, & quarum decorem summopere diligendum sacra eloquia testantur, propter temporum injuriam collabi, in pejus ruere, minusque decenter retineri contingat, Sac.Canones modis omnibus providere non omiserunt.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Verumtamen experientia ostendit, quod dolenter dicimus, hactenus constituta haud sufficienter præsidio fore, ut sacrarum legum vota adimpleantur, quamobrem cum ad universalis Ecclesiæ Pastorem pertineat vigili cura in re tam sancta, in qua nulla solicitudo nimia videri potest, nova subministrare subsidia, præsertim ubi de reparandis, iisve debito modo conservandis Ecclesiis Cathedralibus agitur, & Collegiatis, in quibus fidelis Populus frequentius ad orandum convenire solet, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquot insuper dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quos ad id specialiter deputavimus consilio, ac etiam Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, decernimus, præcipimus, & mandamus per totam Italiam, & Insulas adjacentes, ut in posterum provisi de Canonicatibus, & Beneficiis, tam residentalibus non curatis, computatis etiam incertis, non excedentibus valorem annuum scutorum centum monetæ Romanæ, quam non residentialibus, & simplicibus sitis extra Ecclesias Collegiatas, teneantur solvere, & respective deponere mediam annatam pro Fabrica

Constitutio præd. favore Ecclesiarum.

Ecclesiæ Cathedralis; Provisi vero de Canonicatibus, & Beneficiis tam residentialibus non curatis, computatis etiam incertis, non excedentibus valorem annuum scutorum centum monetæ præfatæ, quam non resientialibus, & simplicibus sitis in Ecclesiis Collegiatis, vel ad illas translatis, itidem teneantur solvere, & respective deponere mediam annatam pro Fabrica Ecclesiæ Collegiatæ, sive Beneficia prædicta libere collationis, sive Jurispatronatus mixti, ac etiam laicalis fuerint, & ad quemcumque electio, collatio, institutio, & provisio pertineat, sive nimirum ad Metropolitanum, vel Ordinarium, sive ad Capitulum, sive ad alium quemcumque inferiorem, dummodo collationis, institutionis, & provisionis Sanctæ Sedis minime existant, aut etiam legitima non vigeret consuetudo solvendi, dimittendi fructus sex mensium, aut similem non tamen minorem ratam favore Fabricæ, vel Sacristiæ, utroque enim in casu pro Fabrica prædicta nihil solvendum, ut deponendum erit.

Eximuntur provisi de Beneficiis affectis, seu reservatis San. Sedi.

§.2. Ut autem præmissa, quæ ad consulendum debito Metropolitanarum; & Cathedralium, ac Collegiatarum Ecclesiarum decori disposita dignoscuntur, suum sortiantur effectum, præcipimus, & mandamus, quod mediæ annatæ hujusmodi deponantur penes personam idoneam ab Episcopis cum scientia, & consensu Capitulorum deputandam, & successive ab eisdem deficiente necessitate occurrendi reparationi Ecclesiæ investiantur, & collocentur in stabilibus, & fundis, seu Capitalibus tutis, securis, atque fructiferis, ac ubi fieri poterit in locis Montium Cameralibus non vacabilibus, pro dote Fabricæ singularum Ecclesiarum prædictarum, ac ejusmodi dotium annuus proventus non in alium usum, quam reparationis, conservationis, & manutentionis Fabricæ earumdem Ecclesiarum ab uniuscujusque Præsulibus, cum scientia pariter, & consensu suorum Capitulorum in occurrentibus casibus erogetur, & quotiescumque dictas Ecclesias reparatione non indigere constiterit annui etiam fructus, & fructuum fructus dotium prædictarum in aliis stabilibus fundis, & Capitalibus tutis, atque fructiferis, ac respective in aliis locis Montium eodem prorsus modo investiantur, & collocentur, ad hoc, ut ipsæmet dotes majora in dies, benedicente Domino, suscipiant incrementa, adeoque earum redditus supportando reparationis Fabricæ ipsarum Ecclesiarum oneri satis esse possint.

Præcipitur ut d. mediæ annatæ penes aliquem deponantur; a quo investiri debeant pro dote ejusd. Fabricæ.

§.3. Cæterum super præmissis omnibus, & præsertim super iis, quæ rectam, & fidelem præfatarum dotium administrationem respicient eorumdem Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum inferiorum, atque etiam Capitulorum conscientiam peculiariter, & districte oneramus; Ac insuper quoties Archiepiscopi, Episcopi, vel Ordinarii inferiores, ac respective Capitula in aliquo ex his defecerint, itaut vel ratione minus fidelis, idoneique depositarii aut ex causa non facti, vel minus tuti, & exinde deperditi investimenti, aut demum propter erogata Capitalia, vel fructus in alios usus, aliquod præjudicium emerserit Patrimonio Fabricæ, ipsi Archiepiscopi, Episcopi, vel Ordinarii inferiores, & respective Capitula, & singuli Canonici qui defecerint, eorumque hæredes, & successores teneantur ad omnia damna, & interesse favore prædictæ Fabricæ, eorumdemque bona omnia pro potiori cautela affecta sint, & specialiter hypothecata favore ejusdem Fabricæ.

Statuuntur nonnulla pro recta, & fideli earumd: dotium administratione.

§.4. Quoniam vero nostræ mentis non est per hanc nostram Constitutionem, ut præmisimus, Sacrorum Canonum statuta, & præsidia minuere, sed quantum in Domino possumus augere favore Ecclesiarum, declaramus, & expresse volumus firmissimum nihilominus manere onus reparandi, restaurandi, & manutenendi Ecclesias Cathedrales Episcopis a Jure injunctum, itaut in restaurandis, reparandis, & conservandis Ecclesiis Cathedralibus, antequam tangantur fructus, seu capitalia favore Fabricæ, vigore hujus Constitutionis conficienda, teneantur Episcopi, & ad normam Sacrorum Canonum exquiratur de eorum obligatione.

Declaratur per hanc Constitutionem minime tolli Episcop. onus reparandi Ec. clesias Cathedrales.

§.4. Prætereaqne decernimus habere favore omnium Ecclesiarum, & Collegiatarum totius Italiæ, & Insularum adjacentium, tametsi pro nonnullis Ecclesiis editæ fuerint aliquæ provisiones, sicuti per fel. recor. Innocentium Papam XIII. Prædecessorem nostrum pro tribus Ecclesiis, nempe Auximana, Viterbien., & Tuscanen., & per nos hactenus pro quatuor scilicet Nuscan, Vigilien., Castellanaten., & Sypontina mediante unione ratæ pensionis super fructibus earumdem Ecclesiarum, actum fuisse constet, & in universum pro Ecclesiis Regni Neapolitani emanavit Constitutio san. memor. Innocentii XII. etiam Prædedessoris nostri incipien. = *Inscrutabili*, & supervenerit alia nostra ampliativa incipiens = *Sacrosancti Apostolatus*.

Pariter decernitur hanc eandem editam esse pro Ecclesiis Italiæ, & Insularum adjacentium.

§.6. Excipimus tamen ab hac Constitutione Beneficia nostræ Archidiœcæsis Beneventanæ; Dudum enim eorum respectu per aliam nostram Constitutionem incipientem = *Romanus Pontifex* = confirmando, declarando, & ampliando antiquam Constitutionem fel. recordat. Pii Papæ II. pariter Prædecessoris nostri simile injunximus Beneficiis in universa Archidiœcæsi existentibus.

Excipitur ab hac Constitutione Diœcesis Beneventana.

§. 7. Volumus autem, quod huic nostræ Constitutioni, seu solutioni mediæ annatæ prædictæ minime subjecta existant Beneficia illarum Diœcesum, & respective Collegiatarum, in quibus reperitur opus, seu peculiare patrimonium Fabricæ sufficienter instructum, aut onus, seu obligatio reparandi, restaurandi, & conservandi Ecclesias residet penes Communitates Locorum, vel adsunt dictarum Ecclesiarum Patroni, qui nisi reparare, & manutenere velint easdem Ecclesias, earum Patronatum amittere debent: Cum enim in his satis consultum sit reparationi, & conservationi Ecclesiarum, volumus aliud superaddere Beneficiatis impendium, quod urgeret in sublevamen eorum, qui de jure tenentur.

Excipiuntur pariter quædam aliæ Diœceses.

§. 8. Decernentes easdem præsentes, ac præinsertas literas semper validas, firmas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro temporespectabit; quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici

Clausulæ.

lici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§. 9. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo: necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expresio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expresis, & insertis, ac reservatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & exprese derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio harum Literar.

§. 10. Ad hoc autem, ut præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illorum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impresis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ confirmationis, approbationis, innovationis, ampliationis, restitutionis, reintegrationis, Decreti, declarationis, Statuti, voluntatis, Mandati, Constitutionis, assignationis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolor. ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, IV. Kalen. Maji Pontificatus Nostri Anno Primo.

LX.

Confirmatur quædam Gregorii XV. Constitutio de non recipiendis Fratribus Congregationis Galliæ Tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ S. Joannis; cum ejus ampla extensione.

Dat. 2. Maj 1725. An. 1.

Hac de re legatur dicta Constitutio Gregorii XV. quæ hic citatur. Clem. XI. Const. ed. 1708. August. 9. P. 8. agitur de Electione Vic. Generalis eorumdem Fratrum Provinciæ Lugdunen.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias a Gregorio XV. statutum, ne Superiores aliorum Ordinum reciperent quemcumque Professum dictæ Congreg.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Provinciæ Sancti Joannis Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupat. Congregationis Galliæ, quod dudum fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis expeditas Literis, ne quis Prælatorum, aut Superiorum, seu Fratrum aliorum Ordinum mendicantium quemquam dicti Tertii Ordinis professum sub quovis prætextu, & colore absque ejusdem Congregationis Ministrorum Provincialium licentia in scriptis recipere auderet sub pœna Excommunicationis, aliisque Censuris, & pœnis Ecclesiasticis arbitrio suo infligendis interdixit, & prohibuit, & nihilominus cum anno 1656 die 11. Decembris tunc existens Vicarius Generalis totius Ordinis ejusdem Sancti Francisci Spiritui a Sancto Antonio Presbytero expresse professo dictæ Provinciæ transitum ad Ordinem Fratrum Minorum de observantia Provinciæ Parisiensis permisisset, Congregatio tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, eumdem transitum nullum, & invalidum tanquam prædictis Gregorii Prædecessoris Literis contrarium per suum Decretum die 3. Augusti 16 7. emanatum declaravit; novissime vero fratres Minores de observantia supradictæ Provinciæ Parisiensis sub prætextu cujusdam Decreti subreptitii Ministri Generalis Ordinis hujusmodi Josephum Seigneur Laicum, seu Conversum expresse professum memoratæ Provinciæ Sancti Joannis receperunt, sed idem Minister generalis attendens, & reflectens ad easdem Gregorii Prædecessoris Literas, & ad Cap. 2. num. 4. Constitutionum decretum supradictum revocavit, nullumque, irritum, & invalidum die 16. Maji anni proxime præteriti per suas literas Ministro Provinciali dictæ Provinciæ Sancti Joannis directas declaravit.

Verum aliquando contra illam aliquid perpetratum.

Causæ præsentis confirmationis, & extensionis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat his tamen non obstantibus certi quidem fratres dyscoli huius Religionis austeræ, quæ semper in viridi observantia viget, jugum ægre ferentes, literas ipsius Gregorii Prædecessoris nullum nunc habere locum, ex eo quod a Nobis confirmatæ non fuerint, temerarie asseverare

rare non dubitent; itaut nonnulli ejusdem Provinciæ Religiosi cum Decretis subreptitie, aut obreptitie ab hac Sancta Sede obtentis ad alias Religiones tam mendicantes, quam non mendicantes a parvo tempore transiverint, suoque pessimo exemplo maximum aliis dyscolis similis translationis Literas Apostolicas obtinendi pruritum, aviditatemque causaverint; ac proinde dictus Procurator hæc omnia cum maximo suo dolore perpendens supradictas Gregorii Prædecessoris Literas Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, Nos specialem ipsi Procuratori gratiam facere volentes, eumque a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & pœnis a Iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatas Gregorii Prædecessoris literas anctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illas etiam extendimus, prohibendo, ne Fratres memoratæ Provinciæ Sancti Ioannis in posterum ad quascumque alias Religiones, sive mendicantes, sive non mendicantes absque licentia in scriptis pro tempore existentis Ministri Provincialis, vel inconsulto illius Provinciæ Procuratore transire possint.

Preces Prioris Generalis d. Provinciæ.

Confirmatio prædictarum Gregorii Literarum.

Extensio ejusdem.

Clausulæ.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Gregorii Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die II. Maji MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Primo.

LXI.

Dat. 2. Maji 1725. An. I.

Statuuntur nonnulla circa Clericos Beneficiatos in habitu laicali incedentes.

Hujus Const. ed. 1724. Sept. 23. P:1. Confirmata, & innovata fuit Const. Inn. XIII. super Ecclesiastica disciplina in Regnis Hispaniarum.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium, quo demonstratur Clericis decentem habitum deferre debere.

Apostolicæ Ecclesiæ Regimini per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsidentes, eo potissimum Apostolicæ vigilantiæ studia dirigenda esse arbitramur, ut qui in sortem Domini vocati sunt, Ecclesiasticæque Militiæ nomen dederunt, ubique irreprehensibiles inveniantur. Maxime siquidem ipsos decet vitam, moresque suos omnes ita componere, ut habitu, gestu, incessu, aliisque omnibus rebus nil, nisi grave, moderatum, ac religione plenum præseferant. Quocirca Clericos quoscumque, præsertim vero Beneficia Ecclesiastica obtinenntes, teneri vestes honestas, & proprio congruentes Ordini semper deferre, ut per decentiam habitus extrinseci, morum honestatem intrinsecam ostendant, & si secus fecerint, etiam pœna privationis Beneficiorum plectendos esse, Sacræ Tridentinæ Synodi Decretis, pluribusque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Sanctionibus, provide, atque salubriter cautum sit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Cum itaque, sicut non sine maximo animi nostri mœrore, imo etiam horrore percepimus quorumdam Clericorum Beneficia Ecclesiastica obtinentium audacia, & temeritas hodie eo usque processerit, ut in dedecus Ordinis Clericalis; Sacrorum Canonum contemptum, magnamque Animarum suarum perniciem incedere in habitu laicali minime vereantur; Nos gravissimo huic abusui, & Christifidelium offensioni pro Pastoralis Officii debito, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune consulere cupientes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquot insuper dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quos ad id specialiter deputavimus consilio, ac etiam Motu proprio, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione decernimus, statuimus, & mandamus, quod Ordinarii Locorum, ubi sita sunt Beneficia ejusmodi Clericorum vestes laicales deferentium impudentiam canonicis remediis omnino coerceant, & hunc in finem non modo possint, sed etiam debeant contra ipsos procedere per citationes Domi dimissa copia, quatenus domicilium habeant in eorum respective Diœcesibus: sin minus per citationes ad Valvas: Jurisque ordine servato sententiam declaratoriam privationis obtentorum Beneficiorum in ipsos ferre, & pronunciare, ita tamen ut eadem Beneficia juxta Constitutionem felic. record. Sixti V. Prædecessoris Nostri incipientem = *Cum Sacrosanctam*. Nostræ, ac Romani Pontificis pro tempore existentis collationi, provisioni, ac omnimodæ dispositioni reserventur, & reservata censeantur.

Statuitur, ut Ordinarii Clericos Beneficiatos in habitu Laicali incedentes coerceant.

§.2. Præterea volumus, statuimus, & declaramus prædictis Clericis Beneficiatis in habitu laicali incedentibus minime licere percipere, nec facere suos fructus, & proventus quoscumque suorum Beneficiorum cujuscumque generis, speciei, qualitatis, & valoris existant: quin etiam expresse decernimus, ac sancimus eiusmodi Beneficiatos ex mero facto incessus in habitu clericali, quamvis nulla præcesserit Ordinariorum sententia declaratoria privationis Beneficiorum, quæ obtinent, imo etiamsi nulla citatio, monitio, vel alius judicialis actus in eos fuerit institutus, ipso jure amissionis, & privationis fructuum prædictorum pœnam incurrere, itaut illos ullo modo percipere, nec perceptos retinere,

Decernitur eosdem Clericos teneri sub pœna lethalis culpæ ad restitutionem fructuum, & Beneficiis perceptorum.

se, vel facere suos possint: sed ipsos absque ulla prorsus diminutione ad commodum Fabricæ Ecclesiarum, in quibus erecta sunt Beneficia, illico sub poena lethalis culpæ restituere teneantur; a qua quidem restitutionis obligatione a nemine præterquam a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente (sublata cæteris omnibus, etiam Poenitentiariæ Apostolicæ Officio, & Maiori Poenitentiario condonandi facultate) eos absolvi, & liberari posse volumus, præcipimus, & mandamus.

Clausulæ. §.3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus immemorabilibus etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto, Sexto nonas Maji, Pontificatus nostri Anno Primo.

LXII.

Conceditur Congregationi Benedictinæ Augustanæ communicatio privilegiorum Congregationis Cassinensis quoad gratias spirituales tantum. Dat. 4. Maji 1725. An. I.

Clem. XI. Const. ed. 1714. Oct. 6. P. 14. Concessa fuerunt Privilegia omnia Congregationum Benedictinorum Congregationi Monachorum Bohemiæ illiusque membris in Moravia & Silesia, & hujus Const. ed. 1727. Apr. 1. P. 4. Confirmantur Constitutiones dictæ Congregationis Augustanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Pastoralis Officii, quod Authore Deo gerimus debitum exigit, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis sub suavi Monasticæ vitæ jugo mancipatorum curam gerentes felicibus eorum in vinea Domini progressibus quantum Nobis ex Alto conceditur, consulere jugiter studemus.

Preces Ruperti Abbatis, & Visitatoris Congregationis prædictæ. §.1. Cum itaque, sicut dilectus Filius Rupertus Abbas Monasterii Ottobruani, & Visitator principalis Congregationis Benedictinæ Augustanæ sub Regula Sancti Benedicti, etiam nomine dilectorum Filiorum Amandi Abbatis Monasterii Heresheimensis Præsidis, & cæterorum Abbatum dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio octo Monasteriis unitis constet; Ipse vero Rupertus Abbas ipsi Congregationi, ejusque Monachis easdem gratias, exemptiones, Indulta, indulgentias, favores, privilegia, saltem ad res spirituales, & salutem animarum spectantia, quibus Congregatio Cassinensis Monachorum Ordinis prædicti gaudet, per Nos concedi plurimum desideret.

Concessio prædicta cum quibusd. Ordinationibus. §.2. Nos ipsius Ruperti Abbatis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, dictosque Rupertum Abbatem aliosque Abbates specialibus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine

quavis occasione, vel causa latis, si qnibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti pariter Filii moderni Procuratoris Generalis memoratæ Congregationis Cassinen. super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, prædictæ Congregationi Benedectinæ Augustanæ Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, illiusque Monasteriis, Monachis, & personis nunc, & pro tempore existen. petitam communicationem privilegiorum quoad gratias spirituales tantum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, ita tamen, ut hujus concessionis prætextu jus aliquod in temporalibus ipsi Congregationi Benedectinæ Augustanæ collatum minime intelligatur; nec ejus Monachi in Italiam venientes idem communicationis privilegium prætendant, ut in Monasteriis Congregationis Cassinen. recipiantur, & in eis habitare velint, sed iis tantum hospitalitatis officiis sint contenti, quæ secundum eamdem regulam Sancti Benedicti cæteris Monachis dicti Ordinis, non tamen hujus Congregationis Casinen., exhiberi solent, ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ:

§.3. Non obstantibus Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LXIII.

Dat. 4. Maji 1725. An. I.

Confirmantur quædam Resolutiones Capituli Generalis Congregationis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus.

Hæc Congregatio, quæ prius erat Confraternitas, erecta fuit ab Inn.XI., & ejus Constitutiones novæ confirmatæ Const. ed. 1687. Mar. 26. P.11.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Bartholomeus a Cruce Præfectus Generalis, aliique vocales nuperi Capituli Generalis Congregationis Fratrum Bethelemitarum nuncupat. in Indiis Occidentalibus, quod licet in Constitutionibus dictæ Congregationis a felic: record: Innocentio Papa XI. Anno 1687. confirmatis præscriberetur, ut Officium Præfecti Generalis ejusdem Congregationis ad sexennium tantum duraret; nihilominus in illius Capitulo Generali anno 1704. celebrato stabilitum fuerat Officium prædictum perpetuum, seu ad vitam Electi esse debere, ac diversa alia Decreta prædictis Constitutionibus plane contraria edita fuerant, adversus quæ plurium Hospitalium, seu Domorum dictæ Congregationis nomine habito ad hanc Sanctam Sedem recursu, & negotii cognitione per rec: mem: Clementem Papam XI. Prædecessorem Nostrum Congregationi tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ demandata, & ab ea tribus ejusdem Congregationis Cardinalibus ad id specialiter deputatis remissa, re mature discussa die 12. Aprilis 1709. prodiit ab ejusmodi Congregatione Particulari trium Cardinalium Decretum tenoris sequentis, nimirum = *Revocatis Decretis asserti Capituli Generalis in ea parte, in qua sunt contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis, serventur omnino eædem Constitutiones, & Archiepiscopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præsideat per se, sive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationis; & quatenus tunc temporis Archiepiscopus obierit, exequatur, & præsideat Vicarius Capitularis* = quod quidem Decretum ipse Clemens Prædecessor per suas in simili forma Brevis die 25. Maji 1710. expeditas Literas approbavit.

In Capitulo Generali 1704. diversa Decreta plane Constitutionibus Congregationis contraria, edita fuere.

Postea vero per sequens Decretum Congregationis Particularis revocata fuere ea in parte, in qua Constitutionibus prædictis contraria reperiebantur.

§.2. Subinde vero coram eadem Congregatione Particulari Cardinalium variæ instantiæ pro parte Procuratorum dictæ Congregationis fratrum, qui tunc in Alma Urbe degebant, promotæ fuerunt, primo nempe quia Constitutionibus præfatis expresse cavebatur neminem in ejusmodi Congregatione, qui in aliquo ex Sacris Ordinibus constitutus foret, admitti, nullumque fratrem ex admissis, vel deinceps admittendis ad illos promoveri posse, quod tribueretur facultas Sacerdotes admittendi, vel fratres ad eosdem Sacros Ordines promovendi, quodque Superioribus, ac ipsimet Præfecto generali dictæ Congregationis interdiceretur, ne qui eidem Congregationi inserviissent, seu donati, vt vulgo appellant, fuissent, in illa admitterent; & insuper cum in eisdem Constitutionibus disponeretur, convocationem vocalium ad electionem futuri Præfecti Generalis ad Vicarium Generalem spectare, & contingere posset, dictum Vicarium Generalem, vel decedere, vel legitimo impedimento quo minus ad ejusmodi convocationem procedere valeret, detineri, petitum fuerat decerni, quod tunc, & eo casu pertineret ad Assistentem antiquiorem Capitulum Generale convocare, & illi præsidere, ac demum eveniente obitu Vice-Præfectorum Generalium Provinciarum Liman., aut Mexican., seu Præfecti cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus munus Vice-Præfecti Generalis ad formam earumdem Constitutionum, etiamsi confirmationem suæ electionis a memorato Præfecto Generali nondum obtinuisset, exercere posset. Verum præfata Congregatio Particularis Cardinalium hujusmodi instantias, ac petitiones die 31. Januarii 1710. admittere noluit, sed votum proximi Capituli Generalis desuper exquiri mandavit. Cumque interim sub obtentu quod dilectus filius Frater Rodericus a Cruce tunc assertus Præfectus Generalis dictæ Congregationis Fratrum non fuerat au-

Deinde ab eisdem Fratribus dictæ Congregationi Particulari variæ instantiæ promotæ fuere: quæ ab eadem rejectæ sunt; & mandatum, ut votum proximi Capituli Generalis exquireretur.

auditus in propositione habita die 12. Aprilis 1709. coram eadem Congregatione Particulari Cardinalium, Charissimus in Christo filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, retentis supradictis Clementis Prædecessoris literis partes ad eumdem Clementem Prædecessorem, ut ab eo voluntatem suam super præmissis certius explorarent, remisisset, porrectoque ipsi Clementi Prædecessori pro parte dilecti etiam filii Fratris Michaelis a Conceptione dicti Fratris Roderici Procuratoris supplici libello, & iterum commissa rei cognitione eidem Congregationi Particulari Cardinalium die 5. Februarii 1714. emanavit ab ea Decretum per alias ipsius Clementis Prædecessoris in pari forma Brevis die 22. Decembris subsequentis confectas literas itidem confirmatum, quo persistendo in decisis quoad revocationem Decretorum in Capitulo Generali anni 1704., ut præfertur, editorum, & convocationem dicti Capituli Generalis, mandavit per vota secreta in eodem proximo Capitulo Generali exquiri, num expediret dictæ Congregationi Fratrum officium Præfecti Generalis in posterum fore ad sexennium, seu potius novennium, exclusa omnino illius perpetuitate?

Resolutiones prædictæ Capituli Generalis 1721., ad cujus votum omnia remissa fuerant.

§.3. Quamobrem Capitulo Generali hujusmodi Anno 1721. in Civitate Liman. celebrato, illique præsidente Venerabili Fratre Archiepiscopo Liman. post peractam electionem dicti Præfecti Generalis, discussa in eo, ac resoluta fuerunt enarrata puncta in hunc modum, videlicet: *Fuit primo loco exquisitum votum, an expediret Generalis Ordinis durare debere ad novennium, vel ad sexennium, & resolutum fuit unanimiter, quod deberet esse novennale, & quod omnia pariter Officia illorum, qui in Capitulo Generali eliguntur, prout sunt Assistentes Generales, & Assistentes Particulares utriusque Regni debebunt etiam esse ad novennium, servatis tamen quoad electionem Superiorum localium Constitutionibus Ordinis præcipientibus, quod istæ fiant de triennio in triennium.*

Resolutio prima circa tempus Generalatus, aliorumque Officiorum Ordinis.

§.4. *Postmodum fuit processum ad exquisitionem votorum ejusdem Capituli Generalis super aliis punctis ad illum remissis a Congregatione Particulari die 31. Januarii 1710., & fuit secundo loco exquisitum, an expediret habere in Religione Religiosos, qui promoverentur ad Sacerdotium, ac communibus suffragiis resolutum fuit expedire sub sequentibus tamen conditionibus. Prima, quod nemo possit promoveri ad Sacerdotium nisi post elapsum decennium a die ingressus in Religionem. Secunda, quod ad effectum se promovendi ad Sacerdotium nulla directe, vel indirecte uti possit mediatione alterius Personæ pro obtinenda licentia a Patre Generali, & Assistentibus Generalibus, sed proponi debeat a Patre Vice-Præfecto Generali, & Assistentibus, qui debeant Patri Generali, ejusque Definitorio illas Personas significare, quas hujusmodi Dignitatem promoveri posse crediderint. Tertia, quod si aliter quispiam ad Sacerdotium fuerit promotus, ipso facto incurrat in suspensionem a Divinis, a qua nonnisi per Summum Pontificem absolui possit, & habilitatio peti nequeat, nisi præcedente Beneplacito Definitoris Generalis. Quarta, quod teneantur quotidie celebrare, & applicare Sacrificium iuxta intentionem Præfecti localis, & iuxta obligationes Communitatis illius Domus; & quod si pro celebratione aliquam eleemosynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipsius Præfecti localis ubi Missæ celebrantur, vel cujus subditus fuerit ille, qui extra Conventum celebraverit, sub pœnis contra Proprietarios inflictis. Quinta; Quod in quolibet Conventu non adsint, nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ sunt Matrices, tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis Conventibus. Sexta. Et casu quo de licentia etiam Patris Generalis, & Assistentium major numerus promoveretur, sic promoti non possint celebrare, nisi superveniente vacatione alicujus loci per obitum alterius Sacerdotis. Septima; Quod Sacerdotes, ut supra, promoti debeant in omnibus sequi vitam regularem, ac deferre Coronam Clericalem ad instar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei; quodque nunquam nec per Breve temporis spatium possint esse Præfecti Generales, nec ullam Prælaturam habere supremam, seu ordinariam, nec ex dispensatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuscumque alterius Superioris, sed quod solummodo possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ. Octava. Denique, quod si aliquis Sacerdos Sæcularis ægrotus in Hospitalibus degens peteret pro sua devotione admitti ad habitum Religionis antequam obiret, possint Pater Generalis, & Definitorium concedere licentiam alicui de Præfectis localibus pro hujusmodi admissione, accedente tamen consensu illius Communitatis, non obstante, quod in eodem Conventu adsint alii duo Sacerdotes, ut supra.*

Resolutio secunda circa novos Præfectos, qui Religiosos ad Sacerdotium promovendos.

Resolutio tertia circa Donatos.

§.5. *Tertio loco. Exquisitum fuit votum ejusdem Capituli Generalis, an Pater Præfectus Generalis, vel quicumque alius Superior possint in Religione recipere illos, qui inservierunt eidem Religioni, seu fuerint, ut vulgo dicitur:* Donados, *& resolutum extitit per communia suffragia non posse.*

Resolutio IV. cui convocatio Capituli pertineat.

§.6. *Quarto loco. Propositum fuit, an in casu obitus Præfecti Generalis, quando ad eum pertineret convocare Capitulum, seu concurrente quocumque alio legitimo impedimento in aliquo ex istis casibus convocatio Capituli pertinere debeat ad Assistentem antiquiorem, & pariter resolutum fuit, quod in casu obitus Patris Generalis, seu Vicarii Generalis, vel in casum gravis infirmitatis eos legitime impedientis, seu quacumque alia legitima causa concurrente jus convocandi Capitulum Generale, & in eo præsidendi pertineat ad Patrem Assistentem generalem antiquiorem, seu eo impedito ad alios Assistentes, iuxta eorum Antianitatem, vel ad alios Vocales, qui sequuntur, attenta semper eorum Antianitate.*

Resolutio V. nondum confirmationem obtinuerint.

§.7. *Quinto, atque ultimo loco propositum fuit, an in casum obitus Vice-Præfectorum Generalium Limæ, aut Mexici, seu Præfectus cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, etiamsi confirmationem suæ electionis a Patre Præfecto Generali adhuc non obtinuerit, possit exercere munus Vice-Generalis: Et similiter per secreta suffragia resolutum fuit, quod in casum mortis naturalis uniuscujusque ex Vice-Præfectis Generalibus, Præfectus noviter electus, una cum Assistentibus Generalibus illius Regni, gerere ea omnia possit, quæ a Constitutionibus Vice-Præfectis Generalibus conceduntur, donec adveniat*

 veniat

veniat ejus confirmatio, quæ si justis de causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta, valida sint, & plenarium suum effectum consequi debeant.

Preces Fratrum prædictorum pro confirmatione.

§.8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præfatæ resolutiones pro salubriori ejusdem Congregationis Fratrum directione, ac regularis in ea disciplinæ progressu in dicto Capitulo Generali communi Vocalium suffragio factæ fuerint, ac Exponentes prædicti easdem resolutiones, tametsi aliquæ earum supradictibus Constitutionibus adversentur, Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositorum, qui relationem dilecti filii Nostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pici nuncupat. &c. prædictæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, jura distributa, & votum dilecti filii Caroli Augustini dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ pariter Cardinalis Fabroni nuncupat. Ponentis sibi desuper exhibitæ viderunt, consilio, præinsertas Capituli Generalis resolutiones auctoritate Apostolica, tenore præsentium iuxta modum tamen infra dicendum approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relatarum resolutionum.

Clarius declarantur prædictæ resolutiones; eisque quædam ordinationes adduntur.

§.9. Ita scilicet, ut quoad secundam conditionem secundi capitis dictarum resolutionum imponatur ista lex, nempe quod promovendus proponatur a Vice-Præfecto, & Assistentibus, si sit de Regno, ubi residet idem Vice-Præfectus; si vero sit de Regno, ubi residet Præfectus Generalis, proponetur a Superiore, & Capitulo Conventuali Domus, quæ sit de Sacerdote providenda; Ex tertia conditione ejusdem secundi capitis demantur verba illa: quod peti nequeat habilitatio, nisi præcedente beneplacito Diffinitorii Generalis: ex quarta conditione omittatur particula quotidie; Sextæ autem conditioni addatur pæna privationis vocis activæ, & passivæ respectu Superiorum post expletum eorum novennium, & ex illa dematur suspensio respectu promotorum, dummodo sine eorum culpa fuerint supra numerum promoti; quo vero ad tertium caput earumdem resolutionum, firma remanente prohibitione respectu cujuscumque Superioris, & addita pæna nullitatis professionis, si secus factum fuerit, detur facultas Capitulo Generali admittendi ad habitum Donatos, quatenus expedire censuerit, ac demum quoad quintum caput addantur verba: dummodo Sacris Canonibus, ac Constitutionibus dictæ Congregationis Fratrum non sint contraria; Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§.10. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§.11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quoad ea, quæ præsentibus adversantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiusque Provinciarum, Domorum, seu Hospitalium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die IV. Maij MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LXIV.

Declaratur qui Fratres à Congregatione Sanctæ Sabinæ dimitti possint, qui in Provincia Lombardiæ Ordinis Prædicatorum recipi debeant.

Dat. 5. Maji 1725. An.1.

Hæc Congregatio erecta fuit ab Innoc. XII. Const. ed. 1695. Iun. 14. P. 4. quæ hic recensetur, & hujus Const. ed. 1726. Iun. 5. P. 3. Subjiciuntur omnes Conventus hujus Congregationis Provinciali utriusque Lombardiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Prædictam Congregationem ab Innoc. XII. erectam esse refertur.

§.1. Alias, sicut accepimus, fel: rec. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 14. Junii 1695. expeditas literas diversos in eisdem literis expressos Conventus Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, eorumque Fratres, & personas quascumque cum omnibus, & singulis illorum membris,

bris, juribus, & pertinentiis universis ab omni, & quacumque Jurisdictione, Superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentis Prioris Provincialis ejusdem Provinciæ tam in temporalibus, quam in spiritualibus perpetuo exemit; ipsosque Conventus in novam Congregationem sub titulo Sanctæ Sabinæ Provinciæ utriusque Lombardiæ ejusdem Ordinis nuncupandam, quæ pro tempore pariter existenti Magistro Generali, sive ejus loco in Romana Curia residenti Vicario Generali Ordinis hujusmodi immediate subjacere deberet, itaut in illam nulli alii ipsius Ordinis Superiores, præterquam dictæ Congregationis Vicarius, cæterique illius Prælati iuxta morem deputari soliti potestatem aliquam valerent exercere, pariter perpetuo erexit; In quibus quidem Conventibus ad prædictam Congregationem sic erectam, & institutam spectantibus Fratres omnes ad Regulæ, quam professi fuerant, præscriptum exacte vitam instituere, & componere, atque illa, quæ communem vitam, victum, & vestitum concernebant iuxta Concilii Tridentini, & recol. mem: Clementis Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri decretorum tenorem fideliter, & inviolabiliter observare deberent; Voluitque idem Innocentius Prædecessor, ut ipsi Congregationi de idoneo Vicario generali ex Fratribus alicujus ex Conventibus ipsius Congregationis a Magistro Generali præfato de biennio in biennium provideretur, qui eamdem prorsus Jurisdictionem, & auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres prædictæ Congregationis, quam iuxta Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones Priores Provinciales habent in suis Provinciis; posset quoque idem Vicarius quoscumque Fratres Ordinis præfati undecumque venientes suscipere, & eis de Conventibus Congregationis prædictæ per deputationem, vel assignationem providere, quod tamen criminosis iuxta dicti Clementis Prædecessoris decreta nullatenus prodesse valeret, non autem intelligerentur iidem Fratres Congregationi hujusmodi incorporati, nisi post quadriennium, eoque durante, si ad suos Conventus, vel Provincias redire voluissent licentia eis abeundi libere concederetur.

Ab eoque inter alia cautum, ut Fratres d. Congregat. discedere ab ea volentes, difficiliter quidem, dimitterentur.

§.2. Præterea nulli ex Fratribus dictæ Congregationis, siue intra eam habitum suscepisset, sive aliunde, si per quadriennium, ut præfertur, incorporatus fuisset, permitteretur transire ad Conventus extra suam Congregationem, nisi de licentia Vicarii, una cum consilio sex graviorum Patrum ejusdem Congregationis, quæ tamen licentia non facile daretur, sed omnimoda diligentia, & charitatis officia adhiberentur, ut abire volentes in suscepto vitæ instituto confirmarentur, quod si adhuc in discedendi voluntate permansissent, tandem dimitterentur, ne aliis impedimento forent, & alias prout in ipsius Innocentii Prædecessoris literis prædictis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Narrantur querelæ exortæ inter Vicarium Congregationis prædictæ, & Priorem ejusdem Provinciæ Lombardiæ super dd Fratribus dimissis.

§.3. Subinde vero, sicut Nobis etiam innotuit, delatis pro parte Vicarii Generalis Congregationis præfatæ ad Congregationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & ejusdem Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter auctoritate Apostolica deputatam querelis, quod Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ Fratres è dicta Congregatione ad se demissos recipere renueret, die 12. Martii 1709. emanavit ab ipsa Congregatione Cardinalium, & Prælatorum Decretum, vt liceret Vicario Generali præfato dimittere Fratres è dicta Congregatione, prævia tamen notificatione dimissionis facienda dicto Priori Provinciali, qui dimissos in alio Conventu statim collocare, & locum destinationis factæ eidem Vicario notificare teneretur; Quamobrem præfatus Prior Provincialis omnes Fratres e dicta Congregatione dimissos, nedum qui in Conventibus ipsius Provinciæ Lombardiæ antea professi ad Congregationem supradictam translati, & illi incorporati fuerant, sed etiam, qui in eadem Congregatione habitum susceperant, & ulterius aliquos, qui durante incorporatione hujusmodi, vel habituales corporis, ac etiam mentis passi erant infirmitates, vel criminibus obnoxii carceribus mancipati fuerant, exinde recipere coactus fuit non sine ingenti dictæ Provinciæ dispendio, gravique illius Fratrum perturbatione, de quibus incommodis Nos, utpote qui olim in minoribus constituti inclyto Sancti Dominici Instituto in eadem Provincia Lombardiæ nomen dedimus, apprime instructi fuimus.

Causæ præsentis declarationis.

§.4. Cum autem in memoratis Innocentii Prædecessoris Literis Vicario Generali dictæ Congregationis Fratres quidem, qui in Congregatione præfata habitum suscepissent, sive illi incorporati fuissent, aliquando tametsi non facile dimittendi tribuatur facultas, verum quo isti; qui habitum in eadem Congregatione susceperunt, abire debeant, minimè disponatur, prout quoque in enarrato Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari, decernatur licere eidem Vicario Generali Fratres e dicta Congregatione dimittere, sed nulla fiat distinctio inter Fratres, qui e Provincia prædicta ejusque Conventibus in dictam Congregationem advenerint, illique incorporati fuerint, ab eis, qui in eadem Congregatione habitum hujusmodi susceperint, & nihilominus Priori Provinciali præfato dimissos indiscriminatim recipiendi onus imponatur.

Declaratio prædicta motu proprio edita.

§.5. Nos attendentes, quod quemadmodum æquum, & justitiæ consonum est, ut Fratres ex Conventibus dictæ Provinciæ Lombardiæ ad Congregationem præfatam accedentes, si ab ea dimittantur, ad illos revertantur, ita rationi minime consentaneum sit, Provinciam prædictam ad eos Fratres, qui in eadem Congregatione habitum susceperunt, & dimissi fuerunt, recipiendos, & alendos adstringi; Ac propterea quamcumque dubitandi occasionem hac in re submovere, ac dictæ Provinciæ Lombardiæ, quam in paternæ charitatis visceribus gerimus levamini, & indemnitati consulere, illiusque, necnon præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ religiosæ tranquillitati opportune prospicere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque

que Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie statuimus, & ordinamus, quod si deinceps per Vicarium Generalem Congregationis Sanctæ Sabinæ dimittatur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ, ejusve Conventibus in eadem Congregatione venerit, ac susceptus in illa fuerit, tunc Prior Provincialis ipsius Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo suæ adfiliationis, aliove dictæ Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem præfatum certiorare teneatur, nisi tamen agatur de dimissione Fratris in prædicta Congregatione recepti, qui ob crimina durante sua permanentia in ejusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiatur, quo casu istiusmodi Fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per ejus absolutionem ex capite innocentiæ, vel pænæ illi injunctæ implementum, aut sanitatem receptam respective dimitti non posse decernimus; quo vero ad Fratres, qui habitum in dicta Congregatione susceperint, Vicarius Generalis eis ab ipsa Congregatione abeundi licentiam concedere, illosve dimittere nequeat, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujusvis Provinciæ, præfati Ordinis Prædicatorum legitime docuerit, ac hoc modo, & cum ejusmodi discrimine de cætero in præmissis procedendum esse, nec non tam Innocentii Prædecessoris Literas, quam Decretum præfatæ Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari intelligenda fore, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium declaramus, ac præcipimus, & mandamus.

Clausulæ peculiares.

§.6. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod Vicarius Generalis præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, aliique quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam, seu terminos juris, vel Constitutionum dicti Ordinis reduci, aut aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed easdem præsentes Literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatji Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§.7. Non obstantibus ejusdem Innocentii Prædecessoris Literis, ac Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari supradictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Congregationis Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, Congregationi Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventibus, illorumque respective Magistro, & Vicario Generali, & Provincialibus, aliisque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliis quomodolibet, in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata, exprimerentur, & inserentur, iisdem præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse plenissime, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LXV.

LXV.

Dat. 6. Maji 1725. An. I.

Præcipitur Abbatibus Regularibus perpetuis, ut infra annum a die eorum electionis ab Episcopis benedictionem suscipiant, vel saltem postulent.

Hujus Const. ed: 1726. Mar. 7. P. 2. decernuntur Episcoporum Regularium habitus, & tonsura, determinaturque, ut abdicato Episcopatu ad Claustra revertantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COmmissi Nobis cælitus Apostolici Ministerij solicitudo Nos admonet, ut omnium quidem Christifidelium paternam geramus curam, sed eorum præsertim, qui contemptis illecebris seculi sub suavi Religionis jugo divinis sese obsequiis manciparunt, prospero statui, salubrique directioni, quantum Nobis ab Alto conceditur, prospicere studeamus, & si quid in regulari disciplina inordinatum, & absonum, vel a Sacrarum Legum sensu alienum inter eos irrepsisse constiterit, Pontificiæ providentiæ, & authoritatis ope submovere, ac e medio tollere satagamus, quatenus ipsi vota sua Domino reddere in Sanctitate, & justitia, ac in ea, quam elegerunt, tutioris vitæ ratione amplioribus in dies proficere valeant incrementis.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Abbates Regulares perpetui, non quidem ratione tituli, quia ad triennium, vel sexennium, aut aliud limitatum tempus eliguntur, sed ratione administrationis, quia ab unius Monasterii regimine expleto limitato tempore, transferuntur ad aliud, ab Episcopis, in quorum Diœcesibus sita sunt Monasteria, benedictionem obtinere, imo & petere negligant; Hinc est, quod Nos gravi ejusmodi abusui pro pastoralis officii debito opportune consulere, ac providere cupientes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliqnot insuper Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc a Nobis specialiter deputatorum consilio, suadentibus etiam Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis in præsenti Sacro Concilio congregatis; necnon Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione injungimus, præcipimus, & districte mandamus omnibus, & singulis Abbatibus Regularibus, licet perpetuis solummodo ratione administrationis, ut præfertur, qui Monasteriis cuinscumque Ordinis, Congregationis, ac Instituti de cætero præficientur, ut infra annum a die eorum electionis computandum solemnem benedictionem ab Episcopis, in quorum Diœcesibus Monasteria consistunt, juxta Ritum in Pontificali Romano præscriptum, omnino suscipiant, vel saltem eam ter ab ipsis humiliter postulent, servata forma sancita in *Cap. Statuimus de supplen. neglig. Prælator.* Quod si secus fecerint, ab officio per annum sint ipso jure suspensi. Volumus tamen, & expresse declaramus, quod ipsimet Abbates electi, durante præfato termino, ac interim omnia Munia Abbatialia libere, ac licite exercere possint, & valeant; Quodque Abbas semel benedictus iterum benedictionem petere, vel obtinere, non teneatur, tametsi ad gubernium diversorum Monasteriorum, aliarum etiam Diœcesum translatus extiterit.

Injungitur Abatibus prædictis præceptum supradictum.

Decernitur quomodo se gerere debeat Abbates, quibus concessa fuerit Apostolica facultas suscipiendi benedictionem a quocumque Antistite.

§. 2. Quoniam vero nonnulli ex prædictis Abbatibus Regularibus, Apostolicis, ut asseritur, muniti sunt privilegiis, quibus ampla ipsis tribuitur facultas, suscipiendi benedictionem a quocumque, quem maluerint, Catholico Antistite gratiam, & Communionem Sanctæ Sedis Apostolicæ habente; Nos justis, & rationabilibus adducti rationibus, Motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, statuimus, atque decernimus, ut ejusmodi Abbates in posterum, non a quocumque Antistite, sed a Diœcesano tantum Episcopo, vel a Metropolitano, infra prædictum terminum, benedictionem omnino suscipere teneantur; Et quatenus ille, quem Abbas elegerit, tertio humiliter requisitus ipsi petitam benedictionem impertiri detrectet, aut negligat, tunc, & eo dumtaxat casu, eamdem benedictionem a quocumque Catholico Antistite Abbas libere suscipere possit, & valeat, ac ita perpetuis futuris temporibus ubique servari volumus, & mandamus.

Et cui illa suffragare possit.

§. 3. Ceterum ejusmodi Indulta exemptiva ab obligatione suscipiendi benedictionem a proprio Episcopo illis dumtaxat Abbatibus, quibus ab Apostolica Sede directe concessa fuerunt, juxta modum supra expressum, suffragentur: Reliquis autem Abbatibus, qui ea ex generali tantum Privilegiorum aliis Ordinibus, Congregationibus, vel Institutis concessorum communicatione sibi competere prætendunt, minime suffragari posse, nec debere decernimus, & declaramus.

Quoad alios aliis indultis munitos.

§. 4. Quo vero ad Abbates, quibus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris indultum fuit, ut a suis Superioribus Regularibus, vel ab eorum Prælatis delegatis, benedictionem sumere possint: vel etiam per speciale Indultum Apostolicum concessum fuit, ut electi habeantur pro benedictis ab ipso Summo Pontifice, nihil omnino innovandum esse sancimus, & Apostolica, quibus gaudent, Privilegia ubique inconcusse observari præcipimus, & mandamus.

Inhibetur Episcopis, ne intuitu hujusmodi benedictionum munera quæcunque accipere audeant.

§. 5. Universos demum Episcopos, atque etiam Archiepiscopos, a quibus benedictio tribuenda erit, eorumque Officiales Assistentes, & Ministros quoscumque in Domino hortamur, ac admonemus, ut occasione similium benedictionum excutiant, ac prorsus emundent manus suas ab omni munere: quin etiam prædictis Præsulibus sub pœna Interdicti ab usu Pontificalium per annum vetamus, ac inhibemus, ne tam ante, quam post easdem benedictiones, earumque intuitu, cujuscumque generis, aut speciei; etiam bellariorum, & comestibilium, munera, vel xenia, a quoquam recipere audeant, illisque præterea districte injungimus, ut ab omni abstineant solemni pompa, quæ sumptus, quantumvis modicos etiam prandii, secum ferat; Cum ejusmodi Sacræ functiones ab interna, solidaque potius Benedicentium, ac Benedicendorum religione, & pietate, quam ab externa, & vana apparatus magnificentia debeant commendari.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes præsentes literas, & in eis con-

contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, Congregationis, ac Instituti existant, seu alias speciali nota digni, illis non consenserint, & ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, adductæ, & sufficienter justificatæ non fuerint, sive ex alia quacumque quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, ac enormissimæ læsionis, nullo unquam temporeimpugnari, redargui, infringi, in controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci posse; Sed semper firma, & efficacia existere, & for , suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, dignitate, & potestate fungentes, & functuros sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Ordinum, Congregationum, & Institutorum quorumlibet, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibuscumque Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis prædictis, eorumque Monasteriis, & Abbatibus sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio præsentium literarum.

§.8. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari: sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutę munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Infliguntur pœnæ in earumdem contradictores.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto. Pridie nonas Maji Pontificatus Nostri Anno primo.

LXVI.

Conceditur Capitulo Metropolitanæ Ecclesiæ Capuanæ usus Mitræ aliorumque insignium, instar Capituli Ecclesiæ Beneventanæ.

Dat. 8. Maji 1725. Ann. 1.

Clem. XI. Const. ed. 1717. Mart. 4. P. 17. ampliata fuerunt indulta Capituli Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxibonen. Et hujus Const. ed. 1727. Apr. 26. P. 3. fit facultas Canonicis S. Petri de Urbe concedendi dimissorias subditis suarum Abbatiarum etiam ad sacros Ordines.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ Dignitatis specula meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam constituti, ad statum Ecclesiarum omnium, quarum Nobis a Domino commissa est solicitudo, personarumque in eis Altissimo famulantium propensis studiis animum jugiter intendimus, earumque decori, & dignitati paterna benignitate libenter prospicimus, sicut, omnibus maturæ considerationis tutrina perpensis, rationi consentaneum esse in Domino arbitramur.

Causæ præsentis concessionis.

§.1. Cum itaque, sicut Dilecti Filii Capitulum, & Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Capuanæ Nobis nuper exponi fecerunt, eadem Metropolitana Ecclesia, in qua tres Dignitates, Decanatus nempe, Archidiaconatus, & Primiceriatus, ac triginta sex Canonicatus existunt, antiquitatis laude, patrimonii amplitudine, Cleri, Populique pietate, & frequentia eximie floreat, Templumque habeat magnificum, ac apprime instructum, cura, & studio Dilecti Filii No-

Nostri Nicolai Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Caraccioli nuncupati dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis, non sine gravi impensa novissime instauratum, & innovatum, in quo multa Corpora Sanctorum, ut pie creditur, asservantur, & in primis diversa in Metropolitana Ecclesia præfata Concilia a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris olim celebrata fuisse, plurimosque vitæ sanctitate, ac virtute, & meritis præclaros, necnon amplissima Cardinalatus Dignitate insignes Viros ex ipsius Capituli gremio prodiisse jure glorietur, necnon multiplicibus a Sede Apostolica privilegiis ornata reperiatur; unum vero exponentibus prædictis Mitrarum decus desit, quarum usu Metropolitana Ecclesia nostra Beneventana arcto fraternæ charitatis vinculo cum dicta Metropolitana Ecclesia Capuana dudum conjuncta, ac aliæ Regni Neapolis etiam Cathedrales Ecclesiæ ex concessione Apostolica gaudere dignoscuntur, & si Exponentes præfati hac quoque prærogativa donarentur, non modica exinde eis, Ecclesiæque præfatæ splendoris, ac dignitatis fieret accessio, divinusque in ea cultus, ac Populi devotio majora

Preces Capituli.

in dies susciperet incrementa; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur qui dictam Metropolitanam Ecclesiam Capuanam peculiari semper prosecuti sumus, & adhuc prosequimur devotionis affectu, ac vetere cum Memorato Nicolao Cardinale Præsule etiam jungimur necessitudine, ipsorum exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus incli-

Concessio prædicta.

nati; Dignitates, ac Canonicatus in dicta Metropolitana Ecclesia Capuana obtinentibus præsentibus, & futuris, ut deinceps perpetuis, futuris temporibus tam in Civitate, quam in Diœcesi Capuana etiam absente eodem Nicolao Cardinale Præsule, seu pro tempore existente Archiepiscopo Capuano in Missis, Vesperis, ac laudibus solemniter decantandis, ac etiam in Processionibus, seu supplicationibus, benedictionibus Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis Baptismalis, ac reliquis Ecclesiasticis functionibus, in quibus sacra adhibentur paramenta, Mitra aliisque indumentis, & paramentis in omnibus, & per omnia ad instar Dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum supradictæ Ecclesiæ Beneventanæ, uti libere, & licite possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, eisque in suis Armis, seu Insigniis gentilitiis Mitram apponi faciendi, & addendi licentiam, & facultatem etiam perpetuo tribuimus, & impartimur.

Clausulæ.

§.3. Ipsos vero super præmissis a quoquam quovis prætextu, causa, & occasione molestari, perturbari, aut impediri nullatenus unquam posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalbus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ Capuanæ, aliisve quibuisvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis in genere, vel in specie sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam si pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LXVII.

Præscribitur Ordinariis Italiæ Insularumque adjacentium ut Seminariorum erectionem promoveant, deque congruis redditibus provideant, cum nonnullis Ordinationibus, & erectione Congregationis super hac re.

Dat. 9. Maii 1725. An.I.

De erectione, & Statutis Seminariorum Missionum pro Fratr. Minor. de Observantia vid. Inn.XI. Const. ed.1686. Jun.28. P.10. Et hujus Const. ed.1727. Apr.3. P.2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Creditæ nobis cælitus dispensationis officium salubriter exequi, adjuvante Domino, satagentes, ad ea mentem, curasque nostras convertimus, per quæ sedulæ Clericorum institutioni opportune prospicitur. Ubi enim illi a teneris annis, ceu plantæ novellæ, benigniori cura educentur, Literarumque scientiam in Seminariis

nariis accurate informentur, cum postea ad laboriosa Ecclesiastica ministeria in viam Dominicam transplantantur, Ecclesiarum regimini populorumque saluti maxime fructuosos, ac utiles esse diuturna plurimorum annorum experientia satis compertum habemus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.1. Cum itaque Seminarii Ecclesiastici erectio a Sacra Tridentina Synodo *cap.*18. *sess.*23. de reformatione Episcopis omnibus tantopere commendata, & ad Ecclesiasticam Disciplinam conservandam adeo necessaria in pluribus Cathedralibus Ecclesiis, quemadmodum non sine gravi animi nostri mœrore accepimus, hucusque neglecta fuerit; Nos pro Pastorali vigilantiæ nostræ debito pium hoc, & sanctum opus strenue promovere cupientes, Motu proprio ex certa scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, universis, & singulis Locorum Ordinariis Italiæ, Insularumque adjacentium, hac nostra perpetuo valitura Constitutione districte injungimus, præcipimus, & mandamus, ut in Cathedralibus, in quibus Seminarium hactenus erectum non fuit illud quamprimum erigi; ac omnino instituti curent; Ubi vero jam reperitur erectum, sed congruis redditibus ad Alumnorum, Magistrorumque substentationem necessariis instructum non est, de iis, ut infra, opportune provideant.

Constitutio prædicta motu proprio edita.

Pro d. Seminariorum erectione, eorumque substentatione, taxa conficienda præscribitur, ad cujus solutionem Beneficia omnia teneri decernitur.

§.2. Utroque igitur casu, nimirum tam pro erectione novi Seminarii, quam pro supplemento redditum Seminarii jam erecti, Taxam cum consilio duorum de Capitulo, & totidem de Clero conficiant a memorato Tridentino *cap.*18. *sess.*23. *de reformat.* præscriptam, incipiendo ab integris fructibus Mensæ Episcopalis, & absq; ullo discrimine prosequendo juxta normam ibidem expressam, & provide constitutam eidem vero Taxæ omnia, & singula Beneficia secularia, & Regularia per quoscumque etiam Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, necnon nostros, & pro tempore existentis Romani Pontificis familiares, & Cameræ nostræ Apostolicæ Clericos, Ministros, ac Officiales quoscumque præsentes, & futuros obtenta, & in posterum obtinenda, ac omnia insuper Beneficia secularia Prioratibus, Commendis, vel Bajulatibus Ordinis Fratrum Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque unita, aut de cætero unienda, necnon fructus, ac redditus Confraternitatum Laicorum, ex certis fundis, & capitalibus provenientes (non autem summas pecuniarias, quæ a Confratribus quolibet mense, vel anno, vel per modum eleemosynæ, vel in vim Statutorum contribuuntur) subjici, & ad illius solutionem perpetuo teneri decernimus, statuimus, & mandamus; Declarantes, & ab ea exemptos esse debere Regulares pro iis tantum Beneficiis, vel fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes diserte, ac expresse, & ex causa vere, ac proprie onerosa indulsit, ut ab onere Taxæ pro Seminario exempti sint.

Quidam ab ea eximuntur.

Designatur prædicta taxa, utque ejus exactor constituatur, præcipitur.

§.3. Porro ejusmodi Taxa juxta Locorum qualitatem respondere debeat summæ scutorum trium pro quolibet centenario proventuum Beneficii, & si necessitas urgeat augeatur, etiam usque ad summam quinque pro centenario, ita nunquam minor scutis tribus, neque major sit scutis quinque pro quolibet centenario, & anno; ac in illius confectione regula a Tridentino Concilio in prædicto *Capitulo* 18. sancita accurate, & adamussim observetur. Donec autem nova hæc Taxa confecta, & a Congregatione a Nobis deputata, ut infra dicetur, approbata fuerit, alia Taxa, quam Seminarium antea exigere consueverat, omnino persolvatur. Ceterum novæ Taxæ exactio semper committatur personæ fide, & facultatibus idoneæ ab Episcopo, & Cathedralis Ecclesiæ Capitulo specialiter approbandæ, ac deputandæ, ita quidem ut quoties Exactor hujusmodi negligens, aut minus idoneus repertus fuerit, illius culpam, idem Episcopus, & Capitulum præstare debeant, & pro non exactis, atque deperditis respective de proprio teneantur, liceatque Seminario tam contra Exactorem, quam contra Deputantes, eorumque hæredes, quocumque tempore agere nedum pro deperditis, sed etiam pro non exactis ad præcisam Taxæ faciendæ normam, & quantitatem.

Penes quem omnes illam deponere teneantur.

§.4. Præterea Episcopi, & Capitula portiones, seu quotas sibi obtingentes juxta præfatam Taxam quolibet anno realiter, & cum effectu deponere teneantur pœnes Exactorem deputatum, qui eas solvat, seu eroget in sumptus pro Seminarii manutentione necessarios, & tam hujus depositi, quam successivæ solutionis, seu erogationis, simulque cujusque alterius non factæ, & qua de causa, documentum per eosdem Episcopos, & Capitula ad antedictæ Congregationis Secretarium quotannis transmittatur.

Statuitur, ut præter taxam prædictam, si non sufficiat, possint etiam Seminariis uniri Beneficia quæcumque simplicia.

§.5. Quod si in aliqua Diœcesi computatis propriis seminarii redditibus, si qui sint, necnon Beneficiorum antea cum effectu illi unitorum ac fructibus parvorum Conventuum suppressorum præcedenter applicatis (quas quidem tum Beneficiorum uniones, tum applicationes fructuum parvorum Conventuum firmas esse volumus) per hujusmodi etiam Taxam erectioni, & substentationi Seminarii ad necessitatem nimirum uniuscujusque Diœcesis, & Alumnorum, non autem ad promptum, & voluntatem, sufficienter provideri nequiverit, tunc, & eo casu, ac in subsidium tantum Ordinarii Locorum eidem Seminario unire, & applicare possint, ac debeant Beneficia simplicia cujuscumque qualitatis, & dignitatis fuerint, etiam Jurispatronatus Ecclesiastici, vel quomodocumque affecta, & dispositioni Sedis Apostolicæ reservata, sine tamen ullo divini cultus, ac illa obtinentium præjudicio. Hæc porro unio fiat statim, & ante eorumdem Beneficiorum vacationem; nempe uniantur Beneficia primo loco vacatura usque ad certam annui redditus quantitatem in ipsa unione specificandam, quæ computata Taxa insufficienti, satis esse possit substentationi certi numeri Alumnorum pro unoquoque Seminario designatorum, ipsaque unio, statim ac Beneficia prædicta quomodocumque vacaverint, debitum, atque integrum sortiatur effectum, felic. record. Clementis VIII., ac Urbani pariter VIII. necnon aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus, vel Decretis in contrarium facientibus non obstantibus.

Declarantur beneficia quædam ab hac unione exempta.

§.6. Cæterum considerantes Monasteria, Prioratus, & Beneficia Consistorialia, necnon aliqua alia indispensabiliter necessaria esse, ac fore pro congrua substentatione Sanctæ Romanæ Ec-

Ecclesiæ Cardinalium, & Ministrorum Romano Pontifici, & Sedi Apostolicæ actualiter inservientium, volumus, & declaramus, quod Abbatiæ, Prioratus, & Monasteria Consistorialia, seu Beneficia quovis modo Apostolica auctoritate commendata, & ad præsens obtenta, & in futurum obtinenda antedictos Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, seu veros, & proprios Papæ Familiares, Nuncios Apostolicos, & Prælatos Congregationum, quibus iidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales intersunt, secretarios dumtaxat, memoratis Seminariis uniri, & applicari nunquam possint, & uniones, quas forsan fieri contigerit, nullæ, ac irritæ prorsus sint, firma in reliquis remanente libertate, & facultate uniendi (servata tamen forma superius expressa, & non aliter) cætera omnia Beneficia, etiam, ut præfertur, affecta, & reservata, vel alias ad provisionem, ac dispositionem Sedis Apostolicæ quomodolibet pertinentia.

Quæ ut omnia perficiantur Congreg. ex S.R. Eccl. Card. Seminariorum nuncupanda, erigitur, cum amplis facultatibus.

§.7. Cum autem, sicut accepimus, Seminaria plerisque in Locis ideo erecta minime reperiantur, vel quia Episcopi Taxam conficere detrectant, ne illam a semetipsis inchoare cogantur, vel quia Beneficia simplicia, quorum dispositio ad eos libere spectat, occurrente illorum vacatione suis Familiaribus, aliisve personis sibi gratis, & benevisis conferre volunt; Hinc est, quod nos omnem scrupulum, & obicem impeditivum boni spiritualis ab hujusmodi Seminariorum erectione provenientis e medio prorsus tollere, ac removere intendentes, motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus Congregationem Seminariorum nuncupandam, in qua Venerabiles Fratres Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Congregationi super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, necnon Congregationi interpretum Concilii Tridentini præfati, utriusque Congregationis Secretarii Datarius, seu Prodatarius, ac Subdatarius nunc, & pro tempore existentes esse debeant tenore præsentium perpetuo erigimus, ac instituimus, ejusdemque Congregationis Secretarium illum ipsum, qui Congregationis Concilii prædicti Secretarius pro tempore fuerit, constituimus, ac deputamus, prædictæque Congregationi, ac illius Secretario omnium, & singulorum Seminariorum in locis, ubi adhuc erecta non sunt, erigendorum, & ubi erecta quidem sunt, sed sufficientes non habent redditus, iis pro modo indigentiæ, ut præfertur augendorum omnimodam curam committimus, ac demandamus, necnon, ejusdem Congregationis Deputatis prædictis semel singulis mensibus, & quoties opus fuerit, se congregandi, dictorum Seminariorum erectionem promovendi, jam erectorum, & proventus recognoscendi, eorum necessitatibus opportune consulendi, Taxas approbandi, reformandi, & augendi numerum Alumnorum in singulis Seminariis taxandi, & præfigendi, eumque pro modo redituum augendi, & minuendi, statuta pro recta, felicique eorumdem Seminariorum regimine, & administratione condendi, eaque mutandi, variandi, corrigendi, ac toties quoties illis expedire videbitur, de novo faciendi, emergentes controversias, summarie, solaque facti veritate inspecta, cognoscendi, & definiendi Visitatores etiam, qui ejusmodi Seminaria diligenter perlustrent, & an recte, atque fideliter administrentur, ac in iis potissimum regulæ a Tridentino Concilio præscriptæ sedulo adimpleantur, inspiciant, & recognoscant, ubi, & quando, & quoties opus esse judicaverint, facto tamen prius verbo cum Romano Pontifice pro tempore existente, delegandi, ac deputandi, aliaque in præmissis necessaria, & opportuna pro data ipsis a Domino prudentia, decernendi, & gerendi, & exequendi, plenariam, atque omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem tribuimus, concedimus, ac impartimur.

Injungitur Episcop. universis, ut prædictam taxam conficiant, eamque ad præfatam Congregationem transmittant approbandam.

§.8. Universis itaque Episcopis quorum in Diœcesibus non adsunt, vel congruis redditibus instructa non sunt, Seminaria, per præsentes injungimus, & mandamus, ut quam primum præfatam Taxam sedulo conficiant, eamque ad antedictæ Congregationis Secretarium infra sex menses a die publicationis præsentis Constitutionis computandos omnino transmittant una cum distincta, & accurata relatione omnium Beneficiorum suarum Diœcesum, eorumque annui valoris, necnon locorum, animarumque, & Ecclesiarum in illis existentium cum suis qualitatibus, ad hoc, ut eadem Congregatio omnibus mature perpensis, statuere possit an prædicta Taxa approbari, nec ne debeat, simulque numerum in unoquoque Seminario retinendorum, & summam pro singulorum substentatione necessariam præscribere, & reliqua tandem omnia, quæ pro recta, eorumdem Seminariorum administratione, sedulaque Alumnorum institutione utilia, & opportuna judicaverit, salubriter decernere valeat.

Inhibetur prædictis Episcopis uti Officialibus Seminariorum.

§.9. Omnibus insuper Episcopis præfatis, ne de cetero pro se, vel suis Vicariis, aut familiaribus quibuscumque, sub quovis colore, & prætextu, habitatione, coquina, Famulis, Ministris, aut Officialibus Seminarii, vel Lectoribus, Magistris, Sacerdotibus, Clericis quoquomodo inservientibus eidem Seminario, & Alumnis, vel a Seminario salariatis, ac quomodocumque retentis, uti audeant, districte sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ vetamus, ac inhibemus; non tamen per hoc prohibere intendimus Episcopo Pontificalia exercenti, ne cæremoniarum Magistro, vel Sacerdotibus a Seminario retentis, uti possit: imo ut eorum opera, ac assistentia in hujusmodi sacris functionibus uti valeat, plenam ipsi Episcopo tribuimus facultatem.

Sancitur quibus disciplinis AlumniSeminariorum eru diri debeant.

§.10. Postremo saluberrimæ præfati Concilii dispositioni inhærentes, volumus, præcipimus, & sancimus, ut in omnibus Seminariis tam hactenus erectis, quam in posterum erigendis, Alumni, Grammatices, Cantus Gregoriani, Computi Ecclesiastici, aliarumque bonarum artium tantum disciplina erudiantur, & Sacræ Scripturæ, Catechismi, aliorumque Ecclesiasticorum Librorum, præsertim vero de Sacramentis, sacrisque Ritibus, & Cæremoniis tractantium, lectioni diligenter incumbant, ut cum ad vineam Domini excolendam vocati fuerint, dignos, peritos, utilesque Operarios sese probare valeant, fructumque ei reddant uberrimum temporibus suis.

Clausulæ.

§.11. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, obtinere, necnon præmissa omnia, & singula in illis contenta per eos, ad quos spectat, & in futu-

futurum quomodolibet spectabit, exacte, & inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alio squoslibet quacumque potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§.12. Non obstantibus quatenus opus sit nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis quibuscumque, & præfatis Clementis VIII., & Urbani pariter VIII. Prædecessorum nostrorum, aliisque Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibusque, & Synodaliaus Conciliis ad favorem quarumcumque personarum editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcumque Ordinum Congregationum, Societatum, ac Institutorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisq; efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, vel alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio harum Literarum.

§.13. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu eorum exempla ad Valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque earumdem præsentium literarum trasumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Infliguntur pœnæ in has literas infringentes.

§.14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatis, sanctionis, prohibitionis, Institutionis, deputationis, præfectionis, commissionis, Mandati, Decreti, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac BB.Petri, & Pauli Apostolor. ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, septimo Idus Maii Pontificat. nostri Anno Primo.

LXVIII.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum, cum aliis quibusdam Conventibus, a Provincia Terræ Laboris dismembratis, in novam Provinciam Neapolitanam nuncupatam.

Dat. 18. Maji 1725. Ann. 1.

Clem.XII. Const. ed. 1731. Jan. 27. P. 1. Confirmatur hæc Const. Et hujus Const. ed. 1725. Maij 30. P. 1. idem Conventus Carmeli majoris erigitur in Collegium studii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INter gravissimas Apostolicæ servitutis curas, quæ animum Nostrum assidue pulsant, in eam præcipue solicitis studiis incumbimus, ut prospero, felicique Christifidelium in sortem Domini assumptorum, & divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum statui, regimini, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere jugiter satagamus, ac proinde novas ejusmodi Religiosorum virorum provincias interdum instituimus, sicut rerum, locorum, personarum, & temporum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum salubriter in Domino expedire arbitramur.

Narrantur dissidia inter Provinciam Terræ Laboris, & Conventum prædictum, quæ fuere causæ hujus dismembrationis.

§.1. Innotuit siquidem Nobis, quod cum alias fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolis Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo absolutum dominium, quod Fratres Conventus Carmeli Majoris Nuncupat. Civitatis Neapolitan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum in universam Provinciam hujusmodi, illiusque Conventus, & Fratres exercebant, ferre non valentes, ad Congregationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, ut multiplicibus gravaminibus, quæ sibi per Fratres memorati Conventus inferri prætendebant, opportuno aliquo remedio occurreret, recursum habuissent, & ab eadem Congregatione Cardinalium die 18. Decembris 1724. decerni obtinuissent, quatenus Fratribus dictæ Provinciæ aliquæ in præfato Conventu Cameræ, necnon Conventus Capodichino nuncupatus assignarentur, & e contra Fratribus ipsius Conventus Carmeli Majoris per eamdem Provinciam alius Conventus æquivalens a dilecto Filio Priore Generali dicti Ordinis designandus cederetur; Fratres ejusdem Conventus Carmeli Majoris non solum ejusmodi Decreto a memorata Congregatione Cardinalium emanato sub variis prætextibus hactenus minime paruerunt, verum præ-

præfatæ Provinciæ Fratres gravius quam antea vexare perrexerunt, unde nova inter eos animarum dissidia non sine fraternæ charitatis, & regularis disciplinæ detrimento enata fuerunt, quæ nisi opportuna, validaque ratione radentur, maximas in eamdem Provinciam turbas, ac ingentia mala, & scandala facile invehere possunt.

Separatio dicti Conventus cum quibusd. aliis a præd. Provincia, motu proprio

§.2. Hinc est, quod Nos ejusmodi contentionum causam, & occasionum penitus submovere, dictorumque Conventuum, ac Fratrum in eis degentium paci, & tranquillitati, felicique directioni, & incremento, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eumdem Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. cum decem ejus Grangiis, nempe de Capodichino, Chiaja, Somma, Nolaum, Pusidipo, Isdan, Puteolan, Ottajano, Gragnano, & Arienzo, necnon quinque alios Conventus de Pomigliano d'Aoro, Castri Maris, Nucerin. Paganorum, Sancti Eliæ, & Suestan. Provinciæ, & Ordinis præfatorum ab eadem Provincia Terræ Laboris tenore præsentium perpetuo separamus, & dismembramus, ipsosque Conventus cum grangiis hujusmodi, eorumque respective Fratres, & personas quoscumque, cum omnibus, & singulis illorum membris, juribus, & pertinentiis universis ab omni, & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio dilecti Filii moderni, & pro tempore existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ tam in spiritualibus, quam in temporalibus itidem perpetuo eximimus, & plenarie liberamus;

Erectio eorumdem in novam Provinciam Neapolitanã nuncupandam.

ac eosdem Conventus cum Grangiis prædictis sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari debeat, & Capitula Provincialia pro Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electione, ac Congregationes, aliosque Congressus ad instar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, ac omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, Juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ tam de jure, usu, & consueudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus sine cujusquam præjudicio pariter in perpetuum erigimus, & instituimus.

Statuuntur quædam circa Conventum Montis Sancti Acephalum.

§.3. Quoniam vero Conventus Montis Sancti nuncupat. Neapolitan. Ordinis præfati multis ab hinc annis Acephalus, & independens reperitur, nullaque spes illum Provinciæ Montis Sancti Ditionis Nostræ Ecclesiasticæ dicti Ordinis uniendi subest, dilecto Filio Moderno Priori Generali ejusdem Ordinis præfatum Conventum Montis Sancti dictæ Provinciæ Neapolitan. sic erectæ, & institutæ uniendi, & incorporandi, ac cum ipsius Conventus Fratribus, qui in eo remanere voluerint super eorum Constitutionum reformatarum observantia dispensandi opportunam facultatem Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus tribuimus, & impartimur, statuentes, ut electio Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Superiorum, & Officialium novæ Provinciæ sic erectæ ad præscriptum Constitutionum, ac juxta morem ejusdem Ordinis ab illis, ad quos spectat rite, ac ordine quam primum celebretur.

Clausulæ amplissimæ.

§.4. Decernentes ipsas præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mensione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex quavis alia quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam notari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Conventuum hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individa, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda,

da, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, harum serie specialiter, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Maij MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LXIX.

Dat. 19. Maji 1725. Ann. 1.

Decernitur, ut in Ecclesiis Cathedralibus Italiæ, Insularumque adjacentium Præbenda Theologalis, & Canonicus Pœnitentiarius instituatur; cum quibusdam Ordinationibus.

Hujus Const. ed. 1725. Maji 9. P. 1. præscriptum fuit Ordinariis Italiæ Insularumque adjacentium, ut Seminariorum erectionem promoveant deque congruis redditibus provideant.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii nostri esse ducimus assiduo, enixoque studio curare, ut universa Sacræ Tridentinæ Synodi Decreta ubique inviolabiliter observentur; Sed eorum præ cæteris executionem strenue promovendam, urgendamque nobis esse arbitramur, ex quibus majorem in Ecclesia Dei utilitatem proventuram fore conspicimus, ac eos potissimum, quorum opus in prædicatione, & doctrina consistere debet, ut cunctos ædificent tam fidei scientia, quam actionum disciplina, excitari maxime posse confidimus ad impensius frequentandam tantopere necessariam Sanctarum Scripturarum lectionem, quas qui nescit, ut Beatus Hieronymus admonet, nescit Dei virtutem, ejusque Sapientiam; nam ignorantiam Scripturarum, ignoratio Christi est.

A Concilio Trident. iam pridem præfatæ Præbendæ Theologalis institutioni consultum.

§. 1. Cum itaque saluberrimo prædicti Concilii Tridentini Decreto relato in *Cap. 1. Sess. 5. de Reformat.* Cautum sit, ut nedum in Ecclesiis Cathedralibus, sed in Collegiatis etiam Oppidorum insignium, in quibus Præbenda, aut præstimonium, seu stipendium pro Sacræ Scripturæ Lectoribus constitutum non reperitur, Præbenda quomodocumque, præterquam ex causa resignationis, primo vacatura ipso facto ad eum usum perpetuo constituta, ac deputata intelligatur; Et quatenus nulla, vel non sufficiens Præbenda foret, Locorum Ordinarii per assignationem fructuum alicujus simplicis Beneficii, debitis tamen ejus supportatis oneribus, vel per contributionem Beneficiatorum suarum Diœcesum, vel alias prout commodius fieri poterit, ita provideant, ut ipsa Sacræ Scripturæ lectio omnino habeatur. Verum ejusmodi provida præfati Concilii dispositio in aliquibus Cathedralibus, sicut non absque gravi animi nostri dolore percepimus, hucusque neglecta; debitæque executioni demandata non fuerit;

Causæ præsentis Constitutionis.

Hinc igitur est, quod Nos illius executionem pro Pontificiæ vigilantiæ debito urgere intendentes, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, decernimus, & mandamus, ut in Cathedralibus quibuscumque Italiæ, Insularumque adjacentium, in quibus Præbenda Theologalis hactenus instituta non fuerit, Præbenda primo vacatura post ejusdem præsentis Constitutionis publicationem sive ad nos, Sedemque Apostolicam, sive ad Ordinarium illius collatio, atque provisio pertineat, ipso jure, & absque ulla alia declaratione, sit, ac esse censeatur Præbenda Theologalis constituta.

Constitutio prædicta pro Præbenda Theologali, motu proprio edita.

§. 2. Volumus insuper, ut tam illa, quam reliquæ omnes aliæ Præbendæ Theologales hactenus constitutæ, & deputatæ conferri semper debeant Doctori in Sacra Theologia, vel qui infra annum Doctoralem Lauream in eadem facultate suscipiat, & cæteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato, eo plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur. Hunc porro in finem, quotiescumque ejusmodi Præbenda Theologalis conferenda erit, per Edictum publicum vocentur quicumque concurrere, & examini sese subjicere voluerint, coram Episcopo, & quatuor Examinatoribus, etiamsi Synodales non sint, ab eodem Episcopo actu eligendis, ac deputandis, in Theologali tamen facultate licentiatis, & valde peritis, sive Secularibus, sive Regularibus, & illi, qui in ejusmodi concursu probatus, magisque idoneus renunciatus fuerit, Præbenda conferatur. Quoties autem Præbendæ collatio ad Sanctam Sedem spectabit, Episcopus ad Romanum Pontificem pro tempore existentem acta concursus transmittere teneatur, ut ipse vacantem Præbendam illi assignare, atque conferre possit, quem cæteris digniorem, & magis idoneum in Domino judicaverit. Quod si Episcopus primo vacaturam Præbendam contra formam in præsenti Constitutione præscriptam conferre præsumpserit, vel etiam in aliis occurrentibus casibus eamdem formam observare neglexerit; illius collatio, atque provisio ipso jure nulla, & irrita, nulliusque prorsus roboris, vel momenti sit, ac esse debeat, ejusdemque Præbendæ dispositio statim devolvatur, & pertineat ad Sanctam Sedem, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, a quo Doctori in Sacra Theologia conferetur.

Nonnullæ hac super re ordinationes.

§. 3. Cæterum, ut fructus, quem Tridentina Synodus ex Præbendæ Theologalis institutione perceptum iri speravit, omnino re ipsa, & cum effectu percipiatur, volumus, statuimus, & mandamus tertiam partem proventuum dictæ Præbendæ Theologalis ab Episcopo distribui, & proportionabiliter applicari singulis Lectionibus Sacræ Scripturæ, quæ a Præbendato præscriptis diebus, & horis totius anni habendæ erunt, itaut si Præbendatus universas Lectiones habuerit, assignatas distributiones integras absque ulla prorsus diminutione consequatur; Si vero in aliqua, vel pluribus Lectionibus defecerit, distributiones neglectis lectionibus

Consulitur executioni officii Præbendæ Theologalis.

nibus respondentes amittat, quæ in Sacristiæ Ecclesiæ beneficium cedant, ac erogentur. In casu autem gravioris contumaciæ Præbendati liceat Episcopo deputare alium Theologum Sacerdotem Secularem, vel Regularem, qui jugiter supplendo ejusdem Præbendati vices, præfatis distributionibus potiatur.

Statuuntur quædam pro conficiendo congruo annuo redditu hujus Præbendæ.

§.4. Quoniam vero nonnulli Episcopi, sicut accepimus, ut propriæ incuriæ aliquod velamen obtendant, dilatæ erectionis ejusmodi Præbendæ Theologalis causam in tenuitatem, ac insufficientiam Præbendarum suarum Ecclesiarum rejicere solent; Nos omnem de cætero prætextum, sive excusationem e medio tollere, ac penitus eliminare volentes, motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus decernimus, statuimus, atque præcipimus, quod ubi Præbenda Theologalis, computatis etiam distributionibus quotidianis, ad annuum saltem redditum scutorum sexaginta monetæ Romanæ non ascendat, pro summa ad hanc Taxam conficiendam deficiente iidem Episcopi unire possint, & debeant eidem Præbendæ aliquod simplex Beneficium, cujus supplemento prædicta summa conficiatur, primo vacaturum in quocumque mense, & qualitercumque, ac quomodocumque Sedi Apostolicæ affectum, & reservatum, ita tamen ut a tali unione illa omnia Beneficia, quæ pro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Papæ Familiaribus, Nunciis Apostolicis, atque Prælatis Congregationum, quibus iidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales intersunt, Secretariis in alia Constitutione ad promovendam Seminariorum erectionem novissime per Nos condita peculiariter reservavimus, perpetuo reservata, & excepta sint, ac esse intelligantur, & quidquid secus fieri contingeret, ex nunc prorsus irritum, ac inane, nulliusque roboris, vel momenti esse, ac fore decernimus, & declaramus.

Idem quod supra sancitur pro institutione Canonici Pœnitentiarii

§.5. Postremo quæcumque hactenus de Præbenda Theologali, & Sacræ Scripturæ Lectione sancivimus, extendimus etiam, ac adamussim observari volumus, & mandamus (congrua tamen congruis referendo) quoad institutionem Canonici Pœnitentiarii in illis Cathedralibus, in quibus non dum fuerit institutus, ejusque honestam substentationem, concursum, deputationem, omniaque alia ad illius officium pertinentia; ac præter illa, quæ a nobis superius disposita sunt, ea insuper, quæ Tridentina Synodus *Cap.*8. *Sess.*24. *de Reformat.* de hujus Ministri qualitate, ætate, ac exemptione a servitio Chori constituit, exacte observari decernimus, præcipimus, & mandamus.

Clausulę.

§.6. Decernentes etiam præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, necnon præmissa omnia, & singula in illis contenta per eos, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, perpetuo inviolabiliter observari: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§.7. Non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis quibuscumque, aliisque Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis ad favorem quarumcumque personarum editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, ac Institutorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, & quibusvis aliis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, vel alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujsmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio præsentium literarum.

§.8. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Infliguntur pœnæ in contraventores.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum sanctionis, institutionis, præcepti, voluntatis, mandati, decreti, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, XIV. Kal. Iunii Pontificatus nostri Anno Primo.

Eri-

LXX.

Dat. 22. Maii 1725. an. 1.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum Provinciæ Neapolitanæ in Collegium Studii generalis pro Proviciis Regni Neapolitani ejusdem Ordinis; cum quibusdam legibus.

Hujus Const. ed. 1725. Maji 18. P.I. idem Conventus cum aliis quibusdam erectus fuit in Provinciam Neapolitanam dictam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX commisso Nobis divinitus Pastoralis solicitudinis munere, sacrarum literarum, ac laudabilium disciplinarum studia, præsertim inter Christifideles Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo addictos opportunis rationibus excitamus, & promovemus, sicut matura deliberatione adhibita, ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præsidium, & propagationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Alias nuper Conventus prædictus cum quibusd. aliis a Provincia terræ Laboris d. Ordinis dismembrati, in novam Provinciam ab hoc Pontifice erecti fuere.

§.1. Nuper siquidem ad sedanda animorum dissidia, quæ inter Fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolitano Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo intercedebant Conventum Carmeli majoris nuncupat. Civitatis Neapolitan. cum decem ejus grangiis, necnon quinque alios Conventus, scilicet de Pomisiliano, d'Arco, Castri Maris, Sancti Eliæ, & Suessan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum ab eadem Provincia Terræ Laboris perpetuo separavimus, & dismembravimus, ipsosque Conventus cum Grangiis prædictis sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari deberet, cum omnibus privilegiis, & prærogativis ad instar aliarum ejusdem Ordinis Provinciarum in perpetuum ereximus, & instituimus, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis die 19. currentis mensis expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Erectio ejusd. Conventus in Collegiū Studii Generalis.

§.2. Nunc autem, ut sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia non minus in prædictis duabus, quam in reliquis quatuor fratrum ejusdem Ordinis Provinciis in Regno Neapolitano consisten., Apuliæ nempe, Calabriæ, Viti, & Aprutii in futurum vigeant, quantum cum Domino possumus providere cupientes, memoratum Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. in Collegium Studii generalis pro omnibus sex Provinciis præfatis, illorumque fratribus auctoritate Apostolica tenore præsentium itidem perpetuo erigimus, & instituimus cum infrascriptis pro recta, & felici ipsius Collegii studii Generalis constitutione, & directione legibus, nimirum.

I.

Leges præd. pro directione ejusdem Collegii.

§.3. *Primo. Che d'ogni Provincia siano affigliati al Collegio tre Maestri, e tre Padri semplici dei megliori, che siano nelle sudette Provincie, e di tutti questi, cioè dieciotto Maestri, e diecisette Padri semplici, si deve componere il conseglio del Convento dovranno aver voce in tutte l'elezioni, e Conclusioni Capitolari del medemo.*

II.

Secondo. Che d'ogni Provincia siano affigliati al Collegio sei Laici de più capaci a servire.

III.

§.4. *Terzo. Che l'affigliazioni de Maestri, Padri semplici, e Laici, si devono fare in questa forma. Per ogn'uno d'affigliarsi il Difinitorio della Provincia congregato deve proponere alli Padri del Conseglio parimente* per vota secreta, *delli tre nominati ne devono eleggere uno per figlio del Collegio. E questo si deve fare ogni volta, che o per morte, o per altra causa, mancarà qualcheduno dell'affigliati.*

IV.

§.5. *Quarto. Che per la prima volta abbia da eleggere l'Affigliati il Generale colla facoltà di eleggerne alcuni di quelli, che attualmente sono figli del Carmine Maggiore a nome delle Provincie, che giudicarà più conveniente: e ciò per usare equità colli sudetti figli, ed in specie colli vecchi.*

V.

Quinto. Che ogn'una delle sei Provincie vi debba mandare allo studio sei Studenti dei più capaci, da nominarsi dal loro Difinitorio Provinciale congregato, a quali Studenti le stesse Provincie dovranno somministrare un vestiario competente, a fine di potersi mantenere senza interrompere lo studio con andare a predicare la Quaresima.

VI.

Sesto. Che terminato tutto il corso de studj, li sudetti Studenti dovranno ritornarsene alle loro Provincie, ed essere preferiti agl'altri nella provisione delle Catedre.

VII.

§.6. *Settimo. Che nel Collegio vi debbano essere, un Prefetto di studj con obbligo di spiegare la Sagra Scrittura, un Reggente per la Teologia Scolastica, uno per la Polemica, un Lettore per la Morale, ed uno per la Filosofia, e tutti saranno tenuti a leggere di continuo, e oltre le solite vacanze dell'Estate, il Prefetto, ed il Lettor Morale due volte la settimana, gl'altri ogni giorno levate le Feste, e Giovedì.*

VIII.

Ottavo. Che il Prefetto, Reggenti, e Lettori siano provisti di Vestiario sufficiente dallo stesso Collegio, a fine di potersi mantenere, senza interrompere le lezioni con andare a predicare la Quaresima.

IX.

§.7. *Nono. Che l'elezioni del Priore, Sottopriore, Sagrestano, Procuratore, Depositario, ed altri Officiali del Collegio, si doveranno fare da due anni in due anni da lli trentasei Padri del Conseglio* per

per vota secreta; *con questo, che vi sia il Turno per l'affigliati da tutte sei le Provincie; in modo però, che uno Officiale sia dell'affigliati da una Provincia, un'altro dall'altra, nè mai due delli sopradetti Officii si doveranno trovare in due affigliati dalla stessa Provincia. Tolto nella prima provisione da farsi dal Padre Generale sin tanto, che il Collegio sia provisto di sogetti Capaci a tali Cariche.*

X.

Decimo. Che li sei Clavarii, sei Discreti, si dovranno parimente eleggere da due anni in due anni nel tempo stesso, che si elegono gl'altri Officiali, e dovranno essere uno per Provincia delli stessi affigliati.

XI.

§.8. *Undecimo. Che il Generale deve presiedere*, sive per se, sive per alium *in tutte le accennate elezioni, quali terminate, o il Generale, o il Presidente da lui destinato, deve immediatamente visitare il Collegio, e fare rinovare l'Inventario di tutto, e ciò deve essere fra lo spazio di soli quindeci giorni.*

XII.

Duodecimo. Che il Priore colli suoi Officiali devono da tre mesi in tre mesi bilanciare lo stato del Collegio in presenza degli altri Affigliati, che hanno voce, e mandarlo al Generale sottoscritto da tutti li Padri del Conseglio.

XIII.

Terzodecimo. Che li Maestri affigliati al Collegio possino intervenire colla voce attiva, e passiva alli Capitoli Provinciali, che si celebraranno nelle loro respettive Provincie, e che non andando, anche assenti possino essere eletti Provinciali.

XIV.

Quartodecimo. Oltre anche i Maestri, e Studenti, siano obligati intervenire agli atti communi, & in specie andare al Coro, non ostante qualsivoglia consuetudine in contrario; eccetto quelli, che attualmente, o leggono, o predicano.

Clausulæ.

§.9. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & exacte observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Maji MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Primo.

LXXI.

Confirmatur Constitutio Pii IV. super erectione Ecclesiæ Urbinatensis in Metropolitanam, & subjectione eidem Ecclesiæ Eugubinæ; quæ iterum prædictæ Urbinatensi Ecclesiæ perpetuo subjecta declaratur. Dat. 23. Maii 1725. An.I.

Dicta Pii Constitutio hic inserta edita fuit 1563. Junii 4. P. 4. & hujus Const. ed: 1726. Sept. 12. P. 3. erigitur in Sedem Archiepiscopalem Cathedralis Lucen.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium.

Circumspecta Romani Pontificis providentia iis, quæ rationabilibus suadentibus causis pro Christifidelium utilitate, salubrique, & prospera Ecclesiarum, præsertim Cathedralium, ac Metropolitanarum directione a Prædecessoribus suis laudabiliter disposita, & constituta fuisse dignoscuntur, ut eo firmius illibata permaneant, quo sæpius fuerint Apostolicæ Sedis communita præsidio, libenter suæ approbationis, atque confirmationis robur adjicit, & si quando ob rerum, ac temporum varietatem, vel exorta dissidia, debitæ executioni ex integro demandata non fuerint, & instaurat, ac de novo decernit, excitatas controversias dirimit, interjecta impedimenta e medio tollit, & alias Apostolicæ auctoritatis partes desuper interponit, prout omnibus circumstantiis mature perpensis, eorumdem fidelium saluti, & commodis, Ecclesiarumque prædictarum, ac illis præpositorum Sacrarum Antistitum pacifico, & tranquillo statui conspicit in Domino salubriter expedire.

Alias a præfato Pio IV. Ecclesia Urbinatensis in Metropolitanam erecta fuit; eique Eugubina Ecclesia inter alias subjecta.

§.1. Sane olim fel. recor. Pius Papa IV. Prædecessor noster secum reputans Ecclesiam Urbinatensem Sedi Apostolicæ immediate subjectam inter alias illarum partium Cathedrales Ecclesias insignem, ac nobilem, necnon Urbini Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque personarum multitudine, & Cleri, Populique frequentia decoratam, Metropolitica prælatione merito dignam existere, habita prius desuper cum Venerabilibus Fratribus nostris, tunc suis S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, ac de eorum consilio, eamdem Urbinatensem Ecclesiam in Metropolitanam cum omnimoda Jurisdictione, & superioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, aliisque Metropoliticis Insigniis, perpetuo erexit, ac instituit, illique Calliensem, Senogalliensem, Pisaurensem, Forosemproniensem, Feretranam, & Eugubinam

Sedi præfatæ similiter immediate subjectas, & in Ducatu Urbinatensi consistentes Ecclesias, cum earum Civitatibus, & Diœcesibus pro sua Provincia, illarumque Præsules pro tempore existentes pro suis suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum earumdem pro suis Provincialibus, videlicet Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. Ecclesias, ipsorum Episcoporum ad hoc expresso accedente consensu: Eugubinam vero, postquam tunc existentis Episcopi Eugubini, & Cardinalis Jacobi de Sabellis nuncupati, cui regressus, seu accessus, & ingressus ad ipsam Eugubinam Ecclesiam in certos tunc expressos eventus Apostolica auctoritate reservatus fuerat, accessisset assensus, alias ejusdem Ecclesiæ Eugubinæ vacatione pro tempore occurrente perpetuo concessit, & assignavit, necnon universos prædictos Præsules quo ad omnia Metropolitica Jura existenti pro tempore Archiepiscopo Urbinatensi subjectos esse, & tanquam membra capiti, obsequi, ac de Archiepiscopalibus Juribus per eos responderi debere voluit, & mandavit, quemadmodum uberius continetur in literis Apostolicis a prædicto Pio Prædecessore desuper editis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Constitutio præd. Pii IV. § 2. Pius Episcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Super universas Orbis Ecclesias, eo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet insufficientibus a Domino constituti levamus in circuitu Agri Dominici oculos nostræ mentis more pervigilis Pastoris inspecturi quid Ecclesiarum ipsarum, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori congruat, quidve operis circa illas, earumque statum prosperum, & felicem impendi debeat, & divino fulti præsidio, quo cuncta ex sui benignitate pro Populorum suorum fidelium salute disponuntur, ad ea quæ statui Ecclesiarum hujusmodi congruunt, nostrique officii partes salubriter, & utiliter impendere curamus, prout etiam Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium exposcit devotio, Nosque in Domino conspicimus expedire.

Causæ, quæ præd. Pont. impulerunt. §.3. Sane considerantes Ecclesiam Urbinatensem Sedi Apostolicæ immediate subjectam, cui Venerab. Frater noster Felix Episcopus Urbinaten. præesse dignoscitur, & ad quam alias regressus, seu accessus, & ingressus per cessum, vel decessum dicti Felicis Episcopi, ac forsan in certos alios tunc expressos eventus, Dilecto filio nostro Julio S. Petri ad Vincula Diacono Cardinali de Urbino nuncupato Apostolica auctoritate concessus extitit, inter alias illarum partium Cathedrales Ecclesias insignem, ac nobilem, necnon Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque Personarum multitudine celebrem, ac Cleri, & Populi numerositate decoratam, Metropolitica prælatione merito dignam existere; Quodque si Ecclesia ipsa Urbinaten. in Metropolitanam, & in ea una Archipresbyteratus nuncupandæ Dignitates erigerentur, necnon Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin., etiam Sedi præfatæ immediate subjectæ, & in Ducatu Urbinatensi consistentes Ecclesiæ illi Metropolitico jure subjicerentur, non solum Ecclesiæ, ac Civitatis, & Ducatus Urbinaten. decori, ac venustati; sed etiam Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubinæ Ecclesiarum prædictarum, ac illis pro tempore præsidentium Prælatorum, necnon dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatum, & Ducatus earumdem comoditatibus, & utilitatibus plurimum consuleretur.

Erectio præfatæ Ecclesiæ Urbinatensis in Metropolitanam; cum subjectione eidem nonnullarum Ecclesiar. inter alias Eugubinæ. §.4. Ex his, & nonnullis aliis rationabilibus causis, præfato Julio Cardinali, qui Mensæ Episcopali dictæ Ecclesiæ Urbinaten. ultra illius fructus annuos 500., & Archipresbyteratui 100. & Decanatui præfatis alia 100. scuta ex bonis suis patrimonialibus pro illorum dote, annuatim donavit, & assignavit, hoc summopere desiderante, ac nobis desuper supplicante: habita super his cum Venerabilib. Fratrib. nostris deliberatione matura, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, necnon totius Militantis Ecclesiæ Gloriam, prædictam Ecclesiam Urbinatensem in Metropolitanam cum Archiepiscopali dignitate, ac omnimoda Jurisdictione, & superioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, ac aliis Metropoliticis Insigniis, necnon in ea unum Archipresbyteratum pro uno Archipresbytero, ac unum Decanatum, quæ inferiores inibi dignitates existant pro uno Decano, qui post Præpositum, & Archidiaconum, ac ante omnes Canonicos ejusdem Ecclesiæ Urbinaten. Stallum in Choro, locumque, ac vocem in Capitulo ipsius Ecclesiæ habeant, de ipsorum fratrum consilio, & auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus, ac eidem Ecclesiæ Urbinaten., Calliensem, Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceses cum illarum districtu, ac Territorio pro ejus Provincia, ac Præsules pro tempore existentes pro suis suffraganeis Episcopis, necnon dilectos filios Capitula ipsarum Callien., Senogallien, Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Ecclesiarum, ac Clerum, & Populum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran, & Eugubin., Civitatum, & Diœcesum pro suis Provincialibus Callien., videlicet, & Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. ex nunc Venerabilium Fratrum nostrorum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. Episcoporpm ad hoc expresso accedente consensu: Eugubinam vero Ecclesias præfatas ex nunc, prout ex tunc, & e contra, cum Venerabilis Fratris nostri Mariani Episcopi Eugubin., & (cui alias regressus, seu accessus, & ingressus ad ipsam Ecclesiam Eugubin. in certos tunc expressos eventus dicta auctoritate concessus fuit) dilecti filii nostri Jacobi S. Mariæ in Cosmedin. de Sabellis nuncupati accesserit assensus, alias ipsius Ecclesiæ Eugubin. vacatione pro tempore occurrente, perpetuo concedimus, & assignamus, necnon Mensæ Episcopali Ecclesiæ Urbinaten. hujusmodi 500., & Archipresbyteratui 100., ac Decanatui præfatis alia 100. scuta per dictum Julium Cardinalem, ut præfertur, donata, & assignata, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus. Necnon eosdem Præsules, Clerum, & Populum, quo ad omnem Metropolitanam, Archiepiscopalem Superioritatem, Jurisdictionem, & Jura pro tempore existenti Archiepiscopo Urbinaten. subjectos esse, & tanquam membra capiti obsequen-

quentes; ac per eos de Archiepiscopalibus Juribus responderi debere volumus.

Clausulæ.

§.5. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostram erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, voluntatis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S.Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXIII. Pridie nonas Junii Pontificat. nostri Anno IV.

Narrantur ordine controversiæ omnes hinc ortæ Urbinatensem inter, & Eugubinam Ecclesiam.

§.6. Expeditis itaque, editisque a Pio Prædecessore præinsertis literis Apostolicis, ac Urbinatensis Ecclesia ad Metropolitanam dignitatem, & præeminentiam evecta, omnes, & singuli in eisdem literis designati Episcopi, & suffraganei constituti, præterquam Episcopus Eugubinus, & Cardinalis de Sabellis Eugubinæ Ecclesiæ Reservatarius hujusmodi Erectioni Ecclesiæ Urbinaten. in Metropolitanam per se, vel Procuratores ad id ipsis specialiter deputatos expresse, sicut asseritur, consenserunt, & subinde Archiepiscopum Urbinatensem, ut verum, proprium, atque legitimum Metropolitanum agnoverunt, debitamque subjectionem illi, tamquam membra capiti præstiterunt, & adhuc quiete, ac pacifice, absque ulla prorsus querela, aut contradictione præstant memoratus autem Eugubinæ Ecclesiæ Episcopus, tunc Marianus de Sabellis, non modo antedictæ erectioni assensum, ut defertur, non præbuit, sed suæ insuper Ecclesiæ libertatem, & antiquam immediatam Sedi Apostolicæ subjectionem tueri satagens, cum anno 1568. juxta Sacr. Tridentini Concilii dispositionem pro Synodo Provinciali Urbinatensem Metropolim elegisset, ejusmodi electionem facere declaravit, ac solemniter protestatus fuit, salva in omnibus prisca Ecclesiæ Eugubinæ exemptione, ac immediata summo Pontifici subjectione, itaut per hunc actum eidem Ecclesiæ nullum unquam præjudicium irrogetur, & non alias, aliter, nec alio modo.

Principio a Mariano Episcopo, & Cardinale de Sabellis nunquã erectioni assensus præstitus.

Post hujus obitum Urbinatenses Archiepisc. jus Metropoliticum in Eugubina Diœcesi pacifice exercuerunt.

§.7. Verumtamen postquam præfati Marianus Episcopus, & Cardinalis de Sabellis Reservatarius ex hac mortali vita migrarunt, Urbinatenses Archiepiscopi existimantes ex præscripto memoratæ Pianæ Constitutionis non amplius requiri consensum Præsulis Eugubini, illico jus Metropoliticum in Eugubina Civitate, ejusque Diœcesi exercere cœperunt, atque multiplices tam voluntariæ, quam contentiosæ Jurisdictionis actus, ut expositum Nobis fuit, utrobique pacifice exercuerunt, & causas præsertim appellationum a Curia Episcopali Eugubina pluries cognoverunt, & judicarunt; Quin etiam ipsimet Eugubini Præsules per ea tempora sese Archiepiscopi Urbinatis suffraganeos aperte facti fuerunt, nam pluries occasione provisionis ejusdem Eugubinæ Ecclesiæ a Summo Romano Pontifice sibi expediri curarunt literas commendatitias nuncupatas, quibus præfato Archiepiscopo mandabatur, ut eosdem Præsules, Ecclesiamque illis commissam suffraganeam suam benigne respiceret, eosque pro Sedis Apostolicæ reverentia propensius commendatos haberet; ac insuper unus ex eisdem Episcopis in binis relationibus Status Ecclesiæ Eugubinæ juxta Constitutionem piæ itidem me. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri Congregationi Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum oblatis, eamdem Ecclesiam memorato Archiepiscopo Urbinatensi subjectam tam esse diserte affirmavit.

Denuo anno 1660. sub Alexand. Sperello Episc. Eugubino orta controversia, quæ Cong. Concilii remissa; definita non est.

§.8. Hæc autem omnia, sicut accepimus, contigerunt ab obitu prædicti Mariani Episcopi usque ad annum circiter 1660. Quo sane anno Alexander Sperellus tunc Episcopus Eugubinus studiis indulgens illorum Civium, qui Urbinatensi Metropolitano subesse ægro animo patiebantur, debitam, & usque ad illud tempus præstitam eidem Metropolitano subjectionem detrectare constituit. Quocirca Archiepiscopus Urbinas, tunc Jacobus de Angelis, postea S. R. E. Cardinalis, ut suum jus Metropoliticum tueretur, adito Cameræ nostræ Apostolicæ Generalis Auditoris Tribunali, productisque in eo præinsertis literis Apostolicis Pii Prædecessoris, Monitorium consuetum super earum observatione sibi concedi, & Eugubino Episcopo deinde præsentari curavit. Cumque idem Episcopus circa initium sequentis anni 1661. prædicto Monitorio se opposuisset, Archiepiscopus intermissa intentati judicii prosecutione, recursum habuit ad re:me: Alex. PP. VIII. Prædecessorem pariter nostrum, a quo rescribi obtinuit præfatæ Congregationi S.R.E. Cardinalium Tridentini Concilii Interpretum, ut hujusmodi causam summarie, & sine figura judicii, prout de jure cognosceret, ac terminaret. Proposita igitur paulo post in eadem Congregatione, ac mature discussa præfata controversia, cum plures, & graves hinc inde fuissent excitatæ difficultates, definita non fuit, & adhuc ibidem pendet indecisa.

Deinceps semper indecisa mansit.

§.9. Interea vero etsi Archiepiscopi Urbinatenses, ne suis juribus cessisse viderentur, Metropolitica omnia in Eugubinos exercere studuerint, hi tamen parere semper detractarunt. Quamobrem in novissima Ecclesiæ Eugubinæ propositione habita in Consistorio die 11. Aprilis 1707. piæ me. Clemens PP. XI. Prædecessor etiam noster, cui cæteroquin Archiepiscopi Urbinatis jura satis nota, atque conspecta erant, ne in Patriam indulgentior videretur, pro eximia animi sui moderatione enunciari permisit prædictam Ecclesiam esse Sedi Apostolicæ immediate subjectam; Simul tamen præfati Urbinatensis Archiepiscopi rationibus consultum volens aperte declaravit, & in literis Apostolicis exprimi voluit se per hoc non intendere juribus Ecclesiæ Metropolitanæ Urbinatensis circa prætensum Jus Metropoliticum quomodolibet competentibus in aliquo præjudicare, & Nos ipsi huic inhærentes exemplo, ac eadem plane mente, Venerabilem Fratrem Fabium hodiernum Episcopum Eugubinum ad Concilium Romanum, quod nunc maxime, benedicente Domino, celebramus, tamquam Ecclesiæ in Romana Provincia constitutæ Præsulem evocari, ejusque Sessionibus, atque etiam præsynodalibus Congregationibus coram Nobis pluries habitis interesse voluimus, & mandavimus, ta-

tametsi ex iis, quæ hac eadem occasione tam pro parte Archiepiscopi Urbinatis, quam pro parte Episcopi Eugubini, etiam scripto, prolixe Nobis exposita fuerunt Archiepiscopi Jura potiora, solidioribusque fundamentis innixa viderentur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§.10. Nunc autem pro ea, quam gerimus omnium Ecclesiarum solicitudine attente considerantes incommoda, perturbationes, atque dispendia, tum etiam offensiones, & scandala, animarumque pretiosissimo Christi Sanguine redemptarum detrimenta, quæ ab hujusmodi inter Sacros Antistites excitatis dissidiis promanare solent, inter quos cæteroquin pacis tranquillitatem, charitatis fervorem, & concordiæ studium vigere maxime decet, necnon animo reputantes non modo congruere, verum etiam summopere æquum, justumque esse, ut ea, quæ ab Apostolicæ Sedis auctoritate, ac providentia maturo, seduloque præmisso examine, semel sancita, & constituta fuerunt, integrum, omnimodumque consequantur effectum, ac insuper amplitudinem, & præstantiam respicientes antedictæ Civitatis nostræ Urbinatensis, quæ præter Archiepiscopalem, qua insignita refulget dignitatem omni tempore totius Urbinatensis Ducatus Princeps, & Caput extitit, illustriumque Virorum copia perpetuo floruit, quæque nostris præsertim diebus antiqua sua decora, & laudes majorem in modum auxit, immo ad summum extulit culmen, cum felicem, faustumque dederit ortum natalibus nedum memorati Clementis Prædecessoris, qui Catholicam Ecclesiam diu persancte gubernavit, sed duorum etiam illius ex Germano Fratre Nepotum, videlicet Dilecti filii nostri Annibalis Tit. S.Clementis Presbyteri S.R.E. Cardinalis Albani S. Clementis nuncupati, ejusdemque S. R. E. Camerarii, & Dilecti pariter Filii nostri Alexandri S. Mariæ in Cosmedin Diaconi S. R. E. itidem Cardinalis Albani nuncupati, qui fidelem, sedulamque operam in regimine universalis Ecclesiæ Nobis jugiter impendere non desistunt, suisque præclaris virtutibus communi eorum Patriæ non modicum splendorem, ac ornamentum adjiciunt: Quibus plane conspicuis ejusdem Civitatis nostræ Urbinatensis prærogativis adducti, non ita pridem illius Metropolitanæ Ecclesiæ quatuor Dignitatibus, & quindecim Canonicis præsentibus, & futuris, ut tam in Civitate, quam in Diœcesi Urbinatensi, absente, vel præsenti Archiepiscopo, sive interveniente Ditionis Urbinaten. S. R. E. prædictæ de Latere Legato in Missis, Vesperis, & Laudibus solemniter decantandis, ac etiam in processionibus, cæterisque omnibus Ecclesiasticis functionibus, in quibus Sacra adhibentur paramenta, Mitra, aliisque Indumentis, & paramentis tantum ad instar Abbatum usum Mitræ habentium, uti libere, ac licite possint perpetuo concessimus, & indulsimus; Eisque præterea, ut in eorum armis, atque insigniis Mitram apponi facere, & addere valeant, licentiam pariter, & facultatem benigne impertiti sumus, quemadmodum in literis Apostolicis anno Incarnationis Dominicæ 1724. tertio Idus Augusti a Nobis desuper expeditis plenius, ac uberius continetur.

Prædicta controversia penitus abolētur.

§.11. Hinc igitur est, quod Nos prædictam inter Venerabiles Fratres Archiepiscopum Urbinaten., & Episcopum Eugubinum vigentem controversiam pro paternæ nostræ vigilantiæ debito prorsus evellere, & submovere, ac ut nullis unquam futuris temporibus suscitari possit, opportune providere cupientes, illiusque circumstantias, statum, & merita, necnon dictorum Præsulum, & quorumcumque aliorum interesse habentium Jura, actiones, rationes, & prætensiones, earumdemque Ecclesiarum qualitates, situationes, & confinia, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessario exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, eamdem controversiam in statu, & terminis, in quibus modo reperitur, a memorata Congregatione S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, necnon ab Auditoris Generalis Causarum Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis Tribunalibus, in quibus eam forsan agitari contingeret, cum omnibus, & singulis ejus incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negocio principali, Apostolica Auctoritate tenore præsentium ad Nos avocamus, illamque penitus, ac omnino supprimimus, extinguimus, & abolemus, præfatisque Archiepiscopo Urbinatensi, & Episcopo Eugubino, necnon Capitulis, & Canonicis earumdem Ecclesiarum, omnibusque aliis, & singulis personis in lite, & Causa prædictis interesse habentibus, seu quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum, ac inviolabile silentium imponimus.

Confirmatur relata Pii IV. Constitutio.

§.12. Præterea motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione præinsertas Pii Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, atque disposita amplissime confirmamus, approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis nostræ vim, robur, atque munimen adjicimus, ac quatenus opus sit, easdem literas adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, pristinumque in statum reponimus, ac plenarie reintegramus, easque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, ac præsertim a moderno, & pro tempore existente Episcopo Eugubino, in posterum inconcusse, ac irrefragabiliter observari volumus, præcipimus, & mandamus.

Denuo Eugubina Ecclesia Archiepiscopo Urbinati subjecta declaratur cū quibusd. ordinationibus.

§.13. Ad hæc, ut omnis ansa, & fomentum quibuscumque ulterioribus litibus, & contentionibus de cætero præcidatur, ac prorsus e medio tollatur, præfatos Episcopum Eugubinum, ejusque Clerum, & Populum (etiamsi PræsulisEugubini consensus erectioni præfatæ Metropolitanæ Urbinaten. numquam accesserit, & propter hunc, vel alios quantumvis substantiales defectus, Piana Constitutio prædicta in Civitate, & Diœcesi Eugubina nunquam usu recepta, nec observata fuerit) Archiepiscopo Urbinati pro tempore existenti subiectos esse, & tanquam membra Capiti, morem gerere, ac per eos de Archiepiscopalibus Juribus responderi debere motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus volumus, decernimus, statuimus, & declaramus; Quin etiam ad majorem, & abundantiorem cautelam prædicti consensus defectum quatenus de Jure necessario requireretur, Apostolica auctoritate tenore præsentium supplemus,

&-præ-

& præfatum Episcopum, ejusque Clerum, & Populum Urbinati Archiepiscopo quoad omnia Jura Metropolitica supra enunciata motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus de novo subjicimus, & subiectos esse volumus, & quatenus opus sit, Civitatem, & Diœcesim prædictas a Provincia nostra Romana perpetuo separamus, avellimus, & dismembramus, illasque præfatæ MetropolitanæUrbinaten. in perpetuum attribuimus, concedimus, & assignamus, ac pro separatis, avulsis, & dismembratis, ac respective attributis, concessis, & assignatis, ut supra, haberi volumus, & mandamus, itaut modernus, ac pro tempore existens Archiepiscopus Urbinas de cætero in Civitate, & Diœcesi Eugubina prædictis omnia, & singula Jura metropolitica pacifice exercere, ac Episcopum Eugubinum, ut suæ Ecclesiæ suffraganeum consecrare, ad Synodum Provincialem evocare, cæteraque omnia ad Archiepiscopi munus, & officium de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet spectantia, & pertinentia, facere, gerere, procurare, administrare, & exequi libere, ac licite valeat, & vicissim modernus, ac pro tempore existens Episcopus Eugubinus prædicto Archiepiscopo, tanquam membrum Capiti obsequentes ad omnia, & singula teneatur, & obligatus sit, ad quæ alii suffraganei suis Ecclesiis Metropoliticis, & Archiepiscopis Metropolitanis de Jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet tenentur, & obligati existunt, quæque cæteri omnes Suffraganei, quos Pius Prædecessor in antedictis literis Urbinatensi Metropolitano concessit, & assignavit, hactenus pacifice præstiterunt, & præstant, prædictamque Eugubinam Ecclesiam deinceps, & perpetuis futuris temporibus inter alias suffraganeas memoratæ Metropolitanæ Urbinaten. annumerandam, & censendam, & sub ipsa Provincia Urbinaten. comprehensam, & nullatenus ab ea exemptam, nec Sedi Apostolicæ immediate, sed Archiepiscopo præfato quoad Archiepiscopalia, Metropolitica, & Provincialia Iura, & Jurisdictiones subjectam esse, & fore sancimus, præcipimus, & mandamus.

Clausulæ peculiares.

§.14. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, ac efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod aliqua ex præmissis, narratis, ac expositis non subsisterent, & Episcopus, Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ, Eugubinæ, & quicumque alii cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, titulo, & occasione Jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, & causæ, propter quas eædem præsentes emanarint in Consistorio nostro, vel alibi, vocatis vocandis, & præviis debitis tractatibus, ac servatis, & adhibitis solemnitatibus, & aliis de Jure, vel consuetudine, vel juxta Constitutiones, & Ordinationes Apostolicas, aut Ecclesiæ prædictæ Statuta, privilegia, & Indulta, etiam Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborata, aut alias quomodolibet requisitis, & in similibus necessariis examinatæ, verificatæ, ac justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, vel Interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia de Jure servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, & quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, & tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareat, nec alias probari possint, notari impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, & dispositionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros, Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuslibet clausulis, & Decretis, etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tanquam ad majus bonum, & Ecclesiasticarum Personarum prædictarum quietem, ac pacem tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque & non aliter, in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aut Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & quacumque Instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, ac inane decernimus, & declaramus.

§.15. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra,

stra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, provincialibus, universalibusque Conciliis specialibus, vel generalibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes clausulas derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & clausulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Infliguntur pœnæ in contraventores. §.16. Nulli ergo omnino hominum liceat Nostram hanc paginam avocationis, extinctionis, confirmationis, declarationis, voluntatis, subjectionis, Mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigessimo quinto Decimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Primo.

LXXII.

Dat. 30. Maii 1725. Ani. Statuuntur nonnulla pro augendis Redditibus Seminarii Ecclesiastici Cæsenaten.

Clem. XI. Const. ed. 1708. Jul. 21. P. 8. concessa fuit vinea quædam Collegio de Propaganda fide, & hujus Const. ed. 1725. Maji 9. P. 1. mandatur ordinariis Italiæ & Insularum adjacentium, ut Seminariorum erectionem promoveant.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Apostolicæ Dignitatis apicem, nullo licet Nostrorum suffragio meritorum per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam evecti, in his, per quæ Seminaria, ad rectam adolescentium in bonis moribus, Ecclesiastica disciplina, literarumque studiis instructionem provide instituta nedum conserventur, ac jugiter persistant, verum uberiora quoque in dies suscipiant incrementa, pastoralis muneris Nostri partes libenter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Exordium.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, Seminarium Ecclesiasticum in Civitate Nostra Cæsenaten. centum, & ultra ob hinc annis fundatum, & erectum reperiatur cum modica dote, seu assignatione annuorum dumtaxat centum quinquaginta trium scutorum monetæ, quæ ex fructibus mensæ Episcopalis, & Capitularis, ac Beneficiorum Civitatis, & Diœcesis Cæsenaten. ad Sacri Concilii Tridentini decretorum præscriptum detrahuntur, & ob Cleri inopiam, atque exiguas, ac multiplices portiones, quæ hanc pecuniæ summam constituunt, duræ, & difficilis, ut plurimum, exactionis redduntur, neque alia eidem Seminario integri, & amplius ab ejus fundatione ævi decursu bona, quam parvi Conventus suppressi, ac cujusdem hæreditatis cum onere alendi duos Juvenes ad quorumdam Patronorum nominationem inibi admittendos ei alias relictæ, ex quibus centum circiter scuta partis monetæ annuatim retrahuntur, huc usque obvenerint, aut quæsita fuerint, itaut Seminarium prædictum, utpote congruis, ac necessariis redditibus destitutum in incerto semper statu, ac periculo, ne sensim dilabatur, versetur, quandoquidem annui ejus proventus vix mercedi Præceptoribus, Ministris, ac inservientibus solvendæ, aliisque communibus sumptibus hujusmodi faciendis satis esse dignoscuntur. Causæ præsentis Constitutionis exigui nempe redditus Seminarii prædicti.

§.2. Nos hoc Sanctum, & pium opus a memorato Concilio Tridentino tantopere commendatum, ac pro recta Puerorum Civitatis, & Diœcesis prædictarum educatione, vel maxime necessarium, quod nullum ibi adsit Collegium Clericorum Societatis Jesu, nullaque Domus Clericorum Regularium Congregationis Pauperum Matris Dei, Scholarum Piarum nuncupatorum, qui eos erudiant, ac instruant, quantum Nobis ex alto conceditur, providere cupientes, non absimili ratione, quo olim Seminarii Ecclesiastici Civitatis Sypontin., cum Metropolitanæ isti Ecclesiæ præeramus, egestati, approbante Congregatione tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, opportune prospeximus, ipsi Seminario Cæsenaten. subveniendum duximus. Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie statuimus, decernimus, & mandamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus Confraternitas, seu Hospitale Sancti Tobiæ, necnon Confraternitates Beatæ Mariæ de Suffragio, ac ejusdem Ordinationes quædam pro augendis redditibus ejusdem Seminarii. Nempe, quibusdam Confraternitatibus injungitur, ut summam quamdam eidem contribuant.

dem Beatæ Mariæ de Populo respective nuncupatæ dictæ Civitatis Cæsenaten., eidem Seminario Cæsenaten. annua quinquaginta scuta paria pro earum qualibet contribuere, ac realiter, & cum effectu præstare teneantur, & obligatæ existant; ita tamen, quod unicuique ex tribus Confraternitatibus ejusmodi nominare liceat singulis annis Puerum Civitatis prædictæ in eodem Seminario gratis alendum, & educandum, cujus nominatio hoc pacto fiat, nimirum pro parte cujuslibet dictarum Confraternitatum, earumve Confratrum tres Pueri de dicta Civitate Venerabili Fratri moderno, ac pro tempore existenti Episcopo Cæsenaten. præsentetur, ex quibus unus ab eodem Episcopo, quem magis idoneum, ac meliori indolis in Domino judicaverit, deligatur.

Parvus quidam Conventus Ord. Eremitarum Sancti Augustini supprimitur; ipsique Seminario unitur.

§.3. Præterea parvum Conventum de Casacarella Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini in Diœcesi Cæsenaten. ruri positum, in quo duo soli Fratres ejusdem Ordinis de præsenti degunt, una cum illius Conventualitate, titulo, essentia, & denominatione, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus tenore præsentium perpetuo extinguimus, supprimimus, & abolemus, ipsique Seminario in perpetuum unimus, & incorporamus, ac tam dicti parvi Conventus, bona mobilia, & immobilia sacra, & profana, Domos, Vineas, prædia, Canones, responsiones, fructus, ac jura quæcumque, quam alterius Confraternitatis sub Titulo Sanctissimi Rosarii ejusdem Beatæ Mariæ Virginis juxta Ecclesiam Fatrum Ordinis Prædicatorum præfatæ Civitatis Cæsenaten. erectæ, cujus bona, dum Ecclesiam Cæsenaten. regebamus, inanibus litibus, & controversiis plerumque injunctis adversus Fratres Ordinis prædicti, necnon temere contra Jurisdictionem Episcopalem per tunc existentes ejusdem Confraternitatis Confratres agitandis absumi dolenter videbamus, omnes annuos fructus, redditus, & proventus cujuscumque quantitati, speciei, & valori existant, eidem Seminario itidem perpetuo applicamus, & assignamus.

Clausulæ peculiares.

§.4. Decernentes pariter easdem præsentes Literas, etiam ex eo, quod prædictarum Confraternitatum Officiales, & Confratres, ac dicti parvi Conventus, illiusque Ordinis Fratres, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut justificatæ, ullatenus fuerint, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali; sive etiam ex eo quod in eisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio Capite, a Jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore Juris clauso, sive etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabilis, & privilegiata, etiam talis, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, & impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quemquam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur Episc. Cesenaten. executio harum Literarum.

§.5. Quocirca eidem moderno, ac pro tempore existenti Episcopo Cæsenaten. per præsentes Motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, solemniter publicans, dictoque Seminario in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate Nostra Seminarium præfatum præsentium Literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere: non permittens illud desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari, Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; legitimisque super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Ipsi moderno Episcopo serio insuper injungentes, ut postquam Ecclesiarum, & locorum piorum Civitatis, & Diœcesis prædictarum visitationum peregerit, reliquorum locorum piorum earundem Civitatis, & Diœcesis statum in compendium redactum ad Nos quamprimum diligenter transmittat, ut singulorum redditibus perpensis, ratam portionem a quolibet eorum dicto Seminario annuatim conferendam, & solvendam, matura consultatione adhibita definire, & taxare valeamus, quemadmodum de supradictæ Congregationis Cardinalium assensu pro prædicto Seminario Sypontin. Nos olim fecisse meminimus.

Derogatoriæ.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus, unionibus, seu applicationibus, illisque committendis ad partes, vocati quorum interest, & aliis Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohiben., aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Collegiis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Confraternitatum, & Conventus hujusmodi, illiusque

que ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, eisdem Confraternitatibus, Conventui, & Ordini, eorumque Fratribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Finis Tomi Undecimi.

INDEX

INDEX

RERUM NOTABILIUM,

Quæ in hoc Tomo continentur Alphabetico ordine digestus.

A

COLLEGIUM JURISTARUM CÆSENATEN.

COLLEGIUM THEOLOGORUM CÆSENATEN.

CONFESSARIUS.

CONCLAVISTÆ.

CONFRATERNITAS CORDIGERORUM.

CONGREGATIO ARTIS AGRARIÆ.

CONGREGATIO BETHLEMITARUM.

CONGREGATIO CHARITATIS.

CONGREGATIO DOCTRINÆ CHRISTIANÆ.

CON-

Con-

D

M U S I C I.

N

NICIEN. SENATUS.

NUNCIUS APOSTOL.

O

ORATIO QUADRAGINTA HORARUM.

OSNABRUGEN. EPISCOPUS.

OFFICIA SANCTORUM.

P

PACIFICATIO.

P A R O C H U S.

S. P A U L A.

PATRIARCA, ET PATRIARCHATUS.

S. PHILIPPUS BENITIUS.

SA-

S

SABAUDIA.

SEMINARIUM IN GENERE.

SEMINARIUM ECCLESIASTICUM CÆSENATEN.

S. SEPULCHRUM.

SICILIA.

SOCIETAS JESU.

SORBONA.

SPOLIA CAMERÆ APOSTOLICÆ.

SPORTULÆ, SEU PROPINÆ.

S. STEPHANUS ABBAS.

SUFFRAGIA PRO DEFUNCTIS.

T

TARRACONEN. ARCHIEPISCOPUS.

TAURINEN. SENATUS.

INDEX

INDEX VERBORUM,

Quæ in hoc Indice Alphabetico continentur.

A

B

C

D

E

F

Habi-

FINIS.

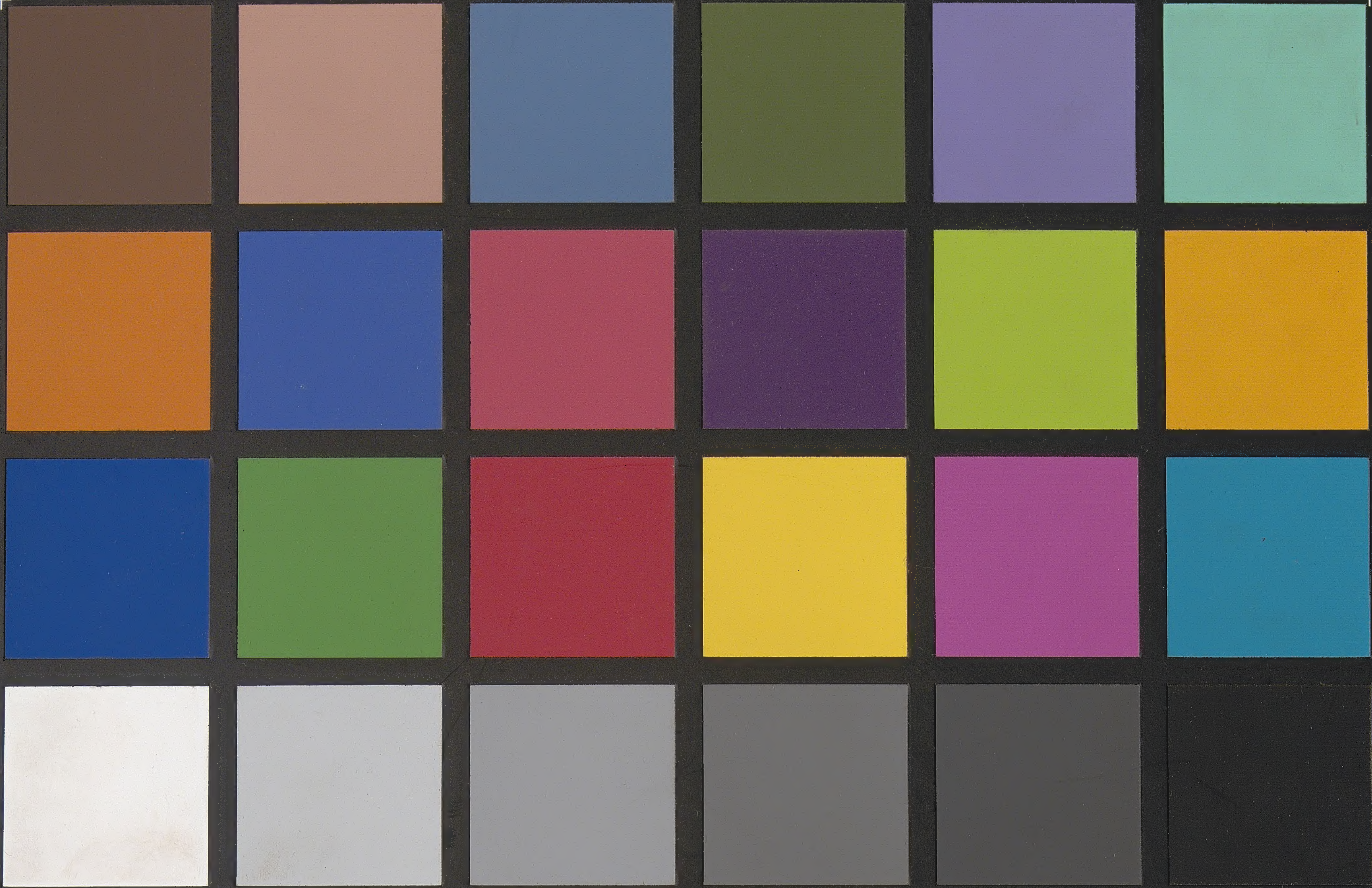

210

BULLA.
MAGNU.
ROMAN.

TOM.XI.
1713–1725

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm